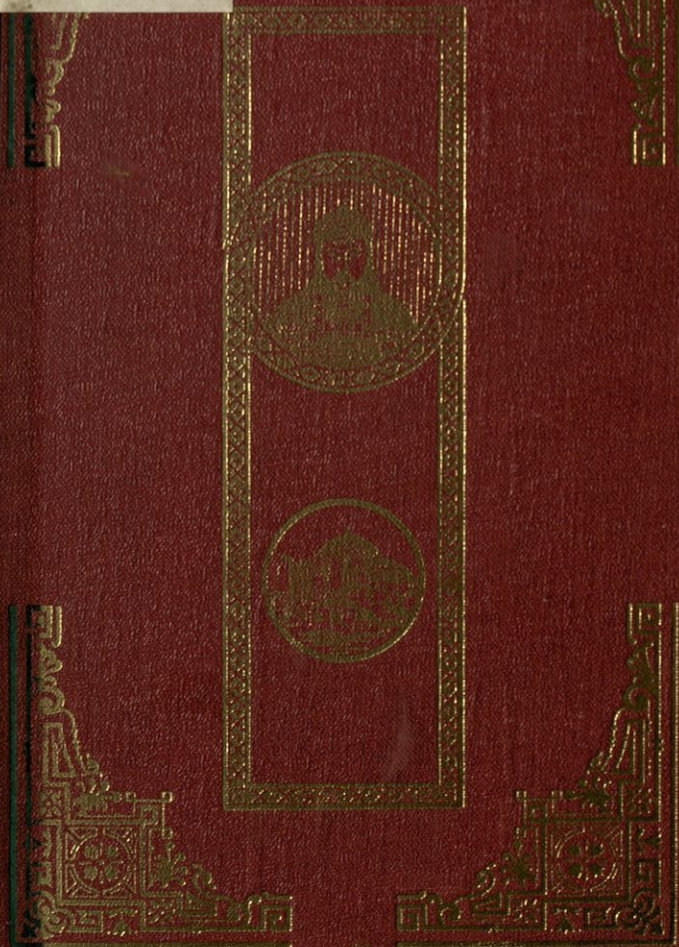

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

266409

4/1

47

D Y F L O M A T A

GRACE MEDII AETI

SACRA ET PROFANA

CONTRACT ENDORSEMENT

FRANCISCUS NIKLOSICH et JOSEPHUS MÜLLER

FR. NIKLOSICH

JOH. MÜLLER

VOLUMEN QUARTUM

VENDORIANE
CAROLUS GREGOR

1800/1801

ACTA

ET

D I P L O M A T A

GRAECA MEDII AEVI

SACRA ET PROFANA

COLLECTA EDIDERUNT

FRANCISCUS MIKLOSICH ET IOSEPHUS MÜLLER

VOLUMEN QUARTUM

VINDOBONAE

CAROLUS GEROLD

MDCCCLXXI

ACTA

ET

DIPLOMATA

MONASTERIORUM ET ECCLESIARUM ORIENTIS

SUMTUS PRAEBENTE CAESAREA SCIENTIARUM ACADEMIA VINDOBONENSIS

COLLECTA EDIDERUNT

FR. MIKLOSICH

PROF. UNIVERSIT. VINDOBONENSIS

ET

IOS. MÜLLER

PROF. UNIVERSIT. TAURINENSIS

TOMUS PRIMUS.

ΧΑΡΑΛ. Ι. ΣΠΑΝΟΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23

ΑΘΗΝΑΙ — ΕΛΛΑΣ

266409

266409

ΑΝΕΤΥΠΩΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΧΑΡΑΔΑΜΠΟΥΣ ΣΠΑΝΟΥ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23
ΑΘΗΝΑΙ — ΕΛΛΑΣ
ΣΕ 300 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΚΑΙ ΗΡΙΘΜΗΜΕΝΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

N 152/1975

PRAEFATIO.

Iam quartum collectionis nostrae documentorum byzantinorum volumen in lucem prodit, quo seriem actorum ad coenobia ecclesiasque graecas spectantium exordimur. hanc vero seriem, tum propter documenta quae continet antiquissima, tum propter rerum gravitatem et copiam maximi momenti futuram confidimus, praesertim si id bene cesserit, quod alter editorum praestare constituit: est nempe ei in votis eas regiones, quas olim imperatores byzantini tenuerunt, adire atque monumenta colligere, quae inedita ibi extare scimus.

Interea in hoc, quod nunc emitimus, volumine tres coëgimus codices diplomaticos (sive, ut aiunt, diplomataria), qui dispersi in tribus bibliothecis prae caeteris rerum delectu se commendare videbantur. quorum primus est codex coenobii S. Mariae Deiparae in monte Lembo apud Smyrnam, qui nunc signatus numero CXXV inter codices graecos historicos Bibliothecae Palatinae Vindobonensis asservatur. quomodo hic codex comparatus et quanti sit pretii, Nesselius exponit in Catalogo Bibliothecae Caesariae Manuscriptorum, parte V. pag 174: „centesimus vigesimus quintus codex manuscriptus historicus graecus est membranaceus, pervetustus et optimae notae, in quarto, sed difficilis lectu et

in principio atque alibi mutilus, constatque nunc foliis ducentis triginta quinque, et ab Augerio Busbeckio, ut ipse solita propriae manus inscriptione testatur, olim fuit comparatus Constantinopoli. continentur eo diplomata cci. pertinentia ad originem, incrementum, privilegia, donationes et contractus liberi imperialis monasterii beatissimae Virginis Deiparae in monte Lembo apud urbem Smyrnam. dignissimus profecto est totus hic praestantissimus codex, ut a capite ad calcem diligentissime perlustretur et omnia eo comprehensa diplomata a verbo ad verbum studiosissime perlegantur et accurate considerentur. quod licet absque magni laboris taediosa longitudine non potuerit fieri, eam tamen molestiam utilitas inde proventura ubertim compensabit, postquam res ipsa testabitur, tam profanam quam ecclesiasticam imperii orientalis historiam beneficio istorum diplomatum incredibiliter illustratum iri et quidem potissimum respectu chronologiae aliarumque historicarum circumstantiarum, quae iam memoratis diplomatibus fideliter insertae sunt. minime etiam dubium est, quin hic ipse codex olim in ipso monasterio apud Smyrnam conscriptus et ad perpetuam memoriam ibi adservatus fuerit“.

At si hunc codicem integrum evulgando laborem (quem fortasse improbum licet appellare) aequo animo suscepimus, una in re a Nesselii consilio discessimus. nimirum documenta quidem eodem prorsus ordine, quo in codice extant, edidimus, verum abstinuimus ab iis donationum, venditionum et permutationum formulis ubique repetendis, quas fere stereotypas dixeris. quod a nobis recte factum esse arbitramur.

Secundum in volumine locum obtinent documenta ad coenobium Sancti Pauli in Monte Latro apud Miletum pertinentia, quae forte inter miscellaneos codices Bibliothecae Vaticanae deteximus et, invitis custodibus, transcripsimus. est vero codex urbinas, signatus Nr. LXXX, chartaceus, saeculo XV. exaratus, valde aqua vitiatum et ideo, ob evanidum atramentum, lectu difficilis. quae vero lacunae in editione nostra occurrunt, monent de iis loci, in quibus textum legere omnino nequivimus. alienum a re est singula recensere varia de variis argumentis opuscula, quae codice vaticano continentur.

sed non licet silentio praetermittere, exiguam partem Actorum Patriarchatus Constantinopolitani, quae in primo collectionis nostrae volumine edidimus, in eo pariter exhiberi. iam vero in exemplari viudobonensi desideratur initium primi documenti voluminis primi (cod. hist. gr. XLIII.), gratulati igitur nobis sumus, quod in vaticano extare invenimus. ita factum est, ut lacunam voluminis primi explendi causa id initium documenti, quod legitur codicis folio 202b—203a, hic addere possimus.

Ἐπόμνημα γεγονόσ τοῖς μοναχοῖς τῆς περὶ τὴν
 δύοσιν ἐν τῇ Βαγενετίᾳ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ
 Μεσοποτάμου.

Ὅρια μὴ μεταίρειν τοῖς αἰῶσι, γραφικῶς εἰπεῖν, συμπαρακτεινόμενα καὶ οἷς χρήσασθαι τοὺς πατέρας συμβέβηκε, ἅτε καὶ καλῶς θεμένους αὐτὰ, τῶν εἰκότων ἂν εἴη καὶ τῶν σφόδρα μάλιστα ἀναγκαιοτάτων. μὴ γὰρ ὅτι τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἄρχειν λαχοῦσιν ἢ καὶ ὅλως τεταγμένοις ἐν ὑπηρεταῖς εἶναι θεοῦ, ἀλλ' ἔτι καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἷς πλοῦτος ὄνομα τὸ Χριστοῦ, τὸ ἀπαραποίητά τε καὶ ἀμετακίνητα κεῖσθαι ὀφείλεται· οὕτω καὶ γὰρ τὸ τῆς εἰρήνης καλόν, ἦν ἀπὸ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν θεῖον κεκληρώμεθα κληρος, ἄσυχλόν τε καὶ ἀναφαίρετον τηρηθήσεται καὶ πᾶσιν εὐσιτάθεια ἔσται διηνεκῆς καὶ γαλήνη θεοφιλῆς καὶ ὁμόνοια. τῆς τοίνυν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὑπερβλυσάσης δίκην σωτηρίου καὶ ἀενάου πηγῆς παταχοῦ τὰ σωτικὰ διατάγματα καὶ ὑπὸ τῶν, οὐδ' αὖτε προβάλλεται, ποταμῶν ζωηρύτων καὶ θείων ὑδάτων τὰ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ἐκκλησιῶν ἀρδευούσης πρόσωπα καὶ τοῖς τούτων ζωτικαῖς τε καὶ ἄλλομένοις εὐφραινούσης ὁρμήμασι τὰς ὅπη ποτὲ εἰσι πόλεις συστήματα φημι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀντλουμένης μὲν ὑπὸ πασῶν τε καὶ πάντων, ληγούσης δὲ οὐδαμῶς, μᾶλλον μέντοι καὶ ὑπερεκρυσείσης μέχρις ἐφάσ, οὐδὲν δὲ ἦρτον καὶ ἐσπερίου λήξεως, ὥς καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐκ ταύτης, ὥς ἐκ θείας ἀπορροῆς ἐθελουσῶν λιπαίνεσθαι τε καὶ ἄρδεσθαι. ἔχει μὲν αὖτε καὶ πασῶν. ἐντεῦθεν, οἷα μήτηρ τῶν ὅλων, ἐξουσίαν καὶ οἷον προνόμιον ἀρχικόν, ὀφειλουσῶν

αὐτῇ ἔπεσθαι, ὥσπερ τὸ λοιπὸν σῶμα τῇ κεφαλῇ, καὶ ποτίζει τοῖς ἀειζώοις καὶ σωτηριώδεσιν, ὡς ἔφημεν, νάμασιν τὰς προσερχομένας καὶ ὑποκειμένας αὐτῇ, καὶ ὡς ἀπὸ κέντρου οἶονεῖ τινας γραμμάς τὰς περὶ κύκλῳ ἴσας τὰς αὐτῆς καὶ τελείας ἐν πᾶσιν ὑπερεκτείνει καὶ περιάγεται χάριτος ἢ μᾶλλον ὡς ἀπ' ἄλλου νοητοῦ παραδείσου εἰς τέσσαρας τὰ τοῦ κόσμου φημί πέρατα μεριζομένη ἀρχὰς ἄρδει τε καὶ πιαίνει ταῖς θεσπεσίαις αὐτῆς καὶ ἀρχικαῖς εἰσηγήσεσι, τὸν αὐτὸν γε μὴν τρόπον δίδωσιν αἰσθέσθαι τῆς αὐτῆς θαυμασίας ἀρδείας τε καὶ ἐπιρροῆς καὶ ταῖς κατὰ τὴν ἐσπέραν εὐαγέσιν ἐκκλησίαις τε καὶ μοναῖς, καθ' ὧν δικαίως ἔχει τὸ κράτος, ὡς θεῷ μὲν ἀνακειμέναις καὶ τῇ ἐξ ὕφους περιλαμπομέναις ἀνατολῇ, οὐδὲν δὲ ἤττον ὑπ' αὐτὴν τυγχανούσαις καὶ δευτέρως τὰς τῆς πίστεως ἐντεῦθεν ὑποδεχομέναις αὐγάς. τούτων μία τις ἔστιν καὶ ἡ ἐν τῷ θέματι μὲν Βαγενιτίας τελοῦσα φερωνύμως διὰ τὸ ἀμφίρρυτον καὶ ἐξ ἐμβολῆς καὶ μίξεως ποταμῶν ἀποτετμημένη καὶ οἶον νῆσον εἶναι τοῦ Μεσοποτάμου κατωνομασμένη σεβασμία μονῇ, ὡς ἀνέκαθεν ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ δομηθεῖσα, δικαιομασί τε καὶ ὑπομνήμασι παρὰ τῶν αἰοδίων πατριαρχῶν αὐτῇ χαρισθεῖσιν τοῦτο πλουτήσασα καὶ εἰσέτι καὶ νῦν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀγισταῖς τὴν πατριαρχικὴν ἀναφορὰν ποιουμένη καὶ ἄλλα τε ὅσα τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς ἐστὶ δίκαια εὐνοϊκῶς ἅμα καὶ τοῖς ὅσα ὑπ' αὐτὴν εἰσὶ μονύδρια καὶ ἡσυχαστήρια, ἃ καὶ ἐπὶ σταυροπηγίοις πατριαρχικοῖς ἀνίδρυται καὶ ἀνυποκόδοῦνται ἀνυποστόλως τε καὶ ἀταράχως ἀποπληροῦσα. φθάνει μὲν οὖν ποτε ὁ τῆς κατὰ τὴν Ναυπακτίαν ἐπαρχίαν Χιμάρας ἐπίσκοπος, ὡς τῇ διαληφθείσῃ τῶν Μεσοποταμιτῶν μονῇ γειτνιώσης τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας, οὐ καλῶ οὐδὲ δικαίῳ, πλεονεκτικῷ γε μὴν προσσχὼν ὅμματι, τὸ τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος ἀπ' αὐτῆς ἀφαιρήσεσθαι δίκαια ἐπιχειρήσας διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ μάλιστα πολλὰ συμβῆναι τὰ τῆς καιρικῆς περιπετείας ἐν τῷ μέσῳ σκάνδαλά τε καὶ περιπτώματα, ὥστε καὶ αὐτὸν δὴ τὸν εἰρημένον τῆς Χιμάρας ἐπίσκοπον οὐκ ὀλίγα τῶν ἀτόπων καὶ ὀχληρῶν ἐπὶ βλάβῃ τῆς μονῆς διαπράξασθαι, ὅτε δὴ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ πατριαρχικὰ δίκαια ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν παρὰ πάντα τὸν εἰκότα λόγον ἐφέλκεσθαι σπεύδοντα, ἀλλ' οὖν οὐκ ἐπὶ πλείστον τῆς σφετέρως αὐθαδείας τε καὶ πλεονεξίας οὗτος ἀπώνατο, ἀλλὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ τῆς ἀλη-

θείας ἡλίου λάμπαντος τηλαυγέστερον χειμάρρου δίκην τὰ τῆς αὐτοῦ προπετείας μετ' οὐ πολὺ ἐξήρτανται καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν ἐκκεχώρηκεν ὡς εἰκὸς, καὶ εἰ μὴ ὡς ποιμὴν, ὡς λύκος γοῶν ἐλήλεγκται μάτην χανὼν καὶ διὰ κενῆς λογισάμενος, ὑπὸ τῶν τότε ἀοιδίμων πατριαρχῶν ἐξοστρακισθεὶς διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγονότων ἐπὶ τούτοις ὑπομνημάτων ἐννομώτατά τε καὶ δικαιοτάτα. ὅθεν καὶ ἐν τῷ παρόντι ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, μὴ ὅρια πατέρων μεταίρειν ἐθέλουσα καὶ θεῖον νόμον τὸν ἐπὶ τούτοις μάλιστα πληροῦσα, προνόμιόν τε καὶ δικαίωμα φυλάττουσα παλαιὸν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ παρ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ κείμενον, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὐλαβεστάτων μοναχῶν ἀσκουμένων προσδεξαμένη ἀξίωσιν τε καὶ αἵτησιν στέργει τε ἤδη καὶ ἐπικυροῖ καὶ αὕτη διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ὑπομνήματος πάντα τὰ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τῶν Μεσοποταμιτῶν μονῇ, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν ἡσυχαστηρίοις πατριαρχικὰ δίκαια καὶ προνόμια, καὶ οὐδεὶς οὐδόλως ἔξει τοῦ λοιποῦ ἁδεῖαν δι' ὄχλου γενέσθαι τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τούτων ἔνεκεν ἢ μὴν τοῖς ὑπ' αὐτὴν, ὡς εἴρηται, τελοῦσιν ἡσυχαστηρίοις, εἰ μήπου γε ὁ τοιοῦτος ἐθέλει προδῆλως, ὡς λόγους πατέρων καὶ διατάξεις ἀναιρεῖν ἀπαναιδευόμενος ἀφορισμοῦ δικαίῳ ἐπιτιμίῳ ὑποπесεῖν, διὸ καὶ εἴ τις, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς πολυανθρώποις καὶ μεγίσταις τῶν εὐαγῶν συνοικιῶν καὶ τοῖς πολλάκις διειλημμένοις μοναχοῖς Μεσοποταμίταις στάσις συμβῇ καὶ ἀνακύψῃ ταραχῶδης ὑπόθεσις, εἰ μὴ τις τῶν εὐδιανγῶστων αὕτη εἴῃ καὶ αὐτόθι τὴν λύσιν δυναμένων λαμβάνειν, εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἀνατεθῆσεται ψῆφόν τε καὶ διάγνωσιν, εἴγε δὴ πάντως τὰ δίκαια πράττειν καὶ τὰ προσήκοντα οἱ Μεσοποταμίταις μοναχοὶ ἐθέλησουσι καὶ τὰ αὐτοῖς ὀφειλόμενα, καθὼς καὶ τὸ ἄνωθεν ἐπ' αὐτοῖς ἔλαχε δίκαιον. οὕτω γὰρ καὶ τὸ καλὸν τῆς εὐταξίας καὶ ἐννομον κατὰ τὸ εἰκὸς τηρηθῆσεται καὶ ἐκάστω τὸ πρόσφορον καὶ προσήκον ἀποδοθήσεται, ὃ δὴ μάλιστα ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς εὐαγέσιν οἴκοις κόσμον φέρει τὸν εὐπρεπέστατον. τὸ γὰρ πολύαρχον πάντως καὶ ἄναρχον καὶ στασιῶδες, καὶ οὕτως οὐδαμοῦς τῇ εὐταξίᾳ τόπος καὶ τάξις ἀποδοθήσεται κτέ. *Acta Patriarchatus Constantinopolitani* I. pag. 1. Nr. 1. lin. 1.

Tertium denique diplomatarium in Athenaei Taurinensis Bibliotheca asservatur, quod ita describit Pasinus in suo catalogo (Tom. I. pag.

νειν τῆς δόσεως τοῦ κομερκίου. κατὰ δὲ τὸν πρὸς ἐμὲ θεῖον καὶ προσκυνητὸν ὀρισμὸν τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ δεσπότου ἡλθον ἐν τῇ 'Ραγούζᾳ, καὶ ἐποιήσαμεν, ἵνα εἰς μὲν τὰς ἀπάσας πραγματείας πραγματεύονται κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου καὶ δίδωσιν τρία τὰ ἑκατόν. ὁμοίως εἰς τὸ μετὰξιν, ἵνα πληρώσῃ εἰς τὴν λίτραν σολδία τρία, νὰ ἔχωσι δὲ πᾶσαν τιμὴν καὶ ἀγάπην καὶ ἀνάπαισιν καὶ περιθαλψιν ἅφ' ἡμῶν. τὸ δὲ μέρος τῆς 'Ανδρούσης, ἐπειδὴ οὐδὲν ἤξεύρω τὸ σιτάρι, ποῦ νὰ καταβαίῃ ἀπὸ τὸ Λεοντάρι καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον τόπον τὸν ἐπάνω, ἵνα πληρώνει τίποτε ἢ εἰς τὴν σκάλαν ἢ κουμέρκιν, διὰ τοῦτο οὐδὲν στήνω καθαρῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ νὰ ἀναφέρω τὸν αὐθέντην μου τὸν δεσπότην, καὶ θέλει ποιήσῃ θεραπείαν, ἐπειδὴ θέλετε ἦσται φίλοι του. εἰς δὲ τὸν ἄλλον τόπον νὰ πράττουν ἐλεύθερα καὶ ἀνεμπόδιστα τὰς πραγματείας των καὶ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου. εἰς λιθάρια καὶ μαργαριτάρια, εἰς μάλαγμα καὶ ἀσίμην, ἐὰν φέρετε εἰς τὸν τόπον, νὰ ἔχετε τὴν αὐτὴν νομὴν καὶ συνήθειαν τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἄνωθεν εἶπομεν, καὶ κέκτηται ἐν τῷ τόπῳ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ ἄλλου ἡμετέρου εὐρημένου τόπου. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ ἐλεημοσύνης τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ ἐπεδόθη τοῖς ἄνωθεν εἰρημένοις ἄρχουσι εὐγενέσι καὶ ἐντίμοις καὶ λαμπροτάτοις κουμουνίου 'Ραγούζης κατὰ μῆνα φεβρουάριον ιζ' ἐν ἔτει ς λ ϑ θ'.

[Τοῦ] ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου Γεώργιος Καντακουζηνός ὁ Παλαιολόγος.

Vir clar. Coelestinus Cavedonius, cuius mortem adhuc lugemus, ex exemplaribus, quae in Mutinensi tabulario extant in originali chartaceo, duas Demetrii Palaeologi epistolas ad ducem Borsum Estensem datas vulgavit in libro, cui titulus: Atti e memorie della R. Deputazione di storia patria per le provincie modenesi e parmensi. vol. III. fasc. IV. pag. 282 et 284.

I. † Τῷ μεγαλοπρεπεῖ καὶ δυνατῷ ἀνδρὶ, μαρκίωνι τοῦ 'Εστένσου καὶ αὐθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθήρῳ ἡμῶν ποθεινοτάτῳ. †

'Ημεῖς ἅμα μὲν δι' ἣν ἔχομεν διάθεσιν εἰς τὴν ἐνδόξοτητά σου, ἅμα δὲ καὶ διὰ τινα, ἅπερ ἔχομεν χρεῖαν δηλῶσαι πρὸς αὐτήν, ὑπὸ

τῆς τοιαύτης κινούμενοι διαθέσεως ἐβουλόμεθα καὶ πρότερον πέμψαι
τινὰ πρεσβευτὴν ἡμέτερον πρὸς αὐτήν. ὑπὸ δέ τινων καιρικῶν συμπτω-
μάτων ἐκωλυόμεθα μέχρι τοῦ νῦν. νῦν δέ, ἐπεὶ καὶ ἄλλα τινὰ σὺν
αὐτῷ ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς πέμψαι αὐθέντην τινὰ ἡμέτερον, ἀποστέλ-
λομεν ἤδη ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων τὸν κατὰ πάντα εὐγενῆ καὶ
καὶ οἰκεῖον τῆς αὐλῆς μου, κύριον Ἀθανάσιον Λάσκαριν τὸν καβαλ-
λάριον, ὃς καὶ δηλώσει πρὸς τὴν ἐνδοξότητά σου περὶ τε τὴν πρὸς
αὐτήν ἡμετέραν διάθεσιν καὶ περὶ ὧν ἄλλων πάντων ἔχομεν χρεῖαν.
διὸ καὶ οὐδὲ πλατύτερον γράφομεν· τοῦτο μόνον πληροφοροῦμεν, ὅτι
πάντα, ὅσα δηλώσει ὁ τοιοῦτος ἄρχων, εἰσὶν ἡμέτεροι λόγοι, εἰς τὸ
τυχεῖν πίστεως παρὰ τῆς ἐνδοξότητός σου ἐν πᾶσι τούτοις, ὡς ἂν
δηλώσει ὡς παρ' ἡμῶν †.

Μηνὶ νοεμβρίῳ ιγ' ἰνδ. ιδ'.

† Δημήτριος δεσπότης Παλαιολόγος ὁ Πορφυ-
ρογέννητος.

Α Τ. Τῷ μεγαλοπρεπεῖ καὶ δυνατῷ ἀνδρὶ Μπόρσφ, μαρκίωνι
τῷ Ἐστένσφ καὶ αὐθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθέρφ τῆς βασιλείας
μου ποθεινοτάτφ.

II. † Τῷ μεγαλοπρεπεῖ καὶ δυνατῷ ἀνδρὶ κυρίφ . . . μαρκίωνι
τοῦ Ἐστένσου καὶ αὐθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθέρφ ἡμῶν ποθει-
νοτάτφ †.

† Ἡμεῖς ἔχομεν φιλικὴν διάθεσιν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειάν σου
καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα, ἵνα καὶ γράφωμεν πρὸς αὐτήν καὶ δεχώ-
μεθα καὶ παρ' αὐτῆς γραφὰς εἰς πληροφορίαν καὶ ἐνδειξιν μείζονα
τῆς παρ' ἐκατέρων πρὸς ἀλλήλους τοιαύτης ἡμῶν διαθέσεως, ἥντινα
κατὰ τὸ εἶκος βουλόμεθα συνιστάν ἀεὶ παντὶ πρόφφ καὶ βεβαιοῦν,
οἶδαμεν δὲ καὶ τὴν μεγαλοπρέπειάν σου τὰ αὐτὰ βουλομένην. κατὰ
τοῦν τὸν τοιοῦτον σκοπὸν ἡμῶν καὶ φροντίζομεν γράφειν πρὸς αὐτήν.
ἐπεὶ οὖν καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔρχεται τῇ αὐτημερῇ ὁ ἀποκρισιάριος
τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως, ὁ καὶ τῆς αὐλῆς μου κατὰ πάντα
οἰκεῖος, κύριος Ἀνδρόνικος Βρυέννιος Λεοντάρης, γράφομεν ἤδη καὶ
μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοιαύτην διάθεσιν ἡμῶν. ἀνεθήκαμεν δὲ αὐτῷ,
ἵνα δηλώσῃ ἀφ' ἡμῶν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειάν σου, ὅσα μαθήσεται
αὕτη παρ' αὐτοῦ. ἀξιούμεν δὲ μόνον, ἵνα καὶ αὕτη γράφῃ ἡμῖν καὶ

δήλα ποιῇ περὶ ὧν ἂν εἴη ἐν χρεία, ὥς ἂν ἐκπλήρωται ταῦτα μετ' εὐφροσύνης κατὰ τὴν εἰρημένην διάθεσιν. μ η ν ὅ ς μ α ρ τ ί ο υ κ ς ' †.

† Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ς δεσπότης Παλαιολόγος ὁ Πορφυρογένητος †.

A T. Τῷ μεγαλοπρεπεῖ καὶ δυνατῷ ἀνδρὶ κυρίῳ Μπόρσφ Ἐστέν-σφ καὶ αὐθέντῃ τῆς Φεραρίας, συμπενθέρῳ ἡμῶν ποθεινοτάτῳ.

Vindobonae et Augustae Taurinorum, mense iulio 1870.

Editores.

I.

Diplomatarium monasterii Beatae Virginis in monte Lembo prope
Smyrnam e codice vindobonensi.

I. 6736—1228, mense augusto, ind. I.

Aurea bulla imperatoris Ioannis Ducae Vatatzae de monasterio restaurando.

Οἱ οὐρανοὶ ψῆς
 γλώσση μὴ
 τὸν νοερόν
 εὐμουσόν τε
 ὀφειλὴν εὐχαρ
 εὐεργέτην ἄν
 ἀποκεκρυμ
 κόρον αὐτῷ ἡ
 σατο· ἄρα φω
 γήσει καὶ ἐν μο λώσση κ
 ποικίλῃν οὕτω θεοῦ σοφίαν ἄν σει
 ἣ καὶ μηχανήσεται πολύφωνον ἁρμονίαν ἐν μουσικοῖς τελεωτάτῃ συ-
 στήματι καὶ τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ δοξολογήσει τὸν εὐεργέτην· ἄν
 δὲ καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τῆς αὐτοκρατορίας περιωπὴν ἐπήρται, τὸ
 βάρος τῆς ὀφειλῆς ὑπερταλαντεύει πᾶσαν κίνησιν καὶ δύναμιν νοῦ
 καὶ σοφίαν γλώττης καὶ εὐπορίαν. καὶ οὕτως ὑπὲρ ἅπαντας καὶ οἱ
 βασιλεῖς τὴν δυνατὴν ἀμοιβὴν ὀφείλουσι τῷ Θεῷ. ὁ καὶ ὁ θεῖος χρη-
 σιμῶδός Δαυὶδ ἐν πνεύματι παρυσέφηγεν
 κύρις, λέγων
 καὶ ᾄδωνσαν

*) Initio quaedam desiderantur margine primi folii avulso.

. και δι' ἑαυτῶν
 οὖντες ἐφ' ἑαυτῶν
 ἐκ χειρὶαν
 μονὰς ἰδίας
 ον τοῖς μοναχοῖς περὶ
 καὶ τὰς ἐκείνων
 δὰς ὡς ἐκ μηχανῆς
 ασι καὶ πολύφωνον
 καὶ αν τὴν ἁρμονίαν καὶ τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος ἀπο-
 τελέσαιεν ὡς ἐπάξιον, καὶ τοὺς ἀσκητὰς ἀνθ' ἑαυτῶν ἀγίους παρα-
 στήσαιεν ὕμνητὰς, λυθέντες δὲ καὶ τοῦ σώματος, ὅπερ παθεῖν ἀνάγκη
 τὴν σύνθεσιν, δοξολογήσαιεν ἐν τούτοις ἀθάνατα, καὶ οὕτω δοξολο-
 γοῦντες παρασκευάσαιεν καὶ τὸν μεγαλόδωρον πᾶσαν μεγαλοδωρίας
 ὑπερβαίνειν ὑπερβολὴν ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἐκάστω προσοφειλομένων
 διανεμήσεων· εἰ γοῦν οὕτω ταῦτα, πῶς καὶ ἡ βασιλεία μου ἐπὶ τῇ
 ἐκ καινῆς ἀνεγειρομένη παρ' αὐτῆς μονῇ τῇ κατὰ τὸ ὄρος τὰ Λέν-
 βου διακειμένη καὶ τὴν τοῦ τόπου ἐπωνυμίαν ἐξειδικωσάμενη οὐ φρον-
 τίσει τὰ εἰς ἀπαρτισμὸν καὶ σύστασιν ταύτης; ἦν μὲν γὰρ ὁ τόπος
 ἡρεμίας χωρίον εἰς ἑαυτὸ τὸν σπουδαῖον καὶ φιλήσυχον ἐκκαλούμενον,
 καὶ ὡς ἐκ τινων συμβόλων ἐναργῶς ἐδείκνυτο, καὶ τὸ θεῖον ἐκείσε
 διὰ φαλμυδίας μοναχῶν ἐδοξολογεῖτο, ἔδραν ἑαυτῶν ποιησαμένων
 τὸν ἐλεύθερον ἀέρα καὶ τὸν ἀπολίτευτον καὶ ἀτριβῇ τοῖς πολλοῖς
 χώρον· καὶ ἀμυδρῶς ἐν τούτῳ καὶ ἔχνη τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας
 ἦσαν ἐντετηγμένα· ἀνοικοδομὴ ναοῦ πρὸς εὐτεχνίαν ἐξησκημένη, ὑπὸ
 δὲ τοῦ χρόνου τὴν εὐπρέπειαν ἀποχρεωμένη καὶ τᾶλλα δὲ εἰς τοσ-
 οῦτον ἀφαντωθέντα ὡς ἤδη ἐν μέρεσι τῶν ἐκείσε ποτε οἰκοδομῶν
 αὐτοῦ ἐγκαταλείμμενα περισώζεσθαι. ἀλλ' ἡ βασιλεία μου ἀγαπή-
 σασα τὸν τόπον ὡς ἀρετῆς σύμμαχον καὶ μοναχοῖς ἐπιτήδειον καὶ
 προσφορώτατον ἐνδιαίτημά, ἠθέλησεν ἀνακαινίσαι τε τὸν ναὸν καὶ
 κελλῖα ἀξιολόγου μαρτυρόντων συστήματος ἀνεγείραι καὶ τράπεζαν
 τῆς ἐν Χριστῷ τῶν μοναχῶν φιλότητος ἀνοικοδομῆσαι καὶ τᾶλλα
 ποιῆσαι, ὅσα πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνελλιπῇ τῶν μοναχῶν συντελεῖ. καὶ
 ἀπετελέσθησαν ἀπὸ τούτων τινὰ μέχρι δεῦρο παρὰ τῆς βασιλείας
 μου, προσεκυρώθη δὲ αὕτη καὶ τὸ προάστειον ἡ Βάρη ἥτοι τὰ Μῆλα
 σὺν τοῖς ἐν αὐτῇ προσκαθημένοις καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων ἐκείθεν με-

ταπεινοῦσι καὶ ἐν τῇ Σμύρνῃ προσκαθίσαι τρισὶν ἀδελφοῖς τοῖς παῖσι τῆς Μηλοῦς, ὥστε εἰς δουλείαν αὐτῶν καὶ συγκρότησιν ἔχειν τοὺς μοναχοὺς τοὺς ἐν τῷ τοιοῦτῳ προαστείῳ προσκαθημένους καὶ τοὺς ἐν τῇ Σμύρνῃ ὡς εἴρηται προσκαθημένους τρεῖς ἀδελφούς, ἐφ' αἷς δουλείαις τῆς μονῆς τὴν τούτων ἔχουσι χρῆσιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν εἴσοδον ἀποφέρεσθαι. ἔστι δὲ ἐν τοῖς δικαίοις τῆς τοῦ τοιοῦτου προαστείου περιοχῆς εὐκτῆριον ὁ ἅγιος Γεώργιος, ὃ καὶ εἰς μετόχιον ἀνφοδομήθη παρὰ τῶν μοναχῶν· ἐπεκτῆσατο δὲ ἡ μονὴ καὶ ἕτερον μετόχιον ἐν τῇ Σμύρνῃ, τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἐξωκαστρίτην. ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῇ Λαγκάδι τοῦ κατὰ τὴν Σμύρνην θαλαττιαίου κόλπου τόπιον, ὅπερ ἀχρήσιμον ἔκειτο μέχρι τοῦ νῦν, ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἀλακίου τοῦ ἐπιλεγομένου τοῦ Ἀσάνη καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς λάμπης τοῦ Κουρίκη, ἀπετέλεσαν οἱ μοναχοὶ τῆς αὐτῆς μονῆς διὰ κόπων καὶ ἐξόδων οὐκ ὀλίγων εἰς βιβάριον, ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ εἰς τὸ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὸ χωράφιον τῶν Ἀββάδων δύο ὑδρομυλικά ἐργαστήρια καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Καντζουριῶνος ἐλαῖκά τινα δένδρα. καὶ ἐπεὶ καὶ χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου ἐδεήθησαν εἰς βεβαίαν τὴν κατοχὴν καὶ δεσποτείαν τῶν τοιούτων, τὴν δέσιν αὐτῶν προσηκαμένη ἡ βασιλεία μου τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς ἐπεβράβευσε, δι' οὗ καὶ διορίζεται ἀπαρασπᾶστως καὶ ἀμετακινήτως καὶ κατὰ λόγον δεσποτείας κατέχειν τὴν μονὴν πάντα τὰ ἀνωτέρω δεδηλωμένα, ἧγουν τὸ προάστειον τὴν Βάρην μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως καὶ τῶν ὅλων τούτου δικαίων καὶ προνομίων, τῶν ἐν αὐτῷ προσκαθημένων παροίκων, ὑπουργοῦ καὶ νομαδιαίας γῆς, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ συνηθείας ἀνέκαθεν ἀπονενεμημένων τούτου τοῦ ἐν αὐτῷ μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου. ὡσαύτως δεσποτικὸν δίκαιον ἔχειν τὴν αὐτὴν μονὴν ἡ βασιλεία μου παρακαλεῖται ἐπὶ τῷ ἐπικτηθέντι παρ' αὐτῆς μετοχίῳ κατὰ Σμύρνην, τῷ ἐπονομαζομένῳ ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ ῥητῶς ἀναγραφέντι βιβάρῳ, ἐπὶ τοῖς δύο ὑδρομυλικοῖς ἐργαστηρίοις, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ Καντζουριῶνι ἐλαϊκοῖς δένδροις καὶ ἐφ' ἅπασιν τοῖς ἐπικτηθεῖσιν ἢ καὶ ἐπικτηθησομένοις παρὰ τῆς αὐτῆς μονῆς. καὶ ἐξουսσεῦειν ἡ βασιλεία μου εὐδοκεῖ διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς τὸ τοιοῦτον προάστειον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ προσκαθημένους καὶ τοὺς ἀπὸ τούτων μεταπερόντας καὶ προσκαθί-

σαντας ἐν τῇ Σμύρνῃ τρεῖς αὐταδέλφους, τοὺς παῖδας τῆς Μηλοῦς, ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἀγγαραίας, παραγγαραίας, ζημίας, φωμοζημίας, καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, κοπῆς καὶ καταβιβασμοῦ οἰασοδήτινος ξυλῆς, στυπαξοῦγγου, καννάβεως, ὕγροπίσσου, καύσεως καρβωνίων, μιτάτου καταθέσεως καὶ ἀπλήκτου, δουκικῆς καὶ κατεπανικικῆς χρείας, ἐννομίου, ἀέρος, ἐξελάσεως πλωτῶν καὶ κονταράτων, ἀπαιτήσεως συνδοσιῶν, δόσεως προβάτων, ζευγομαξίων ἐξελάσεως, ἄνευ μόνων τῶν τῷ δημοσίῳ ἀνηκόντων δύο κεφαλαίων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σιταρχίας, καὶ πάσης ἄλλης ὅποιασδήτινος ἐπηρείας, κἄν μὴ ῥητῶς αὕτη ἐξεφωνήθῃ ἐν τῷ παρόντι χρυσοβούλλῃ τῆς βασιλείας μου· κατὰ γὰρ τὸ καθόλου τῆς ἐκουσσείας κεφάλαιον ἢ βασιλεία μου εὐδοκεῖ ἐκουσσεύεσθαι πάντα τὰ τῇ τοιαύτῃ μονῇ διαφέροντα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ταύτης βιβάριον ἀπὸ τε βιβαροπάκτου, προσκυνητικίου, ὕφωνίου καὶ λοιπῶν ἐτέρων συνηθειῶν τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαιτουμένων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν, ἀπολυθεὶς κατὰ τὸν αὐγουστον μῆνα τῆς πρώτης ἰνδ. τοῦ ςψ' τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὕπεση μῆνα το κράτος †.

Εἶχε τὸ Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Δοῦκας δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

Primus edidit Zachariae, Ius graeco-romanum III. 568.

II. 6743—1235, mense martio, ind. VIII.

Descriptio possessionum monasterii facta a stratopedarcha Michaelē Phoca.

† Ὁ καθολικὸς περίορος τῆς μονῆς ὁ καὶ παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τοῦ Φωκᾶ γεγονὼς δι' ὀρισμοῦ βασιλικοῦ †.

† Ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας αὐτοδεσπότου βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Δέμβων, ἱερομόναχος κύρις Παῦλος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν ἡμῖν ἐνεφά-

νισεν οὕτωςι κατὰ ῥῆμα διαλαμβάνοντα σύγγραμψε τῆς βασιλείας μου, στρατοπεδάρχα τῶν Θρακησίων καὶ Φιλαδελφείας, κῆρις Φωκά. ἡ βασιλεία μου ἀναγκαῖον ἔχουσα ἀποκαταστήναι τὴν μονὴν τῶν Λέμβου εἰς πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ κτήματα διὰ περιόρου ἐγγράφου καὶ ἀποκαταστάσεως, ὥς ἂν οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ ἔχωσι πᾶσαν ἀνενοχλησίαν, διορίζεται σοι, ὥς ἂν ἀναθεωρήσης τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ κτήματα, ἀμπέλια, χωράφια, δένδρα, μολῶνας καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς παροίκους, ὅσα μὲν ἡ βασιλεία μου ἐδωρήσατο τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ὅσα ὁ καθηγούμενος τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπεκτήσατο καὶ ὅσα ἐξ ἀγορασίας καὶ ὅσα ἀπὸ προσενέξεως εὐλόγου καὶ δικαίας προσεκυρώθησαν τῇ ῥηθείᾳ μονῇ, καὶ γνωρίσης τὰ ἅπαντα κτήματα ταύτης καὶ ποιήσης κατὰ τόπον περίορον καὶ εἰσάξης ἐν αὐτῷ ἅπαντα τὰ διαφέροντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ κτήματα καὶ ποιήσης αὐτῇ πρακτικόν, ὥς ἂν οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ διάγῃσιν ἀνενοχλήτως καὶ ἀπαρεμποδίστως καὶ μὴ ἔχῃσιν ἀπὸ τινος ὕχλησιν τινὰ ἢ ἐμποδισμόν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπόστειλον τὸν τοιοῦτον περίορον καὶ τὸ πρακτικόν πρὸς τὴν βασιλείαν μου, ὥς ἂν διορίσῃται καὶ γένηται τῇ τοιαύτῃ μονῇ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου. ἐπεὶ δὲ καὶ τινας ξένους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους προσεκάθισαν οἱ μοναχοὶ ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν κτήμασιν εἰς συγκρότησιν καὶ δουλείαν αὐτῶν, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὥς ἂν κατὰ τὸν προσόντα αὐτοῖς ὅρισμόν ἐπὶ τούτοις παραδώσης τούτους πρὸς αὐτοὺς, ἵν' ἔχῃσι τούτους ὡς οἰχείους καὶ δεφενδεύωσιν αὐτοὺς καὶ ἐξκουσσεύωσιν κατὰ τὸ καθόλου τῆς ἐξκουσσείας κεφάλαιον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει πρὸς σὲ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὅρισμός. εἶχε τὸ μὴ νὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ἡ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς.

Κατὰ γοῦν τὴν περίληψιν τοῦ τοιοῦτου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ κατὰ τόπον παραγενόμενοι καὶ ἀναθεωρήσαντες πάντα τὰ προσόντα τῇ διαληφθείσῃ μονῇ κτήματα πεποιήκαμεν αὐτῇ διὰ τῆς παρούσης ἐγγράφου πράξεως περίορον καὶ πρακτικόν, εἰσάξαντες ἐν αὐτῇ καὶ καταγραψάμενοι πάντα τὰ ὡς εἴρηται ἀναντιρρήτως διαφέροντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ οἰαδήποτε κτήματα, ὅσα τε δηλαδὴ ἐδωρήθησαν αὐτῇ διὰ προσκυνητῶν ὁρισμῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὅσα ὁ καθηγούμενος ἐπεκτήσατο καὶ

ὅσα ἐξ ἀγορασίας καὶ ἐκ προσενέξεως εὐλόγου καὶ δικαίας περιήλ-
 θουσαν καὶ προσεκυρώθησαν τῇ αὐτῇ μονῇ, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως· ἡ
 αὐτὴ σεβασμία μονὴ τῶν Λέμβου, ἥς ὁ περίορος τῶν δικαίων τοῦ
 ὁρεινοτέρου τύπου τῶν παρακειμένων βουνῶν καὶ πλησιαζόντων τῇ
 τοιαύτῃ μονῇ ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ πλησίον τῆς κεχλασμένης
 ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, ἔχεται τοῦ πρὸς δύοσιν ἀέρος, κατέρ-
 χεται κατ' εὐθείαν μέχρι καὶ τοῦ πυροῦ κρημνοῦ, καὶ κρατῶν τὴν
 ῥάχιν ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ μονοπεύκου, εἴτα κλίνει πρὸς μεσημ-
 βρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, περὰ τὸ χειμερινὸν ῥυάκιν, τὸ ἐπι-
 λεγόμενον τοῦ Βορβύθους, κατέρχεται κατ' εὐθείαν καὶ ἀκουμβίζει
 μέχρι καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς Σμύρνην ἀπαγούσης, ἐὼν
 δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ χωρίου Μανταίας, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος ἐπὶ πολὺ κατ' εὐθείαν καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 καὶ τοῦ ῥυάκος τοῦ ἐγχωρίως ἐπιλεγομένου Χασκαυγῆ, ἀπὸ τούτου
 στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, κρατῶν τὸν αὐτὸν ῥυάκα, καὶ ἀπέρχεται εἰς
 τὸν βουνὸν τὸν ἐπιλεγόμενον Οὐβον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς
 ὀλίγον, ἔκτοτε γαμματίζει πρὸς μεσημβρίαν, κρατῶν τὴν ἐκεῖσε παρα-
 κειμένην ῥάχιν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ,
 τοῦ λεγομένου τῶν Λέμβων, εἴτα στρέφεται καὶ αὐθις πρὸς ἀνατολὰς,
 περὰ τὸ ἐκεῖσε ὃν χειμερινὸν ῥυάκι, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν τοποθε-
 σίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Ἄνω Χανάβρου. ἀπὸ τούτου κρατῶν τὴν
 ἐκεῖσε παρακειμένην ῥάχιν τοῦ βουνοῦ καὶ περὰ εἰς τὸν πορὸν, ἔνθα
 ἦν μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς ποτὲ, εἰς ὄνομα ἰδρυμένον τοῦ ἀρχι-
 στρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ. ἀπὸ τούτου κλίνει πρὸς
 ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ καταντᾷ μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπι-
 λεγομένης Σταύριον, ἔκτοτε κρατῶν τὴν ῥάχιν τὴν ἐπιλεγομένην Βα-
 λανίδα καὶ διαιρῶν δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τῆς Ροῦζης, ἀριστερὰ τὰ
 περιοριζόμενα, κρατῶν τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 τῆς ῥάχεως τοῦ Βρυσοπηγαδίου, κλίνει πρὸς δύοσιν, καὶ ἀπέρχεται
 μέχρι τῆς ῥάχεως τοῦ ἀνακεφαλίσματος, ἐὼν δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ
 ποτὲ χωρίου τοῦ Βρυσοπηγαδίου, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, διαιρῶν
 τὰς καταρρεύσεις τῶν ὁμβριμαίων ὑδάτων ἔνθεν καὶ ἔνθεν. εἴτα
 στρέφεται πρὸς ἄρκτον καὶ περὰ τὴν βασιλικὴν ὁδὸν καὶ ἀπέρχεται
 μέχρι καὶ πλησίον τῆς κεχλασμένης ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Τρύφωνος,
 ἔνθα καὶ ἤρξατο. ἐντὸς δὲ τοῦ τοιαύτου περιόρου εὐρέθη καὶ προά-

στειον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρν[ου], ὅπερ ἦν ποτὲ ὑπὸ τὴν μονὴν
 τῶν Ρουφινιανῶν καὶ περιήλθε τῇ αὐτῇ μονῇ τῶν Λέμβου ἐκ προσ-
 ενέξεως τοῦ ἀπὸ τῆς Σμύρνης βασιλικοῦ βεστιαρίτου κυροῦ Γεωρ-
 γίου τοῦ Καλοειδᾶ, ἐπικυρωθείσης τῆς τοιαύτης προσενέξεως καὶ διὰ
 βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ. ἐπεκτιήσατο δὲ ἡ τοιαύτη μονὴ τῶν
 Λέμβου εἰς τὸ αὐτὸ προάστειον τὰ Σφούρν[ου] ἐξ οἰκείων ἐξόδων
 καὶ ὕδρομυλικά ὀλοκαιρινὰ ἐργαστήρια καὶ περιβόλιον, χρησιμεύον
 εἰς κηπώριον καὶ εἰς καταφυτεύσεις ὀπωροφόρων δένδρων· εὐρέθησαν
 ἐν τῷ τοιοῦτῳ προαστείῳ τὰ Σφούρν[ου] προσκαθήμενοι ἀμετόχως
 καὶ τρεῖς πάροικοι ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν Ποταμῶν, τελοῦντες ὑπὸ τὸν
 λίξιον βασιλικὸν καβαλλάριον τὸν Συργαρήν, οἵτινες καὶ ἐπεφωνήθη-
 σαν παρ' ἡμῶν ἐγερθῆναι ἀπὸ τῶν δικαίων τῆς μονῆς καὶ ἀπελθεῖν,
 ἔνθα καὶ πρότερον ἐκάθηντο. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν ἀντικρὺ
 τῶν ὀσπητίων τοῦ Θρακησ[ίου], καὶ ἄνωθεν τοῦ παρακειμένου βουνοῦ
 κέκτῃται ἡ τοιαύτη μονὴ τῶν Λέμβου μετόχιον τὸν ἅγιον Παντε-
 λεήμονα, περιελθὼν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάν-
 ταιαν οἰκοῦντος Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσσαίτου καὶ τοῦ μοναχοῦ
 Μαξίμου, ἐπικυρωθείσης τῆς τοιαύτης προσενέξεως καὶ διὰ βασιλικοῦ
 προσκύνητοῦ ὀρισμοῦ. ἔχει οὖν τὸ τοιοῦτον μετόχιον ἐκκλησίαν θο-
 λωτὴν εἰς ὄνομα ἰδρυμένην τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος καὶ ἔμπροσθεν
 τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας πρόναον ὅμοιον, οὗ καὶ ἄνωθεν πύργος· ἐτέρα
 ἐκκλησία συνενωμένη τῇ τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος ἐκκλησίᾳ εἰς
 ὄνομα ἰδρυμένη τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ γύρωθεν τῶν τοιούτων
 δύο ἐκκλησιῶν κελλία τῶν μοναχῶν, καὶ ἔξωθεν ἀλλή περιπεφραγ-
 μένη καὶ περιωρισμένη διὰ τείχους πλινθωτοῦ, ἔξωθεν δὲ τοῦ τοιού-
 του μετοχίου καὶ τῆς αὐλῆς δένδρα ὀπωροφόρα καὶ γῆ ὑπεργος ὀλι-
 γοστή, τραχεινὴ· προσήρμωσαν δὲ τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ τοῦ ἀγίου
 Παντελεήμονος ἐκ προσενέξεως τινῶν ἐποίκων τοῦ χωρίου Μανταίας
 καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ καὶ χωράφια, κατεχόμενα καὶ δεσποζόμενα καὶ
 εἰσοδιαζόμενα ταῦτα παρὰ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ μετοχίου τοῦ ἀγίου
 Παντελεήμονος ἐπὶ χρόνοις ἱκανοῖς, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως· εἰς τὸ χω-
 ρίον τὴν Μάνταιαν πλησίον τῶν ὀσπητίων τοῦ Θρακησ[ίου] ἀλλή πε-
 ριωρισμένη μετὰ κελλίου ἑνὸς καὶ ἐκκλησίας ἀσκεποῦς, χωράφιον
 σύνεγγυς τῆς τοιαύτης αὐλῆς περιωρισμένον διὰ τάφρου, ἔχον καὶ
 δένδρα ἐλαϊκὰ εἴκοσι ἐννέα. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Παρακκαλάμου ἐκ

προσενέξεως τοῦ Καντῆ δένδρα ἐλαϊκὰ πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δένδρα ὅμοια δεκαοκτώ, ὧν τὰ μὲν τέσσαρα ἐκ προσενέξεως τοῦ Καपुरαδί[ου], τὰ δὲ δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρσι κατεφυτεύθησαν παρὰ τῶν μοναχῶν. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς ἁγίας Βαρβάρας ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλομοιραστ[οῦ] δένδρα τέσσαρα. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Τραχεινῶν ἐκ προσενέξεως Στεφάνου τοῦ Γεγὲ δένδρα τρία. ἐν τῷ περιβολίῳ Νικήτα τοῦ Θεοφυλάκτ[ου] ἐκ προσενέξεως αὐτοῦ δένδρα δύο. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Χασκαυγῆς ἐκ προσενέξεως Νικολάου τοῦ Πλατανίτου δένδρα ὅμοια πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Γούρνης πλησίον τοῦ χωραφίου τοῦ Πλανίτου ἐκ προσενέξεως τοῦ Κουρτίκη δένδρα ὅμοια ἑνδεκα. ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ ἐκ προσενέξεως τοῦ Κλαπατᾶ δένδρα ἕξ. ἐν τοῖς δικαίοις τῆς μητροπόλεως πλησίον τῆς Πεντακηνῆς ἐκ προσενέξεως τοῦ Πανναδίου δένδρα δύο. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Κόγχης πλησίον τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καζάνη δένδρα ὀκτώ. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Ἀμυγδάλας πλησίον τῆς ὁδοῦ πρὸς ἀπαγούσης εἰς τὸ χωρίον τοῦ Παναρέτου ἐκ προσενέξεως τοῦ Σταθμιστοῦ δένδρα πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ξηροκάμπου πλησίον τοῦ Ἀγρηνοῦ ἐκ προσενέξεως τοῦ Μοσχοϊώαννου δένδρα πέντε. κατεφυτεύθησαν ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ πλησίον τῶν τοιούτων δένδρων ἕτερα δένδρα ὅμοια δεκατρία. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ποταμοῦ τοῦ Βορβύθους πλησίον τοῦ προσκαθτημένου τοῦ Μονομάχου ἐκ προσενέξεως τοῦ Πεπαγωμένου δένδρα πέντε. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Παναρέτου πλησίον τοῦ Παναρέτου ἐξ προσενέξεως τοῦ Γουδέλη ἐκείνου δένδρα ὀκτώ. ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς Ζωναρᾶς δένδρα δύο. χωράφιον τοῦ ἁγίου Ἡλίου ἰδιοπεριόριστον μολίου ἐνὸς ἐκ προσενέξεως τοῦ Γορδάτου, ἀπὸ τοῦ στίχου ὃν τοῦ Καπήλου. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Λαγωνικῆς ἐκ προσενέξεως τοῦ στίχου τοῦ Μαντειανοῦ χωράφιον μολίων θαλα[σσιαίων] τριῶν, ἐν ᾧ καὶ ἀπιδέαι τρεῖς καὶ δρύες δύο. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Μελάγγης χωράφιον μολίων δώδεκα. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Καντζουρινοῦ πλησίον τῶν Πωλεάδων δένδρα ἐλαϊκὰ δώδεκα καὶ ἀπιδέαι τέσσαρες, ἅτινα καὶ προσηρμύσθησαν τῇ αὐτῇ μονῇ τῶν Λέμβου ἀνέκαθεν. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος δένδρα ἐλαϊκὰ πενήτηντα καὶ ὀκτώ, περιελθόντα τῇ αὐτῇ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Κακαβᾶ. ἕτερον μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς διακεῖμενον ἔξωθεν τοῦ τεί-

χους τοῦ παλαιοῦ κάστρου τῆς Σμύρνης καὶ ἐπιλεγόμενον ὁ ἄγιος
 Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης, περιελθὼν καὶ αὐτὸ τῇ αὐτῇ μονῇ τῶν
 Λέμβου ἀπὸ δωρεᾶς βασιλικῆς καταβληθέντων χάριν αὐτοῦ καὶ νο-
 μιματῶν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου πρὸς τινα προσγενῆ τοῦ με-
 γάλου οἰκονόμου τοῦ Ληστοῦ. εὐρέθη ἐν τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ ἐκκλη-
 σία δρομικὴ εἰς ὄνομα ἱδρυμένη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
 μετὰ προπύλου καὶ κελλίων τεσσάρων εἰς καταμονὴν τῶν μοναχῶν.
 ὅπισθεν τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας περιβόλιον ἰδιοπεριόριστον, ἔχον συ-
 κάμινα δένδρα καὶ ἕτερα ὅπωροφόρα διάφορα. ἔμπροσθεν τῆς αὐτῆς
 ἐκκλησίας ἀμπέλιον, περιπεφραγμένον καὶ αὐτὸ ἰδιοπεριόριστον, ὡσεὶ
 μοδίων ὃν θαλασσιαίων ἕξ. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ παλαιοκάστρου
 χωράφιον περιελθὼν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς κυρᾶς
 τῆς Ἀγγελίνης, διῆκον μέχρι καὶ τοῦ πλησιάζοντος αὐτὸ
 χωραφίου τοῦ Τζουκανδάλῃ παρακάτωθεν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου τοῦ
 Τζουκανδάλῃ. ἕτερον χωράφιον περιελθὼν τῇ αὐτῇ μονῇ ἐξ ἀγορασίας
 μοδίου ἑνός. προσεκυρώθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ τῶν Λέμβου διὰ δωρεα-
 στικῶν προσκυνητῶν ὁρισμῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου
 καὶ βασιλέως καὶ ἡ κατὰ τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου γῆ ὑπὸ τὸ
 βασιλικὸν ζευγηλατεῖον τῶν Παλατιῶν πρώην τελοῦσα καὶ παρεδόθη
 αὕτῃ τῷ μέρει τῆς αὐτῆς μονῆς παρὰ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ
 προκαθημένου τῆς Σμύρνης τοῦ Ἀλωποῦ καὶ τῶν ἐκκρίτων ἐποίκων
 τοῦ χωρίου Κουκούλης, ἧς δὴ γῆς καὶ ὁ περίορος διαιρούμενος ἐν τρισὶ
 κατατομαῖς καὶ τοποθεσίαις ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
 ἀπαγωγῆς εἰς τὸ Σαρακηνικόν, ἧς πλησίον καὶ καταλύματα τοῦ
 προαστείου τοῦ Ἀριστηνοῦ, καὶ λάκκος, ἐν ᾗ ὁδῷ καὶ ἐπήχθη παρ'
 ἡμῶν στήλη διὰ κίονος ἄσπρου ἔχοντος ἐγκεκολλημένα γράμματα
 καὶ δηλοῦντα· ὄρος Λέμβου. ἔχεται τοῦ πρὸς δύσιν ἀέρος καὶ ἀπέρ-
 χεται κατ' εὐθείαν τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ κατανατᾷ εἰς τὸ παλαιοευ-
 κτήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τὸ κεχαλασμένον μέχρι ἐδάφους, ἐν ᾗ
 ἵσταται καὶ πέτρα μαύρη. ἔχεται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς
 ὀλίγον καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸ ἕτερον κίονι τὸ παρ' ἡμῶν ἐκείσε πηχ-
 θὲν, ἔχον καὶ αὐτὸ γράμματα ὅμοια, διαιρῶν μὲν δεξιὰ τὰ χωράφια
 τοῦ Κρατεροῦ, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. εἶτα κλίνει πρὸς ἄρκτον,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς ὀλίγον καὶ κατανατᾷ εἰς τὴν ἐτέραν στή-
 λην τὴν διὰ τριγώνου μαύρης πέτρας παρ' ἡμῶν πηχθεῖσαν, ἔχουσαν

γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς δύοσιν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, ἐὼν δεξιὰ διόλου τὰ χωράφια τοῦ Κρατεροῦ, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν ἐτέραν στήλην τὴν μαρμαρίνην, πλατεῖαν οὖσαν καὶ ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται κατ' εὐθείαν καὶ ἀποδιδοῖ εἰς τὸ χωράφιον τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίτου κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Λεβούνη, ἐν οἷς καὶ ἐπήχθη διὰ κιονίου μαύρου παρ' ἡμῶν ἔχοντος γράμματα ὅμοια, διαιρῶν δεξιὰ τὰ χωράφια τοῦ Μαυροράχου, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. αὐθις στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς ὀλίγον, ἐὼν δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Λεβούνη, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἐτέραν στήλην τὴν παρ' ἡμῶν πηχθεῖσαν διὰ κionoκόμματος μαύρου, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης κλίνει αὐθις πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος κατ' εὐθείαν καὶ ἀπέρχεται ἐπὶ πολὺ καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν ἀριστερὰν στήλην τὴν παρ' ἡμῶν πηχθεῖσαν διὰ κιονίου μαύρου, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἔκτοτε στρέφεται πρὸς ὀλίγον, ἐὼν δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Λεβούνη, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα. καὶ αὐθις κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος, διαιρῶν δεξιὰ [τὰ χωράφια] τοῦ Λεβούνη, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, κρατεῖ τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ τὸ παραπόταμον ἐπὶ πολὺ καὶ καταντᾷ εἰς τὸν ἐγχωρίως ἐπιλεγόμενον Παλαιὸν Πόρον, εἰς δὴν καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ ἡμίσεος κίονος ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἀπὸ τούτου στρέφεται πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατῶν τὴν ἐκείσε οὖσαν ὁδὸν, ἐὼν δεξιὰ τὰ χωράφια τοῦ Φαγομόδη καὶ τῆς Πετριτζίνης, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται κατ' εὐθείαν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν πλησιάζουσιν τῷ προαστείῳ τοῦ Ἀριστηνοῦ καὶ εἰς τὰ καταλύματα καὶ εἰς τὸν λάκκον, ἔνθα καὶ ἤρξατο.

Ἐν τῷ αὐτῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου ἕτερον προάστειον τὸ ποτὲ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη, οὗτινος ὁ περιορισμὸς ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ποτὲ ὄντος λάκκου καὶ τοῦ παλαιοῦ ὠρείου ὡς ἐν σχήματι τριόδου ὄντος, ἐν ᾧ καὶ παρ' ἡμῶν ἐπήχθη στήλη διὰ κίονος μαρμαρίνου ἄσπρου, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἔχεται τοῦ πρὸς μεσημβρίαν ἀέρος, κρατῶν τὴν ἐκείσε παρακειμένην παλαιὴν ὁδὸν, τὴν ἐπιλεγομένην ἐγχωρίως τὸ Ἀλικοβάσταγον, ἐὼν ἀριστερὰ τὰ χω-

ράφια τοῦ ἀπὸ τῆς Σμύρνης Ἀρταβάσδη, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται τὴν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ Ἀλικοβαστάγου κατ' ἰσότητα καὶ καταντᾷ εἰς τὴν ἐτέραν στήλην τὴν μαρμαρίνην τὴν τετράγωνον, ἣν ἡμεῖς ἐστήσαμεν, ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης ἔχεται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τοῦ Ἀλικοβαστάγου καὶ ὁδεύει ἐπὶ πολὺ μεχρὶ καὶ τῆς εἰς τὸν Κούκουλον κατερχομένης ἐτέρας ὁδοῦ, ἐν ἧ καὶ ἐπήχθη παρ' ἡμῶν στήλη διὰ μαρμάρου πλατ[έως], ἔχοντος περὶ τὸ ἄκρον λαξευτοὺς σταυροὺς καὶ γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς δυσμὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς εἰς τὸν Κούκουλον ἀπαγούσης ὁδοῦ, ἐὼν ἀριστερὰ τὰ δίκαια τοῦ χωραφίου τῆς Πέτρας, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται ἐφ' ἱκανὸν μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τῆς Κομνηνῆς τοῦ κυροῦ Ἀληθινοῦ, ἔνθα καὶ εἰσεὶ βροῦλλαι, καὶ ἐπήχθη καὶ παρ' ἡμῶν στήλη διὰ μαύρας πέτρας, ἔχουσα γράμματα ὅμοια. εἴτα ἀπὸ ταύτης κλίνει πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τοῦ Ἀλικοβαστάγου καὶ ἀπέρχεται ἐπὶ πολὺ μέχρι καὶ τῆς ἐτέρας στήλης τῆς διὰ μαύρας τριγώνου πέτρας, πηχθείσης παρ' ἡμῶν, ἐχούσης γράμματα ὅμοια, ἐὼν ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν προπαραδοθέντων χωραφίων τῷ πρωτοβεστιαρίτῃ, δεξιὰ δὲ τὰ περιοριζόμενα. ἀπὸ τῆς τοιαύτης στήλης ἔχεται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τοῦ Ἀλικοβαστάγου καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου χωραφίου τοῦ Ληστοῦ καὶ τοῦ παρακειμένου Ἀλικοβαστάγου. ἔκτοτε γαμματίζει πρὸς ὀλίγον κατ' ἀνατολὰς καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἐτέραν στήλην τὴν διὰ κίονος ἄσπρου παρ' ἡμῶν πηχθεῖσαν, ἔχοντος γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, ἐὼν ἀριστερὰ [τὰ χωράφια] τῆς Πετριτζίνης καὶ τῆς Τζιβριλλίνης, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα καὶ καταντᾷ εἰς τὴν ἐτέραν στήλην τὴν διὰ μαύρας πέτρας πλατείας πηχθεῖσαν παρ' ἡμῶν, ἔχουσαν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ καταντᾷ εἰς τὸ παλαιὸν ὠρεῖον καὶ εἰς τὴν διὰ κίονος στήλην, ἔνθα καὶ ἤρξατο.

Ὁ δὲ περίορος τῶν ἐτέρων χωραφιαίων τοπίων τῶν τε ὑπέργων καὶ τῶν νομαδιαίων τῶν πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ πύργου κατερχομένης, κρατῶν τὸ ἐκείσε παρακείμενον ξηρορύακον τὸ καὶ ὥς ἐν γλήματι τάφρου ὃν καὶ πρὸς ἄρκτον ἀποβλέπον, ἐν ἧ ὁδῷ καὶ ἐστή-

σαμεν στήλην διὰ μαύρας πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια. ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται ἐφ' ἱκανὸν μέχρι καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ λιβαδίου τῶν Ἀββάδων κατερχομένης, ἐν ἣ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας τετραγώνου, ἐχούσης γράμματα ὅμοια, ἑὼν ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν Σμυρναίων, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα. ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, ἑὼν ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, τῆς τοῦ Καμελαυκά ἐπιλεγόμενης, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ῥύακος τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀγίας κατερχομένου καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ παρακειμένου πετροβούνου, ἐν ᾧ καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐκεῖσε μεγάλων ῥιζιμαίων πετρῶν ἐνεκολάφασμεν γράμματα ὅμοια. εἶτα ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, ἑὼν δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ Δερματᾶ καὶ τοῦ Κολελοῦ, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ῥύακος τοῦ ἀπὸ τῆς ἀγίας Ἑλένης κατερχομένου. ἀπὸ τούτου κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατῶν τοῦ εἰρημένου ῥύακος κατ' εὐθείαν, καὶ ἀπέρχεται τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸν Κούκουλον ἀπαγούσης, ἐν ἣ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἐχούσης γράμματα ὅμοια. εἶτα κάμπτει πρὸς δυσμὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατῶν τὴν ὁδὸν κατ' εὐθείαν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τῶν Τραχεινῶν, ἐν ᾧ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἐχούσης γράμματα ὅμοια. εἶτα στρέφεται πρὸς ἄρκτον, κρατῶν τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ, ἑὼν ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν Σμυρναίων, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα. εἶτα ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τῶν Τραχεινῶν τῶν διαφερόντων τῇ Σμύρνῃ Μάντει, τῶν καὶ πλησιαζόντων τῇ ἐκεῖσε παρακειμένῃ λιβαδίῃ τῇ καὶ λάκκῳ ἑοικότι, ἐν οἷς καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἔχουσιν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ ταύτης ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος τοῦ πρὸς δυσμὰς ὁδεύοντος τούτου ἐφ' ἱκανὸν, κρατῶν πῇ παλαιὴν ὁδὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ Ξηροτροχάλη καὶ τῆς ἐκεῖσε παρακειμένης τάφρου, ἑὼν ἀριστερὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ Μάντει, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα. εἶτα γαμματίζει πρὸς ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸν πύργον ἀπερχομένης, ἐν ἣ καὶ ἐστήσαμεν στήλην μαρμαρίνην πλατεῖαν, γράμματα ἔχουσιν ὅμοια. ἀπὸ ταύτης στρέφεται καὶ αὐθις πρὸς δυσμὰς, ἔχεται τοῦ αὐ-

τοῦ ἀέρος καὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ καὶ κατανατᾷ εἰς τὴν προτέραν στή-
λην τὴν ἐξ ἀρχῆς πηχθεῖσαν παρ' ἡμῶν, ἔνθα καὶ ἤρξατο. σύνεγγυς
δὲ καὶ πλησίον τοῦ τοιοῦτου περιόρου τῆς μονῆς παράκειται καὶ λι-
βάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων, ὅπερ καὶ εἰς κεράμερον ποτὲ
ἐχρημάτισε καὶ εἰς κοπὴν χόρτου λόγῳ τῶν ἐν ταῖς Παλατίοις ὀση-
τίων, καὶ ὀφείλει καὶ τὸ τοιοῦτον λιβάδιον κατέχεσθαι καὶ δεσπόζε-
σθαι παρὰ τῆς αὐτῆς μονῆς τῶν Λέμβου, ὡς ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν
Παλατίων ἀποταχθὲν καὶ τὸ τοιοῦτον λιβάδιον. ἐντὸς δὲ τῆς τῶν
Παλατίων περιοχῆς εὐρέθη καὶ περιβόλιον ἰδιοπεριόριστον περιπε-
φραγμένον διὰ τείχους πλινθωτοῦ, ἔχον ὀπωροφόρα δένδρα διάφορα καὶ
χωράφιον χερσαῖον ὀλιγοστόν, ὃ δὴ περιβόλιον καὶ ἐδωρήθη τῇ τοιαύτῃ
μονῇ διὰ βασιλικῶν προσκυνητῶν ὁρισμῶν καὶ κατέχεται παρ' αὐτῆς.

Χωρίον ἡ Βάρη ἤτοι τὰ Μῆλα τὸ ὑπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν
ποτὲ ὄν τοῦ Παντοκράτορος καὶ δωρηθὲν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τῶν Λέμ-
βου διὰ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέν-
του καὶ βασιλέως. οἱ ἐν τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ προσκαθήμενοι πάροικοι
πρὸς ὄνομα ἔχουσιν οὕτως· Εὐδοκία χήρα ἡ γυνὴ τοῦ Κουτλοῦ ἔχει
υἱὸς Κωνσταντῖνον, Ἰωάννην καὶ Γεώργιον ἀνηλίκους. . . Γρηγόριος ὁ
Πονηρὸς ἔχει γυναῖκα Καλὴν, υἱὸν Νικήταν . . . Ἰωάννης ὁ Χαμαικριτὴς
ἔχει γυναῖκα Ἀνναν, υἱὸν ἀνήλικον Νικόλαον, θυγατέρα Εἰρήνην . . .
Ἀννα χήρα ἡ γυνὴ τοῦ Χαμαικριτοῦ Κωνσταντίνου ἔχει υἱὸν Ἰωάν-
νην, θυγατέρα Μαρίαν ἀνηλίκους, ἑτέραν θυγατέρα Σοφίαν, γαμβρὸν
ἐπ' αὐτῇ τὸν Γαλατᾶν . . . Καλὴ χήρα ἡ τοῦ Ἀλεξανδρέως ἔχει
ἄνδρα Κωνσταντῖνον, θυγατέρας Εὐδοκίαν καὶ Καλὴν . . . Νικήτας
ὁ Καταφυγιώτης ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, θυγατέρας Καλὴν, Εἰρήνην
καὶ Ἀνναν, υἱὸν ἀνήλικον Ἰωάννην . . . Ξένος ὁ Λεγάς ἔχει γυναῖκα
Ἀνναν, υἱὸς ἀνηλίκους Γεώργιον καὶ Νικόλαον, θυγατέρα Εὐδοκίαν
. . . Στέφανος ὁ γαμβρὸς τοῦ Λεγά ἔχει γυναῖκα Καλὴν, υἱὸς ἀνη-
λίκους Γεώργιον καὶ Νικόλαον, θυγατέρα ἀνήλικον Εἰρήνην . . .
Μαρία χήρα ἡ τοῦ Γουναροπούλου ἔχει υἱὸς ἀνηλίκους Γεώργιον
καὶ Ἰωάννην . . . Εὐδοκία χήρα ἡ τοῦ Γουναροπούλου ἔχει υἱὸν
Μιχαὴλ, θυγατέρα Εἰρήνην, γαμβρὸν ἐπ' αὐτῇ Γεώργιον τὸν Λινταῖ-
την . . . Εἰρήνη χήρα ἡ τοῦ Βασιλικοῦ ἔχει υἱὸς Κωνσταντῖνον καὶ
Μιχαὴλ ἀνηλίκους, θυγατέρα Εὐδοκίαν, γαμβρὸν ἐπ' αὐτῇ Ἰωάννην
. . . Ἰωάννης ὁ Βλαττερὸς ἔχει υἱὸς Μιχαὴλ, Στέφανον καὶ Κων-

σταντίνον ἀνηλίκους . . . Μιχαήλ ὁ υἱὸς τοῦ Κιρκαλοῦ ἔχει γυναῖκα Σοφίαν, θυγατέρα Εἰρήνην καὶ Καλὴν, υἱὸν ἀνήλικον . . . Γεώργιος ὁ Μοσχόχειρ ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, υἱὸν ἀνήλικον Νικόλαον Παντάπορον. Ἰωάννης ὁ Μηλᾶς ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, υἱὸν ἀνήλικον Νικήταν, Κωνσταντίνον καὶ Λέοντα ἀνηλίκους, θυγατέρα Εὐδοκίαν, ἀδελφὸν Λέοντα, νόμφην ἐπ' αὐτῷ Εἰρήνην, ἀνεψιὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Στεφάνου . . . Διὰ τῶν ἐν τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ προσκατημένων ξένων καὶ τῶν δημοσίῳ ἀνεπιγνώστων· Μιχαήλ ὁ Πιλάτος ἔχει γυναῖκα Ἄνναν, υἱὸν ἀνήλικον Νικόλαον. Γεώργιος ὁ Πατροκωμηνὸς ἔχει γυναῖκα Ἄνναν. Λέων ὁ Ἀνυφάντορος ἔχει υἱοὺς Νικόλαον καὶ Ἰωάννην ἀνηλίκους. ὁ Καλοειδὴς ἔχει γυναῖκα Ἄνναν. Κωνσταντίνος ὁ Λιγηρὸς ἔχει γυναῖκα Εὐδοκίαν. Στέφανος ὁ Κουμπαριώτης ἔχει γυναῖκα Εὐδοκίαν, υἱοὺς Λιγηρὸν, Νικόλαον καὶ Νικήταν ἀνηλίκους. εὐρέθησαν ἐν τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ καὶ ἐξηλειμμένοι στάσεις δύο, ἧς τε τοῦ Σπανοῦ καὶ τοῦ Μηνωνάρη, ἀλλὰ δὴ καὶ χωράφια τινὰ ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων, ἅτινα καὶ παρεδόθησαν τῷ μέρει τῆς μονῆς, ὥστε κατέχεσθαι καὶ νέμεσθαι παρ' αὐτῆς.

Ὁ δὲ περίορος τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῆς Βάρης καὶ τῶν Μήλων ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τῆς μεγάλης πέτρας τῆς εἰς ὄψιν τῆς γῆς κειμένης καὶ πλησιαζούσης τῷ κλώσματι τῆς θαλάσσης τῆς κατ' εὐθείαν τοῦ ῥύακος τοῦ Σωματᾶ καὶ τῆς τοποθεσίας τῆς ἐπιλεγομένης τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἥτοι τῆς κεχαλασμένης ἐκκλησίας αὐτῶν, ἐν ἣ᾽ πέτρα εὐρέθη καὶ πηγὰδιον ποτὲ παλαιὸν, καὶ ἐλαξέυθησαν παρ' ἡμῶν γράμματα, δηλοῦντα ὄρος Λέμβων. ὁδεύει πρὸς μεσημβρίαν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἐν ᾧ ἐν μιᾷ τῶν ἐκείσε πετρῶν [ῥι]ζιμαίων ἐλαξεύσαμεν γράμματα ὅμοια, κρατῶν τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ αἰγιαλὸν καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ προαστείου καλουμένου Δημοσίου κατερχομένου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ γενομένης εἰσορῆς τοῦ ὕδατος τοῦ θαλασσιαίου, κρατῶν καὶ αὐθις τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ αἰγιαλὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς ἐμβάσεως τοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Μεσαίου καὶ εἰσάγοντος ἀπὸ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἰς τὰς νῦν εὐρεθείσας ἀλυκάς τὰς ὑπὸ τὸ περιοριζόμενον, ἐν αἷς ἀλυκαῖς καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης τετραγώνου πέτρας, ἐχούσης γράμματα ὅμοια. εἴτα ἐξ αὐτῶν αὐτὸν ἀέρα καὶ αἰγιαλὸν καὶ στρέφεται πρὸς ἀνα-

τουλάς, διαιρῶν δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ προαστείου τοῦ ποτὲ ὄντος
 ὑπὸ τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ
 ἀέρος πρὸς ὀλίγον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῶν χωραφίων τοῦ Γου-
 ναροπούλου, ἐν οἷς καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας τετρα-
 γώνου, ἐχούσης γράμματα ὅμοια, κρατῶν καὶ αὐθις τὸν αὐτὸν ἀέρα,
 καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ τριόδου, ἐν ᾧ εὐρέθη καὶ παλαιὸς μαρ-
 μαρίνος ὅρος, εἰς ὃν καὶ ἡμεῖς ἐνεκολάσαμεν γράμματα ὅμοια. ἔχε-
 ται καὶ αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, ὁδεύει τοῦτον ἐπὶ πολὺ κατ' εὐθείαν
 καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἐτέρου μαρμαρίνου ὁρου, ἐν ᾧ καὶ ἐλα-
 ξεύσαμεν γράμματα ὅμοια. ἀπὸ τούτου γαμματίζει πρὸς μεσημβρίαν,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ παλαιοτράφου
 τοῦ κατ' εὐθείαν τοῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Τεσσαρά-
 κοντα, στρέφεται πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὸν παλαιότραφον καὶ τὴν
 ὁδὸν τὴν ἀπερχομένην πρὸς τὸ Νύμφαιον, εἴτα περικλώθεται καὶ
 καταντᾷ μέχρι καὶ τῆς τάφρου, ἐξ ἧς τὴν ὁδὸν, περιειλεῖ μικρὸν πρὸς
 ἄρκτον, ἀνατολικόν, στρέφεται αὐθις πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὴν λο-
 φώδη τάφρον, διαιρῶν ὁμοίως, καὶ ἀπέρχεται τοῦ ἐτέρου ὁρου τοῦ διὰ
 ἡμίσεος κιονίου ἰσταμένου μέσου τοῦ χωραφίου, τοῦ μέρους τῆς Πρι-
 νοβάρεως καὶ ἐπιλεγομένου Διακονίας καὶ τοῦ περιοριζομένου, ἐν ᾧ
 καὶ διὰ τὸ χωσθῆναι τὸν τοιοῦτον ὅρον καὶ μὴ φαίνεσθαι ἐστήσα-
 μεν ἐπάνω αὐτοῦ στήλην διὰ μαύρης πέτρας, ἐχούσης γράμματα
 ὅμοια. ἐκεῖθεν αὐθις γαμματίζει πρὸς ἄρκτον, διαιρῶν δεξιὰ τὸ δη-
 λωθὲν χωράφιον, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ
 τῆς τάφρου τοῦ Δρυμῶνος τοῦ καλουμένου Βλάση καὶ ὑπὸ τὰ περιο-
 ριζόμενα. ἐκεῖθεν ἄρχεται τῆς τάφρου, στρέφεται πρὸς ἀνατολάς,
 κρατεῖ ταύτην καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπερχομένης ἀπὸ
 τοῦ χωρίου τοῦ Πρινοβάρεως εἰς τὴν Σμύρνην, κρατεῖ τὴν τοιαύτην
 ὁδὸν, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς πρὸς ἄρκτον ἀκρογώνου ταύτης, διαι-
 ρῶν δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τῆς Πρινοβάρεως, ἀριστερὰ τὰ περιοριζό-
 μενα, στρέφεται πρὸς δύσιν, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 τοῦ διὰ κιονοκομμάτων ὁρου παλαιοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἐλαξεύσαμεν γράμ-
 ματα ὅμοια, περιειλεῖ πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὸ ὡς σχῆμα τάφρου ἐν
 τῇ περιβολίῃ τοῦ Λανδρᾶ μέχρι τοῦ τέλους τούτου, ἔκτοτε στρέφεται
 πρὸς δύσιν, κρατεῖ τὴν χαμαθὴν τάφρον τοῦ περιβολίου, καὶ ἀπέρχε-
 ται μέχρι τοῦ ἐτέρου ἀκρογωνίου ταύτης, περιειλεῖ καὶ αὐθις μικρὸν

πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται πρὸς ὀλίγον, εἰτα
 στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, κρατεῖ τὴν τάφρον μέχρι τοῦ ἀκρογώνου
 ταύτης, γαμματίζει· καὶ αὖθις πρὸς ἄρκτον, καὶ κρατεῖ τὴν τάφρον,
 διαιρῶν δεξιὰ διόλου τὰ δίκαια τοῦ χωρίου Πρινοβάρεως, ἀριστερὰ τὰ
 περιοριζόμενα, στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἀπέρχεται τοῦ διὰ λίθου
 σταυροειδοῦς ὅρου τοῦ λεγομένου Σταυρωτοῦ, κλίνει πρὸς μεσημ-
 βρίαν, κρατεῖ τὴν τάφρον τὴν ὡς ἐν σχήματι ῥυακίου, καὶ ἀπέρχεται
 πρὸς ὀλίγον, στρέφεται καὶ αὖθις πρὸς δύσιν, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ
 ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ἀκρογώνου τοῦ χωραφίου τοῦ παπᾶ Προκοπίου
 τοῦ ὑπὸ τὰ δίκαια τῆς Πρινοβάρεως, αὖθις στρέφεται πρὸς ἄρκτον,
 ὁδεύει κατ' εὐθείαν, κρατεῖ τὴν τάφρον, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν
 προπόδων τοῦ βουνοῦ, ἔνθα διὰ λίθων πολλῶν ῥιζιμαίων λόφωμά τι
 ἐστίν, ἀναφορᾷ πρὸς ἄρκτον, διαιρῶν τὰ δίκαια τῆς Πρινοβάρεως, ἀρι-
 στερὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀ καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῆς τοποθεσίας τῆς
 ἐπιλεγομένης τῶν Καλυβίων τῆς Μανικαραίας, ἔνθα εὐρέθησαν κατὰ
 γῆς κείμεναι ῥιζιμαῖαι σεμναὶ πέτραι, καὶ ἐν μιᾷ τούτων ἐγκεκολαμ-
 μένα ἀπὸ παλαιοῦ γράμματα δηλοῦντα· ὅρος Μήλων, ἐν ἣ πέτρᾳ καὶ
 παρ' ἡμῶν ἐλαξεύθησαν γράμματα δηλοῦντα· ὅρος Λέμβου. ἀπὸ τῆς
 εἰρημένης τοποθεσίας κλίνει πρὸς δυτικώτερον ἄρκτον, ἔων δεξιὰ τὰ
 τῆς Πρινοβάρεως δίκαια, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται
 μέχρι τοῦ ἀκροβούνου, ἔνθα ἦσαν ποτὲ παλαιὰ κουμάσσια τοῦ Προ-
 στάτου καὶ τοῦ Βλαττεροῦ, ἔνθα εὐρέθησαν καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐκείσε
 ῥιζιμαίων μεγάλων πετρῶν γράμματα ἀπὸ παλαιοῦ δηλοῦντα· ὅρος
 βασιλικός, ἐν ἣ πέτρᾳ καὶ παρ' ἡμῶν ἐλαξεύθησαν γράμματα δη-
 λοῦντα· ὅρος Λέμβου. στρέφεται καὶ αὖθις πρὸς ἀνατολὰς πρὸς ὀλί-
 γον, καὶ περὰ τὸ ἐκείσε χειμερινὸν ῥυακίον ἀνωφορῶν, καὶ ἀνέρχεται
 τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ τοῦ λεγομένου Μαζοχόρτου, στρέφεται πρὸς
 δύσιν, κρατῶν τὴν ῥάχιν ἐπὶ πολὺ, διαιρῶν δεξιὰ μὲν τὰς καταρρεύ-
 σεις τῶν ὀμβριμαίων ὑδάτων πρὸς τὰ δίκαια τοῦ προαστείου Τηγα-
 νίων τῆς μητροπόλεως Σμύρνης, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρ-
 χεται μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ξυλοκάστρου, περιελεῖ πρὸς μεσημβρίαν
 κατωφερές, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ἄνωθεν ῥηθέντος ῥυακίου τοῦ
 Σωματᾶ καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅθεν καὶ ἤρξατο. ἐντὸς δὲ τοῦ τοιοῦτου
 περιόρου καὶ τοῦ ἀναγεγραμμένου χωρίου τῆς Βάρης ἦτοι τῶν Μήλων
 κέκτηται ἡ μονὴ μετόχιον τὸν ἅγιον Γεώργιον, ἐν ᾧ καὶ ἀνωκοδο-

μηθησαν κελλία παρὰ τῶν μοναχῶν εἰς καταμονὴν αὐτῶν καὶ ἄλλοια εἰς τὴν τῶν ζώων αὐτῶν ἀνάπausιν. κατεφύτευσαν δὲ οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ αὐτοῦ μετοχίου καὶ ἐντὸς τῶν δικαίων καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ τοιοῦτου χωρίου καὶ ἀμπέλιον μοδιῶν θαλασσιῶν δεκαπέντε. ἐντὸς τοῦ περιόρου τοῦ τοιοῦτου χωρίου εὐρέθησαν καὶ ἐκκλησίαι δύο, ἡ μὲν μία δρομικὴ εἰς ὄνομα ἰδρυμένη τῆς ἁγίας Μαρίνης, ἐν ἣ καὶ προσκάθηνται μοναχοὶ τρεῖς, ἡ ἑτέρα δὲ ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἐν ἣ προσκάθεται μοναχὸς εἷς. εὐρέθη καὶ ἑτέρα ἐκκλησία κεχαλασμένη εἰς ὄνομα ποτὲ ἰδρυμένη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἥς πλησίον ἐστὶ καὶ σχῆμα χειμερινοῦ μυλοστασίου καὶ ποταμὸς ὁ κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν Μήλων ὁ ἐπιλεγόμενος Δημοσιότης, ἐν ᾧ καὶ εἰσροὴ γίνεται θαλασσιῶν ὕδατος καὶ ἀγρεύονται κατὰ καιροῦς καὶ ἰχθύες. ἐπεκτέτατο ἡ τοιαύτη μονὴ ἐξ οἰκείων ἐξόδων καὶ κόπων καὶ τὸ ἐν τῇ λαγκάδι τοῦ κατὰ τὴν Σμύρνην θαλαττιαίου κόλπου βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Γῦρος σὺν τῇ ἐξ ἀνέμου καὶ τοῖς αὐλακίοις, ὅπερ ἦν ποτὲ ἀχρήσιμον, πορισθέντος αὐτῇ χάριν τούτου καὶ βασιλικῷ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ. ὁ δὲ περιορισμὸς τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐλακίρου τοῦ ἐπιλεγομένου τοῦ Ὀφικίνου καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τῆς λάμπης τοῦ Κουρτίκη. ἡ αὐτὴ μονὴ τῶν Λέμβου κέκτηται καὶ ἀμπέλιον εἰς τὸ χωρίον τὴν Δροῦν μοδιῶν ἐγχωρίων δώδεκα ἐν δυοὶ τοποθεσίαις, περιελθόντα αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Κομνηνοῦ κῆρ Δαυίδ, εἰς δὲ δὴ ἀμπέλια διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ἀπημέλητα καὶ σχεδὸν ἡφανισμένα κατεβάλλοντο οἱ μοναχοὶ καὶ ἐξόδους οὐκ ὀλίγας καὶ κόπους καὶ ἐβελτίωσαν ταῦτα. ὡσαύτως κέκτηται εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον τὴν Δροῦν ἡ αὐτὴ μονὴ ἐκ προσενέξεως τοῦ ἱερομονάχου Μαξίμου ἀμπέλιον μοδιῶν δύο ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀληθινοῦ ἀτελῶς πάντη καὶ ἀβαρῶς. ἡ αὐτὴ μονὴ τῶν Λέμβου ἐξκουσσεύει διὰ βασιλικῷ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ καὶ χρυσοβούλλου καὶ τὸ ἐννόμιον τῶν ζώων τῶν παροίκων τοῦ ἀναγεγραμμένου χωρίου τῶν Μήλων, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ἐννόμιον τῶν οἰκείων ζώων αὐτῆς, ὡσαύτως καὶ τὸν ἀέρα τοῦ αὐτοῦ χωρίου, δεφενδεύει δὲ καὶ τοὺς τοιούτους παροίκους ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἀγγαρείας, παραγγαρείας, ζημίας, καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, κοπῆς καὶ καταβίβασμοῦ οἰασθήτινος ξυλῆς, στυπαξούγγου, καννάβεως, ὕγροπίσσοο, καύσεως καρβωνίων, μιτάτου καταθέσεως καὶ ἀπλήκτου,

δουκικῆς καὶ κατεπανικῆς χρείας, ἐξελάσεως πλωϊμῶν καὶ κονταρά-
των, ἀπαιτήσεως συνδοσιῶν, δόσεως προβάτων, ἐξελάσεως ζευγοαμα-
ξιῶν, ἀπαιτήσεως ἀρμενοπάνων καὶ καζακάδων καὶ πάσης ἄλλης
οἰασδήτητος ἐπηρείας. ὡσαύτως δεφενδεύει ἡ τοιαύτη μονὴ διὰ βασι-
λικοῦ προσκυνητοῦ ὁρίσμου καὶ χρυσοβούλλου καὶ τὸ βιβάριον αὐτῆς
ἀπὸ τε τοῦ βιβαροπάκτου, προσκυνητικίου, ὁφωνίου, ἐξελάσεως πλωϊμῶν
καὶ λοιπῶν ἐτέρων συνηθειῶν τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαι-
τουμένων. τῆς τοιαύτης οὖν ἐγγράφου ἀποκαταστάσεως καὶ πράξεως
παρ' ἡμῶν γεγονυίας τῆς καὶ ἀρκεῖν ὀφειλούσης τῇ τοιαύτῃ μονῇ
ἀντὶ πρακτικοῦ καὶ περιόρου διὰ τῆς συνήθους ὑμετέρας ὑπογραφῆς
καὶ μολυβδίνης βούλλης ὑποσημηνάμενοι ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ
μονῇ τῶν Λέμβου εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτικῶνος
ἡ' ἔτους σψμγ' †.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν † Ὁ δοῦλος καὶ σύγ-
γαμβρος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου
καὶ βασιλέως καὶ στρατοπεδάρχης τοῦ θέματος
τῶν Θρακησίων καὶ Φιλαδελφείας Μιχαὴλ ὁ Φω-
κᾶς †.

III. 6743—1235, mense iunio, ind. VIII.

Aurea bulla imp. Ioannis Ducae Vatatzae de possessionibus monasterii.

† Ἡ εἰς τὸ κατὰ τὴν Σμύρνην ὅρος τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Λέμβου
μονὴ ὑπὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου πεπονηκυῖα εἰς τοῦτο κατήντησεν ἐπι-
τριβῆς τε καὶ ἀφαντώσεως, ὥς μηδὲ φιλὸν ὄνομα τὸ ποτὲ μονὴν εἶναι
αὐτὴν περισώζεσθαι, ἀλλὰ μόνον εὐσημοτέραν εἶναι τῶν ἐκείσε δρυῶν
ἢ λείων ἢ τινὸς ἄλλης ἐπισημασίας, ὅσαι τόπων ἐνσημαίνουσιν ἰδιό-
τητα· ὁ ἱερός καὶ γὰρ ἐσώζετο σηκὸς μόνος, καὶ οὗτος πολὺ τὸ
ἐξίτηλον καὶ ἀμυδρὸν δεδυστυχηκώς. ἀλλ' ἦν ἐτέρωθεν ὁ χῶρος ὑπο-
λαλῶν μυρία τὰ ἐκ τῆς ἡσυχίας αὐτὸν πεπλουτηκέναι καλὰ, δι' αὐτὰ
καὶ τὴν μονὴν συστήναι τὰ πρῶτα τῇ βασιλείᾳ μου ἔδοξε. δι' αὐτὰ
δὲ καὶ αὐτῆς οὐ φωναῖς, ἀλλὰ πράγμασιν αὐτοῖς ἀπλέτων φωνῶν δρα-
στικωτέροις παρεκάλει τὴν καινουργίαν, διὸ καὶ ἡ βασιλεία μου περιέ-
στησεν αὐτὴν εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον εἶδος, ἐν τε τῇ τοῦ ναοῦ φιλοκα-
λίᾳ, τῇ καταστάσει τῶν κελλίων, οἷς τε εἰς καταμονὴν χρῶνται οἱ

ἐνασχοῦμενοι καὶ οἷς εἰς ταμεια τῶν ἐν αὐτοῖς χρεωδῶν καὶ οἷς ἐτέροις πολυειδέσιν ὑπηρετοῦνται, καὶ μοναχοὺς ἐκάθισεν ἐν αὐτῇ καὶ τρόπους, ἐξ ὧν αὐτοῖς ὁ πορισμὸς τοῦ ζῆν ἐχορήγησε, καὶ χρυσόβουλλος λόγος αὐτοῖς προσασπελύθη τῆς βασιλείας μου, διαλαμβάνων τὴν ἐπιγεγεννημένην τῇ μονῇ κατάστασιν ἐπὶ τούτοις· ἀλλὰ τοῦ χρόνου προκόπτοντος καὶ τῶν κατὰ τὴν μονὴν συμπροκοπτόντων καὶ συνεπιδιδόντων τῷ χρόνῳ, δέον ἦν καὶ τοὺς περὶ αὐτὰ συνεξαλλοιοῦσθαι λόγους, εἰ μέλλουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν ἀφηγεῖσθαι καὶ μὴ χειρόνως ἢ κρειττόνως ἐξαγγέλλειν αὐτὰ, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰκονογράφον τέχνην τὴν τὰς ὑπάρξεις τῶν πραγμάτων διαμορφοῦσαν, ὥς ἔχουσι, καὶ πρὸς τὸ ἀληθὲς αὐτὰ ἐξινδάλουσαν. ἐπεὶ γοῦν ἐπέκεινα τῶν ἐμπεριειλημμένων τῷ προτέρῳ χρυσοβούλλῳ τῆς βασιλείας μου πραγμάτων τῆς μονῆς προσεπεκτῆθησαν ταύτῃ καὶ ἕτερα, τὰ μὲν δι' ὀρισμῶν τῆς βασιλείας μου, τὰ δὲ ἐξ ἀγορασίας, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ προσενέξεων, καθὼς ὁ καθ' ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου γεγονὼς τῇ μονῇ ἔγγραφος περίορος παρὰ τοῦ περιποδήτου συγγάμβρου τῆς βασιλείας μου, στρατοπεδάρχου τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων καὶ τῆς Φιλαδελφείας, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκᾶ, διατρανοῖ, καὶ ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας μου οἱ μοναχοὶ διὰ ἐτέρου περιεκτικωτέρου χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου περισχεθῆναι ταῦτα πάντα, ἃ καὶ εἰς ταῦτα· ἐντὸς τοῦ περιόρου τῆς μονῆς προσάστειον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, ὅπερ περιῆλθε τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλοσιδᾶ Γεωργίου. ἐν τῷ αὐτῷ προσαστείῳ ὁδρομυλικὸν ἐργαστήριον ὀλοκαιρινὸν καὶ περιβόλιον μετὰ δένδρων ὀπωροφόρων, ἅπερ ἐπεκτῆσατο ἡ μονὴ ἐξ οἰκείων ἐξόδων. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν μετόχιον ὁ ἅγιος Παντελεήμων, περιελθὼν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαΐτου καὶ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου. ἔχει τὸ τοιοῦτον μετόχιον καὶ ἐκκλησίαν ἐτέραν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ γύρωθεν κελλία καὶ αὐλὴν, δένδρα ὀπωροφόρα διάφορα καὶ γῆν ὕπεργον. ἔχει τὸ αὐτὸ μετόχιον καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ καὶ χωράφια διακείμενα εἰς τὴν Μάνταιαν, περιελθόντα τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῶν ἀπὸ τῆς Μανταίας χωριτῶν τῶν ὀνομαστῶν δηλουμένων ἐν τῷ περιόρῳ, καὶ αὐλὴν περιωρισμένην μετὰ κελλίου ἑνὸς καὶ ἐκκλησίας ἀσκεποῦς, χωράφιον σύνεγγυς τῆς τοιαύτης αὐλῆς ἔχον καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ, κατεχόμενον παρὰ τῆς μονῆς ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ

τοῦ Καζουριῶνος δένδρα ἐλαϊκὰ δώδεκα καὶ ἀπιδέαι τέσσαρες, ἅτινα
 καὶ προσήρμισαν τῇ μονῇ ἀνέκαθεν. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος
 δένδρα ἐλαϊκὰ πεντηκονταοκτὼ, περιελθόντα ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ
 τοῦ Κακαβᾶ. ἔχει ἡ μονὴ μετόχιον ἀπὸ δωρεᾶς τῆς βασιλείας μου
 διακείμενον πλησίον τοῦ κάστρου τῆς Σμύρνης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου
 Γεωργίου, ὕψισθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ τοιοῦτου μετοχίου περιβόλιον
 ἰδιοπεριόριστον, ἔχον συκαμινέας καὶ ἕτερα δένδρα ὡπωροφόρα διάφορα,
 ἔμπροσθεν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀμπέλιον. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ
 Παλαιοκάστρου τῆς Σμύρνης χωράφιον, περιελθὼν τῇ μονῇ ἐκ προσε-
 νέως τῆς μοναχῆς Ἀγγελίνας, παρακάτωθεν τοῦ χωραφίου τοῦ
 Τζυκανδάλῃ ἕτερον χωράφιον περιελθὼν ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας. ἔχει ἡ
 τοιαύτη μονὴ ἀπὸ δωρεᾶς τῆς βασιλείας μου τὴν κατὰ τὸν κάμπον
 τοῦ Μεμανιωμένου γῆν τὴν ὑπὸ τὸ ζευγηλατεῖον τῶν Παλατίων πρῶην
 τελοῦσαν, ἥς τὰ σημεῖα ῥητῶς δηλοῦνται ἐν τῷ προσόντι τῇ μονῇ
 περιόρῳ. ἐν τῷ αὐτῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου καὶ προάστειον τὸ
 ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνῃ. πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων ἕτερα
 χωραφιαῖα τόπια ὕπεργα καὶ νομαδιαῖα ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν Παλα-
 τίων καὶ λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων. ἔχει ἡ μονὴ ἐντὸς
 τῆς τῶν Παλατίων περιοχῆς καὶ περιβόλιον περιελθὼν αὐτῇ ἀπὸ δω-
 ρεᾶς τῆς βασιλείας μου. χωρίον ἡ Βάρη ἦτοι τὰ Μῆλα σὺν τοῖς ἐν
 αὐτῷ προσκαθημένοις παροίκιοις καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστοις καὶ
 τοῖς ἐν τῇ Σμύρνῃ προσκαθημένοις παισὶ τῆς Μηλοῦς διὰ ὕπηρεσίαν
 καὶ χρῆσιν τῶν μοναχῶν, ὅπερ ἐδωρήθη τῇ μονῇ δι' ὀρίσμου τῆς βα-
 σιλείας μου. ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ δύο ἐξηλειμμένα στασεις ἦτοι τοῦ
 Σπανοῦ καὶ τοῦ Μηνωνάρι, ἀλλὰ δὴ καὶ χωράφια ἀπὸ τῶν Γουναρο-
 πούλων. ἐν τῇ γῇ τῶν Παλατίων παρεδόθησαν τῇ μονῇ διὰ πρακτι-
 κοῦ τοῦ ῥηθέντος κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκᾶ καὶ ξένοι εἰς συγκρότη-
 σιν τῶν δουλειῶν τῶν μοναχῶν. ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου χωρίου μετόχιον
 ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἐν ᾧ καὶ κελλία. σύγγυς καὶ πλησίον τούτου
 κατεφυτεύθη παρὰ τῶν μοναχῶν καὶ ἀμπέλιον. ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ
 αὐτοῦ χωρίου τῶν Μήλων καὶ ἐκκλησίαι δύο, ἡ μὲν μία δρομικὴ εἰς
 ὄνομα τῆς ἁγίας Μαρίνης ἰδρυμένη, ἡ δὲ ἑτέρα ὁ ἅγιος Θεόδωρος.
 ἑτέρα ἐκκλησία κεχαλασμένη ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ἥς πλησίον ἐστὶ καὶ
 σχῆμα χειμερινοῦ μολοστασίου καὶ ποταμὸς ὁ κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ
 χωρίου τῶν Μήλων ὁ ἐπιλεγόμενος Δημοσιᾶτης, ἐν ᾧ καὶ εἰσορὴ γί-

νεται θαλασσίῳ ὕδατος καὶ ἀγρεύονται κατὰ καιροὺς καὶ ἰχθύες.
 ἐπεκτῆθη τῇ μονῇ ἐξ οἰκείων ἐξόδων καὶ κόπων τὸ ἐν τῇ λαγκάδι
 τοῦ κατὰ Σμύρνην θαλατταίου κόλπου βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ
 Γῦρος σὺν τῇ ἐξ ἀνέμου καὶ τοῖς ἀλλακίοις, πορισθέντος περὶ τούτου
 τῇ μονῇ καὶ ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου. εἰς τὸ χωρίον τὴν Δροῦν
 ἀμπέλιον ἐν δυοῖ τοποθεσίαις, ὥσει μοδίῳν ἐγχωρίων δώδεκα, περιελ-
 θόντα ταύτῃ ἐκ προσενέξεως τοῦ Κορνηγοῦ κυροῦ Δαυίδ. εἰς τὸ αὐτὸ
 χωρίον ἕτερον ἀμπέλιον μοδίῳν δύο, περιελθὼν ταύτῃ ἐκ προσενέξεως
 τοῦ ἱερομονάχου Μαξίμου. ἡ βασιλεία μου τῇ δεήσει τῶν μοναχῶν
 προσχούσα καὶ τὸν παρόντα χρυσοβούλλον λόγον αὐτῆς τῇ σεβασμίᾳ
 μονῇ τῶν Λέμβων ἐχορήγησε, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται, ἀπαρασπά-
 στως πάντῃ καὶ ἀμετακινήτως καὶ κατὰ τὸν τῆς δεσποτείας λόγον
 κατέχειν τὴν μονὴν πάντα τὰ ἀνωτέρω ῥητῶς δεδηλωμένα καὶ τὴν
 ἐκ πάντων εἴσοδον ἀποφέρεισθαι καὶ ἐξκουσσεύειν αὐτὰ καὶ οὗς ἔχει
 ἡ μονὴ παροίκους καὶ ἑτέρους ξένους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους
 ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἥγουν ἀγγαρείας, ζημίας, φωμοζη-
 μίας, καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, κοπῆς καὶ καταβιβασμοῦ οἰασ-
 δήτινος ξυλῆς, στυπαξούγγου, καννάβεως, ὕγροπίσσου, καύσεως καρ-
 βωνίου, μιτάτου καταθέσεως καὶ ἀπλήκτου, χρείας δουκικῆς καὶ κα-
 τεπανικῆς, ἐξελάσεως πλωτῶν καὶ κονταράτων, ἀπαιτήσεως συνδο-
 σιῶν, δόσεως προβάτων, ἐξελάσεως ζευγομαξέων, ἀπαιτήσεως ἀρμε-
 νοπάνων καὶ καζακάδων, ἀέρος, ἐννομίου τῶν οἰκείων ζώων τῆς μο-
 νῆς καὶ τῶν ζώων τῶν παροίκων καὶ πάσης ἄλλης ὁποιασδήτινος
 ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, κἄν μὴ ῥητῶς αὕτῃ ἐξεφωνήθη ἐν τῷ παρ-
 ὄντι χρυσοβούλλῃ λόγῳ τῆς βασιλείας μου. κατὰ γὰρ τὸ καθόλου
 τῆς ἐξκουσείας κεφάλαιον ἡ βασιλεία μου εὐδοκεῖ ἐξκουσσεύεσθαι
 πάντα τὰ τῇ τοιαύτῃ μονῇ διαφέροντα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ταύτης βι-
 βάριον ἀπὸ τε βιβαροπάχτου, προσκυνητικίου, ζητήσεως πλωτῶν καὶ
 λοιπῶν ἐτέρων συνηθειῶν τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαιτουμέ-
 νων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπεβραβεύθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν
 Λέμβου εἰς ἀσφάλειαν αὐτῆς αἰωνίζουσας καὶ ὁ παρὼν χρυσοβούλλος
 λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ τὸν ἰούνιον μῆνα
 τῆς δ' γ' δόξης ἰνδικτικῶνος καὶ τοῦ ἐξακισχιλιοστοῦ
 ἐπτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ᾧ

καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον οὐκ ἐσημνήνατο κράτος †

† Εἶχε τὸ Ἰωάννης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Δούκας δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

IV. 6760—1251, mense septembri, ind. X.

*Aurea bulla imp. Ioannis Ducae Vatatzae, qua confirmat privilegia
monasterii.*

† Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης, οἶκος δὲ ἄρα Κυρίου ἐστὶν ἡ βασίλισσα καὶ ὑπέραγνος μήτηρ αὐτοῦ, τὸ τερπνὸν παλάτιον τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ καὶ ὁ θρόνος ὁ τῆς τούτου μεγαλειότητος, οὗ ἡ τῆς καθαρότητος καὶ τοῦ κάλλους εὐπρέπεια πολὺ τὸ ἀσύγκριτον καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων τάξεων κέκτεται. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν προφήτην ἐπιθυμήσας τοῦ ταύτης κάλλους ὁ βασιλεὺς κατέβη ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόλιν, καὶ ὡς τόπῳ ἐκλελεγμένῳ καὶ ἀφιερωμένῳ ταύτην αὐτῷ σκηνώματι τῆς τούτου ὠραιότητός τε καὶ δόξης εἰργάσατο. ταύτην ἡ βασιλεία μου ἡγάπησε μὲν καὶ ὡς μητέρα Θεοῦ, καθὰ καὶ χρέος τοῦτο μέγα χριστιανοῖς, ἡγάπησε δὲ καὶ ὡς ὑπερασπιστὴν καὶ ὑπέρμαχον οὖσαν τῆς βασιλείας μου, ὡς ἀνάδοχον ταύτης τῆς πρὸς ἀνάβασιν τελείας ἀνδρότητας καὶ ὡς χρεῶν ἐτέρων πολλῶν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλέτιν οὖσαν τῆς βασιλείας μου. ἀμέλει τοι καὶ τῇ κατὰ τὴν Σμύρνην ὁρος τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Λέμβου σεβασμῖα μονὴ τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς θεομήτορος ἐνιδρυμένῃ καὶ τιμωμένῃ τῇ πρὸ χρόνων ἤδη τριάκοντα καὶ τεσσάρων ὑπὸ τοῦ μακροῦ χρόνου πονησάσῃ καὶ συντριβείσῃ καὶ εἰς τοῦτο κατανησάσῃ ὡς μικροῦ δεῖν καὶ εἰς ἀφάντωσιν παντελῇ γενέσθαι, τὰ κατ' αὐτὴν τῷ μακαρίτῃ πάπῳ τῆς βασιλείας μου δῆλα γενόμενα ταῦτα εἰς μονὴν καὶ πάλιν συστήναι τὰ πρῶτα ἔδοξεν ἐκείνῳ. καὶ τῇ βουλήσῃ καὶ τὸ ἔργον καθεῖπετο, πολλὰ φιλοτιμησαμένῳ περὶ τῆς καινουργήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ εἰς τὸ νῦν ὀρώμενον εἶδος περιστήσαντι αὐτὴν καὶ τρόπους δ' ἐξ ὧν οἱ ἐν αὐτῇ ἀγκυρῶνται μοναχοὶ πορισμὸς ζωῆς ἔχουσιν, ἐχορήγησε ταύτῃ

καὶ χρυσοβουλλίοις λόγοις τούτου δυσὶν ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὴν περιεθρίγγωσε καὶ ὡς τείχοις κατωχυρώσατο. καὶ ἦν μὲν ἡ εἰρημένη μονὴ κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῇ χρυσοβούλλων καὶ ὀρισμῶν τῶν ἁοιδίμων βασιλείων, τοῦ τε πάππου καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου κατέχουσα καὶ νεμομένη πάντα τὰ προσκυρωθέντα αὐτῇ· εἰς δέ γε πλείονα ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ ἐδραΐωσιν ἡ βασιλεία μου τὸ μὲν διὰ τὴν ἦν ὡς εἴρηκεν ἀγάπην ὅτι κέκτηται πρὸς τὴν οἰκοκυρίαν ταύτης τὴν θεομήτορα, τὸ δὲ καὶ διὰ τὸ τὴν τοιαύτην μονὴν ἀνανεωθῆναι καὶ καινοουργηθῆναι παρὰ τοῦ ἁοιδίμου αὐθέντου καὶ πάππου τῆς βασιλείας μου τοῦ βασιλέως, τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐπορέγει αὐτῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται ἔχειν τὸ στέργον καὶ ἀπαρέγκλιτον τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ χρυσόβουλλά τε καὶ ὀρισμοὺς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν ὅρον τὸν παρὰ τοῦ Φωκᾶ ἐκείνου γεγονότα καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα καὶ κατέχειν τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ νέμεσθαι ἀδιασείστως, ἀνενοχλήτως καὶ ἀναφαιρέτως ἅπαντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπεριειλημμένα, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως· προάστειον ἐντὸς τοῦ περιόρου τῆς μονῆς τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, ὅπερ περιῆλθεν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλοσιδᾶ Γεωργίου, ὕδρομυλικὸν ἐργαστήριον ἐν αὐτῷ καὶ περιβόλιον μετὰ δένδρων ὁπωροφόρων, ἅπερ ἐπεκτήσατο ἡ μονὴ ἐξ οἰκείων ἐξόδων. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν μετόχιον ὁ ἅγιος Παντελεήμων, περιελθὼν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαΐτου καὶ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου. ἐν τῷ αὐτῷ μετοχίῳ δένδρα ὁπωροφόρα διάφορα καὶ ἐλαϊκά, γῆ ὑπεργος καὶ χωράφια διακεείμενα εἰς τὴν Μάνταιαν, περιελθόντα τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῶν ἀπὸ τῆς Μανταίας χωριτῶν. χωράφιον σύνεγγυς τῆς τοιαύτης αὐλῆς ἔχον καὶ δένδρα ἐλαϊκά. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Καζουριῶνος δένδρα ἐλαϊκά δώδεκα καὶ ἀπιδέαι τέσσαρες. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος δένδρα ἐλαϊκά πεντηκονταοκτώ, περιελθόντα ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Κακαβᾶ. μετόχιον ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ πάππου τῆς βασιλείας μου, διακεείμενον πλησίον τῆς Σμύρνης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν ᾧ καὶ περιβόλιον ἰδιοπερίοριστον, ἔχον συκαμινέας, δένδρα ὁπωροφόρα καὶ ἀμπέλιον. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ Παλαιοκάστρου τῆς Σμύρνης χωράφιον περιελθὼν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς Ἀγγελίνης. ἕτερον χωράφιον περιελθὼν ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας πλησίον τοῦ Τζυκανδύλη. γῆ ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ πάππου τῆς

κοστοῦ ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ
θεοπρόβλητον ὑπεσημνήνατο κράτος †.

† Εἶχε τὸ Ἰωάννης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς
βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Δούκας δι'
ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
χειρὸς †.

V. 6771—1262. mense decembri, ind. VI.

*Aurea bulla imp. Michaëlis Palaeologi, qua confirmantur privilegia et posses-
siones monasterii.*

Πρὸς τοὺς χαίρειν μὲν εἰπόντας τοῖς χαμερπέσι πᾶσι καὶ γεη-
ροῖς, ὑφελωτέραν δ' ἀσπαζομένους πολιτείαν καὶ ἐφιεμένους ἀξιαγάστου
διαγωγῆς καὶ ἀγγελικῆς καὶ τὴν μὲν προαιρετικὴν ζωὴν ὡς ἄγος τι
βδελυξαμένους καὶ ἀποστραφέντας τὴν τε κοσμικὴν τύρβην ὡς ἄχθος
ἐτώσιον ἀπωμισαμένους, ἐμμελῶς δὲ φιλοσοφοῦντας καὶ μεγαλοφύχως
περὶ τὸν αἰρετὸν θάνατον, κούφοις τε πτίλοις αἰθεροδρομεῖν ἐπειγο-
μένους μετάρσιον καὶ ὅλους ἀφιερωθέντας τῷ Θεῷ καὶ ἀνατεθειμέ-
νους αὐτῷ πάντως ἂν εἴῃ ἄξιον περὶ πολλοῦ τὴν βασιλείαν μου τίθε-
σθαι καὶ προνοεῖσθαι τούτων, ὡς καὶ τῆς βασιλείας μου τὸ θεῖον
δι' αὐτῶν πρὸς ἔλεον ταύτης ἐπικεκλημένης καὶ ἀρωγὴν καὶ τῷ
πρὸς αὐτὰς οἴκτῳ τὸν ἐκ Θεοῦ οἶκτον ἀντιμετρούσης αὐτῇ. τοίνυν
καὶ οἷς μὲν φροντιστηρίοις μονασιῶν καὶ καταγωγίσι καὶ τόποις
ἀφοσιωθείσι Θεῷ ἀπρονόητα τὰ περὶ ταῦτα διέμενε καὶ ὄχλησιν
προξενοῦντα τοῖς ἐν τούτοις περιπολοῦσι καὶ ἀγελάζουσιν, ὡς ὅρον
ἀμετακίνητον πρὸς τὰ ἐκάστῳ τούτων ἀπονενεμημένα δίκαια χρυσό-
βουλλα ταύτης ἡ βασιλεία μου τούτοις ἐβράβυσέ τε καὶ ἔθηκε καὶ
τὸ ἀνενόχλητον δι' αὐτῶν περιεποιήσατο, οἷς δὲ παρὰ τῶν [πρὸ] τῆς
βασιλείας μου βεβασιευκότων διὰ χρυσοβούλλων καὶ προσταγμάτων
τὸ ἀπερίσπαστον καὶ ἀτάραχον περιεποιήθη, καὶ ἡ βασιλεία μου προ-
νοητικώτερον διατεθεῖσα περὶ αὐτὰ, ἐπεκράτυνε ταῦτα καὶ ἐπεστήριξε
καὶ τὸ πάγιον ἔχειν προσημθεύσατο. ἐπεὶ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ
τιμιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου
τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος καὶ οὕτω

πως ἐπικεκλημένης τῶν Λέμβων, ἀναδραμῶν εἰς τὴν βασιλείαν μου
 ἐδεήθη αὐτῆς χρυσοβούλλον τυχεῖν τῆς βασιλείας μου, ἐπικυροῦντος καὶ
 ἐδράζοντος τὰ προσόντα ταύτῃ δικαιώματα, τό τε χρυσόβουλλον τοῦ μα-
 καρίτου βασιλέως ἐκείνου, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ
 Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ προστάγματα τὰ παρ' ἐκείνου, τὰ
 καὶ τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου καὶ ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου,
 κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι, ἡ βασιλεία μου πρὸς τὴν δέξιν τοῦ δη-
 λωθέντος τιμωτάτου καθηγουμένου τοῦ ἱερομονάχου Γερασίου ἐπι-
 κλινὲς οὗς προσχοῦσα, ἀσμένως αὐτὴν δέχεται καὶ ἐτοίμως πληροῖ
 καὶ τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς ἐπορέγει τῇ ὑπ' αὐτὸν
 σεβασμῷ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, δι' οὗ καὶ διορίζε-
 ται, τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀπαρέγκλιτον πάντῃ τὰ ὡς εἴρηται προσ-
 όντα ταύτῃ χαρτῶα δικαιώματα, τὸν τε χρυσόβουλλον τοῦ αἰοιδίμου
 βασιλέως ἐκείνου, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, προστάγ-
 ματά τε καὶ λοιπὰ πρὸς πάσας τὰς περιλήψεις καὶ διαστισεις αὐτῶν,
 ὥστε κατέχειν τοὺς ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ μοναχοὺς καὶ νέμεσθαι ἀνε-
 οχλήτως ἅπαντα τὰ πράγματα τῆς τοιαύτης μονῆς τὰ ἐν διαφόροις
 εἵδεσι θεωρούμενα καὶ ἐν τοῖς δηλωθείσι δικαιώμασι κατὰ μέρος
 περιελημμένα, ἥγουν μετόχια τὰ ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις τόποις διακεί-
 μενα, χωρία, παροίκους τε καὶ ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους, γῆν ὅσην
 ἀρόσιμον καὶ ὅσην νομαδιαίαν, ἀμπελῶνας, περιβόλια, ἐλαϊκὰ δένδρα,
 ὑδρομυλικά ἐργαστήρια, τὸ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Σμύρνης βιβάριον τὸ
 ἐπονομαζόμενον ὁ Γῦρος μετὰ τῶν δικαίων αὐτοῦ τῶν ἕως τῆς σή-
 μερον κατεχομένων καὶ νεμομένων παρὰ τῆς μονῆς, ὅθενδῆποτε καὶ
 ὅπωςδῆποτε περιῆλθε ταῦτα τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς, εἴτε
 ἀπὸ δωρεᾶς τῶν αἰοιδίμων βασιλέων ἐκείνων τῶν προσγενῶν τῆς βα-
 σιλείας μου, εἴτε ἀπὸ κτητορικῶν δικαίων, εἴτε ἀπὸ ἐξωνήσεως τῶν
 ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ μοναχῶν, εἴτε ἐξ ἰδίων τούτων ἀναστημάτων,
 εἴτε ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων, εἴτε ἀλλοτρίως κατὰ δι-
 καιον λόγον προσηρμόσαντο ταύτῃ, καθὼς κατέχονται ταῦτα μέχρι
 τῆς σήμερον παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς. ταῦτ' οὖν ἅπαντα εὐδοκεῖ ἡ
 βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς κατέχειν
 τὸ μέρος τῆς εἰρημένης μονῆς καὶ νέμεσθαι ἀπερικόπως παντὶ, ἀπε-
 ρισπᾶστος τε καὶ ἀδιασείστος, ὡς ὑφείλοντος τοῦ τοιούτου χρυσο-
 βούλλου τῆς βασιλείας μου προσεῖναι παντὶ τῷ μέρει αὐτῆς εἰς ἐπι-

στηριγμὸν μὲν καὶ ἀσφάλειαν τούτου, ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποσόβησιν παντὸς προσώπου τοῦ ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς πειρωμένου ἐπιφύεσθαι τοῖς ἀνήκουσι ταύτῃ δικαίοις καὶ ἔξω τῆς περιλήψεως τῶν ὡς εἴρηται προσόντων ταύτῃ δικαιωμάτων ἄρπαγα χεῖρα καὶ πόδα δυνάστην ἐπιβαλεῖν τοῖς περὶ αὐτὴν πράγμασιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῖα μονῇ τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα δεκέβριον τῆς νῦν τρεχούσης ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὕπεσσημῆνατο κράτος.

† Εἶχε τὸ Μιχαὴλ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων Δούκας Ἄγγελος Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος, δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

VI. 6792—1284, mense aprili, ind. XII.

Aurea bulla imper. Andronici II. Palaeologi, qua confirmantur privilegia et possessiones monasterii.

† Ἐτερον χρυσόβουλλον τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου κυροῦ Ἀνδρονίκου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου †.

† Τῇ ὑπεράγῳφ μου δεσποίνῃ καὶ θεομήτορι ὁπόσον ἂν τις καὶ ἀποδοίῃ, χρέος μὲν τι ἀπέτισεν, ἐπειδὴ καὶ πάντες ὀφείλουσιν, οὐ μὴν δ' ὁπόσον ἦν ἄξιον· αἰεὶ γὰρ πλεῖον ἐστὶ τὸ λειπόμενον ἢ ὅσον ἕκαστος δίδωσι, καὶ ὃ τι ἂν τις παρέχῃ, λαμβάνειν μᾶλλον ἐστὶ καὶ κέρδος ἑαυτῷ προξενεῖ. καὶ τοῦτο μὲν δὴ κοινὸν ἐς πάντας, ὅσοι τῶν παρ' αὐτῆς βοηθημάτων μετέχουσι, τῇ δ' ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ πλείων μὲν ἢ παρὰ ταύτης βοήθεια, πολυειδὴ καὶ μέγιστα τὰ χαρίσματα, πλείστον δὲ καὶ ἀπητημένον χρέος τῶν τοσοῦτων εὐεργεσιῶν καὶ δωρεῶν, ὧν περ καθ' ἑκάστην ἐπαπολαύει· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο μόνον, ὅπερ εἰμὶ, τῆς θειοτέρας ταύτης ἐπισκοπῆς καὶ χάριτος ἐξαρτᾶν ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν πραγμάτων διεξαγωγὴν καὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα κυβέρνησιν ἀπολαμβάνειν ὁσημέραι παρὰ ταύτης πιστεύομεν· καὶ τὴν τῶν τοσοῦτων

ἀγαθῶν χορηγίαν ὅσων περ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδὲ ἐξηγήσασθαι, ἀλλὰ τὴν περὶ ἐμὲ τοσαύτην χρηστότητα μικραῖς τισιν ἀμοιβαῖς καὶ ταπειναῖς δεξιούμεθα. καὶ ὅσον παραστήσαι μόνον τὸ εὔγνωμον καὶ προσφέρομεν ὥσπερ τι δῶρον τὴν ὁμολογίαν τῆς χάριτος, ἐπεὶ καὶ ὅσα τις ἐπινοήσκειν εἰς ἀντάμειψιν, καὶ ὅσα καὶ ἀνταποδώσει, τὴν ἀξίαν οὐκ ἀπέτισεν ἀμοιβῇ, τὸν δυνατόν δὲ τρόπον τὰ τῆς ὀφειλῆς διεμέτρησεν. ἐντεῦθεν τοῖς ἱεροῖς σεμνεῖσι τοῖς τῷ τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος ἐπισεμνευομένοις ὀνόματι ταύτην ὡς ἐνὸν ποιούμεθα τὴν ἀπότισιν τῷ τὰ παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἐξηγημένα παρευθὺς ἐκτελεῖν καὶ παρέχειν ταύτῃ, χάριν μικράν μὲν, ἐκ φιλοτίμου δὲ χορηγούμενην ψυχῆς. πρὸς δὴ τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τὴν τῶν Λέμβων κεκλημένην τοιούτῳ δεξιούμεθα τρόπῳ, καὶ προσεπιτηδύομεν οὕτω τὴν ὀφειλομένην καὶ δικαίαν ἀντάμειψιν. ἐπεὶ τοίνυν οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἐνασκούμενοι μοναχοὶ παρεκλήτευσαν τὴν βασιλείαν μου χρυσοβούλλου ταύτης τυχεῖν εἰς ἅπερ εὐρίσκεται κατέχουσα καὶ νεμομένη ἔκπαλαι καὶ μέχρι τοῦ νῦν διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοδίου βασιλέως, τοῦ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δοῦκα, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοδίου βασιλέως τοῦ αὐθέντου καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ ἐτέρων διαφάρων δικαιομάτων, ὥστε κατέχειν ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενοχλήτως τε καὶ ἀναφαιρέτως, ἡ βασιλεία μου εὐμενῶς τὴν τούτων προσηκαμένη παράκλησιν τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐπορέγει αὐτοῖς, δι' οὗ προστάσσει καὶ διορίζεται, κατέχειν ταύτην καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ προσόντα αὐτῇ διὰ τῶν εἰρημένων χρυσοβούλλων καὶ ἐτέρων δικαιομάτων, καθὼς κατέχει ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν, τὰ καὶ ἔχοντα οὕτως· τὸ ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῆς πρόστειον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, ὅπερ περιήλθεν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλοσιδᾶ Γεωργίου. τὸ ἐν τῷ αὐτῷ προαστείῳ ὕδρομουλικὸν ὀλοκαιρινὸν ἐργαστήριον καὶ περιβόλιον μετὰ δένδρων ὀπωροφόρων, ἅπερ ἐπεκτῆθησαν ταύτῃ ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων καὶ ἐξόδων. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν μετόχιον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, περιελθὼν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαῖτου καὶ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου, ὅπερ ἔχει καὶ ἐτέραν ἐκκλησίαν τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ γύρωθεν ταύτης κελλία καὶ αὐλὴν, δένδρα ὀπωροφόρα διὰ-

φορα καὶ γῆν ὑπεργον. ἔχει δὲ τὸ αὐτὸ μετόχιον καὶ δένδρα ἐλαϊκά καὶ χωράφια διακείμενα εἰς τὴν Μάνταιαν, περιελθόντα τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῶν ἀπὸ τῆς Μανταίας χωριτῶν τῶν ὀνομαστί δηλουμένων ἐν τῷ γράμματι τοῦ περιόρου αὐτῆς καὶ αὐτὴν περιωρισμένην μετὰ κελλίων καὶ ἐκκλησίας. χωράφιον σύνεγγυς τῆς τοιαύτης αὐτῆς ἔχον καὶ δένδρα ἐλαϊκά κατεχόμενα παρὰ τῆς μονῆς ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος δένδρα ἐλαϊκά πεντηκονταοικτῶ, περιελθόντα ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Κακαβᾶ. τὸ πλησίον τοῦ κάστρου Σμύρνης μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἔχον ὀπισθεν τῆς ἐκκλησίας περιβόλιον ἰδιοπεριόριστον, ἐν ᾧ εἰσὶ συκαμινεαὶ καὶ ἕτερα ὀπωροφόρα δένδρα διάφορα, ἔμπροσθεν δὲ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ ἀμπέλιον. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ Παλαιοκάστρου τῆς Σμύρνης χωράφιον, περιελθὺν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς Ἀγγελίνης καὶ τοῦ Τζυκανδύλη, ὅπερ κατεφύτευσαν οἱ μοναχοὶ εἰς ἀμπελῶνα. τὴν εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου γῆν, ἥτις ἦν πρότερον ὑπὸ τὸ ζευγηλατεῖον τῶν Παλατίων, ἥς τὰ σημεῖα ῥητῶς δηλοῦνται ἐν τῷ προσόντι τῇ μονῇ γράμματι τοῦ περιόρου αὐτῆς. ἐν τῷ αὐτῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου προάστειον τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη. πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων ἕτερα χωραφιαῖα τόπια ὑπεργα καὶ νομαδιαῖα ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν Παλατίων καὶ λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων. ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν Παλατίων περιβόλιον. χωρίον τὴν Βάρην ἥτοι τὰ Μῆλα σὺν τοῖς ἐν αὐτῷ προσκαθήμενοις παροίκους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστοις. ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ δύο ἐξηλειμμένας στάσεις ἥτοι τοῦ Σπανοῦ καὶ τοῦ Μηωνάρη, ἀλλὰ δὴ καὶ χωράφια ἀπὸ τοῦ Γουναροπούλου. τοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν Παλατίων παραδοθέντας τῇ τοιαύτῃ μονῇ διὰ πρακτικοῦ τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκᾶ ξένους εἰς συγκρότησιν τῶν δουλειῶν τῶν μοναχῶν. τὸ εἰς τὴν Βάρην μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν ᾧ εἰσὶ καὶ κελλία σύνεγγυς. πλησίον δὲ τούτου κατεφυτεύθη παρὰ τῶν μοναχῶν καὶ ἀμπέλιον. ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῶν Μήλων καὶ ἐκκλησίας δύο, ὧν ἡ [μὲν] μία εἰς ὄνομα τιμωμένη τῆς ἁγίας Μαρίνης, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. ἑτέραν ἐκκλησίαν κεχαλασμένην τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἥς πλησίον ἐστὶ καὶ μυλοτόπιον. καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κατερχόμενον ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν Μήλων τὸν ἐπιλεγόμενον Δημοσιάτην, ἐν ᾧ καὶ εἰσορὴ γίνεται θαλασσοῦ ὕδατος,

ἀγρεύονται δὲ κατὰ καιροὺς καὶ ἰχθύες. τὸ ἐπικτηθὲν τῇ μονῇ βιβρίον ἐξ οἰκείων ἐξόδων ἐν τῇ λαγκάδι τοῦ κατὰ Σμύρνην θαλαττίου κόλπου, ὃ καὶ ἐπονομάζεται Γῦρος σὺν τῇ ἐξ ἀνέμου καὶ τοῖς αὐλακίοις. τὰ εἰς τὴν Μάνταιαν τεσσαρακοντατέσσαρα ἐλαϊκὰ δένδρα, ἅπερ προσεκυρώθησαν ταύτῃ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Βρανᾶ κυροῦ Θεοδώρου ἐπὶ τῷ κατέχειν ταῦτα καὶ τελεῖν κατ' ἔτος πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Μανταίας τὸν τε Κοσκινᾶν καὶ τὸν Θωμᾶν λεγομένους τοὺς διαπωλῆσαντας ταῦτα πρὸς τὸν Βρανᾶν ὑπέρπυρον ἐν καὶ κοκκία ὀκτώ. τὰ εἰς τὴν τοιαύτην χώραν οἰκήματα τοῦ Γορδάτου Θεοδώρου καὶ τὸ πλησίον αὐτοῖς ἀμπέλιον, ἅπερ τελευτῶν ὁ τοιοῦτος Γορδάτος ἐπαφήκεν ἐνδιαθήκως πρὸς τὴν τοιαύτην μονήν. τὸ πλησίον τῶν Γενικοῦ μετόχιον τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένον τῆς Ἀμαναριωτίσσης μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Μαρίνης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ χωραφιαίου τόπου καὶ περιβολίου καὶ τῶν λοιπῶν δικαίων αὐτοῦ, ὅπερ ἐξεδόθη πρὸς τὴν μονὴν διὰ γράμματος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μονίκου. τὸ εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου χωράφιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἐπιλεγόμενον, ὅπερ περιῆλθε ταύτῃ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Γαράρη Θεοδώρου. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν κάμπον ἤγουν εἰς τὸ χωρίον τὸν Πύργον περιελθὼν αὐτῇ χωράφιον ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Ἑρινῶν. τὸ περὶ τὸν τοιοῦτον κάμπον προσκυρώθην αὐτῇ χωράφιον παρὰ τῆς Ἀγγελίνης τὸ ἐπιλεγόμενον Ἀρμενον ὥσει μοδιῶν ὃν τεσσαράκοντα. τὸ ἀπὸ προσενέξεως περιελθὼν αὐτῇ χωράφιον ἀπὸ τῆς πανυπερσεβαστις ἐκείνης τῆς Ζαγαρομματινῆς. τὸ εἰς τὴν Μάνταιαν μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Πλάνου τὸ ἀνεγερθὲν παρὰ τῶν μοναχῶν ἐν τινὶ χωραφίῳ περιελθόντι τῇ μονῇ ἀπὸ προσενέξεως τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν Πλανιτῶν. τὸ εἰς τὸ ὄρος τῶν Λέμβων διακείμενον μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀσκουρβουλιώτου λεγόμενον μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, ὅπερ ἐξέδοτο πρὸς τὴν μονὴν ὁ προαρχιερατεύσας ἐν τῇ Σμύρνῃ. τοὺς ἐντὸς τοῦ περιόρου ταύτης ἀνεγερθέντας παρὰ τῶν μοναχῶν δύο μολῶνας. τὸ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Πέτρας μετόχιον αὐτοῦ τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπονομαζόμενον τοῦ Πλατέος μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ.

Ταῦτα δὴ πάντα καθέξει καὶ νεμηθήσεται ἡ τοιαύτη σεβασμία μονὴ τῇ δυνάμει καὶ ἐπικυρώσει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου

τῆς βασιλείας μου ἀπαρασάλευτα πάντα καὶ ἀδιάσειστα καὶ ἀνώτερα τῶν δημοσιακῶν ἐπηρεϊῶν καὶ συζητήσεων, καθὼς εὑρίσκεται κατέχουσα καὶ νεμομένη ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν· στέργειν γὰρ βούλεται ἡ βασιλεία μου τὰ προσόντα τῇ εἰρημένῃ μονῇ τοιαῦτα χρυσόβουλλα καὶ λοιπὰ δικαιώματα κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις αὐτῶν· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῇ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῶν Λέμβων καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον τῆς νῦν τρεχούσης δωδεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημῆνατο κράτος†.

† Εἶχε τὸ Ἀνδρόνικος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων Δούκας Ἀγγελος Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός†.

VII. 6742—6747, 1234—1239.

Acta de possessione praedii dicti Sphurni.

I. Τὰ δικαιώματα τοῦ προαστείου τῶν Σφούρνων
.....ν πρῶτον ἐκδοτήριον.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κρα[ταιοῦ καὶ ἀγίου] ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Γεώργιος ὁ Καλοσιδάς οἰκεία χειρὶ προέταξα†.

Σίγνον	Μαρίας	Σίγνον Εἰρήνης	τῆς Ῥηγαίνης
τῆς συζόγου	αὐτοῦ	καὶ μητρὸς	αὐτῆς.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ δοῦλος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Γεώργιος ὁ Καλοσιδάς καὶ Μαρία ἡ τοῦτου γνησία σύζυγος, ἔτι δὲ καὶ Εἰρήνη ἡ Ῥήγαίνα ἡ μήτηρ αὐτῆς, ὁ μὲν οἰκείαις χερσὶ προτάξας, αἱ δὲ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς πονήσασαι τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον [ἀσφάλειαν τιθέμεθα]. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμερον, πέμπτης τοῦ παρόντος ἰανουαρίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης ἐβδόμης, ἰνδικτιῶνος, ἐκδιδούμεν τὸ προάστειον ἡμῶν

τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου τὸ περιελθὸν τὸν παπποῦν ἡμῶν τὸν πανσέβαστον σεβαστὸν τὸν Κασταμονίτην κῦριν ὅπερ ἐκέκμητο ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Ῥοφινιανῶν. ἄρχεται δὲ ὁ τούτου περιορισμὸς ἀπὸ τοῦ λουτροῦ τοῦ καὶ πλησίον τῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ κρατῶν τὸ ἀναρῦακον διόλου ἄχρι τῆς μονῆς τῶν Χαννάβρων παρὰ τὸν ποταμὸν κλείων ἔσωθεν τὰς βουκοελαίας, ἀπέρχεται ἄχρι τοῦ ἁγίου Βασιλείου, εἴτα κλίνει ἀντιπερνῶν τὸν αὐτὸν ποταμὸν καὶ κρατῶν διόλου τὴν λαγκάδα καὶ τὸν θόλον, καὶ ἔρχεται ἄχρι τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου, κατέρχεται τὴν αὐτὴν λαγκάδα ἄχρι τῆς τοῦ Περδικάρη, ἄρχεται καὶ ἀποδιδόσιν το, ἐντὸς δὲ τοῦ τοιούτου περιορισμοῦ ὅθισαν χωράφια ὀλιγοστά καὶ ἐλαῖ[κὰ δένδρα] . . . αν καρέαι καὶ λοιπὰ δένδρα . . . ἐκδιδόμεν δὲ τὸ τοιοῦτον ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας ἐν [τῇ] σεβασμίᾳ βασιλικῇ ἁγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς σέ, τὸν πανηγιασμένον καθηγούμενον τῆς αὐτῆς μονῆς, κῦρον Παῦλον, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ ἀσκουμένους μοναχοὺς, τοῦ ἔχειν καὶ κατέχειν αὐτὸ ἡ μονὴ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ τὸ πᾶν, κτᾶσθαι, χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι κυρίως, αὐθεντικῶς, ἰδικῶς καὶ μονομερῶς. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν λαλήσαι ποτὲ τῶν καιρῶν ὑπὲρ ἀναισθησίας ἢ εὐλόγου ἢ ἀνευλόγου ἐπὶ ἀθετήσει τῆς παρουσίας ἡμῶν προσενέξεως, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἀλλὰ καὶ κατησχυμένος ἀποπέμπεται ἀπὸ παντὸς δικαστηρίου ἐμφαντιζομένου τοῦ παρόντος ἐκδοτηρίου ἐγγράφου ἡμῶν. μηνὶ καὶ ἰνδικτικῶνι τοῖς προγεγραμμένοις τοῦ ,σψμβ' ἔτους.

† Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσσαίτης παρὼν καὶ μαρτυρῶν ὁπέγραψα †.

Σίγνον Νικήτα	Σίγνον Νικολάο	Σίγνον Γεωργίου	Σίγνον Μιχαήλ
τοῦ Πα φλαγόνος. τοῦ Ψ θυρίτου.	τοῦ Χα χοτούβη.	τοῦ Πα τρινάκη.	

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μάντας ὁ Κάλιστος γράψας ὁπέγραψα.

II. Πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν εἰς τὸ ἐκδοτήριον τοῦ προαστείου τῶν Σφούρνου.

Ἐπεὶ ὁ ἀπὸ τῆς Σμύρνης Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς κεκτημένος ἀπὸ γυναικείας αὐτοῦ προικὸς προάστειον ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, περιϋστάμενον εἰς γῆν μοδίων δέκα, καὶ μῆτε τέλος ἢ βάρος ἐπιγινώσκων ὑπὲρ αὐτοῦ, προσήνεγκε τοῦτο τῇ σεβασμῷ μονῇ τῶν Λέμβων καὶ δι' ἐγγράφου αὐτοῦ δέδωκε πρὸς τὴν τοιαύτην μονήν, δηλοῦντος καὶ τὸν περίορον τοῦ τοιούτου προαστείου, καὶ ἐδεήθη ὁ καθηγουόμενος τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἐπικυροῦντος τὴν τοιαύτην τοῦ Καλοειδᾶ ἐγγραφον προσένεξιν, ἡ βασιλεία μου τὴν τούτου προσηκαμένη δέησιν διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προσταξέως προσεῖναι τοῦτο τῇ μονῇ ἀναφαιρέτως πάντη καὶ ἀναποσπάστως καὶ νέμεσθαι παρ' αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον καὶ παρὰ τοῦ Καλοειδᾶ ἐνέμετο, ἀτελῶς πάντη καὶ ἀβαρῶς, εἶπερ καὶ ἐπὶ τῇ Καλοειδᾷ οὐκ ἐπέγνω τοῦτο βάρος, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον εἰσοδιάζεσθαι, ὅθεν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀπάντων ἢ τὸ τοῦ δημοσίου μέρος ὀφείλει ἀμετόχως ἢ πλεονεκτικῶς ἐπαγαγεῖν ποτὲ τῇ μονῇ ὑπὲρ τούτου διασεισμόν τινα ἢ ἐπήρειαν, ἢ ἀποσπᾶσαι τι τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῦ περιόρου, ἐμφανιζομένης τῆς παρούσης προσταξέως τῆς βασιλείας μου, ἥτις καὶ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς ἀσφάλειαν.

Εἶχε τὸ μὲν ἡμεῖς ἀπριλλίῳ ἰνδικτικῶνος ζ' δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

III. Σημειομάρτυρον γράμμα ὑπὲρ τοῦ προαστείου τῶν Σφούρνου γεγονὸς τοπικῶς †.

Σίγνον	Βλασίου Σίγνον	Μιχαὴλ Σίγνον	Μιχαὴλ Σίγνον	Θεοδώρου τοῦ
μοναχοῦ τοῦ	Ποταμηνοῦ. Βρουλλᾶ	καὶ Ποταμην. Τζου-	καπίτη. Τζουκα	πίτη.
Σίγνον	Κωνσταντίνου	Γεωργίου	Σίγνον	Ἰωάννου Σίγνον
τοῦ Τζου	καπίτη. τοῦ Ζω	μοῦ. τοῦ	Δαμαλᾶ. τοῦ	Χωσαίνου.
Σίγνον	Λέοντος Σίγνον	Νικήτα Σίγνον	Κωνσταντίνου	
τοῦ Ἀττι	χωμίτου. τοῦ Μα	μούνη. τοῦ	Πετράτη.	

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς οἱ ἔποικοι χωρίου τοῦ Ποταμοῦ, ὃ τε μοναχὸς Βλάσιος, Μιχαὴλ ὁ Βρουλλᾶς, καὶ ἡμεῖς οἱ ἕτεροι οἱ ἀπὸ χωρίου τῆς Ρούζης, Μιχαὴλ ὁ Τζυκαπίτης, Θεόδωρος ὁ Τζυκαπίτης, Κωνσταντῖνος ὁ Τζυκαπίτης, Κωνσταντῖνος ὁ Τζυκαπίτης, Γεώργιος ὁ Ζωμὸς, καὶ ἡμεῖς οἱ ἔποικοι χωρίου Πανχώμης, ὃ τε Ἰωάννης ὁ Δαμαλᾶς, Κωνσταντῖνος ὁ Χωσαίνης, Κωνσταντῖνος ὁ Πετράτης, Λέων ὁ Ἀττικωμίτης, καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς Δροῦς Νικήτας ὁ Καμόνης καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι οἱ ἄνωθεν τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως προτάξαντες ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα ἐπὶ θεοῦ φόβου καὶ πάσης ἀληθείας ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀπεριέργως, ὡς καὶ τὸν θεὸν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν μέλλοντα κρίναι δικαίους καὶ ἀδίκους, καὶ μάρτυς καὶ κριτὴς αὐτός ἐστιν ὁ θεός, οὐ λέγομεν ψεῦδος, ὅτι τὸ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου πρὸ καὶ πλησίον τῆς βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων ἦν ποτὲ τῆς μονῆς τῶν Ροοφινιανῶν, ἐνεμέμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ σιγνογραφήσαντες καὶ οἱ γονεῖς ἡμῶν τὸ τοιοῦτον τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, ἐμουργαζόμεθα δὲ παρὰ τῆς πανσεβάστης σεβαστῆς τῆς Κασταμονιτίσης, ἀλλὰ καὶ μυλικά ἐργαστήρια, εἴπερ ἐγένοντο, ὡς καὶ ἡμεῖς οἱ Ρουζᾶται εἴχομεν μυλικὸν ἐργαστήριον, καὶ ἐδίδομεν τὸ μολόπακτον τὴν ῥηθεῖσαν σεβαστὴν ὡς ἔχουσαν τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ Γεγέ, ἐπὶ δὲ τῇ ἐπιδρομῇ τῶν ἀθέων Λατίνων ἦτοι τοῦ Φιλάντρος ὀρισθεὶς ὁ περιπόθητος αὐτάδελφος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου αὐθέντου καὶ βασιλέως ἡμῶν, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι, κῦρ Γεώργιος ὁ σεβαστοκράτωρ, εἰς τὸ ἐξοικῆσαι τὸ θέμα τῶν Θρακησίων τοὺς μὲν εἰς τὰ κάστρα, τοὺς δὲ εἰς τὰ ὄρεινά καὶ ὀχυρώτερα μέρη μετὰ πάντων, καὶ ἡμεῖς οἱ περὶ τοῦ τόπου, ἡγουν Ρουζᾶται, Πανχωμίται, Δρουῖται καὶ αὐτοὶ οἱ Ποταμηνοὶ καὶ ἕτεροι, ὡς προσέιρηται, οὐκ ὀλίγοι, οἱ μὲν εἰς τὰ Σφούρνου, οἱ δὲ εἰς τὰ Χανάβρου. μετὰ δὲ τὴν ἀποστροφὴν τῶν ἀθέων Λατίνων ὑπεστράφημεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ οἰκεῖον χωρίον ἕκαστος καὶ αὐτοὶ οἱ Ποταμηνοὶ, ἔνθα τὸ οἶκημα εἶχον. ὁδηγηθεὶς δὲ ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς εἰς τὸ ἀνακαινίσαι τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν Λέμβων, εἰς ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ Ποταμηνοὶ εἶχον τὴν οἴκησιν ὡς πρόσφυγες ποτὲ, εἶρε δὲ τὸν μοναχὸν Βλάσιον προσκαθήμενον ὁ κραταῖος

καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς, προηγέσατο καὶ ἡμεῖς οὖν
Σίμωνι προεστώτι συνεργὸν δὲ καὶ ἐπίτροπον τὸν πανσέβαστον σεβασ-
τὸν τὸν Καδιανὸν, οἵτινες προσέφερον Λέοντα τὸν Ποταμηνὸν ἦτοι
τὸν Μαγκανάρη εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὸ ὑδρομουλικὸν ἐργαστήριον μετὰ τοῦ
μισθοῦ αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ προρρηθέντος μο-
ναχοῦ κῦρ Σίμωνος ἐλθόντος τοῦ κῦρ Γερασίου τοῦ Ὀφικιάνου ἀπὸ
τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου ἐξ ὀρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου
ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἡγουμένου εἰσῆλθον τοῦ καθίσαι οἱ
Πεταμηνοὶ εἰς τὸ τοιοῦτον τόπιον τὰ Σφούρνου, καὶ οὐκ ἐπαρεχώρει
αὐτοὺς ὁ ἡγούμενος καὶ αὐτοὶ οἱ μοναχοί, ἀνέβη δὲ ὁ λίξιος καβαλ-
λάριος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, καὶ
ἐνώθη μετὰ τοῦ καθηγουμένου, καὶ πολλὰ παρακλητεύσας αὐτὸν παρ-
εχώρησεν αὐτοὺς προσκαθίσαι διὰ τὸ τὴν μονὴν εἶναι ὀχυρωτάτην
καὶ τὴν τῶν μοναχῶν ὀλιγότητα καὶ τὸ ἄγριον τοῦ τόπου. καὶ ὁμο-
λογοῦμεν ἐπὶ φόβου θεοῦ καὶ πάσης ἀληθείας, ὅτι οὐκ εἶχον γονικὴν
κληρονομίαν οἱ Ποταμηνοὶ εἰς τὰ Σφούρνου, ἀλλ' ὥς ξένοι καὶ ἐπί-
δημοι προσεκάθισαν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσα ἡμῶν
ἐμμάρτυρος ἀσφάλεια εἰς πίστωσιν μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος ἡ' †.

†. Ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου
κῦρ Ἀλεξίου εὐτελῆς διάκονος τῶν πατριαρχικῶν
δικαίων καὶ γραφεὺς τοῦ ὕφους Στέφανος ὁ Κα-
σταμονίτης μαρτυρῶν ὁμοίως ὑπέγραψα †.

IV. Κρισίμη γραφὴ ἀποκαταστατικὴ περὶ τοῦ προαστείου τῶν Σφούρνου τοῦ Ἀγγέλου κυροῦ Ἰωάννου.

Ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου
τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος κῦρ Παῦλος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκυνη-
τὸν ὀρισμὸν ἡμῖν ἐνεχείρισεν οὕτως κατὰ ῥῆμα διοριζόμενον· περι-
πόθητε θεῖε τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων,
κῦρ Ἰωάννη Ἀγγελε. ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμ-
βων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὅτι πάροικοι τοῦ ἀνδρικωτάτου κα-
βαλλαρίου τῆς βασιλείας μου τοῦ Συργαῆ προσεκάθισαν εἰς τόπον
τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς τὸν ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, καὶ οὐκ ὀλίγας

ζημίας ποιῶσιν εἰς αὐτόν, καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν
 ἐπιστῇς κατὰ τόπους καὶ τηρήσῃς τὰ περὶ τοῦ[του], καὶ εἴπερ εὐρή-
 σεις προσκαθήμενους τοὺς παροίκους τοῦ Συργαρή ἐν τῷ ῥηθέντι
 τοπίῳ τῆς μονῆς, ἵνα ἐγείρῃς αὐτοὺς καὶ μὴ βουλομένους, καὶ προσ-
 καθίσῃς αὐτοὺς εἰς τόπον διαφέροντα τῷ Συργαρή, καὶ μὴ παραχω-
 ρήσῃς ἀδικεῖσθαι τῷ μέρει τῆς μονῆς παρὰ τοῦ Συργαρή. ἐπὶ τούτῳ
 γὰρ ἐγεγόνει πρὸς σὲ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμός. εἴχῃ
 τὸ μὴ νὶ λου νὶ φ ἰν δικτιῶ ν ο ς ἡ' δι' ἐ ρ υ θ ρ ῶ ν γ ρ α μ-
 μ ά τ ω ν τ ῆ ς β α σ ι λ ι κ ῆ ς καὶ θείας χειρός. ὡσαύτως ἐνε-
 φάνισαν ἡμῖν καὶ ἕτερον βασιλικὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν οἱ ἀπὸ τῆς προ-
 νοίας τοῦ αὐτοῦ Συργαρή Ποταμῆνοι ἐξ ὑπομνήσεως αὐτῶν γεγονότα οὕτω
 κατὰ ῥῆμα διακελεύμενον· τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι τῆς κραταιᾶς
 καὶ ἀγίας βασιλείας σου ἀναφέρομεν, δέσποτα ἡμῶν ἄγιε, οἱ ἀπὸ τοῦ
 ἀγρίδιου τὰ Ποταμοῦ ὀρμώμενοι πάροικοι τοῦ καβαλλαρίου τοῦ Συργαρή
 καὶ ἔκπαλαι προσκαθήμενοι οἱ γονεῖς ἡμῶν εἰς τόπον τὸν ἐπιλεγόμενον
 τὰ Σφοῦρνου καὶ εἰς αὐτόν τὰ Ποταμοῦ καὶ συνεστήσαντο βελτιώματα
 καὶ ὡς εἴχομεν ταῦτα ἡμεῖς ἀπὸ τῶν γονέων μας, προσεπεκτησάμεθα καὶ
 ἕτερα ὑποστατικά, ὥστε δύνασθαι ἡμᾶς διδόναι τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν
 τέλη καὶ δημοσιακὰ ζητήματα, εἰς δὲ τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεο-
 τόκου τῆς Λεμβιωτίσσης ἀπεχαρισάμεθα ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον
 εἰς μνημόσυνον τῶν γονέων ἡμῶν. τὰ νῦν δὲ ὁ καθηγούμενος τῆς
 τοιαύτης μονῆς οὐκ ἀρκεῖται εἰς τὸν τόπον τοῦ ὑδρομυλικοῦ ἐργα-
 στηρίου, ἀλλὰ πειράται ἐξωθῆσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τῶν γονικῶν ἡμῶν
 βελτιωμάτων· καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν τὸ ἔνθεον κράτος τῆς
 ἀγίας βασιλείας σου, ἵνα μὴ ἐκτοπισθῶμεν ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, καὶ
 οὗτου γινομένου οὐ παυσόμεθ' ὑπερέχουσθαι τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας
 βασιλείας σου, ἥς ὡς δοῦλοι τολμήσαντες ἐδεήθημεν. καὶ ὀπισθεν·
 δέησις ἀναξίων δούλων τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου παροι-
 κων τῶν Ποταμηνῶν. καὶ τὸ ὁ περιπόθητος θεὸς τῆς βασιλείας μου
 καὶ δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων κϋρ Ἰωάννης ὁ Ἄγγελος, ἵνα
 τηρήσῃ τὰ περὶ ὧν τῇ βασιλείᾳ μου ὑπεμνήσατε, καὶ εἴπερ εὐρήσῃ,
 ὡς εἰς τὸ ἐντὸς δηλούμενον ἀγρίδιον ἔκπαλαι καὶ πρὸ χρόνων πολλῶν
 ἦσαν οἱ γονεῖς ὑμῶν προσκαθήμενοι ἐν τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ, συνεστή-
 σαντο βελτιώματα, ἅπερ καὶ ὑμεῖς εὐρόντες προσεπεκτησάσθαι καὶ ἕτερα,
 δι' ὧν δύνασθαι [διδόναι] πάντα τὰ ἀνήκοντα ὑμῖν παροικικὰ καὶ δη-

μοσιακά ζητήματα, ὁ δὲ γε καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μόνῃς τῆς Λεμβιωτίσσης πειράται ἐξοικῆσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν γονικῶν ὑμῶν ὑποστάσεων, ἵνα ποιήσῃ ἐφ' ὑμῖν τὸ ἀνενόχλητον καὶ οὐ μὴ παραχωρήσει τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μόνῃς μεταστῆσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν γονικῶν ὑμῶν ὑποστάσεων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει ὑμῖν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς εἰς ὑμετέραν ἀσφάλειαν. εἶχε τὸ μὴ νὶ ἰοὺ λῖφ ἰνδῖ κτιῶνος ἡ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός.

Κατὰ γοῦν τὴν περίληψιν τῶν τοιούτων θείων καὶ βασιλικῶν προσκυνητῶν ὀρισμῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ τοπίῳ παρεγενόμεθα μετακαλεσάμενοι καὶ ἀπὸ πλησιοχώρων τοὺς δηλωθησομένους ἐποίκους, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ρούζης Μιχαὴλ τὸν Τζοκαπίτην, Γεώργιον τὸν Ζῶμον καὶ Θεόδωρον τὸν Τζοκαπίτην· ἀπὸ χωρίου τῆς Δροῦς Νικόλαον τὸν Μαρούνην καὶ Ἰωάννην τὸν Πολίτην, παρῆσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῆς προνοίας τοῦ Συργαῆ ὃ τε Νικόλαος ἱερεὺς καὶ νομικὸς, ὁ Λαοδικηνὸς, ὁ Τοξαρᾶς Ἰωάννης, Ἰωάννης ὁ Καβαλαῆς, Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τῆς Σαπωνοῦς, ξένος ὁ Πωλέας καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Κοσκινᾶς. καὶ ἀπὸ τῆς προνοίας τοῦ πανσεβάστου προκαθημένου τοῦ Ἀλωποῦ Κωνσταντῖνος ὁ Ζωναρᾶς καὶ Ἰωάννης ὁ Σμυρναῖος. διῆγον δὲ μεθ' ἡμῶν ὃ τε πανσεβάστος καστροφύλαξ Σμύρνης κῆρ Θεοφύλακτος ὁ Βραχιονίτης καὶ ὁ γνήσιος υἱὸς τοῦ πανιερωτάτου καὶ πανυπερτίμου Σμύρνης κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Καλοκτένης καὶ ὁ πανεντιμότητος καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Νικόλαος ὁ Καλοσυναρᾶς. καὶ ἐνώπιον τῶν ἀναγεγραμμένων ὑπαναγνόντες τοὺς τοιούτους θείους καὶ βασιλικούς προσκυνητοὺς ὀρισμοὺς ἐρώτησιν ἐθέμεθα, καὶ εὐθέως οἱ ἀπὸ τῆς Ρούζης οἰκήτορες καὶ τῆς Δροῦς ὁμοφώνως πρὸς ἡμᾶς ἐξεῖπον, ὡς τὸ αὐτὸ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφοδρὸν οὐ τοῖς δημοσιαρίοις Μαντειανοῖς παροίκιοις ἢ αὐτοῖς τοῖς Ποταμηνοῖς γονικόθεν προσήρμοσεν, ἀλλὰ καθ' ὃν καιρὸν τὸ τοῦ Φιλάντρος ἐκείνου φοσσάτον τῇ ἡμῶν χώρα περιεπάτησε καὶ ὁ περιπόθητος αὐτᾶδελεφος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου βασιλέως ἡμῶν τοῦ Λάσκαρι κῆρ Θεοδώρου ὁ σεβαστοκράτωρ κῆρ Γεώργιος τὰς χώρας ἀπάσας τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων ἐξοικῶν καὶ εἰς ὀχυρωτάτους τόπους μετοικῶν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς Ποταμηνοὺς ἐκ τῶν προτέρων αὐτῶν οἰκιῶν μετανάστας ἐποίησατο καὶ τὸν αὐτὸν

τόπον τὰ Σφούρνον ὡς ὀχυρώτερον τῶν ἄλλων τοπίων εὐρόντες εἰς αὐτὸν προσεκάθισαν, ὃς δὴ τόπος τῇ τῶν Ρουφινιανῶν μονῇ μετὰ τῶν ἄλλων ὧν εἶχεν ὑποστατικῶν ἐν τῇ Μανταίᾳ προσήρμοξε, μετὰ δὲ τὸ γενέσθαι τὴν τοῦ Φιλάντρα ὑποστροφὴν πάλιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν προσεκάθισαν· κατεκάμνετο δὲ τὸ τοιοῦτον τόπιον παρά τε τῶν Ρουζιτῶν καὶ τῶν Δρουϊτῶν, ἐμορτάζοντο δὲ παρά τινος παροίκου τῆς μονῆς τῶν Ροφινιανῶν τοῦ ἐπιλεγομένου Γεγέ, ἐξ ἀποστολῆς δῆθεν τοῦ μέρους τοῦ Λαγκιδᾶ ἥτοι τῆς Κασταμονιτίσεως, εἶτα ἐπὶ τῇ ἡγουμενείᾳ τοῦ μοναχοῦ Γερασίου τοῦ Ὀψικιάνου προσελθόντες αὐτῷ οἱ Ποταμνηοὶ καὶ ὁ κατέχων αὐτοὺς εἰς πρόνοιαν λίξις καβαλλάριος τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου ὁ Συργαρχῆς τῷ αὐτῷ καθηγουμένῳ παρεκλήτευσαν, ὅπως καὶ πάλιν προσκαθίσωσιν εἰς τὸ τοιοῦτον τόπιον τὰ Σφούρνον, καὶ οὐ κατὰ τι δικαιῶνται οἱ Ποταμνηοὶ ὡς γονικάριοι, ἀλλὰ πρὸς καιρὸν προσεκάθισαν διὰ τὴν τοῦ καιροῦ ἐναντιότητα, αἱ οἰκίαι δὲ καὶ τὰ χωραφιαῖα τόπια τῶν Ποταμνηῶν γνώριμα πᾶσιν εἰσὶν, ἅτινα καὶ δι' αὐτῶν τῶν Ποταμνηῶν μέχρι τοῦ νῦν κατακάμνονται καὶ εἰσοδιάζονται. τούτων οὕτως εἰς τὰς ἡμετέρας ἀκροάσεις γεγονότων, τοῖς μὲν Ποταμνηοῖς κατὰ τὸν βασιλικὸν προσκυνητὸν ὅρισμὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου τοπίου μετοικήσαμεν καὶ εἰς τὰς προτέρας αὐτῶν οἰκίας προσκαθίσαι ἐπεφωνησάμεθα.

Διεκρίναμεν δὲ εἰς τὰ παρ' αὐτῶν καταφυτευθέντα ὑποκλήματα ἔμπροσθεν τῶν καλοβίων αὐτῶν ὡς δῆθεν κραββατίνας ἐπιδοῦναι τῷ μέρει τῆς εἰρημένης μονῆς χάριν τούτων τίμημά τι ὀλιγοστὸν καὶ ἔκτοτε εἶναι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀνενόχλητον ἔνεκεν τοῦ τοιούτου τοπίου. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν ἀποκαταστατικὴν γραφὴν πεποιηκότες ἐπιδεδώκαμεν τῇ εἰρημένῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος ἐννάτης.

† Ὁδοῦλος καὶ θεῖος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων Ἰωάννης ὁ Ἀγγελος †.

V. Πρόσταγμα ἐπικυροῦν τὴν ἄνωθ' ἀποκαταστατικὴν κρίσιν τοῦ προαστείου τῶν Σφούρνου.

† Ἐφθασε μὲν καθ' ὅρισμόν τῆς βασιλείας μου τηρηθῆναι ἡ μέσον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων καὶ τῶν ἐποίκων τοῦ ἀγριδίου Σφούρνου τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνδρικώτατον καὶ πιστότατον λίζιον τῆς βασιλείας μου καβαλλάριον τὸν Συργατὴν ὑπόθεσις παρὰ τοῦ περιποδήτου θείου τῆς βασιλείας μου, τοῦ δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγγέλου· ἐπεὶ δ' ἐκ διμεροῦς κρίσεως ἀνεφάνη, ὡς τὸ τοιοῦτον ἀγρίδιον ἢ Σφούρνους οὐκ ἦν γονικὸν ὑποστατικὸν τῶν Ποταμηνῶν ἢ τῶν Μαντειανῶν παροίκων, ἀλλὰ τῇ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν διακειμένη σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Ρουφινιανῶν ἀρχῇθεν διέφερε καὶ παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς πάντοτε ἐμορτάζετο· ὅτε δὲ ἡ τῶν Λατίνων ἦν καταδρομὴ κατὰ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τὸ τοιοῦτον ἀγρίδιον, ὡς εἰς ὀχύρωμα κείμενον, εἰς κρεσφύγετον ἐχρήσαντο οἱ Ποταμνηοὶ κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ θείου ἐκείνου τῆς βασιλείας μου, τοῦ Λάσκαρι κυροῦ Γεωργίου, καὶ ἔκτοτε τὴν τούτων ἀμετόχως ἔσχον νομὴν, καὶ οὕτως παρὰ τοῦ περιποδήτου θείου τῆς βασιλείας μου, τοῦ δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγγέλου, ἐξώσθησαν οὗτοι ἀπὸ τῆς τοιοῦτου ἀγριδίου νομῆς, καὶ ἡ μονὴ τῶν Λέμβων ἐδικαιώθη ἐγγράφως εἰς τὴν τούτου κατοχὴν καὶ νομὴν, καθὼς ἀριθλότερον ἢ παρούσα αὐτοῖς ἀποκατάστασις παριστᾷ, ἐδεήθησαν δὲ οἱ μοναχοὶ Λεμβηνοὶ καὶ ὅρισμοῦ τῆς βασιλείας μου στηρίζοντος αὐτοὺς εἰς τὴν τούτου κατοχὴν καὶ νομὴν, ἡ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἐπικυροῖ διὰ τῆς παρούσης προστάξεως τὴν γενοῦσαν τοῖς Λεμβηνοῖς ἀποκατάστασιν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἀγρίδιῳ, καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀδιάπτωτον κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις αὐτῆς, ὡς τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀπερικόπου ὀφείλοντος ἔχειν τὴν τούτου νομὴν, τῶν δὲ Ποταμηνῶν ὀφειλόντων ἐπὶ ταῖς οἰκείαις ἀρκεῖσθαι παροικικαῖς ὑποστάσεσιν. ἐπὶ τούτῳ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὅρισμός †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ἐννά-

της δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ
θείας χειρός †.

VI. Ἔτερον σημεῖωμα ὑπὲρ τοῦ προαστείου τῶν
Σφούρνου, γεγονὸς παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρ-
νης κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καλοκτένου.

† Μηνὶ ματίφ ἐξ ἡμέρα ἕκτη ἰνδικτιῶνος δε-
κάτης.

Ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγούμενος τῆς σεβασ-
μίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεομήτορος τῶν
Λέμβων, κῆρις Παῦλος, ὑπόμνησιν ἐποιήσατο εἰς τὸν κραταιὸν καὶ
ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν τιμιωτάτων
μοναχῶν περὶ τινος τοπίου, τὰ Σφούρνου καλουμένου, [κατεχομένου]
παρὰ τοῦ λιζίου καβαλλαρίου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέν-
του καὶ βασιλέως τοῦ Συργαρη, παρὴν ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑπομνήσει
καὶ ὁ τοιοῦτος καβαλλάριος δικαίῳ τε οἰκείῳ καὶ δικαίῳ τῶν πα-
ροίκων αὐτοῦ τῶν Ποταμηνῶν, τῶν καὶ ἀνακαλουμένων τὸ τοιοῦτον
τόπιον τὰ Σφούρνου, καὶ δι' ὅχλου πολλοῦ γινόμενα τὰ μέρη ἀμφό-
τερα, ὥρισεν ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς τῷ
περιποδήτῳ αὐταδέλφῳ τῆς ἀγίας αὐτοῦ βασιλείας, τῷ πανευγενεστάτῳ
Κομνηνῷ τῷ Τορνίκη τηρῆσαι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν διμερῶς καὶ
ἕκτοτε τὸ ἐπικριθὲν παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως στερκτέον εἶναι
χωρὶς τινος δικαιολογίας, καὶ δικαιολογουμένων καὶ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν περὶ τοῦ τοπίου τὰ Σφούρνου, αὐτίκα ἐνεχείρισεν ὁ διαληφθεὶς
καθηγούμενος κρίσιν καὶ ἀποκατάστασιν δικαίαν τοῦ περιποδήτου
θείου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ
Ἀγγέλου γεγονυίας τῷ καθηγούμενῳ, ὅτε τὴν δουκικὴν ἀρχὴν πε-
ριεῖπε τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, καὶ ἀναγνοὺς τὰ ἐν αὐτῇ ὁ πε-
ριπόδητος αὐτάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ
βασιλέως ἐξεῖπε τῷ Συργαρη, ὡς οὐκ ἔχουσι δίκαιον οἱ παροικοὶ σου
κατοικεῖν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλ' ἐκείσε ὀφείλουσι καθίσαι, ἐνθα
καὶ σωζομένης τῆς πόλεως ἐκάθηντο. ὁ δέ γε Συργαρὴς ἔλεγεν, ὡς
ἀδικοῦνται οἱ πάροικοι αὐτοῦ. αὐτίκα καὶ ὁ Κομνηνὸς ἐξεῖπε τὰ μέρη
ἀμφοτέρα, καὶ ἐπεὶ οὐκ ἀναπαύεσθαι εἰς τοῦτο ἄς ἐπομόσωνται οἱ

μάρτυρες, οὗς προσεκάλεσατο ὁ περιπόθητος θεῖος τοῦ κραταιοῦ καὶ
 ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὁ Ἄγγελος, ὅτε τὴν τοιαύτην
 κρίσιν ἐποίησε, καὶ κατεδέξαντο τοῦτο τὰ μέρη ἀμφοτέρω, ἵνα χω-
 ρισθῶσι τὰ δίκαια τῶν Ῥοφινιανῶν διὰ σταυροδιαβασίας. καὶ μέντοι
 καὶ μετακαλεσάμενοι καὶ ἡμεῖς τὰ μέρη ἀμφοτέρω, ὥς ἵνα παρο-
 σιάσωμεν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον τὰ Σφούρνου, ὃ καὶ ποιήσαντες καὶ
 καταλαβόντες τὴν σήμερον πάλιν ἦσαν τὰ μέρη δικαιολογούμενα.
 αὐτίκα καὶ ὁ καθηγούμενος παρέστησε τοὺς προμαρτυρήσαντας Ῥου-
 ζάτας, τὸν γε Θεόδωρον τὸν Τζυκαπίτην, τὸν Ζῶμον, τὸν Βρουλλᾶν
 καὶ τὸν ἕτερον Τζυκαπίτην παρουσία τοῦ διαληφθέντος καβαλλαρίου
 καὶ τῶν Μαντειανῶν παροίκων αὐτοῦ, τοῦ Τοξαρᾶ Ἰωάννου καὶ τοῦ
 Καλομοιραστοῦ Ξένου καὶ αὐτῶν τῶν ἐτέρων παροίκων αὐτοῦ τῶν
 Ποταμηνῶν. ὥρμησαν οἱ εἰρημένοι Ῥουζάται μετὰ προθυμίας ὅτι πολ-
 λῆς χωρῆσαι τὰ δίκαια τῶν Ῥοφινιανῶν μετὰ σταυροῦ, ἀλλ' ἔλεγον,
 δεῖξαι ἔχουσι καὶ τὰ γονικὰ αὐτῶν δὴ τῶν Ποταμηνῶν, ἐνθα τὴν
 σήμερον ἀναφαίνονται, ἐν ᾧ καὶ ἐλαῖαι ἴστανται, καρέαι, ῥοῖδεαι,
 συκαί, ναί μὴν καὶ αὐτὰ τὰ οἰκήματα, εἰς ᾧ οἱ γονεῖς τῶν Ποταμηνῶν
 προσεκάθηντο. ἡμεῖς οὖν παρεκλητεύσαμεν μὴ τελεσθῆναι τὸν τοι-
 οῦτον ὄρκον, ἵνα μὴ, διὰ οὐδαμινῶν καινοτομηθῇ τὸ θεῖον, καὶ συνη-
 ρέσθῃ ὁ ῥηθείς καθηγούμενος μετὰ τοῦ ὅλου μέρους τῆς μονῆς δο-
 θῆναι τῷ καβαλλαρίῳ καὶ τοῖς παροίκοις αὐτοῦ ἀντὶ τῶν ἀναστημά-
 των ὧν ἀνέστησαν κραββατίνου ἀμπέλου καὶ ἐτέρων διαφόρων δέν-
 δρων, τὸ μέχρι καὶ τοῦ δικαίου προσεκτιμηθὲν νομισματικὸν ποσὸν
 δοθῇ τοῖς Ποταμηνοῖς παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς, καὶ οὕτως ἀπέ-
 χειν αὐτοὺς τέλεον ἀπὸ τοῦ τοπίου τῶν Σφούρνων. εἶτα πάλιν ἐζήτη-
 σαν οἱ Ποταμηνοὶ καὶ ὁ αὐθέντης αὐτῶν δοθῆναι αὐτοῖς παρὰ τοῦ
 ῥηθέντος καθηγουμένου εἰς περιάρεσιν παντὸς σκανδάλου τόπιον εἰς
 τὸ οἰκῆσαι τοῖς Ποταμηνοῖς παροίκοις τοῦ Συργαρή. ὁ δέ γε καθη-
 γούμενος ὅλως εἰς τοῦτο οὐ κατένευσε διὰ τὸ εἶναι, ἔλεγεν, εἰς βλά-
 βην τῆς ὑπ' αὐτὸν σεβασμίας βασιλικῆς ἁγίας μονῆς. ἀπὸ παρακλή-
 σεως δὲ πολλῆς ἡμετέρας ἐπετυπώθη ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τῶν ἀνωθεν
 δηλουμένων δοθῆναι αὐτοῖς τόπιον ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ἁγίου Γεωρ-
 γίου, ἐν ᾧ καὶ ἁλῶνιν, τὸ καὶ χωριζόμενον ἀπὸ τοῦ κατερχομένου
 ῥύακος μέχρι καὶ τῶν πευκῶν καὶ μὴ μετέχειν πέραθεν τοῦ ῥύακος
 τοῦ ἀποβλεπομένου ἀρκτώου μέρους, καὶ μυλῶνα ὁμοίως δοθῆναι

αὐτοῖς ἀνενέργητον, καὶ οὕτως μηδέν τι δοθῆναι τοῖς Ποταμηνοῖς παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς χάριν τῶν ἀναστημάτων ὧν ἀνέστησαν εἰς τὸ τόπιον τὰ Σφούρνου διὰ τὸ καταλογισθὲν τὸ τοιοῦτον τόπιον χάριν τῆς τιμῆς τῶν ἀναστημάτων αὐτῶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλῶνος ὑπετυπώθη δοθῆναι αὐτοῖς τὸ τόπιον κατ' εὐθείαν μέχρι καὶ τῶν πευκῶν. ἀπὸ θελήσεως οὖν καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν παροῦσαν σημείωσιν ἐξεθέμεθα μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ σημειούμενος δικαίῳ τοῦ παναγιωτάτου ἀδελθέντου καὶ δεσπότου μου τοῦ πανυπερτίμου ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης, ἀχρεῖος ἐν διακονοῖς, μέγας οἰκονόμος ὁ Καλοσινάρης Νικήτας.

Εἶχε καὶ ὀπισθεν ταῦτα· μηνὶ μαΐῳ ἰθ' ἡμέρᾳ τρίτῃ ἰνδικτιῶνος ι' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης τοῦ τε χαρτοφύλακος τοῦ Ἀγάλλωνος, τοῦ πρωτεκδίκου τοῦ Καθαροῦ, τοῦ ἱερέως τοῦ Βλαστάρη καὶ ἐτέρων †.

† Τὸ παρὸν σημείωμα κατ' ἐπιτροπὴν ἡμετέραν γεγονὸς ἐπεγράφη καὶ παρ' ἡμῶν βεβαιώσεως ἕνεκα μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης Γεώργιος †.

VIII. Sine anno.

Acta, quibus monasterio conceditur et confirmatur possessio cellae S. Georgii Exocastriatae et bonorum omnium, quae dictae cellae donatae fuerant.

I. Πρόσταγμα δωρεαστικὸν βεβουλλωμένον καὶ μετὰ κηροῦ χάριν τοῦ εἰς τὴν Σμύρνην μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστριίτου †.

Ἐπεὶ, ὥς ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου, τὸ κατὰ τὴν Σμύρνην διακείμενον εὐκτήριον ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης παρὰ τινος ἀνυφαντόρου ἀνεγερθὲν ἀκαταδούλωτον εἰάθη παρ' ἐκείνου, καὶ οὐδὲν μετουσίαν ἔχει τινὰ ἐν τῷ τοιοῦτῳ εὐκτηρίῳ, εἰ μὴ ὁ μητροπολίτης Σμύρνης ἀναφορὰν, ἀρτίως δὲ εἰς τὸ τοιοῦτον εὐκτήριον κάθηται κοσμικός τις προσγενὴς τοῦ μεγάλου οἰκονόμου τῆς αὐτῆς μη-

τροπόλεως, τοῦ Ληστοῦ, ἀνήκειον δὲ καὶ ἔξω τῆς πρεπούσης τοῖς ἱεροῖς εὐλαβείας καὶ καταστάσεως τῇ βασιλείᾳ μου τοῦτο ἔδοξε, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, ἀνατεθειμένον εἶναι αὐτὸ τῇ σεβασμῇ μονῇ τῶν Λέμβων τῇ ἀρτίως ἀνακαινιζομένη παρὰ τῆς βασιλείας μου καὶ οἰκονομεῖσθαι τοῦτο εἰς τε τοὺς θεῖους ὕμνους καὶ τὰς ἱεροτελεστείας καὶ τὴν λυχνασίαν καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν παρὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς, τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης ὀφείλοντος ἔχειν τὴν ἀναφορὰν καὶ μόνην ἐν ταῖς θεαῖς ἱεροτελεστείαις καὶ πλείον μηδὲν, καθὼς ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου. εἰάθη τοῦτο εἶναι ἐλεύθερον καὶ παρὰ τοῦ ἀνεγείραντος αὐτὸ ἀνυφάντορος, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ προκαθημένου Σμύρνης κυροῦ Γεωργίου τοῦ Μονομάχου ὀφείλοντος παραδοῦναι πρὸς αὐτὸν τὸ τοιοῦτον εὐκτῆριον μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ τῶν τούτῳ διαφερόντων.

† Εἶχε τὸ μὲν δὲ κτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος πρώτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

Π. † Τὸ καθ' ὁρισμὸν βασιλικὸν γεγονὸς παραδοτικὸν γράμμα χάριν τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου ὑπὸ τοῦ προκαθημένου τῆς Σμύρνης πανσεβάστου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Μονομάχου †.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ τρίτῃ ἡμέρᾳ δ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κληρικῶν τοῦ τε Ζωγράφου κυροῦ Ξένου, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βαρυπάτου, τοῦ νομικοῦ Νικολάου τοῦ Συροπούλου, τοῦ περιποδήτου συμπενθεροῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Βοτέρη, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ κυροῦ Μανουὴλ καὶ ἐτέρων †.

† Ἐνεχείρισεν ἡμῖν ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβου, μοναχὸς κῆρις Γεράσιμος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκυνητὸν ὅρισμὸν τάδε κατὰ ῥῆμα διοριζόμενον· ἐπεὶ ὡς ὑπεμνήσθη etc. ut supra in antecedente diplomate usque δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας

χειρὸς καὶ τὴν διὰ κηροῦ σφραγίδα καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου. κατὰ τὴν περίληψιν γοῦν τοῦ τοιοῦτου προσκυνήτου βασιλικοῦ ὁρισμοῦ παραδεδώκαμεν τὸ τοιοῦτον εὐκτήριον πρὸς τὸν δηλωθέντα καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ ἁγίας μονῆς. τὰ δὲ ἐν αὐτῷ καθευρεθέντα βιβλία εἰσὶ ταῦτα· εὐαγγέλιον κυριακοδρόμιν, ἀπόστολος, εὐχολόγιον, τυπικόν, ἀναγνωστικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς μέχρι καὶ τοῦ ἀπριλλίου, ἕτερον ἀναγνωστικόν, ὁ Γρηγόριος ὁ θεολόγος, ἕτερον ἀναγνωστικὸν τοῦ αὐτοῦ, ἑξαμην[αῖα] δύο πρῶτον καὶ δεύτερον μῆνα, ἕτερον βιβλίον, κανόνες τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἵπσιχνούμενος ὁ μέγας οἰκονόμος ἐπιδοῦναι καὶ τὰ ἕτερα βιβλία· Στεφάνου Ἀργυροῦντος ἁγίου, τὰ ἱερὰ τῆς λειτουργίας, κηρία, λαμπάδας τρεῖς, βλατὴν τῆς ἁγίας τραπέζης, ὁσπῆτιον, κεραμόστεγα ἐννέα, ἀφ' ὧν τὸ ἐν πύργῳ πίδακος, μεστὸς οἴνου καὶ ἕτεροι πίθοι εὐχεροι, ἀμπέλιον τὸ ἐντὸς τῆς μονῆς, ἀλυκὴν καὶ τῶν ἐτέρων ὄλων ὑποστατικῶν μέλλουσι παραδοθῆναι αὐτῷ. ταῦτα οὕτως εὐρόντες παραδεδώκαμεν καθ' ὅρισμόν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τῷ ῥηθέντι καθηγουμένῳ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος πρώτης.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως προκαθήμενος Σμύρνης Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Μονομάχος †.

III. † Ἐτερον πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῆς σιταρχίας, ἧς ἔδιδε κατέτος τὸ μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου.

† Ἡ βασιλεία μου ἀποχαρίζεται διὰ τῆς παρούσης τῷ κατὰ τὴν Σμύρνην μετοχίῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων τῷ ἐπιλεγομένῳ ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης τὸ ἐπικείμενον αὐτῷ χάριν σιταρχίας ὑπέρπυρον ἐν, καὶ διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προσταξέως μηδὲν ὅλως ἀπαιτεῖσθαι τοῦτο παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ποιουμένων τὴν τῆς σιταρχίας ἀπαίτησιν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Σμύρνης δικαίῳ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἑἶσθαι τοῦτο ἀναπαίτητον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, δέχεσθαι ὀφείλον καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀπαιτηταῖς τοῦ κεφαλαίου τῆς

σιταρχίας δι' ἐμφανείας σημειωμάτων προβαινόντων κατὰ τὸ σύνηδες. καταστρωθήσεται γοῦν δι' εἶδησιν ἢ παροῦσα τῆς βασιλείας μου πρόσταξις καὶ ἐν τοῖς χαρτίοις τοῦ θεοφυλάκτου βεστιαρίου τῆς βασιλείας μου, ἥτις ἐγεγόνει καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ αὐτοῦ σφ ἰνδικτιῶνος πέμπτης δι' ἐρουθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

IX. 6739—1231, mense ianuario, ind IV.

Monacha Xene Angelina cellae S. Georgii Exocastritae donat campum.

† Δωρεαστικὸν ἔγγραφον γεγονὸς παρὰ Ἐένης μοναχῆς τῆς Ἀγγελίνης χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ ἐπιλεγομένου Περιβόλιον καὶ ὧν ἔχει δένδρων.

Σίγνον	Ἐένης
--------	-------

μοναχῆς	τῆς Ἀγγελίνης.
---------	----------------

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐένη μοναχῇ ἢ Ἀγγελίνα ἢ ἐν τῷ παρόντι ὕφει ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξασα οἰκιοχείρως τὸ παρὸν δωρεαστικὸν ἔγγραφον τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἀπάτης ἢ χλεύης ἢ μηχανῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόγου αἰτίας καὶ τῆς ἐκ νόμων ἀποτετραμμένης, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ μου πάσῃ, ὀλοφύχῃ προθέσει καὶ πολλῇ τῇ ἀποδοχῇ καὶ μεμεριμνημένου σκοποῦ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡμῶν καὶ καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἐν μάρτυσι περιωνύμου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου τοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Σμύρνην κάστρῳ διαχειμένου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς κατὰ σέ ἁγίας μονῆς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὸ ἀποδιδόναι τὰ μὲν καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ, θεία τις ἐστὶν ἐντολή. διὰ τοῦτο καὶ γὼ Ἐένη μοναχῇ ἢ Ἀγγελίνα ἐφθασα πρὸ χρόνων ἱκανῶν μετὰ τῆς περιποθήτου μου αὐταδέλφης, τῆς πανευγενεστάτης ἐκείνης κυρᾶς Ἀγγελίνης, ἐκδοῦναι χάριν ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου χωρά-

φιον τὸ πλησίον καὶ συνενωμένον μετὰ τῶν χωραφίων τῆς δηλωθείσης μονῆς καὶ ἐπιλεγόμενον τὸ Περιβόλιον, ὅπερ ἀρτίως ἔχει ἐντὸς τοῦτου καὶ δένδρα συκάμινα. ἔφθασε γοῦν ἐκ ποδῶν γενέσθαι τὸ παρ' ἡμῶν γεγονὸς δωρεαστικὸν ἔγγραφον πρὸς τὴν σεβασμίαν μονήν· ἀναμαθούσα τοῖνυν ἔγωγε τὴν ἀπάντωσιν τοῦ ἐγγράφου ἡμῶν ἠθέλησα ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι ἕτερον ἔγγραφον, καὶ ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος μου ἐγγράφου συμφωνῶ καὶ ἀσφαλίζομαι πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον αὐτῆς καθηγούμενον κῆριν Γεράσιμον, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς κατὰ σέ ἀγίας μονῆς καὶ πρὸς τοὺς μέλλοντας μετὰ τὴν σὴν πρὸς κύριον ἐκδημίαν τῆς προστασίας τῆς ἡγουμενείας ἐπιστατεῖν, ὥς οὐδέποτε γενήσεται τις ἀνατροπὴ ἐπὶ τῷ παρόντι δωρεαστικῷ ἐγγράφῳ ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα κατέχηται τὸ τοιοῦτον χωράφιον παρὰ σοῦ καὶ τοῦ μέρους τῆς ὑπὸ σέ σεβασμίας μονῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἐνασκουμένων μοναχῶν ἀδιασείστως πάντῃ καὶ ἀμετακινήτως εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ, εἴ τι καὶ βούλει, μὴ παρὰ τινος ἀνατρεπόμενοι τὸ σύνολον· καὶ οὐκ ὀφείλω ἔγωγε αὐτῇ ἢ τίς τῶν ἐμῶν συγγενῶν τε καὶ τῶν πόρρωθεν ἀπὸ τοῦ νῦν πώποτε εἰς μετὰ μέλόν τινα ἐλθεῖν· εἰ γὰρ βουληθῶ ποτε τῶν καιρῶν, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούσομαι, ἐφ' οἷς ἂν ἔχω λέγειν, ἢ εἰς ἄρνησιν τοῦ παρόντος μου ἐγγράφου χωρῆσαι βουληθῶ ἢ ἀνατρέφαι καὶ ἀθετῆσαι ἐν καὶ μόνον ῥῆμα τῶν ἐντεῦθεν ἀναγεγραμμένων, ἀλλ' ἵνα ἐκδιώκωμαι ἄπρακτος καὶ ἀνήκοος ἀπὸ παντὸς δικαστηριακοῦ βήματος, ἐπισπᾶσθαι καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ζημιουμένη πρὸς μὲν τῷ μέρει τῆς κατὰ σέ μονῆς τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἐγγράφου μου νομίσματα λίτρων μίαν χρυσᾶ, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεσιτάριον τὸ τρίτον τούτων, σὺν τῷ καὶ οὕτως ἐρρωσθαι τὸ παρόν μου δωρεαστικὸν ἔγγραφον, ὅπερ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ προσκληθέντος ἱερομνήμονος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας, Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Κονίδη, ἐνώπιον τῶν ὑποτεταγμένων μαρτύρων μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδικτικῶνος δ' ἔτους ςϕλθ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Μιχαήλ ὁ Φωκᾶς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-

θέντου καὶ βασιλέως Μανουὴλ ὁ Ἄγγελος μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ ταβουλλάριος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας ὁ Σελλάρης τὰ ἄνωθεν μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ ἱερομνήμων τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας Ἰωάννης ὁ Κονίδης προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἄνωθεν σιγνογραφησάσης καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα καὶ αὐτός †.

X. 6739—1230, mense septembri, ind. IV.

Donatio salinae facta cellae S. Georgii Exocastritae.

† Ἐκδοτήριον ἔγγραφον τῶν παιδῶν τοῦ Βάλκη χάριν τῆς ἀλυκῆς ἥς ἐπαφῆκεν ὁ πατήρ αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἐξωκαστρίτην χάριν καταθεσίμου ἐκείνου †.

Σίγνον	Ἐένου	Σίγνον	Ἄννης	Σίγνον	Γεωργίου τοῦ
τοῦ	Βάλκη.	τῆς γνησίας	συζύγου αὐτοῦ.	γνησίου	υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ἐκ θεοῦ ἐστεμμένων βασιλέων ἡμῶν, Ἰωάννου μεγάλου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Δούκα καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούσης, Ἐένου ὁ Βάλκης καὶ Ἄννα ἡ γνησία σύζυγος αὐτοῦ καὶ Γεώργιος ὁ γνήσιος υἱὸς τούτων, οἱ καὶ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως ἐγχαράξαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς σύμφωνον καὶ ἐκδοτικὴν ἀσφάλειαν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως, ἀμεταμελήτως, καθαρῶς, ἀπεριέργως καὶ ἐκτὸς δολεροῦ τρόπου, οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ ἄλλης ὁποιασοῦν ἀφορμῆς καὶ προφάσεως, ἀλλὰ μᾶλλον μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καὶ ἡγιασμένον καθηγούμενον τῆς αὐτοδεσπότου σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ἐν τῷ

ἔρει διακειμένης καὶ ἐγχωρίως ἐπικαλουμένης τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης
 ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κῆριν Γεράσιμον,
 καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους μοναχοὺς ἅπαντας, ἀλλὰ δὴ
 καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ διὰ
 τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἐπικληθεὶς Γεράσιμος τῷ τέλει τοῦ βίου
 χρησάμενος ἡρετίσατο ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρ-
 τυρος Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐνσοριασθῆναι, καὶ
 προσεκύρωσεν εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ ἐτήσιον ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ μονῇ
 ἀφ' ὧν εἶχεν ἀλυσκῶν ἐργαστηρίων ἀλυσκὴν μίαν ὑπεργόν· μετὰ δὲ
 τὴν ἀποβίωσιν τοῦ κτήτορος ἐκείνου τῆς ἁγίας ταύτης μονῆς τοῦ παν-
 αγίου Γεωργίου κατείχετο παρ' ἐμοῦ ἡ ἡμῖς εἰσόδος τῆς τοιαύτης
 ἀλυσκῆς ἕως τῆς σήμερον· τὰ νῦν δὲ ὁ ῥηθεὶς καθηγούμενος ἐνεφάνισε
 τὴν καθαρὰν διαθήκην τοῦ κτήτορος ἐνώπιον τοῦ πανσεβάστου σε-
 βαστοῦ πανοικειοτάτου τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ βα-
 σιλεῖ, προκαθημένου Σμύρνης, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Μονομάχου, καὶ
 εὗρεν ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ καὶ τὴν τοῦ Βάλλης διακειμένην ὅλην
 ἀλυσκὴν. καὶ πολλῶν λόγων χυθέντων μέσον ἡμῶν περὶ τε τῆς ἡμῖς
 καὶ τῆς ὅλης ταύτης εἰσόδου ὕστερον μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυ-
 μίας καὶ ἀπλότητος καὶ παραινέσεως τοῦ ἀδθέντου ἡμῶν, τοῦ προ-
 καθημένου καὶ ἐτέρων εἰρηνοποιῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκεῖσε παραγενομέ-
 νων καὶ ἐπὶ πλεόν μνημόσυνον τοῦ πατρός μου ἐκείνου τὰς συνήθεις
 προταγὰς οἱ ὁμόζυγοι ἡμεῖς ἐπεδώκαμεν τῷ μέρει τῆς μονῆς δι' ἀ-
 σφάλειαν περισσοτέραν τῆς διαθήκης τοῦ πατρός μου ἐκείνου. ὅθεν
 καὶ ὀφείλει ἡ ῥηθεῖσα σεβασμία ἁγία μονὴ ἔχειν καὶ κατέχειν τὴν
 τοιαύτην ἀλυσκὴν ἅπασαν τὴν διακειμένην ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Λιγῶ-
 νος, τὴν καὶ πλησίον ἀπὸ μέρους ἀνατολικοῦ τῆς ἀλυσκῆς τοῦ Πιθια-
 νοῦ, ἀπὸ δὲ δυσικοῦ μέρους τοῦ νομικοῦ τοῦ Καμπάνη καὶ τῆς Πε-
 τριτζίνης. μέσον δὲ τούτων ἡ δοθεῖσα ἀλυσκὴ παρὰ τοῦ Ἐένου τοῦ
 Βάλλης ἡ οὕσα χωρισμάτων ὀκτὼ, κατέχειν ταύτην καὶ νέμεσθαι ἡ
 ἁγία μονὴ κυρίως, ἀδθεντικῶς καὶ μονομερῶς μετὰ παντός τοῦ μέρους
 αὐτῆς, ἔστ' ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ἐφορᾷ καὶ τὸ πᾶν ὁ
 ἥλιος, ἄδειαν ἔχουσα ἡ μονὴ ἐπ' αὐτῇ ποιεῖν καὶ πράττειν εἰς αὐτὴν
 κατὰ τὸ αὐτῆς βουλευτὸν, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς
 τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις τὴν ἐξουσίαν παρέχουσιν ἐν τοῖς
 ἰδίοις ποιεῖν, μὴ ἀνακαλουμένων τῶν ὁμοζύγων ἡμῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐξ

δοσφύος τεχθέντων παιδων ἡμῶν ἐπ' αὐτὴν νομήν τινά ποτε ἢ μερικὴν ἢ ὀλόκληρον, ἢ ἀπὸ τῶν καθ' αἷμα προσφκειωμένων συγγενῶν ἡμῶν ἢ τῶν πόρρω τὴν οἶανον ὄχλησιν προσενεγκεῖν τῇ ῥηθείᾳ ἀγία μονῇ· πρὸς τὸ μὴ εἰσακούεται ὅλως, ἀλλ' ἡμεῖς ὀφείλομεν διεκδικεῖν καὶ δεφενδεύειν τὴν δηλωθεῖσαν ἀγίαν μονὴν μετὰ παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ ἐκ πάσης ἡμῶν τῆς περιουσίας ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον. οὕτως οὖν τῆς παρούσης ἡμῶν ἐκδοτηρίου συμφωνίας καὶ ἀσφαλείας τῆς καὶ τόπον ἐπεχούσης καθαρᾶς καὶ φανερᾶς δωρεᾶς, λοιπὸν καὶ ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν ἢ μεταμέλειαν αὐτῆς ὅλως χωρηθῶμεν ἢ ἐνὸς καὶ μόνου φιλοῦ ῥήματος ἐναλλάξαι ἢ ἀθετῆσαι ἢ ἔξωθεν τῆς παρούσης ἡμῶν συμφωνίας βουλευθῇ διαπράξασθαι πρὸς τὸ μὴ εἰσακούεται ὅλως τοῦ ἐγγράφου ἡμῶν ἐμφανιζομένου, ἀλλὰ καὶ πρὸ δίκης ἀπάσης καὶ δίχα δόσεως λιβέλλου καὶ δικαστικῆς ἀκολουθίας καὶ παντὸς ἐτέρου δικαστικοῦ διατάγματος μόνῃ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμετέρου ἐγγράφου ἵνα ἀπέρχεται ἀπὸ παντὸς νόμου καὶ δικαστηρίου καταδεδικασμένος καὶ ὑπὲρ προστίμου παρέχειν ἐν τῇ μονῇ νομίσματα χρυσᾶ εἰκοσιπέντε καὶ εἰς τὸ δημόσιον τὸ κατὰ νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπάσῃται τῶν τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ συναριθμοῖ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα λογισθῆσεται· τοῦ γὰρ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖν ὀφείλ[οντος] τῷ μέρει τῆς μονῆς ἀντὶ σωματικῆς παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν· πρὸς τῷ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι καὶ βεβαίαν διαμένειν τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐκδοτήριον συμφωνίαν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων μηνὶ Σεπτεβρίῳ Ἰνδικτιῶνος δ' ἕτους ςϡλθ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Μονομάχος †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου Μιχαὴλ σεβαστὸς ὁ Καδιανὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Θεοφύλακτος σεβαστὸς ὁ Βραχιωνίτης †.

† Ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητρο-

πόλεως Σμύρνης Λέων ὁ Ληστής μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής διάκονος, νομικὸς καὶ πρωτονοτάριος τῆς ἁγιοτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Θεόδωρος ὁ Ἀστραγαλῖνος καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, νομικὸς καὶ σακελίου τῆς ἁγιοτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων Ἰωάννης ὁ Καμπάνης καὶ αὐτὸς ὁμοίως τὰ τῷ ὕφει δηλούμενα γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XI. 6739—1231, mense iulio, ind. IV.

Anna Comnena vendit monasterio campum in castro antiquo Smyrnae.

† Ἐτερον πρατήριον ἔγγραφον τῆς γυναικὸς τοῦ Κομνηνοῦ ἐκείνου κυροῦ Μανουὴλ χάριν τοῦ πλησιάζοντος χωραφίου τὸν ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ κάστρου ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Σίγνον| Ἄννης
τῆς γνησίας γυναικὸς

τοῦ ἀποικομένου ἐκεῖ|νου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἄννα ἡ γνησία σύζυγος τοῦ ἀποικομένου ἐκείνου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ἡ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρως ποιήσασα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καθάραν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἔσαι τὸ ἀστασιαστὸν τε καὶ ἀπερικλύνητον ἔχειν ὑφείλουσαν καὶ μηδ' αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν πατὲρ καὶ ἡ χρόνῳ ὅπως οὖν παρασχευθῆναι ὑφείλουσαν μέχρι καὶ φιλοῦ ῥήματος τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου καὶ τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν προθυμίᾳ ἡμῶν πάσῃ καὶ ὀλοφύχῃ βουλῇ καὶ θελήσει καὶ τῇ συναινέσει παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου

θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κῦριν Γεράσιμον, καθ-
 ὡς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὸ χωράφιόν μου, ὅπερ κέκτημαι εἰς τὸ
 παλαιὸν κάστρον τῆς Σμύρνης πλησίον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
 Δημητρίου, τὸ ἔχον μὲν ἀπὸ δυτικοῦ μέρους τὸ ἑτερόν μου χωράφιον,
 ὅπερ δέδωκα τῇ περιποθήτῃ μου θυγατρὶ, ἀπὸ δὲ ἀνατολικοῦ μέρους
 τὸ περιβόλιον τῆς Ἀγγελίνης, ἤγουν τὸ μέσον τούτων, οἷον καὶ ὅσον
 ἐστὶ, πιπράσκω πρὸς σέ, τὸν καθηγούμενον τῆς ὑπεραγίας θεοτό-
 κου ἐπὶ τμήματι νομίσματος ὑπερπύρου ἑνός, ὅπερ τμήμα λα-
 βὼν τὴν σήμερον ἀπὸ τῶν χειρῶν σου σῶν καὶ ἀνελλιπὲς κατὰ τὸ
 ἀπαράλειπτον, καὶ ἰδοὺ ὀφείλει ἔχειν καὶ κατέχειν αὐτὸ ἡ μονὴ τῆς
 ὑπεραγίας θεοτόκου κυρίως, ἐξουσιαστικῶς, ἰδικῶς, μονομερῶς, ἀπα-
 ρασπάζως, ἀκωλύτως καὶ ἀνεπιφωνήτως, ἅδειαν ἔχοντός σου ἐπὶ
 τούτῳ καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν πωλεῖν αὐτό, χαρίζειν, ἀνταλλάττειν καὶ
 ἄλλως, ὡς δόξει σοι, τὰ περὶ τούτου διοικεῖν καὶ οἰκονομεῖν, καθὼς
 οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις δεσπόταις τὴν ἐξουσίαν
 παρέχουσιν ἐν τοῖς ἰδίοις ποιεῖν, καὶ οὐ μὴ εὐρήσεις ὄχλησιν ποτὲ
 τῶν καιρῶν ἢ ἀφ' ἡμῶν τῶν πιπρασάντων ἢ καὶ ξένων προσώπων μέ-
 χρι φιλοῦ ῥήματος. εἰ δ' οὖν, οὐ μόνον τὸ τμήμα ἵνα ἀντιστρέψωμεν
 ἐπὶ τὸ διπλάσιον, ἀλλὰ ζημιωθῇσόμεθα καὶ εἰς τὸν δημόσιον ὑπέρ-
 πυρον ἐν, μὴ εἷς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες ἢ ἐκκλησια-
 στικὴν. μὴ νὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἔτους ,ς φ λ θ' †.
 Σίγνον | Ξένου Σίγνον | Ἰωάννου Σίγνον | Λέοντος τοῦ
 τοῦ Βάλλη | καὶ μάρτυρος. τοῦ Μη | λᾶ καὶ μάρτυρος. Μηλᾶ | καὶ μάρτυρος.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς, κληρικὸς καὶ
 ἄρχων τῶν μοναστηρίων τῆς ἁγιωτάτης μητροπό-
 λεως Σμύρνης, Νικόλαος ὁ Συρόπουλος, γράψας
 καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XII. 6746—1237, mense novembri, ind. XI.

*Georgius, metropolita Smyrnae, et clerici eius donant monasterio campum
 situm in loco dicto Ommata.*

† Τὸ χωράφιον τὸ ὄν καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ
 Ὁρματᾶ τὸ καὶ περιελθὸν τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῃ μητροπόλει Σμύρ-
 νης ἀπὸ προσενέξεως τῆς εὐγενεστάτης Κομνηνῆς Ἀννης καὶ πλησίον

καὶ συγκεκολλημένον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου, τῆς ἀνατεθειμένης εἰς μετόχιον εἰς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν καὶ ἁγίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεομήτορος τῶν Λέμβων καὶ πλησίον τῶν χωραφίων . . . τὸ καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ μέρει τῆς δούσεως συγκεκολλημένον μετὰ τοῦ ἐτέρου χωραφίου τῆς ῥηθείσης μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ ἀπλῶς μέσον ὃν τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἡγουν τῶν δικαίων τῆς μονῆς τοῦ Ἐξωκαστρίτου καὶ τῶν, ὡς εἴρηται χωραφίων, οἷον καὶ ὅσον ἐστίν, ἐκδιδώμεν αὐτὸ τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ ἁγία μονῇ τῶν Λέμβων καὶ τῷ ταύτης προσετώτῃ, πανοσιωτάτῳ καὶ ἡγιασμένῳ ἐν ἱερομονάχοις, κυρῷ Παύλῳ, καὶ ἀπλῶς τῷ ὅλῳ μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας ἁγίας βασιλικῆς μονῆς, ὥστε κατέχειν αὐτὸ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ δοκοῦντα τῇ τοιαύτῃ ἁγίᾳ μονῇ, εἴτε εἰς κηπωρίον ἔχειν αὐτὸ ἢ καὶ εἰς ἀμπελῶνα καταφυτεύσαι ἢ καὶ εἰς ὀσπητικὴν τῆς μονῆς ἀνάπαυσιν ἀνεγείρειν ἐπ' αὐτῷ, ἐπιτελεῖν δὲ χάριν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, κἂν εἰς οἷαν ἄρα βελτίωσιν τοῦτο ἀποκαταστήσῃ, πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην μητρόπολιν ἐκάστῳ χρόνῳ κηροῦ λίτραν μίαν, καὶ οὕτως μὴ ὑφορᾶσθαι ἔκπτωσιν τῆς κατοχῆς καὶ νομῆς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, διὸ καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐλευσόμενοι ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς ἔξουσιν ἄδειαν ἢ οἱ τὰ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως οἰκονομοῦντες ὅλως παρασαλεύσαι τῷ μέρει τῆς μονῆς τῶν Λέμβων ἔνεκεν τῆς κατοχῆς καὶ νομῆς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἵνα καὶ οἱ μετ' ἐκείνους ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς τὰς ἐκδόσεις καὶ πράξεις αὐτῶν στερκτέας κατὰ πάντῃ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἔχωσι καὶ ἀπαρασαλεύτους, ὡς καὶ ἡμεῖς ποιήσαντες εἰς τὰς τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτων ἀρχιερέων ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα συγilliωδῆς γραφὴ ἐγγεγόνει τῷ διαληφθέντι πανοσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς πολλάκις ῥηθείσης μονῆς τῶν Λέμβων, ἡγιασμένῳ ἐν ἱερομονάχοις, κυρῷ Παύλῳ, καὶ τῷ ὅλῳ μέρει αὐτῆς εἰς ἀσφάλειαν, ὑπογραφὴν καὶ πορ' ἡμῶν τῶν ἐλλογιμωτέρων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, μ η ν ι ν ο ε μ β ρ ι ῳ , ἰ ν δ ι κ τ ι ῳ - ν ο ς ι α ' ἔ τ ο υ ς ς ψ μ ς ' †.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος Γεώργιος †.

† Ὁ ἀρχρεῖος ἐν διακόνοις, μέγας οἰκονόμος τῆς

ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης ὁ Καλοοινάρης Νικήτας προτροπῇ δεσποτικῇ αὐθεντικῇ ἡμῶν ὑπέγραψε †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Μιχαήλ ὁ Μασταυρηνὸς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Κωνσταντῖνος ὁ Καθαρὸς καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †.

XIII. Sine anno, mense februario, ind. V.

Imperator confirmat monasterio exemptionem a vectigali piscationis.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἐξκουσσεῶν τὸ τέλος τῆς ἀλείας τοῦ χειρογρυπίου τῆς μονῆς †.

† Οἰκεῖε τῇ βασιλείᾳ μου πιγκέρνη, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Κομνηνὲ κύρ Ἰωάννη Καντακουζηνέ. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν, ὡς ὁ βεστιαρῆτης τῆς βασιλείας μου, ὁ Καδιανὸς, ἔχων διὰ πρακτικοῦ αὐτοῦ τὴν ἀλείαν τῶν ἀλιευτικῶν σανδαλίων οὐκ ἀρκεῖται εἰς τὸ ἀναλαμβάνειν τοῦτου, ἀπ' ὧν ἀνήκει τοῦτο αὐτῷ, ἀλλὰ διασείει καὶ τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς ὃ ἔχει χειρογύπιον, καὶ ταῦτα ἔχουσιν ὅρισμὸν τῆς βασιλείας μου, ἵνα μὴ διασείηται αὕτη εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ τοιούτου Καδιανοῦ. διορίζεται οὖν σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν εἴπερ ἔχει ὅρισμὸν ἡ μονὴ εἰς τὸ μὴ διασείσθαι παρὰ τοῦ εἰρημένου Καδιανοῦ διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν τὸ δίκαιον τῆς ἀλείας, ἐπιφωνήσης αὐτῷ ἀπέχειν τέλεον ἀπὸ τοῦ τοιούτου χειρογρυπίου αὐτῆς καὶ μὴ ἐνοχλεῖν κατὰ τι ἕνεκα τοῦτου τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς, ἀλλὰ καὶ, εἴ τι παραλόγως ἀπῆρεν ὁ Καδιανὸς ἐκ τῶν μοναχῶν ἕνεκα τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, καταναγκάσης αὐτὸν ἀντιστρέφαι αὐτοῖς, ἀντιστρέψης δὲ εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῖς καὶ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα.

Εἶχε τὸ μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. πέμπτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς.

XIV. Sine anno, mense maio, ind. IX.

*Dirimitur controversia de possessione quarumdan domorum a monasterio
emplarum in castro novo Smyrnae.*

† Σημειομαρτύριον γράμμα περὶ τῶν ἐν τὸς τοῦ
Νέου Κάστρου οἰκημάτων, ὧν ἐξωνήσατο ἡ μονὴ
ἀπὸ τοῦ σεβαστοῦ τοῦ Μονομάχου †

† Μηνὶ μαΐῳ θ' ἰνδ. α' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν χρησιμωτάτων βασι-
λικῶν ἀνθρώπων, τοῦ τε πανσεβάστου προκαθημένου κάστρου Σμύρ-
νης, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καλοσιδᾶ, τοῦ πανσεβάστου Λωσταρᾶ κυροῦ
Νικηφόρου, τοῦ πανσεβάστου Ταπεινοῦ κυροῦ Νικήτα, τοῦ Βατάτζου
κυροῦ Ἰωάννου, τοῦ ἐλλογιμωτάτου γραμματικοῦ τοῦ θέματος τῶν
Θρακησίων, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Προβατᾶ, ἐντυχόντος καὶ τοῦ
ἱερωτάτου ἐπισκόπου Ψιθύρων καὶ ἀπὸ τῶν κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμύρνης τοῦ πρωτεκδίκου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουνάλη
τοῦ ραιφερενδαρίου καὶ ταβουλλαρίου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀργυρο-
πούλου καὶ ἐτέρων †.

† Ἐφθασε μὲν πρότεριτα ὁ τιμιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβα-
σμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος κῡρ . . .
καὶ οἱ ὅπ' αὐτὸν μοναχοὶ ἐξωνήσασθαι ὁσπῆτια ἐντὸς τοῦ κάστρου
τὰ παρὰ τοῦ πανσεβάστου Μονομάχου ἐκεῖνου ἀνεγερθέντα ἀπὸ τοῦ
πανσεβάστου Ταπεινοῦ δι' ἐνυπογράφου πρατηρίου γράμματος αὐτοῦ
τε καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐν ᾧ δὴ πρατηρίῳ ἐγγράφῳ καὶ ἐμπεριει-
λημμένα εἰσὶ πάντα τὰ οἰκήματα καὶ ἡ τούτων εἰσοδοῦς ἐξοδος, ἄνευ
μέντοι τοῦ ἐνὸς ὁσπητίου καὶ τοῦ κελλοπούλου τοῦ προδοθέντος ἀπὸ
διατάξεως τοῦ Μονομάχου ἐκεῖνου κῡρ Θεοδώρου πρὸς τὴν σεβασμίαν
καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τοῦ ἐν θαύματι περιωνύμου ἀγίου μυρο-
βλύτου Νικολάου τοῦ οὕτως ἐπονομαζομένου τοῦ Καλύφα, ἔνθεν τοι
καὶ οὐκ ὀλίγαι διενέξεις τε καὶ ὀχλήσεις συνέβησαν μέσον τῶν δη-
λουμένων δύο καθηγουμένων, τῶν Λέμβων τέ φημι καὶ τοῦ ἀγίου
Νικολάου, τοῦ μὲν καθηγουμένου τῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου μονῆς
προφασιζομένου τῷ λόγῳ τῆς πλησιότητος ὡς προδοθὲν αὐτῷ τὸ ἐν
ὁσπητίον, ὡς προεῖρηται, καὶ τὸ κελλίον, τοῦ δὲ τῆς τῶν Λέμβων
ἐδραίουμένου ἀπὸ τῆς τοῦ πρατηρίου ἐγγράφου παραδηλώσεως. τοι-
γαροῦν καὶ ὁρισμὸν βασιλικὸν προσκυνητὸν ἐπορίσατο ὁ τῆς τοῦ ἀγίου

Νικολάου μονῆς καθηγούμενος ἕνεκα τῆς ἀναγεγραμμένης τῶν ὁσπητίων ὑποθέσεως. τὴν σήμερον γοῦν καταλαβὼν πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν μητροπολίτην Σμύρνης καὶ πανυπέρτιμον, ὁ τῆς τῶν Λέμβων καθηγούμενος, ἐφεπομένους ἔχων μετ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἄνωθεν κατ' ὄνομα δηλωθέντας ἀξιολίτους μάρτυρας, ἐξ ἀξιώσεως αὐτῶν τῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου μονῇ ὁμοθυμαδὸν ἐπιδεδιμήκασιν καὶ μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ καθηγουμένου προσκαθίσαντες ἀρχῆς ἐπ' ἄκρας τὴν τῶν ὁσπητίων ὑπόθεσιν ἤρξαντο τρακταῖζεσθαι, ὕστερον δὲ πάντων συνέθετο ὁ πολλαχῶς εἰρημένος καθηγούμενος τῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῇ βουλῇ καὶ θελήσει τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναχῶν, ὡς δι' ὅλης τῆς ἐρχομένης κυριακῆς ἤγουν τῆς ἐξκαιδεκάτης τοῦ παρόντος ἰουνίου μηνὸς ἢ τὸ τίμημα τῶν οἰκημάτων ἀντιστρέψῃ πρὸς τὸν καθηγούμενον τῶν Λέμβων ἢ τὰ ὁσπήτια καθέξει ἀνενοχλήτως πάντα καὶ ἀνεμποδίστως, καθὼς καὶ τὸ πρατήριον αὐτοῦ δηλοποιεῖ ἔγγραφον, δοθῇ δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ὑπὲρ τούτων γεγονὼς ὀρισμὸς. τούτων οὕτως ἔχόντων καὶ τὸ παρὸν ἐξετέθη σημείωμα εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ πρωτεύδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης †.

XV, XVI. 6740—6741—1232—1233, ind. V, VI.

Alexius Tesaites monasterio donat monasteriolum Sancti Panteleemonis, ut sit praedium eius.

I. † Γράμμα ἐκδοτήριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος εἶναι εἰς μετόχιον τῆς τῶν Λέμβων μονῆς †.

Μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ἔκτης παρεδόθη παρ' ἐμοῦ, Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαΐτου, καὶ υἱοῦ τοῦ κτήτορος, ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος πρὸς σέ, τὸν καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, εἰς ἀνέγερσιν καὶ σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῆς αὐτῆς μονῆς, πρῶτον μὲν ὁ αὐτὸς εἰκονογραφημένος μετὰ καὶ εἰκόνων ἱσταμένων ἄνωθεν τοῦ τέμπλου, τοῦ Χριστοῦ, τῆς αὐτοῦ μητρὸς καὶ θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρόμου· ἑτέρα θεοτόκος ἐν εἰκόνι, σίγνον ἐχούτῃ ὀπιζθεὶν τὸν ἅγιον Παντελεήμονα, τὸν ἅγιον Γεώργιον καὶ τὸν

ἄγιον Δημήτριον, ἱερὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀλλαγὴ, ποτηροκαλύμματα, ἐνδύται δύο τῆς ἁγίας τραπέζης, βιβλία ἔχουσιν ὀκτώηχος δικάνωνος, ψαλτήριον, εὐχολόγιον, εὐαγγέλιον, κοντάκιον, τριψῆδιον, προφητικόν, μηναῖον περιέχον μῆνας τρεῖς, τυπικόν, ἀναγνωστικόν, πεντηχοστάρην καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συνενωμένη, στεφάνιν τοῦ ἁγίου λαιμίν, βούλλας ἐξ καὶ ἕτερα ἀσήμια, ἔχουσιν χεῖρ καὶ ποὺς, μαννουάλιον ἐν ἐπτάφωτον καὶ λάμνα χυτὴ καὶ ἑτέραι σιδηραὶ δύο καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου ναοῦ πρόφυλον μετὰ πύργου καὶ ἑτέρα ἐκκλησία ἱστορισμένη ἀπὸ ἄρκτου, ἡ ὑπεραγία θεοτόκος, καὶ αὐτὴν γύρωθεν ἔχουσιν, κελ-
 λία ἐπτά, πόρτας δύο καὶ τὰ ὑλικά τῆς αὐτῆς μονῆς, λισκάρια δύο, ἀξινάριον ἐν, ἀξινοτζάπιον ἐν, ἀρηλόπουλα τρία, χαλκοτζούκια δύο, κεραστικά τέσσαρα; τηγάνοι δύο, πιθόπουλα πέντε καὶ μέγας εἷς, σκουτελλοπίνακα δεκαεῖς, ξυλοπίνακα, διάφορα σκάφη, τράπεζα ξύλινος μεγάλη καὶ ἑτέρα τράπεζα μαρμαρίνος, καὶ γύρωθεν τῆς μονῆς συ-
 καὶ δώδεκα, ἀπιδεῖαι λ', χωράφια διάφορα τῆς μονῆς, δένδρα ἐλαϊκὰ τὰ ἐντὸς τῆς μονῆς καὶ ἐκτὸς ἑκατὸν πεντήκοντα, χωράφιον ἐν τῇ Μελλάγγῃ μοδίων εἰκοσιτεσσάρων, χωράφιον τοῦ ἁγίου Ἡλίου, ἕτε-
 ρον χωράφιον τοῦ Μαδαριώτου, ἕτερον χωράφιον τοῦ ἁγίου Ζαχαρίου μοδίων δέκα, ἀμπέλιον μοδίου ἑνός, βοΐδιον μετὰ τῆς κατασπορᾶς αὐτοῦ καὶ ὄνικόν καὶ ἕτερα δένδρα ἐλαϊκὰ δεκατέσσαρα καὶ χωρά-
 φιον μοδίων ἐξ καὶ εὐκτήριον ἀνοικοδόμητον, ὅπερ ἔστω καὶ αὐτὸ μετὰ θανάτον μου ὡς εἰς μετόχιον εἰς τὴν μονὴν καὶ μελίσσια τριά-
 κοντα. ἡ δὲ παροῦσα ἐκδοσις ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ εὐγενεστάτου κυ-
 ροῦ Γεωργίου τοῦ Καλοσιδᾶ, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως τοῦ Πολυ-
 κάρπου τοῦ Χαντρομμάτου, τοῦ εὐλαβεστάτου ἀναγνώστου Μιχαήλ τοῦ Κισσιανοῦ καὶ τῶν ἐντὸς μοναχῶν τῆς μονῆς καὶ ἐτέρων. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἁγιωτά-
 της μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μάντας ὁ
 Κάλλιστατος γράφας ὑπέγραφα †.

Π. † Ἡ διαθήκη τοῦ κτήτορος τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος †.

† Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσαΐτης οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

† Οἱ θεῖους οἴκους ἀνεγείροντες ἐν τρισὶν ὑποθέσειν τοῦτο ποιούσι, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸ ἐξυμνεῖσθαι τὸ θεῖον, τὸ δὲ δευτέρον εἰς τὸ ὑπερεύχεσθαι τοῦ κράτους τῶν βασιλέων, τὸ τρίτον δὲ εἰς τὸ μνημονεύειν τοὺς ἐκείσε τεθαμμένους καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξους, ὁθεν καὶ γὰρ Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσαΐτης, ὁ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους οἰκειοχείρως προτάξας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἐκδοτηριακὴν συμφωνίαν καὶ ἀσφάλειαν τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης δὴ τινος συμπλοκῆς, μᾶλλον μὲν οὖν μετὰ πάσης μου τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεραμώμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῶν Λέμβων, κῆρ Γεράσιμον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος τῆς αὐτῆς ἀγίας μονῆς· καὶ γὰρ τὸ παρὰ τοῦ πατρός μου ἐκείνου τοῦ μακαρίτου κυροῦ Λουκᾶ κατεχόμενον εὐκτήριον, τὸ καὶ ἐπονομαζόμενον ὁ ἅγιος Παντελεήμων, τὸ καὶ διακείμενον ἐν τῷ ἐπάνω ὄρει τῆς Μανταίας ἀπὸ μεσημβρίας τῆς αὐτῆς χώρας, ὃ καὶ ἀνήγειρε καὶ ἐκαινογράφησε καὶ κελλία ἐν αὐτῷ καὶ μοναχοὺς προσέφερεν, ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ, ἵνα χρήσῃται τῷ τέλει τοῦ βίου, διατάξατο καὶ ἐπαφίκεν ἡμῖν ὡς γνησίῳ αὐτοῦ παιδί, ἀποκαθιστῶν, μοι κληρονόμον καὶ κτήτορα ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ, μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσιν ἐκείνου ἡθέλησάν τινες τῶν χαιρεκάκων ἀνθρώπων εἰς ὀχλήσεις πολλὰς ὑποφέρειν μοι διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μονήν. δραξάμενος γοὺν ἐγὼ τούτου, ἀνέδραμον πρὸς τὸν κραταῖον καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα, καὶ ὑπέμνησα ὑπὲρ τούτου, ἡμφάνισα δὲ καὶ τὴν τοῦ πατρός μου διαθήκην, καὶ ἐδεξάμην θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκονητὸν ὅρισμόν τοῦ ἔχειν τὸ στέργον τὰ τῆς διαθήκης καὶ τῆς μονῆς· ἐλθὼν δὲ τὰ νῦν ἐθεασάμην τὴν τοιαύτην μονήν, ὅτι ἀπέρχεται εἰς παντελὴ ἀφανισμόν καὶ ὁ ναὸς ἄφαλτος καὶ ἀλειτούργητος καὶ τὰ παρὰ τῆς μονῆς κατεχόμενα πράγματα καὶ φοβηθεὶς τὸ κρίμα

ὥς ἀμαρτωλὸς προσήλθον τῷ παναγιασμένῳ καθηγουμένῳ τῆς σε-
 βασμίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν
 θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κυρῷ Γερασίμῳ, τοῦ ἀναλαβεῖν τὸ τοιοῦ-
 τον εὐκτῆριον καὶ ποιῆσαι τοῦτο μετόχιον τῆς ἄνωθεν δηλωθείσης
 βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς παναχράντου θεοτόκου, ὅποτε δὲ τῶν
 καιρῶν βουλευθῆναι με ἀποκαρῆναι μὴ παρά τινος κωλυμένου, ἀλλ'
 ἀπεντεῦθεν εἰσέρχεσθαι καὶ ἀποκεῖρεσθαι ὑπὸ τε τοῦ αὐτοῦ ἡγουμέ-
 νου καὶ τοῦ μέρους τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ εἶναι καὶ ἀδελφὸν ἐν τῇ
 ὑπ' αὐτοὺς μονῇ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων, φροντίζειν δὲ τὸν αὐτὸν καθ-
 ηγούμενον εἰς πᾶσαν καὶ παντοίαν περιποίησιν τοῦ ἄνωθεν δηλω-
 θέντος μετοχίου, ἐκδίδωμι δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς σήμερον μετὰ πάντων
 τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, ἧγουν δένδρων ἐλαιοφόρων, ἀρο-
 σίμου γῆς τε καὶ χειρσαίας, ἔνθα ἂν καὶ διάκειται κατὰ τόπους,
 ἅτινα καὶ ὑφείλουσι κατατεθῆναι ἐν ἐτέρῳ λεπτομερεῖ καταστίχῳ
 ἧγουν τὰ βιβλία καὶ τὰ ἕτερα πάντα τὰ κατεχόμενα παρὰ τοῦ αὐτοῦ
 μετοχίου, καὶ ὑφείλεις σὺ ὁ καθηγούμενος καὶ οἱ ὑπὸ σὲ μοναχοὶ
 τοῦ παραλαβεῖν ταῦτα ἀπὸ τῆς σήμερον, ἧγουν τὸ μετόχιον καὶ τὰ
 ἐν αὐτῷ προσκυρωθέντα δίκαια καὶ ἔχειν ὑμᾶς ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν
 ἐπ' αὐτῷ, ὅπερ ἄρα καὶ βούλεσθε, ὁ δὲ γε πανιερώτατος μητροπο-
 λίτης Σμύρνης ὑφείλει ἔχειν τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ καὶ μόνην. ὅστις
 δὲ ἐξ ἡμῶν ποτὲ τῶν καιρῶν βουλευθῇ ἐπὶ ἀθετήσει τοῦ παρ' ἐμοῦ
 γεγονότος ἐκδοτηρίου ἐγγράφου, μὴ μόνον τὴν τοῦ δημοσίου ἀγανά-
 κτησιν ὑποστήσεται, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπάσεται τῶν τριακοσίων
 ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερίς
 αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα λογισθήσεται καὶ μετὰ τῶν κεκρα-
 γότων ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. μηνὶ μαρτίῳ
 ἰνδ. ε'. ἔτους ςψμ' τ'.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀβ-
 θέντου καὶ βασιλέως Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς, ὡς τὸ
 ὕψος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα τ'.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀβ-
 θέντου καὶ βασιλέως Μανουὴλ ὁ Θρακῆσης, ὡς
 τὸ ὕψος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα τ'.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτά-
 της μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μάντας ὁ

Κάλλιστος παρὼν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν
ὁπέγραφα †.

XVII. 6739—1231, mense augusto, ind. IV.

Xenus Legas et familia eius vendunt monasterio olivas in vico Panareti.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῶν ἐλαϊκῶν δέν-
δρων τοῦ Λεγά †.

Σίγνον	Ἐένου	Σίγνον	ἸΑννης	Σίγνον	Γεωργίου
τοῦ	Λεγά.	τῆς συμ	βίου αὐτοῦ.	τοῦ υἱοῦ	αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος. Ἐένος ὁ Λεγάς καὶ ἸΑννα ἡ τοῦτου γνησία σύζυγος, ἔτι δὲ καὶ
Γεώργιος ὁ υἱὸς αὐτῶν, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους
καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως ποιήσαντες τὴν παροῦσαν ἔγ-
γραφον καὶ ἐνουπόγραφον ἀπέντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ
δεφενσιῶνος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν
τὴν ἔσαι τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὀφείλουσαν καὶ
μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτε καιρῷ ἀνατραπῆναι ἢ ὀπωσοῦν παρασα-
λευθῆναι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολούντων, οὐ παρ' ἐτέρου
οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἄλλοτρίου τὸ σύνολον, τιθέ-
μεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ
ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς
ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ
ἄλλης τινὸς ἐπὶ τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, μᾶλλον μὲν
οὖν μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος, χρονίας τε δια-
σχέψεως καὶ μεταμεριμνημένου σκοποῦ, ἅμα καὶ τῇ συναινέσει παν-
τὸς τοῦ μέρους ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως καὶ ἀμετα-
μελήτως πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας
βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κῆρ Γε-
ράσιμον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος τῆς μονῆς, καθὼς
δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ὄντα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ
Παναρέτου καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος ἐπιλεγομένη, τὰ καὶ
πλησιαστὰς ἔχοντα ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ παρ'
ἐμοῦ δωρηθέντα τῇ θυγατρὶ μου χάριν προικὸς αὐτῆς, ἀπὸ δὲ δύ-
σεως τὰ τῶν Κακαβάδων, ἀπὸ ἄρκτου τὰ τοῦ Ζωναρά καὶ ἀπὸ μεσ-

ημβρίας πάλιν τὰ τῶν Κακαβάδων, ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ δεκαο-
 κτῶ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν βουλευθέντες
 ἐκποιήσασθαι τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν, ἥτις δὴ καὶ εἰς
 τὰς ἀκοὰς προῆλθε καὶ ἔφθασε σοῦ, τοῦ πανοσιωτάτου καθ-
 ηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν
 θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κυροῦ Γερασίμου, ἡθέλησας αὐτὰ ἐξω-
 νήσασθαι. καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐ-
 τῶν ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν
 εἰς νομίσματα χρυσᾶ πέντε, ἃ δὴ νομίσματα λαβόντες ἀπὸ τῶν χει-
 ρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ ὄφει τῶν κάτωθεν ὑπο-
 γραφομένων μαρτύρων καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς διακατοχῆς καὶ
 νομῆς ἐκχωροῦμεθά σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμε-
 σθαι, μέχρις ἂν τόδε τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ τὸ
 πᾶν, ἅδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ πωλεῖν αὐτὰ καὶ
 δωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, ἐκριεῖν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν κατὰ τὸν
 ἀρέσκοντα δηλαδὴ καὶ νομιζόμενον τρόπον, καθὼς οἱ θεῖοι καὶ φι-
 ευσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις δεσπάζειν παρα-
 κελεύονται. σωματικῶς οὖν τὴν σήμερον παρεδόθησάν σοι παρ' ἡμῶν,
 καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης πράσεως
 ἡμῶν, ὀφείλει δὲ ἐπιτελεῖν ἡ μονὴ ἐκάστῳ καιρῷ ὑπὲρ ἐπιτελείας
 νόμισμα πραττόμενον ἐν πρὸς τὸν παγευγενέστατον λίξιον καβαλλά-
 ριον τὸν Συργαρῆν, ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουλευθῇ ὑπὲρ ἀνατροπῆς τῆς
 παρούσης πράσεως ἡμῶν [χωρεῖν], μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούηται, ἀλλὰ
 καὶ δόσεως λόγῳ προστίμου ὑπόκειται νομίσματα ὑπέρπουρα δέκα
 καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν
 καταφεύγων. μ η ν ι α υ γ ο υ σ τ φ ι ν δ. δ', ε τ ο υ ς , ς ψ λ θ' †.

Σίγνον	Κωνσταντίνου	Σίγνον	Νικήτα	Σίγνον	Κωνσταντίνου
τοῦ Κο	πιτιανᾶ.	τοῦ Μελ	ιγαλᾶ.	τοῦ Ἀρ	μένη.
Σίγνον	Νικολάου	Σίγνον	Νικήτα		
τοῦ	Ματζούκη.	τοῦ Κα	καβᾶ †.		

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιοτάτης
 μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταΐας ὁ
 Κάλλιστος καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν γράφας
 ὑπέγραφα †.

XVIII. Sine anno, mense iulio, ind. XI.

Bardas Lebunes, praefectus Smyrnae, et Ioannes Galenus adiudicant monasterio possessionem olivarum, quas Cazanes iniuste usurpaverat.

† Ἐγγραφον παλαιὸν τάξιν ἐπέχων σημειώματος χάριν τῶν ἐλαιῶν, ἃς καθήρπασεν ὁ Καζάνης †.

† Μηνὶ ἰουλίῳ ιη', ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἰνδ. ια', ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κασταμονίτου, τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου κυροῦ Σωτηρίχου τοῦ Ἀληθινοῦ, τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Καλοσιδᾶ, τοῦ κουροπαλάτου κυροῦ Βασιλείου τοῦ Χρυσοβέργου, τοῦ Χρυσοχόου κυροῦ Ἰωάννου, τοῦ Κανάκη κυροῦ Μιχαὴλ, τοῦ Κουραπαλάτη κυροῦ Λέοντος, τοῦ Βενετικοπούλου καὶ ἐτέρων †.

† Ὁ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς οὐτωςὶν ἐπονομαζομένης Λεμβιωτίσσης καθηγούμενος, μοναχὸς Λεόντιος, πρὸς ἡμᾶς ἀφικόμενος ἔλεγεν ἀδικεῖσθαι τὴν μονὴν παρὰ τοῦ ἐν τῇ Μανταίᾳ τὰς οἰκήσεις ποιουμένου Νικολάου τοῦ Καζάνη ἐπὶ τισὶ δένδροις ἐλαϊκοῖς, καὶ ταῦτα τῇ μονῇ διαφέροντα, παρ' αὐτῇ κατέχοντά τε καὶ νέμοντα, σὺν ἐπὶ τούτοις ὑπέδειξεν ἡμῖν καὶ τινὰ ὑπομνήματα παρ' αὐτοῦ γεγονότα πρὸς τὸν ἀγιώτατον δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δηλοῦντα, ὡς ἔκπαλαι τῶν χρόνων, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ὧν ἡ ῥήθις μονὴ ὀκινῆτων ἐκέκτητο πρὸ τῆς τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν ἐπιδρομῆς, εἶχε καὶ τινὰ δένδρα ἐλαϊκὰ μέχρι τῶν τριάκοντα καὶ ἑννέα τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ αὕτη ἡρήμωτο καὶ τελείως σχεδὸν ἠφάνιστο, εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἀφανισθῆναι καὶ τοῖς βουλομένοις γενέσθαι καθάρπαγμα, ὃ καὶ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις δένδροις γέγονε· τίς γὰρ ἀπὸ τῆς Μανταίας, Καζάνης τούτου τὸ ἐπώνυμον, ὧν καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀπόρου ὄντος καὶ μήτινος δεσπότην φαينوμένου, ἐπὶ τούτῳ κατεκράτησε καὶ μέχρι τοῦ νῦν δεσπάζει καὶ νέμεται· ὅθεν καὶ δεσποτικῆς πατριαρχικῆς ἐπιλύσεως ἔτυχον, διοριζομένης περὶ τούτου διαιτῆσαι καὶ ἀποκαταστήσαι τὴν μονὴν ἀδιαστίχτως ἐπὶ τῇ δεσποτείᾳ καὶ κατοχῇ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, τὸν τε πανιερώτατον μητροπολίτην Σμύρνης κὺρ Κωνσταντῖνον καὶ τὸν ἐν τοῖς κτήμασι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῷ τότε ἐνερ-

γούντα τῆς ὑπὸ τὸ πετίτον Σμύρνης, τὸν μεγαλεπιφανέστατον κῆρυν Ἀλέξιον τὸν Κασταμονίτην, δι' ὧν καὶ γέγονεν ἀποκατάστασις τῇ μονῇ παρ' αὐτῶν, ἣν καὶ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμεθα καὶ ἀνέγνωμεν. μετὰ κλητὸν γοῦν ποιησάμενοι καὶ τὸν δηλωθέντα Λέοντα τὸν Καζάνην ἐζητήσαμεν, πῶς καὶ ποίῳ τρόπῳ τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν μοναχῶν δηλούμενα δένδρα, ἐφ' οἷς καὶ ἀποκαταστάσεως ἔτυχον καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ τῷ παρὰ τοῦ Κασταμονίτου γεγονότι καταγεγραμμένα ἐν τῷ στίχῳ τῆς μονῆς, δι' ὧν καὶ τέλος τῇ μονῇ ἐπέθηκε καὶ μέχρι τῆς σήμερον παρὰ τῶν μοναχῶν δίδεται, κατέχεις καὶ νέμεσαι. ὑπέδειξεν ἡμῖν ἀποκατάστασιν ἔγγραφον γεγυῖαν πρὸς αὐτὰ τὰ δηλωθέντα δένδρα παρὰ τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου ἐκείνου Λαγγιδᾶ· ἀλλ' ἐπεὶ εὗρομεν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀποκαταστάσει κατεστρωμένον ὑπόμνημα καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐξενεχθεῖσαν λύσιν πατριαρχικὴν διοριζομένην μὲν, τὸν τότε τοὺς τῆς μητροπόλεως Σμύρνης οἶακας διδύνοντα καὶ αὐτὸν δὴ τὸν Λαγγιδᾶν ποιήσασθαι ἔρευναν καὶ οὕτως ἀποκατάστασιν. τὴν δὲ γενομένην πρᾶξιν παρὰ τοῦ Λαγγιδᾶ καὶ μόνοι καὶ ἐφαίνετο γεγονέναι ταύτην παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίῳ τοῦ μητροπολίτου ἐξ ἐντολῆς ἐκείνου καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα εὐλογα ὄντα καὶ κείνῳ στερκτέα λογισθήσονται, οὐκ ἐπαρεδεδάμεθα διὰ τὸ μὴ καὶ τοῦ μητροπολίτου φέρειν τὴν τοιαύτην ἀποκατάστασιν ὑπογραφὴν, καὶ τοῦτο ἔγνωμεν δίκαιον ἔχειν τῇ μονῇ ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ τῶν πολλάκις διαληφθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων κατὰ τὴν πρὸς τὴν μονὴν γεγυῖαν παρὰ τοῦ μητροπολίτου καὶ τοῦ Κασταμονίτου ἀποκατάστασιν, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τῶν μοναχῶν δεσποτικαὶ πατριαρχικαὶ ἐπιλύσεις προκομισθεῖσαι ἡμῖν ἀνατάττουσιν. ὅθεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου τοῦ καὶ τάξιν σημειώματος ἔχοντος ἀποκαθιστῶμεν τῇ μονῇ ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ δεσποτείᾳ τῶν τριακονταεννέα ἐλαϊκῶν δένδρων, ὥστε κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι μὴ παρὰ τινος ἐμποδιζομένη. διὰ τοῦτο καὶ τῇ ἡμῶν ὑπογραφῇ πιστωθὲν τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς οἰκίαν ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Οἱ κατεπάνω Σμύρνης Βάρδας ὁ Λεβούνης καὶ Ἰωάννης ὁ Γαληνός †.

XIX. Sine anno, mense septembri, ind. VIII.

*Ioannes Chante et familia eius vendunt Ioanni Mancapha, olivas in vico
Paracalamo.*

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Χάντε περὶ τῶν
εἰς τὸν Παρακάλαμον ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ τῆς
περιεχοῦσης αὐτὰ γῆς †.

Σίγνον	Ἰωάν- νου	Σίγνον	Ἀν- νης	Σίγνον	Γεωρ- γίου	Σίγνον	Μιχαήλ
τοῦ Χάντε.		τῆς συμβίου	αὐτοῦ.	τοῦ υἱοῦ	οὐ αὐτοῦ.	τοῦ	αὐταδέλ- τέρου φρου αὐτοῦ.

Σίγνον	Βασιλείου	Σίγνον	Μαρίας
τοῦ ἐτέρου	αὐταδέλφου αὐτοῦ.	τῆς αὐτῆς	δέλφης αὐτοῦ.

Σίγνον	Καλῆς
τῆς ἐτέρας	αὐταδέλφης αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος. Ἰωάννης ὁ Χάντε, Ἀννα ἡ σύμβιος αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ οἱ τούτων
γνήσιοι παῖδες ὃ τε Γεώργιος, ὁ Μιχαήλ, ὁ Βασιλείος, Μαρία καὶ
Καλή, οἱ ἄνθρωποι τοῦ παρόντος ὅρους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιούς
σταυροὺς οἰκειοχείρως ποιήσαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐν-
πόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσίωνος
καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐς αἰ-
τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ὀφείλουν ἔχουσιν καὶ μηδαμῶς
ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ καὶ ὅψι ἀντραπῆναι ὀφείλου-
σαν ἢ ὅπως οὖν παρασαλευθῆναι οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπο-
λούντων, οὐ παρ' ἐτέρου οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ
ἄλλοτρίου τὸ σύνολον, τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίᾳ τῇ γνώμῃ
καὶ ἀμεταμελήτῳ τρόπῳ πρὸς σέ, τὸν τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως κυ-
ροῦ Νικηφόρου τοῦ Βεργοῦ υἱόν, κῆρ Ἰωάννην τὸν Μαγκαφάν, καὶ
διὰ σοῦ πρὸς τὰ ὑπὸ σέ μέρη ἅπαντα, κληρονόμους καὶ διαδόχους
καὶ πανταίους σου τοὺς διακατόχους, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ
τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ παρ' ἐμοῦ ἀνασταθέντα ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν τῷ
Παρακαλάμῳ τὰ πλησίον τοῦ Ἀλλαγάτορος κυροῦ Κωνσταντίνου,
ἧγουν ἐλαιόφυτα εἰκοσιδύο μετὰ τῆς ἀνηκούσης αὐτῶν γῆς καὶ μετὰ
πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, βουληθέντες ἐκποιήσα-

σθαι, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν, ὥς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς ἀκοάς, προήλθε τὰς σὰς, τοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Μαγκαφᾶ, ἡθέλησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν εἰς νομίσματα καινούργια δεκαεξί, ἃ δὴ νομίσματα καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ ὅψει τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων, καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων καὶ παντοίων τῶν διακατόχων σου εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηγεκεῖς ἅπαντας χρόνους, ἅδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, ὥστε πωλεῖν αὐτὰ καὶ δωρεῖσθαι, ἀναλλάττειν, προικοδοτεῖν καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν καὶ ἄλλως, ὥς δόξει ὑμῖν, καὶ βουλῆς καὶ θελήσεως ἔχειν ὑμᾶς, κατὰ τὸν ἀρέσκοντα δηλαδὴ καὶ νομιζόμενόν σοι τρόπον καὶ καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι ταῖς τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς δεσπόζειν παρακελεύονται. σωματικῶς οὖν ἀπὸ τῆς σήμερον παρεδόθησάν σοι καὶ οὐδέποτε χωρήσομεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης πράσεως ἡμῶν, συμφωνοῦμεν δὲ καὶ ἀσφαλιζόμεθα στέργειν ἡμᾶς ταύτην καὶ φυλάττειν ἀπερικλόνητον, εἰ δὲ κατὰ τι ἐναντιωθῶμεν ταῦτα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουσθι- σόμεθα. ἀλλὰ καὶ δόσεως λόγῳ προστίμου ἀποδώσομεν νομίσματα τριάκοντα καὶ ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. ὑφεῖλεις δὲ τελεῖν πρὸς ἡμᾶς ἕκαστον χρόνον νόμισμα πραττόμενον ἀνεπαυξήτως. μηνὶ σεμτεμβρίῳ ἰνδ. η' †.

Λέων ἱερεὺς ὁ Συρόπουλος παρὼν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ πράσει καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Σίγγον		μαρτύρου Κωνσταντίνου
--------	--	-----------------------

τοῦ		Μαυροῖωάννου.
-----	--	---------------

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικὸς τῆς ἀγιω-
τάτης μητροπόλεως Σμύρνης Γεώργιος ὁ Κάλλι-
στος παρὼν καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν γράφας ὑπέ-
γραφα †.

XX. 6750—1242, mense martio, ind. I.

Maximus et Basilus Planetæ monasterio donant campos et arbores in vico Mantaea.

† Τὸ ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου
τοῦ Πλανήτου καὶ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ
Βασιλείου †.

Σίγνον	Μαξίμου	Σίγνον	Βασιλείου
τοῦ	Πλανήτου.	τοῦ Πλανήτου	καὶ αὐταδέλφου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερἐνδόξου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ἐκ θεοῦ ἐστεμμένων κοσμοποθῆτων αὐθεντῶν καὶ βασιλέων ἡμῶν, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα καὶ Ἀννης, Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανήτης καὶ Βασιλείος, ὁ τοῦτου αὐτάδελφος, ἔτι δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἡμῶν, οἱ ἄνωθεν τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκείαις χερσὶ σιγνογραφῆσαντες, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπλὴν, ἀμετάτρεπτον, ἀναλλοιώτον, καθαρὰν προσένειν τοῦ γραφομένου ἀκινήτου πράγματος ἡμῶν, πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν καὶ θείων νόμων ἰσχὺν καὶ δύνάμιν ἔχουσιν καὶ μηδαμῶς ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ὀφείλουςιν ἢ ἀλλοιωθῆναι ἢ ὅπως οὖν παρασαλευθῆναι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν προσενεγκάντων, οὐ παρὰ τινος τῶν τοῦ μέρους [ἡμῶν] καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν, οὐ παρ' ἐτέρου οἰουδῆτινος τῶν ἀπάντων ἰδίου ἡμῶν καὶ συγγενικοῦ προσώπου ἢ ἀλλοτρίου καθ' οἰουδῆτινα τρόπον ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἢ νομικὴν ἰσχὺν καὶ βοήθειαν, τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ῥαδιουργίας ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀπάτης ἢ πλάνης ἢ χλεύης ἢ μηχανῆς ἢ νομίμου καὶ φάκτου ἀγνοίας ἢ δυσναστείας ἀρχοντικῆς ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἐπιφύγου τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ, ὀλοφύχῃ τε προθέσει καὶ πολλῇ τῇ ἀποδοχῇ καὶ ἀπλότῃ, χρονία τε τῇ διασκέψει καὶ μεμεριμνημένῳ σκοπῷ καὶ τρόπῳ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ ἁγίας μονῆς τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβωτίσσης ἐγχωρίως ἐπιλεγομένης, κύρ

Ἀθανάσιον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ θεοῦ βουλήσει, ἐπεὶ ἀπεκάρην τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς κατὰ μοναχοὺς καὶ ἐθέμην ζῆσειν καὶ ἀποθανεῖν εἰς ταύτην, προσηνέγκαμεν οἱ ἀμφοτέρω πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν τὰ ἐποιοδήτινα γονικῶς ἡμῶν ὑποστατικὰ, οἷα καὶ ὅσα εἰς τὰ ἐν τῇ Μανταίᾳ, δένδρα τε καὶ χωράφια, σὺν τῷ διαφέροντι ὕδατι τῷ δικαίῳ τῶν Πλανητῶν καὶ τῶν Μεθρωνῶν ἄνευ τῶν ἐξ ὠνήσεως καὶ ἀγορᾶς περιελθόντων μοι ἐξ αὐτῶν τῶν χωραφίων τῶν Στραγαλῶν, τῶν ἐν τῇ Σμύρνῃ ὑποστατικῶν μετὰ τοῦ ἀνήκοντος αὐτῶν τελεσμάτων ὑπερπύρων τριῶν συμβιβασθέντων ἡμῶν φημί σὺν παντὶ τῷ μέρει τῆς μονῆς, κατέχειν τε καὶ δεσπόζειν ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀκινήτων τὴν μὲν μονὴν τὰ ἅπαντα ἡμῖς, τὸν δὲ αὐτάδελφόν μου, τὸν κῦρ Βασίλειον, καὶ τὴν μητέρα μου τὰ ἕτερα ἡμῖς αὖτε μέχρι καὶ τῆς ὅλης αὐτῶν βιοτῆς καὶ τελεῖν πρὸς τὴν μονὴν τὸν ἀνήκοντα ἐπιτελεσμόν, ὃ τε αὐτάδελφός μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἀνεπαυξήτως τὸ ἐν ἡμῖς ὑπέρπυρον, καὶ δεφενδεύεσθαι καὶ φρουρεῖσθαι παρὰ τῆς μονῆς ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων ὁποῖωνδῆτινων σκανδάλων ὑποκειμένων ὡσαύτως καὶ τῶν ἀτελῶν καὶ ἀνηλίκων παιδῶν φρουρουμένων καὶ τούτων καὶ τηρουμένων ἀπὸ βλάβης τε παντοίας καὶ ὀχλήσεως δημοσιακῆς τε καὶ ἄλλης τῆς ἐπερχομένης αὐτοῦς, ἀλλ' οὔτε παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς εὐρήσουσι ζήτησιν τινὰ ἢ παροικίας νομὴν ἢ συγκρότησιν, καθὼς τὰ ἀμφοτέρω μέρη ἐξησφαλισάμεθα. τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ νεμομένων ἀνὰ μέρος ἕκαστον τὴν μερίδα αὐτῶν, ὃ μὲν αὐτάδελφός μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἵνα κατέχωσι καὶ δεσπόζωσι ταῦτα μέχρι καὶ τῆς ὅλης αὐτῶν βιοτῆς, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἴν' ἐπανέρχεται καὶ πάλιν πρὸς τὴν μονὴν καὶ ἡ τούτων μερίς, εἴπερ καλῶς διυθύνονται, ἀφεξαίρουμένων τῶν παιδῶν ἀπὸ τῶν τοιούτων πραγμάτων εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα. ὑπετυπώθη μοι γοῦν παρὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ τῆς μονῆς ἔχειν με παντοίαν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐνδυμασίαν ὡς καὶ οἱ τῷ θεῷ τῆς μονῆς ἱερατεύοντες. νέμεται δὲ καὶ ὁ Καλαμπάκης ἀπὸ τῆς μερίδος τοῦ μέλιτος τὸ τέταρτον, ὅθεν καὶ ὡς προσενηγκόντες τὰ τοιαῦτα ἡμεῖς τῇ μονῇ, ὀφείλει ταῦτα ἐπιλαβέσθαι ἀπεντεῦθεν, οὐ μόνον τῆς δεσποτείας τούτων, ἀλλὰ καὶ τῆς νομῆς καὶ τῆς χρήσεως, καὶ ἀπὸ γε τοῦ νῦν καθέξεται ταῦτα δεσποτικῶς, ἔχοντες ἐπ' ἀδείας ἀνεγείραι οἰκήματα ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸ βουλευτόν ἡμῖν, θαλοῖς

ναοῖς καὶ ξενώσι καὶ εὐαγέσιν οἴκοις ἀφιερεῖν καὶ πάντα πράττειν ἐν αὐτοῖς, ὅσα οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς ἀληθέσι δεσπόταις ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν δεσποζομένοις διαπράττεσθαι διορίζονται. καὶ λοιπὸν ἐπερωτῶμενοι ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν χωρῆσαι τῆς παρούσης ἡμῶν προσεnéξεως, μερικὴν ἢ καθ' ὁλόκληρον, μήτε μὴν μεταμέλῃ οἰφδῆτινι χρῆσασθαι, ἀναιροῦμεν ἀπ' ἑμαυτῶν πάντα μετάμελον τρόπον καὶ αὐτὸν δὴ τὸν περὶ ἀχαριστίας κείμενον νόμον, καὶ οὐδ' αὐτῷ τῷ νόμῳ χρησόμεθα πώποτε εἰς βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἀναιρουμένων τὴν τοιαύτην προσέneξιν, ὅπεξιστάμεθα γὰρ καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπερχομένης ἡμῖν βοηθείας καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ βενιαλίου δόγματος τοῦ βοηθοῦντος τοὺς ἀπατωμένους συμφωνουμένων φυλάσσειν τὴν παροῦσαν ἡμῶν προσέneξιν ἀναλλοιώτον ἐς αἰ. εἴπερ δὲ τοίνυν ἀπὸ τοῦ παρόντος μετάμελοι γινόμεθα καὶ ἡ νομὴν ἡ χρῆσιν ἡ δεσποτείαν ἡ ὅλως μετουσίαν τινα προβαλλόμεθα ἐπὶ τῷ προσεneχθέντι ἡμῖν τὴν σήμερον πράγματι οἰφδῆτινι ἡ ἀντίχαριν ἐκζητήσωμεν ἡ ἐτέρου νόμου ἰσχὺν τὸ σύνολον προβαλλόμεθα ἡ ὑπόσχεσιν ἐγγραφον ἡ ἄγραφον ἐξ ὧν ἐκζητήσωμεν ἡ πρὸς ἄλλο τι ἀνατρεπτικὸν καὶ ἐναντίον ἐκκλίνωμεν πρὸς τὸ ἀναλῦσαι ἡ ἀθετῆσαι ἐν καὶ μόνον ῥῆμα τῶν ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένων, προβαλλόμεθα βίαν ἡ φόβον ἡ δόλον ἡ περιγραφὴν ἡ νομίμου φάκτου ἄγνοιαν ἡ ἰδιωτίαν ἡ ἀγροικίαν ἡ γυναικείαν αἰδῶ καὶ ὑποστολήν ἡ συναρπαγὴν ἡ χλεύην ἡ ραδιουργίαν ἡ ἕτερόν τι δικαιολόγημα, ἀφ' ὧν οἱ περὶ τῶν δικανικῶν ἱκανοὶ εἰώθασι προτιθέναι εἰς τὴν τῶν ἐγγράφων ἀναρῶσιν καὶ ἀθέτησιν τῶν συμφωνηθέντων, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούομεθα ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν λέγειν, ἀλλὰ σὺν τῷ μὴ εἰσακούεσθαι καὶ προστίμου δώσει ὑποκεισόμεθα παρέχειν πρὸς μὲν παντὶ τῷ μέρει τῆς μονῆς ὑπέρπυρα λίτρας τρεῖς, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τρίτον τούτων, πρὸς τὸ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι τὴν παροῦσαν προσέneξιν εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα τὴν καὶ γραφεῖσαν καὶ ἐρμηνευθεῖσαν διὰ τοῦ ταβουλλαρίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεωργίου ἱερέως τοῦ Ἀληθινοῦ, καὶ ὥς πάντα ἐπιγόνους δι' αὐτοῦ ὁμολογοῦμεν τούτοις στοιχεῖν, ὅθεν καὶ ἀρεσθέντες προετάξαμεν ἄνωθεν τοὺς τιμίους σταυροὺς ἀντισυγγράφως ἀποδόντες ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων μ. η. ν. ι. μαρτίφ. ι. ν. δ. π. ρ. ὡ. τ. η. ἔ. τ. ο. υ. ς. ψ. ν'. †.

† Ὁ πρωτονοτάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπό-

λεως Σμύρνης ὁ Κασταμονίτης παρήμην ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς ἱερεὺς Νικόλαος καὶ δευτερεύων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Μιχαὴλ ὁ Καβαλλᾶς παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ προσενέξει μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Γεώργιος ὁ Ὀλυμπίτης παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ προσενέξει καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ἀχρεῖος ἐν ἱερεῦσι καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Γεώργιος ὁ Ἀληθινὸς τοῖς παροῦσι γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

XXI. 6765—1257, mense iunio, ind. XV.

Miles Michaël Petritzes monasterio confirmat possessionem olivarum in vico Mantaea.

† Ἐτερον γράμμα ἀποφλητικὸν ὡς ἐκδοτήριον στρατιώτου τοῦ Πετρίτζη χάριν τοῦ ὑποστατικοῦ τοῦ Πλανίτου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Μιχαὴλ ὁ Πετρίτζης οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης, ὑπεράγνου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαὴλ ὁ Πετρίτζης, ὁ ἄνω-

θεν καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν οἰκειοχείρως προτάξας τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀπανούργως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἢ φόβου ἢ ἀπάτης ἢ χλεύης ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου καὶ τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ μου πάσῃ, ὀλοφύχῃ τῇ προθέσει καὶ μεμεριμνημένῃ σκοπῇ πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τὴν οὕτως ἐπικεκλημένην τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τοὺς ἐπ' αὐτῇ ἀσκουμένους μοναχοὺς, τὸν τε ἐν μοναχοῖς καθηγουμένον ταύτης, κῆρ Κύριλλον, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ μοναχοὺς, καὶ γὰρ ἐπεὶ πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγων ἔφθασεν ὁ ἐν τῇ Μανταίᾳ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐκείνος ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγίου σχήματος μετονομασθεὶς Νικοδήμος μοναχὸς ἐκδοῦναι ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ ἀναπνοῇ ὑπὸ διαθηκῆς αὐτοῦ γράμματος ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ καὶ θείῳ οἴκῳ τῷ ὄντι ἐν τῇ θέσει τῆς Μανταίας καὶ ἐντὸς τῶν δικαίων τῶν καλουμένων Πλανιτῶν καὶ ἐγχωρίως ἐπονομαζομένῃ Νεφὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Πολυκάρπου δένδρα ἐλαϊκὰ τὸν ἀριθμὸν ὥσει δεκαεῖς, ἅτινα ὑπὲρ τοῦ ναοῦ κατεφύτευσε χάριν ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας ὑπὲρ φωταυγείας καὶ περιποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ναοῦ καὶ οὔτε ἐν πρακτικαῖς στρατιωτικαῖς πρακτικωθέντα, οὔτε μὴν ἐν τῇ τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ ἐκείνου τοῦ Πιγκέρνη ἀπογραφῇ τηρηθέντα ἢ παραδοθέντα ἐν τινι πρακτικῷ στρατιωτικῷ ἢ καὶ δημοσιακῷ, ἀλλ' ἄνετα τὸ καθόλου ἀφεθέντα καὶ ἀπαράδοτα ὡς προσκυρωθέντα τῷ ἀγίῳ ναῷ τοῦ ἐν ἀγίοις ἱσαποστόλου Πολυκάρπου, καθὼς περ καὶ ἡ τοῦ Νικοδήμου ἐκείνου μοναχοῦ ἐμπεριειλημμένη διάταξις προσκυροῖ ταῦτα τῷ ναῷ ἀραῖς φρικώδεις· τῶν θεοφόρων πατέρων περιέφραξε καὶ ἐτέραις δυσφορήτοις γύρωθεν περιετάρφρυσεν κατὰ τοῦ ἐπιχειρησαμένου διαρρῆξαι τὸ ἐκείνου μνημόσυνον καὶ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα ἀποσπάσαι τοῦ θείου ναοῦ, καὶ καθέξει ταύτας ἐκ κορυφῆς καὶ μέχρι πελμάτων ποδῶν, ὁ δὲ γε εὐκτήριος οὗτος καὶ θεῖος ναὸς εἰς πτώσιν ἐκ τῶν χρόνων κατήντησεν· ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ χρόνου τὰ πάντα καινοτομοῦνται καὶ τειρεύονται, καὶ ὁ τοιοῦτος θεῖος ναὸς ἐκ προσενέξεως τῶν Πλανιτῶν προσήλθε τῇ πανσέπτῃ καὶ ἀγίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων, ὃν καὶ ἠθέλησεν ἀνακαινίσαι καὶ εἰς μετόχιον ἀναδείξαι ἐξ οἰκείων κόπων αὐτῆς καὶ ὀρισμοὺς θείους καὶ προσκυνητοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπεβραβεύ-

θη τῇ μονῇ, ἐπικυροῦντας τὴν τῶν Πλανιτῶν προσένεξιν, ἀλλὰ καὶ γράμματα τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος φέροντα μάχαιραν ἀμφί-
 θηκτον πνευματικὴν κατὰ τῶν ἐπιχειρησάντων κατὰ τῆς μονῆς κατ-
 ησφάλιστο, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ὁ προρρηθεὶς Πετρίτζης αἰρετισάμενος
 διανοχλῆσαι ταυτηνὴ τὴν ἀγίαν καὶ σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν ἕνεκα
 τῶν τοιούτων δένδρων δεκαεξὶ τῶν ἐλαϊκῶν, ἐπεὶ ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος
 Νικόδημος ὑπὸ παροικίαν ἦν τῆς ἡμετέρας προνοίας, ὅθεν καὶ ὁ καθ-
 ηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου τὰ χαρτῶα αὐτοῦ δι-
 καιώματα εἰς μέσον ἡμῶν προήγαγε καὶ ἐδίδου ἀναγινώσκεισθαι. ὡς
 γοῦν ἔφθασεν ἡ τοῦ μοναχοῦ Νικοδήμου διαθήκη, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ
 φρικῶδες ἐπιτίμιον ἐξεφων[ήθη], ἐννεὸς ἐγεγόνειν καὶ ἀναίσθητος.
 εἰδὼς δὲ, ὡς οὐδὲ ἐν τῇ ἡμετέρῃ πρακτικῇ τῇ τοῦ Πιγκέρνη ἐκείνου
 εἰσὶ καταγεγραμμένα, καὶ δεδιὼς τῇ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀφύκτῃ κατα-
 κρίματι, πρὸς τὸν τιμιώτατον καθηγούμενον ταυτησί τῆς μονῆς, κδρ
 Κύριλλον, ἀνέκραξα, ὡς ἀμέτοχος εἰμὶ ὁ αὐτὸς, καλῶς καὶ ὡς δεῖ
 προσκυρωθέντων τῶν δηλωθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων ἐν τῇ τοῦ πανα-
 γίου μου Πολυκάρπου θείῃ ναφῇ· αὐνέτος γὰρ λογισθήσεται ὁ τὰ
 δικαιώματα τηρήσας ταῦτα τοῦ ναοῦ τοῦ θείου Πολυκάρπου καὶ οὐ
 μὴ συνήσῃ καὶ ἀποφεύξεται πόρρωθεν. ὁ δὲ γε τῆς μονῆς τῶν Λέμ-
 βου τιμώτατος καθηγούμενος καὶ οἱ ὅπ' αὐτὸν μοναχοί, ἰδόντες ἀπο-
 βαλλόμενον τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα, ἐζήτησαν καὶ δι' ἡμετέρου
 ἐγγράφου προσκυρωθῆναι τὰ πολλαχῶς δηλούμενα δένδρα τῇ σεβα-
 σμῷ καὶ ἀγίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβου, ἔνθεν τοι καὶ οὐδεὶς πόδα
 ἀπὸ τοῦδε ἐπαγαγεῖν εἰς τὰ τοιαῦτα δένδρα καὶ ὄχλησιν τῇ μονῇ
 ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἀπέχειν τέλεον ἀπὸ τούτων τῇ ἐμφανείᾳ τῶν προσόν-
 των χαρτῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ ἐσῴστερον γεγονότος ἐκδοτηρίου
 ἐγγράφου, εἰ καὶ μὴ βούλεται ὁ αὐτὸς ἐπισπασσάσθαι τὰς πολυπλό-
 κους ἀρὰς τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ ἐμπεριειλημμένων ἀγίων τῶν ἀποχω-
 ριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν χριστιανῶν μερίδος καὶ τῇ προδότῃ
 Ἰουδα ἰσομερισθῆσονται, ἐμμένειν δὲ τὴν παροῦσάν μου ἀσφαλῆ ἔγ-
 γραφον ἀπαράθραυστον καὶ βεβαίαν εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρό-
 νους, ὡς καλῶς καὶ ἐν φόβῳ θεοῦ γεγонуίαν ἐπὶ τῇ τῶν Λέμβων
 ἀγίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ καὶ ἐρρῶσθαι καὶ βεβαιῶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸν ἅπαντα, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ, γραφέντος τοῦ ὕφους
 τῇ ἡμῶν προτροπῇ διὰ χειρὸς Ἰωάννου διακόνου, νομικοῦ τῆς Σμύρ-

νης καὶ λογοθέτου τοῦ Ἀργυροπούλου. μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ιε' ἔτους 5φξέ' Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-
θέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμύρνης,
Γεώργιος ὁ Καλοσιδᾶς, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ μαρτυ-
ρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-
θέντου καὶ βασιλέως Ἰωάννης ὁ Παβδοκανάκης,
ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

Σίγνον	μάρτυρος
Ἰωάννου	τοῦ Βατάτζη.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ σακελλίου τῆς ἀγιωτά-
της μητροπόλεως Σμύρνης, Φίλιππος ὁ Μαγκωνίτης,
παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ὁμολογίᾳ, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ,
μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

† Ὁ πρωτέκδικος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτά-
της μητροπόλεως Σμύρνης, Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης,
τὴν παροῦσαν τῶν προειρημένων ἐλαϊκῶν δένδρων
ἀπόφλησιν μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ εὐτελής διά-
κονος, ἱερομνήμων καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμύρνης, Μιχαὴλ ὁ Ἀστραγαλῆ, ὡς τὸ
ὕφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ ἀχρεῖος ἐν
ἱερεῦσιν, ὑπομνηματογράφος καὶ ταβουλλάριος τῆς
ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος ὁ Ἀλη-
θινός, παρὼν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

† Ὁ ταπεινὸς διάκονος, λογοθέτης καὶ ταβουλ-
λάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἰωάν-
νης ὁ Ἀργυρόπουλος, τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τῶν εἰ-
ρημένων ἐλαϊκῶν δένδρων μαρτυρῶν καὶ γράφας
ὑπέγραφα Ϛ.

XXII. Sine anno, mense martio, ind. I.

Iudicium Ioannis Tornicae, ducis thematis Thraciesiorum.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ Τορνίκη κυροῦ Ἰωάννου κρίσιμον χάριν τοῦ ὑποστατικοῦ τῶν Πλανιτῶν διὰ τὸ τέλος, ὅπερ ἐζήτουν ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ προσγε-
νεῖς τούτου †.

† Ἐπεὶ ὁ Πλανίτης ἐκεῖνος Μιχαὴλ ὁ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγε-
λικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Μάξιμος ἔφθασεν ἑάσαι εἰς τὴν σε-
βασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος ἡμῶν τῆς ἐπονομαζομένης
τῶν Λέμβων ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γονικοῦ αὐτοῦ
ὑποστατικοῦ χωράφια καὶ ἐλαϊκὰ δένδρα μετὰ καὶ ἐπιτελείας κατ'
ἔτος ὑπερπύρων ἐν ἡμῖς, ὁ δὲ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Βασίλειος καὶ
ὁ υἱὸς ἐκείνου Κωνσταντῖνος οὐκ εἶσαν ταῦτα τῇ δηλωθείσῃ μονῇ,
ἀλλὰ ἀφείλοντο ταῦτα ἄλλο ἄλλαχοῦ τὰ τοιαῦτα ἀπεμπολήσαντες, μὴ
καταλείψαντες καὶ τὴν μονὴν ἢ δένδρον ἢ χωράφιον, καὶ μὴ μόνον
ὅτι ἀφείλοντο τὸ ῥηθὲν πρᾶγμα καὶ ἀπεμπόλησαν αὐτὸ πρὸς οὐδ'
ἐβούλοντο, ἀλλὰ καθεῖλχον καὶ τὴν μονὴν εἰς ἐπιτέλειαν· καταλαβόν-
τες οὖν πρὸς μὲ οἱ μοναχοὶ καὶ ὁ υἱὸς ἐκείνου τοῦ Πλανίτου, τὰ τῆς
ὑποθέσεως ἡμῖν ἐξεῖπον, καὶ παρ' ἐμοῦ πεμφθεὶς ὁ ἀπὸ τῆς Σμύρνης
Μακρηνὸς ἀπῆλθεν, ἵνα τηρήσῃ, εἰ ἀληθῶς λέγουσιν οἱ μοναχοί, ὅτι
ἀφείλοντο τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα καὶ τὰ χωράφια ὁ υἱὸς τοῦ Πλανίτου
ἐκείνου καὶ ὁ πατράδελφος αὐτοῦ καὶ εἰς ἐτέρους ἀπεμπόλησαν
ταῦτα, ἀπελθὼν δὲ ὁ δηλωθεὶς Μακρηνὸς εἶδεν ἀληθολογοῦντας τοὺς
μοναχοὺς, καὶ γὰρ καταλαβόντος αὐτοῦ εἰς τὴν Μάνταιαν ἐμαρτύρησε
νομικὸς ὁ Φιλοκωνηγῆτης, ἀπεμπολήσαι αὐτοὺς πρὸς τε τὸν κῆρ
Παῦλον ἐλαίας καὶ χωράφια ὑπερπύρων δεκαεξί, ὁμοίως ἐμαρτύρησε
καὶ Μανουὴλ ὁ Πωλέας, πωλῆσαι αὐτοὺς πρὸς τὸν Βρανᾶν δένδρα
ἐλαϊκὰ καὶ χωράφια ὑπερπύρων τεσσαράκοντα, πρὸς τὸν Ξανθὸν χω-
ράφια ὑπερπύρων δέκα καὶ ἓκ δευτέρου πρὸς τὸν Βρανᾶν χωράφια
καὶ ἐλαίας ὑπερπύρων εἰκοσιεξί, κρατεῖ καὶ ὁ Πεντάκης ἐλαίας τέσ-
σaras καὶ χωράφιον μοδίου ἑνὸς καὶ ἡ ἀνεφιά αὐτοῦ ἡ μοναχὴ χω-
ράφιον μοδίου ἑνὸς καὶ ἐλαίας δέκα, οὐχ εὔρον δὲ καὶ τὴν μονὴν
ἀπὸ τοῦ αὐτῶν πράγματος εἰ μὴ εἰς τὴν ἀλλήν τοῦ μετοχίου ὥσει μο-
δίου ἑνὸς τετάρτ[ου] καὶ ἐλαίας εἰκοσιτρεῖς ὅπισθεν τοῦ μετοχίου, ἅπερ

μεμαρτύρητο παρὰ τοῦ μοναχοῦ Βαρνάβα τοῦ Πλανήτου μετ' ἐντο-
λῆς, ὥς οὐκ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ στίχου αὐτῶν, ἀλλὰ κατεφυτεύθησαν παρὰ
τοῦ μοναχοῦ Γαβριὴλ τοῦ Πλανίτου τῆς λόγῳ τοῦ ἁγίου
Πολυκάρπου. καὶ ἐπεὶ ἐτηρήσαμεν ἀκριβῶς καὶ οὐχ εὐρομεν τὴν σε-
βασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πράγματος τὸ τοχόν, ἐγε-
γόνει πρὸς αὐτοὺς ἡ παροῦσα ἡμετέρα γραφὴ κρισίμη, ἵνα μηδόλως
ἔχωσί τι λέγειν ἢ ὁ στρατιώτης ἢ ἕτερός τις, ἀλλὰ ἀπέχῳσι τέλεον
ἀπὸ τῆς μονῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν τῇ ἐμφα-
νεῖᾳ τῆς ἡμετέρας ἀποκαταστατικῆς γραφῆς. μὴ νὶ μαρτίῳ
ἰνδ. α' †.

† Ὁ δοῦλος καὶ ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ
ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως δούξ καὶ κε-
λευστῆς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Ἰωάννης ὁ
Τορνίκης †.

XXIII. 6763—1255, mense februario, ind. XIII.

Testamentum Maximi Planetae.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου
τοῦ Πλανίτου, ὃπερ περιέχει οὕτως †.

Διάταξις ἐμοῦ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου τοῦ Πλανίτου, ἣν διαταξά-
μην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατρός μου τοῦ καθηγουμένου καὶ τοῦ πνευ-
ματικοῦ μου πατρός, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Ἰωακείμ, τοῦ ἱερομο-
νάχου Ματθαίου, τοῦ ἱερομονάχου Δαυὶδ καὶ πάντων μου τῶν ἀδελ-
φῶν, πρῶτον μὲν ἐπὶ θεῷ μάρτυρι· ἅπερ κρατῶ, εἰσὶν ὑπέρπυρα λβ'
καὶ ὑπερπύρων δύο κρασὶν, ἅπερ καὶ παρέδωκα πρὸς τὸν πατέρα μου,
τὰ μὲν ιε' ἵνα δώσῃ τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ μου, τὰ δὲ ιζ' καὶ τὸ
κρασὶν ἔχῃ τὸ μοναστήριον. ἔχω καὶ δύο γούνας, καὶ τὴν μὲν μίαν
ἐπαφίημι τὴν μητέρα μου, τὴν δὲ ἐτέραν καὶ πανὶν πέντε σπιθαμὰς
καὶ τὰ φελλοῦποδήματά μου καὶ τὰ χαμηλὰ καὶ τὸ περιστήθιον
μου τὸ καλλιώτερον καὶ δέρμα ἁλωπικόν καὶ ποκάμισον λινοῦν καὶ
τὴν κάππαν καὶ τὸ λέντιον ἀφίημι τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ πλεόν τοῦ-
των οὐκ ἐκράτουν. τὸ δὲ πρᾶγμά μου, ὃπερ ἀνεβίβασα εἰς τὸ ὀσπή-
τιον τῆς μητρός μου, ὅτε ἀπεκάρην, ἔστι τοῦτο· σχολαρίκια μεγάλα
καὶ ἐτέραν ζυγὴν χωρὶς μαργάρων, κομποθῆλ.. χρυσὴν, τραχήλιον
μετὰ μαργάρων, μοςχερόν ἀργυροῦν μετὰ ἀλύσεως, θηριακάριν

ἀργυροῦν μετὰ ἀλύσεως, σαβανολουτρικὸν καδδαροεπιχύτερον, ἐφά-
 πλωμα, καθεξαμίτιν κόκκινον, σεντάκιν κουκκούμιν μέγα, κερα-
 στικόν, ὀδοντογλύπτειν ἀργυροῦν, δακτύλια χρυσᾶ τρία καὶ ἑτε-
 ρον ἐν μέγα μάλαγμα· καὶ ταῦτα μὲν πάντα ἀφίημι τῷ υἱῷ
 μου τῷ Θεοφιλοπούλῳ· ὁμοίως καὶ τὰ ὀσπήτια τῆς μητρὸς αὐ-
 τοῦ, δύο πίθους συκαμίλους, ἀμπέλιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς τὸ
 Σταύριν, τὸ δὲ λωρίκιν, τὰ δύο κασσίδια καὶ τὸ πιθὶν ἀφίημι τοῖς
 δυοῖ παισίν· ἔστι καὶ ἡ τζόχα καὶ ἐγκόλπιον ἀργυροῦν, ἣν δὲ τζόχαν
 ἔκοφα τῷ Κωνσταντίνῳ· τὸ ζωνάριόν μου τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ μέγα
 κακκούμιν τὸ γονικόν μου καὶ τὸ σάβανον, ὅπερ μοι ἔδωκεν ὁ Βα-
 σίλειος, συνδόν ζυγὴ φραγγικὴ, τὸ ἐφάπλωμα τὸ αὐδὶν, ἅπερ καὶ
 ἐπαφίημι τῷ Κωνσταντίνῳ· ὁμοίως ἀφίημι αὐτῷ καὶ τὸν ἀγοραστὸν
 μου ἄμπελον τὸν εἰς τὸ Σταύριν, καὶ πίθιν ἓνα γονικόν μου καὶ
 πλέον οὐδέν· ἐπαφίημι δὲ τὸν πατέρα μου τὸν καθηγούμενον καὶ
 τοὺς ἀδελφούς μου ἐπιτρόπους, ἵνα διοικήσωσι ταῦτα, καθὼς διατα-
 ξάμην. τὸ δὲ πρᾶγμα ἡμῶν τὸ ὑποστατικὸν ἡγουν τὸ γονικὸν ὄλον,
 καθὼς καὶ προσηνέγκαμεν αὐτὸ εἰς τὸ μοναστήριον ὑπὲρ ψυχικῆς
 ἡμῶν σωτηρίας ἡ μήτηρ μου καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου, ὅστις
 βουληθῇ ὁφέ ποτε φέρειν εἰς τὴν μονὴν τὴν τυχοῦσαν ὀχλησιν ἢ
 διασεισμένον τινα περὶ τοιοῦτου πράγματος ἢ οἱ γονεῖς μου ἢ οἱ
 παῖδές μου ἢ τις τῶν προσγενῶν μου, ἵνα ἔχῃ τὰς ἀράς τῶν τριακο-
 σίων δεκαοκτὼ ἀγίων θεοφόρων πατέρων καὶ τὴν ἐμὴν τοῦ ἁμαρτω-
 λοῦ καὶ ἐμφανιζομένης μου ταύτης τῆς διατάξεως καὶ τοῦ ἐκδοτη-
 ρίου ἡμῶν γράμματος, οὐπερ ἐποιήσαμεν προγενέστερον, ἵνα ζωμιών-
 ται εἰς τὸ βεστιάριον τοῦ αὐθέντου ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου,
 ὑπέρπυρα ἑκατὸν καὶ μένωσι καὶ ἄπρακτοι· εἰς τοῦτο γὰρ ἐποίησα
 καὶ τὴν παροῦσάν μου διάταξιν ἔτι ζωντός μου, ἔχοντός μου τὸν μὲν
 νοὺν ὧον καὶ τὰς φρένας ἐρρωμένους ἐπὶ θεῷ μάρτυρι τῷ ἐφοροῦντι
 τὰ πάντα. μ η ν ι φ ε υ ρ ο υ α ρ ι φ ι ν δ . ι γ ' ε τ ο υ ς , ς ψ ε γ ' †.

XXIV. Sine anno, mense martio, ind. XIII.

Ioannes Alethinus monasterio donat olivas in vico Panareto.

† Τὸ ἐκδοτήριον ἔγγραφον τοῦ σεβαστοῦ κυροῦ
 Ἰωάννου τοῦ Ἀληθινοῦ ὑπὲρ τῶν εἰς τὸ χωρίον τοῦ
 Παναρέτου δοθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Ἰωάννης σεβαστὸς ὁ Ἀληθινὸς οἰκειὰ χεiri προσέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης σεβαστὸς ὁ Ἀληθινός, ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὄφους οἰκειοχείρως προτάξας τὴν παροῦσαν ἐγγράφον καὶ ἐνυπόγραφον. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ παρόντος μαρτίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης τρισκαίδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἀποδίδωμι χάριν ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας πρὸς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμανος καὶ πρὸς σέ, τὸν καθηγούμενον τῆς αὐτῆς ἁγίας μονῆς κῆρ Λέοντιον, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ, ἀσκουμένους μοναχοὺς τὰ ἐλαϊκὰ ἡμῶν δένδρα τὰ ἐν τῷ χωρίῳ μου τοῦ Παναρέτου διακειμένα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἐλαιῶνος, τὰ καὶ πλησίον τῶν ἀνύδρων ἐλαιοφόρων δένδρων, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶν ἢ ἐπιτυγχάνουσά μοι μερὶς ἀπὸ τοῦ Μαυροϊωάννου Γεωργίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ Ἀγαρηνοῦ, τοῦ ἔχειν καὶ κατέχειν ἢ τοιαύτη μονὴ ἢ καὶ δηλωθεῖσα ἄνωθεν τὰ τοιαῦτα ἐλαιοφόρα δένδρα εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ τὸ πᾶν, ἅδειαν ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἁγίας μονῆς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐλαϊκοῖς δένδροις πωλεῖν αὐτὰ, ἀνταλλάττειν, ἐκριζοῖν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν κατὰ τὸν ἀρέσκοντα δηλαδὴ καὶ νομιζόμενον αὐτοῖς τρόπον. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ὑπὲρ ἀνατροπῆς τοῦ ἡμῶν ἐκουσῶς γεγονότος ἐγγράφου ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούσεται, ἀλλ' ἐμφανιζόμενον καὶ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀπὸ παντὸς νόμου καὶ δικαστηρίου καταδικασμένος καὶ κατησχυμένος ἀποπέμπεται, σὺν τούτοις ἕξει καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακασίων ὀκτωκαίδεκα θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰουδᾶ λογισθῆσαιτο καὶ μετὰ τῶν κεκραγόντων τὸ ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. μὴ νὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον

|Κωνσταντίνου

Σίγνον

|Γεωργίου

Σίγνον

|Γεωργίου

τοῦ Ἀρ|μένη.

τοῦ Κακ|αβᾶ.

τοῦ Μ|αυροϊωάννου.

Σίγνον	Γεωργίου	Σίγνον	Νικολάου
τοῦ Ἀγ αρηνοῦ.		τοῦ Μα τζούκη.	

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κἀλλιστος γράφας ὑπέγραφα †.

XXV. 6740—1232, mense februario, ind. V.

Michaël Cacabas monasterio vendit olivas XXVI, quas possidet in vico Panareto.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Κακαβᾶ Μιχαήλ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ χάριν τῶν εἰς τοῦ Παναρέτου ὅπ' αὐτοῦ πωληθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων †.

Σίγνον	Μιχαήλ	Σίγνον	Θεοφανῶ	Σίγνον	Γεωργίου
τοῦ Κα καβᾶ.		τῆς συμβί ου αὐτοῦ.		τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.	
Σίγνον	Θεοδώρου	Σίγνον	Λέοντος		
τοῦ ἐτέρου	υἱοῦ αὐτοῦ.	τοῦ αὐ	ταδέλφου αὐτοῦ.		
Σίγνον	Γεωργίου	Σίγνον	Μαρίας	Σίγνον	Μιχαήλ
τοῦ	Κόμη.	τῆς συμβί ου αὐτοῦ.		τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.	
Σίγνον	Γεωργίου	Σίγνον	Ἀννης		
τοῦ Καρ αφάνη.		τῆς θυ γατρὸς αὐτοῦ.			

Σίγνον | Μαρίας

τῆς αὐ|ταδέλφης αὐτῆς. † Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ἐκ θεοῦ ἐστεμμένων μεγάλων βασιλέων, Ἰωάννου μεγάλου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Δούκα καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούσης, Μιχαήλ ὁ Κακαβᾶς, Θεοφανῶ, ἡ σύμβιος αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτῶν, ὁ Γεώργιος τε, ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ Λέων, Γεώργιος ὁ Κόμης, Μαρία ἡ σύμβιος αὐτοῦ, Μιχαήλ ὁ υἱὸς αὐτῶν, Γεώργιος ὁ Καραφάνης, Ἀννα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ Μαρία ἡ αὐτῆς ἀδελφή, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκιοχείρως προτάξαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσιώματος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐς αἰ τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὑφείλουςαν καὶ μηδαμῶς

ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ἢ ὁπωσοῦν παρατα-
 λευθῆναι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολούντων, οὐ παρ' ἐτέρου
 οἰουδῆτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἀλλοτριῦ τοῦ σύνολον τιθέ-
 μεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως, ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκ-
 ης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας
 ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου τῆς
 τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, μᾶλλον μὲν οὖν μετὰ πάτης
 ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος, χρονίας τε διασκέψεως καὶ
 μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ, ἅμα καὶ τῇ συναινέσει παντὸς τοῦ μέ-
 ρους ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως,
 ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς σέ, τὸν πανηγιασμένον καθ-
 ηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κυρ Γεράσιμον, καὶ διὰ
 σοῦ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ ἀσκουμένους μοναχοὺς καὶ δι' ὧν πρὸς τὰ
 μέρη ὧν ἅπαντα, κληρονόμους, διαδόχους καὶ παντοίους τοὺς δια-
 κατόχους, καθὼς δηλωθῆσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ ἡμῶν δένδρα τὰ
 ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Παναρέτου καὶ ἐν τῇ τοποθε-
 σίᾳ τοῦ Φοίνικος, τὰ καὶ πλησιαστάς ἔχοντα ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τοὺς
 Ἀρμενίους καὶ ἀπὸ δύσεως τοὺς αὐτοὺς Ἀρμενίους, ἀπὸ ἄρκτου τοῦ
 Ζωναρά καὶ ἀπὸ μεσημβρίας τοῦ Κακαβά, ἤγουν ἐλαϊκὰ δένδρα εἰ-
 κοσιεπτὰ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν βουληθέν-
 τες ἐκποιήσασθαι, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν. ὥς δὲ ἡ περὶ
 αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς τὰς ἀκοάς σου, τοῦ παναγιασμένου καθ-
 ηγούμενου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κυροῦ Γερασίμου, ἡθέ-
 λησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ
 τιμῆματος αὐτῶν, ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρε-
 σκειας ἡμῶν εἰς νομίσματα χρυσᾶ ἐξάγια ὀκτώ, ἃ δὴ νομίσματα καὶ
 λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ ὄφει-
 τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων καὶ τελείως ἐκστάντες
 τῆς αὐτῶν διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωρούμεθ' αὐτοῖς ἐπιλαβέσθαι αὐ-
 τῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς
 χρόνους, ἅδειαν ἔχοντες καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν πωλεῖν αὐτὰ καὶ δωρεῖ-
 σθαι, ἀνταλλάττειν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖσθαι κατὰ τὸν ἀρέσκοντα
 δηλαδὴ καὶ νομιζόμενόν σοι τρόπον, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς

νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς δεσπόζειν παρακελεύονται. οὕτως οὖν τῆς παρούσης πράξεως παρ' ἡμῶν γεγонуίας ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα, τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν ὅλως χωρηθῶμεν ἢ ἐν καὶ μόνον ῥῆμα ἐναλλάξαι ἢ ἀθειτῆσαι ἢ πρὸς τὸν δεφενσίωνα μελήσωμεν ἢ ἀναργυρίαν προσθήσωμεν μέρος ἢ ὀλόκληρον ἢ τὸ καθόλου ὅχλησιν τὴν οἴανοῦν προσενέγκωμεν τῷ μέρει τῆς μονῆς, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλ' ἐμφανιζόμενου τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου καὶ ὡς ἔχῃτε καταβαλέσθαι ἐξόδους ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀποτίσωμεν αὐτάς. τοῦ γὰρ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖ ὅμιν ὑφείλοντος καὶ ἀντισωματικῆς ἡμῶν παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν, λόγῳ δὲ προστίμου παρασχεῖν ὑφείλομεν πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς νομίσματα χρυσᾶ ὅμοια [καὶ] τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. ὑφείλει δὲ τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κακαβᾶ νόμισμα πραττόμενον ἐν. μ. η. ν. ἰ. φ. ε. ρ. ο. υ. α. ρ. ἰ. ν. δ. ε' ἔτους , ς. ψ. μ' †.

Σίγνον		μάρτυρος	Σίγνον		Νικήτα	Σίγνον		Κωνσταντίνου
Κωνσταν		τίου τοῦ Ἀρμένη.	τοῦ Κακ		αβᾶ.	τοῦ Περ		γαμενοῦ.
		Σίγνον		Νικήτα	Σίγνον		Κωνσταντίνου	
		τοῦ Περ		αγωμένου.	τοῦ		Κοπιανᾶ.	

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κάλλιστατος παρὼν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν γράφας ὑπέγραψα †.

XXVI. *Donatio equitis Sir Adam.*

† Τὸ ἔγγραφον τῆς προσενέξεως τὸν εἰς τὸν Αὐρήλιον ἐλατῶν δένδρων καβαλλαρίου τοῦ σὺρ Ἀδάμ †.

Finis deest folio uno e codice excisso.

XXVII. 6767—1259, mense iulio, ind. II.

Donatio Planetæ confirmatur.

Initium deest.

Ἔτι δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ Πεντάκης μετὰ καὶ παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν οἱ καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ὄφους

οἰκειοχείρως προτάξαντες τὸ παρὸν συμβιβαστικὸν ἡμῶν ἔγγραφον τι-
θέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως, ἀβιάστως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ
ἐκτὸς δόλου παντὸς καὶ τρόπου πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγού-
μενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς
Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κῆρ Κύριλλον, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέ-
ρος τῆς ὑπὸ σέ ταύτης ἀγίας μονῆς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ
ἐπεὶ ἀπόντων ἡμῶν ἀπὸ τῆς γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τῆς ἐν τῷ
χωρίῳ Μανταίας καὶ πρὸ χρόνων πολλῶν ξενητευθέντων, ἔφθασεν ὁ
θεῖος ἡμῶν ὁ Πλανίτης ἐκεῖνος ἐκδοῦναι τὰ γονικὰ ἡμῶν ὑποστα-
τικὰ τὰ ἐν τῷ δηλωθέντι χωρίῳ, ἐλαίας τε, χωράφια καὶ μυλοτόπιον
ἐν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβου, καὶ κατέχει ταῦτα χρόνους οὐκ
ὀλίγους, ἀρτίως δὲ ἀνεφέρομεν περὶ τούτου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ
ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ καὶ ἐπορισάμεθα ὀρισμὸν τοῦ κατέχειν
τὰ ἡμίστη τῶν τοιοῦτων ὑποστατικῶν, τὰ δὲ ἕτερα ἡμίστη προσεῖναι
τῇ μονῇ ὡς τὸ πρότερον, καθὼς καὶ ὁ θεῖος ἡμῶν ὁ Πλανίτης ἐκεῖ-
νος ἐξέδοτο ταῦτα δι' ἐγγράφου αὐτοῦ τε καὶ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ
καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθὼς διετάξατο· διὰ τοι τοῦτο
καὶ ἡμεῖς τὸ παρὸν συμβιβαστικὸν ἔγγραφον ποιησάμενοι τῇ ῥηθείσῃ
σεβασμιά βασιλικῇ μονῇ ἐπιδεδώκαμεν εἰς ἀσφάλειαν. εἰ δέ γε πρὸς
ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν τοῦ παρόντος συμβιβαστικοῦ ἐγγράφου ἡμῶν
χωρηθῶμεν, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν λέ-
γειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπασώμεθα τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ
ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἡ μερίς ἡμῶν μετὰ τοῦ
προδότου Ἰούδα. ἐγράφη τὸ παρὸν συμβιβαστικὸν ἡμῶν ἔγγραφον
προτροπῇ ἡμετέρᾳ διὰ τοῦ βασιλικοῦ διακόνου, ὁστιαρίου τῆς ἀγιω-
τάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ταβουλλαρίου Λέοντος τοῦ
Ἑλλαδᾶ. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. β', ἔτους 556' †.

† Νεῖλος ταπεινὸς ἐπίσκοπος Πριήνης †.

XXVIII. 6760—1251, 15. octobris, ind. X.

Iudicium contra Ioannem Poleam et filios eius.

† Τὸ παρὸν κρισιμόγραμμα τῆς καταδίκης ἐ-
ρέως τοῦ Πωλέα καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπεὶ ἡμφί-
βαλλετὴν χαριστικὴν ἔγγραφον, ἣν ἐξέθετο πρὸς

τὸν ἀπὸ τῆς Σμύρνης ἱερέα Λέοντα τὸν Μουζηθρᾶν †.

Ἐφθασε μὲν πρὸ χρόνων πολλῶν ἀποδοῦναι ἐλαϊκὰ δένδρα τῷ ἀριθμῷ τρίακοντα σὺν τοῖς δυοῖ παλαιοῖς δένδροις ὁ ἀπὸ τῆς Μανταίας θεοσεβέστατος ἱερεὺς, Ἰωάννης ὁ Πωλέας, καὶ Θωμᾶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν περιπόθητον ἐξάδελφον αὐτοῦ τὸν ἀπὸ τῆς Σμύρνης ὁρμώμενον θεοσεβέστατον ἱερέα κύρ Λέοντα τὸν Μουζηθρᾶν δι' ἐγγράφου ἐνυπογράφου αὐτοῦ χαριστικῆς, δηλονότι καὶ διὰ πολλῶν εὐεργεσιῶν τῶν ἐκ τοῦ Μουζηθρᾶ πρὸς τὸν Πωλέα γεγονότων χάριν τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων, καθὼς τὸ παρ' αὐτοῦ γεγονὸς παλαιγενὲς ἔγγραφον δηλοποιεῖ κατὰ τὸ «ψιγὴ» ἔτος· πειραθεὶς δὲ ὁ ἄνωθεν δηλωθεὶς ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Πωλέας συνεργίᾳ σατανικῇ ἠνεγκλήτευσαν τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα πρὸς τὸν ἀδθέντην αὐτοῦ, τὸν λίξιον καβαλλάριον τὸν Συργαρήν, ἀποκαρέντος δὲ τοῦ Πωλέα ἐκείνου καὶ κληθέντος διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰαρίωνος, ὥς καὶ τοῦ Μουζηθρᾶ ἱερέως ἀποκαρέντος καὶ αὐτοῦ καὶ κληθέντος Λεοντίου, λέγοντος δὲ τοῦ Πωλέα, ὅτι τὰ μὲν εἴκοσι δένδρα δεδώκαμεν πρὸς τὸν ἐξάδελφόν μου τὸν Μουζηθρᾶν, τὰ δὲ δέκα ἀδίκως κρατοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ γε λίξιος καβαλλάριος ἐκεῖνος ὁ Συργαρής ἐπέπεμψε τὴν τοιαύτην κρίσιν πρὸς τοὺς οἰκοδεσπότας τῆς προνοίας αὐτοῦ, ὥστε τηρηθῆναι ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐξισεῦσαι αὐτούς. συναχθέντες γοῦν ἅπαντες οἱ κρεῖττονες τῆς προνοίας αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ νομικὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Λαοδικηνός, καὶ ἰδόντες τὸ παλαιγενὲς ἔγγραφον, τὸ παρὰ τοῦ Πωλέα γεγονὸς καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Θωμᾶ ἔκριναν, ἀδίκως λέγειν τὸν Πωλέαν καὶ μὴ ἔχειν δίκαιον ἐν αὐτοῖς. ὁ δὲ γε Πωλέας ὁ καὶ ἀποκαρεῖς καὶ κληθεὶς Ἰαρίων ἤθελεν ὑμῶσαι ἕνεκα τῶν δέκα ἐλαϊκῶν δένδρων, ἰδὼν δὲ τὴν τόλμην αὐτοῦ ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ, ἱερεὺς ὁ Μουζηθρᾶς, εἶρηκε πρὸς τοὺς κρίνοντας τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἂς ἔχῃ τὰ δέκα δένδρα καὶ μὴ ὑμῶσῃ· οἱ δὲ κρίνοντες ἔλεγον, ὅτι ἄδικόν ἐστι, καὶ πάλιν ὁ Μουζηθρᾶς ἔλεγε πρὸς αὐτούς, ὅτι ἂς ἔχῃ ταῦτα, καὶ ἂς λείπῃ ὁ ὅρκος, ὁ δὴ καὶ γέγονε. καὶ διὰ τοῦτο κρίσις ἐγεγόνει. τὰ νῦν δὲ χρόνων διαβιβασθέντων εἴκοσι καὶ τριῶν καὶ τὰ μὲν εἴκοσι δένδρα ἐνέμοντο παρὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Μουζηθρᾶ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βωλοβόντου, τὰ δὲ δέκα παρὰ τοῦ μέρους

τοῦ Πωλλῆα, ἤγουν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Θωμᾶ, ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ
 ἔξω πάσης αἰτίας, ὃ δὴ κρίσιμον γράμμα τάξιν ἐπέχον σημειώματος
 ὑπογραφὴν παρὰ τῶν ἐκείσε παρατυχόντων ἀνδρῶν χρησιμωτάτων, δι'
 ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ συνεργία σατάνικῇ ἠθέ-
 λησεν ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος ἱερεὺς καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτῶν καταλῦσαι τὸ παλαιγενὲς ἔγγραφον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ
 δὴ καὶ τὴν γεγνησάν κρίσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σουργαρή παρὰ τῶν
 κριεπτόνων οἰκοδεσποτῶν τοῦ χωρίου αὐτῶν, καὶ ἠνεγκλήτευσεν τὰ
 τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν τὴν εὐγενεστάτην Κομ-
 νηνὴν τὴν Βράναιναν, ἥτις καὶ ἀκούσασα τὴν αἰσχυρὰν ἐνθύμησιν καὶ
 ἐπιχείρησιν τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου ἱερέως, ἠθέ-
 λησε κατακρατῆσαι τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα, ἀναδραμὸν δὲ καὶ τὸ
 μέρος τοῦ Βωλοβόντου πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν Βράναιναν καὶ ἀκούσασα
 αὐτῆκῶς τὰ παρὰ τῶν δύο μερῶν προβαλλόμενα καὶ ἰδοῦσα καὶ αὐ-
 τοφῇ καὶ τὰ παλαιγενῆ δικαιώματα τοῦ Βωλοβόντου διωρίσατο κρι-
 θῆναι καὶ πάλιν, ἤγουν τὸν Θωμᾶν, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν μη-
 τέρα αὐτῶν μετὰ τοῦ μέρους τοῦ Βωλοβόντου, ἐνθα καὶ βούλονται,
 ὃ δὲ γε Θωμᾶς κατεδέξατο τοῦτο καὶ ἄκων, ὃς καὶ πρὸ τοῦ κριθῆ-
 ναι ἐτρύγησε τὰ ἀμφίμαχα δέκα δένδρα ἐλαϊκὰ, θυναστείᾳ χρώμενος.
 ἀκούσασα γοῦν τούτου ἡ κυρία αὐτοῦ καὶ μεγάλως βαρυνθεῖσα ἀπέ-
 πεμφεν αὐτὸν κριθῆναι, ὃ καὶ πεποίηκε. κατὰ γοῦν τὴν σήμεραν,
 ἥτις ἐστὶ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ ὑκτωβρίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης
 δεκάτης ἰνδ., παρέστη ὁ Θωμᾶς, ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτῶν ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Παναρέτου, καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἐκείσε
 οἰκοδεσπότας τοὺς καὶ κατ' ὄνομα κάτωθεν δηλωθησομένους, παρέ-
 στη δὲ καὶ τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου ἀντικριθῆναι μετ' αὐτῶν. τὸ
 δὲ γε μέρος τοῦ Θωμᾶ ἀπεντεῦθεν ἔφασκεν, μὴ εἶναι τὰ χαρτῶα
 δικαιώματα τοῦ ἄνωθεν δηλωθέντος πατρὸς αὐτοῦ ἀληθῆ, ἀλλὰ ψευδῆ
 εἰσὶ τε καὶ μάταια. οἱ δὲ γε οἰκοδεσπόται ἅπαντες, ἰδόντες τὰ δι-
 καιώματα τοῦ μέρους τοῦ Βωλοβόντου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν γεγνησάν
 κρίσιν παρὰ τῶν ἐποίκων χωρίου Αὐρηλίου, ἔλεγον κακῶς λέγειν τὸν
 Θωμᾶν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, ὡς δικαίαν οὖσαν τὴν κρίσιν καὶ τὸ γε-
 γονὸς παλαιγενὲς ἔγγραφον παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Θωμᾶ. πολλῶν οὖν
 λόγων λεγθέντων εἶπον καὶ πάλιν πρὸς τὸν Θωμᾶν, ὅτι δέξαι ἀφο-
 ρισμὸν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, ὡς οὐκ εἰσὶ τὰ ἔγγραφα ἀληθῆ, ἀλλὰ

ψευδῇ. καὶ ἀπεντεῦθεν ἔπαρον τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα. ὁ δὲ γε Θωμᾶς μὴ καταδεξάμενος τοῦτο ἀπέφυγε· τὸ δὲ γε μέρος τοῦ Βωλοβόντου ἠθέλησε δέξασθαι ἀφορισμὸν ὡς κακῶς λέγειν τῷ Θωμᾶ καὶ τῷ μέρει αὐτοῦ. ἰδὼν δὲ ὁ Θωμᾶς, ὅτι οὐκ ἔχει δίκαιον, ἀλλ' ἐδέξατο καὶ τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου ἀφορισμὸν, ὡς δίκαιά εἰσι τὰ ἔγγραφα, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔδωκε ταῦτα πρὸς τὸν Μουζηθρᾶν, τὸν αὐτοῦ ἐξάδελφον. ταῦτα ἰδόντες ἡμεῖς οἱ ἐκεῖσε παρατυχόντες ἐκρίναμεν ἀντιστρέφαι τὸν Θωμᾶν, ἅπερ ἐτρύγησεν ἐλαϊκὰ δένδρα, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μὴ ἔχειν δίκαιον ἢ τὸν Θωμᾶν ἢ τὸ μέρος αὐτοῦ λαλῆσαι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν πώποτε ἢ εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἢ εἰς ἀρχοντικὸν κριτήριον. εἰ δὲ γε βουληθῇ λαλῆσαι, ἄπρακτος ἀποπεμφθῇ ἐφ' οἷς ἂν ἔχῃ λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀράς ἐπισπάσῃται τὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ ἀγίων θεοφόρων πατέρων καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ δώσει προστίμου ὑποκείσεται ὑπέρπυρα εἴκοσι τέσσαρα πρὸς τὸν δημόσιον, ὡς δεξάμενον τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου χάριν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἀφορισμὸν ἀπὸ τοῦ ἐντιμοτάτου χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Μανασσῆ. μ. η. ν. ι. δ. κ. τ. ω. β. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. ι. ε' ἔ. τ. ο. υ. ς. ψ. ξ'. τὸ δὲ τοιοῦτον ἔγγραφον ἐγεγόνει ἐνώπιον τῶν ἐποίκων χωρίου τοῦ Πωλέα, τοῦ Καταλλάκτου Μιχαήλ, Θεοδώρου τοῦ Κοντοπούλου, Νικολάου τοῦ Ζωναρᾶ, Μανουὴλ τοῦ Πωλέα καὶ Θετόκη τοῦ Κοσκινᾶ †.

Σίγγον Μιχαήλ	Σίγγον Γεωργίου	Σίγγον Ἰωάννου	Σίγγον Μιχαήλ
τοῦ Σ ούλη.	τοῦ Σ ιδηράκη.	τοῦ Βα ρίτου.	τοῦ Ματζούκη.
Σίγγον Νικήτα	Σίγγον Μιχαήλ		
τοῦ Πε παγωμένου.	τοῦ Παρ δοφαγωμένου.		

Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μετροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταΐας ὁ Κάλλιστατος γράφας ὑπέγραψεν †.

† Εἶχε καὶ ὀπισθεν τὸ μ. η. ν. ι. δ. κ. τ. ω. β. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. ι. ε' ἔ. τ. ο. υ. ς. ψ. ξ'. ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀπὸ χωρίου τῆς Μανταΐας τοῦ τε θεοσεβεστάτου ἱερέως Μανουὴλ, ἱερώς Μιχαήλ τοῦ Θεοφυλάκτου, τοῦ ἐντιμοτάτου νομικοῦ Ἰωάννου τοῦ Λαοδικηνοῦ, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως Νικήτα τοῦ Κοντοπούλου καὶ ἀπὸ τῶν οἰκοδεσποτῶν Βασιλείου τοῦ Λαοδικηνοῦ, τοῦ Πολυχάρπου καὶ ἐτέρων †.

† Ἡ παροῦσα κρίσις γεγονυῖα ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου, τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης καὶ πανυπερτίμου παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς χώρας Μανταίας καὶ τῶν ἀπὸ χωρίου τοῦ Παναρέτου τῶν καὶ ἐντὸς δηλουμένων κατ' ὄνομα ἐνωπίων καὶ ἐμοῦ ἐπεσημειώθη αὐτοχείρως διὰ τὸ ἀξιόπιστον †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Ἰωάννης ὁ Μανασσῆς †.

Deest folium unum.

XXIX. 6786—1278, mense februario, ind. VI.

Donatio facta monasterio.

Initium deest.

ἀλλ' ἵνα ζημιωθῇ καὶ ὡς πλεονέκτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγονυίας προσενέξεως κατὰ σκοπὸν θεοφιλῇ ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἐξ εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον. διὰ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν τῆς προσενέξεως ἡμῶν γράμμα γεγονὸς καὶ πιστωθὲν διὰ ἀξιόπιστων μαρτύρων ἐπεδόθη τῇ καθ' ἡμᾶς σεβασμῖα μονῇ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ,ς ἔτους ,ς ψ πς' †.

† Παρῆσαν δὲ μάρτυρες ἐν τῇ τοιαύτῃ προσενέξει ὅ τε Λέων ὁ Γαλέπης, Μιχαήλ ὁ Κουρσάρις καὶ Μανουὴλ ὁ Καφούρτης καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι †.

† Ἐγράφη δὲ ἡ τοιαύτη προσαγωγή καὶ προσένεξις διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως καὶ νομικοῦ ἐνορίας Μανταίας τοῦ Φιλοκунνηγῆτου καὶ ὑπεγράφη εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

XXX. Sine anno, mense iunio, ind. II.

Ioannes, Smyrnae metropolitā, monacho Callinico Scullato donat campum.

† Τὸ σιγιλλιῶδες γράμμα τοῦ μοναχοῦ Σκουλλάτου, ὅπερ ἐγγεγόνει πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ χρηματίσαντος Σμύρνης μητροπολίτου Ἰωάννου †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τῷ ὀσιωτάτῳ μοναχῷ Καλλινίκῳ τῷ Σκουλλάτῳ, ἀφ' ὧν ἐκκλησιαστικῶν χωραφιαίων τοπίων ἔκτεται ἡ καθ'

ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ, ἀποδίδωσιν ἐν τῇ Μανταίᾳ χωράφιον ὥσει μοδίον τριῶν πλησίον τῆς καταφυτευθείσης παρ' αὐτοῦ φυτείας ἀπὸ βορείου μέρους, ὃ δὴ χωράφιον καὶ εἰς ἀμπελῶνα καταφυτεύσων ἔσται ὁ τοιοῦτος καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν εἴσοδον ὡς δεσπότης ἀποκαρπίζεται, ὅπερ καὶ ὀφείλει κατέχειν καὶ νέμεσθαι μετὰ τῶν υἱῶν καὶ κληρονόμων αὐτοῦ εἰς ἀναφαίρετον δεσποτείαν καὶ κυριότητα, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν διηγεκῇ δουλευτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας καὶ φύλακα τῶν ἄνωθεν δηλωθέντων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ συστάτην καὶ ὁλοσχερῶς ὑπὲρ τούτων πονούμενον καὶ φροντίζοντα, ὅθεν καὶ οὐχ ἔξει ἐπ' ἀδείας τις δι' ὅχλου ποιῆσαι αὐτὸν ἢ παρεμποδίσαι καὶ θορυβῶσαι, ὡς ἀποδοθὲν εὐλόγως πρὸς τοῦτον αὐτό, ἀλλὰ καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς οἱ τὸν θεῖον θρόνον τοῦτον εἰσδεξόμενοι τὴν παροῦσαν σιγιλιώδη γραφὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος εὐρόνες ἀκράδαντον καὶ ἀπαράθραυστον διατηρεῖτωσαν, ὡς ἂν καὶ τὰ παρ' ἐκείνων τὸ στερέμνιον κτῶνται. ὀφείλει δὲ ὁ τοιοῦτος ἐπιτελεῖν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ μητροπόλει ὑπὲρ τούτου ἐτησίως ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνεγκρατήτως ὑπερπύρου τέταρτον. ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν σιγιλιώδες γράμμα πεποιήκαμεν, ὅπερ καὶ ἐπεδώκαμεν τῷ διαληφθέντι μοναχῷ τῷ Καλλινίκῳ δι' οἰκείαν ἀσφάλειαν μὴ νὶ ζου νὶ φ ἰ ν δ. β' †.

† Ὁ Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος Ἰωάννης †.

XXXI. Sine anno, mense septembri, ind. XII.

Ioannes Costomoeres, tabularius catepani Smyrnae, possessionem quamdam monasterii a vectigali immunem esse iubet.

† Τὸ ἀποκαταστατικὸν γράμμα τοῦ Κωστομοίρου χάριν τοῦ ὑποστατικοῦ τοῦ Κακαβᾶ, ὅπως διαμένῃ ἀτέλεστον εἰς τὸ ἐξ ἧς †.

† Ἐφθασε μὲν ἡ βασιλικὴ μονὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ἐπονομαζομένη τῶν Λέμβων, ἔχειν καὶ νέμεσθαι ὑποστατικόν τι ἀπὸ τοῦ Κακαβᾶ ἐξ ἀγορασίας, ὑπὲρ οὗ ἐτέθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ παρὰ τοῦ περιποθήτου θεοῦ, τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγγέλου, ἐπιτέλειά τις, ἣν καὶ οὐ δέδωκε μέχρι τοῦ νῦν ἡ αὐτὴ μονὴ διὰ τὸ τεθῆναι ταύτην αὐτῇ ἀνεξετά-

στως καὶ ἀσκόπως, ὡς ὄντος τοῦ αὐτοῦ ὑποστατικοῦ ἀχρήστου τε καὶ ἀπροσόδου, καθὼς ἡμεῖς μετὰ ἐξετάσεως διέγνωμεν τὰ περὶ τούτου. ἐπεὶ δὲ ἐδέησε γενέσθαι παρ' ἡμῶν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ καὶ ἡμετέραν γραφὴν ἀφωϋσαν ταύτην ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιτελείας καὶ εἶναι ἀνερόχλητον ποιούσαν, πεποιήκαμεν ταύτην αὐτῇ, δι' ἧς τῇ ἀντιλήψει καὶ πολυχρονίῳ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως διατηρηθήσεται ἡ τοιαύτη μονὴ ἀνεπηρέαστος καὶ ἀζήμιος, τοῦ δημοσίου μηδεμίαν πάροδον ὀφείλοντος ἔχειν χάριν ἐπιτελείας τοῦ τοιούτου ὑποστατικοῦ εἰς τὴν ῥηθείσαν μονήν, ὡς τοῦ Κακαβᾶ παραδοθέντος παρ' ἡμῶν ἀλλαχόθι, ἔνθα καὶ καταβαλῆται τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα, καθὼς αὐτὰ ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ δημοσιακὰ κεφάλαια, ἧγουν νομίσματα ἀγάπης, σιταρχίας καὶ ἐτέρων ζητημάτων τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ πάροικοι. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παρούσα ἡμῶν γραφὴ ἐγεγόνει τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ιβ' †.

† Ὁ ἀπογραφεὺς τοῦ κατεπανίκου Σμύρνης δοῦλος καὶ γραμματικὸς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης ὁ Κωστομοίρης †.

† Τὸ δὲ παρὸν ἀποκαταστατικὸν γράμμα εἶχε καὶ μολιβδίνην βούλλαν ἀπηρωρημένην γράφουσαν οὕτως· τὸν Κωστομοίρην ὁ Χρυσόστομος σκέποις γραφὰς τὰς αὐτοῦ χαριτῶν φερωνόμως †.

XXXII. 6765 — 1257, mense iunio, ind. XV.

Basiliius et Anyisia Planetæ confirmanz donationem factam a Maximo Planetæ.

† Ἐτερον γράμμα Βασιλείου τοῦ Πλανίτου καὶ τῆς μοναχῆς Ἀνυσίας τῆς Πλανιτίσσης, ἐπικυροῦν τὸ προγεγονὸς ἐκδοτήριον πρὸς τὴν μονὴν τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου τοῦ Πλανίτου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν †.

Σίγνον	Βασιλείου	Σίγνον	Ἀνυσίας
τοῦ Πλ	ανίτου.	τῆς Πλ	αντίσσης.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-

τος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης, ὑπεραγίας καὶ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐγὼ Βασίλειος ὁ Πλανίτης καὶ ἡ μοναχὴ Πλανίτισσα ἡ Ἀνυσία οἱ ἄνωθεν καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς ἐγχαράξαντες τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τὴν ἐπικεκλημένην τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους μοναχοὺς, τὸν τε καθηγούμενον ταύτης, τιμιώτατον ἱερομόναχον κϋρ Κύριλλον, καὶ γὰρ ἐπεὶ πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγων ἔφθασεν ὁ αὐτάδελφός μου ἐκεῖνος ὁ Πλανίτης ἀποκαρῆναι ἐν τῇ τοιαύτῃ βασιλικῇ μονῇ καὶ κληθῆναι Μάξιμος τοῦνομα μοναχός, ἐκδοῦναι τὸ ἐν τῇ Μανταίᾳ γονικὸν ἡμῶν ὑποστατικὸν βουλήν τε καὶ θελήσει καὶ ἡμῶν τῶν ἄνωθεν σιγνογραφησάντων, ὥστε κατέχειν αὐτὸ ἢ τοιαύτη ἀγία βασιλικὴ μονὴ καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν καὶ παντοῖαν ἀποφέρειται πρόσδοον εἰς τροφήν καὶ ἀνάπausιν τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, χρᾶσθαι τὴν ὑπ' αὐτοῦ εἵσοδον τῶν καὶ μνειάν ποιουμένων ὑπὲρ τῆς ἐκεῖνου ψυχῆς καὶ ἡμῶν, ὅπως ὁ παντεπόπτῃς θεὸς ὕλεως γένηται ἐν καιρῷ τῷ τῆς κρίσεως καὶ ἀνάπausιν ἀπονέμῃται ταῖς ἡμετέρας ψυχαῖς, στέργομεν καὶ ἡμεῖς τὰ πρὸ καιροῦ γεγονότα παρ' ἐκεῖνου καὶ παρ' ἡμῶν χαρτῶα δικαιώματα, τὸ τε νομικογραφὲν ἔγγραφον καὶ τὴν διάταξιν τὴν παρ' ἐκείνου γεγυνοῖαν τὴν τελευταίαν καὶ νόμιμον τὴν ἐν τῷ ὑστέρῳ τῆς διαλέξεως λόγῳ σώαν γραφείσαν καὶ ἀληθῆ, ὡς τὸ βέβαιον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχουσαν τοῦ μὴ παρασχευθῆναι ἀπὸ τοῦ νῦν ἢ ἀνατραπῆναι ἢ παρ' ἡμῶν ἢ παρ' ἐτέρου τινός, ἀλλὰ αἰεὶ καὶ εἰς τὸ ἔξῃς διαμένουσιν, ὡς οἱ θεοὶ νόμοι διακελεύουσιν· τὰ γὰρ τῷ θεῷ ἀφιερωθέντα ἅγια εἰσὶ καὶ τῷ θεῷ ὀφείλουσιν ἀποπέμπεσθαι καὶ οὐδεὶς ὅλως χεῖρα ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ τῷ δοτῇρι θεῷ ἔξει ἀντίδικον, εἰ δὲ καὶ τὰ παρ' ἐκεῖνου καὶ τὰ παρ' ἡμῶν οἰκιοβούλως ἐκδοθέντα καὶ προσκυρωθέντα τῷ θεῷ βουληθῇ τις ἀθετῆσαι ἢ ἀνατρέψαι ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ δι' ἐτέρας ἡμῶν ἀσφαλείας ἐκ δευτέρου βεβαιωθέντα λόγον τὸν οἰονδήτινα προσβαλῶμεν τῇ τοιαύτῃ βασιλικῇ μονῇ, ἄπρακτοι ἀποδιωκόμεθα τῆς αὐτῆς ἐγχειρήσεως ὡς τοῦ ἐκδοθέντος ψυχῶφελος ἡμῶν πράγματος ἐν μεταμελείᾳ γενόμενοι· ὀφείλει δὲ καὶ ἡ ἀγία βασιλικὴ μονὴ διδόναι πρὸς τὴν μοναχὴν, ὅσα τὰ εἰς

ζωάρκειαν ὑπεσχέθη καὶ συνεφωνήθη, μέχρις ἂν ἐν τοῖς ζώσιν εὐρίσκηται, μετὰ δὲ τὴν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα μετάστασιν ἐσεῖται ἡ μονὴ ἀνενόχλητος, ζημίαν δὲ ἔξει τὸ μὴ ἐμμένον μέρος πρὸς τὸ ἐμμένον ὑπέρπυρα ἑκατόν. διὰ γὰρ τὸ ἀνενόχλητον ἡμῶν τε καὶ τοῦ μέρους τῆς μονῆς καὶ πάλιν γέγονεν ἡ παροῦσα ἡμῶν ἀσφάλεια, ἥτις καὶ τοὺς παλιμβόλους τρόπους μακρόθεν ἀποβάλλουσα. μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ιε' ἔτους ,ς ψ ξ ε' †.

† Ὁ λογοθέτης καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἀχρεῖος ἐν διακόνοις καὶ τοῦ ὄφους γραφεὺς, Ἰωάννης ὁ Ἀργυρόπουλος †.

† Ὁ ἀχρεῖος ἐν ἱερεῦσιν ὑπομνηματογράφος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος ὁ Ἀληθινός, μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Εἶχε καὶ ὀπισθεν ὑπογραφὰς ταύτας· † Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Μιχαὴλ ὁ Πετρίτζης †. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος, ὡς τὸ ὄφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Νικόλαος, ὡς τὸ ὄφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Χιονᾶς, ὡς τὸ ἄνωθεν ὄφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Σίγνον	Ἐένου	Σίγνον		Θεοδώρου	Σίγνον		Νικήτα	Σίγνον		Ἰωάννου		
τοῦ		Λεγά.	τοῦ		Ἀκα	κιανοῦ.	τοῦ	Ζω	ναρά.	τοῦ	M	αγγανάρη.

Σίγνον	Φωκά	
τοῦ	M	αυρολέοντος †.

† Ὁ λογοθέτης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἰωάννης ὁ Ἀργυρόπουλος, καὶ ἐνταῦθα ὑπέγραφα δι' ἀσφάλειαν †.

XXXIII. Sine anno, mense octobri, ind. XII.

Constantinus Planetes declarat monasterium immune esse a vectigali duorum hyperperorum.

† Ἐτερον γράμμα ἀνενοχλησίας Κωνσταντίνου στρατιώτου τοῦ Πλανίτου †.

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιβ'. ἐγὼ Κωνσταντῖνος στρατιώτης ὁ Πλανίτης ὁ ἔχων τὸ πρᾶγμα τοῦ Πλανίτου, οἷον καὶ ὅσον ἐστὶ, διὰ πρακτικοῦ εἶχον ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων χάριν ἐπιτελείας ὑπέρπυρα δύο, καὶ ἐλθὼν ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ ζητῆσαι ἀπὸ τῆς μονῆς τὰ κατ' ἔτος ἐπιτελούμενά μοι δύο ὑπέρπυρα εὔρον, ὅτι πεπράκασι ταῦτα οἱ γονικάριοι, ὃ τε Βασίλειος ὁ Πλανίτης καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Πεντάκης, καὶ ἐποίησάν με οἱ μοναχοὶ ἀπολογίαν, λέγοντες, ἐπίδοτε ἡμῖν πρᾶγμα καὶ ἵνα ἐπιτελῶμεν· ἐπεὶ δὲ εὔρον, ὅτι ἀπέπραγαν αὐτὸ οἱ γονικάριοι, εἶσα τοὺς μοναχοὺς ἀνενοχλήτους. διὰ τοῦτο ἐποίησα πρὸς τὴν μονὴν τὸ παρόν μου ἔγγραφον δι' ἀσφάλειαν ἐνώπιον μαρτύρων, τοῦ τιμιωτάτου ὑπερβαίνοντος κυροῦ Γρηγορίου καὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Κινάμου, τῷ οἰκείῳ ἀνθρώπῳ τοῦ περιποδήτου συμπενθεροῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ σεβαστοκράτορος, τοῦ οἰκονόμου τῆς αὐτῆς μονῆς, κυροῦ Φιλοθέου, τοῦ ἐκκλησιάρχου, ἱερομονάχου Νεῖλου, τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου, τοῦ μοναχοῦ Βαρνάβα τοῦ Πλανίτου καὶ ἐτέρων μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Κωνσταντῖνος ὁ Πλανίτης μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ τοῦ ὄφους γραφεὺς Γρηγόριος ὁ Ὑπερβαίων μαρτυρῶν ἔγραφα καὶ ὑπέγραφα †.

XXXIV. 6745—1237, mense iunio (ind. X).

Venditio olivarum.

† Ἐτερον πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Παδηνοῦ καὶ τοῦ Πανναδοῦ πρὸς τὸν Κουρτίκην Θεόδωρον· χάριν τῶν εἰς τοὺς Πλάνους πλησίον ἐλαϊκῶν δένδρων αὐτῶν †.

Σίγνον	Μιχαήλ	Σίγνον	Ἄννης	Σίγνον	Ἰωάννου
τοῦ Ῥαδ	ἡνοῦ.	τῆς συμ	βίου αὐτοῦ.	οἰοῦ τ	οῦ Παννάδου.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μιχαήλ ὁ Ῥαδηνὸς καὶ ἡ τοῦτου γνησία σύζυγος Ἄννα καὶ ὁ γυναικάδελφος αὐτοῦ Ἰωάννης, οἱ καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ὅρους τοὺς τιμίους καὶ ζωποιατοὺς σταυροὺς οἰκειαῖς χερσὶν ἐγχαράξαντες, τῇ παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνουπόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσίωνος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐς αἰεὶ τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ἀφείλουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ἢ ὁπωσοῦν παρασαλευθῆναι ὀφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολούντων, οὐ παρ' ἑτέρου οἰουδῆτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἀλλοτρίου τὸ σῶζον, τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου ἀποτετραμμένης αἰτίας πρὸς σέ, τὸν κῆρ Θεόδωρον τὸν Κουρτίκην, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος, κληρονόμους καὶ διαδόχους, καθὼς δηλωθῆσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ γονικῶς καὶ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέροντα, τὰ καὶ διακείμενα ἀπὸ βορείου μέρους τοῦ Πλανίτου καὶ πανταχοῦ πλησιάζοντα τὸ πρόσπειον τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, ἥγουν δένδρα δώδεκα καὶ ἄλλα, ὅποια διάφορα δένδρα εὑρεθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ χωραφίῳ, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, βουληθέντες ἐκποιήσασθαι τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν πανταχόθεν ὥς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς τὰς σὰς ἀκοὰς τοῦ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Κουρτίκη, ἠθέλησας ταῦτα ἐξωνήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτὸ ἀπὸ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν εἰς νομίσματα . . . δεκαεὶ καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐπ' ὄψει τῶν κἀτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων, καὶ τελέως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων καὶ παντοίων σου τῶν διακατόχων εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ἄδειαν ἔχοντός σου κατὰ πᾶσαν ἐξουσίαν πωλεῖν, δωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, προικοδο-

τεῖν, λεγατέουσιν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις ἐν τοῖς ἰδίοις ποιεῖσθαι παρακελεύονται. οὕτως οὖν τῆς παρούσης πράξεως παρ' ἡμῶν γινομένης ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα τοῦ μὴ ὅλως ὀχλησὶν τινα προσενέγκωμέν σοι ἢ τῷ μέρει σου, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἵνα ἐπιδιδῶμεν τὸ τίμημα αὐτῶν ἐπὶ τὸ διπλάσιον καὶ πρὸς τὸν δημόσιον ὑπέρπυρα εἴκοσι, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. μ. η. ν. ι. ο. υ. ν. ι. φ. ι. ν. δ. ζ' ἔτους, σ. ψ. μ. ε' ἐνώπιον τῶν συγνογραφησάντων μαρτύρων †.

Σίγνον		Γεωργίου	Σίγνον		Γεωργίου	Σίγνον		Μιχαήλ
τοῦ Ῥω		γολόγου.	τοῦ		Γεγέ.	τοῦ		Μ αχλαμά.

Σίγνον		Κωνσταντίνου
τοῦ		Μαυροϊωάννου.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ Λαοδικηνός, τῇ παρούσῃ καθαρᾷ πράξει γράφας ὑπέγραψα.

XXXV. Sine anno, mense aprili, ind. III.

Nicolaus Adam monasterio donat praedium, ecclesiam et arbores.

† Ἐτερον γράμμα χαριστικὸν τοῦ Ἀδὰμ Νικολάου χάριν τῶν ἐν τῷ τοῦ περιόρου τοῦ μετοχίου τῶν Πλάνων δένδρων, τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς γῆς †.

† Ἐὰν ἐπὶ τῷ παρόντι καὶ ἀνονήτῳ τοῦ βίου τούτου πελάγει πλὴν ποιούμεθα τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν σπουδὴν, πολλῶ μᾶλλον καὶ τὰ ὠφέλιμα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, εἰ οὐ νήφομεν. καὶ γὰρ Νικόλαος ὁ Ἀδὰμ ἀποχαρίζομαι εἰς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων τὸ εἰς τοὺς Πλάνους περιωρισμένον τόπιον, τὸ καὶ τῆς μονῆς αὐτῆς ὄν μετόχιον, ὡσαύτως καὶ τὴν ἐκεῖσε ἵσταμένην ἐκκλησίαν σὺν τῇ ὑπ' αὐτὴν γῇ καὶ τὰ περιωρισμένα δένδρα τὰ ἐκ γονικότην διαφέροντά μοι ἀπὸ τοῦ Ληστοῦ ἐκείνου καὶ τοῦ Πλανήτου, ἅπερ μοι ἐδωρήσατο ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς ἀτελῶς πάντῃ καὶ ἀβαρῶς, καθὼς ἐδωρήθησάν μου πανεξκουσάτα ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς, ἦτοι τὰ τρία δένδρα, τὸ μὲν ἐν

ἵστατο συγκεκολλημένον εἰς τὴν κόγχην τῆς ἐκκλησίας, τὰ δὲ δύο ἔνδον τοῦ φραγμοῦ· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγέγονει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ καθηγουμένῳ τῆς βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, κυρῷ Γερασίμῳ, εἰς τὸ κατέχειν ταῦτα ἢ τοιαύτη μονὴ καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. τρίτης †.

† Νικόλαος ὁ Ἀδάμ †.

XXXVI. Sine anno, mense octobri, ind. XII.

Monasterio duae arbores restituuntur.

† Ἔτερον ἐμμάρτυρον γράμμα τοπικῶν ἀνθρώπων χάριν τῶν ἀνασπασθέντων δύο δένδρων ἀπὸ τοῦ Φοίνικος δυναστικῶς οἱ αὐθένται αὐτῶν †.

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιβ' ἡμέρα ἔκτῃ παρεδώκαμεν τὰ δένδρα τὰ πλησίον τῆς μονῆς τοῦνομα τοῦ Φοίνικος καὶ πλησίον τοῦ Λεγά, ἅπερ ἀνέσπασαν οἱ ἄνθρωποι τῶν αὐθέντων ἡμῶν, ἥγουν δένδρα δύο, ἵνα μὴ ἐπὶ πλεόν ἔχωμεν κρίμα, ἐπεδώκαμεν ταῦτα ἐντὸς τοῦ ὁσιωτάτου ἡγουμένου, κυροῦ Καλλίστου, καὶ τοῦ οἰκονόμου, τοῦ μοναχοῦ Σάβα, καὶ ἐτέρων μοναχῶν, καὶ διὰ τὸ ἀξιόπιστον ὑπεγράψαμεν καὶ ἡμεῖς ὅτε Θεόδωρος ὁ Μαρτίνος, Γεώργιος ὁ Κακαβάς, Λέων ὁ Ἀρμένης, Ξένος ὁ Κακαβάς, Νικόλαος ὁ Κακαβάς, καὶ ἐπεδώκαμεν τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐμμάρτυρον παράδοσιν πρὸς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων †.

XXXVII. Sine anno, mense ianuario, ind. XIII.

Transactio inter Michaëlem Petritzem et monasterium

† Ἔτερον συμβιβαστικὸν γράμμα στρατιώτου Γεωργίου τοῦ Πετρίτζη ἀπολύσαντος αὐτοῦ τὴν διαφέρουσιν αὐτῷ ἀδελφικὴν μερίδα εἰς τὸ πενθερικὸν αὐτοῦ περιβόλιον, ἀνθ' οὗπερ ἐδέχθη ἀμπέλιον τοῦ ἀπὸ τοῦ μοναχοῦ Σκουλλάτου †.

Σίγνον	Γεωργίου στρα-
τιώτου τοῦ	Πετρίτζη.

† Μηνὶ ἰαννουαρίῳ κα' ἰνδ. ιγ'. κατέλαβον τὴν σήμερον ἐν τῇ σεβασμιά βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων ἐγὼ Γεώργιος ὁ Πετρίτζης

καὶ συνεβιάσθην μετὰ τε τοῦ καθηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, ὥς ἵνα ἔχωσι οἱ αὐτοὶ τὴν εἰς τὸ περιβόλιον τοῦ πενθεροῦ μου διαφερούσαν μοι ἀδελφικὴν μερίδα, οἷαν καὶ ὅσην οὖσαν, ἀντ' αὐτῆς δὲ δεδώκασιν πρὸς με οἱ τοιοῦτοι τὸ ἀμπέλιον, ὅπερ ἔχει ἡ μονὴ ἀπὸ τοῦ μοναχοῦ Σκουλλάτου, εἰς ἀνάπληρωσιν δὲ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ἐπιδίδωμι καὶ ἐλαϊκὰ δένδρα τρία ἐν τῇ τοποθεσίᾳ πλησίον τοῦ Ἀμμωδ . . . διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγέγονει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μ η ν ι κ α ι ι ν δ . τ ο ι ς π ρ ο γ ε γ ρ α μ μ έ ν ο ι ς †.

Σίγνον		Μαρίας	Σίγνον		Γεωργίου	Σίγνον		Μιχαήλ
τῆς	Παδια		τίνης.	τοῦ	Δρού		γγαρι.	τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.

Σίγνον		Ἀνδρονίκου	Σίγνον		τοῦ	
τοῦ ἐτέ		ρου υἱοῦ	αὐτῶν.	Φω		κᾶ.

† Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ τὸ παρὸν γράμμα Νικήτα ἱερέως τοῦ Μανδραγόρη, ὅπερ καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XXXVIII. Sine anno, mense decembri, ind. IX.

Lis inter monasteria Stylli et Lembli de olivis et campis.

† Κρίσιμον γράμμα τοπικῶν ἀνθρώπων χάριν τῆς ὑποθέσεως, ἧς εἶχον μετὰ τῆς μονῆς τοῦ Στύλλου ὑπὲρ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ χωραφίων τῆς Γουναροπουλίνης †.

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' συναθροισθέντες πρὸς ἡμᾶς οἱ μοναχοὶ τῶν δύο βασιλικωτάτων μονῶν, ἀπὸ μὲν τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ Στύλλου ὁ μοναχὸς κὴρ Ἀθανάσιος καὶ ὁ μοναχὸς κὴρ Μακάριος, ἀπὸ δὲ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων ὁ ἐκκλησιάρχης ἱερομόναχος κὴρ Κάλλιστος καὶ ὁ δομέστικος κὴρ Γερμανός, οἵτινες ἠμφάνισαν πρὸς ἡμᾶς τὰ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν δικαιώματα χάριν τινῶν ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ χωραφίων· τηρήσαντες οὖν ἡμεῖς τὰ τούτων δικαιώματα ἠῤορμεν οὕτως, ὅτι τὸ μὲν μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων κατεῖχε ἐλαϊκὰ δένδρα ἑννέα καὶ χωράφιον μοδίων δύο, ἡ δὲ μονὴ τοῦ Στύλλου κατεῖχεν ἐν τῇ τοιαύτῃ τοποθεσίᾳ ἐλαϊκὰ δένδρα δεκατέσσαρα ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Γουναρο-

πρύλου μετὰ καὶ τῆς ὑποσκιαζούσης αὐτῶν γῆς, οὐ μὴν δὲ τοῦ παρ-
οίκου τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ἀλλὰ τοῦ ἐτέρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ
Ἰωάννου, τὰ δὲ δένδρα, ἅπερ ἔχει ἡ μονὴ τῶν Λέμβων, εἰσὶν ἀπὸ
ἐξάλειμματος Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου. πειρώμενοι δὲ οἱ μοναχοὶ
τοῦ Στύλλου οὐκ ἠρκέσθησαν κρατεῖν τοῦ ἐξ ἀγορασίας αὐτοῖς δια-
φέροντος, ἀλλ' ἐπειρῶντο κατέχειν καὶ τὸ παροικικὸν ἐξάλειμμα τῆς
μονῆς τῶν Λέμβων, τηρήσαντες δὲ ἡμεῖς τὰ τῶν ἀμφοτέρων δικαιο-
ματα διεκρίναμεν, ὥς ἐπεὶ ὑπὸ παροικίαν καὶ διὰ πρακτικοῦ ἐτέθη
ἐν τῇ μονῇ τῶν Λέμβων ὑπὲρ κεφαλαίου βασιλικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ,
εὐρίσκεται δὲ ἀμέτοχον καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους, ὡς περ διέπρασε πρὸς
τὴν μονὴν τοῦ Στύλλου, ἵνα διαμένη ἡ μονὴ τοῦ Στύλλου εἰς ὅπερ
ἐξώνηρεν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Γουναροπούλου, καὶ μὴ πλέον χωρεῖ-
σθαι τρέφῃ δυναστικῶ, ἡ δὲ γε μονὴ τῶν Λέμβων μένη εἰς ὅπερ
εἶχεν ὁ πάροικος αὐτῆς, καθὼς ἠῦρομεν καὶ διὰ πρακτικοῦ αὐτῆς.
διὰ τοῦτο γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ τοιαύτη κρίσις παρρησία τῶν δηλωθη-
σαμένων κάτωθεν πρὸς ὄνομα μαρτύρων, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς
σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ἡγοῦν τοῦ σε-
βαστοῦ κυροῦ Νικολάου τοῦ Μοσχαμπέρου, στρατιώτου τοῦ Ἀβαλάν-
του Κωνσταντίνου, Ἀγγέλου τοῦ Σαβέντζη, ἀνδρικοῦ καβαλλα-
ρίου τοῦ Συραλιάτου, Μιχαήλ τοῦ Ξηρίτου, Ἰωάννου τοῦ Γορδάτου,
Θεοδώρου τοῦ Ἐφεσίου, Μανουὴλ τοῦ Κολπηνοῦ, καὶ ἀπὸ πῶν ποπι-
κῶν Μανταίας Γεωργίου τοῦ Κακαβά, Λέοντος τοῦ Ἀρμένη, Θεοδώ-
ρου τοῦ Μαρτίνου, Θεοδώρου τοῦ Βαρίγου, Κυριακοῦ τοῦ Μουρμου-
νηνοῦ καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγε-
γραμμένοις †.

† Ὁ πριμμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιο-
τάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μαν-
ταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκωνηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ
παρούσῃ κρίσει ὡς γράφας ταῦτα μαρτυρῶν ὑπέ-
γραψα †.

XXXIX. 6782—1274, mense ianuario, ind. XII.

Martha Thraceina e filia eius monasterio vendunt arbores et campum.

† Πρατήριον ἔγγραφον τῆς μοναχῆς Μάρθας
τῆς Θρακησίνης καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἀννης

εἰς δρύας λς' καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν δεσποζομένης γῆς
ἐντὸς τοῦ γονικοῦ αὐτῶν ὑποστατικῶν πλησίον
τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ τῶν οἰκημάτων τοῦ Πε-
τρίτζη καὶ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ ϝ.

Σίγνον μοναχ|ῆς Μάρθας Σίγνον Ἀνν|ῆς τῆς

τῆς Θρακ|ησίνης. γνησίας θυγα|τρὸς αὐτῆς ϝ. Ἐν ὀνό-

ματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυ-
ρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερευλογημένης ἡμῶν δεσποίνης θεοτόκου ἀειπαρ-
θένου Μαρίας. ἐγὼ Μάρθα μοναχή ἡ Θρακησίνα καὶ ἡ γνησία αὐ-
τῆς θυγάτηρ, αἱ καὶ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕψους τοὺς τιμίους καὶ
ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως ἐγχαράξασαι, τὴν παροῦσαν ἔγγρα-
φον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομέ-
νων δρυῶν καὶ τοῦ χωραφίου, καθὼς δηλωθήσεται, πάσαν τὴν ἐκ
τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ δύναμιν ἔχουσιν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ
τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ἢ ὅπως οὖν παρασλευθη-
ναι ὑφείλουσιν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν πεπρακτόων, οὐ παρ' ἐτέ-
ρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἷον οἷον ἔτινα ἔγγραφον ἢ ἄγραφον τρόπον
ἢ νομικὴν ἰσχὺν καὶ βοήθειαν, τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως καὶ
ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου
ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἀγροικίας ἢ φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης
τινὸς ἐπιφύγου τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν
προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῃ ἡμῶν τῇ προθέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμε-
ριμνημένου σκοποῦ χρονίας τῆς διασκεφείας καὶ τῆς συναινέσεως παν-
τὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν μονὴν τῆς ὑπερ-
άγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῆς ἡγου-
μενεύοντα, ἱερομόναχον κῆρ Ἀγάθωνα, καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀκου-
μένους ἅπαντας μοναχοὺς. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς γονικῆς ἡμῶν ὑποστά-
σεως πιπράσκομεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν δρύας τριάκοντα καὶ
ἕξ μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε χωραφίου οἴου καὶ ὅσου ὄντος τὸ μεριδικὸν
ἡμῶν δίκαιον μετὰ καὶ τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος εἰς ὑπέρπυρα
ἑξάγια δεκατρία, ᾧ δὴ καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν ἡμῶν εἰς τὰς
ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων,
πλησιαστάς ἔχοντες τούτους· ἀπὸ μὲν βορείου μέρους τὸν τίμιον
Πρόδρομον καὶ τὰ οἰκήματα κυροῦ Γεωργίου τοῦ Πετρίτζη, ἡγουν
ἀπὸ τοῦ αὐλακός, ἀπὸ δὲ δυτικοῦ μέρους τὸν πανευγενέστατον Κωμ-

νηγὸν τὸν Βρανᾶν, ἀπὸ δὲ ἀνατολικοῦ καὶ πάλιν τὸν Πετρίτζην, ἐπαφίημι δὲ ταῦτα εἰς τὴν μονὴν ἀτελῇ καὶ ἀκαταζήτητα ἀπὸ παντός τοῦ μέρους ἡμῶν ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν ἕνεκα σωτηρίας. τοίνυν καὶ κατὰ τὴν τῶν ἐκατέρων τῶν μερῶν θέλησιν τε καὶ ἀρέσκειαν παρὰδεδώκαμεν τὰ τοιαῦτα δένδρα σὺν τῷ ἐκείσε χωραφίῳ, ὥς ἂν κατέχῃ αὐτὰ ἡ μονὴ κυρίως, ἀσθεντικῶς καὶ μονομερῶς, ἀπαρασπᾶστος, ἀπαρλείπτως καὶ ἀναφαιρέτως, ἔχειν ἄδειαν ἐπ' αὐτοῖς τὴν μονὴν πωλεῖν, χαρίζειν, ἀνταλλάττειν, ἐκρίζοι καὶ ἄλλως ὥς δόξει ταύτῃ διὰ βουλῆς καὶ θελήσεως· πάντα μὲν τὰ ἀναγεγραμμένα διὰ μέσον, ὅσα συνεφωνήσαμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν ἀποπαύειν ὑμᾶς ἀπὸ παντός μέρους καὶ προσώπου συγγενικοῦ καὶ ἀλλοτρίου περὶωμένου διανοχλεῖν ἡμᾶς ἢ ἕτερόν τι πρόκριμα ἐπαγαγεῖν ἕνεκεν τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὁμολογοῦμεν τοῦ διατηρεῖν ὑμᾶς ἀνενοχλήτους καὶ ἀζημίους. ἐὰν δὲ τις ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς παρ' ἡμῶν ἀπεμποληθέντα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπεσοῦμεν νομίσματα χρυσᾶ τριάκοντα καὶ ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὴν δημόσιον, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. β' ἔτους ς φ β' ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑπογραφάντων μαρτύρων †.

Σίγνον	μάρτυρος	Σίγνον	μάρτυρος
Κωνσταντίνου	τοῦ Ἀλυκάστου.	Λέοντος	τοῦ Τζουρουλλοῦ.

Σίγνον	μάρτυρος
Κωνσταντίνου	τοῦ Δρίμη.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικός Μιχαὴλ ὁ Λησστής παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ πριμμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκунηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

XL. Sine anno, mense septembri, ind. IX.

Michaël Tesaïtes monasterio tradit ecclesiam S. Praecursoris.

† Τὸ ἐκδοτήριον ἔγγραφον Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Τεσαίτου χάριν τοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ βελτιωθέντων καὶ προσκυρωθέντων πραγμάτων †.

† Μιχαήλ ἱερεὺς ὁ Τεσαίτης οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐγὼ Μιχαήλ ἱερεὺς ὁ Τεσαίτης, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος χάρτου οἰκιοχείρως προτάξας, τίθεται καὶ ποιῶ τὸ τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα, ἥγουν τῆς προσενέξεως, ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος προσήνεγκον πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου Θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης. ἐπεὶ γὰρ ὁ πατήρ μου ἐκείνος, Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσαίτης ἐκδέδωκε τὸν εὐκτήριον οἶκον εἰς τὴν ἄνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν διὰ πλείονα βελτίωσιν καὶ σύστασιν τοῦ τοιοῦτου ναοῦ καὶ εἰς εὐπρέπειαν τοῦ τόπου, ἐπεὶ καὶ ἀσκεπὴς ἦν ὁ τοιοῦτος ναὸς, τὴν σήμερον δὲ ἐκδίδωμι καὶ ἐγὼ, κἄν εἴ τι ἄρα καὶ ἐβελτίωσα ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε ὄντος ναοῦ τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ μετὰ πάσης τῆς περιουσίας ἡμῶν ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἃ δὴ καὶ καθέξει τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς ἀπὸ τῆς σήμερον, ὡς δεσπότης καὶ κυρία, καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὰ δοκοῦντα αὐτῇ μὴ ἐνοχλουμένη παρ' οἰουδήτινος προσώπου ἢ προσγενῶν ἡμῶν ἢ καὶ ἄλλοτριων, ἐγὼ δὲ οὐ τραπήσομαι πώποτε ἐφ' οἷς ὑπετόπωσα, μήπως κατακριθῶ ὡς ἱερόσυλος, ὡς ὁ Ἀνανίας καὶ ἡ Σαπφείρα· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀράς ἔξει τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ζημιωθήσεται δὲ καὶ ὡς πλεονέκτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγονυίας ἡμῶν πράξεως καὶ τοῦ Θεοφιλοῦς σκοποῦ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα λίτραι, μὴ εἰς τινα νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα ἐνώπιον ἀξιολύτων μαρτύρων, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς σεβασμίας

μονῆς εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. εἰ καὶ ἄνωθεν οὐ
δεδηλωται, ἀλλ' οὖν ἐγὼ ἱερεὺς ὁ Τεσσακίτης ὁ προσκαθήμενος ἐν
τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ ἐτέλουν πρὸς τὴν ἄνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν κατ'
ἔτος ὑπέρπυρα δύο ἡμῖσι. μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ἐννάτης †.

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιω-
τάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μαν-
ταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκунηγίτης τὰ, ἄνωθεν δη-
λοῦμενα γράφας ὑπέγραψα †.

XLI. 6790—1281, mense novembri, ind. X.

Theodorus Comnenus Branas monasterio donat olivas et quercus.

† Ἐτερον γράμμα προσενέξεως τοῦ Κομνηνοῦ
κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βρανᾶ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν
δένδρων καὶ τῶν δρυῶν, ὧν ἐξωνήσατο ἀπὸ τῶν δη-
λουμένων ἐν τῷ παρόντι πρατηρίῳ †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, Θεόδωρος Κομνηνὸς ὁ Βρα-
νᾶς, οἰκείᾳ χειρὶ προσέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύμα-
τος. ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βα-
σιλέως, Κομνηνὸς Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος
χάρτου σιγνογραφήσας τίθεμαι καὶ ποιῶ τὸ παρὸν τῆς προσαγωγῆς
μου γράμμα, ἡγουν τῆς προσενέξεως, ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ
ἀγαθοθελῶς καὶ μεθ' ἡλαθῆς καὶ καθαρᾶς προαιρέσεως πρὸς τὴν σε-
βασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεωμήτορος τῆς Λεμ-
βιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγουμενεύοντα, ἱερομόναχον κὺρ
Ἀγάθωνα, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς, καθὼς
κατωτέρω δηλωθῆσεται· ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος προσ-
ενέγκω πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν δένδρα ἐλαϊκὰ . . .
ἅπερ καὶ εἰσὶ ταῦτα ἐν διαφόροις τόποις καὶ ἔχω αὐτὰ ἐξ ἀγορα-
σίας, ἀπὸ μὲν τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου τοῦ Χρυσοβέργη δένδρα δεκα-
τέσσαρα καὶ ὀρθὰς τρεῖς μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε χωραφίου, οἷου καὶ
ᾧσου ὄντος. ἡ ἐπιτελεία αὐτῶν ὑπέρπυρον ἡμῖσι, ἀπὸ τοῦ Γερμενικοῦ
δένδρα ἐπὶ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν . . . ἐν, καὶ ἀπὸ τοῦ παπᾶ Μιχαήλ

τοῦ Τζυκαπίτη τοῦ Καμμαριώτου καὶ Μιχαήλ τοῦ Κοσκινᾶ δένδρα ἐλαϊκὰ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν ὑπέρπυρον ἐν καὶ τρίτον, ἃ δὴ καὶ καθέξει ἀπὸ τῆς σήμερον ὡς δεσπότις καὶ κυρία καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτὰ πάντα τὰ δοκοῦντα αὐτῇ μὴ ἐνοχλουμένη παρ' οἰουδήτινος προσώπου ἢ προσγενοῦς ἡμῶν ἢ ἀλλοτρίου. ἐγὼ δὲ οὐ τραπήσομαι πώποτε εἰς ἀθέτησιν, ἐφ' οἷς ὑπετύπωσα, μὴ πως κατακριθῶ ὡς Ἀνανίας καὶ ἡ Σάπφειρα ἱερόσυλος. προσήνεγκον δὲ ταῦτα τῇ καθ' ἡμᾶς σεβασμῖα μονῇ ὑπὲρ ψυχικῆς μου σωτηρίας καὶ τῶν γονέων μου, ὅθεν καὶ ἐπιφωνοῦμαι, ὡς ὅτι ὁ πειραθησόμενος χωρῆσαι πρὸς ἀνατροπὴν τῆς τοιαύτης προσαγωγῆς ἡμῶν, οὐ μόνον ὑποπесеῖται κατακρίματι καὶ ἀραῖς, ἀλλὰ καὶ ζημιωθήσεται ὡς πλεονέκτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγονυίας πράξεως καὶ τοῦ θεοφιλοῦς σκοποῦ ὑπέρπυρα λίτρας δύο εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον. διὰ τοι τοῦτο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς προσενέξεως ἡμῶν γεγονός καὶ πιστωθὲν δι' ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐπεδόθη τῇ σεβασμῖα μονῇ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. μὴ νὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ι', ἔτους ,ςψ η' †.

† Ὁ πριμικήριος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἁγιοτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνηγίτης, τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XLII. 6792—1283, mense novembri, ind. XII.

Gordatae monasterio vendunt domus et vineam.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῶν οἰκημάτων τοῦ Γορδάτου ἐκείνου Θεοδώρου καὶ τῶν ἔγγιστα αὐτῶν ὑποστατικῶν †.

Σίγνον τῆς συμβίου Θεοδώρας	Σίγνον Γεωργίου τοῦ
Θεοδώρου ἐκείνου τοῦ Γορδάτου.	γνησίου α υτῶν υἱοῦ.
Σίγνον στρατιώτου	Σίγνον Μαρίας τῆς
Γεωργίου τ οῦ Πετρίτζη καὶ γαμ βροῦ αὐτῶν.	συμβίου α υτοῦ καὶ θυγατρὸς αὐτῶν †.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Θεοδώρα ἡ σύζυγος ἐκείνου Θεοδώρου τοῦ Γορδάτου καὶ ὁ γνήσιος ἡμῶν υἱός, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ περιπόθητος ἡμῶν γαμβρός, κῆρ Γεώργιος

ὁ Πετρίτζης, καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Μαρία, οἱ καὶ ἄνωθεν τοῦ παρόν-
 τος ὄφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκαιοχείρως ἐγγα-
 ράξαντες, τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν πρᾶσιν
 τῶν κάτωθεν δηλωθήσομένων οἰκημάτων καὶ τοῦ ἀμπελοπεριβολίου,
 καθὼς δηλωθήσεται, πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ
 δύναμιν ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ
 ἀνατραπῆναι ὀφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν πεπρακότων, οὐ
 παρ' ἐτέρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἷονδῆτινα ἐγγραφὸν ἢ ἄγρα-
 φον τρόπον ἢ νομικὴν ἰσχὺν καὶ βοήθειαν, τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν
 ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης
 ἢ βίας ἢ φόβου ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου αἰτίας τῆς τῶν νόμων
 ἀποτρεπομένης, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῳ ἡμῶν τῇ προ-
 θέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ, χρονίας τῆς διασκέψεως
 καὶ τῇ συναινέσει παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ
 ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης
 καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύοντα ἱερομόναχον, κῆρ Κάλλιστον,
 καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸν ἅπαντα. καὶ γὰρ τὰ γονικὰ καὶ κληρονομικὰ οἰκήματα τοῦ
 αὐθέντου καὶ ἀνδρός μου ἐκεῖνου, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Γορδάτου,
 ἐπεὶ ἠθέλησεν αὐτὰ μετὰ πάσης ἐτάσεως καὶ καθαράς καὶ φανεράς
 προαιρέσεως καὶ ἐποίησε διαθηκῶν γράμμα πρὸς τὴν ἄνωθεν δηλω-
 θείσαν μονὴν καὶ ἐπαφῆκε τὰ τοιαῦτα ἐκεῖσε ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ
 σωτηρίας, ἥγουν τὰ ἡμίση τούτων, τὰ δὲ ἡμίση ἀφῆκε τῷ υἱῷ αὐτοῦ,
 ἠθελήσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὥπως διαπράσωμεν τὰ πάντα, ὅσα ἂν καὶ
 ᾧσι, πρὸς τὴν τοιαύτην μονήν· καὶ ἰδοὺ τὴν σήμερον πέπρακα ταῦτα,
 ὕπερ εὐρίσκεται εἰς μεριδικὸν τοῦ υἱοῦ μου Γεωργίου μετὰ τοῦ γαμ-
 βροῦ μου τοῦ Πετρίτζη εἰς νομίσματα χρυσὰ ἐξάγια εἰκοσιπέντε, ἃ
 δὴ καὶ λαβόντες τὴν σήμερον ἐγὼ τε ἡ δηλωθεῖσα γυνὴ τοῦ Γορδά-
 του ὑπέρπυρα εἴκοσι καὶ ὁ γαμβρὸς μου ὁ Πετρίτζης τὰ πέντε ὑπέρ-
 πυρα ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων. ἔχει δὲ ἡ
 Λεβουνίνη ἐντὸς τῆς αὐλῆς ὀσπήτιον κεραμόστεγον καὶ χορτοσκεπὲς
 ἐν, καρύαν μίαν, συκὴν μίαν, ροῦδέας δύο καὶ δρύας δύο, ὡσαύτως
 καὶ ὁ Πετρίτζης εἰς τὰ ἕτερα δένδρα, καρύας, συκᾶς, ροῦδέας καὶ
 ὑποκλήματα, εἰς ταῦτα καὶ μόνον ὀφείλει μερίζειν μετὰ τῆς μονῆς, ἡ
 μὲν μονὴ μεριδικὰ τρία, ὁ δὲ Πετρίτζης δύο, τὰ δὲ λοιπὰ, κἂν ὅσα

καὶ ὧσιν, ἔστωσαν εἰς τὴν μὲν ἀνενόχλητα καὶ ἀκαταζήτητα ἀπὸ παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν. τοῖνον καὶ κατὰ τὴν τῶν ἐκατέρων μερῶν θέλησίν τε καὶ ἀρέσκειαν παραδεδώκαμεν τὰ τοιαῦτα οἰκήματα σὺν τῷ ἀμπελοπεριβολίῳ, οἷα καὶ ὅσα καὶ εἰσὶν, ἄνευ μὲν τῶν ἄνωθεν δηλωθέντων, ὡς ἂν κατέχωνται παρὰ τῆς μονῆς εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ἅδειαν ἔχειν ἐπ' αὐτὰ πωλεῖν, χαρίζειν, ἀναλλάττειν καὶ ἄλλως, ὡς δόξει τῇ βουλῇ καὶ θελήσει ταύτης. πάντα μέντοι τὰ ἀναγεγραμμένα μέσον ἡμῶν συμφωνῶ καὶ ὁμολογῶ ἐγὼ Γεώργιος ὁ Πετριτζης τοῦ ἀποπαύειν ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ προσώπου συγγενικοῦ καὶ ἀλλοτρίου πειρωμένου διανοχλεῖν ὑμᾶς ἢ ἕτερόν τι πρόβλημα ἐπαγαγεῖν ὑμῖν ἔνεκεν τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὁμολογῶ τοῦ διατηρεῖν ὑμᾶς ἀνενοχλήτους καὶ ἀζημίους· ἐὰν δέ τις ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς παρ' ἡμῶν ἀπεμποληθέντα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούομεθα, ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀράς ἔξομεν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων καὶ ζημιά ὑποκείσομεθα ὑπέρπυρα λίτρας δύο καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἷς τινα νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑπογραψάντων μαρτύρων. μ η ν ι ὁ κ τ ω β ρ ι φ ἰ ν δ. ι β' ἔ τ ο υ ς , ς φ ι β' †.

Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος τοῦ	Σίγνον μάρτυρος
Λέοντος τοῦ Τζου- ρουλλοῦ.	... Κομνηνοῦ τοῦ Καντα κουζηνοῦ ... Γα ζενε...	Λέοντος τοῦ Ἀμηνραλ- λοῦ.

Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ Μονομάχου.	στρατιῶ κυροῦ Νικηφ όρου τοῦ Φαρίσα...

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει καὶ αὐτὸς καὶ μαρτυρῶν γράφας ὁπέγραψα †.

XLIII. Sine anno et mense.

Georgius Caloeidas monasterio cedit olivas.

† Τὸ ἔγγραφον τῶν ἐλαιῶν τοῦ προκαθήμενου
ἐκείνου σεβαστοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καλοσιδᾶ†.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμύρνης
Γεώργιος ὁ Καλοσιδᾶς, οἰκεία χειρὶ προέταξα†.

Σίγνον Ζωῆς	Σίγνον τῇ ς ἐτέρας	Σίγνον Εἰρήνης
τῆς θυγατ ρός αὐτοῦ. θυγατρὸς αὐτοῦ ῦ Θεοδώρας.	τῆς σὺμ βίου αὐτοῦ.	

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ
τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης θεοποιῆς ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Γεώργιος προκαθήμενος τῆς θεοσω-
στου πόλεως Σμύρνης ὁ Καλοσιδᾶς, ὁ καὶ ἄνωθεν οἰκιοχειρῶς προτάξας
τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον φανεράν καὶ καθαρὰν ἀπόδοσιν
καὶ ἀσφάλειαν τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, καθα-
ρῶς καὶ ἀπεριέργως καὶ ἐκτὸς παντὸς τρόπου· οὐ γὰρ ἔκ τινος ἀνάγ-
κης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ ιδιωτίας ἢ ἄλλης τινὸς
ἐπιψόγου τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ
τε πάσῃ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ καὶ χρονίας τῆς διασκέψεως
πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγχου μου
θεομήτορος τῶν Λέμβων καὶ τὸν ταύτης καθηγούμενον, κῆρ Κάλλι-
στον, καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν ἱερὰν ἀδελφότητα· καὶ γὰρ ἐπεὶ πρὸ χρόνων
δέδωκα δι' ἐγγράφου μου ἀσφαλείας πρὸς τὴν τοιαύτην βασιλικωτά-
την μονὴν τὸ διαφέρον ἡμῖν μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ . . ., ἠθέ-
λησε δὲ ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, πρωτοσεβαστὸς καὶ πρωτοβεστιᾶριος καὶ μέγας
δομέστικος ἐπαρεῖν τὸ τοιοῦτον μετόχιον, βιασθεὶς ἀγῶ διὰ τὴν δυ-
ναστείαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ τοιοῦτου ἀνθρώπου, διὰ γραφῆς μου
παραδédωκα τὸ τοιοῦτον πρὸς ἐκεῖνον, ἡ δὲ σεβασμία καὶ ἁγία βασι-
λικὴ μονὴ ἀποπεμφθεῖσα ἀπὸ τοῦ μετοχίου ἐζήτει δοθῆναι πρὸς αὐ-
τὴν τὴν ἐξοδὸν καὶ τὴν καινοτόμησιν ἣν κατεβάλετο ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει δι' ἐμὲ, διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσάν μοι ἀπορίαν οὐκ ἠδυνήθην ἀπο-
δοῦναι ταῦτα τὰ τῆς ἐξόδου, καὶ παραδédωκα ἐνεχῶρως τὰ χωράφια

μου τὰ ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου τοῦ Ἀδλακίου, τὰ καὶ πλησίον τῶν χωραφίων τῶν ἐξωνηθέντων παρὰ τῆς ἀνεψιάς μου τῆς Σεβαστιάνης τῇ ἡμετέρᾳ μερίδι, καὶ ἐκρατοῦντο παρὰ τῶν μοναχῶν τὰ δηλωθέντα χωράφια, ἀρτίως οὖν παρακλητεύσας τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀδελφοὺς ἔνεκεν τῶν τοιούτων χωραφίων, τῆς ἡμῶν παρακλήσεως προσηγάμενοι τὰ μὲν χωράφια ἀπέλυσαν, παραδédωκα δὲ αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χωραφίων ἐλαϊκὰ δένδρα ἐν τῇ Μανταίᾳ δεκατρία πλησίον τῶν δένδρων τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅπως κατέχη ταῦτα καὶ νέμῃται ἡ σεβασμία καὶ ἀγία μονὴ τῶν Λέμβων εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρηται πρόσοδον, μὴ ἀνακαλεθρομένου μου πώποτε ἐπ' αὐτοῖς νομὴν μερικὴν τινὰ ἢ ὀλόκληρον ἢ τίς τῶν προσγεῶν ἡμῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν πόρρω ὄχλησιν ἐπαγαγεῖν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἀγίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων

Reliqua desunt.

XLIV. 6795—1287, mense aprili, ind. I.

Charta de quadam commutatione.

Initium deest.

. πρὸς τῷ μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἀλλ' ἵνα ἐπισπάται καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν τῆς ἀνταλλαγῆς ἡμῶν ἔγγραφον γεγονὸς ἐπεδόθη τῇ εἰρημένῃ σεβασμίᾳ μονῇ καὶ ἀγίᾳ τῶν Λέμβων δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλίῳ ἰνδ. α' ἔτους ςψη' †.

† Ὁ εὐτελὴς διάκονος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἁγιοτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Πολύκαρπος ὁ τοῦ Δωροθέου, τὴν παροῦσαν καθαρὰν καὶ φανεράν παράδοσιν μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

XLV. Sine anno, mense februario, ind. IV.

Constantinus Ducas Nestongus donationem domini Adam confirmat.

† Γράμμα τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης στέργον τὸ ἐκδοτήριον τοῦ σὺρ Ἀδάμ †.

† Ἐπεὶ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ σὺρ Ἀδὰμ δοθέντα ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων καὶ μετὰ τοῦτον πάλιν οἱ κατὰ καιροὺς κυριεύοντες τὰ τοῦ τόπου ἔστεργον τὴν τοῦ σὺρ Ἀδὰμ ἐκείνου δωρεάν, στέργω καὶ ἐγὼ ταύτην, ὥς ἵνα ἔχῃ ἡ σεβασμία μονὴ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα ψυχικῆς μου ἕνεκα σωτηρίας, μὴ ἔχειν τὴν τυχοῦσαν διάστιξιν ἀπὸ τῶν διενεργούντων ὑπὲρ ἐμοῦ. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῇ δηλωθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μην. ι. φεβρουαρίου ινδ. δ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κωνσταντίνου Δούκα οὗ Νεστόργου †.

XLVI. Sine anno et mense.

Monasterio venduntur olivae et quercus.

† Τὸ πρατήριο ἐγγραφόντων ἐλαϊκῶν δένδρων τοῦ Γατανᾶ Γεωργίου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Διοσορηνοῦ †.

† Ἡμεῖς οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς κἀνωθεν ἐγχαράξαντες τὴν παροῦσαν ἐγγράφον καθαρὰν τε καὶ τελείαν πρᾶσιν τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων εἰς τὰ γονικὰ ἡμῶν ἐλαϊκὰ δένδρα, ποσοῦμενα δέκα καὶ ὀκτὼ ἕνα ἐπὶ τιμῇματι ὑπέρπυρα δέκα κατενώπιον πολλῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἱερομονάχου Θεοδοσίου †.

† Θεοδόσιος ἱερομόναχος μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XLVII. Sine anno, mense februario, ind. II.

Manuel Ducas monasterio confirmat liberam possessionem.

† Γράμμα τοῦ Δούκα κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Δούκα χάριν τῶν χωραφίων τοῦ Ποταμοῦ καὶ τῆς Μονοπέυκου †.

† Ἐπεὶ συνεδριάσθημεν μετὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ τῶν μοναχῶν τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου μου . . . καὶ θεομή-

τορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ἔνθα καὶ ἐγὼ ἔχω τὴν πληροφορίαν μου, ἐλπίζω δὲ βραβευθῆναι μοι δι' αὐτῆς καὶ τὴν σωτηρίαν μου, καὶ στηλλώσασμεν τὰ χωράφια τοῦ Ποταμοῦ μετὰ τῆς Μονοπεύκου, ἅπερ ἀπέλυκα ἀνενόχλητα πάντα καὶ ἀτάραχα, μὴ ἔχων τις ἄδειαν ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν, ὅπερ ἀπεύχομαι, μηδὲ γένοιτο ἢ ἀπὸ τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἢ ἀπὸ προσγεγῶν ἡμῶν ἢ αὐτὸς ἐγὼ τοῦ ἐνοχλῆσαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἢ τὸ μέρος αὐτῆς ἕνεκα τῶν τοιούτων χωραφίων· ὅστις δὲ βουληθῇ ἐνοχλῆσαι αὐτοὺς ἢ παρασαλεῦσαι τὰς στήλλας, ἃς ὥρισα ἐγὼ καὶ κατεστήλωσαν, ἵνα ἐπισπᾶται τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀθλίου Ἰούδα. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ τιμιωτάτῳ καθηγουμένῳ, κυρῷ Καλλίστῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀσκουμένοις μοναχοῖς τῆς διαληφθείσης σεβασμίας μονῆς εἰς ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν. μ. η. ν. ι. φ. ε. υ. ρ. ο. α. ρ. ι. φ. ἰ. ν. δ. δ. ε. υ. τ. ῆ. ρ. α. ς. †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ ὁ Δούκας †.

XLVIII. Sine anno et mense.

Donatio Manuelis Ducae.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ αὐτοῦ Δούκα χάριν τῶν σιδηρῶν †.

Ἡμέτερε ἄνθρωπε, κύρ Μιχαὴλ Χαματηνέ. γίνωσκε, ὅτι ἔταξα, ἵνα ἐπιδιδῶ κατ' ἔτος πρὸς τοὺς μοναχοὺς τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης σίδηρα κομμάτια τεσσαράκοντα, καὶ μέλλουσιν ἔρχεσθαι ἵνα ἐπαίρῳσι ταῦτα, καὶ ἐπιδίδετε αὐτὰ πρὸς αὐτοὺς κατὰ μάρτιον, καὶ μηδὲν προβάλλεσθε τινὰ ἀφορμὴν, ἢ λείψῃ ἀπὸ τῶν τεσσαράκοντα κομμάτων ἐν κομμάτιον. καὶ οὐ συμφέρει σοι, ἀλλὰ οὕτως θέλω, ἵνα ἐπιδιδῆτε πρὸς αὐτοὺς κατ' ἔτος κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον, καὶ ποιήσον οὕτως ἀνυπερθέτως, καθὼς γράφω ὑμῖν. φυλαχθεῖς. μ. η. ν. ι. μαρτίφ ἰ. ν. δ. β' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ ὁ Δούκας †.

XLIX. 6782—1274, (mense iulio), ind. II.

Monasterio traditur praedium S. Georgii.

† Τὸ ἐκδοτήριον τῆς μοναχῆς Μάρθας τῆς Θρακησίνης καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρὸς χάριν τοῦ μετοχίου τοῦ εἰς τὰ Σκουρβοῦλλα ἁγίου Γεωργίου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας ὁ Συναδηνός, οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Σίγνον Μάρθας μοναχῆς	Σίγνον Ἀννης
τῆς Θρακη σίνης.	Ἀγγελίνης τῆς θυγατρὸς τοῦ Θρακῆσου †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοσεπτῶν βασιλέων ἡμῶν, Μιχαὴλ μεγάλου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κωνσταντίνου καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούσης καὶ τῶν περιποθήτων καὶ θεοστεφῶν υἱῶν, Ἀνδρονίκου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἀννης τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούσης, ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους, ὁ μὲν αὐτοχειρῶς προτάξας, αἱ δὲ οἰκαιοχειρῶς σιγνογραφῆσασαι τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τὴν παροῦσαν ἐκδοτηριακὴν ἡμῶν ἔγγραφον τιθέμεθα καὶ ποιούμεν μετὰ ἀποχῆς καὶ ἀποτάξεως καθαρὰν, ἀληθῆ, βεβαίαν, αὐτοθελῆ, ἀμετάτρεπτον, ἀναλλοιώτον καὶ κατὰ παντὸς τρόπου καὶ καθόλου ἐκδοτήριον καὶ τελείαν ἀπεντεῦθεν ἤδη σωματικὴν τοῦ κατωτέρω δηλωθησομένου πράγματος τῆς μονῆς ἡμῶν τῆς ἐκ γονικῆς κληρονομίας περιελθούσης ἡμῖν μετὰ παντὸς δικαίου καὶ προνομίου αὐτῆς, ἐκουσίᾳ δὲ τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῃ βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δυναστείας ἢ περιεργίας ἢ ῥαδιουργίας ἢ χλεύης ἢ ἐτέρας ὁποιασοῦν ἐπιφόρου αἰτίας τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομένης, χωρὶς δὲ τῆς οἴασιν περινόας καὶ δολιότητος, μετὰ δὲ πλείστης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ μεγίστης ἀποδοχῆς καὶ ὀλοφύχου προθέσεως καὶ μετὰ καθολικοῦ καὶ νομίμου δεφενσίωνος

καὶ μεμεριμνημένου σκοποῦ καὶ σκέψεως ἡκριβωμένης, τῆς μηδέποτε καιρῷ ἢ χρόνῳ παρασαλευθῆναι ὑφειλούσης, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἐκδιδομένων ταύτην, οὐ παρ' ἐτέρου συγγενικοῦ προσώπου ἢ καὶ ἡλλοτριωμένου, ἀλλὰ πᾶσαν ἰσχὺν τὴν ἐκ τῶν φιλευσεβῶν νόμων ὑφείλουσαν ἔχειν ἐς αἰεὶ· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἐκ τῶν καλῶς κειμένων θείων νόμων ἄδεια καὶ ἐξουσία δεδωρήται εἰς τὸ τὰ οἰκεία πράγματα, οἷς ἂν ἐθέλειεν, ἀποποιεῖσθαι καὶ ὃν ἂν θέλῃ τρόπον, κατὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἐκδοτηριακοῦ ἐγγράφου, ὁ μὲν προτάξας, αἱ δὲ σιγνογραφήσασαι, μὴ δυνάμενοι διενεργεῖν τὰ τῆς μονῆς ἡμῶν τοῦ ἐν ἀγίοις μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου τῆς καὶ οὕτω πως ἐγχωρίως καλουμένης τὰ Σκουρβούλλα, ὡς (τῆς) μονῆς ὃν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα καὶ ὡς τῷ θεῷ ἐξ ἀνέκαθεν δεδομένου καὶ πρὸς κριματισμὸν δικαιοτάτον ἑαυτοὺς καθυποβάλλοντες καὶ θεήλατον ὀργισμὸν περισυνάπτοντες δι' αὐτοῦ, πλειύνως δὲ δεδιότες, μὴ πως συμμετάσχωμεν καὶ ἡμεῖς τῶν ἐκφωνηθέντων θείων ῥημάτων παρὰ τοῦ πρωτοκορυφαίου ἐν ἀποστόλοις Πέτρου ἐπὶ τε τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῇ Σαπφείρᾳ, ἐκδιδῶμεν τῇ εἰρημένῃ ἡμῶν μονῇ ἐπὶ τῇ σεβασμιωτάτῃ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος ἡμῶν τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ τῷ καθηγουμενεύοντι ταύτῃ, θειοτάτῃ ἱερομονάχῳ κυρῷ Ἰωάννῃ, καὶ τοῖς ὅπ' αὐτὴν ἅπασιν ὀσιωτάτοις, μεθ' ὧν κέκτηται πραγμάτων, ὁποίων καὶ ὅσων ὄντων τῶν ἔκπαλαι προσενεχθέντων καὶ προσκυρωθέντων· ταύτῃ χωραφιαίων τοπίων, ἀμπελώνων, ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ ἀλλοίων, ὥσπερ καὶ περιορίζονται. ἄρχονται τοίνυν ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Νέαν κρημνοῦ, καταβαίνουσι τὸν ἐκεῖσε ῥύακα, ζητοῦσι κάτωθεν τὸν μέγαν πρῖνον, εἰσέρχονται τὴν τῆς πανηγύρεως τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος λεωφόρον ὁδὸν τὴν διακειμένην ἄνωθεν τῆς λίμνης, ἀπέρχονται δ' ἐκ βορείου μέρους τὴν τῆς δηλωθείσης πανηγύρεως ἀγορὰν, ἅπερ καὶ ἀποκαταντῶσιν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Νομφαίου κατερχομένην ὁδὸν, καὶ ἀκουμβίζουσι πρὸς τὴν Χασκαυγὴν, ἀπὸ ταύτης ἀνέρχονται μέρος ἀνατολικώτερον καὶ ὑπάγουσι τὴν μεσαίαν καρχηλίαν καὶ ἀποκαταντῶσιν εἰς τὴν τοῦ Οὐβου ῥάχιν, ἤγουν τοῦ ἀγίου Ἥλιου, κλείουσι τὰ εἰσῶθεν τοῦ τοιοῦτου Οὐβου καὶ φθάνουσιν ἕως ταυτησὶ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου. ἐκ νοτίου μέρους ἀπέρχονται εἰς τὸν Πιτυρὰν καὶ ἀκουμβίζουσιν εἰς τὸν προρρηθέντα κρημνὸν τῆς Νέας, ἐνθα καὶ ἤρξαντο. ἀμέλει καὶ διὰ τοῦ ἐκδοτηριακοῦ ἡμῶν γράμματος

ἀναλαβόντες τὴν τε μονὴν καὶ τὰ προσόντα ταύτην πράγματα, καθώσπερ παρεδηλώσαμεν· ὀφείλουσι δεσπόζεσθαι παρὰ τῆς προαναπεφωνημένης σεβασμιωτάτης βασιλικῆς μονῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν πανοσιῶν μοναχῶν ἐκ τοῦ παρόντος ἐπὶ τελείᾳ καὶ ἀναφαιρέτῳ δεσποτείᾳ καὶ κυριότητι εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκείς αἰῶνας ἀπαρσπάστως, ἀδιασειστως, ἀνενοχλήτως, ἀνεγκλήτως καὶ ἀνεπιφωνήτως, δι' ἧς καὶ ἐπεδόθησαν χάριν αὐτῆς. ὁ δὲ πρὸς ἀναίρεσιν βουλευθῆ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐκδοτηρίου ἐγγράφου καὶ τὴν μονὴν ταύτην θελήσειεν ἀποσπᾶσθαι, ἀφ' ἧς ἐξέδοτο παρ' ἡμῶν, ὁ τοιοῦτος, ὅποιος ἂν καὶ εἶεν, κληρονόμος γένοιτο ταῖς ἀραῖς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφώρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ μετὰ τῶν εἰπόντων· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν τοῦ θεοῦ υἱόν. ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν παροῦσαν ἐκδοτηριακὴν ἡμῶν ἐγγράφον πεποιήκαμεν, ἥτις καὶ δι' ἀσφάλειαν πιστωθήσεται παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης ὁπισθεν, παρὰ δὲ τῶν ἐκκρίτων κληρικῶν τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως κάτωθεν. ἐγγράφῃ δὲ ἡ παροῦσα ἐκδοτηριακὴ ἐγγράφος παρ' ἐμοῦ τοῦ σακελλίου τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως, Ἀλεξίου τοῦ Μαρούλλη. τῷ ς ψ π' δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ δευτέρᾳ ἰνδ. †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Στέφανος ὁ Καθαρός, καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † Ὁ ἀχρεῖος ἐν ἱερεῦσι καὶ οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Δαυίδ ὁ Ἀληθινός, τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τῶν ὑποστατικῶν πραγμάτων τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † Ὁ μέγας σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος ὁ Καθαρός, τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † Ὁ μέγας σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Κωνσταντῖνος ὁ Σταφιδάκας, τὴν παροῦσαν, ἔκδοσιν καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †. † Ὁ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Κωνσταντῖνος ὁ Μακρηνός, τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †. † Ὁ πρωτονοτάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης,

Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης, καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †.
 † Ὁ κανστρίσιος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως
 Σμύρνης, Δωρόθεος, καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †. † Ὁ
 πρωτοπαπᾶς τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρ-
 νης, Μιχαήλ ὁ Βαρυπάτης, καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †.
 † Ὁ λογοθέτης τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρ-
 νης, Μιχαήλ ὁ Λαπαρδᾶς, καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέ-
 γραψα †. † Ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς αὐτῆς
 ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἰσίδωρος ὁ Φα-
 λάγγουλας, καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †.

Σίγνον Λέοντος τοῦ	Σίγνον Καλλινίκου	Σίγνον Ἰωάννου
Τζουρο ύμη.	μοναχοῦ τ οῦ Σκουλλάτου.	τοῦ Κοντο πούλου.

Σίγνον Νικήτα	Σίγνον Μιχαήλ	Σίγνον Γεωργίου
τοῦ Ἰωσήπ που.	τοῦ Ληστοῦ.	τοῦ Με λασσίου.

Σίγνον Νικήτα
τοῦ Φιλάγρου.

† Ὁ σακελλίου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως
 Σμύρνης καὶ ταβουλλάριος, Ἀλέξιος ὁ Μαρούλ-
 λης, τὴν παροῦσαν ἐκδοτηρικὴν ἔγγραφον κατὰ
 θέλησιν τῶν ἐκδεδωκότων τῇ διαληφθείσῃ μονῇ
 μετὰ τῶνπραγμάτων αὐτῆς γράψας καὶ μαρτυρῶν
 ὑπέγραψα †.

† Εἶχε δὲ καὶ ὀπισθεν σεσημειωμένον οὕτως· τὸ παρὸν
 ἐκδοτήριον ἔγγραφον προκομισθὲν τῇ ἡμῶν με-
 τριότητι παρὰ τῶν ἐκτὸς ἐκθεμένων, ὡς καὶ κατὰ
 θέλησιν τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονὸς ἐπεγράφη
 καὶ παρ' αὐτῆς βεβαιώσεως ἔνεκα. μηνί ἰουλίῳ
 ἰνδ. β' †.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος Ἰω-
 ἀννης †.

† Εἶχε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτέρου μέρους καὶ εἰς τὴν κόλλησιν διὰ
 τοῦ σακελλίου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρ-
 νης, Ἀλεξίου τοῦ Μαρούλλη †.

L. 6782—1274, mense iulio, ind. II.

Ioannes, metropolita Smyrnae, donationem praedii S. Georgii confirmat.

† Τὸ ἐκδοτήριον ἔγγραφοι, ὃπερ ἐγγράφει τῇ παρούσῃ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, ὡς εἰς μετόχιον παραδοθεὶς αὐτῇ ὁ ναὸς καὶ τὰ πράγματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ εἰς τὰ Σκουρβουλλὰ †.

† Ἡ ὑπὸ τὴν ὑφ' ἡμᾶς ἐπαρχίαν ἀνατεθειμένη σεβασμία μονὴ τοῦ ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, ἥ καὶ ἐγχωρίως πῶς καλουμένη τὰ Σκουρβουλλὰ, καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Μανταίας διακειμένη ἔφθη μὲν ὑποπεσεῖν ἀπορία καὶ κενотоμία ὅτι πολλῇ, οἷα τὰ τοῦ κόσμου ῥᾶστα καὶ αὐίστατα, κἀντεῦθεν ἐκ ταύτης καὶ ἀφανισμῷ περιπεπτωκέναι συμβαίνει τελείῳ· ἡ δὲ γε αἰτία, ὡς φέρε εἰπεῖν ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀφελῶς προϊσταμένων, τῇ τοιαύτῃ μονῇ καθυπεβλήθη· τὰ τοιαῦτα ἡ μετριότης ἡμῶν τεθεωμένη καὶ δεινῶς ἐκ τούτων πιεζομένη καὶ παθαινομένη καὶ ἐκ μέσης ὃ φασὶ καρδίας τιτρωσκομένη καὶ δακνομένη, οὐ μὲν οὖν δι' ἐτέραν ἀπώλειαν καὶ στενοχωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ πλεον, ὡς τοὺς θεοκραταιο(τά)ους καὶ θεοπροβλήτους ἁγίους ἡμῶν ἀθάνοντας καὶ βασιλεῖς ἐστερῆσθαι τὴν ἐπωφειλομένην διηνεκῶς εἰς αὐτοὺς πᾶσι χριστωνόμοις εὐχὴν, ἀπὸ δὲ τῆς μονῆς ταυτησὶν καθόλου ἐστερημένους, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ θεοκυβέρνητον τούτων στρατόπεδον, ἀμέλει καὶ κατὰ σκοπὸν κρείττονα τὰ περὶ τῆς ἀναγωγῆς τῆς μονῆς ταύτης θεμένη ἡ μετριότης ἡμῶν, οὐκ ἐφωράσατο μείζοναι ἢ τὸ ἀποδοῦναι ταύτῃ ὡς εἰς μετόχιον ἐπὶ τῇ σεβασμιωτάτῃ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς οὕτω πῶς ὀνομαζομένης Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν καθηγουμενεύοντα ταύτην θεϊότατον ἱερομόναχον, κῆρ Ἰωάννην, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ὀσιωτάτους μονάζοντας· ἔγνω γὰρ ἡ μετριότης ἡμῶν τετυχηκέναι τὴν εἰρημένην μονὴν ἐξ αὐτῶν προκοπῆς ὅτι πλείστης καὶ βελτιώσεως. διὰ τοι τοῦτο καὶ ἀποδίδωσι ταύτῃ τῇ μονῇ, μεθ' ὧν ἀνέκαθεν ἔχει χωραφιαίων τοπίων, ἀμπελώνων, ἐλαϊκῶν δένδρων, δρυῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν, ὡς περὶ καὶ περιορίζεται, ἥτοι τὰ ἀπὸ τῆς λεωφόρου ὁδοῦ τῆς πανηγύρεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

Παντελεήμονος ἄνωθεν διακείμενα, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶ, μετὰ καὶ τῶν ἔκπαλαι διαφερόντων ταύτῃ τῇ μονῇ δρυῶν καὶ τῶν νεωστὶ προσκυρωθέντων καὶ τῶν ἀλλοτρίως προσενεχθέντων ἀλλοίων πραγμάτων, καθὼς περ ἀριδηλοτέρως παρίστησιν ὁ πρὸς αὐτοὺς γεγονώς ἔγγραφος χάρτης τῶν κτητορευόντων τῇ τοιαύτῃ μονῇ μετὰ καὶ τῶν ὑπὸ τὸν θεῖον τουτονὶ ναὸν ἐμπεριειλημένων βιβλίων καὶ ἱερῶν ὁποίων καὶ ὄντων· ὁφείλουσι δὲ ὅ τε τιμιώτατος καθηγούμενος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν δσιώτατοι μοναχοὶ κεκτῆσθαι ἐπὶ ταύτῃ τῇ μονῇ ἱερομόναχον ἕνα ἀναπόσπαστον, ὡς ἂν ἀδιαλείπτως καὶ διηνεκῶς τῆς προσηκούσης τῇ αὐτῆς θείῃ τεμένει ψαλμωδίας καὶ λυχνοκαΐας περιποιῇται καὶ ἐν ταῖς ἑωθιναῖς καὶ ἑσπεριναῖς αὐτοῦ ἀγιστεῖαις καὶ λοιπαῖς λειτουργίαις ὑπερέχῃται ὁλοσχερῶς τῶν θεοπροβλήτων καὶ οὐρανοφρόνων ἀγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ θεοφρουρήτου αὐτῶν στρατεύματος ποιούμενον, ὡς εἰκός, μνεῖαν καὶ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ παντός τοῦ χριστωνύμου πληρώματος, ἔνθεν τοι καὶ οὐχ ἔξει ἀδείας τις παρενοχλῆσαι ἢ παρεμποδίσαι ἢ καὶ ἐς ὕστερόν ποτε θορυβῶσαι καὶ ἀναχαίτσειν τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς, ἵνα μήπως ὁ πειραθεὶς δι' ὄχλου ποιῇσαι τοὺς τοιοῦτους, ὅποῖος ἂν καὶ εἴεν, τῇ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀφύκτῃ κατακρίματι ἐπισπάσῃται καὶ ταῖς ἀραῖς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ὑπεύθυνος γένοιτο σὺν τῇ ἡμετέρῃ ἀφορισμῷ καὶ τῇ κατάρα· οἱ δὲ γε μεθ' ἡμᾶς ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς οἱ καὶ τὸν θεῖον τουτονὶ θρόνον διαδεξόμενοι τὴν παροῦσαν σιγιλλιώδη γραφὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐντυχόντες ἀκράδαντον διατηρεῖωσαν καὶ ἀπαρασάλευτον, ὡς τὴν μονὴν ἐνορῶντες εἰς μείζονα προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν καὶ αὐξήσιν κρείττονα προβιβασθησομένην, ἣν καὶ τὸ πάγιον καὶ ἀπερικλόνητον ἐπικυρωσάτωσαν, ὅπως ἂν καὶ τὰ παρ' ἐκείνων ἐκδιδόμενα καὶ γινόμενα τὸ στέργον καὶ ἐνεργοῦν λήφωνται. εἰ γὰρ φανεῖν οἱ τοιοῦτοι ἀθετοῦντες τὰ ἡμέτερα πάντως, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων ἕτεροι. ἐπὶ τούτῳ καὶ γὰρ τὴν παροῦσαν σιγιλλιώδη γραφὴν ἐκθέμενοι καὶ πεποιηκότες χάριν τῆς διειλημένης μονῆς τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ εἰς τὰ Σκουρβουλλὰ καὶ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ πραγμάτων, ὥς περ ἀνόπιν ἐδηλοποιήσαμεν, ἥν περ καὶ ἐδεδώκειμεν τῇ διαληφθείσῃ σεβασμιωτάτῃ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβωτίσσης δι' οἰκείαν ἀσφάλειαν καὶ ἀναφαίρετον δεσποτείαν καὶ κυ-

ριότητα τῶν ἐφεξῆς γενησομένων ἐτῶν ἐβδοματικῶν. μηνὶ ἰουλίῳ
ἰνδ. β'.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος
Ἰωάννης †.

Εἶχε καὶ ἀπηρωρημένην μολιβδίνην βούλλαν γράφουσιν ταῦτα·
κύρου γραφάς μοι Φωκᾶ χαριτωνόμου, πρόεδρε Σμύρνης, μήτερ τοῦ
λόγου, κόρη †. † Ὡσαύτως εἶχε καὶ ὕψισθεν ὡς ἔθος καὶ διὰ τὸ
ἀμφίβολον τῆς κολλήσεως τοῦ χάρτου διὰ τοῦ σακελλίου τῆς ἀγιο-
τάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἀλεξίου τοῦ Μαρούλλη †.

LI. 6790—1281, mense septembri, ind. X.

Testamentum monachae Marthae Thracesinae.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τῆς μοναχῆς Μάρθας
τῆς Θρακησίνης †.

Σίγνον Μάρθας	Σίγνον Ἀννης
μοναχῆς τῆς Θρακησίνης.	Ἀγγελίνης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς †.

† Ἐπεὶ περ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει καὶ οὐσίᾳ ἀπαραιτήτως ἐνεδρεύει
καὶ συνεξακολουθεῖ ὁ θάνατος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ τοῦτον παραδραμεῖν
δυνησόμενος κατὰ τὴν ἐξευγχεθεῖσαν τῷ πρωτοπλάστῳ ἀπόφασιν· ὅτι
γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, καὶ ἐν ἐτέρῳ λόγῳ τοὺς ἅπαξ ἀπὸ γῆς
πλασθέντας καὶ εἰς γῆν ἐπανάγεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, Μάρθα
μοναχή ἢ Θρακησίνα, νόσῳ δεινῇ περιπεσοῦσα καὶ τὸ ἀπαραίτητον
τοῦδε τοῦ βίου ἐμφερομένη, μή πως καὶ ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐπὶ πολλοῖς ὁ
θάνατος ἐπισταίῃ. διὸ καὶ λογισαμένη τοῦ φανερώς διατάξασθαι ἔρ-
χομαι εἰς τὴν παρακειμένην λέξιν οὕτως· ἐπαφίημι πᾶσι χριστιανοῖς
καὶ φίλοις τὴν ἐκ θεοῦ καὶ πλάστου πάντων συγχώρησιν, ἔπειτα
παρακατιῶν διατάσσομαι· ἐπαφίημι εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν καὶ
ἀγίαν βασιλικὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ἔνθα
μέλλει τεθῆναι τὸ σῶμά μου, μετὰ βουλῆς καὶ [θε]λήσεως καὶ καθαρᾶς
προαιρέσεως τῆς περιποδήτου μου θυγατρὸς, κυρᾶς Ἀννης τῆς Ἀγ-
γελίνης, ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν ἕνεκα σωτηρίας τὸ χωράφιον τὸ πλησίον
τοῦ τιμίου Προδρόμου, οἷον καὶ ὅσον ἐστὶ, μετὰ καὶ τῶν ἐκεῖσε ἱστα-
μένων δρυῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τῶν ἐτέρων δρυῶν τῶν ἱσταμένων

ἐντὸς τοῦ χωραφίου τοῦ Πετρίτζη ὕσων καὶ οἶων ὄντων καὶ τῶν ἐτέρων τεσσάρων δρυῶν τῶν ἐντὸς τοῦ χωραφίου τοῦ Βρανᾶ μετὰ καὶ τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος πλησιάζοντος τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἀπὸ μέρους νοτίου τὸ χωράφιον τοῦ Πετρίτζη. ὡσαύτως ἐπαφίημι πλησίον τῶν δικαίων τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἡγουν ἀπὸ τῆς στήλλης τῆς μονῆς τοῦ Στύλου, καὶ ὑπάγει πρὸς νότιον μέρος, ὅπερ καὶ ἐστηλ-
λώθη παρὰ τῶν κάτωθεν μαρτύρων κατ' ἰσότητα καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τῶν κοκκίνων κρημνῶν καὶ περικλείει ἕσωθεν τοῦτου, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶ δένδρα, ἵνα δὲ νέμηται ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ εἰς τὴν λίμνην ὑπὲρ ἀρδεύσεως τῶν ζώων αὐτῆς· τὸ δὲ χωράφιον, εἰς δ' ἵστανται οἱ δρύες, ἐστὶ τοῦ Βρανᾶ, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπαράτω ὁ Κομνηνὸς τὸ ἡμέτερον ἀντίμυριον τὸ πλησίον αὐτοῦ. ἐπαφίημι ταῦτα εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονήν, ὅπως ἔχῃ ταύτην καὶ νέμηται, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται πρόσοδον εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνηκεῖς χρόνους. ὅστις γοῦν τῶν προσγεγνῶν ἡμῶν ἢ ἀλλοτριῶν βουλευθῇ ἀνατρέψαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς ἡμῖν διατεταγμένα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἐφ' οἷς ἂν ἔχῃ εὐ-
ρεθῆναι λέγειν, ἀλλ' ἔξει καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προ-
δότου Ἰούδα, καὶ λόγου ὑφέξει μετὰ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς ἐν τῷ φοβερῷ βήματι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. μ. η. ν. ι. σε. π. τε. με. β. ρ. ι. φ. ἰ. ν. δ. ι' ἔ. τ. ο. υ. ς. φ. ἧ' †.

Σίγνον Κωνσταντίνου	Σίγνον Κωνσταντίνου	Σίγνον Γεωργίου
τοῦ Δριμῆ.	τοῦ Πατζοῦ.	τοῦ Δρο υγγάρη.

† Θεόδωρος ὁ Γορδάτος, ὁ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Θρα-
κησίνου καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ εὐ-
τελὴς ἱερεὺς καὶ νομικὸς, Κωνσταντῖνος ὁ Ἀλέ-
ξανδρος, μαρτυρῶν σὺν πᾶσι καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

† Ὁ πριμμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιω-
τάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μαν-
ταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκονηγέτης, παρὼν ἐπὶ τῇ
παρούσῃ διαθήκῃ καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γρά-
φας ὑπέγραφα †.

LII. 6793—1285, mense iunio, ind. XIII.

Theodorus Comnenus Branas monasterio olivas donat.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ Βρανᾶ ἐκείνου κυροῦ Θεοδώρου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθένταυ καὶ βασιλέως Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς †.

Σίγνον|Μαρίας Κομνηνῆς

τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Βραναίνης.

† Ἐπεὶ περ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει καὶ οὐσίᾳ ἀπαραιτήτως ἐνεδρεύει καὶ συνακολουθεῖ ὁ θάνατος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ τοῦτον παραδραμεῖν δυνησόμενος, κατὰ τὴν ἐξενεγχθεῖσαν τῷ πρωτοπλάστῃ ἀπόφασιν τὸ γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, καὶ ἐν ἐτέρῳ λόγῳ τοὺς ἅπας ἀπὸ γῆς πλασθέντας, καὶ εἰς γῆν ἐπανάγεσθαι· διὰ τοι τοῦτο κἀγὼ, Θεόδωρος Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς, νόσῳ δεινῇ περιπεσὼν καὶ τὸ ἀπαραιτήτον τοῦδε τοῦ βίου ἐφωρούμενος, μὴ πως καὶ ἐπ' ἐμὲ ὡς ἐπὶ πολλοῖς ὁ θάνατος ἐπισταίῃ δέον ἐλογισάμην τοῦ φανερώς διατάξασθαι. ἔχει δὲ ἡ προκειμένη λέξις οὕτως· ἀφίημι πᾶσι χριστιανοῖς καὶ φίλοις τὴν ἐκ θεοῦ καὶ πλάστου πάντων συγχώρησιν, ἔπειτα παρακατιῶν διατάσσομαι· τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα, ἅπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τῆς Ἀγγελίνης, τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Χρυσοβέργη, ἀφίημι ταῦτα εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν ἕνεκα σωτηρίας. δέδωκα δὲ τῷ Χρυσοβέργῃ ἐκείνῳ ἀσῆμιν λίτραν μίαν καὶ τρίτον, καὶ ἐπεὶ ἔφθασεν ἐκεῖνος καὶ ἀπέδωκε τῷ τέλει τοῦ βίου ἅπαις καὶ ἀκληρονόμητος, ἠθέλησα ἐπαρεῖν τὸ τοιοῦτον ἀσῆμιν, ὅπερ καὶ ἐζήτησα τὴν γυναικα ἐκείνου· ὡς γοῦν οὐκ εἶχε τὸ ἀσῆμιν, ἐπεὶ ἐξωδίασεν αὐτὸ, ἀντὶ τούτου δέδωκέ μοι τὰ δηλωθέντα δένδρα εἰς τὸ τμήμα αὐτοῦ. εἴπερ οὖν ὁπότε ζητήσῃ τὰ δένδρα αὐτῆς, ἀποδύτω τὸ ἀσῆμιν πρὸς τὴν μονήν, ἥγουν τὴν μίαν λίτραν καὶ τὸ τρίτον, καὶ ἐχέτω καὶ αὐτὴς τὰ δένδρα αὐτῆς. ἐπαφίημι καὶ ἀπὸ τῶν γονικῶν μου ἐλαϊκῶν δένδρων εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ εἰς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγουμενεύοντα ἱερομόναχον, κῆρ Κάλλιστον, ἔχοντα τὰ τοιαῦτα δένδρα πλησιαστὰς τὰ ἕτερα δένδρα τῆς μονῆς εἰς νότιον μέρος

ἡγουν κορμους τριάκοντα. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν τῶν μερῶν βουλευθῇ ἀνατρέψαι ἢ ἀθετῆσαι τὸ παρὸν ἡμῶν διαθηκῶν, ἢ προσγενῆς ἡμῶν ἢ ἀλλότριος, ἢ χωρηθῇ κατὰ τοῦ τοιούτου διατάγματος πρὸς ἀμφιβολίαν καὶ ἀθέτησιν τινὰ, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἐφ' οἷς ἂν ἔχῃ εὐρεθῆναι λέγειν, ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπεσεῖται εἰς τὸ θεοφροῦρητον βεστιάριον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὡς ἀντάρτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγυνοῦσας ἡμῶν φανεράς καὶ καθαρὰς διατάξεως, ἀλλ' ἔξει καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότη τοῦ Ἰούδα, καὶ λόγου ἐφέξει μετὰ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς ἐν τῷ φοβερῷ βήματι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. παρῆσαν δὲ μάρτυρες ἐν τῇ παρουσίᾳ διαθήκῃ Λέων ὁ Μανίκης, ὁ γραμματικὸς τοῦ Δεύκα τοῦ Ἀπρηνοῦ, ἱερεὺς Μιχαὴλ ὁ Τζουκαπίτης ὁ Κοντόπουλος, Ἰωάννης ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ, Νικόλαος καὶ Δημήτριος ὁ Πουσιώτης, ὑπεγράφη δὲ καὶ κάτωθεν παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ αὐτοῦ τοῦ Βρανᾶ διὰ πλείονα βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν. μὴν ἰουνίου ἰνδ. ι' ἔτους ςψηγ' †.

† Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς †.

† Ὁ πριμμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ διαθήκῃ καὶ αὐτὸς καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LIII. 6782—1274, mense ianuario, ind. II.

Tsycapites et Coscinas Theodoro Branae vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριον τῶν παίδων τοῦ Κοσκινᾶ καὶ τοῦ Θωμᾶ καὶ ἱερέως τοῦ Τζουκαπίτου †.

† Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τζουκαπίτης οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

Σίγνον Θεοτόκου	Σίγνον Μιχαὴλ	Σίγνον Κωνσταντίνου
τοῦ Κοσκ ινᾶ.	τοῦ υἱ οῦ αὐτοῦ.	τοῦ Κο σκινᾶ.

Σίγνον Λέοντος	Σίγνον Στ εφάνου γαμβροῦ
τοῦ Γαλ έπα.	ἱερέως τοῦ Διασορηνοῦ.

Σίγνον|Κωνσταντίνου

τοῦ γυν|αικαδέλφου αὐτοῦ †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐγὼ Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τζυκαπίτης ὁ καὶ γαμβρὸς τοῦ Θωμᾶ καὶ Θεοτόκος ὁ Κοσκινᾶς καὶ οἱ συνάδελφοι ἡμῶν, ὁ μὲν οἰκειοχείρως προτάξας ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους, οἱ δὲ σιγνογραφήσαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεν-
τεῦθεν πράσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων, κα-
θὼς δηλωθήσεται, πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ
δύναμιν ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ
ἀνατραπῆναι ἢ ὕψωσθαι παρασαλευθῆναι ὑφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν
αὐτῶν τῶν πεπρακόντων, οὐ παρ' ἐτέρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἶον-
δήτινα τρόπον ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἢ νομικὴν ἰσχὺν καὶ βοήθειαν
τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως
καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος δὲ ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ
δύλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ
φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομέ-
νης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῳ ἡμῶν τῇ προθέ-
σει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ, χρονίας τῆς διασκέψεως καὶ
συναινέσεως παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς σέ, τὸν πανευγενέστατον
Κομνηνὸν κύρ Θεόδωρον τὸν Βρανᾶν, καὶ πρὸς τὸ ἅπαν μέρος σου,
κληρονόμους, διαδόχους καὶ παντοίους τοὺς διακατόχους σου εἰς τὸν
αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα
τὰ καὶ πρῶγιν ἡμῖν διαφέροντα, τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ θέσει
τοῦ μεγάλου ; ἅπερ διέπρασαν οἱ γονεῖς ἡμῶν πρὸς τὸ μέ-
ρος τοῦ Βωλοφ. .. εἶναι, τὰ νῦν δὲ ἐξωνησάμεθα ταῦτα πάλιν
ἡμεῖς μετὰ καὶ τῆς σκιαζούσης γῆς καὶ πάντων τῶν δικαιομάτων
ἡμῶν, πιπράσκομεν ταῦτα πρὸς σέ, τὸν ἄνωθεν δηλωθέντα Κομνηνὸν
τὸν Βρανᾶν, ὡς πληγιαστὴν ὄντα, ἔχουν δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα
καὶ τέσσαρα μετὰ καὶ τῆς περιεχούσης αὐτῶν γῆς καὶ τοῦ ἄρδευτι-
κοῦ αὐτῶν ὕδατος καὶ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐ-
τῶν εἰς νομίσματα χρυσᾶ τεσσαράκοντα καὶ δύο καὶ χάριν ποδοκό-
που ὑπέρπυρον ἕν. εἰσὶ δὲ τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα ἐκ τῆς προικῆς μου.
ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν δένδρων εἰσὶ τὰ δέκα ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Θωμᾶ,

τὰ δὲ τριάκοντα τέσσαρα εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Κοσκινᾶ. ὑφείλεις γοῦν ἐπιτελεῖν πρὸς ἡμᾶς ὑπὲρ ζητήματος παντός ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνυστερήτως κατὰ μάρτιον μῆνα πρὸς μὲν τὸ μέρος [τοῦ] Κοσκινᾶ ὑπερ-
 πυρον ἐν, πρὸς δὲ τὸ μέρος τοῦ Θωμᾶ ὑπερπύρου τρίτον καὶ οὐ πλεον
 τι τοίνυν καὶ κατὰ τὴν τῶν ἐκατέρων μερῶν θέλησιν τε καὶ ἀρέ-
 σκειαν παραδεδώκαμεν τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα μετὰ πάντων τῶν
 δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ὡς ἂν κατέχῃς αὐτὰ κυρίως, αὐθεν-
 τικῶς, ἰδικῶς καὶ μονομερῶς, ἀπαρασπάστως, ἀπαραλείπτως καὶ ἀνυφ-
 εξαιρέτως, ἀδείας ἔχειν εἰς ταῦτα καὶ πάσης ἐξουσίας, πωλεῖν, χα-
 ρίρειν, προικοδοτεῖν, ἀνταλλάττειν, ἐκριζοῖν καὶ ἄλλως, ὡς δόξει τῇ
 βουλῇ καὶ θελήσει σου, ἔχειν σε. πάντα μὲν τὰ ἀναγεγραμμένα διὰ
 μέσον σου συμφωνοῦμεν καὶ ὁμολογοῦμεν τοῦ ἀποπαύειν σε ἀπὸ παν-
 τὸς τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ ἐκ πάσης ἡμῶν τῆς συγγενείας καὶ ἐκ παν-
 τὸς προσώπου συγγενικοῦ καὶ ἄλλοτρίου πειρωμένου διανοχλεῖν σε ἢ
 ἑτερόν τι πρόκριμα ἐπαγαγεῖν σοι ἔνεκεν τῶν τοιούτων δένδρων, ὁμο-
 λογοῦμεν δὲ τοῦ διατηρεῖν σε ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον. ἐὰν δὲ τις
 ἀφ' ἡμῶν βουλευθῇ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς
 πρὸς σὲ πεπρακτότα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἐφ' οἷς ἂν ἔχω-
 μεν εὔρεθῆναι λέγειν τι περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπεσοῦμεν
 ἐπὶ τὸ διπλάσιον καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα λίτρας
 τρεῖς, μὴ εἷς τινα νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφυγόντες.
 μ η ν ἰ α ν ν ο υ α ρ ῖ φ ἰ ν δ. β' ἔ τ ο υ ς , ς ψ π β' ἐνώπιον τῶν κάτω-
 θεν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον|Ἰωάννου μάρτυρος
 τοῦ Κοντοπ|ούλου.

Σίγνον|μάρτυρος
 Χριστοφόρου|τοῦ Πωλεᾶ.

Σίγνον|μάρτυρος.
 Ἰωάννου το|ῦ Κοντοπούλου.

Σίγνον|μάρτυρος
 Νικολάου|οἱοῦ τοῦ Βασιλείου.

† Νικόλαος, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἁγιοτάτης
 μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ
 Φιλοκυνηγίτης, τὰ τοῦ ὕφους δηλούμενα καὶ αὐ-
 τὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

LIV. 6722—1213, mense septembri, ind. II.

Coscinae Leoni Muzethrae vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον ἱερέως τοῦ Πωλέα Ἰωάννου χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἀπεμπόλησε πρὸς ἱερέα Λέοντα τὸν Μουζηθρᾶν †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πωλέας οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

Σίγνον ᾽Αννης τῆς συμβίου	Σίγνον Κωνσταντίνου
ἐκείνου Μιχαῖλ τοῦ Κοσκινᾶ.	τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
Σίγνον Νικήτα	Σίγνον Βασιλείου
τοῦ ἀδελφ φου αὐτοῦ.	τοῦ ἐτέρο υ ἀδελφου αὐτοῦ.
Σίγνον Εὐδοκίας	
τῆς γνησίας αὐ ταδέλφης αὐτοῦ †.	

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ᾽Αννα ἡ σύμβιος τοῦ ἀποιχομένου ἐκείνου Μιχαῖλ τοῦ Κοσκινᾶ, ἔτι δὲ καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτοῦ, ὃ τε Κωνσταντῖνος, Νικήτας, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὅρους τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως ποιήσαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσίωνος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν εἰς αἰὶ τὸ ἀπάράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὑφείλουςαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ καὶ ὀφέ ποτε ἀνατραπῆναι ἢ ὁπωσοῦν παρασαλευθῆναι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολούντων, οὐ παρ' οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἄλλοτρίου τὸ σύνολον, τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς σέ, τὸν θεοσεβέστατον ἱερέα, κῆρ Λέοντα τὸν Μουζηθρᾶν, καὶ πρὸς τὸ μέρος σου ἅπαν καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὰ μέρη σου ἅπαντα, κληρονόμους τε καὶ διαδόχους καὶ παντοίους τοὺς διακατόχους σου, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ γονικὰ καὶ κληρονομικὰ ἡμῶν τὰ ἐν τῇ χωρίῳ ἡμῶν διακείμενα τὰ πλησίον τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων τῶν πρώην παρ' ἡμῶν κατεχομένων, ἡγουν ἐλαϊκῶν δένδρων δεκαεννέα, καὶ ἕτερα ἐλαϊκὰ δένδρα ὀκτὼ πλησίον τῶν αὐτῶν μετὰ τῆς κεκαυμένης ἐλαίας καὶ τῆς ἀνηκούσης αὐτῶν γῆς καὶ σὺν τῇ

τῆς ἀρδεύσεως αὐτῶν ὕδατι καὶ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν. βουλευθέντες οὖν ἐκποιήσασθαι ταῦτα, τὴν πράσιν τούτων διεφημίσαμεν ὥς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς ἀκοὰς προῆλθε σοῦ, τοῦ κυροῦ Λέοντος τοῦ Μουζηθρᾶ, ἡθέλησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ὕστερον περιεστήσαμεν ταῦτα ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν εἰς νομίσματα . . . ἐβδομήκοντα, ἃ δὴ νομίσματα καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν γειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν κατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων καὶ παντοίων τῶν διακατόχων εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διήνεκεις χρόνους, ἅδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, ὥστε πωλεῖν αὐτὰ καὶ δωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, προικοδοτεῖν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν καὶ ἄλλως, ὥς δόξει ὑμῶν τῇ βουλῇ καὶ θελήσει· ὀφείλει δὲ τελεῖν πρὸς ἡμᾶς ἐκάστῳ καιρῷ ὑπὲρ ἐπιτελείας νομίσματα . . . ἐν ἡμῖν. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουλευθῇ ἀνατρέψαι τὴν φανεράν ἡμῶν γεγονυῖαν διάπρασιν, μὴ μόνον τὰ τοιαῦτα νομίσματα ἀντιστραφήσονται πρὸς σὲ καὶ τῷ μέρει σου, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἷς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες, ἐνώπιον καὶ τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων. μ η ν ι σ ε π τ ε μ β ρ ι ψ ι ν δ . β ' ἔ τ ο υ ς , ς ψ κ β ' †.

† Ὁ νομικὸς Θεόδωρος, ἀναγνώστης τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κάλλιστος, παρὼν καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

LV. 6719—1210, mense octobri, ind. XIII.

Poleae Leoni Muzethrae olivas donant.

† Τὸ προγεγονὸς πρατήριον ἔγγραφον παρὰ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πωλέα καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἀπεμπόλησαν πρὸς ἱερέα τὸν Μουζηθρᾶν Λέοντα †.

Σίγγον|Θωμᾶ

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. † Ἐν ὀνοματί τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ

ἁγίου πνεύματος. Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πωλέας διὰ τῆς αὐτοχείρου μου προ-
 ταγῆς δηλούμενος καὶ Θωμᾶς ὁ γνήσιος υἱὸς αὐτοῦ ὁ τὸν τίμιον καὶ
 ζωοποιὸν σταυρὸν οἰκειοχείρως ποιήσας, οἱ ἀπὸ τῆς ἐνορίας τῆς Μαν-
 ταίας ὁρμώμενοι, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦ-
 θεν ἀπλὴν δωρεὰν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλατῶν δένδρων,
 πᾶσαν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ δύναμιν ἔχουσιν καὶ
 μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ καὶ ὅψέ ποτε ἀνατρα-
 πῆναι ἢ ὅπως οὖν παρασαλευθῆναι ὀφείλουσιν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν
 τῶν δωρησαμένων, οὐ παρὰ τινος τοῦ μέρους ἡμῶν τῶν κληρονόμων
 καὶ διαδόχων καὶ παντοίων ἡμῶν τῶν διακατόχων, τιθέμεθα καὶ
 ποιοῦμεν ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, καθαρῶς καὶ ἀπεριέργως καὶ
 ἐκτὸς τρόπου παντὸς καὶ περινενοημένου σκοποῦ πρὸς σέ, τὸν θεοσε-
 βέστατον ἱερέα καὶ περιπόθητόν μου ἐξάδελφον, κῆρ Λέοντα τὸν
 Μουτζηθρᾶν, τὸν ἀπὸ τοῦ κάστρου Σμύρνης ὁρμώμενον, καὶ διὰ σοῦ
 πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος, κληρονόμους, διαδόχους καὶ παντοίους
 τοὺς διακατόχους σου, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ δι' ἣν κερτή-
 μεθα χριστιανικὴν συγγένειαν, ἀγάπην καὶ ἄμετρον τιμὴν καὶ εἰς
 μνήμην τῶν γονέων ἡμῶν καὶ διὰ τὰς πολλὰς εὐεργεσίας, ἃς εἴχο-
 μεν ἀπὸ σοῦ, δωροῦμεθά σοι ἀπὸ τοῦ ὅλου στίχου τῶν γονικῶν καὶ
 κληρονομικῶν ἡμῶν, ἐλαιόφυτα τριάκοντα σὺν τούτοις τοῖς δύο πα-
 λαιοῖς τῷ ἀριθμῷ τὰς ἀνωθεν τοῦ Ἀνεμολέοντος μέχρι καὶ τοῦ Αἰ-
 λακίου μετὰ καὶ τοῦ ἀνήκοντος αὐτῶν ὕδροποτοῦ, ὥστε ἀπὸ τοῦ παρ-
 ὄντος καὶ μέχρι συστάσεως τοῦδε τοῦ κόσμου πάντῃ ὀφείλεις κατέ-
 χειν καὶ δεσπόζειν τὰ τοιαῦτα δένδρα μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ
 διαδόχων καὶ παντοίων τῶν διακατόχων σου κυρίως, αὐθεντικῶς, ἰδι-
 κῶς καὶ μονομερῶς, ἀπαράσπαστως, ἀκωλύτως καὶ ἀνεπιφωνήτως,
 ἅδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ δωρεῖσθαι, εἰς προῖκα
 καὶ κληρονόμους καὶ διαδόχους σου καταλιμπάνειν, καὶ ἄλλως, ὡς
 δόξει σοι, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν διοικεῖν καὶ οἰκονομεῖν, κατὰ τὸν ἀρέσκοντα
 δηλαδὴ καὶ νομιζόμενόν σοι τρόπον, καθὰ καὶ οἱ θεῖοι καὶ φιλευσε-
 βεῖς νόμοι τοῖς τελείοις δεσπόταις τὴν ἐξουσίαν παρέχουσιν ἐν τοῖς
 ἰδίοις ποιεῖν, μὴ ἀνακαλουμένων ἡμῶν τῶν δωρησαμένων ἢ τις τῶν
 μέρους ἡμῶν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ νομῇ μερικὴν ἢ ὀλόκληρον ἢ
 τίμημα οἰονδήποτε ἢ ἀμοιβὴν ἢ ἀντισθήκωσιν ἢ ἀντίχαριν ἢ νόμιμον
 κεφάλαιον προσβοηθοῦν ἡμῖν, δι' οὗ ἐξ ἀχαριστίας αἱ δωρεαὶ ἀνα-

τρέπονται, ἀλλ' ἢ καὶ ὡς δωρούμενοι δύνανται ὡς ἐκ μεταμελείας θανάτου ἔτι ἀνατρέπειν τὴν δωρεάν, ἀλλ' ἡμεῖς τὴν σήμερον ἀναιροῦμεν καὶ οὐδέποτε εἰς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης ἡμῶν δωρεᾶς ἔνεκεν τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων. ἔστω σοι ἀπεντεῦθεν παραδεδομένον, ὡς καὶ τῇ σήμερον σωματικῶς παρεδόθησάν σοι, μὴ τινος ὀφείλοντος ἔχων μετουσίαν ἐπ' αὐτοῖς ἀπὸ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν καὶ παντοίων τῶν διακατόχων ἢ τῶν συγγενῶν ἡμῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν πόρρω ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἢ ὀχλησὶν τινα ἐπαγαγεῖν σοι ἔνεκεν τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων ἢ μερικῶς ἢ καθόλου πρὸς τῷ ἐπισπᾶσθαι τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων . . . μετὰ φιλῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸ μὴ εἰσακούεσθαι, ἐφ' οἷς ἔχειν λέγειν, ἀλλ' ἐκδιώκεσθαι ἀπὸ παντός νομίμου δικαστηρίου, καὶ λόγῳ προστίμῳ ὑποκείμεται πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος σου νομίσματα . . . λίτρας δύο καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες· πρὸς τῷ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι ἄνωθεν προέταξα καὶ βεβαίαν καὶ ἀρραγῇ διαμένειν τὴν παροῦσάν μου δωρεάν, ὡς ὀφείλοντος ἐπιτελεῖν λόγῳ τῶν αὐτῶν ἐλαίων εἰς τὸν στίχον ἡμῶν ἕκαστον χρόνον νόμισμα ἐν ἡμισυ, οἷον ὁ δημόσιος ἀπαιτεῖ ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνενοχλήτως. μ. η. ν. ι. δ. κ. τ. ω. β. ρ. ἰ. φ. ἰ. ν. δ. ι. γ' τοῦ , σ. ψ. ι. ἡ' ἔ. τ. ο. υ.ς ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων.

† Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ ἄνωθεν ὀφείλων προτάξει κάτωθεν ὑποτάξας οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα †.

† Ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Μιχαήλ ἱερεὺς ὁ Μανασσῆς, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ, ὡς τὸ ὕψος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ πριμμικήριος τῶν ταβουλλαρίων, Κωνσταντῖνος Ξανθός, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς κάστρου Σμύρνης, Θεόδωρος ὁ Πωλέας, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

LVI. 6690—1181, 27 octobris, ind. XV.

*Maria Angelina Chrysoberga Theodoro Branae Comneno vendit arbores
et campum.*

† Τὸ πρατήριον τῆς γυναικὸς τοῦ Χρυσοβέργη
ἐκείνου Γεωργίου χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν
ἀπεμπόλησε πρὸς τὸν Βρανᾶν κῦρ Θεόδωρον †.

Σίγνον|Μαρίας τῆς συμβίου

ἐκείνου|Γεωργίου τοῦ Χρυσοβέργη. † Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς
ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεστοῦ καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
Μαρία ἡ Ἀγγελίνα, ἡ σύμβιος ἐκείνου τοῦ Χρυσοβέργη, ἡ καὶ ἄνω-
θεν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν οἰκιοχεί-
ρως ἐγχαράξασα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦ-
θεν πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων, καθὼς
δηλωθήσεται, πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ δύναμιν
ἔχουσιν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ἢ
ἐπωσοῦν παρασαλευθῆναι ὑφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, ἢ γοῦν
τῆς πιπρασάσης, ἢ παρ' ἐτέρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἷονδῆτινα
ἔγγραφον ἢ ἄγραφον τρόπον ἢ νομικὴν ἰσχὺν καὶ βοήθειαν, τίθε-
μαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος δὲ ἀνάγκης ἢ
βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ιδιωτίας ἢ
ἀγροικίας ἢ φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου καὶ τῆς τῶν
νόμων ἀποτρεπομένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὁλο-
φύχῃ ἡμῶν τῇ προθέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ, χρο-
νίας τῆς διασκέψεως καὶ τῆς συναινέσεως παντὸς τοῦ μέρους μου
πρὸς σέ, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν κῦρ Θεόδωρον τὸν Βρανᾶν,
καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος σου, κληρονόμους καὶ διαδόχους καὶ
παντοίους τοὺς διακατόχους σου εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. καὶ γὰρ
τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ περιελθόντα ἡμῖν ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ
Βοϊδᾶ ἐκείνου, ἅπερ εἶχε καὶ ὁ αὐτὸς Βοϊδᾶς ἀπὸ τοῦ Κριθίνου ἐκεί-
νου Γεωργίου, τὰ καὶ πλησιάζοντα τὸ Ἄμμω . . . πιπράσκω πρὸς σέ,
τὸν ἄνωθεν δηλωθέντα Κομνηνὸν τὸν Βρανᾶν, ἐλαϊκὰ, ὄντα δεκατέσ-
σαρα καὶ ὄγδοις τρεῖς μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε ὄντος χωραφίου οἴου καὶ
ὅσου τυγχάνοντος καὶ πάντων δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν εἰς

ὕπερπυρα ἐξάγια δέκα, ἐπαφίημι δὲ καὶ γὰρ Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς, ὅπερ με ἐχρεώσται ἀσήμερον ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Χρυσοβέργης. ταῦτα δὲ τὰ ὕπερπυρα λαβοῦσα ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας, ἀριθμηθέντα σῶα καὶ ἀνελλιπῇ, ὀφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν καὶ παντοῦ ζητήματος ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνυστερήτως κατὰ μάρτιον μῆνα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κριτοπούλου ὑπέρπυρον ἦμισυ καὶ οὐ πλέον τι. ἔχουσι δὲ καὶ ἐτέρους πλησιαστάς, νότιον μέρος τὸν Γατανᾶν, βόρειον μέρος τὰ τῆς μητροπόλεως. τοίνυν κατὰ τὴν τῶν ἐκατέρων μερῶν θέλησίν τε καὶ ἀρέσκειαν παραδίδωκά σοι τὰ τοιαῦτα δένδρα, ὥς ἂν κατέχῃς ταῦτα εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκεῖς χρόνους, ἄδειαν ἔχειν εἰς ταῦτα πωλεῖν, χαρίζειν, προικίζειν, ἐκρίζοι καὶ ἄλλως, ὥς δόξει τῇ βουλῇ καὶ τῇ θελήσει σου. πάντα μὲν τὰ ἀναγεγραμμένα διὰ μέσον σου συμφωνῶ καὶ ὁμολογῶ τοῦ ἀποπαύειν σε ἀπὸ παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ παντὸς ἐτέρου προσώπου συγγενικοῦ ἢ ἀλλοτρίου πειρωμένου ἐνοχλεῖν σε ἢ ἕτερόν τι πρόκριμα ἐπαγαγεῖν σοι ἔνεκεν τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὁμολογῶ τοῦ διατηρεῖν σε ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον· ἐὰν δὲ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέψαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς ἀποπραθέντα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούομαι, ἐφ' οἷς ἂν ἔχω εὑρεθῆναι λέγειν, ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπέσω ὑπερπύρων τριάκοντα καὶ ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφυγοῦσα. μὴ νὶ δ κ τ ω β ρ ῖ φ κ ζ' ἔ ν δ. ἰ' ἔ τ ο υ ς , ς χ ἡ' ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον μάρτυρος		Σίγνον μάρτυρος	
κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Νεστόγγου.		Γεωργίου τοῦ Μελασσίτου.	
Σίγνον μάρτυρος		Σίγνον μάρτυρος	
στρατιῶ του τοῦ Πιερρίτζη.		Νικήτα τ οῦ Φιλάγγου.	
Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	
Μιχαήλ τ οῦ Ληστοῦ.	Λέοντος τοῦ Ἀμηνάλλη.	Θεοδώρου τοῦ Μαρτίνου.	
Σίγνον Λεόντος	Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	
τοῦ Ἀρμένη.	Μιχαήλ τ οῦ Πεπωλημένου.	Λέοντος τ οῦ Καβαδάτου.	
Σίγνον μάρτυρος			
Λέοντος τ οῦ Γαλέπου.			

† Ὁ πριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μαν-

ταλας, Νικόλαος ὁ Φιλοκουνηγίτης, τὰ τοῦ ὕφους
δηλούμενα καί, αὐτὸς μαρτυρῶν γράφας ὁπέ-
γραφα †.

LVII. 6771—1263, mense ianuario, ind. V.

Ioannes Meles monasterio vendit campum et olivas.

† Τὸ πρατήριον τοῦ Μέλη Ἰωάννου περὶ τῶν
ἐλαϊκῶν δένδρων τῶν ἐντὸς τοῦ μετοχίου τῶν
Πλάνων †.

Σίγνον Ἰωάννου	Σίγνον τῆς συμβίου	Σίγνον Γεωργίου
τοῦ Μέλη.	αὐτοῦ Θεοδώρας.	τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ. τ. λ. Ἰωάννης ὁ Μέλης καὶ ἡ σύμ-
βιος αὐτοῦ Θεοδώρα καὶ ὁ γνήσιος αὐτῶν [υἱὸς] Γεώργιος, οἱ καὶ ἄνωθεν
κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσίωνος πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησο-
μένου χωραφίου καὶ τῶν ἐλαιοφόρων δένδρων, τοῦ καὶ διακειμένου
ἐντὸς τοῦ μετοχίου τῶν Λέμβων τοῦ ἐπιλεγομένου Πλάνους, τίθεμεθα
καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως ἢ ἐξ ἔγγραφου ἢ ἐξ ἀγράφου ὑποσχέσεως, καὶ
διὰ τοῦτο ἀποβαλλόμεθα τὸ τοῖς ἀπατωμένοις προσβοηθοῦν δόγμα
καὶ πᾶσαν δικαιολογίαν καὶ ἀντίθεσιν κατὰ τῆς παρούσης ἡμῶν
πράσεως πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον ἰσάγγελον καὶ ἰσάριθμον
τῶν ἁγιωτάτων ἀνδρῶν καὶ καθηγούμενον τῆς περιβολῆς καὶ βασι-
λικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, κῆρ Γεράσιμον ἱερομόναχον, καὶ πρὸς τοὺς
ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους μοναχοὺς, τοὺς μένοντας ἐν τῇ βασιλικῇ ταύτῃ
μονῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται καὶ γὰρ βουλη-
θέντες ἐκποιήσασθαι τὴν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου πρᾶσιν καὶ τῶν
τριῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, τὴν τούτου πρᾶσιν διεφημισάμεθα, ἥτις καὶ εἰς
ἄκοῦς ἐλθόντος σου, τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῶν Λέμβων,
ἠθέλησας ταῦτα ἐξωνήσασθαι, καὶ διαλεχθέντες περὶ τῆς τούτου πρά-
σεως περιεστήσαμεν τὸ ὅλον τίμημα αὐτῶν ὑπέρπυρα τρία, καὶ λαβόν-
τες ταῦτα ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐπ' ὅφει καὶ παρουσίᾳ τῶν
κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων, καὶ τελείως ἐκπληρωθέντες τὸ
ὅλον τίμημα τοῦ διαπραθέντος ἡμῶν χωραφίου καὶ τῶν ἐλαϊκῶν δέν-
δρων, παραδεδώκαμέν σοι καὶ ἡμεῖς ταῦτα σωματικῇ παραδόσει, ὁφεί-

λετε δὲ ἐπιτελεῖν πρὸς ἡμᾶς ἀνεπαυξήτως καθ' ἕκαστον καιρὸν . . . καὶ πλεον οὐδέν. λοιπὸν παρὰ σοῦ ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα, ἐὰν πρὸς ἀνατροπὴν χωρηθῶμεν τῆς παρούσης ἡμῶν πράσεως ἢ πλεον τίμημα προσαπαιτήσωμέν σοι ἢ παρὰ τὸν καθολικὸν ἀμελήσωμεν δεφενσίωνα, καὶ οὐ διεφθετῶμεν καὶ διεκδικῶμεν τὰ διαπραθέντα ὑμῖν χωράφια καὶ ἐλαϊκὰ δένδρα ἐκ παντὸς προσώπου ἰδίου ἡμῶν ἢ ξένου καὶ οὐ διατηρῶμεν ὑμᾶς ἀζημίους καὶ ἀνενοχλήτους ἢ ἀναργυρίαν προβαλλόμεθα ἢ ὑπερθεματισμὸν παρeisάξωμεν ἢ δόλον ἢ βίαν ἢ καταδυναστείαν ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν προσείπωμεν πρὸς ἀνάίρεσιν τῆς ἡμῶν πράσεως, ἀπράκτων ἡμῶν λογιζομένων ἀπὸ παντὸς νομίμου δικαστηρίου καὶ λιβέλλου δόσεως ἀποπεμπόμεθα καὶ ἀναγεγραμμένον τίμημα ἀντιστρέφωμεν ἐπὶ τὸ τετραπλῶν, ἐμφανιζομένου δὲ καὶ τοῦ παρόντος πρατηρίου ἡμῶν ἵνα ζημιωθῶμεν ὑπερπυρα δεκαπέντε, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. πέμπτῃς τῷ ς ψ ο α' ἔτει ἐνώπιον καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων †.

Σίγνον Νικολάου	Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον Ἰωάννου
τοῦ Φιλ σκυνηγίτου.	Γεωργίου τοῦ Φιλοσκυνηγίτου.	τοῦ Προδ ανοῦ.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικός τῆς πατριαρχικῆς ἐνορίας, Βασίλειος ὁ Τζουκαπίτης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν γράψας ὑπέγραψα †.

LVIII. Sine anno.

Theodoras Gordatus monasterio donat campum et vineam.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ Γορδάτου Θεοδώρου †.

† Ἐπειδὴ διὰ τὴν τοῦ πρωτοπλάστου παράβασιν καὶ παρακοὴν ὁ θάνατος εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ θανάτῳ πάντες ἄνθρωποι κατεδικάσθημεν κατὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ ἀπόφασιν τὴν λέγουσαν· γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅθεν καὶ ἐγὼ Θεόδωρος ὁ Γορδάτος ἀδηλῆλα καὶ ἀταφεία μὴ πως αἰφνιδίως ἐπέλθῃ μοι ἢ φοβερὰ τοῦ θανάτου ὥρα καὶ πάντα τὰ κατ' ἐμὲ ἀδιούκητα παρέλθωσι, σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ἐρρωμένον, ἡθέλησα τὰ κατ' ἐμαυτὸν διατάξασθαι καὶ δῆλα ποιῆσαι, ὅθεν καὶ ἐπαφίω πᾶσι χριστιανοῖς τὴν τελείαν

ἀγάπην καὶ συγχώρησιν, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς ποιοῦμεν διαλλαγὴν. ἔπειτα δὲ ἠρόρεθ' ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι τῷδε βίῳ, ἅτινα καὶ ἔχω ἐκ προικὸς τῆς γυναικὸς μου, ἥγουν χωράφιον εἰς τὴν Βάρην μοδίων τριάκοντα, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Σμύρνην ἀμπέλιον καὶ αὐτὸ ἐκ προικὸς μου ὥσει μοδίων δύο, καὶ ἀφήμι ταῦτα εἰς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων, εἰς ἣν μέλλω ἀποκαρῆναι ὡς μοναχὸς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. ἀντὶ δὲ τοῦ χωραφίου καὶ τοῦ ἀμπελίου, ὧν δέδωκα διὰ τὴν φυγὴν μου εἰς τὴν μονὴν ὡς ἐκ προικὸς ὄντα τῆς γυναικὸς μου, ἀντὶ τούτων ἀφήμι τὴν γυναῖκά μου τὰ ὀσπήτιά μου, ἄνευ μέντοι τῶν δύο ὀσπητίων, ἅπερ ἔχουσιν οἱ παῖδές μου, τὸ μὲν ἐν κεραμωτόν, τὸ δὲ ἕτερον καλυβωτόν, καὶ τὸ ἀμπέλιον, ὅπερ ἔχω, ἄνευ οὐδ' ἔχουσιν οἱ παῖδές μου ἀδελφομοῖριν. καὶ εἴ τι ἄλλο ἔχω εἰς τὰ ὀσπήτιά μου, ἐπαφίμι αὐτὸ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὸ παιδίον μου. εἰ δέ γε ποτε τῶν καιρῶν πειραθῇ τις διανοχλῆσαι αὐτὴν περὶ τῶν ὀσπητίων καὶ τοῦ ἀμπελίου, ἵνα ἔχῃ ἡ γυνὴ τὸ ἐκ προικὸς αὐτῆς χωράφιον καὶ τὸ ἀμπέλιον, ἡ δὲ μονὴ ἔχέτω τὰ ὀσπήτια· εἰ δὲ ἐνοχλήσει ἡ ἀδελφή μου περὶ οὗ ἔχει τρίτου ἐνταῦθα, ἀπολυσάτω, ὅπερ ἀπῆρεν ἀπὸ τοῦ Καρβώνη, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξάπροικος ἦν. καὶ ταῦτα πάντα καλῶς διαταξάμενος, ὅστις πειραθῇ ἢ βουλευθῇ ἀνατρέψαι τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, ἵνα ἐπισπᾶται τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ πρῶτα μὲν τὸ φῶς τῆς τρισηλίου θεότητος οὐ μὴ θεάσεται, ὅτε παραστησόμεθα τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν μερίδος ἐκπέσῃ ὡς ὁ Ἰούδας τῆς δωδεκάδος, καὶ καταταγήσεται, ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. παρῆσαν δὲ μάρτυρες ἐν ταύτῃ ὁ τε Νικόλαος ὁ Τατίκης, Γεώργιος ὁ Δρουγγάρης καὶ Λέων ὁ Τζουρουλός †.

Σίγνον Μαρίας	Σίγνον Θεοδώρας	Σίγνον Γεωργίου
τῆς Πेत्रιτ ζίνης.	τῆς Γορ δατίνης.	τοῦ Π ετρίτζη †.

LIX. 6780—1272, mense aprili, ind. XV.

Theodorus Gordatus Phocae campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Γορδάτου πρὸς τὸν Φωκᾶν, τὸν γαμβρὸν τῆς Κυραμαρίας †.

† Θεόδωρος ὁ Γορδάτος οἰκείᾳ χειρὶ προέ-
ταξα †.

Σίγνον Θεοδώρας	Σίγνον Ἀννης τῆς πρό-	
τῆς συμβίου αὐτοῦ.	τερον συμβίου αὐτοῦ.	
Σίγνον Μαρίας	Σίγνον Εἰρήνης	Σίγνον Θεοδώρας
τῆς θυγατρὸς αὐτῶν.	τῆς θυγατρὸς αὐτῶν.	τῆς θυγατρὸς αὐτῶν.
Σίγνον Γεωργίου τοῦ		
οἰοῦ αὐτῶν.		

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ. τ. λ. Θεόδωρος ὁ Γορδάτος καὶ ἡ σύμβιός μου Ἀννα καὶ οἱ γνήσιοι ἡμῶν παῖδες, ἡ τε Μαρία, ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Θεοδώρα, αἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκιοχειρῶς ποιήσασαι, τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησομένου χωραφίου ποιούμεν πρὸς σέ, τὸν κῦρ Φωκᾶν τῆς Κυραμαρίας τὸν γαμβρόν, καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ μέρη ὑμῶν κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὸ χωράφιον τὸ γονικόν μου τὸ καὶ πλησίον τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὗ ἡ στήλλη ἡ Ἐκδαρμοσυκῇ, μέσον αὐτῆς καὶ ἐτέρα στήλλη τὸ βῆμα τοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἀναβαῖνον τὸ αὐλάκιον τοῦ Ἀμανίτου, καὶ ἀκουμβίζει ἕως τῆς στήλλης τῆς Λιγαρέας πλησίον τῆς Εὐλοκερατίας, καταβαῖνον τὸ ἴσον τοῦ χωραφίου τῆς Ἐκδαρμοσυκῆς, ὅσον καὶ οἷον ἐστὶ, μετὰ καὶ δρυὸς καὶ ὑποκλημάτων ὅσων εἰσὶ μέσον αὐτοῦ εἰς ὑπέρπυρα τέσσαρα. ὑφείλει δὲ ἔχειν ἀνεπαυξήτως χάριν ἐπιτελείας κατ' ἔτος . . . ἔν. τοίνυν . . . παραδεδώκαμέν σοι τὸ τοιοῦτον χωράφιον κ. τ. λ. εἰ δέ τις ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς ἡμῖν διαπραθέντα ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα εἰς τὸ βεστιάριον ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ί φ ἰ ν δ. ἡ' τ φ , σ φ π' ἔ τ ε ι. ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	
Λέοντος τοῦ Τζουρουλοῦ.	Κωνσταντίνου τοῦ Πατζῆ.	
Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον Γεωργίου	Σίγνον μάρτυρος
Ἰωάννου τ οῦ Προυσοῦχ... τοῦ Εὐκ άλη.	Ξένου τοῦ Χλωροῦ.	
Σίγνον μάρτυρος.		
Ἰωάννου τοῦ Ἀτχοχώμη.		

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς ὁ Τεσαίτης τὰ τοῦ ὕφους
δηλούμενα μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Μιχαήλ, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, τὰ
τοῦ ὕφους δηλούμενα γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέ-
γραφα †.

LX. Sine anno, 25 augusti, ind. VIII.

Lis inter monasterium et Phocam dirimitur.

† Τὸ κρίσιμον γράμμα Φωκά τοῦ τῆς Κυραμα-
ρίας γαμβροῦ, περὶ ὧν ἐπειράτο πραγμάτων καὶ
ἀπελογιάσθη †.

† Μηνὶ αὐγούστῳ ἡμέρᾳ κυριακῇ κε' ἰνδ. ἡ' †. Τὴν σήμερον
παραστὰς Φωκάς, τῆς Κυραμαρίας ὁ γαμβρὸς, περὶ ὧν εἶχε μετὰ τῆς
σεβασμίας καὶ ἀγίας μονῆς τῶν Λέμβων, προσεκαλέσατο τοὺς ἐποί-
κους στρατιώτας τε καὶ οἰκοδεσπότας τῶν χωρίων Μανταίας, τόν
τε μεγαλοδοξότατον κῆρ Γεώργιον τὸν Μαντηανόν, τὸν ἀνδρικότατον
στρατιώτην κῆρ Νικηφόρον τὸν Φαρισσαῖον, τὸν Λέοντα κῆρ
τὸν Πετρίτζην κῆρ Γεώργιον καὶ ἀπὸ τῶν οἰκοδεσποτῶν Λέοντα τὸν
Ἀμηνραλλῆ, Μιχαήλ τὸν Ληστήν, Μανουὴλ τὸν Σαρακηνόν καὶ Λέοντα
τὸν Νυμφαίτην. ἐζήτησαν οὖν οἱ κριταὶ τὰ τῶν μοναχῶν δικαιώματα,
ἤγουν τῆς αὐτῶν σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς, ἐξεῖπον δὲ
οἱ μοναχοί, ὡς ὅτι ἡμεῖς μετὰ τοῦ Φωκά ὑπόθεσιν οὐκ ἔχομεν, ἀλλ'
οὐδὲ κρίσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἔδοξε τοῖς κριταῖς εἰπεῖν κατ' ὕψιν πρότε-
ρον τῶν μοναχῶν ἀπελθόντων πρὸς τὴν μονὴν αὐτῶν ὡς παρὰ τὸν
τοῦ δικαίου λόγου πειρώμενον τὸν Φωκάν καὶ τούτου χάριν κακω-
θέντες τὰ πολλά. ἰδόντες τοίνυν αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν μονὴν τούτων μο-
ναχοὶ διηγέρθησαν καὶ ἀράμενοι τὰ τῆς μονῆς δικαιώματα, ἤγουν τὸ
χρυσόβουλλον τοῦ αἰοδίου ἐν βασιλεῦσιν ἐκείνου καὶ κτήτορος, τό
τε πραγματικὸν τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἀποικομένου
ἱερέως Ἀλεξίου, κατέλαβον πρὸς τοὺς κριτάς, εἶχον δὲ εἰς χεῖρας
καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ δηλωθέντος ἱερέως Ἀλεξίου καὶ
αὐτοῦ ἱερέως ὄντος, Μιχαήλ, ὅστις παρὼν ἐγνώρισε τὰ γράμματα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκείνου κατενώπιον τοῦ πράκτορος Λέοντος τοῦ

Τζουρουλληνοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκοδεσποτῶν τῶν συμπαροίκων αὐτοῦ Νικολάου τοῦ Κληζομενίτου, Βασιλείου τοῦ Κλαπατᾶ, Μιχαήλ τοῦ Καλαμπάκη, Ξένου τοῦ Χλωροῦ, Γεωργίου τοῦ Διοσορηνοῦ καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων, καὶ διέκριναν ὅ τε μεγαλοδοξότατος κύρ Γεώργιος ὁ Μαντιανὸς ὁ καὶ προαναφωνηθεὶς καὶ οἱ παρακάτωθεν δηλωθέντες μάρτυρες, ὡς εἶδον τό τε χρυσόβουλλον καὶ τὸ πρακτικόν καὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἱερέως Ἀλεξίου, ἵνα μηδόλως μετέχῃ ὁ Φωκᾶς εἰς ὅπερ ἐπειράτο πρᾶγμα, εἰ μὴ ὡς ἀγοραστής, ἵνα ἀναπαύηται καὶ κάθηται. εἰ δ' οὖν ἐποίησε συμφωνίαν κατενώπιον τῶν κριτῶν, ἵνα κτίσωσιν αὐτὸν οἰκήματα, ἔνθα βούλεται, καὶ οὕτως ἀγοράσωσι καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ οἱ μοναχοί. διὰ τοῦτο γοῦν ἐγεγόνει καὶ ἡ ἡμετέρα κρίσις ἐνώπιον καὶ τῶν οἰκοδεσποτῶν τῶν χωρίων τῆς Μανταίας καὶ ἐπεδόθη πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων εἰς οἰκίαν ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Μιχαήλ ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας τὴν ἄνωθεν κρίσιν τῆς σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικὸς Μιχαήλ ὁ Ληστής παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ συμβιβαστικῇ κρίσει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ κρίσει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LXI. 6790—1282, mense iulio, ind. X.

Michael Phocas monasterio vendit olivas.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς συμβίου ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Φωκᾶ †.

Σίγνον		Εἰρήνης τῆς	Σίγνον		Ἰωάννου
συμβίου ἐκείν		ου Μιχαήλ τοῦ Φωκᾶ.	τοῦ υἱοῦ		αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Εἰρήνη, ἐκείνου Μιχαὴλ τοῦ Φωκά ἡ σύμβιος, καὶ ὁ γνήσιος ἡμῶν [υἱός] Ἰωάννης κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῖθεν πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθῆσομένων ἐλαϊκῶν δένδρων κ. τ. λ. ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ταύτης ἡγουμενεύοντα, κῆρ Ἀγάθωνα, καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ἐν τῇ θέσει τοῦ Τριγωνίου τὰ καὶ πλησιαστάς ἔχοντα ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸν Βυλλοῦρην, ἀπὸ δὲ δύσεως Θωμᾶν τὸν Πωλᾶν, ἀπὸ δὲ ἄρκτου τὸν Βωλοβόντην, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τὸν Πωλᾶ, ἅπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ Μανουὴλ τοῦ Κοντοπούλου, πιπράσκομεν πρὸς τὴν ἄνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν δένδρα ἐλαϊκὰ ἐπὶ μετὰ τῆς ἀνηκούσης αὐτῶν γῆς καὶ τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξ ἐξάγια, ἃ δὴ νομίσματα λαβόντες κ. τ. λ., ὀφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας καὶ παντὸς ζητήματος κατ' ἔτος ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνυστερήτως . . . πολιτευόμενον ἐν . . . εἰ δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέφαι τὰ καλῶς . . . ἡμῶν πεπρακότα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα δεκαπέντε καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ι' τοῦ ς φ λ' ἔτους κ. τ. λ.

† Γεώργιος ἱερεὺς ὁ Βαμβουλίδης μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Μάρτυρες· Νικήτας ὁ Γαλέπης, Μιχαὴλ ὁ Πεπωλημένος, Γεώργιος ὁ Γαλέπης *et subscriptio Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου ut saepius.*

LXII. 6791—1283, mense martio, ind. XI.

Georgius Petritzes monasterio vendit vineam et arbores.

† Τὸ πρατήριον στρατιώτου Γεωργίου τοῦ Πετρίτζη χάριν τοῦ διαφέροντος ὑποστατικοῦ τῇ γυναικαδέλφῃ αὐτοῦ Εἰρήνῃ †.

Signa: Γεωργίου στρατιώτου τοῦ Πετρίτζη, *Mariae, eius uxoris, Michaëlis, eorum filii, Andronici et Michaëlis, fratrum eorum.*

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Γεώργιος ὁ Πετρίτζης καὶ ἡ σύμβιός μου Μαρία καὶ οἱ γνήσιοι ἡμῶν παῖδες κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν . . . πρᾶ-

σιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησομένου ἀμπελοπεριβολίου . . . ποιούμεν
 . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου
 θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγουμενεύοντα,
 ἱερομόναχον κὺρ Κάλλιστον κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὸ χερσαμπελοπερίβολον
 τῆς αὐταδέλφης ἡμῶν, κυρᾶς Εἰρήνης τῆς Γορδατίνης, ἤγουν τὸ
 μεριδικὸν αὐτῆς τὸ ἐντὸς τοῦ περιόρου, ἤγουν χερσάμπελον πινάκων
 δύο, δρῶς τρεῖς, καρύα μία, συκὴ μία καὶ εἰς τὰς ἐντὸς τούτου δύο
 συκαμίνους μερίδα τρίτην πιπράσκομεν τὸ μεριδικὸν αὐτῆς, ὅπερ ἐστὶ
 μετὰ τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια δεκα-
 πέντε κ. τ. λ. εἴ δ' ἴσως βουλευθῇ ποτὲ τῶν καιρῶν ἢ αὐταδέλφη
 ἡμῶν, κυρὰ Εἰρήνη ἢ Γορδατίνα, τοῦ ἀμφιβαλεῖν τι ἀπὸ τούτων, ἵνα
 ἀντιστρέφωμεν ἡμεῖς τὰ τοιαῦτα νομίσματα πρὸς αὐτὴν ἀνελλιπῇ·
 ἐὰν δέ τις ἐξ ἡμῶν βουλευθῇ ἀνατρέφαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς ἡμῖν
 διαπραθέντα ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ἐπὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ
 κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μ η ν ι μ α ρ τ ι ψ ι ν δ. α'
 τοῦ ς ψ λ α' ἔτους κ. τ. λ.

Testes Κωνσταντῖνος ὁ Δριμῆς, Νικήτας ὁ Ψιδουάτης, Ἰωάννης ὁ
 Κοντοπούλλος.

Subscriptio primicerii tabulariorum Nicolai τοῦ Φιλοκунνηγίτου *solita*.

LXIII. 6791—1283, mense ianuario, ind. XI.

Ioannes Scullatus et soror monasterio vendunt vineam.

† Τὸ πρατήριον τῶν παίδων τοῦ μοναχοῦ
 Σκουλλάτου χάριν τοῦ ἀμπελίου αὐτῶν, οὐ περ
 εἶχον ἀπὸ τῆς μητροπόλεως †.

Signa: Ἰωάννου τοῦ Σκουλλάτου, Εἰρήνης τῆς αὐταδέλφης αὐ-
 τοῦ, Μιχαὴλ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Ἰωάννης ὁ Σκουλλάτος καὶ ἡ αὐταδέλφη
 μου Εἰρήνη κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεν-
 τεῦθεν πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησομένου ἀμπελίου ποιου-
 μεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπερ-
 άγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγου-
 μενεύοντα, ἱερομόναχον κὺρ Κάλλιστον κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὸ ἀμπέλιον,
 ὅπερ ἀπῆραν οἱ γονεῖς ἡμῶν χωράφιον διὰ σιγιλλιῶδους γράμματος

ἀπὸ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Σμύρνης, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ, τὸ καὶ ἀνασταθὲν παρὰ τῶν γονέων ἡμῶν καὶ εἰς ἀμπέλιον, ἠθελήσαμεν διαπράσασθαι τοῦτο, διὸ ἀπέμεινα μεμονωμένος καὶ ἔχω καὶ ἀπορίαν παντελῆ, καὶ ἐγένετο καὶ εἰς τὸν τοιοῦτον ἀμπέλον ἀμέλεια οὐκ ὀλίγη, τὴν σήμερον πιπράσκομεν αὐτὸ . . . εἰς ὑπέρπυρα ἑξάγια ἔνδεκα, ὡσεὶ μοδίῳ ὃν τὸ ἀμπέλιον δύο . . ὀφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτοῦ καὶ παντοίου ζητήματος τὸ κατ' ἔτος . . . κόκκια τέσσαρα κ. τ. λ. ἐὰν δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέφαι τὰ καλῶς ἡμῖν ἀποπραθέντα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ια' τοῦ ςψ η' α' ἔτους κ. τ. λ. †.

Μάρτυρες· Μιχαὴλ ὁ Πατζῆς, Ἰωάννης ὁ Γαλέπης, Ἐένος ὁ Λα-
σκαριολέτης, ὁ Τζουρουλός, Θεόδωρος ὁ Ζωναράς, Ἰωάννης ὁ Προ-
σοῦχ . . †.

Subscriptio Nicolai τοῦ Φιλοκουηγίτου solita.

LXIV. 6767—1259, mense aprili, ind. II.

Irene Scholares monasterio olivas vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς γυναικὸς τοῦ
Σχολάρη ἐκείνου καὶ τῶν παίδων αὐτῶν χάριν τῶν
εἰς τὸν Παρακάλαμον ὄντων ἐλαϊκῶν δένδρων
αὐτῶν †.

Signa: Εἰρήνης τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Σχολάρη καὶ Ἰωάν-
νου Νικολάου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Ἐένου τοῦ μελλογάμβρου αὐτῶν καὶ
Ἄννης τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ θυγατρὸς αὐτῶν.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Εἰρήνη ἡ σύμβιος ἐκείνου τοῦ Σχολάρη
καὶ οἱ παῖδες ἐκείνου . . . τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον
. . . . πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων . . .
ποιοῦμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς
ὑπεράγνου ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ
πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύοντα, πανοσιώτατον αὐθέντην καὶ πατέρα
ἡμῶν, ἱερομόναχον κῆρ Κύριλλον κ. τ. λ. καὶ γὰρ ἐπεὶ ἔφθασεν ὁ
ἀνὴρ μου ἐκεῖνος καὶ δέδωκε πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν ταύτην σεβασμίαν
καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν δένδρα τὰ ἐν τῷ Παρακαλάμῳ ὄντα, ὅπερ

διὰ συμφώνου μοι δέδωκεν ὁ αὐθέντης καὶ πατήρ μου ἐκεῖνος, Ἰωάννης ὁ Μαγκαφάς, τῷ ἀριθμῷ εἴκοσι δύο, ἔδωκε δὲ ἀπὸ τούτων τὰ ἔνδεκα ὑπὲρ μνημοσύνου αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν ἀγίαν μονήν, τὰ δὲ ἕτερα ἔνδεκα, ἵνα διαπραθῶσιν εἰς τὴν μονήν παρ' ἡμῶν. ὥς δέ γε τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο καὶ εἰς τὰ ἐκεῖθεν ἐπέβη δικαιωτήρια, οὐκ ἔφθασε δὲ ποιήσασθαι πρατήριον εἰς τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονήν, τὴν σήμερον γοῦν ἐπιδίδομέν σοι, τῷ πανοσιωτάτῳ αὐθέντῃ καὶ πατρὶ, καθηγουμένῳ καὶ ἱερομονάχῳ Κυρίλλῳ, τῆς τοιαύτης μονῆς, ἐν πρώτοις τὸ πρατήριον τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων, ἔπειτα ὑπὲρ μνημοσύνου ἡμῶν ἐλαϊκὰ δένδρα, ἐπεὶ τὰ ἕτερα ἔνδεκα πιπράσκομεν πρὸς ὑμᾶς εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα ἐξάγια τέσσαρα κ. τ. λ. ὅστις γοῦν κ. τ. λ. ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα δώδεκα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἷς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες, ἀλλὰ καὶ ἃς ἔχῃ καταβαλέσθαι εἰς αὐτὰ ἐξόδους εἰς τὸ διπλάσιον ζημιωθείεν αὐτάς. μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ι ψ ι ν δ. β' τ ο υ , ς ψ ε ζ' ἔ τ ο υ ς κ. τ. λ.

Μάρτυρες· Ἐένος ὁ Καπύλλης, Ἰωάννης ὁ Σμύρνης, Ἰωάννης ὁ Μηλαβάς, διάκονος ὁ Συρόπουλος, Νικόλαος ὁ Κριτζάτης, Μιχαήλ ὁ Λιγερός, Νικόλαος ὁ Μαδαρίτης.

† Ὁ γραφεὺς τοῦ ὅφους, εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταΐας, Ἰωάννης ὁ Λαοδικηνός, τὰ τοῦ ὅφους δηλούμενα γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

LXV. Sine anno, mense iulio, ind. VI.

Ioannes Pardoleo monasterio vendit olivas.

Signa: Ἰωάννου τοῦ Παρδολέοντος, Εἰρήνης τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἀνδρονίκου καὶ Μιχαήλ, τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ Βαρίτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον . . . πράσιν ποιούντες κ. τ. λ. πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κῶρ Κλήμην, τὸν μοναχὸν Σάβαν καὶ πάντας τοὺς μοναχοὺς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ ἡμῶν δένδρα, ἅπερ ἔχω ἐκ προικῆς

μου, τὰ καὶ διαφέροντά μοι καὶ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πραῦλη τὰ καὶ πλησιαστάς ἔχοντα τοὺς θείους μου τοὺς Βαρίτας καὶ ἐξ ἐτέρωθεν τὰ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὥσει δεκαεὺς ὄντα μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν κ. τ. λ. περιεστήσαμεν αὐτὰ εἰς ὑπέρπυρα δεκαεὺς, ἃ δὴ λαβόντες ἐκχωροῦμεθά σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ ὁμολογοῦμεν μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν ταύτης ὅλως χωρῆσαι ἀλλὰ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀποπεμπώμεθα ἄπρακτοι καὶ καταδεδικασμένοι, ἀποδώσομεν δὲ καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα εἴκοσι καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν ἐπὶ τὸ τετραπλοῦν κ. τ. λ. ὀφείλετε δὲ ἐπιτελεῖν κατ' ἔτος ἀνεπαυξήτως ἄσπρον ἐν ... κατὰ μάρτιον. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ἕκτης τοῦ ς ψ ω' (sic) †.

Signa μαρτύρων Θεόδωρου τοῦ Μαρτίνου, Νικολάου τοῦ Κακαβᾶ, Λέοντος τοῦ Ἀρμένη, Μιχαήλ τοῦ Ματζούκη, Θεοδώρου τοῦ Βαρίτου.

† Ἰωάννης, ἀναγνώστης καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ Φωκᾶς, γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

LXVI. 6740—1232, mense martio, ind. V.

Nicetas Cabures et uxor monasterio vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριον τῶν εἰς τοῦ Παναρέτου ἐλαϊκῶν δένδρων τοῦ Καβούρη καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ †.

Signa: Νικήτα τοῦ Καβούρη καὶ Εὐδοκίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Νικήτας ὁ Καβούρης καὶ Εὐδοκία ἡ τοῦτου σύζυγος κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ... πρᾶσιν ποιούμεν πρὸς σέ, τὸν πανηγιασμένον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κῆρ Γεράσιμον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ τὴν τοιαύτην μονὴν ἅπαν μέρος καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ καὶ διακείμενα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Παναρέτου τὰ περιελθόντα μοι ἐκ προικὸς μου τὰ καὶ πλησίον τῶν δένδρων τῶν πρώην ἐξωνησαμένων τῇ ὑπὸ σέ ἀγίᾳ μονῇ ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ μου, τοῦ Λεγά

κυροῦ Ξένου, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῶν Ψιθυριτῶν, ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ εἵκοσι τέσσαρα εἰς ὑπέρπυρα ἑπτὰ, ἃ δὴ ὑπέρπυρα λαβὼν ὁ πατήρ μου ἀπὸ τῶν χειρῶν ὑμῶν ἔχωροῦμεθα ὑμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν κ. τ. λ. ὅστις οὖν ἐξ ἡμῶν βουλευθῇ ὑπὲρ ἀνατροπῆς τῆς ἡμῶν πράσεως ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἑξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. τελεῖν δὲ ὀφείλει ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιζιοῦ καβαλλαρίου τοῦ Συργαρή ἐν πραττόμενον. μ. η. ν. ι. μα. ρ. τ. ι. φ. ι. ν. δ. ε. ' τοῦ , ς. ψ. μ. ' ἔ. τ. ο. υ. ς. †.

LXVII. 6789—1281, mense aprili, ind. XI.

Uxor Ioannis Isidori et Anna Conti monasterio vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς γυναικὸς Μιχαήλ τοῦ Ἰσιδώρου καὶ τῶν παίδων αὐτῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Κοντοῦ Ἀννης χάριν τῶν εἰς τοῦ Ἐνκόπου ἐλαϊκῶν δένδρων, ἐνωμένων ὄντων καὶ τῶν ἀμφοτέρων εἰς ἐν περιβόλιον †.

Signa Μαρίας τῆς συμβίου Μιχαήλ τοῦ Ἰσιδώρου, Θεοδώρου τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, Ἰωάννου τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ, Ἀννης τῆς θυγατρὸς τοῦ Κοντοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ἀρμένη.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων ποιοῦμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύοντα ἱερομόναχον, κῆρην Ἀγάθωνα . . . καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ἐκ προικόμεν διαφέροντα ἡμῖν τὰ ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἐνκόπου τὰ καὶ πλησιάζοντα οὕτως· νότιον μέρος τὸν κῆρ Κωνσταντῖνον ἐκείνον, βόρειον μέρος τὰ τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Κοσμά, ἀνατολικὸν τὸ αὐλάκιν τοῦ Ἀληθινοῦ, δυτικὸν δὲ μέρος τὰ τοῦ Μαυροϊωάννου, πιπράσκομεν πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα μετὰ καὶ τοῦ ἐκεῖσε χωραφίου εἰς ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἑξ ὀφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν καὶ παντοῖου ζητήματος κατὰ μάρτιον μῆνα ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνυστερήτως ὑπερπύρου ἡμῖς κ. τ. λ. ἐὰν δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουλευθῇ ἀνατρέφαι τὰ καλῶς καὶ φα-

νερώς παρ' ἡμῶν διαπραθέντα, ἀντιστρέφαι ἔχομεν ὑπὲρ ἀντι-
λογίας πρὸς τὴν μονὴν τὸ τοιοῦτον τίμημα ἐπὶ τὸ τριπλάσιον καὶ τὸ
κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. ὡσαύτως καὶ γὰρ Ἄννα ἡ θυ-
γάτηρ τοῦ Κοντοῦ στέργουσα τὰ τῆς περιλήψεως τοῦ παρόντος ὄρους
πιπράσκω πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν δένδρα ἐλαϊκὰ δέκα εἰς ὑπέρπυρα
ἐννέα, ἅτινα καὶ εἰσὶν ἐντὸς τοῦ τοιούτου περιβολίου, ὡς γινόμενα τὰ
ἅλα δένδρα πεντήκοντα εἰς ὑπέρπυρα τεσσαράκοντα καὶ πέντε, ὑπὲρ
ὧν ἐπιτέλειαν κατ' ἔτος κοκκία δύο. ἐπὶ παρρησίᾳ Λέοντος τοῦ Μα-
νιάκη μ. η. ν. ἡ. π. ρ. ι. λ. ι. β. θ. ς. ψ. π. θ. ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων Χριστοφόρου τοῦ Γερμενάκη, Ἰωάννου τοῦ Κον-
τοπούλου, Λέοντος τοῦ Μαγουλά, Μιχαήλ τοῦ Κοσκινᾶ, Ἰωάννου τοῦ
Βασιλείου, Γεωργίου τοῦ Χορδάτου.

Subscriptio solita Νικολάου τοῦ Φιλοκунηγίτου.

LXVIII. 6787—1279, mense martio, ind. VII.

Christophorus Germenaces monasterio vendit olivas.

† Τὸ πρατήριον Χριστοφόρου τοῦ Γερμενάκη
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς, χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων αὐτῶν τῶν καὶ
πλησιαζόντων τὰ τοῦ Κοσκινᾶ δένδρα καὶ τὰ προσ-
ενεχθέντα τῇ μονῇ παρὰ τοῦ Βρανᾶ †.

Σίγνον Χριστοφόρου τοῦ Γερμενάκη, Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Μα-
ρίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Χριστοφόρος ὁ Γερμενάκης καὶ οἱ γνή-
σιοι παῖδες αὐτοῦ κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνουπόγραφον
. πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων
ποιοῦμεν κ. τ. λ. πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς
ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ἡγουμενεύοντα
ταύτης, μοναχὸν Ἀντώνιον καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ πε-
ριελθόντα ἡμῖν ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Ψιδύρων,
κυροῦ Λέοντος τοῦ Βαρυπάτου, ἅπερ εἶχεν αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κοσκινᾶ,
τὰ καταπλησίον τῶν δένδρων, ὧν ἐδωρήσατο Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς εἰς
τὴν τοιαύτην μονὴν, πλησίον ὄντα καὶ ἀπὸ μέρους νοτίου τῶν ἐλαιο-
φύτων τοῦ Κοσκινᾶ. τὰ τοιαῦτα γοῦν δένδρα ἔχω ὁμοῦ μετὰ τοῦ

Φωκά Ἰωάννου τῷ ἀριθμῷ δεκατέσσαρα. ἐξ αὐτῶν πιπράσκω πρὸς τὴν μονὴν δένδρα ἐπτά μετὰ καὶ τῆς ὑποσκιαζούσης αὐτῶν γῆς εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε . . . δι' ὧν καὶ ὀφείλετε ὑπὲρ ἐπιτελείας καὶ παντοίου ζητήματος . . . κατὰ μάρτιον πρὸς ἡμᾶς . . . ἔν . . . τοῖνον παράδεδώκαμεν ὑμῖν τὰ τοιαῦτα ἐπτά δένδρα, ὡς ἂν κατέχητε αὐτὰ κ. τ. λ. ἐὰν δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουλευθῇ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς ἡμῶν ἀποπραθέντα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' τοῦ ςψπζ' ἔτους.

Σίγνα μαρτύρων· Ἰωάννου τοῦ Κοντοπούλου, Νικολάου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Μανουὴλ τοῦ Πωλέα, Ἰωάννου τοῦ ἐτέρου Κοντοπούλου, Ἰωάννου τοῦ Φωκά, Μιχαὴλ τοῦ Τρακοντινοῦ, Ἰωάννου τοῦ Κοσκινᾶ, Μιχαὴλ τοῦ Κοσκινᾶ.

Subscriptio solita Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου.

LXIX. 6793—1285, mense martio, ind. XIII.

Monachus Lucas Trurulus monasterio donat olivas et campum.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Λουκά τοῦ Τζουρουλλοῦ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἐπαφῆκεν εἰς τὴν μονήν †.

Ἐπειδὴ περ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει κ. τ. λ. διὰ τοῦ[το] κατὰ Λέων ὁ Τζουρουλὸς, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετανομασθεὶς Λουκάς μοναχός, νόσφ' δεινῇ περιπεσὼν κ. τ. λ. ἐπαφίημι εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ἔνθα ἀπεκάρην τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ μέλλει ἐνσοριασθῆναι καὶ τὸ πῆλύνόν μου σῶμα, δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα καὶ ἐξ μετὰ καὶ τοῦ ἐκεῖσε χωραφίου, οἴου καὶ ὅσου ὄντος, ἅπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Καπνοῦ ἐκείνου κυροῦ Γεωργίου καὶ ἀπὸ τοῦ αὐταδέλφου μου, κυροῦ Νικολάου, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, δι' ὧν καὶ ὀφείλει τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καπνοῦ κατ' ἔτος κοκκία ὀκτώ ἀνεπαυξήτως καὶ πλέον οὐδὲν, ἀ δὴ καὶ ὀφείλει κατέχειν καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηγεκείς χρόνους καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτὰ πάντα τὰ δόξαντα τῇ μονῇ. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν τῶν μερῶν βουλευθῇ ἀνατρέψαι κ. τ. λ. ζη-

μία ὑποκείσεται πρὸς τὸν δημόσιον κ. π. λ. παρήσαν δὲ μάρτυρες ἐν τῇ παρουσίᾳ διαθήκη ὃ τε Ἰωάννης ὁ Γαλέπης, ὁ Δρουγγάρης Γεώργιος, Κωνσταντῖνος ὁ Πατζός, Ξένος ὁ Χλωρός καὶ Νικόλαος ἀναγνώστης ὁ Νιράτης, ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιδ'. τοῦ ,σϕ η' γ' ἔτους †.

Subscriptio solita Νικολάου τοῦ Φιλοκωνηγίτου.

LXX. Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator monasterio confirmat possessionem praedii S. Panteleemonis et olivarum, quae sunt in vico Panareto.

† Ἐπικυρωτικὸν πρόσταγμα χάριν τοῦ μετοχίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα καὶ τοῦ εἰς αὐτὸ παντοίων πραγμάτων καὶ τῶν εἰς τὸν Φοίνικα ἐλαϊκῶν δένδρων †.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς παρὰ τῆς βασιλείας μου ἀνακαινισθείσης καὶ ἐπιλεγομένης τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἔφθασε προσαρμόσαι ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας διακαίας ἐν τῇ χωρίῳ Παναρέτου ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος ἐλαϊκὰ δένδρα καὶ ἐν τῇ Μανταίᾳ μετόχιον τὸν ἅγιον Παντελεήμονα, ἐκδοθὲν αὐτῷ παρὰ τοῦ κτήτορος Ἀλεξίου ἱερέως μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ, ἤγουν ἐλαϊκῶν δένδρων ἀπὸ τε κόπων αὐτοῦ ἀποκαταστάντων τῷ τοιούτῳ μετοχίῳ καὶ ἀπὸ προσενέξεων φιλοχρίστων ἀνθρώπων καὶ ἐτέρων πραγμάτων, προσκυρωθέντων τῷ τοιούτῳ μετοχίῳ παρὰ τοῦ ῥηθέντος κτήτορος. ἐδεήθη γοῦν ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ἐδράζοντος αὐτῷ τὴν κατοχὴν τῶν ὡς δεδηλωταὶ προσαρμοσάντων αὐτῷ. ἡ γοῦν βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσασα τὸν παρόντα ὀρισμὸν ἐπιβραβεύει αὐτῷ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, τὸ στέργον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν τὰ προσόντα αὐτῷ χαρτῶα δικαιώματα ἐπὶ τοῖς ῥηθείσι καὶ κατέχεσθαι τὰ ἐν αὐτῇ ἐμπεριειλημμένα, ὡς δεδηλωταὶ, παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἀναφαιρέτως καὶ ἀμετακινήτως καὶ μηδόλως ἔχειν τὴν τοιαύτην μονὴν τὴν τυχοῦσαν ὄχλησιν ἀπὸ τινος τῶν ἀπάντων ἢ τῶν στρατευομένων ἢ ἐτέρου, μηδὲ καθέλκεσθαι ταύτην εἰς πλείονα ἀπόδοσιν παρὰ τὸ ἐν ταῖς τοιοῦτοις χαρτῶις δικαιώμασι ἐγκείμενον ὅθεν καὶ ὀφείλει ἡ τοιαύτη μονή

ἔχειν ἐπὶ τοῖς ῥηθείοις δεσποτικὸν δίκαιον κατὰ τὰ προσόντα αὐτῇ χαρτῶα δικαιώματα, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει αὐτῇ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν ὀρισμὸς τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μὲν μάρτιον ἰνδ. ε' δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Καὶ κηρίνην βούλλαν κάτωθεν ἀπηωρημένην, μᾶλλον δὲ ἐγκεκολλημένην καὶ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου ἐνσεσημασμένον, ὡς ἔθος, τῶν μεσαζόντων ταῖς βασιλικαῖς ἐνοχαῖς καὶ παρακελεύσεσιν †.

LXXI. Sine anno, mense martio, ind. III.

Imperator Ioannes Ducas Vatatzes possessiones monasterii defendi iubet.

† Πρόσταγμα διορίζον τῷ πιγκέρνη Κομνηνῷ τῷ Καντακουζηνῷ δεφευδεύειν τὴν μονὴν εἰς τὰ προσκυρωθέντα ἐλαϊκὰ δένδρα παρὰ τοῦ αἰοιδίου ἐν βασιλεῦσι καὶ ἀγίου κτήτορος αὐτῆς, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐπεὶ διηνωχλοῦντο παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης †.

† Οἰκίει τῇ βασιλείᾳ μου πιγκέρνη, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, Κομνηνὲ κὺρ Ἰωάννη Καντακουζηνέ. ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος Παῦλος, ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ἐλαϊκὰ εἴκοσι πρὸς τοῖς ἐννέα δένδρα, ἃ διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου προσεκυρώθησάν τῇ μονῇ καὶ κατέχουσι ταῦτα χρόνους ἱκανοὺς, πειρᾶται ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σμύρνης ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι καὶ διὰ τοῦτο τρυγησάντων ταῦτα τῶν μοναχῶν ἀπέστειλε νυκτὸς καὶ ἀφείλετο τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἔτι κρατεῖ αὐτόν. διορίζεται σοι οὖν ἡ βασιλεία μου, ἵνα ἀναλάβῃ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὸ ἀκέραιον τὸν τοιοῦτον καρπὸν τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐπιδώσεις πρὸς τοὺς μοναχοὺς, ποιήσης δὲ ἐπιφώνησιν εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ, μὴ ἄλλοτε ποτε ὀχλῆσαι τὸν μητροπολίτην τὸ τῆς μονῆς μέρος ἕνεκα τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων, ὡς διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας [μου] προσκυρωθέντων τῇ μονῇ. ποίησον

οὖν ἀνυπερθέτως κατὰ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα, δ
καὶ ἀντίστρεψον πρὸς τὴν μονὴν δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν μαρτίφ ἰνδ. τρίτης δι' ἐρυθρῶν
γραμματῶν τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

LXXII. 6791—1291, mense februario, ind. IV.

Michaël Angelus Cumpariotes monasterio donat olivas.

† Τὸ γράμμα τῆς προσενέξεως τοῦ Κουμπα-
ριώτου Ἀγγέλου Μιχαήλ χάριν τῶν ἀπὸ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ Μαρίας τῆς Βουζηνῆς ἀφεθέντων αὐτῷ
ἐνδιαιθῆκως ἐλαϊκῶν δένδρων ἐν τῇ Μανταίᾳ †.

Σίγνον στρατιώτου Μιχαήλ τοῦ Κουμπαριώτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Μιχαήλ Ἀγγελος ὁ Κουμπαριώτης τὸ
παρὸν τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα ἔχουν προσενέξεως, ἐπεὶ καὶ
ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὄφους τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν οἰκειο-
χείρως ἐποίησα· ἔφθασε δὲ ἡ γυνή μου ἐκείνη, κυρὰ Μαρία ἡ Βου-
ζηνή, χρήσασθαι τῷ τέλει τοῦ βίου, ἥτις καὶ ἐπαφῆκέ μοι διὰ γράμ-
ματος αὐτῆς ἐνώπιον ἀξιόπιστων τοπικῶν ἀρχόντων ἐκ τῆς προικὸς
αὐτῆς, ὅπερ ἂν καὶ εἶχε θέλημα· μετὰ τῶν ὅλων ἐπαφῆκέ μοι καὶ
εἰς τὴν Μάνταιαν ἐξ ὧν καὶ εἶχε δένδρων ἐλαϊκῶν τὰ τρίτα τού-
των. τὴν σήμερον γοῦν ἠθέλησα ὅπως ἐπιδώσω τὸ μεριδικόν μου δι-
καιον εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου
μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ὅπερ δὴ καὶ παραδίδωμι πρὸς
ταύτην ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τῆς μακαρίτιδος γυναικὸς μου ἐκεί-
νης, κυρὰς Μαρίας, ἣν γοῦν δένδρα ἐλαϊκὰ εἴκοσι μετὰ καὶ τῆς ἐπι-
σκιαζούσης αὐτῶν γῆς τὰ καὶ πλησίον ὄντα τῶν ἑκπαλαι δένδρων
τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ὀφείλει ἡ μονὴ ἀπὸ τῆς σήμερον ἐπικρατεῖν
καὶ δεσπόζειν αὐτῶν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένων μοναχῶν ὡς
κύριοι δεσπότες τῶν τοιούτων δένδρων. εἰ δὲ τις ἀφ' ἡμῶν τῶν με-
ρῶν ἢ τῶν προσγεγῶν ἡμῶν καὶ ἀλλοτρίων βουληθῇ ἀνατρέφει τὰ
καλῶς καὶ φανερώς παρ' ἡμῶν ἐκδοθέντα καὶ ἀφιερωθέντα τῇ δη-
λωθείσῃ μονῇ κ. τ. λ. ζημιωθήσεται εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον
ὡς ἀθετητῆς τῆς γεγρονυίας ἡμῶν πράξεως ὑπέρπυρα λίτραν μίαν

ζ. τ. λ. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. τετάρτης τοῦ ς φη ἐν-
νάτου ἔτους ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Subscriptio solita Nicolai τοῦ Φιλοκунηγίτου.

LXXIII. Sine anno, mense februario, ind. XI.

Testimonium Barnabae Planitae de quibusdam olivis.

† Ἐγγραφος μαρτυρία τοῦ μοναχοῦ Βαρνάβα τοῦ Πλανίτου περὶ τῶν ὀπισθεν τοῦ ὁσπητίου ἐλαϊκῶν δένδρων τῶν εἰς τὸν Πλάνον †.

† Κἀγὼ Βαρνάβας ὁ Πλανίτης μαρτυρῶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ οὐ λέγω μάρτυς μου ὁ αὐτός θεός διὰ τρόπον τινὰ κακόςχολον, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν, ὡς ὅτι τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ὀπισθεν τοῦ ὁσπητίου, ἀριθμῶ ὄντα εἴκοσι τρία, οὐκ ἦσαν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου στίχου, ἀλλ' ἐκεῖνος κατεφύτευσε ταῦτα ὁ μοναχὸς Πλανίτης Γαβριήλ, ὁ γαμβρὸς τῆς Πυρινούς, καὶ κατεφύτευσε τὰ τοιαῦτα δένδρα λόγῳ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγεγόνει καὶ ἡ παροῦσά μου μαρτυρία μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ια' †.

LXXIV. Sine anno, 9 februarii, ind. II.

Manuel Ducas monasterio donat campos.

† Γράμμα χαριστικὸν χάριν τῶν χωραφίων, ὧν κατεδυνάστευον οἱ πάροιχοι τοῦ Δούκα κυροῦ Μανουὴλ γεγονός παρ' αὐτοῦ †.

† Κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅπερ ἐστὶ σάββατον θ' τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης δευτέρας ἰνδ., ἀποχαρίζομαι πρὸς τὸν καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, κῆρ Κάλλιστον, ἰὰ χωράφια, ἅπερ ἔφθασαν καὶ κατεκράτησαν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου κτήματος ἄνευ ὧν ἔχουσι χωραφίων κατεσπαρμένων οἱ πάροιχοί μου, τὰ δὲ ἕτερα, ὅσα κρατοῦσιν ἀρτίως οἱ μοναχοὶ καὶ ἔχουσιν αὐτὰ καὶ κατεσπαρμένα, ὑφείλουσιν ἵνα ἐπικρατῶνται καὶ νέμονται ὡς καὶ πρότερον παρὰ τῶν τῆς τοιαύτης μονῆς μοναχῶν ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστώς τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος μου γράμματος. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ

μονῇ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα γραφή εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ.
τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀ-
θέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ ὁ Δούκας †.

LXXV. Sine anno, mense iunio, ind. IV.

Imperator monasterio donat campos.

† Τὰ τοῦ μετοχίου τῶν Παλατίων χαρτῶα δι-
καιώματα, ἅτινα δὴ καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῶν ᾧδε.
Πρόσταγμα δωρεαστικὸν περὶ τῆς δωρηθείσης εἰς
τὸ βασιλικὸν ζευγηλατεῖον τὸν Κούκουλον γῆς
ζευγαρίων δύο †.

† Ἡ βασιλεία μου δωρεῖται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως τῷ
μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων γῆν ζευγαρίων δύο εἰς τὸ
ζευγηλατεῖον τῆς βασιλείας μου τὸν Κούκουλον, ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλει ὁ
ἐπικρατῶν τὸ τοιοῦτον ζευγηλατεῖον τῆς βασιλείας μου παραδοῦναι
τῷ μέρει τῆς μονῆς τὴν τοιαύτην γῆν, ὡς ἂν κατέχῃ ταύτην καὶ ἐρ-
γάζεται καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς εἰσοδιάζῃ εἴσοδον εἰς συγκρότησιν τῶν ἐν
τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀσκουμένων μοναχῶν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει εἰς
ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν ὁρισμὸς τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμ-
μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

LXXVI. Sine anno, mense iulio, ind. IV.

Descriptio duorum camporum.

† Ὁ γεγονὸς ἔγγραφος περιορισμὸς διὰ γρα-
φῆς τοῦ ἐπικρατοῦντος τὸ βασιλικὸν ζευγηλα-
τεῖον Στεφάνου τοῦ Καλοπυροῦ χάριν τῆς δωρη-
θείσης ἐκείσε τῇ μονῇ δύο ζευγαρίων γῆς †.

† Ἐπεὶ θεῖος καὶ βασιλικὸς προσκυνητὸς [ὁρισμὸς] κατεπέμφθη
τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος
τῆς Λεμβωτίσσης, ὅστις καὶ ἐγράφη ἄνωθεν, κατὰ γοῶν τὴν περίλη-
ψιν τοῦ τοιοῦτου θείου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ ἡμφάνισαν

ἡμῖν καὶ γραφὴν κυροῦ Στεφάνου τοῦ Καλοπυροῦ τάδε κατὰ ῥῆμα διορισμένην· ἡμέτερε ἄνθρωπε Βασίλειε παλατοφύλαξ, καὶ σὺ, Μονόμαχε, καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες· βασιλικὸς ὅρισμός καταπέμφθη πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἐπιδώσωμεν γῆν ζευγαρίων δύο, καὶ ἰδοὺ γράφω ὑμῖν, ἵνα ἐπάρητε τὸν Παπαδόπουλον ἀπὸ τοῦ Κουκούλου καὶ τὸν σύντεκνόν μου, τὸν κῆρ Κωνσταντῖνον, καὶ τὸν νομικόν, καὶ χωρίσητε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς βασιλικῆς, ἣν οἴδατε ὑμεῖς, καὶ ἐπιδώσετε πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων μετὰ περιόρου καὶ ἀσφαλείας, καὶ ἐξάπαντος ποιήσατε τοῦτο, ἐπάρατε δὲ καὶ τὸν Μαυροράχον ὡς εἰδήμονα. φυλαχθεῖτε. εἶχε δὲ καὶ ὑπογραφὴν. † Ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως Στέφανος ὁ Καλοπυρὸς †.

Τοῖνον καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ τε θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ καὶ τὴν εὔησιν τῆς γραφῆς κυροῦ Στεφάνου τοῦ Καλοπυροῦ ἀπῆλθομεν ὅτε Βασίλειος ὁ παλατοφύλαξ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ὁρισθέντες καὶ τοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔμελλον περιορίσασθαι, καὶ περιωρίσαμεν οὕτως· ἡρέαμεθα ἀπὸ τοῦ καταλόματος τοῦ Ἀριστηνοῦ ἦγουν ἀπὸ τοῦ πλησιάζοντος αὐτὸ λάκκου συνενωμένον, κρατοῦντος τὴν ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν ἐν τῷ Σαρρακηνικῷ, ἑώντος δεξιὰ τὰ χωράφια τῆς Κρατερῆς, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, κλίνοντος ὀλίγον πρὸς δυσμὰς καὶ καταντοῦντος εἰς τὸ παλαιοσευκτήριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, εἰς δ' ἵσταται καὶ λίθος μαῦρος, κρατοῦντος τὸν αὐτὸν ἀέρα πρὸς ὀλίγον καὶ ἀκουμβίζοντος εἰς τὴν στήλην τὴν σταθεῖσαν παρ' ἡμῶν, ἦγουν ἄσπρη πέτρα, ἑώντος δεξιὰ τὰ χωράφια τῆς Κρατερῆς, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, εἰδ' οὕτως ἀνακλίνοντος πρὸς ἄρκτον τὸν αὐτὸν ἀέρα, καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν ἐτέραν στήλην τὴν σταθεῖσαν παρ' ἡμῶν τὴν μαύρην, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, δεξιὰ τὰ δίκαια τῆς Κρατερῆς, κλίνει δὲ πρὸς δυσμὰς εἰς τὰ χωράφια τοῦ Μαυροράχου, εἰς δ' ἐστήσαμεν καὶ μαύρην στήλην τετράγωνον, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Μαυροράχου, καὶ οὕτως κλίνει πρὸς ἄρκτον, κρατοῦντος τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ ἀκουμβίζοντος μέσον τοῦ τοιοῦτου ἀέρος, εἰς δ' ἐστάθη παρ' ἡμῶν καὶ στήλη ἄσπρη, συνεπαγόμενον τὸν τοιοῦτον ἀέρα, ἀκουμβίζοντος εἰς τὰ χωράφια τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρῖτου, κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Λεβούνη, εἰς δ' ἐστήσαμεν στήλην μαύρην, ἑώντος ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Λεβούνη,

κρατοῦντος τὸν αὐτὸν ἀέρα πρὸς ὀλίγον καὶ ἀκουμβίζοντος εἰς τὴν στήλην τὴν βασιλικὴν, τὸν μαῦρον κίονα, συνεπαγόμενον τὸν τοιοῦτον ἀέρα καὶ ἀκουμβίζοντος εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Ἑρμον, εἶδ' οὕτως ἀνακλίνοντος πρὸς ἀνατολὰς, κρατοῦντος το μονοπάτον τὸ ἀπαγόμενον εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ Ἀριστηνοῦ, ἔνθα καὶ ἡρξάμεθα. τῆς γοῦν τοιαύτης γῆς τῆς δι' ὀρισμοῦ τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου δωρηθείσης τῇ τοιαύτῃ μονῇ περιωρίσθη παρ' ἡμῶν, ἡγουν τοῦ παλατοφύλακος Βασιλείου τοῦ Παπαδοπούλου Μιχαήλ, τοῦ Καλοστρατήγου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ πρωτοπαπᾶ Μιχαήλ τοῦ Μοσχηνοῦ, καὶ ἀποκατεστήσαμεν αὐτὴν ἐπὶ τελείᾳ ἀποκαταστάσει. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν περιορισμὸς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. δ'. †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἐνορίας Λεύκης καὶ Κουκούλου καὶ πρωτοπαπᾶς Μιχαήλ ὁ Μοσχηνὸς τὸν παρόντα περιορισμὸν γράψας ὑπέγραψα †.

† Εἶχε καὶ ὀπισθεν ταῦτα· μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἡ, ἡμέρᾳ δ' ἰνδ. ε' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, τοῦ τε πρωτοφάλτου, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Σαμουήλ, τοῦ πρωτεκδίκου, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Καθαροῦ, τοῦ ἱερέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Σκορτζίδη καὶ ἐτέρων †.

† Ὁ παρὼν περιορισμὸς τῶν ἐντὸς δηλουμένων χωραφίων προσκομισθεὶς ἡμῖν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, κυροῦ Γερασίμου, σωζομένου τοῦ ἀζημίου τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως εἰς τὰ ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου διαφέροντα αὐτῇ χωράφια ἐπεγράφη καὶ παρ' ἡμῶν κατ' ἐντεῶν τοῦ ῥηθέντος καθηγουμένου εἰς πλείονα ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ μητρο ολίτης Σμύρνης Γεώργιος †.

LXXVII. Sine anno, mense maio, ind. VII.

Imperatoris praeceptum de dono, quod fecit monasterio in loco dicto Cuculo.

† Πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῶν εἰς τὰ Παλάτια, ἡγουν τοῦ ἐκεῖσε ναοῦ, τῶν οἰκημάτων, τοῦ περιβολίου, τοῦ λουτροῦ καὶ τῶν προσκαθημένων ξένων †.

† Ἐπεὶ ἔφθασεν ἡ βασιλεία μου δωρήσασθαι τῇ μονῇ τῶν Λέμβων τὴν εἰς τὰ κατὰ τὸν Κούκουλον Παλάτια γῆν, εὐδοκεῖ ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, ἐπικρατεῖν καὶ τὰ ἐκεῖσε παλάτια ὄντα καὶ περιποιεῖσθαι ταῦτα καὶ ἔχειν ἱερέα εἰς τὸ ἱερουργεῖν ἐν τῷ ἐκεῖσε ὄντι ναῷ, διορίζεται δὲ ἡ βασιλεία μου κατέχειν τὴν τοιαύτην μονήν· καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄν λουτρὸν καὶ τὸ περιβόλιον καὶ τοὺς ἐκεῖσε προσκαθημένους ξένους ἐλευθέρους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους καὶ τὴν ἐκ τούτων συνεισφορὰν ἀποκερδαίνειν· ἐπεὶ δὲ, ὡς ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου, ἔφθασάν τινες τῶν ἐκεῖσε πλησιαζόντων κατασπεῖραι τινα χωράφια ἀπὸ τῶν δωρηθέντων τῇ μονῇ, διορίζεται ἡ βασιλεία μου ἀναλαβέσθαι τὸ μέρος τῆς μονῆς ἐξ αὐτῶν τὴν ἀνήκουσαν μορτὴν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς μονῆς καὶ ἡ παροῦσα τῆς βασιλείας μου πρόσταξις †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ματίῳ ἰνδικτιῶνος ἐβδόμης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ κἀτωθεν σεσημειωμένον ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσι τὸ· διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου †.

LXXVIII. Sine anno, mense februario.

Imperator possessiones monasterio restitui iubet.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἐκπαλαδιαφερόντων τῇ μονῇ πραγμάτων καὶ διορίζον τῷ σεβαστῷ Καδιανῷ, ἵνα ἐπισυνάξῃ ταῦτα, ἀφ' ὧν εὐρεθεῖεν καθαρπαγῆναι ἀπὸ τῆς ἐναντιότητος τοῦ καιροῦ, ἐπεὶ καὶ περιεκτικόν ἐστιν †.

† Ἐπεὶ, ὡς ἀνηνέχθη τῇ βασιλείᾳ μου, τὰ διαφέροντα τῇ σεβασμῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβωτίσσης οἰαδήτινα

κτῆματα ἔφθασαν καθαρπαγῆναι παρά τινων διὰ τὴν τοιαύτην μονὴν ἀμαυρωθῆναι ὑπὸ τῆς καιρικῆς ἐναντιότητος καὶ μηδὲ μοναχοῦ σχεδὸν εὐπορεῖν, ὥστε τὸν ἐν αὐτῇ θεῖον ναὸν ὑπηρετεῖν, ἡ βασιλεία μου τῆς ταύτης συστάσεως κηδομένη καὶ τῆς εἰς τὸ πρότερον ταύτης ἀποκαταστάσεως φροντίζουσα διορίζεται σοι, τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ, κυρῷ Μιχαὴλ τῷ Καδιανῷ, ἀναψηλαφῆσαι τὰ ταύτῃ διαφέροντα κτῆματα καὶ μετὰ τὴν τῆς ἀληθείας διάγνωσιν ἀποσπᾶσαι ταῦτα ἀπὸ τῆς τῶν κατεχόντων χειρὸς, κἂν εἴ τινες ἄρα καὶ ὧσι, καὶ ἀποκαταστήσαι εἰς τὴν τοιαύτην μονήν, εἴτε χωράφια καὶ ὑπάμπελα τοπία εἶεν, εἴτε ἐλαϊκὰ δένδρα καὶ ἄλλοια, εἴτε καὶ μύλωνες, ὥστε κατέχειν ταῦτα τοὺς μοναχοὺς καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν καὶ παντοίαν πρόσδοτον εἰσοδιάζειν καὶ ἀποφέρεισθαι εἰς τε οἰκονομίαν τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς ζωάρκειαν αὐτῶν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ ταῦτα ἀδίκως κατέχοντες οὐκ ὀφείλουσιν ὅλως ἀπειθῆσαι εἰς τὸ ἀπολῦσαι αὐτὰ, ἀλλ' εὐγνωμόνως ταῦτα πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλεται τὴν τῆς βασιλείας μου ὀργὴν ἐπισπᾶσθαι †.

† Εἶχε τὸ μὴν Ἰ. φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμᾶτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

LXXIX. 6742—1234, mensibus martio et maio, ind. VII.

Imperator Ioannes Ducas Vatatzes monasterio campum donat.

† Πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῆς δωρηθείσης τῇ μονῇ ἐτέρας γῆς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Κούκουλον δημοσιακῆς γῆς ἐτέρων ζευγαρίων ἕξ †.

Δωρεῖται ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης προστάξεως τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Κούκουλον δημοσιακῆς γῆς τῆς ποτὲ ὑποκειμένης τῷ ἐκείσε ὄντι ζευγηλατείῳ τῆς βασιλείας μου γῆν ἕξ ζευγαρίων, καὶ διορίζεται παραδοθῆναι ταύτην αὐτῇ παρὰ τοῦ περιποθήτου συγγάμβρου τῆς βασιλείας μου, τοῦ δούκα τῶν Θρακησίων τοῦ Κουρτίκη, ἄνευ παραδοτικίου, ἐπέκεινα ἧς ἔχει αὕτη εἰς τὸν Κούκουλον γῆς, καθὼς καὶ μεθ' οἷας περιοχῆς καὶ διακρατήσεως τὸ τοῦ δημοσίου μέρος ταύτην προκατεῖχεν, ὥς ἂν καὶ τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς κατέχῃ ταύτην καὶ νέμῃται καὶ δι' οἰκείων ζευγαρίων ἐργάζεται καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποφέρειται πρόσδοτον.

ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει αὐτῇ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμός †. Εἶχε τὸ μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτιῶνος ἐβδόμης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ ἡγιασμένος ἐν ἱερομονάχοις, κῆρ Παῦλος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν ἡμῖν ἐνεχείρισε, τὸν καὶ ἄνωθεν κατεστρωμένον, ὡσαύτως προεκόμισεν ἡμῖν καὶ γραφὴν ἐνυπόγραφον τοῦ περιποδήτου αὐταδέλφου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη, οὕτω διαλαμβάνουσαν· πανσέβαστε, σεβαστὲ προκαθήμενε τοῦ κάστρου Σμύρνης καὶ ἡγαπημένε μοι σύντροφε, κῆρ Ἰωάννη Ἀλωπεκέ. ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς ἐδώρῃσατο δι' ὀρισμοῦ τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Κούκουλον γῆς τῶν Παλάτων γῆν ζευγαρίων ἐξ, καὶ γράφομέν σοι ἐξ ὀρισμοῦ βασιλικοῦ, ὡς ἂν ἀπέλθῃς σὺ ἐκεῖσε καὶ μετακαλέσῃ τοὺς κρείττονας τῶν Κουκουλαϊτῶν, τῶν ἐχόντων εἰδημονίαν εἰς τὴν τοιαύτην γῆν, καὶ παραδώσεις τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς τῶν ἐξ ζευγαρίων τὴν γῆν δι' ἐγγράφου παραδόσεώς σου κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ τοιούτου θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ. καὶ ποιήσον οὕτως ἐξάπαντος. πολυχρονηθείης. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ζ'. ἡ ὑπογραφή· ὁ Τορνίκης. κατὰ τοῦν τὴν περίληψιν τοῦ τοιούτου θείου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ καὶ τὴν περὶ τῆς τοιαύτης παραδόσεως γραφὴν τοῦ περιποδήτου αὐταδέλφου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ, διὰ τὸ ἀσχολούμενον εἶναι τὸν περιπόδητον σύγγραμbron τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, δοῦκα τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Ἰωάννην Δούκα τὸν Κουρτίκην, εἰς βασιλικὰς δουλείας, ἀπῆλθον εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου μετακαλεσάμενος καὶ τοὺς κρείττονας οἰκοδεσπότας τοῦ Κουκούλου, τόν τε Παπαδόπουλον κῆριν Μιχαήλ, τὸν Μάσχαν τὸν καὶ δέκαρχον κῆριν Θεόδωρον, τὸν κῆρ Πόθον τὸν Στραγαλᾶν καὶ ἀπὸ τῶν οἰκούντων εἰς τὰ Πάλατα τὸν Κρητικὸν Βασίλειον, Νικόλαον τὸν Μονομάχον καὶ Ἰωάννην, τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεωρήσαμεν ἐνώπιον πάντων τὴν νεμόμενην γῆν δικαίῳ τοῦ δημοσίου, ἥστινος ὁ περιο-

ρισμός· ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λάκκου τοῦ λεγομένου τοῦ Ἀριστηνοῦ, εἰς ὃν καὶ δρόμος βασιλικὸς κατερχόμενος ἀπὸ τῆς Φωκαίας πλησίον τοῦ καταλύματος τοῦ Πειρίτζη, κρατῶν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης μέχρι καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμιωνος καὶ ἐπιλεγομένου ὁ Πόρος τοῦ Κλήματος, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, δεξιὰ τὰ χωράφια τὰ προπαραδοθέντα τῇ ῥηθείσῃ μονῇ δι' ἐτέρου θείου καὶ βασιλικῶ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ. εἶτα κλίνει πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὸν ὄχθον τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Παλαιοῦ Πόρου τοῦ ἀπερχομένου εἰς τὸν Κούκουλον. εἶτα ἀνέρχεται πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν, καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὸν λάκκον τοῦ Ἀριστηνοῦ, ἔνθα καὶ ἤρξατο, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, δεξιὰ τὰ χωράφια τῶν Συρναίων. ἕτερα χωράφια τοῦ Ἀσάνη καὶ τοῦ Μαυροπόδου ἐπιλεγόμενα, ὠντινων καὶ ὁ περιορισμὸς ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λάκκου τοῦ Ὁρείου, κρατῶν τὴν παλαιὰν ὁδὸν τὴν ἐπιλεγομένην τὸ Ἀλκοβάσταγον, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ χωράφια τοῦ Ἀρταβάσδου. εἶτα κατ' ἰσότητα ὀλίγον τι καὶ ἀποδιδοῖ εἰς πέτραν μαύρην, ἣτις ἐτέθη πρότερον περιοριζομένων τῶν τοιούτων χωραφίων καθ' ὅρισμὸν βασιλικὸν παρὰ τοῦ Χούμνου ἐκείνου κυροῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ εὐνούχου κυροῦ Στεφάνου. εἶτα κρατῶν τὸν αὐτὸν Ἀλκοβάσταγον, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῶν Συρναίων, καὶ ἀκουμβίζει εἰς ἐτέραν στήλην πέτραν μαύρην τὴν τεθεῖσαν καὶ ταύτην παρὰ τῶν εἰρημένων ἀρχόντων πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης εἰς τὸν Κούκουλον, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῶν ἐποίκων τῆς Πέτρας καὶ τῶν συμπαροίκων αὐτῶν. εἶτα κλίνει πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ Κουκούλου, καὶ καταντᾷ εἰς τὴν παλαιὰν ὁδὸν τῶν Ἀλκοῶν τὴν κατερχομένην ἀπὸ τοῦ πύργου, ἔων δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ χωράφια τῆς Κυριαλθινῆς, εἰς ἃ ἴστανται καὶ βρουλέαι. εἶτα κλίνει πρὸς βορρᾶν, κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τὸν αὐτὸν Ἀλκοβάσταγον μέχρι τῆς ἀμυγαλίνης πέτρας τῆς τεθείσης παρὰ τοῦ ἐξωτρόχου ὄντος καὶ αὐτοῦ καθ' ὃν καιρὸν περιωρίζοντο καθ' ὅρισμὸν προσκυνητῶν τὰ τοιαῦτα χωράφια, εἰς ἃ καὶ στρατά ἢ ἀνερχομένη εἰς τὸν πύργον. εἶτα κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὸν λάκκον τοῦ Ὁρείου, ἔνθα καὶ ἤρξατο, ἔων δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ χωράφια τοῦ Τζιβρύλλη. ἕτερα χωράφια τὰ γύρωθεν τῶν Παλατίων καὶ πλησίον

δικαιείμενα, ὧντινων καὶ ὁ περιορισμὸς ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀνερχομένης ἀπὸ τοῦ πύργου, κρατῶν τὸν ὄρον τοῦ ξηρορύακος τὸ[ν] ἀνερχόμενον εἰς τὸ Ἀβαδὸν, ἐὼν δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῆς μονῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ διακειμένης καὶ ἐπιλεγομένης τοῦ Καμελαυκά, κρατῶν τὴν αὐτὴν στράταν πρὸς ἀνατολὰς καὶ καταντᾷ εἰς τὴν ἐτέραν στράταν τὴν βασιλικὴν τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν Σμύρνην, ἐὼν δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ πρὸς ἀνατολὴν τὸ πετροβοῦνιν, κρατῶν τὴν αὐτὴν στράταν καὶ καταντᾷ μέχρι καὶ τοῦ ρύακος τοῦ ἀνερχομένου ἀπὸ τῆς Ἀγίας. εἶτα γαμματίζει κρατῶν τὸ ρύακιον, ὅπερ κατέρχεται, ὡς δεδήλωται, ἀπὸ τῆς Ἀγίας, καὶ καταντᾷ μέχρι καὶ τῆς στράτας τῆς ἀπαγωγῆς εἰς τὸν Κούκουλον. εἶτα καταντᾷ μέχρι καὶ τοῦ λάκκου τοῦ Λιβὰδ . . . , κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τοῦ περιόρου, οὗ περιωρίσθη παρὰ τοῦ εἰρημένου ἐκεῖνου κοροῦ Νικηφόρου τοῦ Χούμνου καὶ τοῦ κοροῦ Στεφάνου καὶ αὐτῶν τῶν ἐποίκων τῶν Κουκουλαϊτῶν. εἶτα κρατῶν τὸ μέρος τὸ δυτικόν, καὶ κατανιᾷ, ἔνθα καὶ ἤρξατο, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῶν Μουρμούντων. κατὰ γοῦν τὴν περιλήψιν τοῦ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὅρισμοῦ καὶ τῆς ἀκολουθῶς γραφῆς τοῦ περιποθῆτου αὐταδέλφου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κοροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη, παραδεδώκαμεν τὴν τοιαύτην ἅπασαν γῆν τῷ μέρει τῆς ῥηθείσης ἀγίας μονῆς τῶν Λέμβων, τὴν καὶ πεποσωμένην εἰς ποσότητες ζευγαρίων ἐξ, ἀφ' ὧν κατελογίσθη ὑπεργὸς ζευγαρίων πέντε καὶ ἡ ἐτέρα ζευγαρίου ἐνός, νομαδιαῖα τε καὶ λιβαδιαῖα, ὡς ὁμοῦ διὰ πάντων, ὡς δεδήλωται, γῆ ζευγαρίων ἐξ, ὡς μὴ οὔσης ἐκεῖσε ἐτέρας γῆς δημοσιακῆς, ὥστε κατέχειν τὴν τοιαύτην ἅπασαν γῆν τῷ μέρει τῆς ῥηθείσης μονῆς, ὥστε δι' οἰκείων ζευγαρίων κατακάμνεσθαι ταύτην πρὸς ζωάρκειαν τῶν εἰς ταύτην ἀσκουμένων μοναχῶν, καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῇ λιβαδιαίᾳ νέμεσθαι τὰ ταύτης ὅποιαδήποτε ζῶα, ὡς ἂν ἐκτιενέστερον ὑπερεύχωνται τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἅπαντες οἱ ἀσκούμενοι μοναχοὶ εἰς τὴν διαληφθεῖσαν πολλὰκις μονὴν σεβασμίαν, ἀγίαν, βασιλικήν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει πρὸς τὸ ὅλον μέρος τῆς τοιαύτης ἀγίας μονῆς ἡ παρούσα παράδοσις καὶ ἀποκατάστασις τοῦ παρόντος περιορισμοῦ ἡμῶν, ὡς δεδήλωται ἄνωθεν. τῶν ἐξ

ζευγαρίων ἢ γῆ διὰ πάντων, ὑπεργός τε καὶ νομαδιαῖα. μηνὶ ματίφ
ινδ. ἐβδόμῃς τοῦ ςψμβ' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθ-
θέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμύρνης καὶ
παραδότης τῶν ἐντὸς γεγραμμένων χωραφίων,
Ἰωάννης σεβαστὸς ὁ Ἀλωπός †.

LXXX. 6773—1265, mense aprili, ind. VIII.

Nicolaus et Xenus Dermatae monasterio donant campos.

† Τὸ δωρεαστικὸν ἔγγραφον τοῦ Δερματᾶ Νι-
κολάου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν χωραφίων τῆς
Τραχεινῆς †.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Δερματᾶ καὶ Ξένου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Νικόλαος ὁ Δερματᾶς καὶ Ξένος ὁ υἱὸς
αὐτοῦ κ. τ. λ. μετὰ τὴν τοῦ ὄλου ὕφους ἀνάγνωσιν τὴν παροῦσαν
ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεύθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κ. τ. λ. ἔκ-
δοσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν κ. τ. λ. μονὴν τῆς ὑπερ-
άγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσης κ. τ. λ., καθὼς δηλώσειεν τὸ
ὕφος· καὶ γὰρ τὸ ἐκ δεσποτικοῦ καὶ κληρονομικοῦ μέρους διαφέρον
ἡμῖν χωράφιον τῆς Τραχεινῆς τὸ κατώδρομον, ἐκ δὲ τῆς ἄνωθεν
ὁδοῦ τῆς ἀπαγούσης ἐν τῇ Κουκούλῃ ἔχων πλησιαστὴν Κωνσταντῖνον
τὸν Ἀποστόλῃν, ἐκ δὲ μέρους βορείου καὶ ἐξ ἀνατολῆς τὸν αὐτὸν
Ἀποστόλῃν, ἐκ δὲ νοτίου μέρους ἦτοι συνοδώσεως τὸ χωράφιον τοῦ
Κολελοῦ, τὸ δὲ δοθὲν παρ' ἡμῶν χωράφιον εἰς τὴν δηλωθεῖσαν βα-
σιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων ἔστι στρέμματα ἑξ, ἐκ δὲ μέρους δυτικοῦ
τὴν ἀπάγουσαν ὁδὸν εἰς τὰ βιβάρια. τὸ δὲ τοιοῦτον χωράφιον ἔστιν
ἐν τῇ μέρει αὐτῶν τῶν πλησιαστῶν ἐκ νοτίου καὶ βορείου, ἐστὶ
στρέμματα δύο ἡμῖς. χωράφιον ἕτερον λεγόμενον ἢ Βαμβάκη ὡσεὶ
στρέμματα πέντε, ἔχον πλησιαστὴν ἐκ βορείου μέρους ἦτοι τῆς προρ-
ρηθείσης ἄνωθεν ὁδοῦ Ξένον τὸν Γουνάριν τὸν ἔχοντα τὴν οἴκησιν
ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ, εἰς τὸν στροφὸν δὲ τοῦ τοιοῦτον χω-
ραφίου ἔχον βρούλλας οὐκ ὀλίγας καὶ ἀλμοτόπιν οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ
αὐτῇ ὁροθεσίᾳ. περὶ δὲ τοῦ ὅρου τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους οὐκ ἔχουσι
τινὰ, εἰ μὴ τὴν λάμπην μόνην καὶ συγκαταβαινόμενον τὸ τοιοῦτον
ἀστράχυν ἀποδιδῶν εἰς τὸ χωράφιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Σιλλεώ-

του, εἰς ὃ εἰσὶ καὶ βρούλλαι· ἀνερχομένου δὲ τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἦγουν τοῦ περιορισμοῦ εἵρομεν καὶ χωράφιον ἔξωθεν τοῦ δωρεαστικοῦ, ὥσει στρέμματα ἐξ ἡμῶν καὶ ἀναβαινομένου τοῦ τοιοῦτου χωραφίου οἴου καὶ ὅσου ὄντος, ἔχοντος καὶ ἀλμοτόπιν καὶ ἀλυκοτόπιν, ὅπερ χωράφιον ἀποδίδοι, ἔνθα καὶ ἐστηλώθη, ἐν δὲ τῇ αὐτῇ στήλῃ εἰσὶ καὶ ὕψυχάροι, μετὰ τούτου δὲ ἐκ θρασκίου μέρους τοὺς αὐτοὺς κληρονόμους. σὺν τῷ παρόντι δὲ δωρεαστικῷ χωραφίῳ ἐπεδόθη καὶ τὸ ἕτερον χωράφιον ἥτοι στρέμματα ἐξ εἰς ὑπέρπυρον ἔν. βουληθέντες οὖν αὐτοῦ ἐκποιήσασθαι τὴν δωρεαστικὴν τούτου φήμην διεφημίσαμεν, ὥς δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη ἔφθασε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀσκουμένων μοναχῶν ἐπὶ τῇ προδηλωθείσῃ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, ἡθελήσατε ἐκδοθῆναι αὐτὰ πρὸς ὑμᾶς δι' ὑπηρεσίαν τῆς τοιαύτης ἀγίας μονῆς. ταῦτα πάντα θεοῦ προμηθεῖα καὶ χάριτι ἐξ οἰκείων μου καταβαλὼν καὶ ἀναλωμάτων, ἵνα δὲ κατέχῃ ταῦτα ἡ αὐτὴ μονὴ ἀκαινοτομήτως καὶ ἀδιασειστώως, μὴ παρὰ τινος τὸ σύνολον ἐμποδιζομένη ἢ ἐνοχλουμένη, μήτε παρὰ τινος τῶν χωριτῶν, μήτε μὴν παρὰ τῶν τὰς δημοσιακὰς δουλείας μετερχομένων. εἰς θεὸν γὰρ εὐορκεῖ καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦ μὴ ἔχειν ἐπ' ἐξουσίας χεῖρα ἐπιβαλεῖν ἢ ἐδλόγως ἢ ἀλόγως ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμετέρᾳ δωρεᾶ, ὥς παρ' ἐμοῦ πίστει καλῇ δωρηθεῖσα, ἀλλὰ μένειν ὀφείλει εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους ἡ μονὴ ἀβλαβῆς πάντῃ καὶ ἀνενόχλητος, καὶ οὐκ ὀφείλει τις τῶν ἀπάντων μέμψιν ἐπάξει τῇ παρουσίᾳ μου δωρεᾶ καὶ ὅλως ὀχλήσιν καθυπάξει ἢ πράγμα ἐπὶ πράγματος, ἀφ' ὧν ἄνωθεν ἐμνημονεύσαμεν, καὶ ἄφασθαι ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἀγίας βασιλικῆς μονῆς, εἰ μὴ βούλεται ὁ τούτου κατατολμήσων ἀντίδικον ἔξειν τὴν ὑπεράγνον ταύτην θεοτόκον, καὶ κληρονομήσειεν καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὥς ὀχυρὰς καὶ ἀρραγοῦς διαμενουσῆς τῆς παρουσίας μου δωρεᾶς. ὅθεν καὶ μετὰ τὴν ταύτης ἀνάγνωσιν προέταξα ἄνωθεν οἰκειοχείρως τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων ἀξιοπίστων ἀνδρῶν τῶν ἐνταῦθα παρατυχόντων, ἧτις καὶ ὀφείλει ἔχειν τὸ ἐνεργόν καὶ ἰσχυρόν καὶ πάγιον ἢ καὶ γραφεῖσα διὰ χειρὸς μου, Ἰωάννου ταπεινοῦ καὶ νομικοῦ χωρίου Σίλλ. . . . σὺν ταῖς οὖσι ζευγηλάταις τοῦ Πόργου καὶ ἑτέροις. μ. η. ν. ι. ἀ π ρ ι λ λ ῖ φ ι α' ἰ ν δ. ἡ' τ ο ὕ , σ φ ο γ' ἔ τ ο υ ς †.

Σίγνα Ἰωάννου τοῦ Ἀτταλειώτου, Λέοντος τοῦ Ἀκακιανοῦ, Θεοδώρου τοῦ ἐνεργοῦντος εἰς τὰ Μούρμουντα.

† Ὁ ταπεινὸς Ἰωάννης καὶ νομικὸς χωρίου Σίλλ.. ὁ Πηγηνὸς παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ καὶ δωρεαστικῇ γραφῇ τῶν χωραφίων τῶν ἄνωθεν, ἦν καὶ γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ νομικὸς χωρίου Μοῦρ-
μούντων, Μιχαήλ ὁ Κεραμέως, καὶ αὐτὸς παρὼν ἐπὶ
τῇ παρούσῃ καθαρᾷ δωρεᾷ τῇ δωρηθείσῃ τῇ βασι-
λικῇ τῶν Λέμβων καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LXXXI. 6762—1254, mense martio, ind. XII.

• *Constantinus Ceporus et Nicolaus Dermatas monasterio vendunt campos.*

† Πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Κηπωροῦ Κωνσταν-
τίνου καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ χάριν τῶν χωρα-
φίων τοῦ Καλλοῦδῃ, τοῦ Χαλάσματος καὶ τοῦ εἰς
τὴν ἀγίαν Ἑλένην †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Κηπωροῦ καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Κωνσταντίνος ὁ Κηπωρὸς, ἔτι δὲ καὶ γὰρ
Νικόλαος ὁ Δερματᾶς κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπό-
γραφον πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν ρηθισομένου χωραφίου
ποιοῦμεν πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβα-
σμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν δεσποίνης καὶ
θεοτόκου τῆς Λεμβωτίσσης κῆρ Ἀθανάσιον κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὰ ἐκ
γονικῆς κληρονομίας περιελθόντα ἡμῖν χωράφια τὰ ὄντα καὶ διακεί-
μενα ἐν τῇ γειτονίᾳ τῶν Παλατίων καὶ πλησίον τῶν χωραφίων τῆς
μονῆς ὑμῶν, ἦγουν τὸ χωράφιον τοῦ Καλλοῦδᾶ, τὸ χωράφιον τοῦ
Χαλάσματος καὶ τὸ χωράφιον τῆς ἀγίας Ἑλένης μετὰ τοῦ παραδρό-
μου, τὰ ὥσει μοδίων τυγχάνοντα πεντήκοντα, βουλευθέντες ἐκποιήσα-
σθαι περιστήσαμεν αὐτὰ . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε, ἃ δὴ νο-
μίσματα ἐλάβομεν ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμετέρας ἀριθμητὰ,
σῶα καὶ ἀνελλιπῇ κ. τ. λ. τοῖνον καὶ παραδίδομεν πρὸς τὴν μο-
νὴν ὑμῶν τὰ τοιαῦτα χωράφια ὥστε κατέχειν αὐτὰ κ. τ. λ. ἀρκοῦν-
τος σοι τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀντὶ τωματικῆς παραδύ-

σεως· λοιπόν καὶ εἴ τις ἐκ τοῦ μέρους ἡμῶν . . . βουλευθῇ ἀνατρέφαι . . . τὴν παροῦσαν ἡμῶν . . . πράσιν . . . δ' ελάβομεν τίμημα, ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀντιστρέφωμεν πρὸς τὴν μονὴν ὑμῶν καὶ χάριν προστίμου ζημιοῦσθαι ὀφείλομεν ὑπέρπυρα δώδεκα κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιβ' τοῦ ς φξβ' ἔτους †.

† Κλήμης ἱερομόναχος ὑπέγραφα †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Μούτζικα, Ξένου τοῦ Ψελλοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀγρηνοῦ †.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς Νικήτας ὁ Θερμήρης μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ πρωτέκδικος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης, τῇ παρουσίᾳ πράσει μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

LXXXII. Sine anno, mense februario, ind. II.

Imperator iubet monasterio restitui campum Barycheri venditum.

† Πρόσταγμα χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Κατζιβαρηνοῦ, ὃ περ κατεδυνάστευεν ὁ Βαρύχειρ δῆθεν ὡς ἐξωνησάμενος αὐτό †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Θεόδοτε Καλόθετε· ἡ βασιλεία μου διορίζεται σοι, ὡς ἂν τηρήσης τὰ περὶ ὧν ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου, καὶ εἴπερ γνωρίσεις, ὡς τὸ ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑπομνήσει δηλούμενον χωράφιον τὸ πρὸς τὸν Βαρύχειρα στρατιώτην πραθὲν τῇ κατ' αὐτὸν διέφερε μονῇ ἀπὸ πλησιασμοῦ, καὶ ἐκρίθη ἐπὶ τούτῳ, καὶ δικαιοῦθεις ὡς πλησιαστήν ἀντέστρεψε καὶ τὸ τίμημα πρὸς τὸν ἐξωνησάμενον, τοῦτο καὶ ἐν κατοχῇ τοῦ χωραφίου ἐγένετο τὸ μέρος τῆς μονῆς. ἀρτίως δὲ πάλιν εὕρισκει δυναστείαν ἀπὸ τῶν προσγενῶν τοῦ τοιοῦτου Βαρύχειρος, τοῦ τε Φαρισσαίου [τοῦ γαμβροῦ] αὐτοῦ δηλονότι καὶ ἐτέρων, οἳ καὶ ἀκουσία γνώμη τοῦ μέρους τῆς μονῆς ἔρριψαν πρὸς αὐτὸν τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τίμημα ὑπὲρ τοῦ δηλωθέντος χωραφίου, καὶ ἐπαναστάντες αὐτῶν ἔτρεψαν τούτους, καὶ εἴφη κατ' αὐτῶν καὶ σπάθην ἦραν

καὶ ἄλλα ἐποίησαν βλαπτικὰ καὶ ἄτοπα μετὰ τὴν τοῦ δικαίου ἀναγνώρισιν· πρῶτως μὲν ἀπόσπασον τῆς βιαίας καὶ ἀδίκου τούτων χειρὸς τὸ εἰρημένον χωράφιον, καὶ ἐγκατάστησον τῷ μέρει τῆς μονῆς, ἐπεὶ καὶ διὰ χρυσοβούλλου ὁρισμοῦ κατέχουσα εὑρίσκεται τοῦτο καὶ ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῆς φέρεται. εἴθ' οὕτως ἐπίστροφον καὶ τῷ μέρει τῶν ἀδικούντων αὐτοὺς καὶ τοιαῦτα ἐνδεικνυμένων ἀπρεπῇ, ὥστε μηκέτι τολμήσαί τινα τούτων, δυναστείαν χάριν τούτου τῷ μέρει ἐπενεγκεῖν τῆς μονῆς. ἀποδότω δὲ ἡ μονὴ καὶ τὸ τίμημα τὸ ὑπὲρ τοῦ τοιούτου χωραφίου, ὅπερ βιαίως ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μὲν φευρουαρίῳ ἰνδ. δευτέρᾳ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

LXXXIII. Sine anno, mense iunio, ind. II.

Imperator iubet monasterio restitui campum Barycheri venditum.

† Πρόσταγμα ἕτερον χάριν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως †.

† Θεῖε τῆς βασιλείας μου, πανσέβαστε, σεβαστὲ δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων καὶ τῆς χώρας Ποργίου καὶ Καλοῆς, κῆρ Θεόδοτε Καλόθετε. ὁ τὴν παροῦσαν ὑπόμνησιν ἐκθέμενος καθηγουμένος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου τῇ βασιλείᾳ μου ἀνέφερεν, ὡς πλησιαστῆς τις τοῦ κατ' αὐτὸν μετοχίου, ὀνόματι Καττίβαρηνός, διεπώλησε χωράφιον αὐτοῦ πρὸς τινα Βαρύχειρα λεγόμενον, μὴ δεδωκώς τὰ περὶ τούτου τοῖς μοναχοῖς εἶδῃσιν· τοῦτο ἀναγνωρίσαντες οἱ μοναχοὶ καὶ κριθέντες ἀποκατέστησαν ἐπαρεῖν αὐτὸ, ἀποδοῦναι δὲ πρὸς τὸν ἀγοράσαντα τὰ ὑπέρπυρα, ὅσα κατεβάλλετο ἐπὶ τῷ τοιούτῳ χωραφίῳ, ὃ καὶ πεποίηκαν καὶ κατεβάλλοντο ταῦτα καὶ εἶχον τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἡῤῥισκον δὲ ὄχλησιν, καὶ ἀναδραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου ἐπορίσαντο ὁρισμὸν αὐτῆς, δι' οὗ καὶ αὐθις ἀποκατέστησαν ἔχειν αὐτὸ, καὶ παραλαβόντες τοῦτο καὶ καλλιεργήσαντες ἀπῆλθον οἱ τοῦ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ μετὰ λαοῦ ἱκανοῦ καὶ ἔσπειραν αὐτὸ ἀνάρχως. τοίνυν καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν, εἰ οὕτω τὰ τῆς ἀληθείας ἔχει, οἰκονομήσης ἐπανελθεῖν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τοὺς ῥηθέντας μοναχοὺς κατὰ τὴν γεωργικὴν κρίσιν,

ὥστε μηκέτι στερίσκεσθαι τούτους αὐτοῦ. ἔκτοτε μετ' ἐπιστοφῆως ἱκανῆς ἐπιφωνήσης αὐτοῖς ἀπέχειν ἐξ αὐτῶν. ποιήσων οὖν κατὰ τὴν παροῦσαν τῆς βασιλείας μου πρόσταξιν, ἣν καὶ ἀντίστρεφον τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς δι' ἀσφάλειαν καὶ ἀποσόβησιν αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐν ἰουνίῳ ἰνδ. δευτέρᾳ δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

LXXXIV. 6771—1263, mense martio, ind. VI.

Michaël Bardachlas, filius Barycheris, monasterio restituit campum a patre emptum.

† Τὸ πατὴρ ἡμεῶν τοῦ Βαρδαχλά Μιχαήλ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαρύχειρος, καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ ἡγουν τοῦ Κατziβαρηνοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ τοιοῦτου Κατziβαρηνοῦ ἡγουν Κατziβαρηνοῦ †.

Σίγνα Μιχαήλ τοῦ Βαρδαχλά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαρύχειρος, καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ ἡγουν τοῦ Κατziβαρηνοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαήλ ὁ Βαρδαχλά, ὁ υἱὸς τοῦ Βαρύχειρος τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως κ. τ. λ. πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον καθηγοούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβου, καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ σέ πᾶσαν ἱεράν καὶ ἁγίαν ἀδελφότητα περὶ τοῦ χωραφίου τοῦ διακειμένου ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατίων τοῦ εἰς μετόχιον ὄντος τῆς μονῆς ἡμῶν διὰ προσκυνητοῦ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοδύμου βασιλέως ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα· καὶ γὰρ ἐπεὶ ἔφθασε πρὸ χρόνων ὁ αὐθέντης καὶ πατήρ μου, ὁ Βαρύχειρ, τὸ πλησίον τῶν Παλατίων χωράφιον ἐξωνήσασθαι ἀπὸ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, μὴ δοὺς δὲ κατὰ νόμους εἶδῃσιν τῷ μέρει τῆς μονῆς περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ ὀχλήσεωσιν πολλῶν γεγονότων μέσον ἡμῶν καὶ τοῦ μέρους τῆς μονῆς περὶ τῆς πράσεως τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, δι' ἃς ὀχλήσεις καὶ εἰς συμβίβασιν τὰ μέρη ἀμφοτέρω ἐγινόμεθα, καὶ ἀντεστράφησαν ἀπὸ τῆς μονῆς πρὸς τὸν πατέρα μου, τὸν Βαρύχειρα, λόγῳ τῆς τιμῆς τοῦ χωραφίου ὑπέρπυρα ἔξ, ἃ δὴ ὑπέρπυρα μετὰ περαίωσιν χρόνων τεσσάρων πάλιν ἀντέστρεψε ταῦτα ὁ πατήρ μου πρὸς τὴν μονήν, ἀξιομένης οὖν τῆς τοιαύτης ὀχλήσεως ἐπὶ πολὺ, ἐπέφθασε δὲ καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ μη-

τροπολίτου Σμύρνης καὶ ὑπερέμω, ὃς καὶ διεκρίνεν ἐνώπιον τῶν πα-
ρατυχόντων κριτῶν, τῶν καὶ κάτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύ-
ρων, δικαιοῦμενος τὴν μονὴν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ, ὡς ἀπὸ δι-
καίου πλησιασμοῦ αὐτῆς καὶ εἰς εἰρηνικὰς συμβιβάσεις ἡμᾶς μετε-
ποιήσατο· ὥρισε γοῦν δοθῆναι πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ τῶν πέντε ὑπερπύρων
τοῦ τιμήματος τοῦ προτέρου τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ὀκτώ, καὶ ποιή-
σασθαι καὶ ἡμᾶς πρὸς τὴν μονὴν ἑγγράφον εἰς τὸ κατέχειν καὶ νέ-
μεσθαι τὸ πλησιάζον αὐτῇ χωράφιον· τοῖνον καὶ τῶν ὀκτὼ ὑπερπύ-
ρων δοθέντων πρὸς ἡμᾶς ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρ-
τύρων παραδιδόμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἑγγράφου τὸ τοιοῦτον
χωράφιον πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς ἐνώπιον καὶ τοῦ προαπεμπολή-
σαντος αὐτὸ πρὸς ἡμᾶς, Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, οὗτινος καὶ ἀνωθεν
τοῦ παρόντος ἑγγράφου τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξαν-
τος, καὶ ὀφείλει ἀπὸ τοῦ νῦν ἡ μονὴ κατέχειν τὸ τοιοῦτον χωράφιον
καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κυρίως
καὶ αὐθεντικῶς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ ὡς
ἀπὸ πλησιασμοῦ δικαίου τοῦ διοριζομένου ὑπὸ τῶν φιλευσεβῶν καὶ
θείων νόμων, μὴ ἐχόντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπ' ἀδείας ὁχληστὴν τινα
ἐπαγαγεῖν τῷ μέρει τῆς μονῆς χάριν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου. εἰ δέ
ποτε τῶν καιρῶν τολμήσωμεν εἰπεῖν, ἄπρακτοι ἀποπεμφόμεθα, ἐμφα-
νιζομένου τοῦ ἡμετέρου ἑγγράφου, καὶ λόγῳ ζημίας ὑποκεισόμεθα
ὑπέρπορα τριάκοντα καὶ ἕξ. τὸ δὲ πρότερον γεγονὸς ἑγγράφον πρὸς
ἡμᾶς παρὰ τοῦ Δερματᾶ οὐκ ἐδόθη πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς, διὸ
περιέχει ἐντὸς καὶ ἕτερα χωράφια ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Κορδολέοντος,
καὶ εἴπερ ποτὲ ἐμφανισθῇ παρ' ἡμῶν, ὀφείλει ἔχειν τὸ ἄκυρον, μὴ
εἰς τινα βοήθειαν καταφυγόντες ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἢ ἀρχοντικὴν ἢ
νομικὴν πρὸς τῷ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι τὴν ἡμετέραν πρᾶσιν εἰς τὸν
αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ὀφείλει δὲ ἡ μονὴ συνεισάγειν τὸν ἐπιτελεσμὸν,
μεθ' ὧν ἔχει καὶ ἐτέρων χωραφίων ἀπὸ τοῦ Δερματᾶ καὶ ἀποδοῦναι
κατ' ἔτος πρὸς αὐτὸν . . . τέσσαρα ἀνεπαυξήτως πάντα καὶ ἀκωλύτως
γραφέντος τοῦ ὕφους διὰ χειρὸς ἐμοῦ, ἱερέως καὶ ταβουλλαρίου τῆς
ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ῥωμανοῦ τοῦ Καλοσιδᾶ, ἐξ ἐπιτρο-
πῆς τοῦ ἀγιωτάτου μου δεσπότης καὶ τῶν ἐκθεμένων αὐτῷ. μὴ νῆ
μαρτίῳ ἐν δ. ς' τοῦ ς' φ' ο' α' ἔτους †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς

ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Κωνσταντῖνος, ὁ Καθαρὸς, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. Eadem formula subscripserunt: ὁ μέγας σακελλάριος, Στέφανος ὁ Καθαρὸς, ὁ χαρτυφύλαξ Στέφανος ὁ Κασταμονίτης, ὁ κανστρίσιος, Ἰωάννης ἡ Κεραμῆρης, ὁ δευτερέων τῆς μητροπόλεως, Μιχαὴλ ὁ Βαρυπάτης, ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Λέων ὁ Μακρηνός, ὁ δευτερέων τῶν διακόνων, κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης, ὁ ἱερεὺς, κληρικὸς καὶ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν Γεώργιος ὁ Καθαρὸς, ὁ ἱερεὺς, κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος Ῥωμανὸς ὁ Καλοειδᾶς †.

LXXXV. 6748—1239, mense octobri, ind. XIII.

Constantinus Agriparmes monasterio campum vendit.

† Πρατήριον τοῦ Ἀгриπαρμῆ, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ διακειμένου χωραφίου αὐτῶν τοῦ εἰς τὴν Ἄρκον †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Ἀгриπαρμῆ, Ξένης, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον τῶν κάτωθεν ῥηθησομένων χωραφίων . . . πράσιν . . . ποιούμεν . . . καὶ γὰρ τὸ χωράφιον τὸ διακείμενον ἐν τῇ θέσει τῆς Ἄρκου τὸ ἐναπομείναν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ προπωληθέντος χωραφίου πρὸς τὸν στρατιώτην τὸν Μονομάχον πιπράσκουμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν μονὴν τῶν Λέμβων . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια τρία. ὥσαύτως πιπράσκομεν πρὸς τὴν αὐτὴν ἀγίαν μονὴν . . . καὶ τὸ ἕτερον ἡμῶν ἀδελφικὸν χωράφιον τὸ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατιῶν, πλησιασμοὺς ἔχοντων ἀπὸ νοτίου μέρους τὸ χωράφιον τοῦ Μαυρολέοντος καὶ ἀπὸ βορείου τὸ χωράφιον τῆς αὐτῆς βασιλικῆς ἀγίας μονῆς, καὶ ὥσει στρέμματα ποσούμενον εἴκοσιν εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε, ὥς ὁμοῦ τὰ πάντα ὑπέρπυρα ὀκτώ, 2 δὴ νομίσματα ἐλάβομεν . . . ἀριθμητά, σῶα καὶ ἀνελλιπῆ . . . εἰ δ' ἔσως . . . βουληθῶμεν ἀνατρέφαι τὴν παροῦσαν ἡμετέραν . . . πράσιν . . . ὃ ἐλάβομεν τίμημα . . . ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀντιστρέφωμεν πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν ἀγίαν μονὴν καὶ χάριν προστίμου ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ τέσσαρα κ. τ. λ. μὴν ἰ' ὀκτωβρίῳ ἰνδ. 5' τοῦ 55 μὴ' ἔτους †

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Νικόλαος ὁ Χαλιναρᾶς παρ-
ὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ δομέστικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως
Σμύρνης, Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης, τῇ παρούσῃ πρά-
σει μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

LXXXVI. 6771—1263, mense augusto, ind. VIII.

Nicolaus Creticus et filius monasterio campum vendunt.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Κρητικοῦ Νικο-
λάου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ χάριν τοῦ χωράφιου τῆς
Τραχεινῆς †.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὁνόματι. κ. τ. λ. Νικόλαος ὁ Κρητικὸς σὺν τῷ γνησίῳ
αὐτοῦ υἱῷ . . . τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν
σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων κ. τ. λ. καθὼς
τὸ ὕψος δηλώσειεν. καὶ γὰρ φαινόμεθα ἡμεῖς οἱ προτεταγμένοι . . .
ἀπεμπολοῦντες τὸ ἀπὸ γονικῆς ἡμῶν κλήρας χωράφιον, τὸ ἐπιλεγό-
μενον ἢ Τραχεινὴ, στρέμματα δέκα, τὰ μὲν ὁκτώ εἰς ὑπέρπυρα δύο,
τὰ δὲ ἕτερα δύο στρέμματα προεῖχεν αὐτὰ ἢ τοιαύτη ἀγία βασιλικὴ
μονὴ ὡς προσένεξιν, ὑπὲρ ὧν ἀνελάβομεν εἰς ἀντίχαριν μοχθηρὸν ἔν,
καὶ ὀφείλει ἀναλαβεῖν τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἐξ οἷου μέρους καὶ βού-
λεται, εἴτε ἀπὸ ἀνατολικοῦ, εἴτε ἀπὸ δυτικοῦ, ὡς λαβόντες τὰ τοιαῦτα
ὑπέρπυρα ἀπὸ τῶν χειρῶν ὑμῶν . . . ἐποιήσαμεν πρὸς ταύτην τὴν
παροῦσαν πράσιν ἡμῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ὀφείλει κατέχειν ἢ δηλω-
θεῖσα σεβασμία μονὴ τὸ τοιοῦτον χωράφιον κ. τ. λ. εἴπερ δὲ γένηται
καὶ παρὰ τινος κίνησις ἰδίου ἡμῶν ἢ συγγενοῦς ἢ ἀδελφοῦ ἢ πλη-
σιαστοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ δημοσίου, ὀφειλομένον δεφενδεῖν καὶ διεκδικεῖν
ταύτην ἀπὸ παντὸς ἀναφρομένου προσώπου ἀζήμιον καὶ ἀνενόχλητον·
εἰ δὲ αὐτοὶ ἡμεῖς βουλευθῶμεν ἢ τις τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων
ἡμῶν λόγῳ προστίμου ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τεσσα-
ράκοντα καὶ τὸ τούτων τρίτον εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. ἐνώπιον τῶν
ὑπογραφομένων καὶ σιγνογραφησομένων μαρτύρων κάτωθεν. μηνὶ
αὐγούστῳ ἔνδ. ἡ' τοῦ ς ψ ο' α' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ ἀγίου μοῦ αὐθέντου τοῦ πανυ-

περσεβάστου καὶ πράκτωρ Μουρμούντων, Θεόδωρος ὁ Σκυλλίτζης †.

Σίγνα μαρτύρων Ἰωαννικίου μοναχοῦ τοῦ Βλεμμίδου, Μελετίου μοναχοῦ, Νικολάου τοῦ Τορνάρι.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς χώρας Μουρμούντων, Γεώργιος ὁ Καρυνάτης, τὸ παρὸν ἔγγραφον γράφας ὑπέγραψα †.

LXXXVII. 6774—1266, mense augusto, ind. IX.

Georgius Petritzes et alii monasterio donant campum.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Πετρίτζη σεβαστοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καπνοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου χάριν τοῦ εἰς τὸ Σαρρα[κ]ηνικὸν χωραφίου †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Καπνοῦ, Γεωργίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Γεωργίου σεβαστοῦ τοῦ Πετρίτζη.

† Ἐγὼ Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Πετρίτζης ὁ ἄνωθεν καὶ κατ' ἀρχὰς τοῦ παρόντος ὄφους τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν σταυρὸν οὐκαιοχείρως ποιήσας αὐτοθελῶς καὶ οὐκ ἔκ τινος νουθεσίας πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων ποιοῦμαι ἔκδοσιν· καὶ γὰρ τὸν μακαρίτην ἐκείνον πατέρα μου φθάσας εἶδον ὡς οἶα χριστιανὸν καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ψυχῆς ἐκάστοτε φροντίζοντα, εἰώθει γὰρ ἐκ ψυχῆς ζεούσης σχολάζειν ἐν ἐκκλησίαις καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἐν αὐταῖς σεμνοπρεπῶς προσιόντας, ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ ἁγίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων, τοιαύτην ἐπ' αὐτὴν καὶ τοὺς ἀσκουμένους μοναχοὺς ἐπεδείκνυτο τὴν πληροφορίαν οἶμαι ὡς οὐδεὶς ἄλλος, καὶ γὰρ τῷ πατρικῷ ἀγαθῷ ἦθει ἐφεπόμενος ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους, γονικὴν ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου εἰς τὸ Σαρρακηνικὸν οὕτως τοπικῶς λεγόμενον πλησιάζουσιν τῶν χωραφίων αὐτῆς ἐκδίδωμι, στρέμματα τοπικῶς λεγόμενα, ὧν ἡ ποσότης τυγχάνει εἶκοσι καὶ οὐκ ἔλαττον, εἰς ᾧ καὶ ἀλυκὸς πέλει καὶ τοῖς ὄροις συνήρμωσται, καθὼς εἰρήκαμεν, τῆς μονῆς, καὶ ἀπέρχεται ἕως τοῦ Παλαιοποτάμου, ὧν τὴν ἐκδοσιν ἐκτίθεμαι ἐπὶ θεῷ μάρτυρι, οὐ διὰ δῶρον ἢ δι' ἄλλην τινὰ προσδο-

κίαν τὴν τυχοῦσαν, ἀλλὰ ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τῶν μακαριτῶν αὐθεντῶν καὶ γονέων μου τῶν φροσάντων με, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐμοῦ, ἥτις ἔκδοσις ὀφείλει προσεῖναι τῇ σεβασμῇ καὶ ἀγίᾳ βασιλικῇ μονῇ συνηριθμημένη τοῖς ἄλλοις κτήμασιν αὐτῆς, ὅθεν καὶ οὐκ ὀφείλει τις τῶν ἀπάντων ἢ τῶν συγγενῶν μου ἢ τῶν γειτνιαζόντων ἢ τῶν ἄλλως ἐπήρειαν ἢ ὕχλησιν τινὰ ἐπαγαγεῖν τῇ μονῇ· ὁ γὰρ τολμήσων, ἀφ' ὧν εἰρήκαμεν, λέγω δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς εἰ παρὰ τοῦ δαίμονος πειρασθῶ τὴν οἶανδῆτινα ῥῆσιν προσβαλεῖν οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα κ. τ. λ. εἰ γὰρ πάλιν τὴν οἰκειαν αὐτοθελῶς ἐκτελέσας γραφὴν κατὰ τι ἐναντιωθῶ, οὐκέτι ὡς ἄξιος στρατιωτικῶς ἐκδουλεύσω τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τὸ παρόν μου ἐκδοτήριον ἔγγραφον εἰς βεβαίαν πίστῳσιν καὶ ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. μηνὶ αὐγούστῳ κζ' ἰνδ. θ' τοῦ ςψοδ' [ἔτους] ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων, ἡγουν τοῦ μεγαλοδοξοτάτου κυροῦ Βασιλείου τοῦ Μωρουτζίκου, τοῦ Ἀφρατᾶ κυροῦ Θεοδώρου καὶ ἐτέρων †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμύρνης, κῦρ Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.
 † Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, σεβαστὸς Νικηφόρος ὁ Λωστράς, καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ ταπεινὸς ἱερεὺς κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ὁρμανὸς ὁ Καλοειδᾶς, καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ, ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, διδάσκαλος τῶν εὐαγγελίων Χριστοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου λόγου, σοφίας Θεοῦ, νομικὸς καὶ πρωτοπαπᾶς τῆς ἐνορίας Λεύκης καὶ Κουκούλης, Θεόδωρος ὁ Μοσχηνός, τὴν παροῦσαν καθαρὰν ἔκδοσιν καὶ αὐτὸς γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Σίγνον Ἰωάννου τοῦ Καλο-

γρηγόρου καὶ μάρτυρος.

LXXXVIII. 6776—1268, mense martio, ind. XI.

Michael Apelmenis monasterio tradit campum.

† Γράμμα παραδοτικὸν σεβαστοῦ τοῦ Ἀπελ-
μενέ κυροῦ Μιχαήλ ἐπὶ τοῖς προγραφεῖσι χωρα-
φίοις τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Πετρίτζη, ἐπεὶ οὐκ ἔ-
φθασε παραδοῦναι τὰ τοιαῦτα ἐκεῖνος τῇ μονῇ
ὡς τῷ τέλει τοῦ βίου ἀποδούς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθ-
θέντου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ Μιχαήλ ὁ Ἀπελ-
μενέ †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ὁ ἄνωθεν οἰκειοχείρως προτάξας
τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως κ. τ. λ. ἐπὶ τῇ παρούσῃ ὑποθέσει, καθὼς
δηλωθῆσεται. καὶ γὰρ ἐπεὶ ὁ περιπόθητός μου ἐκεῖνος γαμβρός
Γεώργιος ὁ Πετρίτζης ἔφθασεν ἐκδοῦναι πρὸς τὴν σεβασμίαν ἀγίαν
βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων χωράφιον ἀπὸ τῶν γονικῶν αὐτοῦ χω-
ραφίων τῶν ὄντων ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου πλησίον καὶ σύν-
εγγυς τῶν χωραφίων τῆς τοιαύτης βασιλικῆς μονῆς τῶν ἐν τῇ το-
ποθεσίᾳ τοῦ Πύργου διακειμένων καὶ διὰ στηλῶν κεχωρισμένων,
γαμματιζόντων τῶν αὐτῶν χωραφίων καὶ ἀλλεπαλλήλως εἰσερχομέ-
νων τε καὶ ἐξερχομένων δι' ἰσασμὸν αὐτῶν τῶν χωραφίων· τὸ δηλω-
θὲν ἐξέδοτο χωράφιον ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ, δς ἀνελάβετο
ἀπὸ τῆς δηλωθείσης βασιλικῆς ἀγίας μονῆς χάριν ἀντιχάριτος ἐκεῖνου
ἀπὸ τῶν μοναχῶν αὐτῆς ὑπέρπυρα δέκα εἰς τινὰ συγκρότησιν τῆς
στρατιωτικῆς αὐτοῦ δουλείας. ὁ δὲ οὐκ ἔφθασεν ἔτι ζῶν καὶ διὰ το-
πικῆς παραδόσεως διαμετρήσαι καὶ παραδοῦναι αὐτὸ πρὸς τὴν μονήν,
ἀλλ' εὗρε τῆς ἐν τῇ Σμόρνη διακειμένης μονῆς τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς
ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου μοναχοῦ κωλύοντα
τὴν τούτου παράδοσιν διὰ τὸ ἔχειν καὶ ταύτην μερίδα τε καὶ κληρο-
νομίαν ἐκ διατάξεως γονικῆς ἐκεῖνου ἀδελφότητος· καὶ γὰρ ἐκωλύετο
ἢ τοιαύτη τοπικὴ παράδοσις νομίμως διὰ τὸν γνησιότερον πλησια-
σμὸν, ἢ δὲ ἀπαραίτητος τομὴ τοῦ θανάτου φθάσασα καὶ ἐπὶ τῷ
γαμβρῷ μου ἐκείνῳ, καθὼς καὶ τῇ ἀνθρωπεΐᾳ φύσει ἐπίκειται, καὶ
ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀναπνοῇ ἠθέλησε τὰ πάντα αὐτοῦ καλῶς διαθεῖναι
καὶ διατάξασθαι. μετὰ γοῦν τῶν λοιπῶν τῆς διαθήκης αὐτοῦ παραγ-
γελμάτων ἐπαφῆκε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα καὶ αὐτὸς παραγένωμαι καὶ ἐπι-

στῶ τῇ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου καὶ διὰ τοπικῆς παραδόσεως ἐκ-
μετρήσω τὸ δηλωθὲν χωράφιον καὶ παραδώσω πρὸς τὴν εἰρημένην
μονὴν, συμβιβάσω δὲ καὶ ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῶν δύο βασιλικῶν μο-
νῶν καὶ εἰρηνικῶς φρονεῖν ὡς δοῦλοι Χριστοῦ· τοῖνον καὶ ἡμῶν πα-
ραγενομένων ἐκείσε, συνόντων μεθ' ἡμῶν καὶ οἱ κρείττονες τῶν δη-
λωθεισῶν δύο βασιλικῶν μονῶν μοναχοί, πρῶτως δὲ οἱ τούτων πανο-
σιώτατοι καθηγούμενοι εἰς λόγους τὰ πρῶτα εἰσῆλθουσιν οὐ μετρίου,
ὁψὲ δὲ καὶ μόλις ἐχωρήθησαν πρὸς εἰρηνικὰς ξυμβιβάσεις καὶ αὐ-
θαιρέτως καὶ τὴν χωραφίαν διαμετρήσαντες τὴν τῇ εἰρημένη βασι-
λικῇ μονῇ τῶν Λέμβων παραδεδώκαμεν. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ χωραφίου
περιέχει οὕτως· ἀπὸ τοῦ περιόρου καὶ τῶν πρὸ πολλῶν χρόνων πε-
πηγμένων βασιλικῶν στηλῶν εἰς περιορισμὸν τῆς τῶν Λέμβων μονῆς
χωραφίων σχηματίζαντες σχῆμα τριγωνιαῖον καὶ ὅρους τάξαντες πε-
ποιήκαμεν ἔχειν οὕτως· ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἱσταμένης στήλης πρὸς
δυσμὰς τῆς διαχωριζούσης τὰ τοιαῦτα χωράφια ἀνερχόμενον πρὸς
ἀνατολὰς μέχρι καὶ τῆς ἐτέρας στήλης τῆς καὶ αὐτῆς ὡς εἰς περιο-
ρον ἱσταμένης καὶ διαχωριζούσης δεξιὰ τὰ χωράφια τῆς βασιλικῆς
μονῆς τῶν Λέμβων, ἀριστερὰ δὲ τὰ χωράφια τοῦ Πετρίτζη πηγῶν
διαμετρούμενων ἑκατὸν πρὸς τοῖς δέκα. εἴτα ἀπερχόμενον τὸ ἀρκυῖον
μέρος κρατοῦν τὸν ὅρον ἐπὶ πηγῶν ἐξήκοντα καὶ δύο ἀποδίδοι ἐν τῇ
ἐτέρᾳ στήλῃ κατ' ἰσότητα τοῦ αὐτοῦ περιόρου, εἴτα κλίνει πρὸς δυ-
σμὰς τὸ τρίγωνον σχῆμα καὶ κατερχόμενον μέχρι καὶ τῆς στήλης
τῆς πρὸς δυσμὰς βλεπούσης. ἔνθα καὶ ἡρξάμεθα πηγῶν καὶ αὐτῶν
ἐγγύς που τῶν ἑκατὸν ὡς γινόμενων τῶν πηγῶν τοῦ αὐτοῦ σχήματος
διακοσίων ἑβδομήκοντα καὶ δύο. ἐπὶ ἀπλότῃ διαμετρήσει κατελο-
γίσθη τὸ χωράφιον εἰς ποσότητα μοδίων εἴκοσι καὶ τριῶν, καὶ ἐσεῖ-
ται ἡ ἁγία μονὴ ἐπὶ τῇ κατοχῇ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, μὴ εὐρίσκουσα παρά τινος ὄχλησιν ἢ ἀπὸ συγγενι-
κοῦ προσώπου ἢ ἀλλοτρίου. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν
ἡμέτερον ἔγγραφον τάξιν ἐπέχον παραδατικῶν γράμματος εἰς ἀσφά-
λειαν αἰωνίζουσαν τῆς διαληφθείσης βασιλικῆς μονῆς. μ η ν ι μ α ρ-
τί ω ἰ ν δ. ι α' τοῦ ς ψ ο ς' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως Νικηφόρος σεβαστοῦ ὁ Λω-
σταρᾶς †.

† Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος μαρτυρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκδόσει ὑπέγραφα †. † Ὁ τῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου μονῆς καθηγούμενος Παῦλος μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LXXXIX. 6765—1256, mense martio, ind. XV.

Constantinus Creticus alii monasterio vendunt campos.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Κωνσταντίνου, τοῦ Κρητικοῦ, Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιβαρηνοῦ καὶ τῶν παίδων αὐτῶν χάριν τοῦ εἰς τὸν περίορον τῶν Παλατίων χωραφίου αὐτῶν †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Κρητικοῦ, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιβαρηνοῦ.

† Ἐν ὀνόματι χ. τ. λ. Κωνσταντίνος ὁ Κρητικὸς καὶ Νικόλαος ὁ Δερματᾶς καὶ οἱ γνήσιοι αὐτῶν παῖδες κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον τῶν κάτωθεν ῥηθισομένων χωραφίων καθαρὰν καὶ φανεράν πρᾶσιν ποιούμεν πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων κ. τ. λ. καθὼς δηλωθήσεται καὶ γὰρ τὰ χωράφια, ἅπερ ἔχομεν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατίων ὥσει μοδίων ὄντα ἑκατὸν, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν κ. τ. λ. ὕστερον δὲ πάντων περιστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἀμφοτέρων εἰς νομίσματα ἑξάγια ὑπέρπυρα ἑνδεκα, ἃ δὴ καὶ ἐλάβομεν κ. τ. λ. τοῖνον καὶ παραδιδουμέν σοι τὰ τοιαῦτα χωράφια ὥσει μοδίων ἑκατὸν, καὶ ὀφείλετε κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρεισθαι πρόσοδον κ. τ. λ. ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν χωρηθῶμεν . . . ἀλλὰ καὶ ἅπερ ἐλάβομεν νομίσματα, ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀντιστρέψωμεν πρὸς σέ κ. τ. λ. καὶ πρὸς τὸν δημόσιον ζημιουῖσθαι ὀφείλομεν ὑπέρπυρα τριάκοντα πρὸς τὸ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι καὶ βεβαίαν διαμένειν τὴν παροῦσαν . . . πρᾶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. μ. η. ν. ι. μαρτίφ ἰνδ. α' τοῦ 5 φέξ' ἔτους †.

† Ὁ ἐδτελής ἱερεὺς καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς

ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Κωνσταντίνος ὁ
Καθαρὸς παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει μαρτυρῶν
ὁ πᾶσι γράψατο.

Subscriptiones eadem formula: ὁ μέγας σακελλάριος Στέφανος ὁ
Καθαρὸς, ὁ χαρτοφύλαξ Στέφανος ὁ Κασταμονίτης, ὁ κανστρίσιος
Ἰωάννης ὁ Κεραμηρὸς, ὁ δευτερεύων Μιχαὴλ ὁ Βαρυπάτης, ὁ δοῦλος
τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Λέων ὁ Μα-
κρηνὸς, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος Γεώρ-
γιος ὁ Χρυσοβέργης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἄρχων τῶν μοναστηρίων Γεώργιος
ὁ Καθαρὸς, ὁ κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος Ῥωμανὸς ὁ Καλοσιδᾶς.

XC. 6780—1272, mense aprili, ind. XV.

Nicolaus Creticus et filius monasterio vendunt campum.

Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Νικολάου τοῦ Κρητι-
κοῦ καὶ Ἐένου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου
τῆς ἀγίας Ἐλένης.

Σίγνα Νοκολάου τοῦ Κρητικοῦ καὶ Ἐένου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἐγὼ Νικόλαος ὁ Δερματᾶς σὺν τῷ υἱῷ
μου Ἐένῳ τῷ Πεπωλημένῳ οἱ τὴν οἰκῆσιν ἔχοντες ἐν τῷ χωρίῳ
Σιλλ... κ. τ. λ. πιπράσκομεν πρὸς τὴν ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν
Λέμβων χωράφιον τὸ ἀπὸ γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τὸ ὃν καὶ δια-
κείμενον ἐν τῇ θέσει τῶν Παλατίων τὸ ἐπιλεγόμενον ἡ ἀγία Ἐλένη,
ὅπερ ἐστὶν ἰδιοπεριόριστον, καθὼς καὶ οὕτως ἔχει· βόρειον μέρος τὸ
βουνὶν, νότιον μέρος τὴν βασιλικὴν ὁδὸν, ἀνατολικὸν τὸ Μουρμουνη-
νὸν χωράφιον, δυτικὸν τὴν νεροκαταβασίαν, ἣτις ἐκρέει ἀπὸ τοῦ
ἐοκτηρίου οἴκου τῆς ἀγίας Ἐλένης καὶ ἀκουμβίζει πάλιν εἰς τὴν βα-
σιλικὴν ὁδὸν τὴν ὑπάγουσαν ἀπὸ τῶν Παλατίων εἰς τὸν Κορδολέοντα.
περίεστη δὲ τὸ τίμημα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια
δύο ἐπὶ τελείᾳ ἀποπράσει, ἅπερ καὶ ἀναλαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν
τοῦ πανοσιωτάτου ἱερομονάχου, κυροῦ Κωνσταντίνου, εἰς τὰς ἡμετέρας
χεῖρας ἀντιπαρεδώκαμεν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν
ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν καὶ τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον αὐτῆς,
ἱερομόναχον κυρ' Ἰωάννην, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοὺς τὸ ἔχειν καὶ
κατέχειν αὐτοῦ κ. τ. λ. εἰ δὲ ἡμεῖς βουληθῶμεν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ

ἀνατρέφαι τὴν παροῦσαν ἡμῶν πρᾶσιν, ἵνα ζημιωθῶμεν χάριν ἀλλη-
λογίας ὑπέρπυρα εἴκοσι πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς . . . ἔξομεν καὶ τὰς
ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ,
καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καταλογισθῆσεται, καὶ
τοῦ Γηεζῆ τὴν λέπραν περιβαλῆται ὡς ἱμάτιον. μηνὶ ἀπριλλίῳ
ἰνδ. ιε' τοῦ ς ψ π' ἔτους ἐνώπιον καὶ τῶν σιγνογραφησομένων
μαρτύρων †.

Σίγμα μαρτύρων Ἰωάννου τῆς Παπαδίας, Μιχαὴλ τοῦ Θελόγου,
Ἐένου τοῦ Σακκᾶ, Γεωργίου τοῦ Σπανοπούλου, Μανουὴλ τοῦ Ἀββα-
δοπούλου, Γεωργίου τοῦ Ἀγρηνοῦ, Θεοδώρου τοῦ Καλοστεφάνου,
Ἰωάννου τοῦ Χαλκίως, Γεωργίου τοῦ Πρινάτου, Κωνσταντίνου τοῦ
Ἀγριφαιγόδη, Κωνσταντίνου τοῦ Φωκακοῦ.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς, νομικὸς καὶ πριμμικῆριος
τῶν πριμμικηρίων τῶν ταβουλλαρίων τῆς πέραν
ἐνορίας τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης τὸ
παρὸν πρατήριο γράψας, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ, καὶ
μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

XCI. Sine anno, mense novembri, ind. XIV.

Gudeles Catacalon protopapas monasterio campum adiudicat.

† Κρίσιμον γράμμα ἐμάρτυρον παρὰ τοπικῶν
κατὰ τοῦ Κρητικοῦ Νικολάου †.

† Πέφθακε μέντοι προδδामиноῦ τινος καιροῦ καὶ ὁ Κρητικὸς
Νικόλαος ἀπεμπολήσασθαι χωραφίαιον τόπιον πρὸς τινα τοῦνομα
Κουτούλην, πάροικον ὄντα τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμ-
βων, ὃν καὶ κατὰ τὸ σὺνηθες τατασχόντα, ἐπεὶ ἐπιστήσατο τὰ τοῦ
γράμματος ὁ Κρητικὸς δι' οἰκειοχείρου σιγνογράφου καὶ ἦν νεμόμε-
νος τὸ τοιοῦτον ὁ Κουτούλης χρόνους ἑξ, ἀλλὰ τί τὸ ἐντεῦθεν συμβέ-
βηκε; τοῦ γὰρ νομικοῦ τοῦ Κεραμάρη ἐρασθέντος τοῦ εἰρημένου χωρα-
φίου καὶ τῇ αὐθεντικῇ αὐτοῦ δυναστείᾳ χρησαμένου τῇ τοῦ μεγάλου
χρηματίσαντος δρουγγαρίου ἐκείνου τοῦ Γαβαλᾶ ὑπεισῆλθεν ἀδεῶς
κατέσπειρε τὸ χωράφιον, ὁ δέ γε Κουτούλης μὴ ἰσχύων
ἀντεπεῖν πρὸς τοῦτον, πρὸς τοὺς Κομάνους μετανάστης ἐγένετο,
ὅφ' ὧν καὶ ἰσχὺν τινα λαβὼν, τὸν Κεραμάρην ἡμάχευσεν ἥγουν

τὸ τοῦ Κεραμάρι ζευγάριον καὶ κείσε ἀπαγαγών, ὁ δὲ Κεραμάρης ἐπὶ τοῦτο μὴ ἔχων τι καὶ δρᾶσαι, τῷ Φαρισαίῳ καταπίσας, ἐκείσε ἀπέστειλεν, ὅπως καὶ δι' ἐντεύξεως τὸ πλεόν καὶ διὰ δεξιᾶς μεταχειρίσεως ἐνισχύσειεν ἄρασθαι τοῦτο, ὃ δὴ καὶ πεποίηκε. καταλαβόντος γὰρ τοῦ Φαρισαίου ἐκείσε, ἄλλως πως οὐκ ἠδυνήθη καθιλαρῶσαι αὐτοῖς, εἰ μὴ μετ' οἴνῳ, (φίλοινον γὰρ ἐστὶ τοῦτ' ὃ γένος ὡς ὑπὲρ ἕτερον), συμπάρνους αὐτοῖς καὶ τοῦ Κουτούλη καπηλευσάντων αὐτῶν τὸν Φαρισαῖον καὶ πινόντων ὑπερπύρων δύο οἴνων· δραξάμενος οὖν τῆς ἀφορμῆς ταύτης ὁ Κεραμάρι, ὡς δικαιούσης αὐτὸν, ἀπὸ τότε καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐνέμετο καὶ ἐδέσποζε τοῦ χωραφίου. διὰ τοῦτο καὶ καταλαβόντες τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἀπὸ τε τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ὁ τιμιώτατος μοναχὸς κύρις Μάρκος, ἀπὸ δὲ τοῦ Κεραμάρι ὁ αὐτὸς καὶ Μιχαὴλ ὁ Θελόγος, καὶ ἠτήσαντο ἡμᾶς κρίναι τοὺς ἀμφοτέρους περὶ τοῦ προδηλωθέντος χωραφίου. καὶ παρόντων ἡμῶν ἐν ᾧ τόπῳ εἰώθαμεν κρίνειν, τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης αὐτῶν, καθὼς ἔφημεν, διηγοῦντο· ὁ δὲ γε Κεραμάρι ἔγγραφον φάρσον δῆθεν παρὰ τοῦ Κρητικοῦ γεγονὸς ὑπεδείκνυσεν, ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπεμπόλησαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ὅπερ ὡς καταγνόντες ἀπερρίψαμεν, καὶ οὐδ' ἀναγνώσεως τοῦτο ἠξιώσαμεν· τί γὰρ καὶ ἐδικαιοῦτο ὁ Κρητικὸς, ὅπερ προαπεμπόλησε, καὶ πάλιν πωλεῖν; καὶ ὡς γνωρίσαντες οὕτως ἔχειν τὴν ἀλήθειαν διεκρίναμεν, ἵνα τὸ μὲν χωράφιον κατέχεται παρὰ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ὡς παροίκου ὄντος αὐτῆς τοῦ Κουτούλη καὶ δεσπότιδος, τὸν δὲ Κεραμάρην ἐκείθεν τοῦ χωραφίου ἀπεπέμψαμεν ὡς παρὰ τὸ δίκαιον πειρωμένου, ἐπεὶ καὶ ὁ πατήρ τοῦτου βιαίως καὶ δυναστικῶς κατεκράτει αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ οὕτως· οὐδὲ γὰρ βοηθεῖ τοῖς ἀδικοῦσι χρόνος μακρὸς. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡ παροῦσα ἡμῶν αἰρετὴ κρίσις ἐκτεθεῖσα καὶ γραφεῖσα ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ γοεμβρίῳ
 ἰνδ. ιδ' †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς χώρας Κούκοῦλης Γουδέλης ὁ Κατακαλὼν τὰ παρόντα γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ἡ παροῦσα κρίσις ἐμφανισθεῖσα καὶ ἀναγνωσθεῖσά μοι, μάρτυρηθεῖσα δὲ καὶ παρὰ τῶν κρινάντων αὐτὴν τοπικῶν χώρας Κουκούλης ἀξιοπίστων ἀνδρῶν ὡς ἀληθῆ οὖσαν ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ.

† Ὁ νομικὸς χώρας Λεύκης, Γεώργιος ὁ Μοσχηνός †.

XCII. Sine anno, mense novembri, ind. XIV.

Georgius Scutariotes monasterio adindicat campum.

† Ἐτερον κριτικὸν γράμμα χάριν τοῦ χωραφίου, οὐ περ ἐξωνήσατο ὁ Κουτούλης ἀπὸ τοῦ Κρητικοῦ καὶ κατεδυνάστευεν αὐτὸ ὁ Κεραμάρης †

† Ὁ μοναχὸς Κρητικὸς ἔφθασε πρὸ χρόνων διαπρᾶσαι πρὸς τινα πάροικον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, Κουτούλην λεγόμενον, χωράφιον αὐτοῦ γονικόθεν διαφέρον τούτῳ μοδίῳ ἐξ, ὃς δὴ Κουτούλης καὶ ἐξωνησάμενος τοῦτο κατεῖχεν αὐτὸ χρόνους ἐξ ἐπὶ τιμήματι ὑπερπύρου ἑνός, μηδέποτε ἐπὶ τοῦτο ἀδικούμενος. εἶθ' οὕτως γείτων ὦν ὁ Κεραμάρης ἐκεῖνος ὁ νομικὸς, πρὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος τοῦ Γαβαλᾶ ἐκεῖνου, τοῦ καὶ μεγάλου δρουγγαρίου χρηματίζαντος, φθονήσας τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ ὥς ἐπικαρπήσαντι τυχὸν τῷ τότε, τί ἐποιήσατο; μετῆλθεν ἐπιτηδείως τὸν Κρητικόν, συνέτυχε τούτῳ θελκτικῶς καὶ ἐντεῦθεν μετέστρεφεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀναλογῆσαι καὶ ζητεῖν τὸ χωράφιον αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κουτούλη, ὃ ἐφάπαξ διέπρασε πρὸς αὐτόν, ἐπὶ τρόπῳ δὲ, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀποσπᾶσαντος πωλῆσαι τοῦτο ὁ Κρητικὸς πρὸς τὸν Κεραμάρην· τὸ δὲ μηχανεῦμα ἦν τοῦ Κεραμάρη. ἐδίδου πρὸς τὸν Κουτούλην τὸ ὑπέρπυρον, ὃ δὲ λαβεῖν οὐκ ᾔθελε, ποθὼν ἔχειν, ὅπερ ἅπαξ ἐξωνήσατο. ἀλλὰ τί ἔτι; καὶ πάλιν ὁ Κεραμάρης τὰ τῆς δυναστείας οὐκ ἔληξεν, ἰσχύων τῷ τότε τὰ μέγιστα ὥς ἀπὸ τοῦ αὐθέντου αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σπύρου τοῦ χωραφίου τοῦ Κουτούλη ἀδικίᾳ δραξάμενος τοῦτο κατέσπειρε. τοῖνον καὶ ὁ Κουτούλης μὴ ἔχων ἀντιμαχήσασθαι ἤγουν ἀντιδικῆσαι τῷ Κεραμάρη, φυγὰς ὁ Κουτούλης εἰς Κομάνους ᾤχετο, ἀφ' ὧν καὶ βοήθειαν λαβὼν ἀμάχιν ἐποίησεν, ἀπῆρε ζευγάριον τοῦ Φιλητοῦ, δι' οὗ καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ Κεραμάρης τὸν Φαρισσαῖον πρὸς τοὺς Κομάνους ἀπέστειλεν ἐπὶ τῷ τούτους ἐπιτήδειος ὦν ἐκμειλίξασθαι καὶ τὸ ζευγάριον ἐκείθεν ἐξῆραι, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν· ἀπῆλθεν ἐκεῖσε ὁ Φαρισσαῖος, τοῖς Κομάνοις συνέτυχε, καὶ τούτοις κατέπεισε, τοῖς μὲν δι' οἶνου, ὃ φίλον τοῖς Κομάνοις ἐστὶ, τὸν δὲ Κουτούλην δι' ὑπερπύρου

δύο, καὶ οὕτω ποιήσας τὸ ἀμάχιν τούτων ἐξήρε καὶ οἴκοι κατέλαβεν.
 ἔνθεν τοι τούτων τῶν ἔργων ὁ Κεραμάρης ὡς ἀσφαλείας τινὸς ἐφαφά-
 μενος καὶ οἷον εἰπεῖν δικαίου τὸ χωράφιον τοῦ Κουτούλη χωρὶς ἐγ-
 γραφῶν συνήθους καὶ σταυροῦ τοῦ πολλαχῶς Κουτούλη τοῦ ἀληθῶς
 γεγονότος κυρίου κατασχὼν ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν κρατεῖ. τοίνυν
 οὕτως ἡμεῖς κατὰ λέξιν γνωρίσαντες, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρητικοῦ δι-
 ἐγνωμεν, εἶναι τοῦτο δίκαιον, ὡς ἐπεὶ περ τὰ πρῶτα μὲν ὁ Κεραμάρης
 καὶ, ὡς ἀνωτέρω λέλεκται, ὅτι δυναστικῇ τῇ τρόπῃ ἀπῆρε τοῦτο ἐκ
 τοῦ Κουτούλη καιρῷ σπόρου καὶ κατέσπειρεν ἀμετόχως. εἶθ' οὕτως
 γυρεύσαντες τὸν Κουτούλην, καθὼς εἴρηται, καὶ γράμμα καταδοχῆς
 αὐτοῦ καὶ σταυρὸν οὐκ ἔλαβεν ὁ δηλωθεὶς Κεραμάρης ἢ ὁ ἐκείσε
 ἀπελθὼν Φαρισσαῖος, ἀλλ' οὕτως κρατεῖ τούτου ἀμετόχως. διέγνωμεν,
 ἵνα τὸ μὲν χωράφιον ἀντιστραφῇ πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν
 Λέμβων, τὴν δεσπότιν τοῦ Κουτούλη ἐκείνου· πάροικος γὰρ ἦν οὗτος
 τῆς μονῆς, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Κεραμάρη, ὁ νῦν νομικὸς, ἐκστῇ τῆς νομῆς
 τοῦ χωραφίου, ἐπεὶ οὐδὲ δίκαιόν τι ἐπ' αὐτῷ κέκτῃται, οὐδὲ ἐν τῷ
 πλήθει τῶν χρόνων βιαίως καὶ ἀδίκως τὸ χωράφιον κρατῶν ὁ τού-
 του πατήρ. λόγος γὰρ νόμιμος, ὅτι τὸ βίᾳ καὶ ἀδικίᾳ νεμόμενον
 χρόνος οὐ βοηθεῖ, ἐπεὶ δὲ καταδικασθεὶς ὁ νομικὸς, ὅτι οὐκ εἶχε
 γράμμα τοῦ Κουτούλη, προσβάλλετο τὸν Κρητικόν, ὅτι ἔχει τούτου
 ὡς δῆθεν γράμμα, ὡμολόγησεν ἡμῖν ὁ τοιοῦτος Κρητικὸς, ὅτι ἐπ'
 ἄλλῃ αὐτοῦ χωραφίῳ ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ γράμμα, καὶ κείνος δὲ
 ἔβαλε καὶ τὸ τοιοῦτον ἐντὸς τοῦ γράμματος βουλῆς τούτου χωρὶς, ὃ
 καὶ τῇ ἀληθείᾳ δοκεῖ· ὃ γὰρ ἅπαξ ἀπεβάλετο σταυρῷ αὐτοῦ καὶ
 γράμματι ἐγγράφῳ, καθὼς οὗτος ὁ Κρητικὸς παρίστησι λέγων, πῶς
 ἂν καὶ πάλιν γράμμα αὐτοῦ ἕτερον ποιήσειεν τῷ Κεραμάρη ἔμελλε;
 διὰ τοῦτο εἰς ἀλήθειαν διακρίναντες ταῦτα πάντα ἐν ἐξετάσει ἀκρι-
 βεῖ μετὰ τοῦ τοιοῦτου νομικοῦ, τῶν συντρόφων αὐτοῦ, παρόντος ἐπὶ
 τούτῳ καὶ τοῦ Κρητικοῦ καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ διαμαρτυροῦντος ταῦτα,
 ἀπεφηνάμεθα ἔχειν τὸ δίκαιον ἐπὶ τῷ τοιούτῳ χωραφίῳ τοῦ Κουτούλη
 τὴν μονήν, τὸν δὲ Κεραμάρην νομικὸν ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτοῦ, ὡς
 τοῦ πατρὸς καὶ τούτου ἀδικίᾳ τὸ τοιοῦτον χωράφιον κρατούντων. διὰ
 γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσα κρίσιμη γραφὴ καὶ ἐπεδόθη τῇ
 μονῇ εἰς ἀσφάλειαν· μ η ν ι ν ο ε μ β ρ ι φ ι ν δ. ι δ. †.

† Ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης Γεώργιος ὁ Σκουταριώτης †.

XCIII. 6776—1267, mense septembri, ind. XI.

Anna Angelina et filii monasterio donant campum.

† Τὸ τῆς προσενέξεως γράμμα καὶ ὡς διαθηκῶν τῆς Ἀγγελίνης Ἀννης, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρὸς χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Ἀρμένου †.

Σίγνα Ἀννης τῆς Ἀγγελίνης, Ἰωάννου Ἀγγέλου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Καλῆς Ἀγγελίνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Μιχαὴλ Καλοδιοικήτου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς . . . οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον τοῦ κάτωθεν ῥηθισμένου χωραφίου . . . ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν πανοσιώτατον αὐτῆς καθηγούμενον, ἱερομόναχον κῆρ Ἰωάννην κ. τ. λ. καὶ γὰρ ἐπεὶ ὁ μακαρίτης ἀνὴρ μου ἐκεῖνος ὁ Ἄγγελος Μιχαὴλ τῷ χρεῶν ἐλειτούργησε καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς ἡ τιμὴ ἐπεύχεται ὁδελφότης, ὅπως ὡς εὖρη τὸν δεσπότην πάντων, ἠθέλησα καὶ γὰρ ἡ ἄνωθεν δηλωθεῖσα σύζυγος ἐκείνου, Ἀννα ἡ Ἀγγελίνα, καὶ ὁ υἱός μου Ἰωάννης καὶ ἡ θυγάτηρ μου καὶ ὁ ταύτης υἱός Μιχαὴλ ἐπιστῆναι τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου καὶ ἀκριβῶς τηρῆσαι τὴν ἐκ προικὸς ἐκείσε διαφερούσαν μοι γῆν καὶ ποιῆσαι με ἐν αὐτῇ τὰ δόξαντά μοι μετὰ καὶ βουλῆς καὶ συναινέσεως τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἐμοῦ. τοίνυν καὶ παραγινόμενων ἡμῶν ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου ἐτηρήθη καὶ ἐμετρήθη μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ λεγόμενον Ἀρμενον τὸ σύνεγγος ὃν τῶν χωραφίων τοῦ πανσεβάστου Νεοκαισαρείτου καὶ διὰ πῆχους μετρηθὲν τριακοντατεσσαρῶν ὁσῆς γρονθῶν ἤγουν μοδίῳ τεσσαράκοντα, πεποιήκαμεν ἐν προτιμῇσει τῶν ὅλων τὴν προδηλωθεῖσαν μονὴν, πρὸς ἣν καὶ παρεδώκαμεν αὐτὸ πρὸς αὐτὴν οὕτως, ὡς καὶ περιορίζεται, ἅμα μὲν ἀποβλέψαντες διὰ τὸ τοῦ ἀνδρός μου ἐκείνου μνημόσυνον, τὸ δὲ καὶ ὡς λαβόντες ἀπὸ τε τοῦ καθηγουμένου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναχὸν χάριν εὐλογίας μικρᾶς ὑπέρπυρα δέκα πρὸς ταῖς τέσσαρσιν. ὡσαύτως παρεδώκαμεν καὶ τὰ ποτὲ ἡμῶν

οὐκλήματα τὰ ἐν τῇ Πύργῳ σὺν τῇ αὐλῇ καὶ τοῖς μαρσιαιοτοπίοις αὐτῶν, καθὼς περιορίζονται, καὶ οἷα καὶ ὅσα εἰσὶ, καὶ ταῦτα ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τοῦ μακαρίτου ἐκείνου ἀνδρός μου. ἐσεῖται δὲ ἡ δηλωθεῖσα σεβασμία βασιλικὴ μονὴ ἀνενόχλητος ἀπὸ παντός προσώπου βουλομένου ἐνοχλεῖν αὐτήν, συγγενικοῦ τε καὶ ἀλλοτρίου, καὶ διατηρεῖσθω, ὡς εἴρηται, καὶ ἐκτὸς δόσεως ἐπιτελείας διὰ τὸ παραδοθῆναι ταῦτα παρ' ἡμῶν ὑπὲρ μνημοσύνου αἰωνίζοντος τοῦ ἀνδρός μου. μηδεὶς γοῦν θελήσῃ ποιῆσαι ἀμφιβολίαν τῇ σεβασμῇ μονῇ τῶν Λέμβων ἕνεκα τῶν δεκατεσσάρων ὑπερπύρων τῶν ἐν διακρίσει τῶν μοναχῶν δοθέντων πρὸς ἡμᾶς χάριν εὐλογίας καὶ ἀγάπης αὐτῶν, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς προφάσεως ταύτης, ὡς παραλόγως προφασίζομένου, καθέξει δὲ ἡ δηλωθεῖσα σεβασμία μονὴ τὰ χωράφια καὶ τὰ ὀσπήτια, ἔστ' ἂν ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ. διὰ γὰρ τοῦτο [ἐγγεγόνει] καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον ἔγγραφον εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. ιβ' τοῦ ςφ' ος' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδελφέντου καὶ βασιλέως, σεβαστοῦ Νικηφόρου ὁ Λωσταρᾶς †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Στέφανος ὁ Κασταμονίτης τὸ παρὸν ἔγγραφον μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. Et eadem formula: ὁ δευτερεύων Μιχαὴλ ὁ Βαρουπάτης, ὁ τῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου μονῆς καθηγούμενος Παῦλος, Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος. Γεώργιος ἀναγνώστης καὶ ταβουλλάριος ὁ Βωλοβόντης τὸ παρὸν ἔγγραφον γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

XCIV. 6783—1275, mense martio, ind. III.

Neophytus, abbas monasterii Eerinatorum, monasterio Lembi vendit campum.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ μοναχοῦ Νεοφύτου χάριν τοῦ εἰς τὸν Πύργον χωραφίου αὐτοῦ †. Σίγνον μοναχοῦ Νεοφύτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Νεόφυτος μοναχὸς καὶ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Ἑρινῶν, ὁ καὶ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν . . . πρᾶσιν . . . ποιῶ . . . διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν με ἀποπληροῦσθαι τὴν τοῦ ἀμπελώνος δουλείαν, ἡθέλησα

ἀπεμπολήσαι τὸ εἰς τὸν Πύργον χωράφιον τῆς μονῆς, καὶ διεφημίσαμεν τὴν τούτου διάπρασιν, ἥτις ἦλθε καὶ εἰς τὰς σὰς ἀκοὰς, τοῦ καθηγουμένου τῆς ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, καὶ μέσον ἡμῶν λόγων πολλῶν χυθέντων ὕστερον περιστήσαμεν τὸ τίμημα τούτου ὑπέρπυρα ἐπτά, ἅπερ καὶ ἀνελαβόμεν ἀπὸ τῶν χειρῶν ὑμῶν κ. τ. ἐ. τὸ δὲ δηλωθὲν χωράφιον τῆς μονῆς ἡμῶν περιίσταται στρέμματα εἴκοσι. καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ὀφείλετε κατέχειν τὸ δηλωθὲν κ. τ. ἐ. εἴπερ δὲ γένηται παρὰ τινος κίνησις ἰδία ἡμῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, ὀφείλομεν ἡμεῖς δεφενδεύειν καὶ διεκδικεῖν ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀναφρομένου προσώπου, καὶ ποιῶμεν ἀζημίους καὶ ἀνενοχλήτους· εἰ δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ βουληθῶμεν, ἢ τις τῶν ὑπ' ἐμὲ μοναχῶν, ἐν πρώτοις τὸ ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ κατάκριμα ληφώμεθα κ. τ. ἐ. καὶ λόγῳ προστίμου ὑποκεισόμεθα νομίσματα χρυσᾶ τεσσαράκοντα καὶ πρὸς τὸν δημόσιον τὸ τούτων τρίτον κ. τ. λ. μὴνὶ μαρτίῳ ἰνδ. γ' τοῦ ς ψ π γ' ἔτους, ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν σιγνογραφησομένων μαρτύρων †.

Σίγνα μαρτύρων Νικολάου τοῦ Σπακούλλη, Κωνσταντίνου τοῦ Σπακούλλη, Εὐσταθίου τοῦ Πάρδου.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ νομικὸς καὶ πρωτοπρεσβύτερος χωρίου Μουρμούντων, Γεώργιος ὁ Καρωνίτης, τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον γράφας ὑπέγραψα †.

XCV. 6783—1275, mense martio, ind. III.

Eudocia Petritza et familia eius monasterio donant campum.

† Τὸ ἔγγραφον τῆς προσενέξεως τῆς γυναικὸς τοῦ Πετρίτζη ἐκείνου Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν Καπνῶν, τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου †.

Σίγνα Εὐδοκίας τῆς συμβίου ἐκείνου Ἰωάννου τοῦ Πετρίτζη, Κωνσταντίνου τοῦ Πετρίτζη καὶ υἱοῦ αὐτῆς, Μιχαὴλ τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτῆς, Γεωργίου τοῦ Καπνοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Καπνοῦ καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. . . . τὴν παρ-

οῦσαν . . . παραδοτικὴν ὁμολογίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς κάτωθεν δηλωθησομένης προσενέξεως τῶν ἄνωθεν ῥηθησομένων, Εὐδοκίας, τῆς συμβίου ἐκείνου Ἰωάννου τοῦ Πετρίτζη, Κωνσταντίνου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Πετρίτζη, σὺν τῶν ἐτέρῳ υἱῷ αὐτῆς τῷ Μιχαήλ καὶ Γεωργίῳ τῷ Καπνῷ καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ ἐτέρῳ Καπνῷ, τῷ αὐταδέλφῳ αὐτοῦ, ἐπαφίομεν ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀλυκοῦ τὸ καὶ πλησίον τοῦ χωραφίου τῆς ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβωτίσσης ὡσεὶ στρέμματα ἐννέα, καὶ ἐκδιδοῦμεν τοῦτο ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν δηλωθέντες τοῦ κατέχειν καὶ δεσπόζειν αὐτὸ ἢ τοιαύτῃ μονῇ κατὰ πάσαν δεσποτείαν καὶ ὀναφαίρετον κυριότητα ἀκαταζήτητον καὶ ἀνενόχλητον ἀπὸ παντὸς ζητήματος, ἀπὸ τε προσωπικῶν καὶ ἀλλοτριῶν, καὶ οὐ μεταμελησόμεθα περὶ τῆς τοιαύτης προσενέξεως καὶ δόσεως, ἐμμένομεν δὲ μᾶλλον ἔχειν αὐτὴν τὸ στέργον καὶ βέβαιον, ἕως οὗ τότε τὸ περίγειον ἴσταται καὶ ὁ ἥλιος τότε τὸ πᾶν ἐφορᾷ, καὶ μή τις ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς ἀνατροπὴν ἐλκύσῃ τῶν συμπεφωνημένων ἡμῖν καὶ πραχθέντων πρὸς τῷ οὐ μὴ εἰσακουσθησόμεθα, ἀλλ' ἀποπεμπώμεθα ἄπρακτοι ἀπὸ παντὸς δικαστηρίου ἄπρακτοι καὶ καταδεδικασμένοι, κερδανοῦμεν δὲ καὶ τὰς ἀράς κ. τ. λ. ταῦτα μὲν καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐκδοτηρίῳ ἐγγράφῳ οὕτως ἐδηλώθησαν τὰ καὶ γραφέντα ἐξ ἐντολῆς διὰ τοῦ νομικοῦ καὶ πρωτοπρεσβυτέρου χωρίου Μουρμούντων καὶ ὑπογραφέντα διὰ τῶν μαρτύρων. μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ι ψ ι ν δ. τ ρ ί τ η ς τ ο ῦ ς ψ π γ' ἔ τ ο υ ς †.

Σίγνα μαρτύρων· Ἰωάννου τοῦ Πετρίτζη, Ἰωάννου τοῦ Ἀσκοῦ, Νικολάου τοῦ Βαρχάνη.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, πρωτοπρεσβύτερος καὶ νομικὸς χωρίου Μουρμούντων, Γεώργιος ὁ Κορωνίτης, τὸ παρὸν ἐκδοτήριον ἔγγραφον γράφας ὑπέγραψα †.

XCVI. 6784—1276, mense martio, ind. IV.

Michaël Petritzes monasterio vendit campum in Pyrgo.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Μιχαήλ τοῦ Πετρίτζη χάριν τοῦ εἰς τὸν Πύργον χωραφίου τοῦ ἐπιλεγόμενου Καλορίζικου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαήλ ὁ Πετρίτζης, οἰκεία χειρὶ προέγραφα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἐγὼ στρατιώτης Μιχαήλ ὁ Πετρίτζης . . . τὴν παροῦσαν . . . πρᾶσιν . . . ποιῶμεν ἐκουσίως . . . καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης . . . ἥ φάκτου ἀγνοίας ἢ γυναικείας αἰδοῦς ἢ νοδὸς ὁσθενείας κ. τ. λ. . . : πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγου-
μενον τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς . . . καθὼς δηλω-
θήσεται. καὶ γὰρ τὸ χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πύργου τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλοριζίκου ὡσεὶ στρέμματα τριάκοντα, πλησιαστάς ἔχον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸ χωράφιον τοῦ κυροῦ Πόθου, ἀπὸ δὲ δύ-
σεως τὸ χωράφιον τῆς Ὀλυμπηδαράας καὶ τοῦ Δροσινοῦ, ἀπὸ βο-
ρείου χωράφιον δεσποινικὸν καὶ ἀπὸ νοτίου τὸ χωράφιον τοῦ Καδι-
ανοῦ, ἡμετέραν τοῦτο ἀποποιήσασθαι καὶ εἰς ἀκοὰς ἐλθὼν σοῦ,
τοῦ δηλωθέντος καθηγουμένου, καὶ τῶν ὑπὸ σέ μοναχῶν, καὶ εἰς
λόγους ἤλθομεν τὰ μέρη ἀμφοτέρω περὶ τῆς τούτου τιμῆς, ὕστερον
πάντων περιεστῆσαμεν αὐτὴν ἀπὸ συμφωνίας καὶ κοινῆς ἡμῶν ἀρε-
σκείας ὑπερπύρων δέκα ἱππάρ . . . ἤγουν εἰς τὸ ἐν ὑπέρπυρον στρέμματα
τρία, ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων σιγνογραφῆσαι ὡς μαρ-
τύρων τοίνυν, καὶ παραδεδῶκαμεν ὑμῖν τὸ ἀναγεγραμμένον χωράφιον
κ. τ. λ. ὅθεν λοιπὸν ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατρο-
πὴν καὶ μετὰμελον τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου χωρηθῶμεν . . .
ἀλλὰ καὶ δόσεως προστίμου ἀποδώσομεν λίτραν μίαν . . . καὶ τὸ
κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. δ'
τοῦ ςψπδ' ἔτους ἐνώπιον καὶ τῶν κατωτέρω σιγνογραφησάντων,
ἤγουν τοῦ δουκὸς τῶν δεσποινικῶν κτημάτων, κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ
Ξανθοπούλου, καὶ ἐτέρων.

Σίγνα μαρτύρων· Κωνσταντίνου τοῦ Καπνοῦ, Γεωργίου τοῦ Ἀφ-
ρατᾶ, Ἰωάννου τοῦ Μακροῦ, Νικήτα τοῦ Βαχάνη, Ἰωάννου τοῦ Χλια-
ρηνοῦ, Ξένου τοῦ Λαοδικηνοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ἀσκοῦ †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς χωρίου Ὁξοὺς ἐνορίας Κορδολέοντος, Ξένος ὁ Μοδινός, τὰ τῷ ὕφει δηλούμενα γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

XCVII. 6734—1276, mense iunio, ind. IV.

Nicolaus Creticus et familia monasterio vendunt campum et ecclesiam.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ, τοῦ καὶ Δερματᾶ καὶ τῶν παίδων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Κραμαστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Ἑλένης †.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ, τοῦ καὶ Δερματᾶ, Κωνσταντίνου τοῦ Πεπωλημένου καὶ υἱοῦ αὐτοῦ, Εἰρήνης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Παλατιανῆς, Γεωργίου τοῦ Ζαμπίκη, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Θεοδώρου, τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, Ξένης, τῆς γυναικὸς τοῦ Ζαμπίκη.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν . . . πρᾶσιν ποιοῦμεν . . . πρὸς τὸ μέρος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης κ. τ. λ. πεπράκαμεν γὰρ τὸ χωράφιον ἡμῶν, οἷον καὶ ὅσον ἐστὶ, τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Κραμαστοῦ μετὰ καὶ τῆς οὔσης ἐκείσε ἐκκλησίας καὶ ἐπικεκλημένης ἁγίας Ἑλένης μετὰ καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ ἐκείσε παραρρέοντος ὁδοτος, φάραγγός τε καὶ ὑπωρείας, ῥοδαφνῶν, κηπωροτοπίων, πέτρας καὶ ἄλλο, ὅπερ ἐνέμετο, εἰς τελείαν κατοχὴν. ὅθεν ὑφείλουσιν οἱ ῥηθέντες μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων κατέχειν αὐτὰ ὡς ἴδια κ. τ. λ. εἰ δ' ὅστις τολμήσειεν τὰ παρ' ἡμῶν βεβαιωθέντα ἀκυρῶσαι ζημιωθῶμεν καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα δέκα. διὰ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσα ὑμετέρα καθαρὰ πρᾶσις καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δ' τοῦ ς ψ π δ' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων· Μιχαὴλ τοῦ Θελόγου, Λέοντος τοῦ Καλοσιδᾶ.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς πρωτοπαπᾶς χώρας Μουρμόντων, Γεώργιος ὁ Καρωνίτης, τὸ παρὸν ἔγγραφον γράφας ὑπέγραφα †.

XCIII. 6784—1276, mense aprili, ind. IV.

Tyrannina et filii monasterio vendunt campos in Aulacio.

† Τὸ πρατήριον τῆς Τυρρανίνης, τῶν παίδων αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν χάριν τῶν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Αὐλακίου χωραφίων †.

Σίγνα· Καλῆς Σεβαστῆς τῆς Τυρρανίνης, Μαρίας Ἀγγελίνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Θεοδώρου τοῦ Μαγκαφᾶ καὶ υἱοῦ αὐτῆς, Ξένης τῆς Διοσορηνῆς, Ἰωάννου τοῦ Μονομάχου, Γεωργίου τοῦ Καλοειδᾶ, Λέοντος τοῦ Καλοειδᾶ, Λέοντος τοῦ Σεβαστοῦ.

† Εὐδοκίᾳ τοῦ προανάρχου πατρὸς, συνεργίᾳ τοῦ συνάρχου υἱοῦ καὶ ἐπινεύσει τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος. ἡμεῖς οἱ τὰς σταυρικὰς σημειώσεις ἐκτυπώσαμεν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ὅφους ἐκουσίᾳ ἡμῶν ἐφέσει καὶ θελήσει ἀπεμπολήσαμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Αἰδλακίου, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶ, τὰ καὶ πλησίον τοῦ προκαθημένου Σμύρνης τοῦ Καλοειδᾶ εἰς ὑπέρπυρα δεκαεξέ, ἃ καὶ ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης μονῆς, ὅθεν καὶ οὐχ ἔξει τις ἐπ' ἀδείας δι' ὅχλου ποιῆσαι τὴν μονὴν ἢ ἐκ τῶν κληρονόμων καὶ οἰκείων διαδόχων ἡμῶν, ἀλλὰ δίχα τινὸς ἀμφισβητήσεως κατέχειν ταῦτα ἡ μονὴ καὶ τὴν ἐκ τούτων πρόσδοον ἀποφέρειται. εἰ δέ ποτε τῶν καιρῶν ἀναφανῇ τις ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν ἀμφιβάλλειν τὴν μονὴν καὶ ἀνατρέφαι βουληθῇ τὴν ἡμῶν πρᾶσιν, πρῶτον μὲν ἔξει τὰς ἀράς κ. τ. ἐ. ζημιωσθῆναι δὲ καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν βεσιτάριον ὑπέρπυρα τριάκοντα. πρὸς τοῦν βεβαίωσιν πλείονα ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη ἡ παροῦσα ἡμῶν πρᾶσις καὶ ἐπεδύθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν. μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δ' τοῦ ςψπδ' ἔτους †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, πρωτοπαπᾶς καὶ νομικὸς χωρίου Μουρμουόντων, Γεώργιος ὁ Καρωνίτης, τὸ παρὸν ἔγγραφον γράψας ὑπέγραφα †.

XCIX. Sine anno, mense martio, ind. XIII.

Ioannes Comes, iuvenie imperatrice, monasterio tradit locum Hagia.

† Τὸ παραδοτικὸν γράμμα τοῦ τότε δουκεύοντος τὰ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πέτρας δεσποτικὰ κτήματα, Ἰωάννου τοῦ Κόμητος, χάριν τοῦ τοπίου τῆς Ἀγίας δι' ὀρισμοῦ δεσποτικοῦ †.

† Ἐπεὶ ὠρίσθην παρὰ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, ὥπως παραδώσω πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσης τὸ τοπίον τὸ ἐπι-

λεγόμενον τῆς Ἀγίας, τὸ καὶ πλησίον τοῦ τῆς τοιαύτης μονῆς κτήματος τοῦ ἐπιλεγομένου Παλάτια, κατὰ τὸν ὄρισμόν τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας αὐτῆς βασιλείας παραδέδωκα τοῦτο πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν βασιλικὴν μονήν, ὅπερ καὶ ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μονοπατίου τοῦ ἀπερχομένου ἀπὸ τῶν Παλατίων καὶ ἀνέρχεται τὴν ῥάχιν τοῦ ῥύακος τοῦ Βροχαντᾶ βόρειον μέρος, ἐν ᾧ καὶ πέτραι μεγάλαι δύο ἴστανται κατὰ τὸ βόρειον μέρος πλησίον τοῦ λάκκου τοῦ θαλασσηνοῦ, δεξιὰ τὸ περιοριζόμενον, κρατοῦν τὸ αὐτὸ μονοπάτιον, καὶ ἀπέρχεται τὴν φακελισμένην πέτραν, ἣντινα καὶ στήλην ἔταξεν εἶναι ταύτην ὁ Καρνανίτης ἐκεῖνος, ἐν ᾧ καὶ θέσις βουνοῦ συνίσταται δεξιὰ ἔχον ἐπάνω τούτου ἄλωνοτόπιον, καὶ καταντᾶ εἰς τὴν μεγάλην πέτραν τὴν καὶ δεξιόθεν ἴσταμένην, καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τῆς βρύσεως τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Κοκκῆ καὶ τοῦ βουνοῦ τοῦ λεγομένου Φλαμούλου κρατοῦν τὴν ῥάχιν τοῦ τοιοῦτου βουνοῦ μεσημβρινὸν μέρος δεξιὰ τὸ περιοριζόμενον, καὶ καταντᾶ εἰς τὸν περίορον τῆς Ἀγίας Ἑλένης, ἐν ᾧ καὶ τέσσαρες δρύες παχεῖς πλήρεις συνίστανται, καὶ κατέρχεται κατὰ νότον καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν βασιλικὴν ὁδόν, κρατοῦν τὴν αὐτὴν ὁδὸν θράσκιον μέρος, καὶ ἀπέρχεται τὴν τοιαύτην ὁδὸν καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὸ μονοπάτιον τῶν Παλατίων, ἔνθα καὶ τὴν ἀρχὴν πεποιήκαμεν. καὶ ὀφείλει κατέχειν τὸ τοιοῦτον τόπιον ἢ τοιαύτη σεβασμία μονὴ καὶ νέμεται ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασείστως, μὴ παρά τινος ἔχουσα τὸν τυχόντα ἐμποδισμόν, μήτε παρὰ τοῦ διενεργούντος τὸ μέρος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, μήτε παρ' ἑτέρου τινός. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον παραδοτικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονήν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιγ' †.

† Ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, Ἰωάννης ὁ Κόμης †.

C. Sine anno, mense octobri, ind. X.

Michaël Branas Comnenus monasterio tradit locum Hagiam.

† Ἐτερον παραδοτικὸν χάριν τοῦ προγεγραμμένου τοπίου τῆς Ἀγίας γεγονὸς παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Βρανᾶ †.

† Ἐπιδίδομαι πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ θείαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν καθηγούμενον αὐτῆς, κῆριν Ἀγάθωνα, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς μοναχοὺς τῆς τοιαύτης μονῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Ἀγίας τόπιον οὕτως ἐπονομαζόμενον, πεπαλαιωμένη ἐκκλησία, ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, περιέχον δὲ ὀροκύκλιον τὸ περίορον αὐτοῦ, ὅπερ ἔκπαλαι κεκράτηται. καὶ ὀφείλει κατέχειν τοῦτο ἡ μονή, προηγούμενως ἀνακτίσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, προσκαθίσασθαι καὶ πτωχοὺς, ὄσους καὶ βουληθῇ, καὶ ποιῆσθαι ἐπανάκτισιν ἐπ' αὐτῷ. ποιούμεαι δὲ τοῦτο εἰς μνημόσυνον τῆς τρισμακαρίτιδος καὶ ἁγίας μου μητρὸς, ἣτις ἐνταφιάσθη εἰς τὴν τοιαύτην μονήν, καὶ ἕνεκα ἡμετέρας φυγικῆς σωτηρίας, καὶ μὴ εὐρίσκειν τὴν τυχοῦσαν ὄχλησιν ἕνεκα τοῦ τοιοῦτου τοπίου, ἀλλ' ἔχειν τοῦτο καὶ νέμεσθαι τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης μου γραφῆς εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ὀφείλει γοῦν ὁ κατὰ καιρὸν ἐνεργῶν τὰ εἰς τὰ Μάρμουντα κτῆμά μου ἔχειν ἀγάπην καὶ ἔνωσιν μετὰ τῶν μοναχῶν πάντων καὶ διεκδικεῖν καὶ δεφενδεύειν τὸ τοιοῦτον τόπιον ἐμφανιζομένης πρὸς αὐτὸν τῆς παρούσης μου γραφῆς. μ η ν ι δ κ τ ω β ρ ι φ ι ν δ. ι' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδέντου καὶ βασιλέως, Μιχαήλ Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς †.

CI. 6789—1280, mense septembri, ind. IX.

Theodorus Garares et uxor monasterio donant campum.

† Τὸ ἐκδοτήριον τοῦ Γαράρη κυροῦ Θεοδώρου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τῆς ἁγίας Παράσκευης τοῦ πλησίον τῶν Παλατίων †.

† Θεόδωρος ὁ Γαργαρήσ οἰκειὰ χειρὶ προέταξα †. Σίγνον Εἰρήνης τῆς Καλοειδίνης καὶ γνησίας συμβίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. Θεόδωρος ὁ Γαργαρήσ καὶ ἡ γνησία σύμβιός μου Εἰρήνη κ. τ. λ. τιθέμεθα καὶ ποιούμεν τὸ παρὸν τῆς προαγωγῆς ἡμῶν γράμμα τῆς καὶ προσενέξεως κ. τ. ἐ. πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης πρὸς τὸν ἐπ' αὐτῇ ἡγουμενεύοντα, κῆριν Ἀγάθωνα, καὶ πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν ἀσκουμένους μοναχοὺς πάντας, καθὼς δηλω-

θήσεται. ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος προσενέγκαμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὸ χωράφιον τὸ γονικόθεν διαφέρον ἡμῖν τὸ ἐν τῇ θέσει τοῦ Μεμανιωμένου καὶ καταπλησίον τῶν Παλατίων, τὸ καὶ ἐπιλεγόμενον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὃ δὴ καὶ διακαθέξει ἀπὸ τῆς σήμερον ἢ δηλωθεῖσα μονὴ κ. τ. ἐ. ἡμεῖς δὲ οὐ τραπώμεθα πώποτε εἰς ἀθέτησιν τῶν ὧν ὑπετυπώσαμεν, μήπως κατακριθῶμεν ἱερόσυλοι ὡς ὁ Ἀνανίας καὶ ἡ Σάπφειρα κ. τ. ἐ. ζημιωθῶμεν δὲ καὶ ὡς πλεονέκται καὶ ἀθετηταὶ τῆς γεγυνοίας παρ' ἡμῶν πράξεως κατὰ θεοφιλῆ σκοπὸν ὑπέρπουρα τριάκοντα ἑξ κ. τ. ἐ. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. θ' τοῦ ςψπ' ἐννάτου ἔτους †.

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ φανερά καὶ καθαρὰ προσενέξει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

CII. Sine anno, mense novembri, ind. VII.

*Iudex exercitus Chilas controversiam diiudicat ortam inter monasterium
et Commenum Branam.*

† Τὸ κρίσιμον γράμμα τοῦ κριτοῦ τοῦ φοσσάτου, τοῦ Χειλᾶ, χάριν ὧν εἶχεν ἡ μονὴ διενέξεις μετὰ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ †.

† Καὶ τοῖς μέρεσιν ἀμφοτέροις, τοῦ τε πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ κυροῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, οὐκ ὀλίγαι διενέξεις καὶ διαμάχαι γεγόνασιν, ὡς ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἀνθρώπους μικροῦ κινδυνεῦσαι, ἐπεὶ παρ' ἀλλήλων καὶ πρὸς ἀλλήλα τὰ μέρη καὶ τόξα καὶ βέλη ἐνετάθησαν καὶ ἐπέμφθησαν, ἡ δὲ διένεξις τούτοις ἐτύγχανε περὶ γῆς, ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀμφοτέρα τὰ μέρη παρεγένοντο καὶ ἑκάτερος ἀδικεῖσθαι παρὰ θατέρου μάλιστα διετύνοντο, δεῖν διέγνωμεν ἐπιστῆναι τοῖς τόποις καὶ τὰ τούτων δικαίωματα ἀκριβῶς τηρῆσαι καὶ οὕτω τὴν ἀμφοτέρων λῦσαι διένεξιν καὶ εἰρηναίαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν κατάστασιν.

ὄθεν καὶ καταλαβόντες τὸν τόπον μετὰ τῶν εὐρεθέντων ἡμῖν χρησίμων ἀνθρώπων, ξένων τε τοῦ ἐνταῦθα τόπου καὶ τοπικῶν, ἤγουν τῶν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἀλλαγίων στρατιωτῶν, κυροῦ Μανουῆλ τοῦ Καλοεῖδᾶ, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Φραγγοπούλου, κυροῦ Ἀλεξίου ἱερέως καὶ τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βαρδουβίνου, καὶ τὸ τῆς μονῆς δικαίωμα αἰτησάμενοι κατιδεῖν, ἐνεχειρίσθη παραυτίκα ἡμῖν παρὰ τε τοῦ δσιωτάτου καθηγουμένου, κυροῦ Κλήμεντος, τοῦ οἰκονόμου τῆς κατ' αὐτὸν σεβασμίας μονῆς, κυροῦ Ἰγνατίου καὶ ἐτέρων διαφόρων εὐλαβῶν μοναχῶν, τοῦ τε κυροῦ Μάρκου καὶ λοιπῶν, τὸ καθ' ὅρισμόν βασιλικὸν γεγονός τῇ μονῇ πρακτικόν πρὸ χρόνων ἤδη πεντήκοντα ἐννέα παρὰ τοῦ στρατοπεδαρχεύσαντος τότε ἐν τε τῇ Φιλαδελφείᾳ καὶ τῷ θέματι τῶν Θρακησίων, κυροῦ Μιχαῆλ τοῦ Φωκᾶ, περιποθῆτου ὄντος συγγάμβρου τοῦ αἰοδίου βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἄλλων περιωρίζετο τὰ χωραφιαῖα τόπια, τὰ τε νομοκδιαῖα καὶ ὕπερτα τὰ πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων, ὧν ἡ καταγραφὴ ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ Πύργου κατερχομένης, κρατεῖ τὸ ἐκείσε παρακείμενον ξηρορύακον τὸ καὶ ὡς ἐν σχήματι τάφρου ὄν καὶ πρὸς ἄρκτον ἀποβλέπον, ἐν ᾗ ὁδῷ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια, ἥτοι ὄρος Λέμβου, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται ἐφ' ἱκανὸν μέχρι καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ λιβαδίου τῶν Ἀββάδων κατερχομένης, ἐν ᾗ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας τετραγώνου ἐχούσης γράμματα ὅμοια, ἀριστερὰ μὲν ἕωσα τὰ δίκαια τῶν Σμυρναίων, δεξιὰ δὲ τὰ περιοριζόμενα· ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, ἀριστερὰ ἕωσα τὰ δίκαια τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τῆς τοῦ Καμελαυκᾶ ἐπιλεγομένης, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ρυακίου τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀγίας κατερχομένου καὶ τοῦ ἄκρου παρακειμένου πετροβούνου, ἐν ᾧ καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐκείσε μεγάλων πετρῶν ῥιζυμίων ἐνεκολάφασμεν καὶ γράμματα ὅμοια· εἶτα ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, ἕωσα δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ Δερματᾶ καὶ τοῦ Κολελοῦ, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ ρυακίου τοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας Ἑλένης κατερχομένου. ἀπὸ τούτου κλίνει πρὸς μεσημβρίαν, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατεῖ τὸ εἰρημένον ρυάκιον κατ' εὐθείαν καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν χωραφίων τῶν Τραχεινῶν, ἐν ᾧ καὶ στή-

λην ἐστήσαμεν διὰ μαύρης πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια. εἴτα
 στρέφεται πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ, ἕως αἰ-
 στερὰ μὲν τὰ δίκαια τῶν Συρναίων, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, εἴτα
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν χωρα-
 φίων τῶν Τραχειῶν τῶν διαφερόντων τῷ Συρναίῳ Μάντει, τῶν καὶ
 πλησιαζόντων τῷ ἐκείσε παρακειμένῳ λιβαδίῳ τῷ καὶ λάκκῳ ἑοικότι,
 ἐν ᾧ καὶ στήλη διὰ μαύρης πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια· ἀπὸ
 ταύτης ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς δυσμὰς, ὁδεύει ἐφ' ἱκανόν, κρα-
 τεῖ τὴν παλαιὰν ὁδὸν καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ Ξη-
 ροτροχάλου καὶ τῆς ἐκείσε παρακειμένης τάφρου, ἐὰν αἰστερὰ τὰ
 δίκαια τοῦ Μάντη, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα· εἴτα γαμματίζει πρὸς
 ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς δυσμὰς καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς εἰς τὸν Πύργον ἀπερχομένης, ἐν ᾧ καὶ στήλη
 μαρμαρίνη πλατεῖα ἔχουσα γράμματα ὅμοια· ἀπὸ ταύτης καὶ αὐθις
 στρέφεται πρὸς δυσμὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς παλαιᾶς
 ὁδοῦ καὶ καταντᾷ, ἔνθα ἤρξατο. ὁ γοῦν περιορισμὸς τῶν ὑπέργων
 καὶ νομαδιαίων τόπων τῆς μονῆς οὕτω διελαμβάνετο, καὶ ἐν μὲν τοῖς
 ἄλλοις οὐδεμίαν εἶχε τὴν ἀμφισβήτησιν, ἐν ᾧ καὶ διαλαμβάνει. εἴτα
 στρέφεται πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπέρ-
 χεται μέχρι καὶ τῶν δικαίων τῶν χωραφίων τῶν διαφερόντων τῷ
 Συρναίῳ Μάντει καὶ ἐξῆς ἕως τοῦ Ξηροτροχάλου, οὐκ ὀλίγῃ τοῦ-
 τοις ἢ ἀμφιβολία καθίστατο, καὶ τὰ γνωρίσματα ἦν ἐκάτερος διερ-
 μηνεύων τῶν τόπων ἄλλως καὶ οὐ κατὰ μίαν φωνήν· ἡμεῖς δ' αἰτη-
 σάμενοι ἄνδρας εἰς μαρτυρίαν, μηδενὶ τούτων ὑποκειμένους καὶ φιλα-
 λήθεις καὶ τῶν τόπων εἰδήμονας, παρέστησαν ἡμῖν καὶ ἀμφότερα
 τὰ μέρη ἄνδρα περίπου τὰ ὁδοήκοντα καὶ πρὸς ἐληλακότα, κλησίς
 δὲ αὐτῷ Μιχαήλ, τὸ δ' ἐπὶ κλην Βαρύχειρ, ὡς ἂν δὲ τούτοις λυθείη
 καὶ ἡ διένεξις καὶ εἰρηναῖα εἴη κατάστασις εἰς τὸ ἐμπροσθεν· ἡκού-
 σαμεν γὰρ καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας διαπρυσίῳ κήρυκος, Παύλου
 λέγω τοῦ σκευοῦς τῆς ἐκλογῆς, ὡς πέρας πάσης ἀντιλογίας εἰς βε-
 βαίωσιν ὁ ὄρκος, ἀνὰ χεῖρας λαβεῖν αὐτὸν τὸν τοῦ κυρίου σταυρὸν
 αὐτῷ προετρέψαμεν καὶ οὕτως φανεροῦν ἡμῖν αὐτὸν τὰ γνωρίσματα,
 ἃ τῷ παλαιῷ, ὡς ἔφημεν, διελαμβάνετο δικαιώματι· ἔδειξεν οὖν ἡμῖν
 αὐτὸς τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τῷ μακρῷ χρόνῳ αἱ στήλαι τοῦ τόπου
 ἐξεβλήθησαν, καὶ νέας ἡμεῖς ἐτάξαμεν τεθῆναι στήλας, ὡς ἐντεῦθεν

γινώσκεσθαι τα τοῦ Μάντη χωραφιαῖα καὶ νομαδιαῖα τόπια, ὧν ἐστὶ δεσπότης ὁ Κομνηνὸς κύρις Μιχαὴλ ὁ Βρανᾶς, προικόμεν ἔχων αὐτὰ καὶ πούτοις καὶ προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα προσκυνητὰ καὶ τούτων εἶναι δεσπότην αὐτῶν, γινώσκεσθαι δ' αὐτίς καὶ τὰ χωραφιαῖα καὶ νομαδιαῖα τόπια τῆς μονῆς τοὺς κατ' αὐτὴν μοναχοὺς, ἐφ' οἷς ὡσαύτως καὶ παλαιὰ καὶ νέα βασιλικά προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα καὶ ἀπογραφικὰ ἔχουσι δικαιώματα καὶ τούτων εἶναι τὴν μονὴν δεσπότην γινώσκεσθαι· εἶναι δὲ δεῖν διακρίνομεν τὴν πλησιάζουσαν ἀμφοτέροισι νομαδιαίαν γῆν, ὡς νῦν εὐρίσκομένων καὶ τὸ ἐξῆς, ὡς ἐντεῦθεν ἔχειν τὴν νομὴν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀμφοτέρων τὰ ζῶα καὶ μηδὲνα τούτων ἐπ' ἀδείας ἔχειν καλλιεργῆσαι καὶ ὑπεργῶσαι τὴν εὐρισκομένην ἀρτίως νομαδιαίαν γῆν, ἣν θάτερος θατέρῳ πλησιάζει, ἀλλ' εἴπερ τις βίᾳ τινὶ τούτων γένηται καὶ χρήσις ὑπεργῶσαι γῆν ἀπὸ τῆς νῦν εὐρισκομένης νομαδιαίας καὶ χωραφιαίας ἐργάσασθαι ἐξ ἄλλου μέρους, ὅθεν θατέρῳ οὐ προσεγγίζει, ἐκεῖθεν ἔσται ἄδεια ὑπεργῶσαι καὶ οὕτως ἔσται τούτοις τὸ ἀνενόχλητον· τάττομεν δὲ καὶ τοὺς κατ' ἔχθραν γενομένους χάνδακας παρὰ θατέρων τῶν μερῶν καταλυθῆναι καὶ ἀνέτους εἶναι ὡς τὸ πρότερον διὰ τῆς εἰρήνης καλὸν, ἧς οὐδὲν βέλτιον, οὐδὲ θεῷ εὐάρεστον πέφυκεν. εἶναι δὲ ἀνετον κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος καὶ τὸ παρακείμενον τόπιον ἀμφοτέροις, ἐν ᾧ σαμάκιον γίνεται, καὶ εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ τῶν ἀμφοτέρων ζῶα καὶ νέμεσθαι αὐτὸ, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος, ὅτε ὁ χόρτος ἀναβλαστήσει, παρ' ἀμφοτέρων φυλάττεσθαι καὶ μὴ παραχωρεῖν εἰσέρχεσθαι ζῶα ἐν αὐτῷ καὶ ἔχειν ἀμφοτέρους εἰς χρήσιν τὸν ἐκεῖσε γενόμενον χόρτον. οὕτω τοῖνον ἀμφοτέρα τὰ μέρη τὴν ἡμετέραν διάγνωσιν ἀποδεξάμενα καὶ ἐγγράφως, ὡς ἡτήσαντο, ἐξεθέμεθα, διττὰ ποιήσαντες γράμματα κατὰ πάντα ἰσάζοντα, ἐκάστῳ τούτων δεδώκαμεν ἕκαστον. μ. η. ν. ι. ν. ο. ε. μ. β. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. ἐ. β. δ. ὀ. μ. η. ς. †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κριτῆς τοῦ θεοφρουρήτου φροσσάτου, σεβαστὸς Κωνσταντῖνος ὁ Χειλᾶς †.

Ἡ καταρχὴ τῶν χαρτῶν δικαιομάτων τῶν Μήλων καὶ τῆς Βάρης χάριν τῶν ἐν αὐτοῖς πραγμάτων †.

CHL. Sine anno, mense augusto, ind. VII.

Imperator describi iubet ascripticios vici Melorum et agros monasteriū.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον τῷ δουκὶ τῶν Θρακησίων τῷ Λάσκαρι κυρῷ Κωνσταντίνῳ, ἵνα τηρήσῃ ταῦτα ἀπογραφικῶς καὶ ἀποκαταστήσῃ καὶ παραδώσῃ †.

† Οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῦρ Κωνσταντίνε Λάσκαρι. ἡ βασιλεία μου διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀπέλθῃς εἰς τὸ χωρίον τὰ Μῆλα τὸ ὑπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ ἀναθεωρήσῃς τοὺς ἐκείσε προσκαθημένους παροίκους καὶ ἀναγράφῃς τούτους καὶ ἀποκαταστήσῃς ἕκαστον τῶν παροίκων ἢ ζευγαριτικὴν ἢ βοϊδατικὴν κατὰ τὴν ἐκάστου εὐπορίαν καὶ δύναμιν καὶ ἀποκαταστήσῃς αὐτοὺς διδόναι τὸ ἀναλογοῦν τῷ ζευγαράτῳ καὶ τῷ βοϊδάτῳ παροικιὸν τέλος καὶ τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ ἵνα διδῶσι καὶ τὸ οἰκομοδοπαράσπορον, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ Βλαττεροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ προηγουμενεύοντος Γερασίου τοῦ Ὀφικιάνου καὶ μὴ ἐάσῃς τοὺς χωρίτας ἕνα ἕκαστον ποιεῖν, ὅπερ ἄρα καὶ βούλεται. ἐπεὶ δὲ καὶ Μιχαὴλ ὁ Γουναρόπουλος εἶχε πρῶην ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Μήλων γῆν βοϊδατικὴν τριῶν καὶ ἀπὸ θελήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἀπέλυσε τὴν μίαν βοϊδατικὴν γῆν καὶ κατεῖχε ταύτην τὸ μέρος τοῦ Βλατεροῦ καὶ μετὰ ταῦτα κατεῖχε ταύτην καὶ τὸ μέρος τῆς μονῆς μέχρι καὶ τῆς σήμερον, νῦν δὲ πειράται ὁ τοιοῦτος Γουναρόπουλος παραδοῦναι ταύτην πρὸς ἕτερον πρόσωπον, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν εἴπερ θελήσῃ ὁ τοιοῦτος Γουναρόπουλος κατέχειν τὴν τοιαύτην βοϊδατικὴν γῆν, ἵνα ἀποκαταστήσῃς αὐτὸν κατέχειν ταύτην καὶ καταβάλλειν πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς τὰ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου βοϊδατικοῦ ἀνήκοντα τούτῳ τελέσματα καὶ λοιπὰ παροικικὰ βάρη· εἰ δ' ἔως οὐ δύναται κατέχειν ταύτην ὁ Γουναρόπουλος, ἵνα ἀποκαταστήσῃς τὸ μέρος τῆς μονῆς ἀνενοχλήτως κατέχειν τὴν τοιαύτην βοϊδατικὴν γῆν καὶ μὴ παραχωρήσῃς παραδοῦναι αὐτὴν πρὸς τινα συγγενὴ αὐτοῦ. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὀρισμὸν

τῆς βασιλείας μου· εἴπερ δὲ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ παράδοσιν τῆς γῆς εὐρήσεις ἐλευθέραν γῆν, ἀποκατάστησον τὸ μέρος τῆς μονῆς, ἵνα κατέχῃ αὐτήν †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. ζ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CIV. 6716—1208, mense martio, ind. XI.

Nicolaus Gunaropulus Annae, uxori Nicetae Blateri, campos vendit.

† Πρατήριον ἔγγραφον Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ Γουναροπούλου καὶ τῆς ποτὲ συμβίου αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ περὶ τῆς μερίδος τοῦ χωραφίου τοῦ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δήμοσιου διακειμένου †.

Σίγνα· Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ Γουναροπούλου, Ξανθῆς τῆς ποτὲ συζύγου αὐτοῦ, Σωτηρίχου τοῦ υἱοῦ αὐτῶν †.

Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Νικόδημος μοναχὸς ὁ Γουναρόπουλος καὶ ἡ ποτὲ σύμβιος αὐτοῦ καὶ Σωτήριχος ὁ υἱὸς αὐτῶν κ. τ. λ. μετὰ τὴν τοῦ ὄλου ὄφους ἀνάγνωσιν καὶ διάγνωσιν τὴν παροῦσαν . . . πράσιν ποιούμεν πρὸς σέ, τὴν εὐγενεστάτην κυρὰν Ἄνναν τὴν τοῦ ἀποιχομένου κυροῦ Νικήτα τοῦ Βλατεροῦ σύμβιον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὴν γονικόνθεν διαφέρουσαν ἡμῖν μερίδα ἐν τοῖς χωραφίσι τοῖς διακειμένοις ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ ἐπιλεγομένῃ τῷ Δημόσιον, τὰ καὶ ποτὲ καθαρπαγέντα παρὰ τῶν Κυπαρισιωτῶν, βουληθέντες ταῦτα ἐκποιήσασθαι τὴν πράσιν τούτων διεφημίσαμεν, ἔφθασε δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς διαληφθείσης κυρᾶς Ἄννης τῆς Βλατεροῦ, ἡθέλησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος τούτων ὕστερον περιστήσαμεν αὐτὴν ἐκ συμφωνίας τῶν ἀμφοτέρων εἰς νομίσματα . . . εἴκοσι διὰ τραχέων, ἃ δὴ νομίσματα καὶ ἐλάβομεν κ. τ. λ. ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτὰ καὶ χρᾶσθαι κ. τ. λ. τελῶν πρὸς ἡμᾶς ἕκαστον χρόνον χάριν ἐπιτελείας . . . νομίσματα τὸ ἥμισυ κ. τ. λ. ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν . . . μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν ὅλως χωρῆσαι κ. τ. λ. ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης καὶ δίχα δόσεως λιβέλλου καὶ δικαστικῆς ἀκολουθίας καὶ παντὸς ἐτέρου δικαστικοῦ διατάγματος μόνῃ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόν-

τος ἡμῶν ἐγγράφου, ἵνα σοι παρέχωμεν, ἃ ἐλάβομεν, εἰς τὴν τῶν χωραφίων τιμὴν, καὶ ἃς ἔχεις καταβαλέσθαι πάσας ἐξόδους, ἐπὶ τὸ διπλάσιον τοῦ γὰρ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἄρκειν σοι ὀφείλοντος καὶ ἀντὶ σωματικῆς παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν, λόγῳ δὲ προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς σὲ ποσότητα νομισμάτων... ἐκ συμφωνίας τῶν ἀμφοτέρων τριακονταεξ... πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τούτων τρίτον. μ. η. ν. ι. μαρτίφ. ἰνδ. ι. α'. ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων τοῦ ς. ψ. ι. ς. †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόεντου καὶ βασιλέως, Κωνσταντῖνος σεβαστὸς ὁ Καλοσιδαῆς, παρήμην ἐπὶ τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ, ὡς τὸ ὕψος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραψα. Et eadem formula: ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Λέων ὁ Μουζηθρᾶς, ὁ κληρικὸς καὶ νομικὸς Κωνσταντῖνος ὁ Στρατιώτης †. Θεοφύλακτος ἀναγνώστης καὶ κληρικὸς ὁ Ξανθός, σκευοφύλαξ Κωνσταντῖνος ὁ Ξανθός ἔγραφα καὶ ὑπέγραψα.

OV. 6703—1194, mense octobri, ind. XIII.

Uxor Constomaris eximitur a tributo pendendo pro agris.

† Τὸ παρὸν ἴσον παρεξεβλήθη ἀπὸ τῶν παντοκρατορικῶν πρωτοτύπων δικαιομάτων, δι' ἃς εἶχον διενέξεις περὶ τῶν χωραφίων τοῦ Γουναροπούλου †.

† Τὴν ἐνέργειαν ποιούμενοι κατὰ τὴν ιε' ἰνδ. τῶν κατὰ τὴν Σμύρνην κτημάτων τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος καὶ εὖρομεν ἐν τῷ προαστείῳ τοῦ Δημοσίου τὴν γυνὴν τοῦ Κωνστομάρη ἐκείνου, ἀναγραφομένην οὕτω ῥητῶς· ἡ γυνὴ τοῦ ἀποικομένου ἐκείνου Κωνστομάρη, θυγάτηρ δὲ τοῦ Γουναροπούλου, εὐρέθη παρ' ἡμῶν νέμεσθαι γῆν πάντῳ ἀτελῶς ἐκ τῆς ἀγίας ἡμῶν μονῆς ἐκ τοῦ προαστείου τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ ἧς καὶ ὀφείλει τελεῖν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ιβ' ἰνδ. νομίσματα τέσσαρα, ὀφείλει δὲ ἀπολῦσαι τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα χωράφια τῶν ἐξαλειμματικῶν στάσεων τὰ παρ' ἐμοὶ διαγνωσθέντα ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Σπανοῦ καὶ τῆς Κουλουμπλίας καὶ τῶν λοιπῶν· εἰ δ' ὥς πειράται καὶ ἔτι κρατεῖν ταῦτα, ὀφείλει ἔχειν ἐπ' ἀδείας ὁ ἐνεργῶν δικαίῳ τῆς μονῆς ἐξεῶσαι αὐτὴν καθόλου ἐκ

τῶν διαφερόντων πάντων τῇ μονῇ· τὴν γοῦν τοιαύτην γῆν ἀναφηλά-
φῆσαντες εὗρομεν ταύτην μαρτυρηθεῖσαν παρὰ τῶν ὅλων κληρικῶν
τῆς Σμύρνης, τῶν καὶ μεθ' ἡμῶν παρουσιασάντων, ἐξ ὧν εἰσιν οὗτοι·
Βασίλειος ὁ Χρυσοβέργης, ὁ βεστιαρίτης τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου,
κῦρις Γεώργιος, ὁ Κολελὸς Κωνσταντίνος, Νικόλαος ὁ Βλαττόπουλος,
ὁ σακελλάριος κῦρις Μιχαὴλ ὁ Ῥαπτόπουλος, Νικόλαος, ὁ υἱὸς τοῦ
πρωτοπαπᾶ Γεωργίου, καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτινες διὰ τὴν πολυγραφίαν
εἰάθησαν, ὥς διαφέρουσιν ταύτην τῇ δηλωθείσῃ γυνῇ καὶ τοῖς παισὶν
αὐτῆς καὶ νεμομένην αὐτὴν πλείονας τῶν τεσσαράκοντα χρόνων, κα-
ταβάλλουσιν ἐν τοῖς διορυγίσματιν αὐτῆς νομίσματα οὐκ ὀλίγα, καὶ
γέγονε πρὸς αὐτὴν ἡ τῶν τεσσάρων νομισμάτων παρὰ τοῦ ἀναγρα-
φέως ἐπαύξεισις, ἥτις καὶ βαρυνθεῖσα τὸ τοιοῦτον τέλος διὰ τὴν τῆς
γῆς ὀλιγότητα, καὶ διὰ τοῦτο προσεδήκαμεν ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς
μονῆς περὶ αὐτῆς ἐπανάληψιν, ἐκχωρήσαντες αὐτὴν κατὰ τὴν τοιαύ-
την γῆν ἀπερικλονήτως, καθὼς καὶ τὸ πρότερον κατὰ τὴν παλαιὰν
αὐτῆς δεσποτείαν καὶ νομὴν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν
διακρίσιν πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ μέρος αὐτῆς πεποιθήκαμεν. μηνὶ δ' οκ-
τωβρίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ ς ψ γ' ἔτους †.

† Καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ συμφώνου τοῦ Πόθου ὑπὲρ τῶν χωραφίων
τῶν ἡμῶν τοῦ δημοσίου ὑφείλει ἐπιτελεῖν ἕκαστον χρόνον νομίσματα
προτιμώμενα δύο καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ Κωνστομάρη τὰ
διδόμενα παρὰ τοῦ αὐτοῦ βεστιαρίτου . . . τέσσαρα πρὸς τὸν Βλατερόν
ὑπὲρ ἐπιτελείας τῶν γονικῶν αὐτοῦ χωραφίων ζευγαρίου διμοιρον †.

CVI. 6716—1207, mense novembri, ind. XI.

Gunaropuli Basilio Blatero campos vendunt.

† Ἐτερον πρατήριον τοῦ Γουναροπούλου Μι-
χαὴλ ὑπὲρ τῶν χωραφίων τοῦ ποταμοῦ τοῦ Δημο-
σιάτου †.

Σίγνα· Νικολάου τοῦ Γουναροπούλου, Μιχαὴλ τοῦ Γουναροπούλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Μιχαὴλ ὁ Γουναρόπουλος καὶ Ἰωάννης,
ὁ τούτου ἀδελφός, ἔτι δὲ Νικόλαος, ὁ τούτων ἐξαδελφός, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀποικομένου ἐκείνου Βασιλείου τοῦ Γουναροπούλου κ. τ. ε. τὴν

παρουσαν κ. τ. έ. πρᾶσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν μεγαλο-
δοξότατον οἰκείον, βεστιαρίτην τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέν-
του καὶ βασιλέως, κῆριν Βασίλειον τὸν Βλατερὸν, καὶ διὰ σοῦ πρὸς
τὸ ὑπὸ σέ μέρος ἅπαν κ. τ. έ. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὰ
πέραθεν τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ χωράφια τὰ γονικόθεν ἡμῖν δια-
φέροντα, εἰς ᾧ καὶ διάφοροι ἀμφισβητήσεις καὶ μάχαι γεγόνασιν μετὰ
τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου ἐκείνου Σμύρνης, κυροῦ Κωνσταντίνου
τοῦ Παρθένου, τὰ τέταρτα τούτων ἡβουλήθημεν ἐκποιήσασθαι, καὶ
λόγων μέσον ἡμῶν γενομένων περὶ τῆς τούτων τιμῆς, σοῦ τοῦ ῥηθέν-
τος Βλατεροῦ θελήσαντος ἐξωνήσασθαι ταῦτα, περιεστήσαμεν αὐτὴν
ἐκ συγκαταθέσεως τῶν ἀμφοτέρων εἰς νομίσματα . . . τεσσαράκοντα, λα-
βόντες μετρητῶς εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν . . . τὴν παρούσαν πρᾶσιν
πρὸς σέ ποιούμεθα καὶ περιστάμενοι τῆς τοιαύτης τετάρτης μερίδος
τῶν χωραφίων αὐτῶν διὰ κατοχὴν καὶ νομὴν ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλα-
βέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι κ. τ. έ. ἐπερωτώμενοι δὲ μᾶλλον παρὰ
σοῦ ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα τοῦ μὴ ἐναλλάξει ἢ ἀθετῆσαι
ἢ πρὸς τὸν δεφενσίωνα ἀμελῆσαι ἑνὸς καὶ μόνου ῥήματος ἢ πλέον
τίμημα ἐπιζητήσωμεν διπλασιασμοῦ ἢ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑπερθεματισμοῦ
καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διπλασίου δικαίου ἢ ἄλλην τινὰ δικαιολογίαν ἐπι-
σύρωμεν ἐπὶ ἀνατροπῇ καὶ ἀθετήσει τῆς παρούσης πράσεως ἡμῶν,
μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης καὶ δίχα
δόσεως λιβέλλου καὶ δικαστικῆς ἀκολουθίας καὶ παντὸς ἐτέρου δικα-
στικοῦ διατάγματος μόνῃ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου,
ἵνα ἐπανέρχωνται πρὸς σέ, ᾧ ἐλάβομεν νομίσματα τὴν τούτων τιμὴν
καὶ ὥς ἐπ' αὐτὰ καταβαλέσθαι ἐξόδους ἐπὶ τὸ διπλάσιον. τοῦ γὰρ
παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖν σοι ὀφείλοντος καὶ ἀντὶ σωματικῆς
παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν, λόγῳ δὲ προστίμου τὸ ἐκ συμ-
φωνίας καὶ ἐκ κοινῆς ἡμῶν ἀρεσκείας τῶν ἀμφοτέρων νομίσματα
. . . λίτρας τρεῖς καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τούτων τρίτον
κ. τ. έ. μὴ νὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ια'. ἐνώπιον τῶν ὑπογραφόντων
μαρτύρων τοῦ ςψις' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης ὁ Λαγκιδᾶς, παρὼν
ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ πράσει, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ, μαρτυ-
ρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, κληρικὸς et eadem formula: ὁ ἱερεὺς καὶ κληρικὸς Κωνσταντῖνος ὁ Χαρτᾶς, ὁ ἱερεὺς καὶ κληρικὸς Μιχαήλ ὁ Ἀδαμάντης, Θεοφύλακτος ἀναγνώστης καὶ κληρικὸς ὁ Ξανθὸς, ὁ ἱερεὺς, σκευοφύλαξ καὶ νομικὸς Σμύρνης Κωνσταντῖνος ὁ Ξανθὸς γράφας κ. τ. έ.

CVII. 6737—1228, mense decembri, ind. II.

Georgius, metropolita Smyrnae, controversiam diiudicat ortam inter monasterium et Prinobaritas.

† Σημείωμα ἐμμάρτυρον τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης χάριν τῆς διενέξεως, ἥς εἶχον μετὰ τῶν Πρινοβαριτῶν ὑπὲρ τοῦ χωραφίου τοῦ Σπανοῦ †.

† Μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. β' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀπὸ χωρίου Πρινοβάρως ἐδλαβεστάτου ἱερέως τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ ἐτέρου ἱερέως, ἐδλαβεστάτου τοῦ Βαραζηνοῦ, τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐνεργοῦντος πράκτορος Γεωργίου, τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χωρίου οἰκοδεσποτῶν, Μιχαήλ τοῦ Πολιτικοῦ, Γεωργίου τοῦ τῆς Παπάδας, Μιχαήλ τοῦ Γαρούλη, τοῦ οἰκολόγου Θεοφύλακτου καὶ ἐτέρων †.

† Ἐξ αἰτήσεως τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Λέμβων, μοναχοῦ κυροῦ Γερασίμου, ἀπεστάλη παρ' ἡμῶν ὁ ἐντιμότατος ἄρχων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μητροπόλεως, ἱερεὺς καὶ μέγας σακελλάριος, Κωνσταντῖνος ὁ Βαρυπάτης, ἐφ' ᾧ τηρῆσαι τὴν μέσον τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς καὶ τῶν Πρινοβαριτῶν διὰ τοῦ χωραφίου τοῦ οὕτω πῶς ἐπονομαζομένου τοῦ Σπανοῦ καὶ μέσον τῶν δικαίων τῶν χωραφίων τῆς Βάρης, τῆς ὑπὸ τὴν βασιλικὴν μονὴν οὐσης ὑπόθεσιν, καὶ ἑπεὶ ἐκείσε οὗτος ἐνεδήμησε, προσεκαλέσατο τοὺς ἄνωθεν ἱερεῖς καὶ οἰκοδεσπότες, ἀλλὰ καὶ τὸν πράκτορα χωρίου τῆς Πρινοβάρως καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίου Βάρης τῆς ὑπὸ τὴν βασιλικὴν μονὴν οὐσης, ὡς δεδῆλωται, τὸν τε μοναχὸν Μελέτιον τὸν Χαμοκριτὴν καὶ λοιποὺς οἰκοδεσπότες, δὲ δὴ Χαμοκριτὴς εἶπε μετὰ ἀφορισμοῦ γινώσκειν, ἀρχαῖος ὢν, ὅτι ἦν ποτὲ τὸ δηλωθὲν χωρίον ἢ Βάρη τῆς ἐν τῇ πόλει σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ ἀπεστάλη παρὰ τῆς ἁγίας ἐκείνης μονῆς μοναχὸς εἰς τὸ τηρῆσαι καὶ ἀπογράφασθαι τὰ ὑπὸ τὸ χωρίον Βάρης χωρά-

φια καὶ λοιπὰ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αἰοδίου βασιλέως, κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ εὗρεν ὁ δηλωθεὶς μοναχὸς τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἐντὸς ὧν τῶν χωραφίων τῆς Βάρης καὶ παρὰ τῶν ἄνωθεν Πρινοβαριτῶν νεμόμενον βιαίως, μετὰ δὲ πάντων τῶν ὑπὸ τὴν Βάρην ἦν ἀνακαλούμενος καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιλεγόμενον χωράφιον τοῦ Σπανοῦ, ὡς δ' οὐδὲν ἦνυσεν, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει ὁ τὴν Βάρην τῷ τότε κρατῶν μοναχὸς ἀναφορὰν ἐποιήσατο περὶ πάντων, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου πρὸς τὸν καθηγούμενον τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ ὅς πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον ἀνέδραμε, καὶ ὀρισμὸν ἐπορίσατο πρὸς τὸν ἐνεργοῦντα τότε τὸ δουκάτον τοῦ Θρακησίῳ Κυριακούτζικον, ἀναψηλαφῆσαι καὶ τηρῆσαι τὴν τοῦ χωραφίου ὑπόθεσιν καὶ ἀποκαταστῆσαι ἐν αὐτῷ τὸν δικαιοῦμενον, ὡς δὲ ἐνεδήμησε καὶ τοὺς Πρινοβαρίτας εἴλκυσε δεῖξαι, ὅπως κατέχουσι τὸ δηλωθὲν χωράφιον ἢ ἐξ ἀγορασίας ἢ ἐκ παραδόσεως δουκικῆς ἢ ἀπὸ χαριστικῆς ἢ ἄλλως ὡς οἱ κατέχοντές τινα ἀκίνητα, οὐκ ἡδυνήθησαν δεῖξαι ἢ ἐμφανίσαι τι δικαίωμα ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ἢ μόνῳ δυναστικῷ τῷ τρόπῳ καὶ βιαίῳ χειρὶ ἐκράτησε καὶ ἐξημίωσε τοὺς Πρινοβαρίτας, καὶ ἦν ζητῶν καὶ τὰς συνεισφοράς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ ἀποσπάσας τοῦτο ἀπὸ τῶν Πρινοβαριτῶν κἀκεῖθεν αὐτοὺς ἐκδιώξας ἀποκατέστησε τοῦτο εἰς τὸ δηλωθὲν χωρίον τὴν Βάρην τὴν ὑπὸ τὴν μονὴν τῷ τότε οὖσαν τοῦ Παντοκράτορος, νῦν δὲ οὖσαν ὑπὸ τὴν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων, καὶ ἦμεν ἔκτοτε νεμόμενοι αὐτὸ μέχρι τοῦ νῦν. παρατηρήσαντες δὲ καιρὸν τῆς τοῦ καθηγουμένου ἡμῶν ἀποδημίας (ἦν γὰρ οὗτος ἀποδημῶν διὰ τινὰς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτους τῆς μονῆς δουλείας) δυναστεία χρησάμενοι οἱ Πρινοβαρίται εἰσῆλθον ἀνάρχως μετὰ τοξάριων καὶ ἀρμάτων ὅτι πολλῶν καὶ κατέσπειραν μετὰ τῶν ὅλων ζευγαρίων τοῦ χωρίου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ δηλωθὲν χωράφιον. ταῦτ' ἔφησεν ὁ παλαιὸς χαμοκριτὴς ἐνώπιον τῶν Πρινοβαριτῶν, ἦσαν δὲ συμμαρτυροῦντες τούτῳ καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες Βαρηνοί, οἱ δὲ ἄνωθεν Πρινοβαρίται δυσχυρίζοντο πρὸς ταῦτα, ἦσαν δὲ ἅπαντες λέγειν μιᾷ φωνῇ, ὅτι τὸ τοιοῦτον χωράφιον οἶδαμεν πρὸ χρόνων μακρῶν συμπαροῖκου ἡμῶν εἶναι τοῦ ἐπιλεγόμενου Σπανοῦ· ἦν γὰρ ποτε τῇ Πρινοβάρει πάροικος ἐπιλεγόμενος Σπανός, ἦν δὲ καὶ τῇ Βάρει τῷ αὐτῷ ὀνόματι πάροικος ἀκούμενος, ὡς δὲ τῆς τοῦ ὀνόματος φήμης μέσον καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐνέπεσε καὶ ἦν ὁ λόγος

ὁ περὶ ἀμφοτέρων τῶν Σπανῶν πολὺς, ἔλυσαν οἱ ἄνωθεν Πρινοβαρίται ἐνώπιον καὶ τοῦ πράκτορος αὐτῶν τὸ ἀμφισβητούμενον, εἰπόντες ἐκ συνθήματος μιᾷ φωνῇ καὶ γλώσση πρὸς τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς δηλωθείσης βασιλικῆς μονῆς, τὸν κῆριν Γεράσιμον (ἦν γὰρ καὶ οὗτος ἐκείσε παρρησιαζόμενος ἐπὶ τῇ διαδικασίᾳ τοῦ ῥηθέντος χωραφίου μετὰ καὶ τινων μοναχῶν τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς) ὡς εἶπερ, κῆρ ἡγούμενε, σὺ αὐτὸς πεζεύσων ἰδίαις χερσὶν ἀποσπάσεις τὰς στήλας τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, διὰ γνωρίμων γὰρ ἦν λαβράτων γύρωθεν περιοριζόμενον τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἀπολύομεν τοῦτο, καὶ ὁ κρατῶν αὐτὸ αὐδεὶς ἔσται ἐξ ἡμῶν. ταῦτ' εἶπον καὶ εὐθὺς ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῆς Πρινοβάρεως οἰκοδεσπότης ὁ Πολιτικὸς λεγόμενος μετακομίσας λισκάριον δέδωκεν εἰς χεῖρας τῷ καθηγουμένῳ οὕτως εἰπὼν· λάβε τοῦτο, καὶ εἰ τὰς στήλας ἀφέλεις, ἀφιστάμεθα τοῦ τοιούτου χωραφίου. ὁ δὲ λαβὼν ἰδίαις χερσὶν ἀπὸ τοῦ Πολιτικοῦ τὸ λισκάριν καὶ εἰπὼν, ὅτι· ὅλοι τὸ τοιοῦτον ῥῆμα ἔστὲ λέγοντες, εὐθὺς καὶ ὁ Κομνηνὸς ἱερεὺς καὶ οἱ λοιποὶ οἰκοδεσπόται, ὡς ἔφημεν, οἱ Πρινοβαρίται καὶ αὐτὸς ὁ πράκτωρ αὐτῶν εἶπον στοιχεῖν τῇ τοιαύτῃ φωνῇ· ὁ δὲ καθηγούμενος παρουσίᾳ πάντων ἀνέσπασε τρεῖς στήλας τοῦ τοιούτου χωραφίου, ὡς δεδήλωται. εἰς παράστασιν οὖν τῆς τοιαύτης πράξεως καὶ ἀποσόβησιν καὶ ἐκδίωξιν τῶν Πρινοβαριτῶν ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος χωραφίου καὶ δικαίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς μονῆς ἡ παροῦσα παρ' ἡμῶν ἐγγεγόνει σημείωσις. μ. η. ν. ε. καὶ ι. ν. δ. τοῖς προγεγραμμένοις τοῦ ςψλζ' ἔτους †.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης Γεώργιος †.

CVIII. 6740—1225, mense augusto, ind. V.

Monachus Nicander Gunaropulus Basilio Blatero campos vendit.

† Τὸ πρ. α. τῆριον ἔγγραφον τοῦ μοναχοῦ Νικάνδρου τοῦ Γουναροπούλου χάριν τῶν πέραν τοῦ Δημοσιάρχου ποταμοῦ χωραφίων †.

Σίγνον Νικάνδρου μοναχοῦ τοῦ Γουναροπούλου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Νικάνδρος μοναχὸς ὁ Γουναρόπουλος κ. τ. ε. ὁμολογῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πανσεβάστων οικειοτάτων τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ Σμυρναίων ἀρχόν-

των, τοῦ τε Φαγομέδη κυροῦ Κωνσταντίνου, τοῦ καστροφύλακος κυροῦ Θεοφυλάκτου τοῦ Βραχιονίτου, τοῦ κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Λεβούνη, τῶν βασιλικῶν βεστιαριτῶν, τοῦ Καπνοῦ κυροῦ Ἀλεξίου, τοῦ Καδίου κυροῦ Νικήτα, τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ, κυροῦ Μιχαήλ, ὅτι τὰ χωράφια τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ, ἅτινα κατεκράτησεν ὁ μακαρίτης μητροπολίτης Σμύρνης, ὁ Παρθένης κῆρις Κωνσταντῖνος, τὴν δλὴν μου μερίδα ἐξ ἀκεραίου, καλῇ τῇ πίστει καὶ χωρὶς τινος βίας ἢ ὑποθέσεως οἰασοδήτινος διέπρασα πρὸς τὸν ἀποικοχόμενον ἐκείνον κῆριν Βασιλείον τὸν Βλατερόν, καὶ τὸ πρατήριον ἐγγραφον τὸ γεγονὸς παρ' ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μέρους μου πρὸς τὸν διαληφθέντα Βλατερόν ἐκείνον κῆριν Βασιλείον, προτροπῇ ἡμετέρα γραφὴν παρὰ τοῦ χρηματίσαντος ἀρχιερέως Σωσάνδρων, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ξανθοῦ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δηλούμενα εἴκοσι . . . σῶα καὶ ἀνελλιπῇ ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Βλατεροῦ καὶ τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ ὥς ἀθέντης καὶ κληρονόμος καὶ μὴ ἔχειν οἰφδῆτινι προσώπῳ ἀναγκαῖον εἰς τὰ τοιαῦτα χωράφια, οὕτω διέπρασα ταῦτα. καὶ ἠθέλησε καὶ ἔτι ὁ γαμβρὸς τοῦ Βλατεροῦ ἐκείνου, ὁ Παβδοκανάκης κῆρις Ἰωάννης, καὶ ἔτι δῆλη γενέσθαι παρ' ἡμῶν ἢ τῶν χωραφίων ὁμολογία, ἣν καὶ ποιήσας καθαρὰν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐπιδέδωκα. πρὸς ἐπὶ τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι καὶ οἱ ἐξάδελφοί μου οἱ Γουναρόπουλοι, ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Ἰωάννης, ἤκουον ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν μετὰ τὸ διαπράσαι ἐμὲ τὰ τοιαῦτα χωράφια πρὸς τὸν Βλατερόν, ὅτι ἤδη καὶ ἡμεῖς μέλλομεν διαπράσαι ταῦτα πρὸς τὸ τοιοῦτον πρόσωπον, καὶ εἰς δῆλωσιν τῆς τοιαύτης ὁμολογίας τὴν παροῦσαν μαρτυρίαν ἐξεθέμεθα. μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. ε' τοῦ σφμ' ἔτους ἐνώπιον τῶν ὑπογραφόντων μαρτύρων †.

† Ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Λέων ὁ Ἀργυρὸς, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ὁμολογίᾳ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. Et eadem formula: ὁ ἱερεὺς, νομικὸς καὶ πρωτονοτάριος, Θεόδωρος ὁ Ἀστραγάλινος, ὁ ἱερεὺς καὶ κληρικὸς Λέων ὁ Σχορτζιδης, ὁ γραφεὺς τοῦ ὕφους ταπεινὸς διάκονος ὁ Καλοσινηρὸς Νικήτας ὁ καὶ σημειούμενος διὰ καίφ τοῦ παναγιωτάτου αὐθέντου καὶ δεσπότου μου, τοῦ πανυπερίμου ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης, κυροῦ Γεωργίου κ. τ. ε'.

CIX. 6733—1225, mense martio, ind. XIII.

Eudocia Gunaropula monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Εὐδοκίας τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Γουναροπούλου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τῆς συμβίου τοῦ Γουναροπούλου ἐκείνου Μιχαήλ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ διακειμένου τοῦ Λιλίδη †.

Σίγνα Εὐδοκίας, τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Γουναροπούλου, Μιχαήλ, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Εἰρήνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Μαρίας, τῆς συμβίου ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Γουναροπούλου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. έ. οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν κ. τ. έ. πράσιν κ. τ. έ. ποιοῦμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κύριον Γεράσιμον τὸν Ὀφικίανον κ. τ. έ. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ ὄν καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ ἐπιλεγομένῃ τοῦ Μλίδη τὸ καὶ πλησίον τῶν ἀμπέλων Θεοδώρου τοῦ Μεγαλωνᾶ ὥσει μοδίῳ τεσσάρων μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ βουληθέντες ἐκποιήσασθαι κ. τ. έ. καὶ λόγων . . . γενομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ὕστερον περιεστήσαμεν . . . ὑπέρπυρα τέσσαρα, καὶ λαβόντες κ. τ. έ. ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ κ. τ. έ. ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν . . . τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν . . . χωρηθῶμεν . . . ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης κ. τ. έ. ἵνα ἐπανέρχωνται τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα, τὸ τίμημα τοῦ τοιούτου χωραφίου, καὶ ἃς ἔχει καταβαλέσθαι ἐπ' αὐτῷ ἐξόδους ἐπὶ τὸ διπλάσιον κ. τ. έ. λόγῳ δὲ πρῶσιμου παρασχεῖν ὀφείλομεν πρὸς σέ καὶ ἅπαν τὸ μέρος τῆς μονῆς τὸ τοιοῦτον τίμημα καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἕξ κ. τ. έ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ἡ' τοῦ ς φ λ γ'. ὀφείλει δὲ τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς ἡμᾶς κατ' ἔτος ὑπὲρ ἐπιτελείας νομίσματα . . . δ' †.

Σίγνα μαρτύρων· Στεφάνου τοῦ Τρυκαλαῖ, Ἰωάννου τοῦ Βλατεροῦ, Ἐνίου τοῦ Λεγά, Θεοδώρου τοῦ Μεγαλωνᾶ.

† Θεόδωρος, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ

Κάλλιστος παρὼν καὶ αὐτὸς καὶ μαρτυρῶν γράφας
ὁπέγραφα †.

CX. 6744—1236, mense aprili, ind. IX.

Ioannes Rhaddocanaces monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἐγγραφον τοῦ Παβδοκανάκη,
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῆς πενθερᾶς χάριν τῶν
χωραφίων τῶν ὄντων εἰς τὸ Δημόσιον †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως Ἰωάννης ὁ Παβδοκανάκης
οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

Σίγνα Ἄννης τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ Μαρίας τῆς πενθερᾶς
αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν
αὐθέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης ὁ Παβδοκανάκης, καὶ Ἄννα ἡ γνη-
σία σύζυγος τοῦτου, ὁ μὲν οἰκιοχειρὺς προτάξας, ἡ δὲ αὐτοχειρὺς
τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξασα τὴν παροῦσαν συμβί-
βασιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων χωραφίων ποιούμεν . . .
πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς
μονῆς τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσης, κύριν
Παῦλον κ. τ. ε. καὶ γὰρ τὰ χωράφια τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ
τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀπὸ προικὸς περιελθόντα ἡμῖν τοῖς
ὁμοζυγοῖς ἐξ ἀγορᾶς περιελθόντα τοὺς αὐθέντας καὶ γονεῖς ἡμῶν,
ἐμοῦ δὲ τοῦ Παβδοκανάκη πενθεροῦ, ἤγουν ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων,
καθὼς τὰ τῶν τοιούτων χωραφίων πρατήρια ἐγγράφα πλατυκώτερον
παρίσθησι τὰ τούτων γνωρίσματα καὶ τὸν πλησιασμόν αὐτῶν, εἴχο-
μεν δὲ αὐτὰ ἡμεῖς οἱ ὁμόζυγοι ἀπερικόπως καὶ ἐνεμόμεθα ὡς δε-
σπότες αὐτῶν, ὅτι δὲ ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βα-
σιλεὺς ἐδωρήσατο τὸ χωρίον τὴν Βάρην τῇ παρὰ τῆς κραταιᾶς καὶ
ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ ἐκ νέου ἀνεγερθείσῃ εἰρημένῃ μονῇ τῶν
Λέμβων καὶ κατεκράτησας σὺ, ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος, κύρ
Παῦλος, ὡς δικαιολογούμενος παρὰ πάντα δίκαιον λόγον, κατακρα-
τοῦμεν ἡμεῖς οἱ ὁμόζυγοι τὰ τοιαῦτα χωράφια, καὶ ὅτι οὐδὲ οἱ αὐ-
θένται καὶ γονεῖς ἡμῶν ἐξωνήσαντο αὐτὰ ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων

ἐκεῖνων, ἀλλὰ βιαίᾳ χειρὶ κατεκράτουν τῶν τοιούτων χωραφίων καὶ ἀδίκως ἐπροικίσθησαν ἡμῖν. καὶ ἤλθομεν περὶ τούτων εἰς διαφόρους δικαιολογίας καὶ κρίσεις καὶ προσκυνητὰ προστάγματα διάφορα ἐπορισάμεθα περὶ τῶν τοιούτων χωραφίων καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ τότε διέποντος τὴν δουικὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος τοῦ Θρακησίων, κυροῦ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Κουρτίκη, καὶ ἕτερα δικαιώματα οὐκ ὀλίγα, καὶ αὐτὰ τὰ πρατήρια ἔγγραφα ἐνεμφάνισα, καὶ εἵχομεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀμφότεροι καθεκάστην ὀχλήσεις καὶ κρίσεις καὶ μάχας. εἰς περιαιρέσιν οὖν παντὸς σκανδάλου συνηρέσθημεν μετὰ σοῦ, τοῦ εἰρημένου καθηγουμένου, καὶ τῶν ὑπὸ σὲ μοναχῶν, καὶ ἐνεχειρίσαμεν τῇ τῇ ἀγιότητι καὶ τὰ προσκυνητὰ προστάγματα καὶ τὴν δουικὴν ἀποκατάστασιν καὶ αὐτὰ τὰ πρατήρια ἔγγραφα καὶ ἀπλῶς, εἴ τι δίκαιον εἵχομεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις χωραφίσι, καὶ συμφωνοῦμεν καὶ ἀσφαλίζομεθα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν συμβιβαστικοῦ ἐγγράφου τοῦ ἔχειν τὰ τοιαῦτα χωράφια ἢ ῥηθῆῖσα ἀγία μονή, μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ· καὶ ἐάν ποτε τῶν καιρῶν εὐμεθῶμεν ἢ ἡμεῖς οἱ ὁμόζυγοι ἢ ἕτερός τις ἀπὸ τῶν κληρονόμων ἡμῶν καὶ διαδόχων ὀχλησὶν τινα ἐπάξει τῇ εἰρημένῃ μονῇ ἕνεκα τῶν τοιούτων χωραφίων ἢ οἰανδήτινα ὀχλησιν ἢ δικαίωμα ἐμφανίσῃ ἢ ἴσον ἢ κύριον, ἵνα ἔχῃ τὸ ἄπρακτον καὶ ἀβέβαιον, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ δόσεως προστίμου ὑποκείμενοι ὑπέρπυρα λίτραν μίαν, διὰ τὸ καθαρῶς διελύθημεν καὶ συνεβιβάσθημεν καὶ ἐλάβομεν καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν σου, τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου, ὑπέρπυρα ἑξάγια πέντε, διὰ τὸ καὶ ἐνώπιον τοῦ περιποδήτου αὐταδέλφου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη, κριθῆναι ἡμᾶς μετὰ τε τοῦ προδηλωθέντος καθηγουμένου καὶ πάντων τῶν τῆς μονῆς μοναχῶν, ἢ ἵνα ἐπομόσῃ τὸ μέρος τοῦ Βλατεροῦ ἢ τὸ μέρος τῆς μονῆς περὶ τῶν τοιούτων χωραφίων. καὶ διὰ τὸ μὴ τελεσθῆναι τὸν ὄρκον ἀπὸ τινος τῶν μερῶν συνηρέσθημεν καλοθελῶς καὶ ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς μονῆς τὰ πέντε ὑπέρπυρα, καὶ ἔξει ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ νομὴν τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς τὰ τοιαῦτα χωράφια ἄδειαν ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὸ βουλευτέον. μὴ νὶ ἀπριλλίφ ἰνδ. θ' ἔτους, ς ψ μ δ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμύρνης Ἰω-

άννης σεβαστός ὁ Ἀλωπός †. † Ὁ δοῦλος τοῦ κρα-
ταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως,
Σωτήριχος ὁ Πόθος, μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Σίγνα μαρτύρων Νικολάου τοῦ Βαρυπάτου τοῦ καὶ Βλατεροῦ
καὶ Μοσχάτου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ὁ σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος
ὁ Καλοσιδᾶς, παρὼν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ συμβιβάσει μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.
Et eadem formula: ὁ ἱερεὺς καὶ πρωτεύδικος Λέων ὁ Σκορτζίδης, ὁ
ἀχρεῖος ἐν διακόνις μέγας οἰκονόμος ὁ Καλοσινάρης Νικήτας μαρ-
τυρῶν γράφας ὑπέγραφα.

CXI. Sine anno, mense augusto, ind. V.

Imperator monasterio confirmat donationem vici Barae.

† Δωρεαστικὸν πρόσταγμα ἀποδιῶκον τοὺς
Βλατεροὺς ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς Βάρης †.

† Ἐφθασε μὲν ἡ βασιλεία μου δωρήσασθαι τῇ σεβασμίᾳ μονῇ
τῶν Λέμβων τὸ κατὰ τὴν Σμύρνην διακείμενον χωρίον τὴν Βάρην
ἥτοι τὰ Μῆλα μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς καὶ διακρατήσεως τούτου,
ἀποσπάσασα τοῦτο ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Βλατεροῦ ἐκείνου, ὡς ἀπὸ
τῶν δικαίων ὃν τῆς σεβασμίας ποτὲ μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ
προσκυρῶσασα τῇ ῥηθείᾳ τῶν Λέμβων μονῇ εἰς κατοχὴν ἀναφαί-
ρετον. ἐπεὶ δὲ ὑπεμνήσθη τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Βλατεροῦ
ἐκείνου καὶ πάλιν δι' ὅχλου γίνεται τῇ μονῇ, πειρωμένη ἀποσπᾶσαι
ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ τοιοῦτου χωρίου γῆν, ἣν ἀνακαλεῖται ὡς ἐξ
ἀγορασίας περιελθοῦσαν αὐτῇ ἀπὸ τῶν τῆς Βάρης παροίκων, καὶ
ταῦτα μηδεμίαν σχοῦσα μετοχὴν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ χωρίῳ, ἀφ'
οὔτου ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τοῦτο ἀπεσπᾶσθη καὶ τῇ σεβασμίᾳ τῶν
Λέμβων προσκυρῶθῃ μονῇ, ἡ βασιλεία μου τὸ πάντῃ ἀνενόχλητον
καὶ ἀπερίσπαστον περιποιουμένη τοῖς μοναχοῖς, μὴ βουλομένη δὲ καὶ
ἀπὸ τοῦ περιόρου τοῦ τοιοῦτου χωρίου ὅλως ἀποσπασθῆναι τι παρ'
οἰοῦδῆτινος ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ Βλατεροῦ διὰ τὸ ἅπαξ ἀφισπασθῆναι
τοῦτο τῷ θεῷ, διορίζεται διὰ τῆς παρουσίας προστάξεως, κατέχεσθαι
τοῦτο ἀνακρωτηριάστως πάντῃ καὶ ἀκολοβώτως παρὰ τοῦ μέρους τῆς
ῥηθείσης τῶν Λέμβων σεβασμίας μονῆς, καθὼς κατεῖχετο τοῦτο

ποτε καὶ παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ μετὰ παντός τοῦ περιόρου αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις τοῦ προσόντος τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου, τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης γυναικὸς τοῦ Βλαττεροῦ ἥτοι τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Παβδοκανάκη, μακρὰν ὀφείλοντος ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ τοιούτου χωρίου καὶ μὴ δι' ὄχλου γίνεσθαι τῇ μονῇ χάριν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλουμένων χωραφίων ἀπὸ τοῦ περιόρου αὐτοῦ ὥς καὶ παντός ἐτέρου προσώπου πειρωμένου ἀποσπᾶσαι τι ἐκ τῆς ῥηθείσης μονῆς τῇ ἐμφανείᾳ καὶ μόνῃ τῆς παρούσης προστάξεως τῆς βασιλείας μου. ἥτις ἐγεγόντι καὶ ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν καὶ παντελῇ ἀνενοχλησίαν αὐτῆς †.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰνδ. ε' δι' ἐρυθρῶν γραμματέων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

ΟΧΠ. 6748—1240. mense aprili, ind. XIII.

Maria, uxor Michaëlis Gunaropuli, monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς συμβίου τοῦ Γουναροπούλου ἐκείνου Μιχαήλ καὶ τῶν παίδων αὐτῶν χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Ρουμπάκου †.

Σίγνα· Μαρίας τῆς συμβίου τοῦ Γουναροπούλου Μιχαήλ, Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου, Εἰρήνης τῆς συμβίου αὐτοῦ †. Γεώργιος ἀναγνώστης, ὁ υἱὸς τοῦ Γουναροπούλου, οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Ἐγὼ Μαρία ἡ σύμβιος ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Γουναροπούλου καὶ οἱ παῖδές μου, Γεώργιος καὶ Ἰωάννης, ἔτι δὲ καὶ γὼ Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος καὶ ἡ σύμβιός μου Εἰρήνη τὴν παροῦσαν πράσιν ποιῶμεν πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, κῆριν Ἰγνάτιον, καθὼς τὸ ὄφος δηλοῖ· καὶ γὰρ φαίνόμεθα ἡμεῖς οἱ προειρημένοι ἀπεμπολοῦντες πρὸς τὴν ὑπὸ σέ ἁγίαν μονὴν χωράφιον μοδίων δύο ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ρουμπάκου καταπλησίον δυτικοῦ μέρους τοῦ Στεφάνου καὶ δεξιοῦ τοῦ Χαμοκριτῆ καὶ τοῦ Μόσχου εἰς ὑπέρπυρα δύο καὶ . . . ἐξ καὶ χάριν ἐπιτελείας πραττόμενα δύο πληρουμένων τριῶν χρόνων· καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα καὶ τὰ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐπ' ὄψεσι καὶ τῶν μαρ-

τύρων παραδεδωκάμεν σοι τὸ τοιοῦτον χωράφιον, καὶ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον ἡμῶν, ὡς ἂν δεσπόζης αὐτὸ κ. τ. ε. ἀλλὰ καὶ χάριν προστίμου ὑποκείσόμεθα τοῦ ζημιωθῆναι πρὸς ὑμᾶς τριάκοντα καὶ ἕξ. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιγ' τοῦ ςψμῆ†.

† Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν πρατήριον ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου κυροῦ Ἰγνατίου τῆς διαληφθείσης μονῆς†.

Σίγνα μαρτύρων· Ἰωάννου τοῦ Βλαττηροῦ, Στεφάνου τοῦ Λεγά, Γεωργίου τοῦ Κωνστομάρη, Ξένου τοῦ Λεγά, Ξένου τοῦ Μεγαλωνᾶ, Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς Λέων ὁ Κοπάδης τὸ παρὸν πρατήριον γράφας ὑπέγραφα†.

CXIII. 6755—1246, mense decembri, ind. V.

Ioannes Blatterus et familia molendinum monasterio vendunt.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Ἰωάννου τοῦ Βλαττεροῦ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, Εὐδοκίας τοῦ Κουτελοῦ, καὶ τῶν παίδων αὐτῆς, Καλῆς τῆς τοῦ Στεφάνου, καὶ τῶν παίδων αὐτῆς καὶ Εὐδοκίας τῆς τοῦ Πιλάτου χάριν τοῦ ὕδρομυλικοῦ αὐτῶν ἐργαστηρίου†.

Σίγνα· Ἰωάννου τοῦ Βλαττεροῦ, Στεφάνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Κωνσταντίνου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Κουτελοῦ, Ἰωάννου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Γεωργίου τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰωάννου, γαμβροῦ τοῦ Καλοστεφάνου, Εὐδοκίας τῆς Κουτελοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Εὐδοκίας, τῆς τοῦ Πιλάτου, Στεφάνου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Νικολάου, τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτῆς, Καλῆς τῆς τοῦ Στεφάνου, Ξένου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

† Νικόλαος ἀναγνώστης οἰκεία χειρὶ προέταξα†.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Ἰωάννης ὁ Βλαττερός σὺν τοῖς παισὶ μου, τῷ Στεφάνῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, Εὐδοκίᾳ ἡ τοῦ Κουτελοῦ σὺν τοῖς παισὶ μου, τῷ Κωνσταντίνῳ, τῷ Ἰωάννῃ καὶ τῷ Γεωργίῳ, Καλῇ ἡ τοῦ Στεφάνου σὺν τοῖς παισὶ μου, Νικολάῳ ἀναγνώστη, τῷ γαμβρῷ μου Ἰωάννῃ καὶ Ξένῳ τῷ υἱῷ μου καὶ Εὐδοκίᾳ ἡ τοῦ Πιλάτου σὺν

τοῖς παισὶ μου, Νικολάφ, Στεφάνφ καὶ τῷ Γαλατᾷ . . . τὴν παρούσαν
 πρᾶσιν . . . ποιούμεν . . . ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποτασσόμενοι πάντα
 νόμον τὸν ἕως προσβοηθούντα ἡμῖν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς παρούσης
 ἡμῶν πράξεως, ἧς ἐξεθέμεθα πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν ἡμῶν
 μονήν· ἐπεὶ γὰρ εὕρισκόμεθα πολὺ πληθὺς καὶ οὐκ ἰσχύομεν ἐξυπη-
 ρετεῖν τὰς δουλείας τοῦ ὑδρομυλικοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἐριζόμενοι
 ἠφῆκαμεν αὐτὸ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀφανισμόν, ἀπεμπολοῦμεν αὐτὸ πρὸς
 τὴν μονήν ταύτην καὶ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον κῶ-
 ριν Παῦλον, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ
 συναρεσθέντες μετὰ σου πιπράσκομεν ἀπεντεῦθεν τὸ ὑδρομυλικὸν
 ἐργαστήριον εἰς ὑπέρπυρα ἐξ, ἃ δὴ καὶ λαβόντες κ. τ. ἐ. παραδεδώ-
 καμέν σοι σωματικῶς τὸ τοιοῦτον ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον ἐξ ὁλο-
 κλήρου, καὶ ἀρκέση ὑμῖν τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον κ. τ. ἐ. λοιπὸν
 καὶ ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν κ. τ. ἐ. τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν . . .
 χωρηθῶμεν τῆς παρούσης ἡμῶν ἐγγράφου πράξεως πῶποτε ἢ πλεον
 τίμημα ζητήσωμεν ἢ διατίμησιν ἀνακαλεσόμεθα καὶ ἀναργυρίαν ἢ
 ἑτερόν τι κεφάλαιον προβαλλώμεθα, ἔπει οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούο-
 μεθα . . . ἀλλὰ καὶ τὸ τίμημα, ὅπερ ἐλάβομεν, ἐπιδιπλασιάσωμέν
 σοι καὶ ζημιά λίτρας μιᾶς ὑπερπύρων ὑποπεσοῦμεν καὶ τὸ κατὰ
 νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. ἐ. μὴ νὶ δεκεβρίφ ἰνδ. ε' τοῦ
 ς ψ ν ε' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου, Ξένου τοῦ Αἰμι-
 λινοῦ, Μανουὴλ τοῦ Ῥοδιανοῦ, Ξένου τοῦ Λεγά, Ἰωάννου τοῦ Χαμο-
 κριτοῦ, Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου, τοῦ Γαλατᾷ, Θεοδώρου τοῦ
 Βαραγγία †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Λέων ὁ Λιπαρηνὸς τὰ τοῦ
 παρόντος πρατηρίου ὄφους δηλούμενα γράφας
 καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

CXIV. 6740—1232, mense aprili, iad. V.

Gregorius Ponerus monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Γρηγορίου τοῦ Πό-
 νηροῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου
 τοῦ εἰς τὸν ἄγιον Γεώργιον †.

Σίγνα· Γρηγορίου τοῦ Πονηροῦ καὶ Καλῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. έ. Γρηγόριος ὁ Πονηρὸς καὶ ἡ τοῦτου σύμ-
βιος Καλή, ἔτι δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικήτας . . . τὴν παροῦσαν . . .
πρᾶσιν . . . ποιῶμεν πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον αὐθέντην καὶ καθη-
γούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεο-
τόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν κῆριν Παῦλον. κ. τ. έ. καὶ γὰρ τὸ χω-
ράφιον ἡμῶν τὸ γονικῶς καὶ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέρον τὸ ὄν
καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου, ὥσει μοδίῳν δύο καὶ πενταλι . . . ἐνὸς ἡδέλῃσας ἐξω-
νήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος
αὐτοῦ, ὕστερον περιστήσαμεν αὐτῷ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν
εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα δύο καὶ . . . ἐν, ἅπερ καὶ λαβόντες κ. τ. έ.
ἐνώπιον καὶ ὄψει τῶν κάτωθεν ὑφειλόντων σιγνογραφῆσαι μάρτύρων
καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτοῦ διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμέν
σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ κ. τ. έ. σωματικῶς οὖν τὴν σήμερον παρ'
ἡμῶν παρεδόθη σοι, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς
παρ' ἡμῶν γενομένης πράξεως κ. τ. έ. ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης κ.
τ. έ. ἵνα ἐπανέρχωνται τὰ νομίσματα τοῦ τοιούτου χωραφίου πρὸς
τὸν αὐθέντην ἡμῶν καὶ ὃς ἔχει καταβαλέσθαι ἐπ' αὐτῷ ἐξόδους
ἐπιδιπλασιάσωμεν κ. τ. έ. λόγῳ δὲ προστίμου παρασχεῖν ὑφειλομέν
πρὸς σέ καὶ τὴν μονὴν ὑπέρπυρα δέκα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν
δημόσιον κ. τ. έ. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. σ' τοῦ ςψμ' πρώ-
του ἔτους κ. τ. έ.

Σίγνα μαρτύρων· Στεφάνου τοῦ Τζυκαλᾶ, Ξένου τοῦ Ἀλεξάνδρου,
Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου, Γεωργίου τοῦ Μοσχόχειρος.

† Ὁ γράφεὺς τοῦ ὄφους, εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ νο-
μικὸς τῆς ἁγιοσοφικῆς χώρας Πρινοβάρεως Θεό-
δωρος ὁ Γουγγουλίκης, παρῶν καὶ μαρτυρῶν γρά-
φας ὑπέγραψα †.

CXV. Sine anno, mense iulio, ind. VI.

Donatio Barae iterum monasterio confirmatur.

† Πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν ἀπολογιάζον καθ-
όλου τοῦς Βλαττηροῦς ἀπὸ τῶν δικαίων τῆς
Βάρης †.

† Εἶχον μὲν διενέξεις καὶ διαμάχας ὃ τε βεστιάριτος τῆς βασιλείας μου, Ἰωάννης ὁ Ῥαβδοκανάκης καὶ ἡ κατὰ Σμύρνην διακειμένη σεβασμία μονὴ τῶν Λέμβων περὶ τινος γῆς διακειμένης εἰς τὸ δωρηθὲν αὐτῇ χωρίον τὴν Βάρην παρὰ τῆς βασιλείας μου ἦτοι τὰ Μῆλα, καὶ ἀνεκαλεῖτο τὴν τοιαύτην γῆν ὁ Ῥαβδοκανάκης, ὡς κατὰ λόγον προικὸς δοθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ Βλαττεροῦ ἐκείνου Βασιλείου διὰ συμφώνου, περιελθοῦσαν δὲ τῷ τοιοῦτῳ Βλαττερῷ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Μήλων προσκαθημένων Γουναροπούλων, τοῦ τε Μιχαήλ, τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Νικῆτα, καὶ ὑπὸ παροικίαν τελούντων αὐτῷ, τὸ δὲ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων ἐξ ἐναντίας τούτῳ ἐφέρετο δισχυριζόμενον, διαφέρειν αὐτῷ τὴν τοιαύτην γῆν, ὡς οὖσαν ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ χωρίου τῶν Μήλων, τοῦ δωρηθέντος αὐτῇ παρὰ τῆς βασιλείας μου, καὶ ψευδῇ καὶ παράλογον γεγονέναι τὴν διάπρασιν ταύτης, ὡς ὑπὸ παροικίαν τελούσης καὶ ἐξ ἄλλων μὲν δικαιούσθαι αὐτήν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ σύμφημον τῆς ἐκείσε χώρας μαρτυρίαν γενέσθαι περὶ τῆς τοιαύτης γῆς. ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως παρὰ τῷ περιποθῇτῳ αὐταδέλφῳ τῆς βασιλείας μου, τῷ Κομνηνῷ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκη, ἐλαλήθησαν καὶ ἐτηρήθησαν παρ' αὐτοῦ, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ῥαβδοκανάκη καὶ τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης μονῆς, διέγνω ὁ ῥηθεὶς αὐτάδελφος τῆς βασιλείας μου ὁ Κομνηνὸς καὶ ἀπεφώνητο, ὡς οὐκ ὄφειλον οἱ Γουναρόπουλοι διαπωλῆσαι πρὸς τὸν Βλαττερόν τὴν τοιαύτην γῆν διὰ τὸ ὑπὸ παροικίαν τελεῖν ταύτην καὶ μὴ ὑφείλειν τοὺς ὑποτελεῖν πιπράσκειν τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα πρὸς τοὺς κατὰ λόγον προνοίας, ἔχοντας αὐτὰ ὡς ὑπὸ τὴν τοῦ δημοσίου χεῖρα ἀείποτε τελοῦντα, καὶ διὰ τοῦτο δίκαιον ἐστὶ τὸ τὴν τοιαύτην γῆν κατέχεσθαι μὲν παρὰ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ὡς οὖσαν ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ χωρίου αὐτοῦ, διὰ τὸ καὶ τὰς γυναῖκας τῶν Γουναροπούλων, τοῦ τε Ἰωάννου καὶ τοῦ Μιχαήλ, ἔτι τῷ βίῳ περιεῖναι καὶ ὑπὸ παροικίαν τελεῖν τῇ μονῇ, τὸν δὲ Ῥαβδοκανάκην μὴ ἔχειν τὸ ἀπὸ τοῦδε δίκαιόν τι ἐπ' αὐτῇ, παραστῆσαι δὲ δι' ὄρκου ὡς τὴν τοιαύτην ἀμφίμαχον γῆν ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ Βλαττερός, ἡγόρασεν ἀπὸ τῶν ῥηθέντων Γουναροπούλων καὶ ὑπέρπυρα δέδωκεν εἰς τοσσηδε ῥητὴν ποσότητα περιεστώμενα χάριν ἀγορᾶς τῆς τοιαύτης γῆς, καὶ οὕτω μὲν τὴν τοιαύτην δι' ὄρκου ἀπόδειξιν ἀντιστραφῆναι αὐτῷ παρὰ

τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ὅσα ἀποδειχθῶσιν ὑπέρπυρα δοθῆναι τοῖς Γουναροπούλοις παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τῆς τοιαύτης γῆς. διορίζεται γοῦν καὶ ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης προστάξεως αὐτῆς, διαλυτωθῆναι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν κατὰ τὴν παροῦσαν διάγνωσιν τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου, τοῦ Κομνηνοῦ κοροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὁρισμός †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ς' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν ἀπρωρημένην διὰ τοῦ βασιλικοῦ δακτύλου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσιν †.

CXVI. 6758—1250, mense augusto, ind. VIII.

Filiū Gunaropulī monasterio possessiones vendunt.

† Τὸ πρατήριον τῶν παίδων τοῦ Γουναροπούλου, Γεωργίου ἀναγνώστου, καὶ τῶν λοιπῶν χάριν τῶν χαυραφίων τοῦ Δημοσίου †.

Γεώργιος ἀναγνώστης οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Σίγνα· Ξένου τοῦ Αἰμιλιανοῦ, Εἰρήνης, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Μιχαήλ, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Νικολάου, τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν ὅτε Γεώργιος ἀναγνώστης καὶ ἡ τούτου σύμβιος Θεοφανῶ, Ἰωάννης ὁ γνήσιος αὐτᾶδελφος αὐτοῦ καὶ ἡ τούτου σύμβιος Μαρία καὶ Ξένος, ὁ γαμβρὸς αὐτῶν, ὁ Αἰμιλιανὸς, καὶ ἡ τούτου σύμβιος Εἰρήνη καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὃ τε Νικόλαος καὶ Μιχαήλ, τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον καὶ αὐθέντην ἡμῶν, ἱερομόναχον κῆριν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν οἰκονόμον, κῆριν Μάξιμον, καὶ πρὸς πάντας τοὺς μοναχοὺς. καὶ γὰρ τὰ γονικὰ ἡμῶν ἀμπέλια τὰ καὶ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέροντα καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσίου διακείμενα, τοῦ μὲν Γεωργίου πινακίων ἑπτὰ εἰς πρό-

βατα μεγάλα δεκατρία μετα τῶν ὑπογεννημάτων αὐτῶν, τοῦ γαμβροῦ δὲ αὐτοῦ τοῦ Ξένου μοδίου ἑνὸς εἰς ὑπέρπυρα ἑπτὰ ἡμισυ, τοῦ δὲ Ἰωάννου ἡμισυ μοδίου εἰς ὑπέρπυρα τρία, καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν διακατόχου νομῆς ἐκχωροῦμεν ὑμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι κ. τ. ἐ. σωματικῶς οὖν ἀπὸ τῆς σήμερον παρεδόθησαν παρ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα ἀμπέλια, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν κ. τ. ἐ. καὶ ἐάν τις τὴν παροῦσαν πρᾶσιν βουλῇθ' ἐνοχλῆσαι κ. τ. ἐ. ὀφείλει δὲ τελεῖν κατ' ἔτος τὸν αὐγουστον μῆνα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Γουναροπούλου... δύο. μηνὶ αὐγουστοφιν δ' ἡ' τοῦ ς φ ν η' ἔτους †.

Μάρτυρες ἦσαν οὗτοι· Γεώργιος ὁ γαμβρὸς τοῦ Γουναροπούλου Ἰωάννης ὁ Μαῦρος, ὁ Καλοειδᾶς, Ἰωάννης ὁ Πάρδος καὶ Κυριακός, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ †.

† Ὁ γραφεὺς τοῦ βιβλίου Στέφανος ἱερεὺς ὁ Λευκάτης παρὼν καὶ μαρτυρῶν, ὡς τὸ βιβλίον δηλοῖ, καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

CVII. 6700—1192, mense septembri, ind. X.

Monachus Gerontius monasterio S. Mariae bona sua donat.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Γεροντίου χάριν τῆς μονῆς τῆς ἀγίας Μαρίνης καὶ ὧν προσεκύρωσε πραγμάτων †.

Σίγνον Γεροντίου μοναχοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. ἀρχῇ μὲν πάντοτε τὸ τῆς ἀγίας τριάδος προβάλλεσθαι ὀφειλομένον ὄνομα, δι' αὐτῆς γὰρ ζῶμεν καὶ κρινόμεθα καὶ ἐσμέν, καὶ οὕτως ἄρχεσθαι ἄμεινον τῆς οἰασοῦν ὑποθέσεως. τί οὖν, φησὶν, θάνατον ὁ θεὸς πεποίηκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ κατ' εἰκόνα ἰδίαν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐπλασεν, εἶδελον, ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀθάνατος ἦν· ἡ γάρ τοι τοῦ πρωτοπλάστου καὶ προπάτορος παρακοὴ θάνατον εἰς τὸν κόσμον εἰσήγαγεν, ἐντεῦθεν μετέδωκεν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἑαυτοῦ ἀπογόνους τὸ τοῦ προπάτορος πῶμα. τοίνυν ἀεὶ μεμνησθαι θανάτου χρεῶν. ὅθεν καὶ γὰρ Γερόντιος μοναχὸς ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν κ. τ. ἐ. τὸ τοῦ θανάτου ἄωρον δεδιώς, ἵνα

μήπως ὡς κλέπτης ἐπιστῇ μοι ὁ θάνατος καὶ τὰ ἐν ἐμοὶ πάντα ἀδιοίκητα εὐρη, δεῖν ἔστιν, ἕως ὅτε ἐρρωμένον καὶ ἀσινῇ κεκτημένος τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, τὰ πάντα μοι διαθέσθαι καὶ δῆλα τοῖς ἰδίοις δηλώσειν καταλιπὼν μετὰ θάνατον· καὶ πρῶτον μὲν ἀφήμι πᾶσι χριστιανοῖς τὴν ἐκ θεοῦ καὶ πλάστου πάντων συγχώρησιν, ἔπειτα ἀφήμι εἰς τὴν μονὴν τὴν ἀνεγερθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐκ βάθρων δι' οἰκείων μου κόπων καὶ ἀναλωμάτων καὶ καμάτων τὴν καὶ ἐπονομαζομένην ἁγίαν Μαρίνην τῶν Μήλων, ἀφ' ὧν τὴν σήμερον καθευρέθησαν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ βοῦδια καματηρὰ πέντε, ἀγελᾶδια τρία, μοσχάρια δύο, πρόβατα ἐξήκοντα καὶ δύο, φυτεῖαν μοδίων δύο ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης, ἣν ἐξωνησάμην ἀπὸ τοῦ Ληστοῦ, ὄνικὸν ἀρρενικὸν, λισκάρια τρία, τζάπια πέντε, ἀξινάρια β', κλαδέπτρα δύο, ὀρέπανα ὀκτὼ, σμιλάρια τέσσαρα, κεραστικὸν ἓν, τηγάνιν ἓν, πριόνι ἓν, ξυλογάριον ἓν, τρυπάνιν μέγα, σφυροκόρακον, μελισσάρια, κιβέρται καὶ θηρίδια ἐξήκοντα, βιβλία ι', εὐαγγέλιον, ὀκτώηχος δικάνονος, στιχηροκαθίστρον, τριψίδιον, μηναῖον, πεντηχοστάριον, ἀναγνωστικά δύο, κλίμαξ καὶ λαῦσος, σχηματολόγιον καὶ κοντακάριν, σίτου μόδια πε' καὶ χάριν σπόρου μόδια με'. εἰσὶ καὶ ἕτερα βιβλία τοῦ μοναχοῦ Ματθαίου, μηναῖον, ψαλτήριον, εὐχολόγιον, κοντάκιν, χρυσοστομικὸν καὶ προηγιασμένας. εὐρέθησαν δὲ καὶ ὄσπρα φάβαρα μόδια ιε', ἐρεβίνθια μόδια ιδ', ἕτερα ἐρεβίνθια μόδια ι'. ταῦτα δὲ πάντα ἐπαφίμι πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν καὶ πρὸς τὸν υἱὸν μου, τὸν μοναχὸν Ματθαῖον. ἐπαφίμι δὲ καὶ τὸν ἀνεψιὸν μου, κῆριν Μιχαήλ τὸν τοῦ Χιώτου, εἰς τὸ ἐπιβλέπειν καὶ ἐπισκιάζειν τὴν τοιαύτην μονὴν ὡς ἐπίτροπον. ἔχειν δὲ ὁ προρρηθεὶς μοναχὸς κῆρις Ματθαῖος, ὁ καὶ υἱὸς μου, ἐπ' ἀδεῖας εἰσάγειν καὶ ἐξάγειν καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν τὰ ἀρέσκοντα τῷ θεῷ καὶ ἀνθρώποις, καὶ εἰ οὕτως ἔχει, διαπράξασθαι, οὐδεὶς ἐξεῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς. ἐπαφίμι δὲ καὶ τὴν συναδελφὴν μου, τὴν κυράν Καλληνίκην, ἐντὸς τοῦ νέου περιβολίου δένδρα μήλας δύο, ῥοδάκινα δύο, ἀπίδιον μίαν βασιλικὴν καὶ ἐτέραν δροσαπίδιαν, ὡς πολλὰ κοπιάσασαν καὶ αὐτὴν εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν, ὡς ἔσονται δῆλα εἰς πολὺν κόπον οἱ κόποι αὐτῆς. οἷος δὲ ἀπὸ τῶν συγγενῶν μου ἢ τῶν ἐγγύς καὶ πόρρωθεν ἢ ἀπὸ τῶν γειτονευόντων ἢ καὶ τῶν ἀλλοτρίων προσώπων βουληθῇ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ παρ' ἡμῶν δόξαντα καὶ συμφωνηθέντα ὡς αὐθέντης καὶ κτήτωρ, ἵνα

ἐπισπᾶται τὰς ἀράς κ. τ. ἐ. μ. η. ν. ι. σε. πε. τε. β. ρ. ι. φ. ἰ. ν. δ. ἡ' ἔ. τ. ο. υ. ς. , ς. φ' ἐπώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφόντων μαρτύρων ἐν τῇ καθαρᾷ μου ταύτῃ διαθήκῃ †.

Σίγνα μαρτύρων· Ἰωάννου τοῦ Βλαττεροῦ, Στεφάνου τοῦ Λεγά, Ἰωάννου τοῦ Χαμοκριτοῦ, Ξένου τοῦ Λεγά, Γαλάτου τοῦ Χαμοκριτῆ †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς χωρίου Πρινοβάρεως, Θεόδωρος ὁ Γουγγουλίκης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ καθαρᾷ διαθήκῃ καὶ γράφας ὀπέγραψα †.

CXVIII. 6755—1246, mense decembri, ind. V.

Monachus Matthaeus Chiotes et filii presbytero Stephano campum donant.

† Τὸ ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ μοναχοῦ Ματθαίου τοῦ Χιώτου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἐτέρων, ὧν κάτωθεν δηλώσομεν †.

Σίγνον· μοναχοῦ Ματθαίου τοῦ Χιώτου, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Καλῆς, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, Θεοδώρου τοῦ Ἀκακιανοῦ, Μαρίας τοῦ Λιγάτου, Ἰωάννου τοῦ Πονηροῦ, Σοφίας, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Καὶ Σκύθαι μὲν καὶ Πέρσαι καὶ Ἀραβες καὶ πᾶν γένος βαρβαρικὸν τὸ πάτριον ἔθος ἀντὶ νόμου κρατεῖ· ἐν ἐκείνοις γὰρ καὶ καταπέλται καὶ ξίφη καὶ πόλεμοι διὰ παντός κρατοῦντες τὴν ἐφρίζονσαν ἐν αὐτοῖς φυσικὴν ὁμότητα, ἡμεῖς δὲ οἱ χριστιανοί, ὡς ἐλπίζοντες παραστῆναι τὸ πάνδημον θέατρον καὶ τὸν ἀλάθητον ὀφθαλμὸν τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, διὰ τοῦτο ὁμολογοῦμεν καὶ πράττομεν ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. Ματθαῖος μοναχὸς ὁ Χιώτης, Ἰωάννης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Θεόδωρος, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, ὁ Ἀκακιανός, ἡ τοῦτου τε σύμβιος Καλὴ, Μαρία ἡ Λιγάτισσα, Ἰωάννης ὁ Πονηρὸς καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Σοφία . . . τὴν παροῦσαν . . . καθαρὰν δωρεὰν ποιοῦμεν πρὸς σέ, τὸν θεοσεβέστατον ἱερέα κῆρυν Στέφανον, καὶ πρὸς τὴν σύμβιον σου, κυράν Μαρίαν κ. τ. ἐ. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ ἐκδιδοῦμέν σοι . . . τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ ὃν καὶ διακείμενον ἐν τῷ χωρίῳ τῇ Βάρῃ τοῦ ἀνεγερθῆναι ἐκ βάρων παρὰ σοὶ εὐκτήριον εἰς ὄνομα

τῆς ὑπερενδόξου θεοτόκου καὶ πρῶτα μὲν τοῦ ἐξυμνεῖσθαι τὸ θεῖον, εἰδ' οὕτως ὑπερέχουσθαι παντός τοῦ χριστωνύμου καὶ ὀρθοδόξου πληρώματος, ἐπεὶ καὶ δι' ὑπομνήσεως σοῦ, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως, πρὸς τὸν αὐθέντην ἡμῶν τὸν βασιλέα ἀπελθόντος καὶ πορισαμένου θεῖον καὶ προσκυνητὸν ὅρισμόν τοῦ ἀνεγερθῆναι παρὰ σοῦ τὸν τοιοῦτον εὐκτήριον· σὺν αὐτῷ οὖν ἐκδιδόμεν σοι καὶ τὸ ἐρημοσάμπελον τὸ ἀπὸ μεσημβρίας διακείμενον τοῦ ἀνεγερθισμένου ναοῦ, ὅπερ ἐνέμετο Μαρία, ἡ αὐταδέλφη τοῦ προαναγεγραμμένου μοναχοῦ Ματθαίου, οἶον καὶ ὅσον ἐστίν, ἔχον καὶ ῥιζάριον ἐν μέσῳ τοῦ τροχάλλου μου, καὶ διδῶ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δέ γε χωράφιον ἡγουν τὴν μερίδα τοῦ Πονηροῦ κυροῦ Ἰωάννου οὕτως ἐκδίδωμι αὐτό· ἄρχεται ἀπὸ τῆς μέσης τῶν οἰκημάτων τοῦ μοναχοῦ Ματθαίου τοῦ Χιώτου καὶ ἀπέρχεται κατ' ἰσότητά ἀπὸ ἄρκτου, ὅπισθεν δὲ τῶν οἰκημάτων τοῦ Πονηροῦ ἔχειν καὶ δεσπόζειν ἡ ἐκκλησία εἰσοδοέξοδον ἀμαξίου, τὸ δὲ ἔτερον χωράφιον ἀπὸ ἀνατολῆς ἐστὶ τῶν Χαμοκριτάδων. τὸ δὲ ἡμέτερον οὕτως ἐκδιδόμεν αὐτὸ ὑπὲρ φυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας καὶ χωρὶς τινὸς βάρους καὶ συζητήσεως καὶ ἐλευθέρου ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἀλλὰ καὶ ὁ δωρούμενος δύναται ὥς ἐκ μεταμελείας θανάτου αἰτίας ἀνατρέπειν τὴν δωρεάν, ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ νόμου τοῦ ἀνατρέποντος τὰς δωρεὰς τὰς ὑπὲρ τὰ πεντακόσια νομίσματα τυγχανούσας, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ τὸν μετὰμελον ἀνείλομεν σήμερον, καὶ οὐδέποτε χωρηθῶμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρουσίας ἡμῶν δωρεᾶς, ἀλλὰ κατέχειν τὸ αὐτὸ εὐκτήριον ἐξουσιαστικῶς καὶ μονομερῶς, μέχρις ἂν ὁ θεὸς τὸ ζῆν δωρῇται σοι, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται ἐμφανιζομένου τοῦ παρ' ἡμῶν γεγονότος ἐγγράφου, ἀλλὰ καὶ δόξης προστίμου ὑπόκειται νομισμάτων ὑπερπύρων εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον λίτρων μίαν· σὺν τούτοις καὶ τὰς ἀράς ἔξει κ. τ. ε. μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. πέμπτῃς τοῦ ς φνε' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων· Ἐννοῦ τοῦ Λεγά, Ἰωάννου τοῦ Μαύρου, Γεωργίου τοῦ Γούναροπούλου.

† Θεόδωρος, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ Κάλλιστος, καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελὴς ἀναγνώστης Γεώργιος, ὁ υἱὸς τοῦ πρωτοπαπᾶ, οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα †. † Ὁ εὐτε-

λῆς ἀναγνώστης Ἰωάννης ὁ Κουβουκλείσιος ὑπέ-
γραψα †.

Σίγνα μαρτύρων· Κωνσταντίνου τοῦ Βλαττεροῦ, Καλῆς τῆς Φι-
λαγρίνης, Γεωργίου τοῦ Καλοσιδῆ. τὸ τῆς ἐκκλησίας πρᾶγμα ἐστὶ
τοῦτο· ἀμπέλιον τοῦ Σκαμανδρηνοῦ πινακίου ἐνός, χωράφιον εἰς τοὺς
ἀγίους τεσσαράκοντα, οἶον καὶ ὅσον εἰς τὴν Ἀηγὸν τρίτην μερίδα,
τὸ ἔσσω χωράφιον τῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν δένδρων τῶν ἡμῖν †.

CXIX. 6758—1250, mense aprili, ind. VIII.

Maria Cataphygiotissa et Gregorius Tsancaropulus monasterio campos vendunt.

† Τὸ πρακτῆριον ἔγγραφον τῆς Καταφυγιωτίσ-
σης καὶ τῶν παίδων αὐτῆς καὶ Γρηγορίου τοῦ
Τζαγκαροπούλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ χάριν
τῶν χωραφίων αὐτῶν τῶν εἰς τὸν Μαύρικαν καὶ
εἰς τὸν Γονοπάτην †.

Σίγνα· Μαρίας τῆς Καταφυγιωτίσσης, Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς,
Θεοδώρου, τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτῆς, Γρηγορίου τοῦ Τζαγκαροπούλου,
Ἀννης, τῆς συμβίου αὐτοῦ †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. Μαρία ἡ Καταφυγιώτισσα κ. τ. ἐ. τὴν
παροῦσαν . . . πρᾶσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλι-
κὴν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγουμένον
καὶ αὐθέντην ἡμῶν, ἱερομόναχον κῆριν Ἀθανάσιον κ. τ. ἐ. καὶ γὰρ
τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ὄντα καὶ διακείμενα τὸ μὲν τοῦ Γρηγορίου εἰς
τὸν Μαύρικαν μοδίων δύο, εἰς ὑπέρπυρον ἐν ἡμῖν, τῆς δὲ Καταφυ-
γιωτίσσης εἰς τὸν Γονοπάτην, ὥσει μοδίων τριῶν ἡμῖν εἰς ὑπέρπυρα
τρία, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν βουλευθέντες
ἐκποιήσασθαι τὴν παροῦσαν πρᾶσιν αὐτῶν περιεστήσαμεν εἰς ἅπερ
ὑπέρπυρα προεγράψαμεν, ἅπερ καὶ λαβόντες κ. τ. ἐ. ὀφείλει διὰ
τοῦτο κατέχειν ἡ μονὴ ταῦτα κ. τ. ἐ. καὶ ἐάν τις τὴν παροῦσαν
ἡμῶν πρᾶσιν ἐναλλάξαι ἢ ἀθετῆσαι κ. τ. λ. μ. η. ν. ἢ ἀπριλλίφ
ἢ ν. δ. ε' τοῦ ς ψ ν ἡ ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων· Εἰέου τοῦ Λεγά, Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς Στέφανος ὁ Λεοκάτης γρά-
φας ὑπέγραψα †.

CXX. Sine anno, mense augusto, ind. XI.

Imperator donationem possessionum in vico Bara confirmat.

† Πρόσταγμια διορίζον περί τῶν ὑποστατικῶν τῶν παίδων τοῦ Κωνστομάρη, ἡγουν τοῦ Πόθου καί τοῦ Μαντειανοῦ, ὧν ἔχουσιν εἰς τήν Βάρην, ἀπολογιάζον αὐτοῦς ἐπιφωνηματικῶς καί διὰ παιδεύσεως †.

† Ἐφθασε μὲν ἡ βασιλεία μου προσκυρῶσαι τῇ σεβασμῇ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῇ τῶν Λέμβων κτήματά τε καί ὑποστατικά διάφορα εἰς ὑπηρεσίαν καί οἰκονομίαν τῶν ταύτῃ ἐνασκουμένων μοναχῶν διὰ χρυσοβούλλων αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ ἐδέησε καί περίορον γενέσθαι ἐπ' αὐτοῖς, ὥρισεν ἡ βασιλεία μου τῷ τότε στρατοπεδάρχῃ ὄντι τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων ἐκεῖνῳ, κυρῷ Μιχαὴλ τῷ Φωκᾷ συμπεριλαβεῖν διὰ περιόρου πάντα τὰ προσαρμόσαντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ διὰ τε χρυσοβούλλων τῆς βασιλείας μου, διὰ τε ἐξωνήσεως τῶν κατὰ καιροῦς ἡγουμενευσάντων ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ δὴ καί προσενέξεως, καί πληρώκεν ὁ δηλωθεὶς Φωκᾶς, καθὼς ὥρισθη παρὰ τῆς βασιλείας μου, κατὰ λόγον δὲ πεποιηκῶς τὸν τοιοῦτον περίορον τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβων, τοῦτον ἐπέδωκεν, ὃς καί παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς τῇ βασιλείᾳ μου ἐμφανισθεὶς ἐπεκυρώθη τε καί ἐβεβαιώθη διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου. ἐδόκουν γοῦν οἱ ταύτῃ τῇ μονῇ ἐνασκούμενοι, ὥς τὰ ἐντὸς τούτου περικλεισθέντα ἀναποσπάστως καί ἀκεραίως κρατοῦσι καί νέμονται, ἀγνοοῦντες, ὥς ἐντὸς τοῦ τοιούτου περιόρου ὁ Κωνστομάρης ἐκεῖνος καί ὁ Πόθος Σωτήριχος καί ὁ σύγγαμβρος αὐτοῦ ὁ Μαντειανὸς καί ἕτεροι προσγενεῖς αὐτῶν κρατοῦσι χωράφια οὐκ ὀλίγα καί τήν ἐκ τούτων ἀποκερδαίνουσιν εἴσοδον ἐν τῇ Βάρῃ καί τῷ περιόρῳ ταύτης τυγχάνοντα, ἐν οἷς δὴ χωραφίαις προσφάτως καί ἀμπέλιον κατεφύτευσαν, ἐξ οὐπερ ἀμπελίου ἔγνωσαν οἱ μοναχοὶ ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῶν κρατεῖσθαι παρὰ τῶν δηλωθέντων ἀμετόχως τὰ τοιαῦτα χωράφια. ἀνέδραμον γοῦν εἰς τὴν βασιλείαν μου οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ καί ἀναφορὰν περὶ τούτου πρὸς αὐτὴν ἐποίησαν, καί παρόντος τοῦ Πόθου, τοῦ Μαντειανοῦ καί τῶν λοιπῶν προσγενῶν αὐτῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Κωνστομάρη ἐτηρήθη τὰ τῆς ὑποθέσεως ὁρισμῷ τῆς βασιλείας μου, καί ὑπέδειξαν οἱ μοναχοὶ τὰ

προσόντα αὐτοῖς χρυσόβουλλα τῆς βασιλείας μου καὶ τὸν περίορον, ἐν ᾧ δὴ περίορφ οὐδόλως ἐδηλοῦτο κατέχειν τὸν Κωνστομάρην ἐν τῷ τόπῳ τῆς Βάρης ἢ τὸν Πόθον ἢ ἕτερόν τινα τῶν προσγενῶν αὐτῶν χωράφιον ἢ ἕτερόν τι ὅποιονδήτι ὑποστατικόν. ἀπηγείτο δὲ καὶ ὁ Πόθος καὶ οἱ προσγενεῖς αὐτοῦ δεῖξαι εἰς δικαίωμα αὐτῶν ἢ ἀποκατάστασιν τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου τοῦ Φωκά ἢ γραφὴν αὐτοῦ ἐνυπόγραφον δικαιούσαν τούτους ἐπὶ τῇ τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν κατοχῇ καὶ νομῇ· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν τι τοιοῦτον ἠδυνήθησαν δεῖξαι, ἀλλὰ λόγους καὶ αἰτίας προβάλλοντο, ἐξ ὧν οὐδεμίαν εὖρον ὠφέλειαν, διεγνώσθη ἐν τῇ τοιαύτῃ κρίσει κατέχεσθαι τὰ τοιαῦτα ὑποστατικὰ παρὰ τῆς τῶν Λέμβων μονῆς, ὥς ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῆς κείμενα, καὶ μὴ ἔχειν τὸ ἀπὸ τοῦδε μετουσίαν τινὰ τοὺς ἀπὸ γένους τοῦ Κωνστομάρη, τὸν Πόθον, τὸν Μαντειανὸν καὶ τοὺς λοιπούς, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὑποστατικοῖς. ἐν ἀκροάσει γενομένη ἡ βασιλεῖα μου τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ παιδεύσεως ἀξιούς εἶναι κέκρικεν, ὥς ἀμετόχως ἐθέλοντας κρατεῖν τὰ μὴ δικαίως αὐτοῖς διαφέροντα, φιλανθρωπότερον δὲ διατεθεῖσα μόνον ἀποσοβηθῆναι τούτους τῆς τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν νομῆς, διωρίσατο τὴν μονὴν δὲ κυρίαν μένειν καὶ δεσπότην καὶ αὐτῶν ὥς ἐμφερομένων, ὥς εἴρηται, τῷ περίορφ αὐτῆς, ὅθεν καὶ διορίζεται σοι τῷ Ἀγάλλωνι τῷ Κωπίδῃ ἐπιστῆναι κατὰ τόπον καὶ ποιήσασθαι καὶ σωματικὴν παράδοσιν πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν, ὥστε μηδύλως ἔχειν ἐπ' ἀδείας τοὺς τοῦ Κωνστομάρη ἀπογόνους, τὸν Πόθον, τὸν Μαντειανὸν καὶ τοὺς λοιπούς, ὅχλησιν ἐπάγειν τὸ ἀπὸ τοῦδε τῇ τοιαύτῃ μονῇ χάριν τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν, ἀμπελίων καὶ χωραφίων φημί· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς, ὀφείλων προσεῖναι τῇ πολλάκις διαληφθείσῃ μονῇ τῆς βασιλείας μου εἰς ἀνενοχλησίαν αὐτῆς καὶ ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐν αὐγούστῳ ἰνδ. ἐν δεκάτῃ δι' ἐρυνθίων γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXXI. Sine anno, mense iulio, ind. II.

Imperator Theodorum Calothetum iura monasterii tueri iubet.

† Ἐτερον πρόσταγμα διοριζόμενον τῷ πανσεβαστῷ Καλοθέτῳ περὶ ὧν πειρῶνται ὑποστατικῶν οἱ τοῦ Κωνστομάρη, τοῦ Πόθου καὶ τοῦ Μαντειανοῦ ἀπόγονοι, ὅπως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τῆς μονῆς δικαιωμάτων παραδώσει ταῦτα πρὸς αὐτήν. †

† Θεῖς τῆς βασιλείας μου, πανσέβαστε σεβαστὲ κύρ Θεόδωρε Καλόθετε· ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, ὡς οὐκ ὀλίγας διενέξεις καὶ ὀχλήσεις εὕρισκει καὶ αὐθις παρὰ τε τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγενῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς χωραφίοις καὶ τῷ ἀμπελίῳ, οἷς κατέχει διὰ χρυσοβούλλων τοῦ αἰοδίου βασιλέως, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, καὶ διὰ περιόρου τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κυροῦ Φωκᾶ, ἐν οἷς καὶ ἐκρίθησαν διαφόρους φορὰς ὀρισμῷ τοῦ αἰοδίου βασιλέως, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, παρὰ τε τοῦ Μεσοποταμίτου ἐκείνου καὶ ἐτέρων, καὶ ἐφάνη τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς δικαιούμενον ἐπ' αὐτοῖς. ἀποτρεπόμενοι δὲ οἱ τοιοῦτοι Μαντειανοί, ὡς μὴ ἔχοντες δίκαιον, καὶ ἐγεγύονεσαν τῷ τότε καὶ ὀρισμοὶ τῆς βασιλείας ἐκείνου διοριζόμενοι κατέχειν τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ τὸ ἀμπέλιον τὴν μονὴν καὶ νέμεσθαι ὡς τὸ πρότερον· διορίζεται οὖν σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τηρήτης τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ χρυσόβουλλα τοῦ αἰοδίου αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου καὶ τὸν περίορον τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὰ λοιπὰ προστάγματα καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν ἀποκαταστήσης τὴν τοιαύτην μονὴν κατέχειν καὶ νέμεσθαι πᾶν εἴ τι ἐν αὐτοῖς ἐμπεριείληπται ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ ἀδιασειστως· τὸ στέργον γὰρ ἔχειν βούλεται ἡ βασιλεία μου τὰ τοιαῦτα πάντα δικαιώματα καὶ ἀπερικλόνητον καὶ ἀπαράθραυστον κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις καὶ διαστίξεις αὐτῶν, ἔκτοτε δὲ διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐπιφωνήσῃ τῷ τε Μαντειανῷ τῷ Διαβατηνῷ καὶ τοῖς υἱοῖς τοῦ Πόθου, ὥστε μηδὲως πόδα παραβαλεῖν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις χωραφίοις καὶ τῷ ἀμπελίῳ, ἀλλ' ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῶν. εἰ δ' ἔτι προσμένουσι τῇ δυναστείᾳ, παιδεύσῃς αὐτοὺς προσηγόντως, ὥστε καὶ μὴ βουλομένους

παῦσαι τῆς δυναστείας καὶ δεφενδεύης παντοίως τοὺς μοναχοὺς, ὥστε μὴ εὐρίσκειν ἐξ αὐτῶν τὴν τυχοῦσαν ὀχλήσιν· ποίησον οὖν, καθὼς σοι διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ἀντίστρεφον δὲ τῷ μέρει τῆς μονῆς ταύτης καὶ τὸν παρόντα ὅρισμόν τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰουλίῳ ἰνδ. δευτέρᾳ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXXII. Sine anno, mense augusto, ind. II.

Theodotus Calothetus monasterio adiudicat campos et vineam.

† Γράμμα ἀποκαταστικὸν τοῦ Καλοθέτου πρὸς τὴν περίληψιν τοῦ ἄνωθεν προστάγματος, ἀπολογιᾶζον δὲ καθόλου τῷ μέρει τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν ἐτέρων προσγεγῶν αὐτῶν, ἡγουν τῷ Πόθῳ καὶ τοῖς λοιποῖς †.

† Θεῖον καὶ προσκυνητὸν ὅρισμόν ἡμῖν προκεκόμικε τὸ μέρος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς υπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, διοριζόμενόν μοι, ὡς οὐκ ὀλίγας διενέξεις καὶ ὀχλήσεις εὐρίσκει ἡ τοιαύτη μονὴ παρὰ τε τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς χωραφίοις καὶ τῷ ἀμπελίῳ, οἷς κατέχει διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοιδίμου αὐθέντου μου, τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ περιόρου τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, τοῦ Φωκᾶ, καὶ ἵνα τηρήσω τὰ προσόντα αὐτῇ χρυσόβουλλα καὶ τὸν περίορον καὶ τὰ λοιπὰ προστάγματα, καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν ἀποκαταστήσω κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν τοιαύτην μονὴν πᾶν, εἴ τι ἐν αὐτοῖς ἐμπειρίληπται ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ ἀδιασείστως. κατὰ τοῦν τὴν περίληψιν τοῦ τοιοῦτου θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ ἐτηρήθησαν παρ' ἐμοὶ τὰ τε προσκυνητὰ χρυσόβουλλα, ὁ δηλωθεὶς περίορος καὶ τὰ προσκυνητὰ προστάγματα, καὶ εὗρον ἐν αὐτοῖς ἐντὸς ἐμπειριλημμένα μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ χωράφια καὶ τὸ ἀμπέλιον τὰ ἀπὸ τοῦ Γουναροπούλου καὶ ἐν διαστίξει ὄντα παρὰ τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν· τοῖνον οὕτως ἐχόντων ἀποκαθιστῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἔχειν τὴν τοιαύτην μονὴν τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ τὸ ἀμπέλιον ἀδιάσειστα καὶ πάντῃ ἀνενό-

χλητα κατὰ τὴν περίληψιν τῶν προσόντων αὐτῇ δικαιωμάτων καὶ κρίσεων, καὶ καθὼς ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς διορίζεται. ἔνθεντοι καὶ οὐκ ὀφείλει τις εἶτε ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν Μαντειανῶν, εἶτε τῶν προσγεγῶν αὐτῶν ἢ ἐτέρων τινῶν ὀχλήσιν ἐπαγαγεῖν τῷ μέρει τῆς μονῆς ἢ τὸν τοῦχόντα διασσεισμὸν ἕνεκα τῶν τοιούτων χωραφίων καὶ τοῦ ἀμπελίου, ἀλλ' ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῶν. εἰ δ' ἴσως καὶ ἔτι πειρᾶται τις ἐξ αὐτῶν ὀχλήσαι καὶ αὐθις τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ τῇ δυναστείᾳ προσμένει, ὁ τοιοῦτος γινωσκέτω, παιδευθῆναι μέλλει καὶ ζημιωθῆναι προσηκόντως, ὥστε καὶ μὴ βουλόμενος παῦσαι τῆς δυναστείας, ὡς μὴ πειθόμενος τῷ βασιλικῷ προσκυνητῷ προστάγματι, καὶ ἐσεῖται ἀπὸ γε τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος ἢ δηλωθεῖσα σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τῶν Λέμβων τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμετέρου σιγιλλιώδους γράμματος, οὐ καὶ γεγονότος ἐπεδόθη τῷ μέρει αὐτῆς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ αὐγοῦστῳ ἰνδ. δευτέρᾳ †.

† Ὁ δοῦλος καὶ θεῖος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Θεόδοτος σεβαστός ὁ Καλόθετος †.

CXXIII. Sine anno, mense novembri, ind. XII.

*Imperator diiudicat controversiam ortam inter monasterium et Pothum
Apelmene.*

† Ἐτερον πρόσταγμα καθυποβάλλον ὑπὸ ζημίαν τῷ μέρει τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν, εἴπερ οὐ παύσουσι διενοχλεῖν τοὺς μοναχοὺς †.

† Εἶχε μὲν τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων οὐκ ὀλίγας διαστιξεις καὶ διαμάχας μετὰ τοῦ μέρους τοῦ Πόθου τοῦ Ἀπελμενέ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς περὶ τινος γῆς οὐσης ἐντὸς τοῦ περιόρου τοῦ γεγονότος αὐτῇ παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κυροῦ Φωκᾶ, πρὸ χρόνων πολλῶν, ὑπὲρ οὗ δὴ περιόρου ἐγγόνει καὶ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου, ἐπιστηρίζον αὐτὸν καὶ ἐτηρήθη ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις ἐν τῇ ἀδελῇ τῆς βασιλείας μου, παρόντων καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἀνεφάνησαν οἱ μοναχοὶ δικαιοῦμενοι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ γῇ, καὶ ἐγγόνει αὐτοῖς καὶ ὀρισμὸς τῆς βασι-

λείας μου περὶ τούτου. οἱ δὲ δηλωθέντες ἀπεπέμφθησαν, ὥς μὴ διακαίον ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ καὶ πάλιν ὥχλουν τοὺς μοναχοὺς οἱ ἀνωτέρω δηλωθέντες χάριν τῆς τοιαύτης γῆς, καὶ ἐνεφάνισαν οὗτοι ἐν τῇ αὐτῇ τῆς βασιλείας μου καὶ ἔγγραφον, ἀφ' οὗπερ μᾶλλον ἐδηλώθη, ὥς ἡ τοιαύτη γῆ ἀπὸ τῶν δικαίων ἦν τῆς κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, δέον ἔκρινε καὶ αὐθις ἡ βασιλεία μου κατέχεσθαι τὴν τοιαύτην γῆν παρὰ τοῦ μέρους τῆς εἰρημένης σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων αὐθεντικῶς καὶ δεσποτικῶς καὶ νέμεσθαι ἀπερικόπως καὶ τὴν ἐντεῦθεν πρόσοδον ἀποκερδαίνειν καὶ μηδεμίαν τὸ ἀπὸ τοῦδε εὑρίσκειν ὀχλήσιν ἐπὶ ταύτῃ παρὰ τῶν εἰρημένων μερῶν, ὥς ὀφειλόντων τούτων ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῆς. εἰ δ' ἴσως ποτὲ πειρασθῶσιν οὗτοι πάλιν ὀχλεῖν τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων χάριν τῆς τοιαύτης γῆς, ὀφείλει ὁ κατὰ χώραν ἐνεργῶν δικαίω τοῦ δημοσίου, ἐμφανιζομένου αὐτῷ τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω δηλωθέντων χάριν ζημίας ὥς ἀπειθῶν ὑπέρπουρα χίλια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὁρισμός, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς εἰρημένης σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων εἰς δικαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ. μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ιβ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXIV. Sine anno, mense maio, ind. XIV.

Georgius Macrenus, dux thematis Thracensiorum, monasterio adiudicat campos et vineam occupata a Manteanis.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, τοῦ Μακρηνοῦ κυροῦ Γεωργίου, ἀποκαθιστὰν τοὺς μοναχοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ ἀμπέλιον, ὅπερ καταδυναστεύουσιν οἱ Μαντειανοὶ καὶ οἱ προσγεγενησὶ αὐτῶν †.

† Ἐπεὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν βασιλικὸν ὅρισμόν ἐδεξάμην τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν εἶχον οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων μετὰ τοῦ Πόθου τοῦ Μαντειανοῦ καὶ τοῦ Κωνστομάρη καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν περὶ χωραφίων καὶ ἀμπελίων, ἦτις δὴ ὑπόθεσις πολυλάχως ἐτηρήθη καὶ ἐφάνη ἔχειν τὸ δίκαιον ἢ μονή, κατὰ τοῦν τὴν

περίληψιν τοῦ θεοῦ καὶ προσκυνητοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ ἀποκαθιστῶμεν καὶ δι' ἡμετέρας γραφῆς τὸ μέρος τῆς μονῆς εἰς τὸ κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποκερδαίνειν εἰσοδὸν πάντῃ ἀνενοχλήτως καὶ ἀταράχως, τὸ δέ γε μέρος τοῦ Μαντειανοῦ μένειν ἔξω τῆς γεγονοῖας ἀποκαταστάσεως, καὶ οὐκ ὀφείλει ὅλως βαλεῖν πόδα ἐπ' αὐτοῖς ἢ τὴν οἰανδήποτε ὄχλησιν ἢ δυναστείαν ἐπαγαγεῖν τῇ μονῇ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, ὡς εἴρηται, ἔνεκα. εἰ δ' ἴσως σπεύδει, ὡς ἀνήνεγκται, παρποσπάσαι τι ἀπὸ τῶν δικαίων τῆς μονῆς τὸ μέρος τῶν Μαντειανῶν, μέλλει ζημιοῦσθαι τὰ χίλια ὑπέρπυρα, εἰ μὴ ἀποστῶσι δυναστεύειν τοὺς μοναχοὺς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς καὶ προσκυνητὸς ὁρισμὸς διορίζεται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. μα. τ. φ. ι. ν. δ. ι. δ'. †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόεντου καὶ βασιλέως, δοῦξ τοῦ θεέματος τῶν Θρακησίων, Γεώργιος ὁ Μακρηνός †.

CXXV. Sine anno.

Theodorus Callistus, metropolita Smyrnae, confirmat acta, quae monasterio adiudicant possessiones occupatas a Manteanis.

† Γράμμα τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, τοῦ Καλλίστου κυροῦ Θεοδώρου, ἐπιβεβαιούν τὰ γεγονότα προστάγματα καὶ λοιπὰ ἀποκαταστικὰ δικαιώματα, ὑπὲρ ὧν ὑποστατικῶν πραγμάτων καταδυναστεύεται ἡ μονὴ παρὰ τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγενῶν αὐτῶν ἡγουν τοῦ Πέθου καὶ τῶν λοιπῶν †.

† Ὁ πρὸ βραχέος ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ [μονῇ] τῶν Λέμβων γεγονὼς θεὸς καὶ βασιλικὸς προσκυνητὸς ὁρισμὸς ἐμφανίσθη τῇ ἡμῶν ταπεινότητι τὴν σήμερον παρὰ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ βασιλικῇ μονῇ ἡγουμενεύοντος, τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις, κυροῦ Κυρίλλου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, ὃς δὴ βασιλικὸς καὶ θεὸς προσκυνητὸς ὁρισμὸς διηγόρευε τὸ στέργον ἔχειν, βεβαίον τε καὶ πάγιον πάντα τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ προγεγονότα προσκυνητὰ χρυτὸβουλλά τε καὶ λοιπὰ δικαιώματα, μὴ τολμήσοντός τινος

τῶν ἐποίκων Σμύρνης ἢ τῶν πέριξ προσώπων ἀρχοντικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἢ τοῦ μέρους τοῦ Μαντειανοῦ ἢ τοῦ Πόθου ἢ ἐτέρου τινὸς ἀποσπάσαι τι ἐκ τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τῆς τοιαύτης βασιλικῆς μονῆς τῶν ἐμπεριειλημμένων ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις καὶ τοῖς προστάγμασιν αὐτῆς, εἰ δὲ καὶ ἔτι διωρίζετο, τολμήσει τις ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Κωνστομάρη ἢ τοῦ Πόθου ἐνοχλήσαι τῇ τοιαύτῃ μονῇ, εἴτε διὰ τὸν ἀμπελῶνα, εἴτε διὰ τὰ χωράφια τὰ ἐν τῇ Βάρῃ διακείμενα ἢ διὰ πάροιον, ζημιωθῆναι ὀφείλει τὰ ἐν τῷ προγεγονότι διοριζόμενα ὀρισμῷ παρὰ τοῦ

Reliqua desunt, folio uno e cod. excisso.

CXXVI. Sine anno, mense augusto, ind. VII.

Imperator vetat monasterium a Comneno Phila vexari.

Initium deest.

.
αὐτοὺς ἀντιστρέφαι πρὸς τὴν μονὴν, εἴ τι ἀδίκως καὶ δυναστικῶς ἀφείλοντο ἀπὸ τῶν ζώων τῆς μονῆς, ὡσαύτως ἵνα τηρήσης καὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὑπόθεσιν καὶ, εἴπερ εὐρήσεις, ὅτι ἐντὸς τοῦ περιόρου τῆς μονῆς ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὕδωρ, ἵνα ἐπιφωνήσης τὸ μέρος τοῦ Φιλῆ, ἀπέχειν ἀπὸ τῶν τῆς μονῆς δικαίων, καὶ ἀποκαταστήσης αὐτὴν ἀνενοχλήτως κατέχειν τὸν τοιοῦτον ποταμὸν, καὶ ἐπιφωνήσης τῷ μέρει τοῦ ἀπέχειν τέλεον ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος ποταμοῦ. ὡσαύτως ἵνα ἀποκαταστήσης τὴν τοιαύτην μονὴν κατέχειν ἀνεμποδίστως καὶ ᾧ εἶχον ἔκπαλαι ἐλαϊκὰ δένδρα, ἵνα ἔχῃ ταῦτα ἀνεμποδίστως πάντῃ καὶ ἀνενοχλήτως κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος τῇ μονῇ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου. καὶ θέλει ἡ βασιλεία μου, ἵνα ἀποκαταστήσης τὴν μονὴν εἰς τὸν οἰκεῖον περίορον καὶ μὴ κατὰ τι παρεμποδίζεσθαι παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Φιλῆ. καὶ ποιήσων κατὰ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, καὶ ἀποκατάστησιν τὸ μέρος τῆς μονῆς, ἵνα μὴ ἔχῃ ὀχλησιν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Φιλῆ, ἀλλ' ἵνα κατέχῃσιν ἀνενοχλήτως τὰ οἰκεῖα δίκαια αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ αὐτοῦ σφ. ἰνδ. ἐβδόμης δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXVII. Sine anno, mense aprili, ind. VI.

Imperator monasterium tuetur contra vexationes Ioannis Ducae Curtici.

† Ἐτερον πρόσταγμα διοριζόμενον καὶ τὸ τοιοῦτον, εἶναι τὴν μονὴν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα ἀνώτερον πάσης δημοσιακῆς καὶ δουρικῆς χειρός †.

† Περιπόθητε σύγγραμψε τῆς βασιλείας μου, δοῦς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρις Ἰωάννη Δούκα Κουρτίκη. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, ἀναδραμὸν πρὸς τὴν βασιλείαν μου, ὑπέμνησεν αὐτῇ, ὅτι παραθεωρῶν τὸ γεγονός αὐτῇ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου ἐπὶ παντοίᾳ ἐκκυσσεῖα τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου ἀνατεθειμένων αὐτῇ κτημάτων ὁποιωνδήποτε, οὐ μικρῶς ἐπηρεάζεις τοὺς παρόικους τοῦ κτήματος αὐτῶν τῆς Βάρεως· καθέλκεις γὰρ καὶ αὐτοὺς μετὰ τῆς λοιπῆς χώρας εἰς δόσεις στυπαξούγγων, καρβῶνων, πλωτῶν, κανισκίων, χρεῶν δουρικῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, οὐ μόνον δὲ εἰς τὸ κτῆμα αὐτῶν ποιεῖς ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τῆς μονῆς μοναχοὺς, καὶ οἷος ἀπ' αὐτῶν ἀντιποιήσεται ὑπὲρ τοῦ πράγματος τῆς μονῆς, ἀπεντεῦθεν φυλακίζεις αὐτὸν καὶ ἀτιμοῖς καὶ ἐπαπειλῇ δαίρειν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακωτικὰ ἐργάζῃ εἰς τὴν μονήν. καὶ ἐθαύμασεν ἡ βασιλεία μου, πῶς τοιαῦτα γίνονται παρὰ σοῦ, καὶ ταῦτα γινώσκοντος, ὅποιον θέλημα ἔχει ἡ βασιλεία μου πρὸς τὴν τοιαύτην μονήν. οὐ ἐὰν εἶχες πού ποτε τίποτε οἰκτεῖον, ἐπηρεάζετο δὲ παρ' ἄλλου, ἐμеллес δυσφορεῖν πολλὰ περὶ τούτου καὶ εἰς τόπον, ὃν γνωρίζεις, ὅτι ἀνεκαίνισεν ἡ βασιλεία μου, καὶ εἰς μονὴν ἐγκατέστησε, καὶ ὅπερ δὲ ἔχουσιν οἱ μοναχοί, φυκικὸν ἔχουσι τῆς βασιλείας μου ἀπὸ δωρεᾶς αὐτῆς, θέλει, ἵνα ποιῇς τοιαῦτα ἐπιζήμια καὶ κακωτικά. διορίζεται γοῦν σοὶ ἡ βασιλεία μου ἐπιφωνηματικῶς, ἵνα μὴ μάθῃ ἀπὸ τοῦ νῦν, ὅτι ἢ σὺ ἢ τις τῶν δικαίῳ σου ἢ αὐτὸς ὁ λογαριαστής σου ὅπως παρενέβαλεν εἰς ἕκτῃμα τῆς μονῆς, ἢ εἰς τὴν τυχοῦσαν δόσιν αὐτὸ καθείλκυσε, ἢ τινὰ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἔθλιψεν ἢ ἡτίμωσε, καὶ μὰ τὴν κεφαλὴν μου, εἰς τὸ δεκαπλάσιον θέλει παθεῖν τὴν ἀτιμίαν ὁ ἄνθρωπός σου ὁ ταύτην ποιήσων. διατήρει γοῦν τὴν μονήν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, καθὼς διετηροῦντο καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ σοῦ καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτῇ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου, καὶ μηδεμίαν ὀχλήσιν ὅπως ἐπάγῃς

αὐτῇ, ἢ τοῖς παροίκοις καὶ δουλευταῖς αὐτῆς. ὁ δὲ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναί σοι ἀντιστραφήτω τῇ μονῇ ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλήσιαν αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ἕκτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXVIII. Sine anno, mense iulio, ind. XII.

Imperator iubet Theodorum Icanatum tueri iura monasterii.

† Ἐτερον πρόσταγμα διοριζόμενον καὶ τὸ τοιοῦτον διαμένειν, καὶ τὴν μονὴν καὶ τὰ μετόχια αὐτῆς ἀνώτερα πάσης ἐπηρείας δημοσιακῆς καὶ χειρὸς δουρικῆς †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κύρ Θεόδωρε Ἰκανάτε. τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὅτι ὁ ἐνεργήσας ἐν τῇ Σμύρνῃ Κωνστομάρης οὐκ ὀλίγα διέσεις τοὺς ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐτέροις μετοχίοις, ἀλλὰ καὶ οἱ σκουτελάδες καὶ οἱ οἰνοχεῖς τῆς βασιλείας μου ἐπηρεάζουσι καὶ συντρίβουσι τούτους· ἡ βασιλεία μου γοῦν θέλημα ἔχει, ἵνα μῆτε σκουτελάς, μῆτε οἰνοχόος, μῆτε τὸ μέρος σου εἰσέρχεται ὅλως καὶ διασειῇ τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις μετοχίοις, καὶ διορίζεται σοι, ὥς ἂν δεφενδεύῃς σὺ ταῦτα καὶ οἰκονομῇς, ἵνα κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου διατηρῶνται ἀδιάσειστα καὶ ἀνενοχλήτα, καὶ μηδεὶς τολμᾷ πόδα ὅλως παραβάλλειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου μὴ ὀχληθῇ ἡ βασιλεία μου, ἀλλὰ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστροφον τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ιβ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXIX. Sine anno, mense februario, ind. VIII.

Imperator monasterium tuetur contra vexationes Thirithonis.

† Ἐτερον πρόσταγμα δι' ἣν εἶχεν ὁχλησιν ἡ μονὴ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Τζιρίθωνος εἰς τὰ Μηλα †.

† Οἰκαῖς τῇ βασιλείᾳ μου, κῦρις Μανουὴλ Καντακουζηνέ. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος ἐκείνου δυναστεύει τοῦτο εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπιλεγόμενον τὰ Μῆλα, εἰς ὃν οὐ μεταίχεν οὔτε ὁ Δούκας ἐκεῖνος, κῦρις Θεόδωρος, δς προεῖχεν ὁ ἔχει κτῆμα τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, οὔτε οἱ πρὸ αὐτοῦ. ἀπέρχονται γὰρ οἱ τοῦ μέρους τοῦ Τζιρίθωνος εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον τοῦ μοναστηρίου, καὶ καταφρονητικῶς διακεῖμενοι πρὸς τὴν μονὴν ποιοῦσι ζημίας εἰς τοὺς καθημένους ἐν τῇ τοιούτῳ τόπῳ, καὶ οὐ φροντίζουσι τῆς μονῆς. διορίζεται σοι γοῦν ἡ βασιλείᾳ μου, ὡς ἂν κατὰ τόπον ἐπιστῆς καὶ τηρήσης τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, καὶ εἴπερ εὐρήσεις, ὅτι ὁ τοιοῦτος τόπος δίκαιον ἐν τῇς μονῆς τῆς βασιλείας μου, καὶ ἀδίκως κατεπεμβαίνει τούτου τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, καὶ οὐδὲ ὁ ἔχων τὸ κτῆμα, ὁ ἔχει τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, κῦρις Θεόδωρος ὁ Δούκας, εἶχεν αὐτόν, ἀποσπορήσης μὲν τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, καὶ ἐπιφωνήσης ἀπέχειν ἐξ αὐτοῦ, τὴν δὲ μονὴν οἰκονομήσης κατέχειν αὐτόν ἀνενοχλήτως, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ Δούκα ἐκείνου κυροῦ Θεοδώρου καὶ κατὰ τὴν τοῦ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου περίληψιν †.

† Εἶχε τὸ. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ὁ γδόης δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXX. Sine anno, mense ianuario, ind. V.

Pincerna Cantacuzenus exemptionem monasterii a tributis confirmat.

† Ἐτερον γράμμα πιγκέρνη τοῦ Καντακουζηνοῦ ἀνώτερον διατηροῦν καὶ τὴν μονὴν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν κτήματα ἀπὸ πάσης δημοσιακῆς συζητήσεως †.

† Ἐπεὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν χρυσόβουλλον κέκτηται ἡ σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τῶν Λέμβων, διαριζόμενον μηδόλως εἰσέρχασθαι τὸν δημόσιον ἐπὶ τῆς αὐτῆς κτήμασιν ἢ βιβαρίοις ἢ ἄλλοις τισὶν αὐτῇ διαφέρουσιν, ἀλλὰ ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῶν, παρεγγυώμεθα πᾶσι τοῖς ἐνεργοῦσι δικαίῳ ἡμῶν, νῦν τε οὖσι καὶ ἐς ὕστερον ἐλευσομένοις, μηδόλως ἐπάγειν ἐμποδισμόν ἢ διασεισμόν τὸν τοχόντα ἐπὶ τοῖς κτή-

μασι τῆς ῥηθείσης μονῆς ἢ βιβαρίοις ἢ μετοχίοις ἢ ζευγηλατείοις ἢ χωρίοις ἐν τε τῇ Μανταίᾳ, ἐν τοῖς Παλατίοις καὶ τοῖς ἀλλαχοῦ οὔσι, μήτε μὴ ἐν τοῖς χειρογριπίοις, ἀλλὰ μηδὲ κονταράτους ἐκβάλ-
λιν ἢ ἀερικεύειν τινὰ τῶν τῆς μονῆς, ἀλλὰ ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐ-
τῆς καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτήν, καθὼς ὁ θεὸς καὶ χρυσόβουλλος λό-
γος διακελεύεται. ἴστω γὰρ πᾶς ὁ τολμήσων ὄχλησιν τὴν τυχοῦσαν
ἐπάξαι τινὲ τῶν τῆς μονῆς ἢ ζημιῶσαι ἢ ἀγγαρεῦσαι ἢ ἄλλο τι κα-
κωτικὸν καὶ ἄτιμον διαπράσασθαι, κἂν οἷος ἄρα καὶ εἴη, ζημίᾳ μέλ-
λει ὑποβληθῆναι καὶ ἀτιμίᾳ. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγεγόνει καὶ τὸ παρὸν
σιγιλλιῶδες γράμμα τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. ὡσαύ-
τως ὀφείλει ἔχειν καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατερχομένου ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ
τῆς μονῆς ὅρους καὶ δεσπόζειν αὐτὸ, καθὼς ἐξ ἀρχῆς εἶχε τε καὶ
ἐδέσποζε, καὶ μὴ εὐρίσκειν ἐμποδισμόν ὑπὸ τινος τῶν Μαντειανῶν.
μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ε' †.

† Ὁ δόδλος τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ βασι-
λέως ὁ Πιγκέρνης †.

CXXXI. Sine anno, mense iunio, ind. X.

Imperator tuetur iura Basilii Blatteri in Demosio.

† Τὰ προσταγματα, ἅπερ εἶχε τὸ μέρος τοῦ
Βλαττεροῦ καὶ τοῦ Παβδοκανάκη εἰς δικαίωσιν
αὐτῶν χάριν τῶν εἰς τὸν Δημοσιάτην ποταμὸν χω-
ραφίων τῶν Γουναροπούλων †.

† Ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου ὁ ἀπὸ τῶν βεστιαριτῶν αὐτῆς
τῶν ὑπὸ τὸν περιπόθητον αὐτάδελφον τῆς βασιλείας μου, κῆριν
Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν, Βασίλειος ὁ Βλαττερός, ὡς οἱ προσγενεῖς αὐ-
τοῦ καὶ παῖδες τοῦ Γουναροπούλου, ὃ τε Μιχαήλ, ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ
Νικόλαος, οἱ οἰκοῦντες ἐν τῷ κατεπανίκῳ τῆς Σμύρνης, εἶχον γονικό-
θεν αὐτοῖς διαφέροντα καὶ πρὸ μακρῶν τῶν χρόνων παρὰ τούτων κατ-
εχόμενα τόπια χωραφιαῖα τινὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ οὕτως ἐπιλεγό-
μεν τὸ Δημόσιον διακείμενα, καθήρπασαν δὲ ταῦτα πρὸ χρόνων
ἤδη τριῶν οἱ ἔποικοι τοῦ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Σμύρνης χω-
ρίου τοῦ Κυπαρισίου, καὶ βιαίᾳ χειρὶ κατέχοντες τὴν ἐξ αὐτῶν ἀπο-
φέρονται πρόσδοον, καὶ ἐπεὶ ἐδεήθη τῆς βασιλείας μου ὁ δηλωθεὶς

Βλαττερός διορίσασθαι μὴ ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῶν Κυπαρισσηνῶν πλεονεξίας στερεῖσθαι τοὺς ἀναγεγραμμένους προσγεγεῖς αὐτοῦ τῶν αὐτοῖς διαφερόντων τοπίων, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου τῷ κατὰ χώραν ἐνεργοῦντι, τηρῆσαι τὰ περὶ τούτου, καὶ εἰ εὐρήσεις οὕτως ἔχουσιν τὴν ἀλήθειαν, ἀποκαταστῆσαι τούτους ἐπ' αὐτοῖς, ὥς ἂν κατέχωσι ταῦτα κατὰ τὸ γονικόθεν, ὥς ὑπέμνησαν ἐπὶ τούτοις προσαρμόζον αὐτοῖς δίκαιον, καὶ ἱκανῶσαι ἀπὸ τῶν Κυπαρισσηνῶν ἐποίκων τὰς τούτοις ἀνηκούσας μορτάς, ἐφ' ὅσῳ καιρῷ οἱ αὐτοὶ ἔποικοι τὰ τοιαῦτα ἐνεμήθησαν τόπια †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δεκάτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †,

CXXXII. Sine anno, mense octobri, ind. IV.

Imperator tuetur iura Ioannis Rhabdocanaci in Demosio.

† Ἐτερον πρόσταγμα τοῦ αὐτοῦ, οὗ προεγράψαμεν Παβδοκανάκη, χάριν τῶν αὐτῶν χωραφίων †.

† Ὁ βεστιαρίτης τῆς βασιλείας μου, Ἰωάννης ὁ Παβδοκανάκης, ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὥς ὁ πενθερός αὐτοῦ, ἐκεῖνος ὁ Βλαττερός, ἔφθασε δοῦναι αὐτῷ κατὰ λόγον προικὸς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα τούτῳ χωράφια ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων ἐκείνων, τὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ διακείμενα, ἐφ' οἷς καὶ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου πρόσεστι τούτῳ, διορίζομενον κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ πάντα τὰ προικοδοτηθέντα αὐτῷ οἰαδῆτινα ἀκίνητα. νῦν δὲ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων πειράται ἰδιοποιήσασθαι τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ τοῦτον τῆς κατοχῆς ἐκδιῶσαι, καὶ ταῦτα ἐκ μακρῶν χρόνων κατεχόμενα παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, ἐκείνου τοῦ Βλαττεροῦ. ἐπεὶ γοῦν, εἰ οὕτως ἔχει, ἄδικον ἐλογίσαστο τοῦτο ἡ βασιλεία μου, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προσταξέως, κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα χωράφια, καθὼς καὶ ἐπροικοδοτήθησαν αὐτῷ, καὶ μὴ ἔχειν ἄδειαν τὸ μέρος τῆς ῥηθείσης μονῆς τῶν Λέμβων ταῦτα ἰδιοποιήσασθαι, ἀλλὰ ἀπέχειν ἐξ αὐτῶν τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης προσταξέως τῆς βασιλείας μου, ἥτις καὶ ἐγεγόνει τῷ ῥηθέντι Παβδοκανάκῃ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXXXIII. Sine anno, mense iunio, ind. VI.

Imperator Ioanni Rhabdocanaci adiudicat possessiones quasdam.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν τοῦ οὐ προείπομεν Παβδοκανάκη ὑπὲρ τῶν αὐτῶν χωραφίων τῶν Γουναροπούλων τῶν εἰς τὸν Δημοσιάτην ποταμόν †.

† Ὁ βεστιαρὶτης τῆς βασιλείας μου, Ἰωάννης ὁ Παβδοκανάκης, ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ ἀπὸ προικὸς χωραφιαίοις τοπίοις ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ διακειμένοις καὶ παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ Βλαττεροῦ ἐκείνου ἐξωνηθεῖσιν ἀπὸ τοῦ Γουναροπούλων ἡδικεῖτο παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων· ἐπειράτο γὰρ ὁ καθηγούμενος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀποσπᾶσαι τὰ αὐτὰ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἰδιοποιήσασθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπορίσατο ὅρισμὸν τῆς βασιλείας μου ὁ Παβδοκανάκης, διοριζόμενον τηρηθῆναι τὴν τοιαύτην ὁπόθεις παρὰ τοῦ περιποθήτου συγγάμβρου τῆς βασιλείας μου, δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κυροῦ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Κουρτίκη, ὃς καὶ τηρήσας αὐτὴν παρουσία καὶ τοῦ καθηγουμένου τῆς τοιαύτης μονῆς τῶν Λέμβων, ἐγνώρισε διακαιούμενον τὸν Παβδοκανάκην ἐπὶ τοῖς τοιούτοις χωραφίοις, διὸ καὶ ἔγγραφον ἀποκατάστασιν ἐποίησε πρὸς αὐτὸν, διαλαμβάνουσαν κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ μὴ ἔχειν μετουσίαν τινὰ τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπ' αὐτοῖς. ἐδεήθη γοῦν τῆς βασιλείας μου ὁ ῥηθείς Παβδοκανάκης καὶ ὅρισμὸς ταύτης ἐπιτυχεῖν, ἐπικυρόντος τὴν τοιαύτην ἔγγραφον κρίσιν τε καὶ ἀποκατάστασιν. ἡ γοῦν βασιλεία μου τὴν δέξιν αὐτοῦ προσηκαμένη ἡδύοκῃσε τὰ περὶ τοῦτου, ὅθεν καὶ ἐπικυροῖ ταύτην διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀπαράτραπεστον κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις καὶ διαστίξεις αὐτῆς, ὥστε κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα χωράφια ἀναφαιρέτως τε καὶ ἀναποσπᾶστως, καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην κρίσιν ὅρισμὸν τῆς βασιλείας μου ἐπορίσατο τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἕτερόν τι διοριζόμενον, ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλει ὁ κατὰ χώρας ἐνεργῶν ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ μέρους τοῦ Παβδοκανάκη καὶ μὴ παραχωρεῖν τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἄρ' ἵκειν αὐτὸν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ οἰκονομῆσαι δοθῆναι πρὸς αὐτὸν

παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς τὴν ἀνήκουσαν τούτῳ μορτὴν ἀπὸ τῶν τοιούτων χωραφίων. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγράφει αὐτῇ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὁρισμὸς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰουνίφ ἰνδ. ἔκτης δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †. † Εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ θείου καὶ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσι, κάτωθεν σεσημειωμένον διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου †.

CXXXIV. Sine anno, mense maio, ind. IV.

Imperator iura et privilegia monasterii confirmat.

† Ἐτερον πρόσταγμα, ἐπικυροῦν τὰ τῆς μονῆς χρυσόβουλλα καὶ δικαιώματα, ὅσα καὶ εἰσὶν †.

† Ἐπεὶ ὁ καθηγούμενος καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς κατὰ τὸ ὄρος τῆς Σμύρνης διακειμένης τῆς υπεράγνου θεοτόκου καὶ ἐπονομαζομένου τοῦ Λέμβου ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας μου ὁρισμοῦ ταύτης τυχεῖν, ἐπιβεβαιούντος τὰ προσόντα αὐτοῖς χρυσόβουλλα καὶ τοὺς λοιποὺς ὁρισμοὺς τοῦ αἰδίου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ τὰ λοιπὰ παλαιγενῆ δικαιώματα καὶ κατὰ τὰς αὐτῶν περιλήψεις κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασείστως καὶ ἀναποσπástως πάντα τὰ ὁθενδήποτε προσαρμόσαντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ κτήματα καὶ λοιπὰ ὑποστατικά, εἴτε ἀπὸ δωρεῶν τοῦ αἰδίου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου περιῆλθον αὐτῇ, εἴτε ἐξ ἀγορασίας, εἴτε καὶ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων, καὶ ἡ βασιλεία μου τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν προσχοῦσα τὸν παρόντα ὁρισμὸν αὐτῆς ἐπώρεξε τοῦτοις, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ ἐδραῖον ἔχειν καὶ ἀπερικλόνητον τὰ τε χρυσόβουλλα καὶ τοὺς λοιποὺς ὁρισμοὺς τοῦ αἰδίου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ τὰ λοιπὰ παλαιγενῆ δικαιώματα καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν κατέχειν καὶ νέμεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἔως τοῦ νῦν πάντα τὰ ὁθενδήποτε προσαρμόσαντα αὐτῇ κτήματα ἀναποσπástως καὶ ἀνενοχλήτως καὶ μὴ εὐρίσκειν ἀπὸ τινος ἐπὶ τῇ τούτων κατοχῇ καὶ νομῇ τὸν τυχόντα διασεισμόν, κατέχειν δὲ καὶ τὸ μετό-

χιον τὸ ἀνεγερθὲν ἀρτίως παρ' αὐτῶν τὸ κατὰ τοὺς Πλάνους διακει-
μενον καὶ παρὰ τοῦ Πλανήτου προσενεχθὲν καὶ μηδ' εἰς τοῦτο εὐ-
ρίσκειν ἀπὸ τινων διασεισμόν. ἐπεὶ δὲ ἀπεγράφησαν καὶ τὰ κτήματα
τοῦ τοιούτου μοναστηρίου παρὰ τῶν μοναχῶν δι' ὀρισμοῦ τοῦ αἰοιδί-
μου βασιλέως, τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ ἐδεήθησαν τῆς
βασιλείας μου ἔχειν τὸ στέργον τὴν τοιαύτην ἀπογραφὴν, διορίζεται
ἡ βασιλεία μου στέργειν καὶ τὴν τοιαύτην ἀπογραφὴν καὶ μηδὲν
τολμῆσαι τινὰ χωρῆσαι εἰς ἀνατροπὴν τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς, δια-
φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κτήματα καὶ τὰ βιβάρια τῆς μονῆς
καὶ τὰ λοιπὰ ὑποστατικὰ ἀδιάσειστα καὶ ἀνενόχλητα πάσης καὶ παν-
τοίας ἐξουσσίας ἐπαπολαύοντα καὶ εἰς τὸ μετέπειτα ὥς καὶ ἔως
τοῦ νῦν, καὶ οὐδὲν καθελκυσθήσονται εἰς οἰανδήποτε δόσιν ἢ ἐνοχ-
ληθήσονται τὸ σύνολον ἢ παρὰ τινος ἐπηρεασθήσονται τῇ ἐμφανείᾳ
τοῦ παρόντος ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ὅστις ἐγγεγόνει τῇ τοιαύτῃ
μονῇ εἰς ἀσφάλειαν.

† Εἶχε τὸ μὲν ματῖφ ἰνδ. τετάρτης δι' ἐρυθρῶν
γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXXV. Sine anno, mense iulio, ind. II.

Imperator iura et privilegia monasterii confirmat.

† Ἐτερον πρόσταγμα περιεκτικὸν καὶ ἐπιβε-
βαιωτικὸν εἰς ὅσα περ ἔχει ἡ μονὴ δικαιώματα,
χρυσόβουλλα καὶ ὀρισμοὺς χάριν τῶν ἀπάντων
ὑποστατικῶν πραγμάτων αὐτῆς καὶ παροίκων †.

† Πρόσεισι μὲν χρυσόβουλλά καὶ ὀρισμοὶ τῶν αἰοιδίμων βασιλέων,
τοῦ τε θεοῦ τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ τοῦ
ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λάσκαρι,
τῇ κατὰ τὸ ὅρος τῆς Σμύρνης διακειμένη σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπερα-
γίας θεοτόκου τῆς τοῦ Λέμβου ἐπονομαζομένης, διοριζόμενοι κατέχειν
αὐτὴν πάντα τὰ ὁθενδήποτε προσαρμόσαντα αὐτῇ κτήματα καὶ λοιπὰ
ὑποστατικὰ, εἴτε ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως καὶ θεοῦ τῆς
βασιλείας μου περιήλθον αὐτῇ, εἴτε ἐξ ἀγορασίας, εἴτε ἀπὸ προσενέ-
ξεως τινῶν φιλοχρίστων, ἀπερικλόνητα πάντα καὶ ἀπαρασάλευτα.
ἐδεῖθ' ὁ ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύων ἱερομόναχος Κύριλλος σὺν τοῖς

ὅπ' αὐτὸν μοναχοῖς καὶ ἀρτίως τῆς βασιλείας μου τυχεῖν ὀρισμοῦ ταύτης εἰς ἐπιστηριγμὸν τῶν προσόντων αὐτῇ χρυσοβούλλων, προσταγμάτων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν παρ' αὐτῆς κατεχομένων, ὧν καὶ τὴν δέησιν ἡ βασιλεία μου προσηκαμένη τὸν παρόντα αὐτῆς ὀρισμὸν τῇ τοιαύτῃ μονῇ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ μοναχοῖς ἐπιχορηγεῖ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ἔχειν τὰ προσόντα αὐτῇ χρυσοβούλλα καὶ ὀρισμοὺς καὶ λοιπὰ δικαιώματα τὸ ἐδραῖον καὶ πάγιον καὶ κατέχειν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἐν αὐτῇ κτήματα, ὡς ἀνωτέρω δεδῆλωται, ἀνενοχλήτως καὶ ἀπαρεμποδίστως, μὴ κωλυομένην ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ τούτων παρὰ τινος, καθὼς κατεῖχεν αὐτῇ ταῦτα καὶ πρότερον καὶ ἕως τοῦ νῦν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ δηλωθείσῃ μονῇ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. δευτέρως δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ θείου καὶ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Κομνηνοῦ Ἀνδρονίκου, ὡς ἔθος κἀτωθεν τοῖς μεσάζουσιν †.

CXXXVI. Sine anno, mense decembri, ind. IV.

Imperator iterum iura et privilegia monasterii confirmat.

† Ἐτερον πρόσταγμα καὶ τὸ τοιοῦτον περιεκτικὸν ἐπικυροῦν πάντα τὰ προσόντα τῇ μονῇ δικαιώματα χάριν τῶν πραγμάτων αὐτῆς πάντων †.

† Ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Σμύρνην σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς τοῦ Λέμβου μοναχοὶ ἀναδραμόντες πρὸς τὴν βασιλείαν μου ἐδεήθησαν αὐτῆς ὀρισμοῦ ταύτης τυχεῖν, ἐπικυροῦντα τὰ προσόντα αὐτοῖς χρυσοβούλλα καὶ προσταγματα τῶν αἰοδιμῶν βασιλέων καὶ λοιπὰ δικαιώματα καὶ κατὰ τὰς αὐτῶν περιλήψεις κατέχειν καὶ νέμεσθαι, εἴ τι εὕρισκονται κατέχοντες ἀνέκαθεν μέχρι καὶ σήμερον, ἀνενοχλήτως καὶ ἀταράχως καὶ μὴ παρὰ τινος τῶν ἀπάντων ὑφίστασθαι τὴν οἴανουσιν ὀχλήσιν ἢ ἐπήρειαν, ἡ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα τὸν παρόντα ὀρισμὸν αὐτῆς ἐπώρεξε τούτοις, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἐνεργὸν τὰ προσ-

όντα αὐτοῖς χρυσόβουλλα καὶ λοιπὰ προστάγματα, ἔτι δὲ καὶ ἀπογραφικὰς ἀποκαταστάσεις καὶ κατὰ τὰς αὐτῶν περιλήψεις κατέχειν αὐτοὺς καὶ νέμεσθαι πᾶν, εἴ τι εὐρίσκονται κατέχοντες ἀνέκαθεν μέχρι καὶ σήμερον, ἀνενοχλήτως, ἀναποσπάστως καὶ ἀταράχως, ἔχειν τε καὶ πάντας τοὺς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν προσκαθημένους, ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους τῷ δημοσίῳ, ἡγρουν τοὺς νησιώτας καὶ τοὺς ἐτέρους καὶ μὴ εὐρίσκειν ἐπ' αὐτοῖς ἀπὸ τινος τῶν ἀπάντων τὴν οἴανουσιν ἐπήρειαν ἢ ὄχλησιν, μήτε ἀπὸ τοῦ δημοσίου, μήτε ἀπὸ τινος ἄλλου, ἀλλὰ μένειν αὐτοὺς ἀνενοχλήτους καὶ ἀταράχους ἐπὶ πᾶσιν οἷς κέκτηνται, ὥς ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς τῆς βασιλείας μου καὶ ὁ παρὼν αὐτῆς ὅρισμός εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν δὲ κεμβρίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXXVII. Sine anno, mense martio, ind. III.

Imperator ducem thematis Thracesium iubet tueri iura monasterii contra Manteanos.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἀπολογιάζον καὶ τὸ τοιοῦτον, τοὺς Μαντειανοὺς καὶ τοὺς αὐτῶν προσγεγεῖς ἀφ' ὧν πειρῶνται ἔχειν ὑποστατικὰ εἰς τὴν Βάρην †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Θεόδωρε Κρυβιτζιώτα· ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου παρὰ τῶν μοναχῶν τῶν ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, ὥς ἀδικίαν καὶ ὄχλησιν εὐρίσκουσιν ἐπὶ τοῖς δικαίοις τῆς τοιαύτης μονῆς παρὰ τε τοῦ Διαβατηνοῦ καὶ τῶν Μαντειανῶν, καὶ ταῦτα πολλάκις ἀποπεμφθέντων αὐτῶν, ὥς ἀμετόχως λαλούντων διὰ τε ὁρισμῶν τοῦ αἰοδίου βασιλέως καὶ θεοῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦ αἰοδίου βασιλέως καὶ ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου καὶ ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, καὶ οὐδ' οὕτως πείθονται. καὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ὥς ἂν εἰ οὕτω τὰ τῆς ἀληθείας εὐρήσεις ἔχειν, οἰκονομήσης, μὴ εὐρίσκειν τὴν διαληφθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν ὄχλησιν τινα ἢ διάστιξιν ἐπὶ τοῖς δικαίοις αὐτῆς παρὰ τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων, καὶ ποιήσον, καθὼς σοι ὁ βασιλεία μου διορίζεται ἀντί-

τρεφον δὲ τῇ ἀνωτέρῳ εἰρημένῃ σεβασμῷ μονῇ τῶν Λέμβων καὶ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν μῆνι μαρτίῳ ἰνδ. τρίτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXXXVIII. Sine anno, mense iulio, ind. XIV.

Georgius Macrenus, dux thematis Thracesium, monasterium a tributis eximit.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ δουκὸς τῶν Θρακησίων τοῦ Μακρηνοῦ ἐξκουσσεῶν καὶ τοῦτο τὰ τῆς μονῆς πάντα †.

†. Ἐπεὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν χρυσόβουλλον κέκτηται ἡ σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τῶν Λέμβων, διοριζόμενον μηδόλως εἰσέρχασθαι τὸν δημόσιον ἐπὶ τοῖς αὐτῆς κτήμασιν ἢ βιβαρίοις ἢ ἄλλοις τισὶν αὐτῇ διαφέρουσιν, ἀλλ' ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῶν, ὅθεν καὶ παρεγγυώμεθα πᾶσι τοῖς ἐνεργοῦσι δικαίῳ ἡμῶν, νῦν τε οὖσι καὶ ἐσῶστερον ἐλευσομένοις, μηδόλως ἐπάγειν ἐμποδισμὸν ἢ διασεισμὸν τὸν τυχόντα ἐπὶ τοῖς κτήμασι τῆς ῥηθείσης μονῆς ἢ βιβαρίοις ἢ μετοχίοις ἢ ζευγυλατείοις ἢ χωρίοις ἔν τε τῇ Μανταίᾳ καὶ τοῖς Παλατίοις καὶ τοῖς ἀλλαχοῦ οὖσι, μήτε μὴν ἐν τοῖς χειρογριπίοις, ἀλλὰ μηδὲ κονταράτους ἐκβάλλειν ἢ ἀερικεύειν τινὰ τῆς μονῆς ἀπὸ τῶν ὄντων ἐν τῇ Μανταίᾳ, ἀλλ' ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν, καθὼς ὁ θεῖος καὶ προσκυνητὸς χρυσόβουλλος λόγος διακελεύεται· ἵστω γὰρ πᾶς ὁ τολμήσων, ὁποῖος ἄρα καὶ εἴη, ὁρμήσῃ ὕχλησιν τὴν τυχούσαν ἢ βαλεῖν πόδα ἐπ' αὐραὶ τινὲ τῶν τῆς μονῆς ἢ ζημιῶσαι ἢ ἀγγαρεῦσαι ἢ ἄλλο τι κακωτικὸν καὶ ἄτιμον διαπράξασθαι, κἂν καὶ ὁποῖος ᾖ, μέλλει ὑποβληθῆναι ζημία καὶ ἀτιμία. ὡσαύτως ὀφείλει ἔχειν καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατερχομένου ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ τῆς μονῆς ὄρους καὶ δεκατίζειν αὐτὸ, καθὼς ἐξ ἀρχῆς εἶχε τε καὶ ἐδέσποζε, καὶ μὴ εὐρίσκειν ἐμποδισμὸν ἀπὸ τινος τῶν Μαντειανῶν. ἐπεὶ δὲ διάφορα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα κέκτηται ἡ μονὴ τῶν Λέμβων εἰς τὸ μηδέ τινα ἔχειν τὸ σύνολον ἔνωσιν ἢ σμίξιν μετὰ τῆς Σμύρνης, ἀλλ' ὡς ἴδιον διαμένειν ὡς ἔξωθεν αὐτῆς, ὀφείλει διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας γραφῆς εἶναι ἀνακρωτηρίασιον, ἀκαταζήτητον καὶ ἀτάραχον ἀπὸ πάντων καὶ παντοίων τῶν ἐπερχομένων δημοσιακῶν

ζητημάτων, ἤγουν πλωμάτων, κονταράτων, στοπαξούγγων, πισσοῦγρουπίσων, μιτάτων καὶ ἀλλοίων τινῶν κατὰ τὴν περίληψιν τῶν θείων καὶ προσκυνητῶν χρυσοβούλλων καὶ ὀρισμῶν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς ῥηθείοις μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μὴ νὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ιδ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Γεώργιος ὁ Μακρηνός †.

CXXXIX. Sine anno et mense.

Irene Comnena Branaena et gener eius Theodorus Comnenus Philes donant monasterio campum.

† Τὸ γράμμα τῆς Κομνηνῆς τῆς Βραναίνης χάριν τοῦ εἰς τὴν Βάρην χωραφίου τοῦ Σπανοῦ ὡς ἐκδοτήριον †.

† Εἰρήνη Κομνηνὴ ἡ Βράναινα οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ πατρὸς κ. τ. ε. ἐγὼ ἡ ἄνωθεν προτάξασα σὺν τῷ περιποθίτῳ μου γαμβρῷ, κυρῷ Θεοδώρῳ Κομνηνῷ τῷ Φιλῇ, ἐκδιδόμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς σε, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον αὐτῆς, ἱερομόναχον κῆρ Παῦλον, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ μοναχοὺς τὸ χωράφιον τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Σπανοῦ καὶ τοῦ . . . ὅπερ ἐστὶν ἐντὸς τοῦ περιόρου τοῦ Παντοκράτορος . . . ὅτι γεγόνασιν ἐν μέσῳ τῶν ἡμετέρων παροίκων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῶν Λέμβων διαστίξεις πολλαὶ περὶ τούτων, ἔστι δὲ καὶ χωράφιον, οὐδὲν συνέβη καὶ ὄρκος, καὶ δεόν ἐκρίναμεν διὰ τὸ ἀκριμάτιστον ἡμῶν τοῦ ἔχειν τοῦτον ἡ μονή, καὶ οὐ μὴ κριματιζόμεθα τούτου χάριν. καὶ παρεδόθη αὐτὸ πρὸς τὸν ῥηθέντα καθηγούμενον ὑπὲρ ψυχικῆς δωρεᾶς τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Φιλῇ καὶ τῆς πανευγενεστάτης Κομνηνῆς κυρᾶς Εἰρήνης εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκεῖς χρόνους †.

CXL. Sine anno, mense februario, ind. II.

Theodorus Comnenus Philes confirmat donationem campi.

† Ἐτερον γράμμα Κομνηνοῦ τοῦ Φιλῇ χάριν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου τοῦ Σπανοῦ †.

† Ἐπεὶ ἐλθόντες οἱ μοναχοὶ οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγγου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ ἐμφάνισαν ἡμῖν σιγίλλιον τῆς κυρᾶς καὶ μανίτζας μου καὶ ἰδικόν μου, ὅτι ἐντὸς τῆς Βάρης εἶχομεν χωράφιον ἐξ ἀγορασίας, καὶ δεδώκαμεν αὐτὸ εἰς τὴν μονὴν πρὸ χρόνων πολλῶν, καὶ εἶχεν αὐτὸ καὶ ἐνέμετο, τὰ νῦν δὲ ὠχλήσεν αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπός μου, καὶ πάλιν θέλημα ἔχω, ἵνα κατέχῃ αὐτὸ ἡ μονή, καθὼς εἶχεν αὐτὸ καὶ πρότερον, ἀνενοχλήτως, καὶ μὴ τολμήσῃ τις τῶν ἡμετέρων ἵνα ὠχλήσῃ τὸ μέρος τῆς μονῆς ἕνεκα τοῦ τοιούτου χωραφίου. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόναι καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς περισσοτέραν ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. φ. ε. ρ. ο. υ. α. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. δευτέρως†.

† Ὁ Φιλήης†.

CXLI. 6788—1280, mense martio, ind. VIII.

Georgius Cacabas vendit monasterio campum in Lilida.

† Τὸ πρατήριον Γεωργίου τοῦ Κακαβᾶ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου αὐτῶν τοῦ εἰς τὸν Λιλίδην†.

Σίγνα Γεωργίου τοῦ Κακαβᾶ, Νικολάου, τοῦ ἀδελφου αὐτοῦ, καὶ Καλῆς, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. έ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τὴν πρᾶσιν... τιθέμεθα καὶ ποιούμεν πρὸς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ ὃν καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Λιλίδου, τὸ καὶ πλησιαστάς ἔχον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς χωράφιον τοῦ Κουτλᾶ, ἀπὸ δὲ δύσεως χωράφιον τοῦ Πελάτου καὶ ἀπὸ ἄρκτου χωράφιον τοῦ Τριαλῶνι Μιχαὴλ καὶ ἀπὸ μεσημβρίας χωράφιον τοῦ Καλοστεφάνου... καὶ λόγων κινήθωντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτῷ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας τῶν ἡμετέρων εἰς ὑπέρπυρον ἓν, ὅπερ καὶ λαβόντες... καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτοῦ διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμεθα σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ κ. τ. έ. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουλῇ ὑπὲρ ἀνατροπῆς λαλῆσαι εὐλόγου ἢ ἀνευλόγου... δύσεως προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα λίτραν μίαν. μ. η. ν. ι. μ. α. ρ. τ. ι. φ. ι. ν. δ. ἡ' τοῦ ς ψ π ἡ' ἔ τ ο υ ς†.

Μάρτυρες· Νικόλαος ὁ Μαγγούφης, Ἰωάννης ὁ Περγαμηνός, Γεώργιος ὁ Τριαλῶνις.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

CXLII. 6794—1286, mense iulio, ind. XIV.

Alexius Pothus et familia monasterio vendunt campos in loco Bara.

† Τὸ πρατήριον Ἀλεξίου τοῦ Πόθου καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου, οὐπερ εἶχεν εἰς τὴν Βάρην †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Ἀλέξιος ὁ Πόθος οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

Σίγνα Μαρίας, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀννης, Εἰρήνης καὶ Θεοδώρας, τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. έ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τιθέμεθα καὶ ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγεμονεῦοντα κύρ Κάλλιστον . . . τὴν πρᾶσιν . . . καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης τὰ καὶ πλησίον ὄντα τοῦ ἀδελφοῦ μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Πόθου, ἡγουν τὰ ἐκ τῆς γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τὰ ἡμίση μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτῶν, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἐσύτερον περιστήσαμεν αὐτῷ εἰς ὑπέρπυρα δεκαεννέα καὶ ἱππαρίππιν τιμῆς ὑπερπύρων δεκαεξέ, ἅτινα δὴ καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ . . . τοῦ ἐν μοναχαῖς κυροῦ Θεοστηρίκτου . . . ἐκχωροῦμεν ὑμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης ἡμῶν πράσεως. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέψαι εὐλόγως ἢ ἀνευλόγως, οὐ μὴ εἰσακουσθήσόμεθα, ἀλλὰ καὶ δόσεως λόγου προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπερπύρων λίτραν μίαν. μ. η. ν. ι. ου. λ. ι. φ. ι. ν. δ. ι. δ' το. υ. ς. φ. λ. δ' ἔτους †.

Μάρτυρες· Ἰωάννης ὁ Μουρμουντανός, Νικόλαος ὁ Μαγκούφης, Κωνσταντῖνος ὁ Ραδηνός.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου τοῦ βασιλέως, Γεώργιος ὁ Πετρίτζης, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ νομικὸς τῶν Ἀγιοσοφικῶν χωρῶν, Μανουὴλ ἱερεὺς ὁ Βεστάρχ[ης], τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον ὡς παρὼν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς, Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος, τὰ τοῦ ὕφους γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

CXLIII. 6795—1287, mense martio, ind. XV.

Constantinus Gabalas et familia monasterio vendunt campos in loco Bara.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Κωνσταντίνου τοῦ Γαβαλαῖ, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων αὐτῶν χάριν τῶν εἰς τὴν Βάρην χωραφίων αὐτῶν †.

† Κωνσταντῖνος ὁ Γαβαλαῖς οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα. σίγνα Ξένης, τῆς συζύγου συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου, Ἀννης καὶ Εἰρήνης, τῶν παίδων αὐτῶν, Ἀννης τῆς Γλαβαίνης, τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ.

Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . ἐκποιούμεν πρὸς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμονεύοντα, κῆρ Κάλλιστον, τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης τὰ καὶ πλησίον καὶ ἐναπολειφθέντα ἀπὸ τοῦ θείου ἡμῶν, κοροῦ Ἀλεξίου. καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ὥστερον περιστήσαμεν αὐτῷ εἰς ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ πέντε. ἃ δὴ καὶ λαβόντες . . . ἐκχωρούμεθα ὑμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν κ. τ. ε. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέψαι . . . λόγῳ προστίμου ὑποκείσεται πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπερπύρων λίτραν μίαν. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ ς ψ η ε' ἔτους †.

Σίγνα· Μιχαὴλ Νόθου, υἱοῦ Γεωργίου τοῦ Πόθου, Ἰωάννου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Μαρίας τῆς Λεονταρίνης, Νικολάου τοῦ Σμόρνου, Γεωργίου τοῦ Λεοντάρη, Ἰωάννου τοῦ Μονεμβασιώτου, Θεοδώρας τῆς Μεσοποταμιτίσης.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς, Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος, τὰ τοῦ ὕφους γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

CXLIV. [6801—1293], mense maio, ind. VI.

Manuel Sguropulus iussu imperatoris describendos curat fines possessionum monasterii.

† Τὸ ἐσύστερον γεγονὸς ἀποκαταστατικὸν γράμμα παρὰ τοῦ δομεστίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων δι' ὀρισμοῦ προσκυνητοῦ χάριν τοῦ περιόρου τῆς μονῆς, ἐπεὶ κατεδυναστεύετο παρὰ τῶν Νεοχωριτῶν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτοῦ καὶ νομὴν τὴν ἀνέκασθεν ὀροθετηθεῖσαν †.

† Οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ οὕτως ἐπικεκλημένῃ τῶν Λέμβων ἐνασκούμενοι μοναχοὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν πρόσταγμα προκεκομίσασί μοι, διοριζόμενον, ὅπως τηρήσω τὰς διενέξεις, ἃς ἔχουσιν ἐπὶ τῷ περιόρῳ τῆς γῆς αὐτῶν μετὰ τε τοῦ οἰκείου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, πανευγενεστάτου Δούκα κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Ἀπρηνοῦ, μετὰ τοῦ Μαυροζώμη, ὡς κατεχομένων τὴν γῆν τῆς Θρακησίνης καὶ ἀρτίως δοθεῖσαν τῇ αὐτῇ Θρακησίνῃ δι' ὀρισμοῦ προσκυνητοῦ, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τῶν Νεοχωριτῶν, καὶ οἰκονομήσω, ἵνα διαμένωσιν ἀνενόχλητοι. καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ τοιούτου θεῖου καὶ προσκυνητοῦ προστάγματος μὴ δυνηθεὶς αὐτὸς αὐτοφὶν ἀπελθεῖν καὶ τηρῆσαι αὐτὰς διὰ τὰς ἐπικειμένους δουλείας τῆς ἐνοχῆς μου, ἀπέστειλα δικαίῳ μου τὸν γαμβρὸν μου, κῆρ Μανουὴλ τὸν Κριτόπουλον, παραδελῶσας διὰ γραφῆς μου καὶ τῷ δεσπότῃ μου, τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σμύρνης καὶ ὑπερετίμῳ, εἰς τὸ ἐξαποστεῖλαι ἄρχοντας τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ καὶ ἀπελθεῖν μετὰ τοῦ εἰρημένου Κριτοπούλου καὶ ἐφευρεῖν μετὰ πάσης ἀληθείας καὶ ἐξετάσεως τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὴ ἀποστείλας τὸν τε μέγαν σακελλάριον τὸν Σταφιδάκη καὶ τὸν σακελλίου τὸν Λαπαρδᾶν παργέγοντο μετὰ τῶν μοναχῶν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα καὶ ἡ διένεξις ἦν. ὑπῆρχον δὲ ἐκεῖσε καὶ ὅσοι ἀπὸ τοῦ χωρίου τοῦ Παναρέτου Μανταίας χρήσιμοι γέροντες οἱ καὶ πρὸς πίστῳσιν μαρτυρίας εὐπρόσδεκτοι καὶ ἔχοντες τὰς εἰδήσεις καὶ τὰ γνωρίσματα τοῦ τόπου, ὃ τε Θεόδωρος ὁ Μαρτίνος, Νικόλαος ὁ Κακαβάς, Λέων ὁ Ἀρμένης, Θεόδωρος ὁ Βαρίτης, ὁ νομικὸς Γεώργιος, Γεώργιος ὁ Παλαμάρης, Μιχαὴλ ὁ Ἐξάκουστος, Ἰωάννης ὁ Παρδολέων, ὁ Λογγίβαρδος Μιχαὴλ, Ἰωάννης ὁ Ῥοδιὸς, Νικόλαος ὁ Παρδοπεφαγμένος, Μιχαὴλ ὁ Βαρίτης,

ιερεὺς ὁ Γεώργιος καὶ ἕτεροι, καὶ ἀναγινώσκοντες τὸν περίορον τῆς γῆς τῆς δηλωθείσης σεβασμίας μονῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ προσὸν αὐτῇ χρυσόβουλλον, τὰς κατὰ τόπους ὁροθεσίας, ἐφ' αἷς οἱ Παναρετῖται ἠρωτῶντο μετ' ἐπιτιμίου, ἀληθεύειν τὸν περίορον διωμνύμενοι ἔφασκον καὶ ἐκεῖ τὰς στήλας πηγνύντες, ἔνθα οἱ αὐτοὶ μετὰ τοῦ περιόρου ἐδείκνουν τοὺς ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Δούκα κενοὺς καὶ ἀπράκτους, ὡς μὴ ἔχοντας δίκαιον, ἐφ' οἷς ἡδίκουν δεικνύοντας, ἀδυνατοῦντες λέγειν τι ὡς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν τὸ δίκαιον ἀπαντῶν. ὡς δ' ὠρίσθη δι' ὀρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὁ δηλωθεὶς γαμβρὸς μου ὁ Κριτόπουλος ἀπελθεῖν εἰς τὴν δουκικὴν ἐνέργειαν τῆς νήσου Χίου, οὐκ ἔφθασε τηρῆσαι καὶ τὴν τῶν Νεοχωριτῶν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ κατέλειψε ταύτην ἀτήρητον. καὶ πάλιν οἱ μοναχοὶ τῆς δηλωθείσης σεβασμίας μονῆς πρὸς με ἀφίκοντο, ἵνα καὶ τὴν τούτων ὑπόθεσιν διορθώσωνται, καὶ ἀποστείλας τὸν μεγαλοδοξότατον καὶ ἡγαπημένον μοι σύντροφον, τὸν βασιλικὸν βεστιαρίτην, κῆρ Λέοντα τὸν Μοναστηριώτην, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα καὶ ἡ τῶν Νεοχωριτῶν ὑπόθεσις ἦν, συναθροίσας καὶ ἀπὸ τῶν πέλας χωρίων, τῆς τε Μανταίας, στρατιώτην τὸν Πετρίτζην, τὸν γαμβρὸν τοῦ Θρακήση, καὶ ἀπὸ τῶν Χειλῶν ἱερέα Νικόλαον τὸν Λιβαδιώτην, Καλλονᾶν τὸν Δαμάλιον καὶ τὸν Ραφομμάτην Μανουήλ, καὶ τοῦ περιόρου τῆς μονῆς ἀναγινωσκομένου εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πάντες οἰκοδεσπόται καὶ τοπικοὶ γέροντες ἐν ἐπιτιμίῳ τ' ἀληθῇ λέγειν τὸν περίορον, παρίστων καὶ τὰς στήλας δεικνύντες ἐν οἷς τόποις μετὰ τοῦ περιόρου ἐπήγγυσον, καὶ ἀνενοχλήτους τοῦ λοιποῦ τοὺς μοναχοὺς κατέστησα, τοὺς δὲ Νεοχωρίτας μηκέτι κατεπεμβαίνειν τῶν ὁροθεσιῶν τῆς μονῆς πεποίηκα, μηδὲ πειρᾶσθαι, ἐφ' οἷς μὴ ἔχειν δίκαιον διακαιοῦσθαι τῷ λόγῳ τῆς δυναστείας, ἀλλὰ μένειν ἀμφοτέρα τὰ μέρη ἐν ὅροις τοῖς ἰδίους καὶ τῆς ἀδικίας ἀπέχεσθαι. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβων δι' ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῆς. μ. η. ν. ι. ματφινδ. εκ της τ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ σεβαστὸς Σγουρόπουλος, ὁ δομέστικος τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων †.

CXLV. 6802—1293, mense novembri, ind. VII.

Incolae Neochorii promittunt se non moturos esse litem de finibus monasterii.

† Γράμμα ὑποσχετικὸν τῶν ἐποίκων τοῦ Νεοχωρίου, ἵνα μηδόλως τολμήσωσι πώποτε κινήσαι λόγον κατὰ τοῦ πλησιάζοντος αὐτῶν περιόρου τῆς μονῆς †.

† Ἡμεῖς οἱ ἔποικοι τοῦ Νεοχωρίου, ὃ τε Θεόδωρος ὁ Πολίτης, Θεόδωρος ὁ Ζουλουχίνης, Νικήτας ὁ Λεμβάτης, Μιχαήλ ὁ Μαυροπόδης, Ἰωάννης ὁ Βουλγηταῖος, Γεώργιος ὁ Βουλγηταῖος, Νικόλαος ὁ Ζουλουχίνης, Κωνσταντῖνος ὁ Ἀμπελάς, Μιχαήλ ὁ Εὔμενός, Μανουὴλ ὁ Μαννός, Ἰωάννης ὁ Πολίτης, ὁ ἕτερος Πολίτης Νικόλαος, Ἰωάννης ὁ Συριγμῆς καὶ οἱ ἕτεροι ὑπισχνόμεθα διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν γραφῆς, ὅτι εἴπερ ὅψε ποτε βουληθώμεν δι' ὄχλου καθυποβαλεῖν τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων ἐπὶ τῷ προσόντι εἰς ταύτην παλαιγενεῖ περιόρῳ τῷ πλησιάζοντι τῷ δηλωθέντι χωρίῳ ἡμῶν, δι' οὐπερ πλησιασμοῦ ἐπειρώμεθα ἀνάρχως καὶ παρὰ πάντα δίκαιον λόγον καὶ εἰσερχόμεθα καὶ κατεκάρνομεν τὰ ἐντὸς τοῦ εἰρημένου περιόρου περιοριζόμενα χωράφια, καὶ ἐντεῦθεν ἀνήνεγκον τὰ περὶ τούτου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ οἱ ἐν τῇ προαναπεφωνημένῃ μονῇ ἀσχοῦμενοι μοναχοί, καὶ ἀπελύθη θεῖον καὶ προσκυνητὸν πρόσταγμα πρὸς τὸν πανσέβαστον, σεβαστὸν οἰκτεῖον τῇ κραταιᾷ καὶ ἀγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ καὶ κύριον ἡμῶν, τὸν δομέστικον τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων, ὅπως ἂν πέμψῃς καὶ τηρήσαιεν τὰ τοῦ προδηλωθέντος περιόρου, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν καὶ ἐξαπέστειλε δικαίῳ αὐτοῦ τὸν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν βεστιαριτῶν μεγαλοδοξότατον κῆρ Λέοντα τὸν Μοναστηριώτην, καὶ ἐτήρησε τὰ τοῦ τοιοῦτου περιόρου, καὶ εὖρε παρὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον πειρωμένους ἡμᾶς καὶ κατὰ λόγον δυναστείας, ὡς ἐντὸς τοῦ προδηλωθέντος περιόρου καταγεγραμμένα εὑρισκόμενα, τὰ παρ' ἡμῶν πεπειρᾶσθαι χωράφια, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὅπως οὖν ἔχοντες ἢ ὑποδεικνύοντες χαρτῶν δικαίωμα, διὰ τοῦτο καὶ τὸ κῆρος καὶ στέργον καὶ ἐνεργοῦν προσήξαν καὶ προσεκύρωσαν τῷ πολλάκις δηλωθέντι περιόρῳ, ἡμᾶς δὲ ἀπέπεμψαν ὡς παρὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον πειρωμένους. ἐπεὶ καὶ διὰ τοῦτο διέκριναν, ἵνα ἀποδώσωμεν καὶ τὴν τῶν χωραφίων μορτὴν, ὣν ἐφθάσαμεν τὸν παρελθόντα

χρόνον τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος κατακαμεῖν, ἣν δὴτα μορτὴν καὶ αὐ-
θις ἐλέφ χρώμενοι οἱ μοναχοὶ τῆς πτωχείας ἡμῶν ἔνεκα, ἀνθυπέ-
στρεψαν ταύτην πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα αἰ-
ῶνα οὐχ ἔξομεν ἐπ' ἀδείας ἀνακαλέσασθαι τι ἀπὸ τῶν εἰρημένων
χωραφίων. εἰ δ' οὖν, τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης ὑποσχετικῆς ἡμῶν
γραφῆς, ἐφ' οἷς ἂν καὶ προβαλλώμεθα, οὐ μὴ εἰσακουσθῇσόμεθα,
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποπεμπόμενοι ἄπρακτοι καὶ ζημιά ὑποπεσοῦμεν ὑπερ-
πύρων τριακοσίων †.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ ἐν ,ςω δευτέρῳ ἔτει ἰνδ. ἐβ-
δόμῃς †.

† Ὁ ταπεινὸς ἱερεὺς καὶ νομικὸς τοῦ αὐτοῦ
χωρίου, Κωνσταντῖνος ὁ Μαννός, μαρτυρῶν ὑπέ-
γραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς Ἰωάννης, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τοῦ
αὐτοῦ χωρίου, ὁ Μαρμαράς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

CXLVI. 6761—1253, mense ianuario, ind. XI. et [6769—1261],
mensibus maio et aprili, ind. IV.

Donationes factae monasterio a protovestiaritissa Irene.

I. † Τὸ δωρεαστικὸν γράμμα τῆς πανυπερσεβά-
στης χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ καὶ πλησίον τῆς Πε-
τριτζίνης τοῦ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ὄντος τοῦ Ἀσάνη †.

† Θεῶι καὶ βασιλικῷ προσκυνητῷ ὀρισμῷ τοῦ κραταιοῦ καὶ
ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως παρεδόθησαν ἡμῖν χωράφια κα-
ματηρὰ παρὰ τοῦ Φραγγοπούλου ἐκείνου καὶ γραμματικοῦ τῆς ἁγίας
αὐτοῦ βασιλείας, καὶ ἐνέμοντο παρ' ἡμῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ πανευγενέ-
στατος σύγγαμβρος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βα-
σιλέως, κῆρ Μιχαὴλ ὁ Φωκάς, ὀρισμῷ προσκυνητῷ εἰσῆλθεν ἐν τῇ
τοποθεσίᾳ τῇ τοῦ Ἀσάνη ἐπιλεγομένη τῇ πλησίον τῶν χωραφίων
ἡμῶν, παραδοῦναι πρὸς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου
τῆς Λεμβιωτίσσης χωράφια εἰς τὸ νέμεσθαι ταῦτα τὴν ῥηθείσαν μο-
νὴν, ἔφθασε δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως παραδοῦναι πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν καὶ
ἀπὸ τῶν νεμομένων παρ' ἡμῶν χωραφίων χωράφιον ἰδιοπεριόριστον
πλησίον τῆς Πετριτζίνης, ὥσει μωδίων τυχάνον τὸ τοιοῦτον χωρά-
φιον μεγάλων τεσσαράκοντα, καὶ ἤρξατο νέμεσθαι τοῦτο ἡ μονή, οὐκ

εἰάθη δὲ παρ' ἡμῶν τὸ τοιοῦτον χωράφιον παρὰ τῆς μονῆς διὰ τὸ εἶναι τοῦτο ἡμέτερον. τὴν σήμερον δὲ προσελθόντες οἱ μοναχοὶ καὶ παρακαλέσαντες ἡμᾶς καὶ μνημόσυνον ἔχειν ἐπαγγειλάμενοι ἐν τῇ αὐτῶν μονῇ διὰ τὸ πλησιάζειν τὸ τοιοῦτον χωράφιον τῶν χωραφίων τῆς τοιαύτης μονῆς, ἀποχαρίζομεθα τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν βασιλικὴν μονὴν ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας ἡμῶν. ἔχει δὲ ὁ περίορος τοῦ τοιούτου χωραφίου, ἕκαστον αὐτοῦ μέρος, οὕτως· τὰ χωράφια τῆς μονῆς ἀπὸ νότου καὶ ἀπὸ βορείου μέρους ἀνεστηλώθη παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀνθρώπου, κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Ξανθοῦ, ὡς παραδέδωκε τὸ τοιοῦτον χωράφιον κλείει γὰρ ἡ στήλη τὸ παραδοθὲν χωράφιον κάτωθεν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἔχον τὸ χωράφιον τῆς Πετριτζήνης, τὸ δὲ μέρος τῆς μεσημβρίας κρατεῖ τόπον χειρσαῖον καὶ βρουλλώδη, ἀπεδόθη γὰρ παρ' ἡμῶν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, ὥστε κατέχειν αὐτὸ κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἐξουσιαστικῶς καὶ ἀποκερδαίνειν ἡ μονὴ τὴν τοῦ τοιούτου χωραφίου εἰσοδὸν εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ εἰρημένῃ [μονῇ] εἰς ἀσφάλειαν. καὶ οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τῆς σήμερον ἔξει ἄδειαν ἐπηρεάσαι ἢ τὴν τυχοῦσαν ὄχλησιν ἐπάξει τοῖς τῆς μονῆς μοναχοῖς περὶ τοῦ τοιούτου χωραφίου, ἀλλὰ κατέχεσθαι παρὰ τῆς μονῆς ὑφείλει ἀνενοχλήτως πάντῃ, διὰ τὸ παρ' ἡμῶν ἀποχαρισθῆναι τοῦτο πρὸς αὐτὴν ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας ἡμῶν. ἐπεὶ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιωδες γράμμα γεγονὸς ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. ι. α. ν. ο. υ. α. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. ι. α' ἐν ἔτει ς. ψ. ξ. α' †.

† Εἰρήνην ἡ πρωτοβεστιαρίτισσα †.

II. † Ἅλλο γράμμα τῆς αὐτῆς πανυπερσεβάστης ὑπὲρ τῶν χωραφίων τῶν εἰς τὸν Ἀσάνην καὶ τῶν κατὰ πλησίον αὐτῶν, ὧν ἐξέδοτο ἐσώστερον †.

† Ἐπεὶ, ἔφθασα ἐκδοῦναι πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης ποτὲ χωράφια τὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀσάνη, καὶ μᾶλλον καὶ δι' ἡμετέρας γραφῆς παρεδό-

θησαν ταῦτα, παραδηλοῦμαι ἀπὸ τῆς σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις, ὥς ἂν μὴ ὀχλήσῃ τις τὴν τοιαύτην μονὴν χάριν τῶν τοιούτων χωραφίων, κἂν οἷα καὶ ὅσα εἰσὶν, ἀλλ' ἔχωσιν οἱ μοναχοὶ ταῦτα καὶ νέμονται, καθὼς καὶ προεξεδόθησαν τῷ τότε ταύτῃ δι' ἡμετέρας ψυχικῆς σωτηρίας, καὶ οὐ μόνον ἀπλῶς εἰς ἡμέτερον πρόσωπον προσεκυρωσάμην ταῦτα τῇ μονῇ, ἀλλὰ μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ, ἀκωλύτως καὶ ἀναποσπᾶστος καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων, κἂν οἷος ἄρα καὶ ἐνι, τολμῆσαι εἰπεῖν, ἔχειν δίκαιόν τι εἰς τὸ ἀνατρέφαι, ὅπερ προσεκυρωσάμην ἐγὼ εἰς τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην, ὀφείλουσι δὲ μᾶλλον οἱ μοναχοὶ κατέχειν καὶ νέμεσθαι αὐτὰ, καθὼς εἰσι καὶ ἰδιοπεριόριστα, καὶ ὥς ἅπαξ διὰ τῆς ἡμετέρας γραφῆς ἐπιφωνήσασα ὀφείλει τοὺς ἡμετέρους παροίκους τοὺς εἰς τὸ ἡμέτερον κτῆμα τῶν Μουρμούντων προσκαθημένους, ἵνα διατηρῶσι καὶ ταῦτα καὶ τοὺς μοναχοὺς ἀνενοχλήτους τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ ἡμετέρου σιγιλλιώδους γράμματος. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. σε. π. τε. μ. β. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. ι. α'. †.

† Εἰρήνη ἡ πανυπερσεβαστή †.

III. † Ἐτερον γράμμα τῆς αὐτῆς πανυπερσεβαστής χάριν τῶν αὐτῶν χωραφίων τῶν εἰς τὸν Ἀσάνην †.

† Ἐπεὶ ἔφθασα καὶ ἀπεχαρισάμην ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων γῆν χωραφίαν τὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου οὖσαν ζευγηλατείου τοῦ ἐν τῷ Κουκούλφ, καὶ πάλιν διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν ἐζητήσαντο γράμμα ἡμέτερον οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ εἰς ἀποτροπὴν τινῶν βουλῆθέντων τοῦ διασεῖν καὶ ἐνοχλεῖν αὐτοὺς διὰ τὴν τοῦ εἰρημένου χωραφίου γῆν, τῆς αἰτήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἐπιδίδωμι πάλιν τοῦτοις γράμμα ἡμέτερον εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἀποδιῶξιν τῶν πειρωμένων ἐνοχλῆσαι αὐτοὺς εἰς τὴν τοιαύτην γῆν, δι' οὗ καὶ διορίζομαι τῷ νῦν ἐνεργοῦντι τῷ ἡμετέρῳ κτήματι τὰ Μούρμουντα, ἡμετέρῳ ἀνθρώπῳ Θεοδώρῳ τῷ Λαπαρδᾷ, καὶ τῷ κρατοῦντι τῷ τοιούτῳ εἰρημένῳ ζευγηλατείῳ τῷ ἐν τῷ Κουκούλφ

ἔχουν τῷ υἱῷ τῆς Βραναίνης, ἀλλὰ δὴ καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ καιρὸν κρατοῦσι τε καὶ διενεργοῦσι τὸ τοιοῦτον κτῆμα ἡμῶν τοῦ ἀπέχειν ἀπὸ τῆς τοιαύτης γῆς καὶ μὴ ἐνοχλεῖν εἴτε διασεῖν τοὺς ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ μοναχοὺς τῶν Λέμβων ἐν τῇ τοιαύτῃ γῇ τὸ παράπαν, ἀλλὰ μένειν ταύτην ἐπὶ τῇ τῆς τοιαύτης μονῆς ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς κατὰ τὴν νῦν ἐνεστῶσαν τετάρτην ἰνδικτιῶνα, ἐάν τις ἔφθασεν εἴτε χωρίτης, εἴτε ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν ἐν τῷ ζευγηλατείῳ μου τοῦ σπεῖρειν ἐν τινὶ μέρει τοῦ τῆς μονῆς χωραφιαίου τόπου, ὁφείλει τοῦ διδόναι ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τὴν εἰωθυῖαν μορτὴν ἄνευ τινὸς λόγου. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γεγονὸς γράμμα ἐπεδόθη τοῖς ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δ'.

† Εἰρήνη ἡ πανυπερσεβάστη †.

IV. † Ἐτερον γράμμα τῆς αὐτῆς πανυπερσεβάστης χάριν ὧν προεγράψαμεν χωραφίων †.

† Ἐπεὶ πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν ἐπιδέδωκα πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς τῶν Λέμβων χωράφιον τὸ εἰς τὸ γονικόν μου ζευγηλατεῖον τὸ εἰς τὸν Κούκουλον, ἐπιλετόμενον τοῦ Ἀσάνη, οὗ ἡ ποσότης ὥσει μοδίῳ ἑκατὸν ἐξήκοντα, καὶ κατεῖχετο παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς χρόνους οὐκ ὀλίγους, καὶ ἐπεὶ διὰ τι σκάνδαλον συνέβη καὶ ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἀνθρώπου μου τοῦ Ἀχεληνοῦ, μὴ ἔχουσα αὕτη τὴν τυχοῦσαν εἶδῃσιν. ὅτε γοῦν ἐγνώσθη μοι τοῦτο, ὥρισθῃ πάλιν ὁ αὐτὸς ἄνθρωπός μου, καὶ ἀπέδοτο καὶ τὴν ἀναλογοῦσαν μορτὴν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου πρὸς τὴν μονήν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ χωράφιον, καθὼς καὶ προκατεῖχετο παρὰ ταύτης. ἵνα μὴ γοῦν πάλιν συμβῇ ἢ παρὰ ἀνθρώπου μου ἢ καὶ ἐξ ἑτέρου τινός, καθὼς καὶ πρότερον συνέβη, παρεγγῶμαι τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις καὶ τοῖς μετὰ θάνατόν μου ἐπεξουσιάζουσι τὸ τοιοῦτον ζευγηλατεῖον, ὥς ἵνα ἀναμνησθῶσι τοὺς κόπους τοῦ αὐθέντου μου, τοῦ ἀνδρός μου, τοῦ πανυπερσεβάστου, οὗς ἐκοπίασεν ὑπὲρ τῆς Ῥωμανίας, ὥς ἵνα διαμένῃ ἡ τοιαύτη μονὴ ἀνενόχλητος καὶ ἀτά-

ραχος τούτου ἔνεκεν· ὁ δὲ βουληθεὶς ἐπάξαι τῇ μονῇ ὀχλησὶν τινα ἔνεκα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ ἐπαφίημι τούτοις τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀθλίου καὶ προδότου Ἰούδα καὶ μετὰ τῶν λεγόντων· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν τοῦ θεοῦ υἱόν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν πανυπερσεβάστου κατάραν καὶ τὴν ἡμετέραν, ἔξει δὲ καὶ τὴν ὑπεραγίαν μου θεοτόκον καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαὴλ ἀντιδίκους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εὐγενία μοναχή †.

V. † Ἐτερον γράμμα τῆς αὐτῆς χαριστικὸν χάριν τοῦ εἰς τὴν Βάρην προσκαθήμενου παροίκου αὐτῆς Μιχαὴλ τοῦ Μουρμουνηνοῦ μετὰ τῶν παροικικῶν αὐτῆς δικαίων †.

† Ἐκδίδωμι πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης τὸν πάροικόν μου τὸν καὶ προσκαθήμενον εἰς τὴν Βάρην, Μιχαὴλ τὸν Μουρμαντηνόν, μετὰ πάντων τῶν διὰ πρακτικοῦ μου δικαίων, ὧν ἔχω ἀπὸ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν κραταιῶν καὶ ἀγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων, φυχικῆς ἔνεκα σωτηρίας τούτων καὶ ἡμετέρας, ὃν καὶ ἐκδίδωμι μετὰ πάντων τῶν διὰ πρακτικοῦ μου δικαίων, καὶ οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν κατὰ καιροὺς ἐνεργούντων τὸ τοιοῦτον κτῆμα ὀφείλει παρενοχλῆσαι τὸν δηλωθέντα πάροικον εἰς οἰανδήποτε δόσιν, ὥς ἐκδοθέντα τοῦτον παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν ὑπεράγνόν μου θεομήτορα τὴν Λεμβιώτισσαν. μ. η. ν. ι. μα. ι. φ. ι. ν. δ. τετάρτης †.

† Εὐγενία μοναχή †.

CXLVII. Sine anno, mense decembrí, ind. XIII.

Michael Comnenus Branas monasterio donat campum dictum S. Helenae.

† Χαριστικὸν γράμμα Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ χάριν τοῦ χωραφίου τῆς ἀγίας Ἐλένης †.

† Ἀπεχαρισάμην κατὰ μῆνα δεκεβρίον τῆς τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος πρὸς τὴν μονὴν τῆς ἀχράντου μου θεοτόκου τῆς Λεμβωτίσσης τὸ χωράφιον τῆς ἁγίας Ἐλένης, οἷον καὶ ὅσον ἐστὶ, καὶ ἔχω ἐξ ἀγορασίας μου· μὴ τις δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου μέρους ἢ οἱ ἐπικρατοῦντες τὸ κτῆμά μου ἐνοχλήσῃ ἢ διασεισῇ ἕνεκα τούτου, ἐπεὶ δέδωκα τοῦτο εἰς τελείαν χαριστικήν. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαὴλ Κομνηνός ὁ Βρανᾶς †.

CXLVIII. 6770—1262, mense martio, ind. V.

Michaël Petratus monasterio vendit campum Coleli.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Μιχαὴλ τοῦ Πετράτου χάριν τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐλένην χωραφίου τοῦ Κολελοῦ †.

Σίγνα· Μιχαὴλ τοῦ Κολελοῦ, Ἀννης, τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Καλῆς, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Μιχαὴλ τοῦ Ἀββαδοπούλου, καὶ Ἀννης, τῆς συζύγου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. εἰ. Μιχαὴλ ὁ Κολελός, ἡ μήτηρ μου καὶ ἡ ἀδελφή μου, ἔτι δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀββαδόπουλος καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Ἄννα . . . μετὰ τὴν τοῦ ὄλου ὕφους ἀνάγνωσιν καὶ διάγνωσιν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον . . . πρᾶσιν . . . τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τὸν ἡγεμονεύοντα τὴν τοιαύτην βασιλικὴν μονήν, ὡς τὸ ὕφος δηλώσει. καὶ γὰρ τὸ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέρον χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ὃν καὶ διακείμενον πλησίον ἔχον πλησιαστάς, ἀπὸ μὲν τοῦ αὐλακίου ἤγουν τοῦ βορείου μέρους Βασιλείου τὸν Κουκουβάβλην καὶ Ἰωάννην τὸν Κουκουβάβλην, ἀπὸ δὲ ἀνατολικοῦ καὶ νοτίου μέρους τοὺς Δερματάδας, ἀπὸ δὲ ἐπανωκέφαλα τὸν Μαυρόραχον, εἰς δὲ καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὰ Παλάτινα . . . καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος, ὥστερον περιεστήσαμεν αὐτῷ . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια τέσσαρα διμ. . . ἃ δὴ ὑπέρπυρα λαβόντες . . . ὑφειστάμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον τῆς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου κατοχῆς καὶ νομῆς . . . ὀφείλετε δὲ ἐπιτελεῖν πρὸς ἡμᾶς καθ' ἕκαστον χρόνον

νομίσματα δύο . . . πολιτευόμενα ἀνυστερήτως καὶ ἀνεπαυξήτως. ἔχει δὲ τὸ τοιοῦτον χωράφιον στηλώματα ἀπὸ τῶν βασιλικῶν χωραφίων εἰς τὸν στρόφον λιγρ . . . μίαν μεγάλην συμποδίζουσαν αὐτὴν καὶ ἀποδιδούσαν εἰς ἑτέρας μικρὰς δύο καὶ ἀπαγομένας αὐτὰς ἴσταται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν καλαμ . . . καὶ ἀποδιδῶν ἐν τῇ ἄλμῃ, ἐκ δὲ τοῦ ἀδλακίου λιγρ . . . τρεῖς, ἡ μὲν μία ἐν τῇ ὁδῷ, αἱ δὲ δύο ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἀπάγουσιν ἕως τῆς ἄλμης, καὶ στροφοὶ βλέποντες πρὸς τὰ Παλάτια τρεῖς, πρὸς δὲ δυτικὸν μέρος στροφοὶ τέσσαρες. σωματικῶς οὖν παρ' ἡμῶν παρεδόθη ὑμῖν, καὶ ὀφείλετε ἔχειν αὐτὸ . . . ὅστις δὲ εὑρεθῇ ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίου εἰπεῖν περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἵνα ζημιωθῇ πρὸς μὲν τὸν δημόσιον ὑπέρπυρα δεκαπέντε, πρὸς δὲ τὴν μονὴν εἴκοσι κ. τ. ε. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. πέμπτῃ τοῦ ς φ' ἔτους.

Μάρτυρες· Μιχαὴλ ὁ Καλαρέτης, Ἰωάννης ὁ Πουγρ . . ., μοναχὸς Ξενοφῶν, μοναχὸς Ἰάκωβος ὁ Κατακαλλὸς, Ἰωάννης ὁ Καλορέστης, Κωνσταντῖνος ὁ Σιλλεώτης, Γεώργιος ὁ Χαλκεύς.

† Ὁ ταπεινὸς Ἰωάννης καὶ νομικὸς χωρίου Σίλλ . . . ὁ Πηγηνὸς καὶ αὐτὸς παρὼν ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ καὶ γράφας τὰ τοῦ ὕφους καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

CXLIX. Sine anno, mense augusto, ind. II.

Imperator confirmat conventionem factam inter monasterium et Basilium Planitum et Constantinum Rhentacem de possessionibus in Mantaea sitis.

† Πρόσταγμα συμβιβαστικὸν μετὰ τοῦ Πλανίτου Βασιλείου καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Πεντάκη χάριν τῶν εἰς τὴν Μάνταιαν διαφερόντων αὐτοῖς ἐκ γονικῶθεν ὑποστατικῶν †.

† Ἐπεὶ ἐγεγόνει συμβίβασις μέσον τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ διακόνου Βασιλείου τοῦ Πλανίτου, τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πεντάκη καὶ παντὸς τοῦ μέρους αὐτῶν εἰς τὸ μερισθῆναι ἐπίσης τὰ γονικῶθεν αὐτοῖς διαφέροντα ὑποστατικὰ τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Μανταίας διακείμενα, ἡγουν χωράφια, ἐλαίας καὶ μυλοτόπια, ἅτινα ὁ θεὸς αὐτῶν ἐκείνος ἀποδημούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς

ὣν δηλωθεῖσαν μονὴν ἐξέδοτο, δι' ἧ καὶ ὀχλήσεις ἀναμέσον αὐτῶν συνέβη γενέσθαι, ὥστε καὶ τὴν βασιλείαν μου τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ἀρ' αὐτῶν ἀκουτισθῆναι. καὶ ἐπέκρινεν ἡ βασιλεία μου δι' ὀρίσμοῦ αὐτῆς ἐπίσης μερισθῆναι, καὶ ἐδεήθησαν καὶ ἄμφω τὰ μέρη τῆς βασιλείας μου ὀρίσμοῦ καὶ αὖτις τοχεῖν εἰς ἐπιστηριγμὸν τῆς τοιαύτης αὐτῶν συμβιβάσεως. ἡ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα κορίζεται διὰ τῆς παρούσης ταύτης προστάξεως στερκτέον εἶναι τὸν ἀρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν γεγονότα τούτων ἐπιμερισμὸν καὶ κεκτῆσθαι τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τὴν ἡμίσειαν μερίδα, τὴν δὲ γε ἡμίσειαν ἀτέχειν εἰς μερίδα τοὺς δηλωθέντας κατὰ τὸν προαπολυθέντα αὐτῆς ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου καὶ κατὰ τὴν παρ' ἀμφοτέρων γεγονέναν συμβίβασιν, ὥστε ἀταράχους καὶ ἀνενοχλήτους διατελεῖν αὐτοὺς. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγένοιτο αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμός †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ αὐτοῦστφ ἰνδ. δευτέρως, δι' ὁρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας εἰρός †.

CL. [6737—1229], ind. II, [6740—1232], ind. V et 6742—1234, ind. VII.

Acta de vivario Gyri.

I. † Πρόσταγμα περὶ τοῦ βιβαρίου τοῦ Γύρου, διορίζον διαμένειν τὴν μονὴν ἀνενοχλήτον ἀπὸ τῆς παιτήσεως τοῦ Καληγοπούλου· ἡνώχλει γὰρ αὐτὴν διὰ τὴν εἰσροὴν τοῦ ποταμοῦ †.

† Τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς κατὰ τὴν Σμύρνην διαμένους καὶ ἐπονομαζομένης τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ὁ ποταμὸς ὁ Ἐρμῶν εἰσέρρει μετὰ τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ βιβήριον αὐτῆς τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Γύρος, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκεῖσε ἵκντα βιβάρια ἐτέλουν τῷ Καληγοπούλῳ, ὡς ἔχοντι εἰς πρόνοιαν τὰ καὶ τοῦ ποταμοῦ. τοῦ δὲ ποταμοῦ ἀνακόφαντος ἀπὸ τῆς κοίτης τοῦ καὶ ἐτέραν κοίτην διερχομένου καὶ μὴ εἰσβάλλοντος ἐν τῷ βιβήρίῳ τῆς τοιαύτης μονῆς, ἔλκονται καὶ ἄλλιν οἱ μοναχοὶ εἰς δόσιν μισματικὴν παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Καληγοπούλου χάριν τῶν δικαίων τοῦ τοιοῦτου ποταμοῦ. καὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου τῷ περιποθῆτφ

συγγάμβρῳ αὐτῆς, δουκὶ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Ἰωάννη Δούκα τῷ Κουρτίκῃ, τηρῆσαι τὰ περὶ τούτου διμερῶς παρουσία καὶ τῶν κατὰ τόπον εἰδημόνων ἀνθρώπων, καὶ ἐὰν εὐρήσεις, ὅτι παρὰ τὸ δίκαιον ἔλκεται τὸ μέρος τῆς μονῆς εἰς τελέσματα ὑπὸ τοῦ μέρους τοῦ Καληγοπούλου, οἷα μὴδὲ τοῦ ποταμοῦ ὅλως ἐμβάλλοντος εἰς τὸ βιβάριον αὐτῶν, ἵνα τῇ μὲν μονῇ περιποιήτῃ τὸ πάντῃ ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον ἐπὶ τοῖς ζητουμένοις ἐξ αὐτῆς νομίσμασι παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Καληγοπούλου, τὸν δὲ Καληγόπουλον ἀποτρέψῃς τοῦ μηκέτι παρενοχλεῖν αὐτῇ χάριν τούτου †.

† Εἶχε τὸ μὲν φευρουαρίῳ ἰνδ. ζ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

II. †. Πρόσταγμα ἕτερον, διορίζον εἶναι πάντα ἐξκουσάτον τὸ βιβάριον τοῦ Γύρου, ὡς ἐξ ἐξόδων καὶ κόπων τῆς μονῆς οἰκειῶν ἀνεγερεθὲν οὐκ ὀλίγων †.

† Ἐπεὶ κατὰ τὴν τοποθεσίαν τῶν παραιγιαλείων Σμύρνης εὐρηταί τόπος ἀπὸ τοῦ ἀυλακίου μέχρι τῆς Λαμπιδίου τοῦ Κουρτίκῃ ἐπικαιρος εἰς βιβαρίου θέσιν, δέεται δὲ πολυχειρίας καὶ μόχθων καὶ ἐξόδων οὐκ ὀλίγων, καὶ ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας μου οἱ συνιστῶντες καθ' ὅρισμὸν τῆς βασιλείας μου τὴν ἐκ νέου καινιζομένην μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, ἵνα ὀρισθῶσι παρὰ τῆς βασιλείας μου, καὶ διὰ κόπων καὶ ἐξόδων οἰκειῶν ἀνεγείρῳσιν ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ βιβάριον, ἢ βασιλεία μου, τὴν δέξιν αὐτῶν ὡς ἀβαρῇ καὶ ἀζήμιον τῷ δημοσίῳ προσηκαμένη, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προσταξέως ἀνεγείραι τοὺς μοναχοὺς τῆς ῥηθείσης μονῆς βιβάριον ἐν αὐτῇ καὶ ἔχειν τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς τὸ ἔπειτα ἀβαρῶς πάντα καὶ χωρὶς πάκτου καὶ δόσεως οἰασδήτινος, ὡς ἐξ οἰκειῶν κόπων καὶ ἐξόδων οὐκ ὀλίγων μέλλουσιν ἀναστῆσαι αὐτὸ, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου, τοῦ παρακοιμωμένου κῆρ Ἀλεξίου τοῦ Καρτεροῦ, ὑφείλοντος ἀντιλαβέσθαι τοῦ μέρους τῆς μονῆς, εἴ γε ἴσως ἐπιχειρήσει τις κωλύμην ἐπανεγκεῖν τοῖς ἐν τῷ ἀνεγείρειν καὶ συνιστᾶν τὸ τοιοῦτον βιβάριον †.

† Εἶχε τὸ μὲν μάτῳ ἰνδ. εἰ δὲ ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς, εἶχε δὲ καὶ κάτωθεν κηρίνην βούλλαν τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσιν †.

III. †. Πρόσταγμα ἕτερον χάριν τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου †.

† Ἐπεὶ ὡς ἀνῆνέχθη τῇ βασιλείᾳ μου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς τῶν Λέμβων, δι' ὀρισμοῦ τοῦ αἰοιδίου βασιλέως ἐκείνου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐδωρήθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ τόπιόν τι πλησίον τῆς θαλάσσης τὸ ἐπικεκλημένον Γῦρος τὸ καὶ ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ταύτης ἐμπεριελημμένον, ἥτοι ἡ παλαιὰ νομὴ τοῦ Ἑρμωνος ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ Καρπαθία ὀνομαζομένη. εἰς ὃν δὴ τόπον καὶ βιβάριον ἀνήγειραν οἱ μοναχοί, ὡς δὲ καὶ τῷ στρατιώτῃ Μιχαὴλ τῷ Ἀγγεῷ ἐδωρήθη πρὸς οἰκονομίαν αὐτοῦ τὸ καταρρέειν ὕδωρ τῆς νῦν νομῆς τοῦ τοιοῦτου Ἑρμωνος ἄνευ τῆς παλαιᾶς νομῆς καὶ τῶν ἀνδρακίων τούτου τῶν καὶ πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν προκατεχομένων παρὰ τοῦ μέρους τῆς δηλωθείσης μονῆς, οἱ πακτωτικῶς ἐξουνοῦμενοι τὸ τοῦ στρατιώτου βιβάριον οὐκ ὀρκοῦνται εἰς τὴν νομὴν ἐκείνου, ἀλλὰ δυναστικῶς τρόπῳ κατεπεμβαίνουσι καὶ ἀρπάζουσι τῶν τῆς εἰρημένης μονῆς τόπων, τῶν ἀπὸ τῆς Καρπάθου δικαίων, καὶ κτῶνται τοῦτο πρὸς ἴδιον κέρδος, διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ὅτι ἐπεὶ οὕτως ἔχουσι τὰ τῆς ὑποθέσεως, κατέχειν μὲν τὴν ῥηθείσαν μονὴν καὶ νέμεσθαι πάντα ἀνενοχλήτως καὶ ἀπερικόπως τὰ δίκαια τῆς παλαιᾶς νομῆς τοῦ ποταμοῦ σὺν τῇ Καρπαθίᾳ, καθὼς ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ταύτης περιεῖληπται, καὶ τὸ μέρος τοῦ Καληγοπούλου τὴν καὶ νέαν νομὴν τοῦ Ἑρμωνος, τὴν καὶ δωρηθείσαν αὐτῷ, καὶ ἀρκεῖσθαι ἕκαστον τῶν μερῶν εἰς τὸ κατὰ δίκαιον λόγον ἀνήκον αὐτῷ. πρὸς γὰρ ἀσφάλειαν τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἐγγεγόνει καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς †.

† Εἶχε τὸ μὲν φεουδαρίον δὲ ἐρας δι' ἐροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

IV. † Ἐγγραφον γράμμα τοῦ Καληγοπούλου στρατιώτου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ χάριν τῶν ἀδελφίων τῶν εἰς τὸ βιβάριον τὸν Γῶρον αὐτῶν εἰσερχομένων ἀπὸ τοῦ Ἑρμωνος καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀνέμου ὡς ἀδίκως διενόχλούντων τῇ μονῇ χάριν αὐτῶν †.

Σίγνον βεστιάριου Κωνσταντίνου τοῦ Καληγοπούλου καὶ Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ ὁ γνήσιος υἱὸς αὐτοῦ Γεώργιος... τὴν παροῦσαν συμβίβασιν τε καὶ ἀσφάλειαν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν... πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας αὐτοδεσπότης βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, ἱερομόναχον κῆρ Παῦλον... ἐπὶ ὑποθέσει τοιαύτῃ, καθὼς δηλωθήσεται καὶ γὰρ ἐπεὶ ἐδωρήθη μοι κατὰ λόγον προνοίας διὰ θεοῦ καὶ βασιλικῶς προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ τὸ κατὰ τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης βιβάριον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος μετὰ τῶν ἀνέκαθεν ἀπονεμομένων τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου δικαίων καὶ προνομίων, ἐδωρήθη ὡσαύτως διὰ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ χρυσοβούλλου λόγου καὶ τῇ διαληφθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβων, ὡς παρὰ τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας ἀνακαινισθείσης σχεδὸν ἐκ βάρων τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν αὐτὸν κόλπον τῆς Σμύρνης βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Γῶρος μετὰ τῶν προσαρμοζόντων τῷ τοιούτῳ βιβαρίῳ δικαίων, περιωρίσθησαν δὲ ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου βιβαρίου τῆς μονῆς τὰ ἐξ ἀνέμου σὺν τοῖς ἀδελφείοις, καὶ νέμεται τὰ τοιαῦτα ἢ ῥηθείσα μονὴ εἰς τὸ διαφέρειν αὐτῆς βιβάριον τὸν Γῶρον, ἐνύστερον δὲ μετὰ καιρὸν τινα ἀνεφύησαν διενέξεις καὶ φιλονεικίαι μέσον ἐμοῦ τε καὶ τῆς μονῆς χάριν τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀδελφίων,

ἀνακαλούμενοι ἡμεῖς ταῦτα ὡς δίκαια τοῦ ὑπ' ἐμὲ βιβάριου τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος ὄντα καὶ ἡ μονὴ ὡς ὑπὸ τὸ αὐτῆς βιβάριον τὸν Γῦρον ὄντα, καὶ ἦν μέσον ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μέρους τῆς μονῆς διαμάχαι χάριν. τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν αὐλακίων. κατεβάλλετο δὲ τὸ μέρος τῆς μονῆς πρὸς τοὺς πακτικῶς ἔχοντας τὸ τοιοῦτον βιβάριον τοῦ ποταμοῦ κατ' ἔτος χάριν τῶν ἐξ ἀνέμου μέρος τι πάνυ ὀλίγον, νῦν δὲ ὑπεμνήσθη ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς παρὰ τοῦ εἰρημένου πανοσιωτάτου καθηγουμένου, κυροῦ Παύλου, ὡς ὅτι παρὰ πάντα δίκαιον λόγον ἀδικεῖται τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων παρ' ἡμῶν, καὶ ὅτι μὴ ὁδὸς εἶναι καὶ ἄλλως πῶς εἶναι ὁ Γῦρος βιβάριον, εἰ μὴ ἔχει καὶ σὺν τοῖς ἐξ ἀνέμου αὐλακίοις ἐν τὸς τοῦ τοιοῦτου βιβάριου τοῦ Γύρου, καὶ ἐπεβραβεύθη τῇ ῥήθεισῃ ἀγία μονὴ καὶ βασιλικὸς προσκυνητὸς ὁρισμὸς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, διοριζόμενος τῷ περιποθήτῳ συγγάμβρῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, δουκὶ τοῦ Θρακησίων, Δούκῃ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Κουρτίκῃ, ἵνα τηρήσῃ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν διμερῶς. συνοῖδα γὰρ ἐγὼ ὁ Καληγόπουλος καθ' ἑαυτὸν ὡς χριστιανόν, ὡς οὐ κατὰ τι ζημιοῦμαι, ἢ παραβλάπτομαι εἰς τὸ ὑπ' ἐμὲ βιβάριον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑρμωνος, ἐὰν τὰ ἐξ ἀνέμου καὶ τὰ αὐλάκια ὧσιν ὑπὸ τὸ βιβάριον τῆς μονῆς, τὸν Γῦρον, καὶ νέμονται παρ' αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο κατέλειψα καὶ τὸ μάχεσθαι με μετὰ τῆς μονῆς καὶ κρίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἀπιδῶν ἐχωρήθην εἰς εἰρηνικὰς συμβιβάσεις, καὶ ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος μου ἐγγράφου τοῦ καὶ τάξιν ασφαλείας ἐπέχοντος συμφωνῶ καὶ ἀσφαλίζομαι πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγουμένον τῆς αὐτῆς μονῆς, κύρ Παῦλον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ μοναχοὺς τοῦ μὴ ὅλως εὐρεθῆναι με ἢ τὸν υἱόν μου ποτὲ τῶν καιρῶν ἀνακαλέσασθαι τῶν ἐξ ἀνέμου μετὰ τῶν αὐλακίων, ὡς δῆθεν ὄντων ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ ὑπ' ἐμὲ βιβάριου τοῦ Ἑρμωνος, ἢ πειραθῶ τούτου χάριν ἐπιζητήσαι ἀπὸ τῆς μονῆς τι ἢ τοῦ μέρους αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲ οἱ κατὰ καιροὺς πακτικῶς ἔχοντες τὸ ὑπ' ἐμὲ βιβάριον τοῦ ποταμοῦ ὅχλησιν τῇ μονῇ τὴν τυχοῦσαν ἐπενεγκεῖν χάριν αὐτῶν, ἀλλ' ἔσονται ἀμέτοχοι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τε τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν αὐλακίων, ἀρκούμενοι ἐπὶ τῷ βιβάρῳ τοῦ ποταμοῦ καὶ μόνῳ. τὸ δὲ βιβάριον τῆς μονῆς ὁ Γῦρος καθέξει ἀπροσκόπως καὶ ἀκωλύτως τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν αὐλακίων, ὡς καὶ διὰ θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ

έρισμοῦ ἀπεσπάρσθησαν ὡς ὁμολογουμένως ἀνέκαθεν αὐτῷ διαφέ-
ροντα, καὶ οὕτως ἡ μονὴ ἔσται κατέχουσα καὶ νεμομένη τὸ ὑπ'
αὐτῆς βιβάριον τὸν Γῦρον μετὰ τῶν ἐξ ἀνέμου καὶ τῶν ἀβλακίων δε-
σποτικῶς δικαίῃ ἀπερικόπως πάντη καὶ ἀκωλύτως, μέχρις ἂν τὸ πε-
ρίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ. εἰ δ' ἴσως ποτὲ τῶν
καιρῶν πειραθῆσομαι ἢ ὅλως βουληθῆσομαι ἢ ὁ υἱός μου ἀνακαλέ-
σασθαι ἡμᾶς ἢ χάριν αὐτῶν ὑπόμνησιν ἢ ἀναφορὰν τὴν τυχοῦσαν
ποιησόμεθα, ἀπεντεῦθεν ἵνα ἀσυμπαθῶς χάριν προστίμου ὑποπεσοῦ-
μεν ζημίαν ἐκ θελήσεως καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν ὑπέρπυρα λίτρας δύο,
εἶτα καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπασώμεθα τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἀγίων
θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ εὐρῶ καὶ τὴν μητέρα τοῦ
ἀληθινοῦ θεοῦ ἀντίδικον εἰς τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως, ὡς ἀθετῶν τὰς πρὸς αὐτὴν ἐκ θελήσεώς μου ὑποσχέσεις.
μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ζ' τοῦ σψμβ' ἔτους †.

Μάρτυρες· Ἰωάννης ὁ Κλαπατάς, ναυκλῆρος ὁ Ἰγνάτιος Κων-
σταντίνος, Νικήτας ὁ Ἀλμοζωμάς.

† Ὁ εὐτελεῆς ἱερεὺς, νομικὸς καὶ ἐπὶ τῶν δεή-
σεων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Νικό-
λαος ὁ Συρόπουλος, μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέ-
γραψα †.

CLI. Sine anno, mense augusto, ind. XII.

Promissio Annae, uxoris Angelī Michaëlis, et filiorum de vivario Carpathiae.

† Ἡ ἔγγραφος ὁμολογία τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀγ-
γέλου ἐκείνου κοροῦ Μιχαήλ, τῶν δύο υἱῶν καὶ τῆς
θυγατρὸς χάριν τοῦ τῆς Καρπαθίας λαμπιδίου †.

Σίγνα Ἀννης, τῆς συμβίου Μιχαήλ τοῦ Ἀγγέλου, Ἰωάννου
Ἀγγέλου, τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, Καλῆς Ἀγγελίνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῶν,
Μιχαήλ τοῦ Καλοδιοίκτου, τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἐγὼ Ἀννα ἡ Ἀγγελίνα συνάμα τοῖς
γνησίοις μου παισίν . . . τὴν παρ' ἡμῶν ἔγγραφον ἀσφαλιστικὴν γρα-
φὴν τὴν, ὡς ὁ λόγος κάτωθεν δηλώσειεν, τὸ ἀληθὲς καὶ βέβαιον
ἔχουσιν ταῦτα προσφωνοῦμαι, ἅπερ γεγόνاسι καὶ ἐπράχθησαν πρὸ
χρόνων ἱκανῶν, ἔτι ζώντος καὶ τοῦ ἀνδρός μου ἐκείνου. ἐπεὶ εἵχομεν

διενέξεις εἰς τὸ λαμπίδιον τὸ οὕτωςι προσαγορευόμενον ἡ Καρπαθία μετὰ τῶν μοναχῶν τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῶν Λέμβων. παρέδραμον καιροὶ τινες διαμαχομένων, ἡμῶν ἐλθόντος δὲ τοῦ πανσεβάστου Βρουλλᾶ κυροῦ Δαβὶδ καὶ ποιουμένου τὴν ἀπογραφὴν, εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς μοναχοὺς διαμαχομένους ἐπὶ τούτῳ, καθὼς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν. καὶ παραγενόμενος τοίνυν κατὰ τὸν τόπον ὁ τοιοῦτος καὶ ἰδὼν αὐτοφί μετὰ καὶ ἐτέρων ἀνθρώπων τῶν καὶ εἰδήσιν ἐχόντων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διενέξει, καθὼς διέγνω, πεποίηκε. καὶ γὰρ ἀπέσπασε τὴν τοιαύτην ἀπὸ τοῦ πρακτικοῦ ἡμῶν λάμπην, καὶ παρέδωκε ταύτην τοῖς δυοὶ βιβαρίοις, τὴν μὲν ἡμίσειαν τῷ βιβαρίῳ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, τὴν δὲ ἡμίσειαν τῇ μονῇ τοῦ Σωτῆρος τῇ λεγομένῃ τοῦ κυροῦ Κοσμᾶ. μὴ ἐξαρκούσης δὲ τῆς τοῦ Σωτῆρος μονῆς μερίδος, κἂν τὴν ἔξοδον ταύτης ἐπανασώσασθαι τῇ μονῇ, ἐπεδόθη καὶ πάλιν παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς τοῦ Σωτῆρος μονῆς πρὸς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, καὶ ὅτι γε οὐδὲ μετοχὴν τινα εὗρεν ἐπ' αὐτῇ τοῦ ποταμοῦ παρὰ τῶν τυχόντων ἐκεῖσε τῷ τότε γνωρίσας, ἤγουν τοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ Κουκούλου, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Μοσχηνοῦ, τοῦ Κολλοῦρη Νικολάου, τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Φωκά καὶ ἐτέρων, ἡμᾶς δὲ καὶ πάλιν ἰκάνωσε τὸ διὰ πρακτικοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ποταμόν, τὸν καὶ πόρρω ἀπέχοντα τῆς τοιαύτης λάμπης, προσεκόμισάν τε ἡμῖν καὶ θεῖον προσκυνητὸν ὄρισμόν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ὑπὲρ τῆς τοιαύτης λάμπης, ὅπως καὶ πάλιν κατέχεται παρὰ τῆς μονῆς καὶ ἀπέχειν ἕκαστον τῶν τῷ βιβαρίῳ κτωμένων τοῦ ποταμοῦ ἐκ ταύτης, οὗ ἕνεκα ἀποσοβηθέντων ἡμῶν οὐκ ἔχομεν ἔκτοτε καὶ μέχρι τῆς σήμερον μετὰ τῶν ῥηθέντων μοναχῶν ὀχλησιν τὴν οἰανδήτινα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει παρ' ἡμῶν ἡ τῆς ἀληθείας ὁμολογία εἰς βεβαίωσιν τοῖς ῥηθεῖσι μοναχοῖς. μ η ν ι α ὁ γ ο ὕ σ τ ω ι ν δ. ι β' †.

† Ἡ παροῦσα ἀσφάλεια καὶ ὁμολογία ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ, ὡς συμπαρὼν τῷ τότε μετὰ τοῦ Βρουλλᾶ καὶ προσκληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν τήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν καὶ ἀνενοχλησίαν τῆς ῥηθείας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῶν Λέμβων, παρόντων καὶ τῶν ἄνωθεν δηλοῦμένων μαρτύρων †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς Κουκούλου καὶ Λεύκης, Θεό-
 δωρος ὁ Μοσχηνός †.

CLII. Sine anno, mense maio, ind. VII.

David Brullas monasterio adjudicat liberam possessionem vivariorum

Gyri et Carpathiae.

† Τὸ κρισιμόγραφον γράμμα τοῦ Βρουλλᾶ, ἀπο-
 καθιστῶντος τὴν μονὴν ἔχειν ἀνενοχλήτως τὴν
 λάμπην τῆς Καρπαθίας καὶ ἀποπέμποντος τῷ μέ-
 ρει τοῦ στρατιώτου †.

† Ὁ τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου
 θεοτόκου τῶν Λέμβων τιμιώτατος καθηγούμενος, ἱερομόναχος κῆρις
 Γεράσιμος, καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς τοιαύτης μονῆς, ἀδικούμενοι ἐν τῇ
 κτήματι αὐτῶν τῷ εἰς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης βιβαρίῳ τῷ ἐπιλεγο-
 μένῳ ὁ Γῆρος ἀπὸ τῶν γειτνιαζόντων αὐτοῦς καὶ μὴ φέροντες τὴν
 τοσαύτην καὶ τηλικαύτην ἀδικίαν καὶ ζημίαν, ἀνέδραμον πρὸς τὸν
 κραταῖον καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα, καὶ ἀνέφερον τὰ
 περὶ τούτου τῇ κραταιᾷ καὶ ἁγίᾳ αὐτοῦ βασιλεῖᾳ, καὶ θεῖον καὶ προσ-
 κυνητὸν ἐκείθεν ἐπορίσαντο ὅρισμὸν ἐπὶ τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι τούτους
 ἐφ' οἷς ἀδικοῦνται, ἀλλὰ ἀπεντεῦθεν κατέχειν τὸ βιβάριον αὐτῶν
 μετὰ τῆς εἰσοδοσεξόδου αὐτοῦ τῶν πλησιολαμπῶν ἐγχωρίως λεγομένων
 τῆς Καρπαθίας, ὅτινα θεῖον καὶ προσκυνητὸν ὅρισμὸν οἱ μοναχοὶ
 ἐμφανίσαντες πρὸς μὲ μετὰ καὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ Κουκούλου καὶ
 ἐτέρων τῶν πλησιοχώρων παρεπομένων μοι, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ δια-
 στίκτῳ τόπῳ παραθέγονα καὶ ἐγνώρισα μὲν καὶ ἀφ' ὧν ἤκουσα ἀπὸ
 τῶν συνόντων μετ' ἐμοῦ, ὅτι τὸ τοιοῦτον θαλαττιαῖον τόπιον τὸ καὶ
 Καρπαθία οὕτως λεγόμενον τῇ μονῇ τῶν Λέμβων διαφέρει, καὶ ἡ
 τοιαύτη ἔχει τὸ δίκαιον. εἶδον δὲ αὐτοφί καὶ ἐγὼ τοῦτο καὶ διέκρινα,
 ὅτι οὐδύλως διαφέρει ἄλλῃ τινί, οὔτε τῷ κατέχοντι τῷ ποταμῷ, οὔτε
 ἄλλοις τισίν· ὁ γὰρ ποταμὸς ἰδιάζων ὑπάρχει καὶ πόρρω τούτου. ταῦ-
 τα οὕτως εἰδότες καὶ γνωρίσαντες τὴν παροῦσαν κρισίμην γραφὴν,
 ὡς ἀποκαταστατικὴν δι' ἐδραίωσιν τῆς διαληφθείσης μονῆς, τεκμη-
 ράμενοι ἐπιθεδώκαμεν, καθὼς καὶ ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος αὐθέντης
 καὶ βασιλεὺς διορίζεται. ὀφείλει δὲ τεθῆναι καὶ καταγραφῆναι καὶ
 ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς μονῆς. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει αὐτῇ καὶ τὸ παρ-
 ὄν μου γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. μα. τ. φ. ἰ. ν. δ. ἐ. β. δ. ὁ. μ. η. σ. †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ Δαβίδ ὁ Βρουλλᾶς †.

CLIII. Sine anno, mense aprili, ind. II.

Imperator tributis eximit scaphas piscatorias monasterii.

† Πρόσταγμα ἐξκουσσεῶν τὰ ἀλιευτικὰ σαν-
δάλια τῆς μονῆς, ἀπολογιάζον τῷ στρατιώτῃ τῷ
Καδιανῷ †.

† Γραμματικὴ τῆς βασιλείας μου ὁ ἐνεργῶν εἰς τὴν Σμύρνην,
Ἰωάννη Κωνστομάρη. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων
ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ὁ Καδιανὸς ἀπέρχεται εἰς τὸ προσ-
ὄν τῇ μονῇ ἐν τῇ Σμύρνῃ ἀλιευτικὸν σανδάλιον, καὶ οὐκ ὀλίγα
ὄχλει τοὺς ἐν αὐτῷ, ἀφαιρεῖται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ εἴ τι βούλεται, ἀφεί-
λετο δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀμάχιον, ζητῶν τέλος τῇ προφάσει τοῦ ἔχειν
τὴν ἐκεῖσε ἀλείαν. διορίζεται σοι οὖν ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς
κατὰ τόπους καὶ πρῶτον μὲν ἐπάρῃς ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος, εἴ τι ἀνε-
λάβετο ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου σανδαλίου, καὶ ἐπιδώσεις τῷ μέρει τῆς μο-
νῆς, εἴτα ἐπιφωνήσῃ τούτῳ ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου σανδαλίου. τὸ
γὰρ δίκαιον αὐτοῦ ὀφείλει ἐπαίρειν ἀπὸ τῶν ἐτέρων τῶν ἀλιευόντων
ἐκεῖσε, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου σανδαλίου. καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου
μὴ ὀχληθῇ ἡ βασιλεία μου †.

†. Εἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. β'. δι' ἐρυθρῶν
γραμμαμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLIV. Sine anno, mense maio, ind. XIV.

Imperator tuetur iura, que monasterium habet in loco Barae.

† Πρόσταγμα ἑτερον, ἀπολογιάζον τοὺς Μαν-
τειανοὺς καὶ τοὺς προσγενεῖς αὐτῶν ἀπὸ τῶν δι-
καίων τῆς Βάρης †.

† Οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων,
Γεώργιος Μακρηνέ. οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας
μου τῶν Λέμβων ἀνέφερον τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἣν
εἶχον ὁ Πόθος ὁ Μαντειανὸς, τὸ μέρος τοῦ Κωνστομάρη καὶ τῶν
προσγενῶν αὐτοῦ περὶ χωραφίων, ἧτις δὴ ὑπόθεσις πολλάκις ἐτηρήθη

ὁρισμῷ τοῦ μακαρίτου πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ ἐτέθη καὶ πρόσ-
τιμον, ζημιωθῆναι τούτους τὸν Πόθον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐσύτερον
ὕπερπυρα χίλια, εἰ μὴ ἀποστῶσι δυναστεύειν τοὺς μοναχοὺς, πάλιν δὲ
δυναστεύονται παρ' αὐτῶν καὶ ἀπειλοῦνται οἱ τοιοῦτοι τοῖς μοναχοῖς,
ὥς ἂν εὕρωσί τινα ἐξ αὐτῶν ἢ εἰς τὴν γῆν ἢ εἰς τὰ ἀμπέλια, ἅπερ
εἶχον πρῶτον ἀμφιβολίαν, ἵνα φονεύσωσιν αὐτόν. ἀλλὰ τινὲς τοπικοὶ
ἐπανέστησαν αὐτοῖς, καὶ πειρῶνται ἀρπάζειν ἀπὸ τῶν ὑποστατικῶν
αὐτῶν, καὶ ἐδεήθησαν περὶ τούτου τῆς βασιλείας μου. ἐπεὶ γοῦν τὰ
προστάγματα καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα, ἅπερ ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι μο-
ναχοὶ, ἀναντίρρητά εἰσι, καὶ πολλάκις ἐπιφωνηθέντες ὁ Πόθος καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ ἀπέχριν τῆς εἰς αὐτοὺς δυναστείας, καὶ οὐ πείθονται, ἀλλὰ
πάλιν ἤρξαντο τὸ δυναστεύειν καὶ ἀπειλῆσθαι αὐτοὺς, διορίζεται σοι
ἡ βασιλεία μου, ὥς ἂν ἐπιφωνήσης καὶ σὺ αὐτοὺς ἀπέχριν ἐξ αὐτῶν
καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν ἀμπελιῶν αὐτῶν, εἰς ἃ πολλάκις μετ' αὐ-
τῶν ἐκρίθησαν, εἰ δὲ ἔτι προσμένουσι τῇ δυναστείᾳ, παιδεύσης αὐτοὺς
καὶ προσηκόντως, ὥστε καὶ μὴ βουλομένους παῦσαι τῆς δυναστείας,
καὶ δεφενδεύσης παντοίως τοὺς μοναχοὺς εἰς τὸ μὴ εὐρεῖν ἐξ αὐτῶν
τὴν τυχοῦσαν δυνάστείαν ἢ ὀχλήσιν, ἀποσοβήσης δὲ καὶ τοὺς τοπι-
κοὺς τοὺς πειρωμένους ἀρπάζειν, ἀφ' ὧν ἔχουσιν, ἀλλὰ μηδὲ τὸ μέ-
ρος σου ἀδικεῖ αὐτοὺς, εἰς ἅπερ οὐκ ἦν συνήθεια ἐνοχλεῖσθαι αὐτοῖς.
θέλημα γὰρ ἔχει ἡ βασιλεία μου στέργειν τὰ προσόντα τῇ μονῇ αὐ-
τῶν χρυσόβουλλα καὶ λοιπὰ δικαιώματα κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις
αὐτῶν. καὶ ποιήσον οὕτω καὶ ἀντίστρεφον τῷ μέρει τῆς τοιαύτης
μονῆς καὶ τὸν παρόντα ὁρισμὸν τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ματίφ ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμ-
μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLV. Sine anno, mense iunio, ind. XV.

*Imperator permittit monasterio, ut introducat in possessiones suas inquilinos
tributis exemptos.*

† Ἔτερον πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν εἰς τὸ
προσκαθίσασθαι ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους εἰς
τὴν Βάρην καὶ εἰς τὸν Πάσπαρον †.

† Ἐπεὶ ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου
θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσης, ὁ μοναχὸς Γεράσιμος, ἐδεήθη τῆς βασι-

λείας μου τυχεῖν ὄρισμὸς τῆς βασιλείας μου, δι' οὗ ἵνα προσκαθίσῃ εἰς τὰ διαφέροντα τῇ κατ' αὐτόν μονῇ τόπια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ ἐπιλεγομένῳ Πασπάρῳ καὶ τῇ Βάρῃ ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους τῷ δημοσίῳ, ὅσους δυνήθῃ καὶ ἐξκουσσεύῃ τούτους ἀπὸ παντός οἰουδῆτινος ζητήματος, ἡ βασιλεία μου τὴν δέησιν αὐτοῦ προσηκαμένη εὐδοκεῖ διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, προσκαθίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς τοιούτοις τοπίοις ξένους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους καὶ ἐξκουσσεύειν αὐτοὺς ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἥγουν ἀγγαρείας, παραγγαρείας, ζημίας, φωμοζημίας, καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, ἐξελάσεως πλωτῶν καὶ κονταράτων καὶ ἀπ' αὐτῶν δὴ τῶν δύο κεφαλαίων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σιταρχίας, ὥστε ἔχειν αὐτοὺς τοῦτον εἰς συγκρότησιν τῶν τῆς μονῆς δουλειῶν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός ἐγγένοιε αὐτῷ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰουνίῳ ἰνδ. ιε' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς, εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ κάτωθεν διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσιν †.

CLVI. Sine anno, mense maio, ind. XIII.

Imperator locum Melorum eximit tributis navalibus.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν περὶ τῶν πλωτῶν τοῦ Κεφαλᾶ τῶν Μήλων ἐξκουσσεῦον αὐτόν †.

† Πανσέβαστε, σεβαστέ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦναι τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῦρ Μανουὴλ Κοντοφρέ. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι καὶ ἔτι ζητεῖς τὰ νομίσματα τῶν πλωτῶν ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτὴν χωρίου τῶν Μήλων, καὶ οὐκ ἔῃς αὐτὸ ἀδιάσειστον κατὰ τὸν πρὸ ὀλίγου ἀποσταλέντα σοι ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου, καὶ θαυμάζει ἡ βασιλεία μου, πῶς ποιεῖς τοῦτο καὶ παραθεωρεῖς τὰ παρὰ τῆς βασιλείας μου ὀριζόμενά σοι. ἐπιφωνηματικῶς γοῶν σοι διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν μηδόλως ἐλκύσης τὸ τοιοῦτον χωρίον εἰς τὴν τῶν πλωτῶν δόσιν, ἀλλὰ ἔασον τοῦτο ἀνώτερον τῆς τιαυτῆς δόσεως. ἀνέμαθε δὲ ἡ βασιλεία μου,

ὅτι καὶ τὰ πρόβατα τῆς μονῆς τῆς δηλωθείσης καὶ τοῦ χωρίου τοῦ ῥηθέντος ἐμέτρησας καὶ ζητεῖς ἐννόμιον. διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν μηδόλως ἐλκύσης τὸ μέρος τῆς μονῆς ἢ τὸ χωρίον εἰς δόσιν ἐννομίου. τὸ γὰρ τῆς μονῆς μέρος χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου κέκτηται ἐπὶ ἐξκουσσεῖα τῶν τοιούτων πάντων, καὶ μὴ εἰς μάτην ὀχλῆς αὐτό. ἀντίστρεφον δὲ τῷ μέρει τῆς μονῆς καὶ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ. μηνὶ ματίφ ἰνδ. ιγ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς, εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου †.

CLVII Sine anno, mense aprili, ind. X.

Imperator inquilinos Melorum eximit tributis navalibus.

† Ἐτερον πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῶν εἰς τὰ Μῆλα ἐνὸς ἡμίσεος πλωτῶν †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖε τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος των Θρακησίων, κδρ Μανουὴλ Κοντοφρέ· ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, ἀναδραμὼν εἰς τὴν βασιλείαν μου, ὑπέδειξεν αὐτῇ τὰ προσόντα τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ χρυσόβουλλα τῆς βασιλείας μου, ἃ καὶ διαλαμβάνουσιν, ἀνωτέρους διατηρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ τὰ Μῆλα προσκαθημένους παροίκους αὐτῆς ἀπὸ τῆς τῶν πλωτῶν δόσεως. ἐπετέθη γοῦν τοῦτο ἀρτίως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πεντήκοντα πλωτῆμοις, πλωτῆμος εἰς πρὸς τῷ ἡμίσει. καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἑάσῃς τοὺς τοιούτους παροίκους ἀνενοχλήτους ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῶν πλωτῶν δόσεως, καὶ ἵνα σοι δεχθῇ ὁ τοιοῦτος εἰς πρὸς τῷ ἡμίσει πλωτῆμος, δι' ἐμφανείας ἀρχιερατικοῦ σημειώματος, προβητομένου ἐξ ὁμολογίας τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς. τὸν μέντοι παρόντα τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸν ἀντίστρεφον τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς, ἵνα ἐμφανίσῃ τοῦτον καὶ τοῖς κατὰ καιροὺς ποιουμένοις τὴν τῶν πλωτῶν ἐξέλασιν, καὶ ποιῶσι καὶ οὗτοι κατὰ τὴν τούτου περίληψιν †.

† Εἶχε τὸ. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δεκάτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLVIII. Sine anno et mense.

Imperator possessiones monasterii eximit tributis.

I. † Ἐτερον πρόσταγμα, ἐξκουσσεῶν τὰ κτήματα τῆς μονῆς ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῶν κονταράτων καὶ λοιπῶν δόσεων †.

† Βεστιάριτα τῆς βασιλείας μου, Στρογγύλε Στυππειῶτα. τὸ μέρος τῆς κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Λέμβου σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ζητεῖς ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῆς κονταράτους καὶ ζευγομαξία, ἐπίσης τῇ λοιπῇ χώρᾳ τῆς βασιλείας μου. καὶ ἡ βασιλεία μου οὐχ ὥρισέ σοι, ἵνα ἀπαιτήσης ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς τοιαύτης μονῆς κονταράτους. ἅπαξ γὰρ ἀπέκοψε ταύτην ἡ βασιλεία μου καὶ τὰ κατ' αὐτὴν κτήματα ἀπὸ τῆς χώρας, καὶ οὐκ ἔχει τινὰ μετόχια εἰς τὸ συμπλημμελεῖν μετὰ τῆς χώρας. καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν μηδόλως ἐξελάσῃς ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς τοιαύτης μονῆς κονταράτους ἢ ζευγομαξία ἢ ἄλλο τι τὸ τυχόν, καθὼς ποιεῖς ἐπὶ τῇ λοιπῇ χώρᾳ, ἀφ' ἧς ὠρίσθης ἐξελάσαι κονταράτους, ἀλλ' ἀπέχῃς τέλεον ἐξ αὐτῆς καὶ τῶν ταύτης κτημάτων. ἠυδόκησε γὰρ οὕτω τὰ περὶ τούτου ἡ βασιλεία μου. ἀλλὰ ποίησον ἀπροφασίστως κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸν, ὃν καὶ ἀντίστρεφον τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

II. † Εἶχε τὸ· μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ια' δι' ἐρουθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

II. † Ἐτερον πρόσταγμα, ἐξκουσσεῶν τοὺς πλωτμούς τῶν κτημάτων τῆς μονῆς, ὡς καὶ πρότερον †.

† Πανσέβαστε, σεβαστέ κϋρ Ἰσαάκιε Λεβούνη καὶ ὑμεῖς οἱ ποιῶντες τὴν ἐξέλασιν τῶν πλωτμῶν ἐν τῷ κατεπανικίῳ τῆς Σμύρνης. ἀνέμαθεν ἡ βασιλεία μου, ὅτι ἐθήκατε εἰς τὸ χωρίον τὰ Μῆλα τὸ ὑπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων πλωτμόν ἑῷ ἡμῖν, καὶ ἐὰν οὕτως ἔχῃ, οὐκ ἐποιήσατε τοῦτο καλόν, τὸ γὰρ τοιαῦτον χωρίον πρὸ χρόνων ἐδωρήσατο τῇ μονῇ, καὶ ἔκτοτε μέχρι

τοῦ νῦν οὐδ' ἔδωκε εἰς τὴν τῶν πλωτῶν δόσιν ἢ εἰς ἐτέραν ζημίαν κατὰ χώραν ἐπελθοῦσαν. νῦν οὖν πῶς τεθείκατε αὐτῇ ὑμεῖς εἰς τὴν τοιαύτην δόσιν τῶν πλωτῶν; διορίζεται οὖν ὑμῖν ἡ βασιλεία μου, ὥς ἂν τὸ μὲν τοιοῦτον χωρίον ἐάσητε ἀκαταζήτητον ἀπὸ τῆς τῶν πλωτῶν δόσεως, τὸν δὲ τοιοῦτον ἕνα ἡμισυ πλωτῶν ἵνα ἀναλάβητε ἀπὸ τοῦ ὁσπητίου τοῦ τὰς καταθέσεις ποιούντος Φαγομοδ . . . καὶ οὕτως ἵνα ἀπομάθῃ τὸ τιθέναι εἰς τὰς ζημίας τὰς κατὰ χώραν ἐπερχομένας τὸ χωρίον τῆς μονῆς τῆς βασιλείας μου, ὃν μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναι ὑμῖν ἀντιστρέψατε τῇ μονῇ ἐπὶ τῇ προσεῖναι αὐτῇ εἰς ἀσφάλειαν. Εἶχε τὸ· μηνὶ ματίφ ἰνδικοτικῶνος ὁ γδόης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

III. † Ἐτερον πρόσταγμα, διορίζον καὶ τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν πλωτῶν, ὥς ἐξέκουσσεῦον τὰ τῆς μονῆς †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῦρ Μανουήλ Κοντοφρέ. ἐπεὶ οὐδέποτε ἐδοθησαν ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων πλωτῶι χάριν τῶν προσόντων αὐτῇ παροίκων, ἐξότου ἐπεχορηγήθη ταύτῃ τὸ τῆς βασιλείας μου χρυσόβουλλον, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὥς ἂν μηδόλως ἐνοχλήσης αὐτῇ χάριν τῆς τῶν πλωτῶν δόσεως, ἀλλὰ ἐάσης αὐτὴν ἀνενόχλητον πάντῃ καὶ ἀδιάσειστον κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτῇ χρυσόβουλλου τῆς βασιλείας μου. μᾶλλον μὲν οὖν ἐπίβλεπε καὶ τὴν τοιαύτην μονήν, καὶ δεφένδευε αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πειραθισμομένου ὅτεδήποτε ἄδικῆσαι αὐτὴν ἐφ' οἷς ἔχει †.

IV. † Εἶχε τὸ· μηνὶ μαρτίφ ἰνδ. ιγ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

IV. † Ἐτερον πρόσταγμα, διορίζον καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν πλωτῶν †.

† Ὁ ποιούμενος τὴν ἐξέτασιν τῶν πλωτῶν, βεστιαρίτα τῆς βασιλείας μου, . . . βατᾶ. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων

ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι ζητεῖς ἐξ αὐτοῦ πλώϊμον ἕνα πρὸς τῷ ἡμίσει, καὶ οὐκ εἶχε συνήθειάν ποτε ἢ τοιαύτη μονὴ διδόναι τι χάριν τοῦ τοιούτου κεφαλαίου τῶν πλωϊμων, κατεκράτησαν δὲ διὰ τοῦτο τὰ ζῶα τῆς τοιαύτης μονῆς. καὶ πῶς τοῦτο ποιεῖς καὶ ζητεῖς παρὰ τὴν συνήθειαν ἐξ αὐτῆς πλωϊμους; ὅθεν γοῦν ἐδίδοντο κατέτος, ἐκείθεν πάλιν ὀφείλεις σὺ ἐπαρεῖν τοὺς πλωϊμους. διορίζεται γοῦν σοι ἡ βασιλεία μου ἐπιφωνηματικῶς, ὥς ἂν μηδόλως ἐλκύσης τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς δόσιν πλωϊμων, ἀλλ' ἐάσης τὸ καθόλου ἀδιάσειστον, ἐπεὶ οὐδέποτε δέδωκε τὸ τυχὸν χάριν τοῦ κεφαλαίου τῶν πλωϊμων. ἀπολύσης δὲ πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὰ ζῶα, ἅπερ ἀφείλου ἐξ αὐτῆς καὶ κρατεῖς. ποιήσον οὖν ἀπροφασίστως κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸν, καὶ μὴ θελήσης ἄλλοτε ὀχληθῆναι περὶ τούτου τὴν βασιλείαν μου. τινὰ γοῦν πρόφασιν μὴ εὐρήσεις διὰ τοῦτο καὶ λείψῃ τις ἀπὸ τῶν πλωϊμων· ἡ γὰρ τοιαύτη μονὴ ποτὲ οὐκ ἐδίδου πλώϊμον, καὶ ἡ χάρα ἐδίδου κατ' ἔτος τοὺς πλωϊμους ἐξ ἀκεραίου †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ἐβδόμης δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

V. † Ἐτερον πρόσταγμα περὶ τοῦ ἐννομίου τῶν ζώων τῆς μονῆς καὶ τῶν παροίκων αὐτῆς †.

† Ὁ ποιὼν τὴν δουλείαν τῆς ἀπογραφῆς ἐν τῷ κατεπανικίῳ Σμύρνης, Ἰωάννη Κωνστομάρη· ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι εἰσῆλθες καὶ ἐμέτρησας τὰ πρόβατα τῆς μονῆς καὶ τῶν παροίκων αὐτῆς καὶ τῶν μετοχιῶν, καὶ ζητεῖς ἐννόμιον, καὶ ἐπεὶ διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου ἐξκουσεύει ἡ μονὴ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐννόμιον τῶν προβάτων αὐτῆς ὡς ῥητῶς ἀναταττόμενον ἐν αὐτῷ, διατηρήσης τὴν μονὴν ἀνεὶ ὀχλητον καὶ ἀκαταζήτητον ἀπὸ τῆς τοῦ ἐννομίου δόσεως κατὰ τὴν περιληψιν τῶν χρυσοβούλλων. ἀντίστρεφον δὲ τῇ μονῇ καὶ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸν μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναί σοι †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ια' δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLIX. Sine anno, mense iulio, ind. IV.

Imperator monasterio donat quindecim hyperpyra.

† Ἐτερον πρόσταγμα διὰ τῶν δεκαπέντε ὑπερπύρων τῶν ἀπὸ τῆς περισσείας τῶν τῆς μονῆς κτημάτων καὶ παραδοθέντων πάλαι †.

† Οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, Ἰωάννη Συρόπουλε. ἡ βασιλεία μου διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀπὸ τῆς περισσείας τῶν ὑπερπύρων τῆς εὐρεθείσης ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς σου εἰς τὰ κτήματα τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων παραδώσεις πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν τὰ δεκαπέντε ὑπέρπυρα, τὰ δὲ ἐπίλοιπα οἰκονομήτης τελεῖσθαι παρὰ τῆς διαληφθείσης μονῆς εἰς τὸ τῆς βασιλείας μου βεστιάριον. ποιήσον οὖν, καθὼς σοι ἡ βασιλεία μου διορίζεται, ἀντίστρεψον δὲ καὶ τὸν παρόντα ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου τῇ ἀναγεγραμμένη μονῇ τῆς βασιλείας μου δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν ἔγραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLX. Sine anno, mense iunio, ind. XIV.

Imperator tuetur iura monasterii.

† Ἐτερον πρόσταγμα διὰ τὰς ἀδικίας καὶ δυναστείας, ἃς εἶχεν ἡ μονὴ ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ Γαβαλα καὶ τῶν Ταρχανειωτῶν †.

† Οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κὺρ Γεώργιος Καμυτζοβούκη· τὸ μέρος τῆς κατὰ τὸ Νύμφαιον διακειμένης σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων ἐπικεκλημένης ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς διό εἰσι τὰ κτήματα τῆς μονῆς πλησίον τῶν κτημάτων τοῦ πανσεβάστου μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ θεοσώστου στόλου τῆς βασιλείας μου, τοῦ Γαβαλα, καὶ τῶν Ταρχανειωτῶν, εὐρίσκουσιν οὐκ ὀλίγην ἀδικίαν ἐξ αὐτῶν. εἰσέρχονται γὰρ ἀμετόχως καὶ ἄνευ εἰδήσεως τῶν μοναχῶν, καὶ κατασπέρουσι τὰ τούτων χωράφια εἰς τὸ διδόναι δῆθεν πρὸς τοὺς μοναχοὺς μορτὴν, καὶ ἀρπάζουσι τὰ ἅπερ ἔχουσιν οὗτοι διὰ τε χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου καὶ ἀπογραφικῶν ἀποκαταστάσεων. καὶ ἐδεήθη περὶ

τούτου τῆς βασιλείας μου, ὅθεν καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τηρήσης τὸ πρακτικὸν τῆς μονῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ χρυσοβούλλον, καὶ οἰκονομήσης, ἵνα μὴ εὕρισκῃ ἀδικίαν ἢ δυναστείαν ἢ ὀχλήσιν παρὰ τινος εἰς ταῦτα, ἀλλὰ κατέχειν αὐτὰ ἀνενοχλήτως, τὸ δὲ μέρος τοῦ πανσεβάστου μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ θεοσώστου στόλου τῆς βασιλείας μου, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν Ταρχανειωτῶν ἐπιφωνήσῃ ἀπέχειν τέλος τοῦ ἀδικεῖν καὶ πλεονεκτεῖν τὴν μονὴν εἰς τὰ κτήματα αὐτῆς ἢ κατακάμνειν χωράφια ταύτης, μὴ βουλομένων τῶν μοναχῶν. ποιήσον οὖν κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὅρισμόν, καὶ δεφένδεσε τοὺς μοναχοὺς εἰς τὸ μὴ εὕρισκιν ἀδικίαν ἢ ἀρπαγὴν ἢ πλεονεξίαν εἰς τὰ κτήματα αὐτῶν, ὅπως ποιῶσι τοῦτο καὶ οἱ μετὰ σὲ διενεργήσοντες, τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLXI. Sine anno, mense februario, ind. II.

Imperator iubet incolas Barae subiectos et tributarios esse monasterio.

† Πρόσταγμα διὰ τοὺς ἐποίκους τῆς Βάρης ὡς ἀπειθῶν ὄντων ἵνα ζημιωθῶσι †.

† Ἐπεὶ ὑπεμνήσθη τῇ βασιλείᾳ μου παρὰ τῶν μοναχῶν τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λέμβου ἀσκουμένων, ὡς οἱ ἔποικοι τοῦ χωρίου Βάρης, ὑπερ ἔχουσι διὰ χρυσοβούλλων τοῦ τε αἰοιδίμου βασιλέως καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου, ἔτι δὲ καὶ δι' ὁρισμῶν διαφόρων καὶ πρακτικῶν, ὧν ἐποίησε τούτοις ὁ Ἀϊτάνης καὶ ὁ Σβάδεος, οὐ πείθονται τοῖς τοιούτοις μοναχοῖς, καὶ τὸ ἀνῆκον τέλους χάριν καταβάλλειν οὐ θέλουσιν. ἔτι δὲ πρὸς τῷ μὴ τοῦτο διδόναι τοὺς τοιούτους κωλύουσι καὶ τοὺς ἀπὸ ξένης ἐλθόντας καὶ ἐκεῖσε προσκαθίσαντας εὐγνωμόνως διδόναι τὸ ἀνῆκον αὐτῇ, οὔτε δὲ τῇ συνήθει ἀγγραφείᾳ ὑποκείσθαι θέλουσιν, οὔτ' ἄλλο τι ποιεῖν ἐθέλουσι τῶν ὅσα ὑπὸ παροιχίαν τελούντων ποιῶσιν, ἡ βασιλεία μου τῶν μοναχῶν ἀκροασαμένη καὶ ὡς ἐλόγον τὴν τούτων αἰτησιν προσηκαμένη, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, ὑποκείσθαι τοὺς τοιούτους χωρίου Βάρης ἐποίκους τῇ μονῇ τῶν Λέμβων καὶ διδόναι πρὸς αὐτοὺς τὸ ἀνῆκον τέλος, τὴν

συνήθη ἀγταρείαν, καθὰ καὶ πρότερον, καὶ ἄλλο εἴ τι ἀνήκει τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ἐθγνομόνως καὶ ὀλοπροθύμως. εἰ δ' οὖν, ὅφελαι ὁ ἐνεργῶν τὸ θέμα τῶν Θρακησίων δικαίῳ τοῦ δημοσίου ποιεῖν εἰς τοὺς τοιοῦτους χωρίτας ἀξίαν παιδευσιν καὶ ἀναγκάζειν εἰς τὸ καὶ ἄκοντας ὑποκεῖσθαι τοῖς μοναχοῖς καὶ τὸ ἀνήκον διδόναι αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ στρατείας γινομένης πρὸ καιροῦ ἐφθάσαν οἱ τοιοῦτοι ἔποικοι Βάρης δανείσασθαι ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν τοιούτων μοναχῶν ὑπέρπυρα. ἐξάγια πεντηκονταπέντε, καὶ τῆς τούτων ἀποδόσεως οὐδόλως μνεῖαν πεποιήνται, διορίζεται ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρουσίας προσταξέως, ὥς ἂν ἀποδώσουσι καὶ ταῦτα τῷ μέρει τῆς μονῆς κατὰ τὸ ἀπαράλειπτόν τε καὶ ἀκολόβωτον, εἰ μὴ βούλονται πρὸς τῷ καὶ ἀφαίρεσιν ὑποστῆναι τῶν τοιούτων νομισμάτων καὶ ζημίαν πλείονα παθεῖν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. δευτέρως δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLXII. Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator iura et possessiones monasterii tuetur.

† Πρόσταγμα, ἀποτρέπον πάντας τοὺς ὡς πλησιαστάς τῶν τῆς μονῆς κτημάτων καὶ ἀδικοῦντας ταῦτα †.

† Οἰκτεῖ γραμματικῇ τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Φωκᾷ Αὐτωρειανέ. οἱ μοναχοὶ τῆς κατὰ τὴν Σμύρνην σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης τοῦ Λέμβου ἀνέφερον, ὅτι νινὰ κτήματα προσωπικὰ καὶ ἀρχοντικὰ πλησιάζουσι ταῖς μετοχίαις αὐτῶν, περιφρονοῦντες δὲ οἱ κατέχοντες τὰ τοιαῦτα κτήματα καταπλεονεκτοῦσι καὶ ἀδικοῦσι τὰ τοιαῦτα μετόχια τῆς κατ' αὐτοὺς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς, καὶ ἐπάγουσιν αὐτῇ οὐκ ὀλίγην ἐπίθεσιν καὶ ζημίαν, ἀρπάζοντες καὶ ἰδιοποιούμενοι εἴ τι βούλονται ἀπὸ τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς δικαίων, ὑπὲρ οὗ καὶ παρεκλήτευσαν τὴν βασιλείαν μου, ἥτις καὶ διορίζεται σοι, ὥς ἂν, εἴπερ ἐνι τοι-

οὗτον, ἀναδέεῃ τοὺς τοιοῦτους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσης, ἵνα μὴ εὐρίσκωσι παρὰ τινος τῶν τοιούτων καταδυναστείαν τινὰ καὶ ἐπίθωσιν ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς δικαίοις, ἀλλὰ διατηρῶνται χάριν τοῦτου ἀνενόχλητοι καὶ ἀδιάσειστοι, μὴ παραχωρῶν καταπλεονεκτεῖσθαι παρὰ τινος καὶ ὑφίστασθαι ἀρπαγὴν τινὰ καὶ καινοτομίαν εἰς τὰ προσόντα τοῖς, ἀλλὰ δεφενδεύων καὶ περιέπων αὐτοὺς καὶ ἀποσοβῶν ἐκείθεν τὸν βουλούμενον περιφρονεῖν καὶ διασείειν αὐτούς. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστρεψον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐνοεβρίφ ἰνδ. τετάρτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLXIII. Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator monachos tuetur contra iniurias inquilinorum Neostongi.

† Ἐτερον πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἀδικιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ κακώσεων τῶν παροίκων τοῦ Παρακοιμωμένου †.

† Οἰκεῖς γραμματικῆς τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Φωκά Ἀδωρειανέ. οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης τοῦ Λέμβου ἀσκούμενοι μοναχοὶ ἀνέφερον, ὥς διὸ εὐρίσκεται τὸ κτῆμα τῆς ὑπ' αὐτοὺς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τὸ λεγόμενον ἡ Βάρη ἔχον πλησιασμόν μετὰ τοῦ χωρίου τοῦ θείου τῆς βασιλείας μου τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης, κυροῦ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Νεοστόγγου, τοῦ ἐπιλεγομένου Πρινοβάρεος, οὐκ ὀλίγας ὑφίστανται τὰς ἀδικίας καὶ κακώσεις παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ προσκαθημένων παροίκων αὐτοῦ. πρὸ χρόνων ἀπῆλθόν τινες ἀπὸ τούτων εἰς τὴν μάνδραν τῶν ζώων τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ εὐρισκομένου ἐκεῖσε μοναχοῦ τυρία, καὶ διὸ οὐ δέδωκέ τι πρὸς αὐτοὺς, ἔκρουσαν αὐτῇ ῥάβδῳ κατὰ κεφαλῆς, καὶ παραυτίκα ἐτελεύτησε. μεθ' ἡμέρας δὲ πάλιν τινὰς ἐποίησαν οἱ τοιοῦτοι πάροις ὁδὸν μέσον τοῦ ἀμπελῶνος τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅθεν καὶ ἀπῆλθεν ὁ τότε ἡγούμενεύων μετὰ τῶν μοναχῶν, καὶ διὸ ἐλάλησεν, ἔδωκαν αὐτῇ μετὰ λαντζονίου. εἶτα ἔδηραν τὸν ἱερομόναχον Γρηγόριον, ὡσαύ-

τως τὸν οἰκονόμον τῆς τοιαύτης μονῆς, ὥστε ἐτραυμάτισαν καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ εὗρίσκεται εἰς τῶν δακτύλων αὐτοῦ ἀργῶν. ἤδη δὲ πάλιν πρὸ ὀλίγου εἰσῆξαν νυκτὸς τὰ ζῶα αὐτῶν εἰς νομὴν τῶν χωραφίων τῆς μονῆς, καὶ διὸ ἐλάλησαν οἱ μοναχοί, ἐποίησαν ἔνεδραν καὶ ἐκράτησαν καὶ ἔτυψαν σφοδρῶς ἓνα ἐξ αὐτῶν. καὶ ἐδεήθησαν τούτου χάριν τῆς βασιλείας μου, ἥτις καὶ ἔχει θέλημα καὶ διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀπέλθῃς καὶ ἐπιστῇς τῷ τόπῳ καὶ τηρήσῃς τὰ περὶ τούτου. καὶ ἐὰν εὕρῃς ἀφ' ὧν ἀνέφερον οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας ὑποθέσεις ἀληθεῖς, κρατήσῃς τοὺς τοιοῦτους παροίκους τοῦ εἰρημένου θείου τῆς βασιλείας μου, τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης, καὶ ἀφέλῃ ἀπὸ τούτων ζημίαν ἀξίαν καὶ εἰσκομίσῃς τὸ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ θεοφροῦρητον βεστίριον, ὅπως παιδευθῶσι τιμᾶν τὸ μοναχικὸν τάγμα καὶ φυλάσσειν ἀνενοχλήτους τοὺς γειτονοῦντας αὐτοῖς. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὅρισμόν τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ μαρτίῳ ἰνδ. πέμπτῃς δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLXIV. Sine anno, mense martio, ind. V.

Clerici metropolis Smyrnae controversiam inter monasterium et Neostongum examinant.

† Σημείωμα ἐκκλησιαστικὸν κατὰ τῶν ἀδικημάτων καὶ κακουργημάτων τῶν παροίκων τοῦ παρακοιμωμένου τοῦ Νεοστόγγου, παριστῶν γενέσθαι τὰ πάντα εἰς ἀλήθειαν ὑπ' αὐτῶν †.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. πέμπτῃς. † Ὁ οἰκείος τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κὀρ Φωκᾶς ὁ Αὐτωρειανὸς, γραφὴν προκεκόμισε τοῖς τιμιωτάτοις κληρικοῖς καὶ ἄρχουσιν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ πανυπερίμου μητροπολίτου Σμύρνης, παραδηλοῦσαν ἡμῖν συναφικέσθαι αὐτῷ ἀναμφιβόλως, ἔνθα ὠρίσθη διὰ θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ προστάγματος ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Πρινοβάρεος καὶ τηρῆσαι τὴν μέσον ὑπόθεσιν τῆς σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ τοῦ πανευγενεστάτου δούκα καὶ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης τοῦ Νεοστόγγου, καὶ

μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐνούσης αὐτῶν ὑποθέσεως τὰ εἰς ἀλήθειαν μαρτυρηθέντα καὶ ἀποφανθέντα ἐνώπιον τῶν μερῶν ἀμφοτέρων ποιήσωσι διὰ σημειώματος καὶ παραδώσωσι τὸ ἀδικούμενον μέρος. ὅθεν καὶ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἡμῶν καὶ σεβασμίαν γραφὴν συναπλήθρομεν τῷ τοιούτῳ εὐγενεστάτῳ δουκί, ὃ τε μέγας σακελλάριος, ὁ σκευοφύλαξ, ὁ σακελλίου, ὁ πρωτεύδικος, ὁ πρωτονοτάριος καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ ἄμφω συνεδριασθέντες ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐπ' ὀνόματι ἱδρυμένη τοῦ τιμίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· παρήσαν καὶ οἱ εὐλαβεστάτοι μοναχοὶ τῆς δηλωθείσης μονῆς, ὁ τὰ δίκαια ἐπέχων τοῦ καθηγουμένου, κύρ Γερμανός, ὁ ἐκκλησιάρχης, ὁ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ οἱ ἕτεροι, καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ παρακοιμωμένου ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ, ὁ ἐνεργῶν δικαίῳ πράκτωρ ὁ Θεολόγιος Ἰωάννης, ὁ υἱὸς τοῦ παπᾶ Μιχαήλ, Γεώργιος ὁ τοῦ Μάγκιπος καὶ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ τοῦ Παυλὸς κρείττονες οὗτοι· ὃ τε Δαλευρηγὸς Ὑαλέας, ὁ Καλοσιδᾶς καὶ ἐγγώριοι οὐκ ὀλίγοι. καὶ πρῶτα μὲν ὑпанεγνώσθη τὸ θεῖον καὶ βασιλικὸν πρόσταγμα, ὃ οἱ μοναχοὶ ἐξ ἀναφορᾶς ἐπορίσαντο, εἰς ὃ δὴ καὶ ἀριθηλοτέρως αἱ ὑποθέσεις διελάμβανον, ἃς καὶ εἰς μέσον προτείναντες εἰς ἐξέτασιν πεποιήκαμεν ταύτας. καὶ οἱ μὲν μοναχοὶ εἰς βεβαίωσιν τούτων σαφῶς ὑπεμίμνησκον τὸν τε καιρὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν, παριστῶντες καὶ μάρτυρας, καὶ οὐ μόνον τὰς ἐν τῷ βασιλικῷ προσκυνητῷ ὁρισμῷ διαλαμβανομένας ὑποθέσεις ὑπέδειξαν εἶναι ἀληθεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐτέρας πλείονας, δι' ἃς ὑπέστησαν καὶ κακώσεις καὶ ζημίας οὐ φορητάς, ἐξ ὧν καὶ ὀλίγας ἀπομνημονεύσωμεν. Μιχαήλ ὁ Καλύφας καὶ Θεόδωρος ὁ Ἀρμένης ἐντὸς τοῦ ἀμπελίου τῆς μονῆς ἔδωκαν τῷ ἡγουμένῳ μετὰ λαντζονίου, εἴτα ἔδωκαν τὸν μεγάλῳσχημον Ἰάκωβον, τὸν καὶ οἰκονόμον, τὸν μεγάλῳσχημον καὶ ἱερομόναχον Γρηγόριον, τὸν καὶ ἐκκλησιάρχην, ὡσαύτως καὶ τὸν μακάριον οἰκονόμον τὸν Κρουλληγνόν. Βασίλειος ὁ Πονηρὸς ἐτόξευσεν ἄλογον Νικολάου τοῦ Πιλάτου, καὶ παραντίκα ἐφόφησε, τιμῆς δὲν ὑπερπύρων δεκαοκτώ. ἐτρύπησαν τὴν ἀποθήκην τοῦ μοναστηρίου καὶ ἔκλεψαν ἔλαιον, ἐλαίας καὶ σῖτον, καὶ εὐρόντες τοὺς κλέπτας ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὸν ἔνοχον αὐτῶν, καὶ οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐπαίδευσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐδεφένδευσε, καὶ τοὺς μοναχοὺς ὕβρισας ἐδίωξε. κατερχόμενος Νικόλαος ὁ Μαγκούφης ἀπὸ τῆς μονῆς ἐκράτει ἔλαιον λίτρας τριά-

κοντα, καὶ εὐρών αὐτὸν Βαλσαμὼν ὁ Ξολέας ἔκρουσε τὸ ἀγγεῖον καὶ ἀπώλετο τὸ ἔλαιον. περὶ οὗ καὶ ἀναφέροντες τῷ παρακοιμωμένῳ εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο. κατὰ τὸν αὐγούστον μῆνα κατέκαυσαν τὰ τῆς μονῆς ἀμπέλια, καὶ προσκαλεσάμενοι οἱ μοναχοὶ τοὺς οἰκοδεσπότας τὴν μὲν ζημίαν εἶδον οἰκείους ὀφθαλμοῖς, οὐκ ἔδωκαν δὲ τι, μεθ' οὗ Νικόλαος ὁ τοῦ Πέτρου κατέλυσε καὶ αὐτὸς τὸ ἀμπέλιον, καὶ εἶπον αὐτῷ, ὥς ὥρμησεν ἐπάνω τῶν μοναχῶν μετὰ μαχαίρας. ταῦτα οὖν ἀναλεξάμενοι οἱ μοναχοὶ ὑποσημαίνοντες ἐκάστης ὑποθέσεως τὸν καιρὸν, οἱ τοῦ παρακοιμωμένου δηλοῦμενοι ἄνωθεν ὑπέκυπτον καὶ μὴ βουλόμενοι καὶ ἐπύθοντο τοῖς ῥήμασι τῶν μοναχῶν ἀληθευόντων. οὕτως οὖν ἐξετασθεῖσάν τῶν ὑποθέσεων καὶ παρὰ τῶν μαρτύρων ὁμολογηθέντων τὸ ἀληθὲς ἔχειν ὁ εὐγενέστατος δοῦξ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἡμῶν γραφὴν τοῦ ἁγιωτάτου δεσπότη τοῦ ἡμῶν τοῦ μητροπολίτου καὶ ὑπερτίμου τὴν σημείωσιν γενέσθαι ἠθέλησε κατὰ τὴν τῆς ἀληθείας διάγνωσιν, ἥτις καὶ γεγонуῖα κατὰ θέλησιν τῶν ἐντὸς δηλουμένων ἐπεδόθη μὲν καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ὑπογραφείσα παρ' ἐμοῦ †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης †.

CLXV. Sine anno, mense novembri, ind. VI.

Imperator iura monasterii tuetur.

† Πρόσταγμα δεσποινικὸν εἰς ἐφορείαν πάντων τῆς μονῆς πραγμάτων καὶ κτημάτων καὶ ἀποτροπὴν τῶν βουλομένων διεισχωλεῖν αὐτοῖς †.

† Ἐπεὶ ὁ τιμιώτατος καθηγούμενος τῆς κατὰ τὴν Σμύρνην σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς ἐπιλεγομένης τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος κϋρ Γεράσιμος, ἐδεήθη τῆς βασιλείας μου ἔφορον εἶναι ταύτης τῆς δηλωθείσης μονῆς, ἡ βασιλεία μου, τοῦτο μὲν, ὥς γονικῶθεν διαφερούσης τῇ βασιλείᾳ μου τῆς τοιαύτης μονῆς, ἅτε δὴ τὴν ἀναδόμησιν ἐσχηκυίας παρὰ τοῦ αἰοδίου βασιλέως, αὐθέντου καὶ θεοῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὴν ἀξίωσιν καὶ παράκλησιν τοῦ δηλωθέντος καθηγουμένου τῆς τοιαύτης μῆνης, ἀνδρὸς καὶ λόγῳ καὶ ἀρετῇ καὶ γῆρᾳ καὶ ἱερωσύνης ἀξιωματι διαπρέποντος.

τά τῆς αἰτήσεως ἐκπληροῖ καὶ δέχεται μὲν ἤδη τὴν τῆς τοιαύτης μονῆς ἐφορείαν· εὐδοκεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὀρισμοῦ διαμένειν ταύτην ἀνενόχλητον πάντη καὶ ἀδιάσειστον ἀπὸ τε τῶν ἐνεργούντων τὰς δημοσιακὰς δουλείας, κεφαλῶν δηλαδή, δουκῶν, πρακτόρων, ἀπαιτητῶν καὶ τῶν ἄλλως ἀποστελλομένων παρὰ τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως τοῦ περιποδήτου μου αὐτοκράτορος ἐν τοῖς ἐκείσε μέρεσι διὰ τινὰς δουλείας, ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλουσιν ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι κἂν ὅποιοι ἄρα καὶ εἶναι, ἐμμένειν τοῖς τε περὶ τῆς τοιαύτης μονῆς ὀρισμένοις παρὰ τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως διὰ χρυσοβούλλου λόγου τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας, τοῖς τε παρ' αὐτῆς τῆς βασιλείας μου διακελευομένοις. ἴστω γοῦν, ὡς ὁ τολμήσων ὅλως διασεῖσαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἢ τι τῶν προσόντων αὐτῇ κτημάτων ἢ χωρῶν ἢ μετοχιῶν ἢ τινων ἐτέρων δικαίων, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ εἴη, κἂν κεφαλῇ, κἂν δούξ, κἂν πράκτωρ, κἂν ἀπογραφεὺς, κἂν παιδόπουλος τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως, κἂν ὅστις ἕτερος, ὡς ἀθετητῆς τῶν ὀρισμῶν τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν τῆς βασιλείας μου προσταγμάτων κριθήσεται, καὶ τὰς ἀξίας ἔνεκα τούτου δίκας ὑφέξει, ζημίᾳ καὶ ἀγανακτήσει μεγίστη καθυποβληθεῖς. ὅθεν καὶ ὀφείλουσιν ἅπαντες, οἷς ἂν ἐμφανισθῇ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα, ποιεῖν, καθὼς ἡ βασιλεία μου διακελεύεται, καὶ διατηρεῖν τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν ὡς τῆς βασιλείας μου ἀδιάσειστον, ἀνενόχλητον, ἀτάραχον καὶ ἀζήμιον καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν δίκαια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς †.

† Εἶχε καὶ τὸ. μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ἕκτης καὶ κάτωθεν κηρίνην διὰ δεσποινικοῦ βουλλωτηρίου †.

CLXVI. Sine anno, mense maio, ind. II.

Imperator inquilinos fugitivos reduci iubet.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἀποφευγόντων παροίκων ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς μονῆς καὶ ἀπερχομένων ἀλλαχόθεν, ἵνα καὶ μὴ βουλομένους αὐτοὺς πάλιν φέρωσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν †.

† Ἐπεὶ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου ὑπέμνησε

τὴν βασιλείαν μου, ὥς ἀπὸ τῶν παραδεδομένων αὐτῇ παροίκων εἰς τὸ χωρίον τὸ Μῆλα εἰς τὰ Παλάτια, εἰς τὰ Ποταμοῦ καὶ ἄλλαχού ἐξήκνησαν καὶ ἀπῆλθον οἱ μὲν εἰς τὸ Νύμφαιον, οἱ δὲ εἰς τὰ Μοῦρ-
μουντα, οἱ δὲ εἰς ἑτέρους τόπους καὶ προσεκάθισαν, ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Κούκουλον καὶ εἰς τὸ Μαιορίον καὶ εἰς τὴν Πέτραν, καὶ ἐν-
τεῦθεν στερεῖται τὸ μέρος τῆς μονῆς τοῦ διαφέροντος αὐτῇ ἐξ αὐτῶν
δικαίου, καὶ ἐδεήθη περὶ τούτου τῆς βασιλείας μου, ὥς ἂν ὅρισμὸς
ταύτης τυχὸν ἐπισυνάξῃ τούτους, ἀφ' ὧν προσκάθηνται τόπων, καὶ
φέρῃ καὶ προσκαθίσῃ εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, ὅπως καὶ αὖθις ἔχῃ
αὐτοὺς ὡς τὸ πρότερον, καὶ ἀναλαμβάνηται ἐξ αὐτῶν τὸ ἀνήκον αὐτῇ,
ἡ βασιλεία μου, τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν προσχοῦσα, διορί-
ζεται διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ἀπολυθῆναι τοὺς τοιοῦτους παροίκους
τῆς δηλωθείσης μονῆς παρὰ τῶν κατὰ τόπους διενεργούντων δικαίῳ
τοῦ δημοσίου, οἷς οὗτοι προσερρύησαν, πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς ἄνευ
λόγου τινὸς καὶ προφάσεως· θέλημα γὰρ ἔχει ἡ βασιλεία μου μὴ
στερηθῆναι τὴν τοιαύτην μονὴν ἐνὸς τῶν τοιούτων παροίκων αὐτῆς,
ἀλλ' ἀπολυθῆναι τούτους αὐτῇ παρὰ τῶν κατεχόντων τῇ ἐμφανείᾳ
τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ὅστις καὶ ἐγεγόνει αὐτῇ
εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἱ. μ. α. ἱ. ν. δ. δευτέρως δι' ἐρυθρῶν
γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Τὰ χαρτῶα δικαιώματα τοῦ μετοχίου τῆς
ὑπεράγνου ἡμῶν θεοτόκου τῆς Ἀμαναριωτίσσης
ἀπὸ τῶν ὧδε λαμβάνουσι τὴν καταρχὴν †.

CLXVII. 6760—1252, mense iulio, ind. X.

*Hierotheus, episcopus Menoeci, monasterium S. Mariae Amanariotissae dat
fratribus Monomachis.*

† Τὸ τοῦ ἐπισκόπου Μονοίκου ἐκδοτήριον πρὸς
τὸν Μονομάχον Κωνσταντῖνον καὶ τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ τὸν μοναχὸν Χαρίτωνα †.

† Ἐπειδὴ θεοῦ εὐμενείᾳ καὶ χάριτι τὸν ἀποστολικὸν θρόνον
τῆς θεοσωστου πόλεως Μονοίκου ἐμπέπιστενκέ μοι κύριος ὁ θεός,
οἷς κρίμασιν οἶδεν αὐτός καὶ ἔννοια πᾶσα ἡττάται τῇ ἡμῶν ταπεινό-
τητι, ἐπὶ τε τοῖς εὐαγέσι καὶ θεῖσις νομίς εἰς δοξολογίαν καὶ ὕμνον

τοῦ Θεοῦ δι' εὐχῆς καὶ μνημοσύνου ἕνεκα τῶν κραταιῶν καὶ ἀγίων
 αὐθεντῶν καὶ βασιλέων καὶ παντός δὴ τοῦ χριστιανώμου πληρώματος.
 μετὰ γοῦν τῶν λοιπῶν θείων ναῶν ἔχοντες φροντίδα παντοίαν ἐπὶ
 τῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν, Θεο-
 τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ἀμαναριωτίσσης εἰς τὸ ἀφιε-
 ρῶσαι τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐπὶ ἀνακτίσει καὶ συστάσει ταύτης, πολλοῖς
 δὲ μοναχοῖς παραδώσασα ἡ ταπεινότης ἡμῶν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ,
 οὐδείς ἔσχουσε περιποιήσασθαι τὰ τῆς μονῆς, ἀρτίως δὲ εὖρομεν τὸν
 ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Γενικοῦ οἰκοῦντα κύρ Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον
 καὶ τὸν αὐτάδελφον αὐτοῦ Χαρίτωνα μοναχόν, καὶ σφραγίδα τῆς
 ἡγουμενείας δεξάμενον παρ' ἡμῶν αἰτεῖ πολλαχῶς καὶ τὴν διαληφθεῖ-
 σαν μονὴν δεξιῶς καὶ ἐντρεχῶς ἐπὶ συστάσει παντοίᾳ καὶ καλλωπι-
 σμῷ τῆς ὡς εἴρηται δηλωθείσης μονῆς, καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον
 γράμμα ποιούμεθα πρὸς τοὺς τοιούτου αὐταδέλφους, ὥστε κατέχειν
 τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ ποιεῖν, ὅσα ἂν δεῖται ἡ παροῦσα μονή, καὶ
 δεσπόζῃ πάντα, ὅσα εὑρίσκονται ἡγουν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς μο-
 νῆς, ἐφ' ᾧ καὶ οὐδείς τῶν ἀπάντων ἢ τῶν οἰκητόρων τοῦ χωρίου Γε-
 νικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς προσώπου ἐνοχλήσῃ αὐτοῖς τὸ σύνολον ἢ καὶ
 ἐμποδίσῃ, ἀλλὰ ἢ τι ἂν καὶ βουληθῇσονται, ἐκείνο καὶ ποιῶσιν οἱ
 αὐτάδελφοι ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ μονῇ, οἷος δὲ βουληθῇ παρεμποδίσαι
 αὐτοῖς τὸ οἶονοῦν, ὁποῖος ἄρα καὶ εἴη, ἕνεκα τῆς μονῆς, τῷ ἐνδίκῳ
 ἀφορισμῷ ὑποπесεῖται τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐχούσης συνήθως ἐπὶ
 τῇ τοιαύτῃ μονῇ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν μοναχῶν τὴν κανονικὴν διοίκη-
 σιν καὶ ἀνάκρισιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν
 ἐκδοτήριον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσιν δυσὶν ἀδελφοῖς,
 τῷ τε κυρῷ Κωνσταντῖν τῷ Μονομάχῳ καὶ τῷ καθηγουμένῳ Χαρί-
 τωνι μοναχῷ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῶν. μηνὶ ἰου-
 λίῳ ἰνδ. δεκάτης τῷ σφξ' ἔτει †.

† Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Μονοίκου Ἱερόθεος †.

CLXVIII. Sine anno, mense octobri, ind. XI.

Constantinus, episcopus Menoeci, Georgio Cappari dat monasterium S. Marinae.

† Τὸ ἐκδοτήριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος
 Μαρίνης τὸ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου γεγονὸς καὶ τῶν
 ὑπ' αὐτὴν πραγμάτων †.

† Ἐπ' ἀγαθῷ ζῆλος ἐπαινετός, ὁ δ' εἰς τοῦναντίον ἀπεικταῖός τε καὶ μισητικώτατος, ἐπεὶ καὶ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ καλὸν κατὰ τὴν τοῦ θεοκλήρουκτος Παύλου φωνήν· τὸ μὲν γὰρ παραζηλοῦν ἐπὶ πονηρευομένοις κάκιστον· εἰ δ' εἰς ἀγαθὸν ὁ ζῆλος, ἐπαινοῦ πρόξενος. ἐπαινος δὲ μακαριότης, εἰ δὲ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον καὶ πρόσω τείνει πᾶσα σπουδαίου βουλή τε καὶ κίνησις. ἀλλὰ πρὸς τί ταῦτα πεπροσιμιάσται; ὁ λόγος ἐπιτροχάζων ἔρχεται. μονὴ καθωραΐζετό ποτε ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐνορίᾳ, ἐν τῇ τοῦ Γενικοῦ χώρα καὶ πλησίον τοῦ Λιβαδίου, ἣτις ἐτιμᾶτο ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, ἣτις μονὴ ἀπημαύρωται ἐξ ἱκανῶν τῶν χρόνων καὶ παρειμένη ἐξ ἀναιδείας τῶν κατεπεμβαινόντων ἐπ' αὐτῇ, καὶ σαφῶς ὁ τόπος ἔρημος καὶ ἀνεπιτήδειος δείκνυται. καὶ ἡ τοῦ ναοῦ πῆξις καὶ ἀναστήλωσις σὺν ταῖς ἀπάσαις οἰκοδομαῖς κατερρύθησαν καὶ συμπεπτώκασιν ἁθρόως, καὶ ἡ ἐπισείκεια τῆς μονῆς κατέδυ καὶ ἀπημαύρωται, καὶ αἱ χώραι πλησιάζουσιν τὴν κτηματικὴν αὐτῆς γῆν καθηρπάσαντο· τῶν χρόνων δὲ παραρρύντων καὶ οἱ τότε ὄντες τέθνηκασιν, καὶ ἡ τῆς μονῆς ἅπαντα διακράτησις ἀδῆλως ἐπὶ πᾶσι καθέστηκε· τοῦ θεοῦ δὲ εὐδοκοῦντος μᾶλλον καὶ συνεργοῦντος ἀνὴρ τις, αὐτόχθων ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ, ὃς ἐπικέκληται Κάππαρις Γεώργιος, βουλὴν ἀγαθὴν ἐσχέκει, καὶ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξηγήσατο ταύτην πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνακαινισμόν τῆς ῥηθείσης μονῆς. ἡ γοῶν ταπεινότης ἡμῶν, ἀγαμένη τὴν ἀγαθὴν ταύτου βουλὴν καὶ πραΐρεσιν, καὶ διαγνοῦσα, μὴ αἷσιον εἶναι τὴν ταύτης ἀφάντωσιν, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐκεῖσε γινόμεναι ὑπὲρ τῶν ἀγίων αὐτοκρατόρων, βασιλέων ἡμῶν, μνημαὶ τε τε καὶ εὐχαὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς μονῆς παρεσιωπήθησαν, δεῖν ἔγνω τὰ κατὰ δύναμιν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδόμεν τὴν τοιαύτην μονὴν ἐν κατοχῇ γενέσθαι, κατέχειν ταύτην ἀδιασειστώως πάντῃ καὶ ἀνενοχλήτως πρὸς μνημόσυνον τῶν φιλοχρίστων καὶ ἀγίων βασιλέων ἡμῶν καὶ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἀρχιερατευσομένων, ὥς ὀφειλόντων καὶ αὐτῶν στέργειν τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν καὶ θεάρεστον πράξιν ἡμῶν, καὶ οὐ μέχρι τούτων τὴν τῶν ἀγαθῶν ἐνθυμίων ἐν καταλείμματι στήσαι προηρημένος, ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης αὐτοῦ τῆς ζωῆς ὑποσχνοῦμενος τῇ μονῇ εὖ ποιεῖν, ὥς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν καὶ ἀποτεθὲν βρέβιον παριστά. ἀλλὰ αὐτοῦ μὲν ὁ μισθὸς τῆς μεγάλης μαρτυρίας κείσεται ἀξιόχρεως οὐ μόνον ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἀλλὰ πολλῷ πλέον εἰς τὴν

ἐκείθεν ἀποκατάστασιν, ἐν ἣ τῶν ἀγαθῶν ἔργων οἱ καρποὶ φαίνονται εὐκλεεῖς· ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἡμῶν ταπεινότητα ἠτήσατο διὰ γράμματος αὐτῆς τὴν τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἐπίδοσιν, τοῦτο καὶ πεποίηκεν, εἰ μὴ βούλεται ὁ ταύτην ἀνατρέψαι βουλευθισόμενος τὴν τῆς ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος ἀγανάκτησιν εἰς ἑαυτὸν ἐπισπάσασθαι, εἴπερ εἴη τῷ ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι, εἰ δέ τις τῶν κατὰ κόσμον, σὺν τούτῳ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀφορισμόν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα τῷ διαληφθέντι Γεωργίῳ τῷ Κάππαρι εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ια' †.

† Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Μονοίκου Κωνσταντίνος †.

CLXIX. Sine anno, mense octobri, ind. XII.

Incolae Genici monasterio Lembo donant monasteriola S. Mariae et S. Marinae.

† Τὸ γεγονός ἐκδοτήριον γράμμα παρὰ τῶν ὄλων ἐποίκων τοῦ χωρίου Γενικοῦ χάριν τοῦ μετοχίου τῆς Ἀμαναριωτίσεως †.

Σίγνα Θεοδώρου τοῦ Χουμελῆ, Γεωργίου τοῦ Καππάρη, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀγάλλωνος, Ἰωάννου τοῦ Φράγγουτος, Γεωργίου τοῦ Λαυρέντου, Θεοδώρου τοῦ Ἀφρατᾶ, Μιχαὴλ τοῦ Διαλεκτοῦ, Γεωργίου τοῦ Διαλεκτοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Ξανθοπούλου, Κωνσταντίνου τοῦ Πλυτοῦ, Βάρδα τοῦ Μαύρου, Γεωργίου τοῦ Πιλάτου, Γεωργίου τοῦ Εὐδόκτου, Μιχαὴλ τοῦ Λαγινᾶ, Κωνσταντίνου τοῦ Πλατῆ.

† Ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὄφρους τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς οἰκαιοχείρως ἐγχαράξαντες, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ Γενικοῦ ὁρμώμενοι καὶ ὀνομαστὶ σιγνογραφήσαντες ἐκδιδοῦμεν καὶ ἡμεῖς, πατρικῶς ἐπόμενοι τῇ θελήσει τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ παιθόμενοι, τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν διακειμένην καὶ ἡπορημένην μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Ἀμαναριωτίσεως τοῦ εἶναι ταύτην εἰς μετόχιον τῆς σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσεως, σὺν αὐτῇ καὶ τῷ προκατεχομένῳ ὅπ' αὐτῆς εἰς μετόχιον τῆς δηλουμένης μονῆς τῆς Ἀμαναριωτίσεως εὐτελεῖ μονοδρίῳ τῷ εἰς ὄνομα τιμωμένῳ τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης σὺν πάσῃ τῇ περιοχῇ καὶ διακρατήσῃ αὐτοῦ. καὶ ὀφείλει ὁ

νὺν ἡγουμενεύων ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν Λέμβων, τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Κάλλιστος, καὶ [οἱ] σὺν αὐτῷ ἀσκούμενοι μοναχοὶ κατέχειν τὰ τοιαῦτα ἀνενοχλήτως πάντῃ ἐξ ἡμῶν καὶ ἀδιασείστως, μὴ παρὰ τινος εὐρίσκοντες ὄχλησιν ἢ διασισμόν εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ ὁ θεὸς καὶ προσκυνητὸς ὁρίσμος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως διορίζεται, κατέχειν ταῦτα μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ὡς ὁφειλόντων καὶ ἡμῶν τῶν μοναχῶν φροντίζειν πάντοτε τὰ ἐπὶ συστάσει καὶ ἀνακτίσει τῶν τοιούτων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον ἔγγραφον ἡμῶν καὶ ἐπεδόθη τῷ ἄνωθεν δηλωθέντι καθηγούμενῳ καὶ τῇ ὑπ' αὐτὸν μονῇ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν παντοίαν. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιβ' †.

† Τὸ παρὸν ἐκδοτήριον ἔγγραφον τῶν ἄνωθεν δηλωθέντων ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ νομικοῦ χωρίου Γενικοῦ καὶ Νεοχωρίου, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀσκουνῆ, βεβαιώσεως ἕνεκα †.

CLXX. Sine anno, mense octobri, ind. XIII.

Georgius Tzausius monasterio Lembo donat possessiones.

† Τὸ ἐκδοτήριον γράμμα Γεωργίου Τζαουσίου τοῦ Μελισσηνοῦ χάριν ὧν περιέχει πραγμάτων ἐντός †.

† Γεώργιος Τζαούσιος ὁ Μελισσηνὸς οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἐγὼ Γεώργιος ὁ Μελισσηνὸς . . . ἐκδίδωμι πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικωτάτην μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ψυχικῆς μου ἕνεκα σωτηρίας τὴν γονικὴν ἡμῶν κλήραν, ἥνπερ ὁ θεὸς ἡμῖν ἐδωρήσατο καὶ ὁ αὐθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος. ἦτις καὶ ἔχει οὕτως· ἀλλὴν περιοριζομένην μετὰ πόρτης ἔχουσαν καὶ ὁσπῆτια δέκα, τὰ μὲν ἐπτὰ κεραμόστεγα, τὰ δὲ τρία χόρτινα, στρώματα δύο, τὸ μὲν ἐν βαμβακότομον μετὰ ἐπευχίου, τὸ δὲ ἕτερον μαλιτικόν, καὶ αὐτὸ μετὰ ἐπευχίου. ἐφαπλώματα καθεξαιμί . . . δύο, σάβανον ἐν, σινδόνας, ζυγὴν μίαν, χαλκοστάμιν, χαλोटζίκια δύο, χειρνιβόξστον, μαστραπᾶν, πινακοσκούτλαν, συμβαλτρίαν, κομμάτια ἑξ, χάλκωμα τῶν προβάτων κου-

κούμια δύο, ἀμπέλιον μοδίων δώδεκα, πίθους τέσσαρας, γῆν μοδίων τριακοσίων, ζευγάρια δύο, τὸ μὲν ἐν βουβαλλικόν, ἀμάξιν μετὰ τοῦ κοιλικώματος, λίσκρας δύο, ἀξινάρια δύο, ὄννια δύο, τὸ ἐκλείωμα, τὸ κηπωρίον, τὸ καὶ πλησίον τοῦ χωρίου, τὴν λίμνην, ἄλογα δύο σελλοχαλινωμένα, πρόβατα κεφαλὰς ἑκατὸν, τὰ ὑσπήτεια τὰ ὄντα εἰς τὴν Μαγνησίαν, ἅπερ μοι ἐδωρήσατο ὁ αὐθέντης μου ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ὡς γονικά μου ἀντὶ τῶν ὑσπητίων, ὧν μοι ἀπῆρε, καὶ ἤδη ἀφιέρωσα τὰ τοιαῦτα πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης οἰκαιοθελῶς, αὐτοπροαιρέτως, μὴ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἢ ἀλλοίου δὴ τινος τρόπου, ἀλλὰ μετὰ σκέψεως χρονίας καὶ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ τοῦτο ἐποίησα, καὶ οὐχ ἕξει τις ἄδειαν ἀφ' ἡμῶν ἀνατρέψαι τὴν ἡμετέραν ἐκδοτηριακὴν πρᾶξιν, ἣν περ τῷ θεῷ ἀφιέρωσα. εἰ δέ τις βουληθῇ ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν, εἴτε προσγενῆς, εἴτε γεινιάζων ἢ αὐτὸς ἐγὼ, ὅπερ μὴ γένοιτο, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούομεθα, ἀλλ' ἵνα ἐπισπᾶται καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ κυρίου, καὶ ὡς ἀθετητῆς καὶ παραβάτης τῶν θείων ἐντολῶν κριθῇσεται. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει ἡ ἡμετέρα ἐκδοτηριακὴ πρᾶξις καὶ ἐπεδόθη πρὸς τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ιγ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ὁ καὶ ἄνωθεν προτάξας καὶ κάτωθεν ὑποτάξας Γεώργιος Τζαούσιος ὁ Μελισσηνὸς ὑπέγραφα †.

CLXXI. Sine anno, mense decembri, ind. XIII.

Manuel Calampaces possessiones Georgii Tzausii tradit monasterio Lembo.

† Τὸ παραδοτικὸν γράμμα τοῦ Καλαμπάκη χάριν ὧν ἐπαφῆκεν ἐνδιαθήκωςπραγμάτων εἰς τὴν μονὴν Τζαούσιος ὁ Μελισσηνός †.

† Ἐπεὶ εὖρομεν Τζαούσιον τὸν Μελισσηνὸν ἐκείνον Γεώργιον, ὅτι τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο καὶ ἐνδιαθήκως ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὸν διετυπώσατο παρὰ τε τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν τυχόντων μαρτύ-

ρων, ὅστις καὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ἐπαφῆκεν ὁσπήτια, ἀμπέλια, χωράφια καὶ ἕτερα, καθὼς ἐγγράφως καὶ ἐνδιοθήκως διέθετο, ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἐκείνου πρόθεσιν παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς ταῦτα πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴν τοῦ κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς, μὴ παρὰ τινος κωλυομένην. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τὸ παρὸν ἡμέτερον παραδοτικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ ῥηθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ιγ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ καὶ ἀπογραφεὸς τῶν Νεοκάστρων, Μανοῦηλ ὁ Καλαμπάκης †.

CLXXII. Sine anno, mense ianuario, ind. XIII.

Manuel Calampaces monasterio tradit possessiones Georgii Tzausii.

† Ἐτερον παραδοτικὸν γράμμα τοῦ αὐτοῦ Καλαμπάκη, εἰς ἅπερ κατ' εἶδος ἐπαφῆκεν εἰς τὴν μονὴν ὁ διαληφθεὶς Μελισσηνός †.

† Παραδεδώκαμεν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης τὴν γῆν, ἣν Τζαούσιος ὁ Μελισσηνός ἐνδιαθήκως ἐπαφῆκεν, ἥτις καὶ ἔχει οὕτως· χωράφιον εἰς τὸν Ποταμὸν ἀπὸ τῆς γονικῆς αὐτοῦ στάσεως πλησίον Μιχαήλ τοῦ Μελισσηνοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ, μοδίων τριάκοντα. ἀπὸ τούτου μοδίων εἴκοσιν ὡς τῷ ἐτέρῳ ἐδόθη τῷ Σπαρτηνῷ, ἕτερον εἰς τὴν Ἀγίαν Μαρίνην πλησίον τῆς Ἀγίας τῆς Ὁδοῦ καὶ τοῦ Λιβαδίου, μοδίων τριάκοντα καὶ ἕξ. ἕτερον εἰς τὴν Βαλανίδα πλησίον τοῦ Κασταμονίτου, τοῦ Βοῦδᾶ καὶ τῆς ὁδοῦ, μοδίων εἴκοσιν. ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν πλησίον τοῦ Σπαρτηνοῦ τοῦ Βοῦδᾶ καὶ τοῦ Ἀσηκρήτου ἐν δυαῖ, μοδίων δεκατριῶν. ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν πλησίον τοῦ Παύλου τοῦ Μαγγᾶ καὶ τοῦ Βαῖνᾶ, μοδίων τριῶν. ἕτερον εἰς τὸν Μεσόδρομον, ὅπερ κατεῖχετο παρὰ τοῦ Σπαρτηνοῦ πλησίον τῆς ὁδοῦ τοῦ Βοῦδᾶ καὶ τοῦ Χρυσοβέργου, μοδίων εἴκοσιν, ὡς τῷ ἐτέρῳ ἐδόθη τῷ Σπαρτηνῷ. ἐσσωκῆπιον πλησίον τοῦ χωρίου καὶ τῆς Πεύσης, μοδίου ἑνός . . . μοδίων ἑκατὸν δύο, καὶ ἀμπέλιον, μοδίων πέντε. καὶ ὀφείλει κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρειται πρόσοδον, μὴ παρὰ

τινος κωλοομένη. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον παραδοτικὸν καὶ ἐδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ δι' ἀσφάλειαν. μὴ νιῖαννουαρίω ἰνδ. ιγ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἀπογραφεὺς τῶν Νεοκαστρῶν, Μανουὴλ ὁ Καλαμπάκης †.

CLXXIII. 6791—1283, mense ianuario, ind. XI.

Michaël Ceramonites et familia monasterio S. Mariae vendunt campum.

† Τὸ πρατήριον Μιχαὴλ τοῦ Κεραμωνίτου, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ χάριν τοῦ χωράφίου τοῦ ἐν τῇ θέσει τῆς αὐτῆς μονῆς ὄντος †.

Σίγνα Μιχαὴλ τοῦ Κεραμωνίτου, Ξανθῆς, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Μαρίας, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, Θεοδώρου τοῦ Κεραμωνίτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου καὶ πανταμῶρου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Ἀμαναριωτίσσης, τῆς ὑποκειμένης ὡς μετόχιον ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, καθὼς δηλωθήσεται. πιπράσκομεν καὶ γὰρ πρὸς τὴν ἄνωθεν ῥηθείσαν σεβασμίαν μονὴν ἰδ. γονικὸν ἡμῶν χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς ῥηθείσης μονῆς τὸ καὶ πλησιάζον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸ χωράφιον τῆς μονῆς, ὅπερ ἔχει ἀπὸ Μιχαὴλ τοῦ Διαλεκτά, ἀπὸ δὲ δύσεως τὴν ὕδὸν, ἀπὸ βορέου τὴν λίμνην, ἀπὸ δὲ νότου τὸ ἕτερον χωράφιον τῆς μονῆς, ὥσει μοδίῳ ἑξ ἢ πλέον ἢ ἔλασσον εἰς τίμημα, ὅπερ ἀμφοτέροι ἡρέσθημεν καὶ συνεφωνήσαμεν ὑπέρπυρα τρία. καὶ λαβόντες ταῦτα ἀπὸ τῆς ἄνωθεν ῥηθείσης μονῆς καὶ διὰ χειρὸς τοῦ νομικοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐποιήσαμεν πρὸς τὴν ῥηθείσαν σεβασμίαν μονὴν τὴν παροῦσαν πρᾶσιν, δι' ἧς ὀφείλει ἔχειν τὸ εἰρημένον χωράφιον καὶ κατέχειν κληρονομικῶς εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κ. τ. εἰ δ' αὐτοὶ ἡμεῖς . . . πρὸς ἀναλογίαν χωρηθῶμεν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἡμῶν ἐγγράφου . . . δώσει προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴν ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἑξ, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ του-

των τρίτον, μὴ εἷς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφυγόντες, σὺν τῷ καὶ οὕτως ἐρῶσθαι τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον τὸ καὶ γραφὲν προτροπῇ ἡμετέρᾳ διὰ Λέοντος, ἀναγνώστου καὶ νομικοῦ χώρας Γενικοῦ, τοῦ Καπάτου, ἐνώπιον καὶ τῶν μαρτυρησομένων. μηνὶ ἰαννουαρίου ἰνδ. ια' τοῦ ςψζα' ἔτους †.

Μάρτυρες· Γεώργιος ὁ Ἀργυρὸς, Μιχαὴλ ὁ Διαλεκτὸς, Ἰωάννης ὁ Βαλάμης, Μαγκλαβίτης ὁ Καλονερίτης.

† Ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπᾶς χώρας Γενικοῦ, Κωνσταντῖνος ὁ Μακρὸς, ὑπέγραφα †.

† Ξένος ἱερεὺς ὁ Σγουρίτζης ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελὴς ἀναγνώστης καὶ νομικὸς χώρας Γενικοῦ, Λέων ὁ Κάπατος, τὰ τοῦ ὕφους γράψας ὑπέγραφα †.

CLXXIV. 6791—1283, mense martio, ind. XI.

Michaël Cechrysomenus monasterio S. Mariae campum vendit.

† Τὸ πρατήριον τοῦ Κεχρυσωμένου, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ χάριν τοῦ χωράφiou τοῦ ἐν τῇ θέσει τῆς αὐτῆς μονῆς †.

Σίγνα Μανουὴλ τοῦ Κεχρυσωμένου, Ἄννης, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Κωνσταντίνου καὶ Γεωργίου, τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν . . . πράσιν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς υπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς διακειμένης ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς υπεραμώμου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ὡς μετόχιον, καθὼς δηλωθήσεται. πιπράσκομεν γὰρ πρὸς τὴν ἄνωθεν ῥηθεῖσαν μονὴν τὸ γονικὸν ἡμῶν χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς ῥηθείσης μονῆς τὸ πλησιάζον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸ χωράφιον τοῦ Βρακοκωδῶνῃ καὶ τοῦ Βλαστάρη, ἀπὸ δὲ δύσεως τοῦ Καππαδόκη, ἀπὸ βορρᾶ τοῦ Ζερβοῦ, ἀπὸ δὲ νότου τοῦ Ἐξαδακτύλου, ὥσει μωδίῳ ὄν δέκα, εἰς ὑπέρπυρα τέσσαρα, καὶ λαβόντες ταῦτα . . . ἐποιήσαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶσιν κ. τ. ε. εἰ δ' αὐτοὶ ἡμεῖς . . . πρὸς ἀναλογίαν χωρηθῶμεν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἡμῶν ἐγγράφου . . . δώσει προστίμου ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα εἴκοσι τέσσαρα πρὸς τὴν μονὴν, πρὸς

δὲ τὸ βασιλικὸν βεσιτάριον τὸ τρίτον τούτων, μὴ εἷς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφυγόντες, σὺν τῷ καὶ οὕτω ἔρρωσθαι τὸ παρὸν πρατήριον τὸ καὶ γραφὴν διὰ Λέοντος, ἀναγνώστου καὶ νομικοῦ χώρας Γενικοῦ, τοῦ Καπάτου. μ. η. ν. ι. μαρτίω ἰν. δ. ια' τοῦ σψ. η' ἔτους †.

Μάρτυρες· Ἰωάννης ὁ Φράγγος, Κωνσταντῖνος ὁ Γλαβᾶς.

Reliqua desunt, foliis duobus excissis.

CLXXV. Sine anno et mense.

Synodus controversiam ortam de possessionibus Georgii Trausii diiudicat.

Initium deest.

.....
 εἴ τις ἐπίσκοπος εὗρεθείη ἢ ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτουργίων τοῦ μοναστηρίου ἢ τοῦ ἐπισκοπείου ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα ἢ ἐτέρῳ προσώπῳ ἐκδιδοὺς, ἄκυρον εἶναι τὴν ἐκδοσιν. καὶ μεθ' ἑτέρα ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος τοῦτο ποιῶν, ἐκδιωκέσθω ὁ μὲν ἐπίσκοπος τοῦ ἐπισκοπείου, ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου, ὡς διασκορπίζοντες κακῶς, ἀ οὐ συνήγαγον. νῦν δὲ οἱ μοναχοὶ πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν ἀναδραμόντες σύνοδον καὶ τὰ τοῦ πράγματος ἀπαγγείλαντες ἔπεισαν τὰ τοῖς κανόσι διοριζόμενα καὶ ἐπ' αὐτοῖς τελῆσαι, τὴν τε ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἱερὰν τῶν ἀρχιερέων ὁμῆγυριν, καὶ δὴ διέγνωμεν κατὰ γε τὴν κανονικὴν ὑποτύπωσιν, ἀποδοῦναι αὐτοὺς, ὅσαπερ κακῶς πρότερον πρὸς τοῦ μαγίστρου εἰλήφεισαν, νομίσματα χρύσεια, εἴτουν τεσσαράκοντα καὶ τὰ τῇ κατ' αὐτοὺς μονῇ διαφέροντα, ὡς παρὰ τοῦ Μελισσηνοῦ ἐκείνου καταλειφθέντα λαβόντας ταύτῃ πάντα ἐπανασώσασθαι μηδαμῶς τοῦ λοιποῦ ἢ τινος τῶν ἀπὸ τοῦ τοιούτου μέρους τοῦ εἰρημένου μαγίστρου ἢ ἐτέρου παντὸς ὅποιανοῦν τινα προστρέψαι αὐτοῖς ἐπήρειαν τοῦ τοιούτου χάριν ὑφείλοντος. ἀ γὰρ τοῖς ἱεροῖς τε κανόσι καὶ θείοις νόμοις διώριστα, τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἐνεργὸν ἐν πᾶσιν ὑφείλεται. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐνησημανθέντα τε καὶ βεβαιωθέντα δι' ἀσφάλειαν ἀπελύθη. μ. η. ν. ι. καὶ ἰν. δ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, Νικήτας ὁ Κυπριανός †.

Εἶχε δὲ καὶ κάτωθεν ἀπηρωρημένην μολιβδίνην βούλλαν, ὡς ἡ συνήθεια τῶν χαρτοφυλάκων ἐγκεκολλημένα ἔχουσαν γράμματα διὰ στίχων τουτωνί· Νικήτας γραφὰς χαρτοφύλακος διδου Κυπριανοῦ τὸ κῶρος αἷσιον κύρη.

CLXXVI. Sine anno, mense maio, ind. VI.

Imperator praedium S. Mariae monasterio Lembo restitui iubet.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον ἐπανασωθῆναι τῇ μονῇ τὴν εἰς τὴν χώραν τοῦ Γενικοῦ μετόχιον τῆς Ἀμαναριωτίσσης σὺν τῷ εὐκτηρίῳ τῆς ἀγίας Μαρίνης †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ, οἱκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, κριτὰ τοῦ θεοφρουρήτου φοσσάτου, κῦρ Κωνσταντίνε Χειλᾶ. οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς τοῦ Λέμβου ἐπικεκλημένης ἀνέφερον, ὡς περὶ τὴν χώραν τοῦ Γενικοῦ κέκτηνται μετόχιον τὸ τῆς Ἀμαναριωτίσσης καλούμενον σὺν τῷ εὐκτηρίῳ τῆς ἀγίας Μαρίνης, ἅπερ καταγράφονται καὶ ἐν τῷ προσόντι αὐτοῖς χρυσοβούλλῳ τῆς βασιλείας μου. πρὸ καιροῦ δὲ κατεκρατήθη τὸ τοιοῦτον μετόχιον παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ ὑπετέθη τῇ σεβασμῖα μονῇ τοῦ Στουδίου. κἀντεῦθεν ἐδεήθησαν ἐπανασωθῆναι τῇ κατ' αὐτοὺς τοιαύτῃ σεβασμῖα μονῇ. τῆς γοῦν δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἡ βασιλεία μου διορίζεται, ὡς ἂν ἀναδέξῃ τοὺς τοιοῦτους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσης ἐπιλαβέσθαι καὶ κατέχειν τὸ εἰρημένον μετόχιον αὐτῶν, ὡς τὸ πρότερον κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτοῖς, ὡς εἴρηται, χρυσοβούλλου καὶ μὴ εὕρισκεν παρὰ τινος καταδυναστείαν καὶ διενόχλησιν τῆς τούτου κατοχῆς καὶ νομῆς ἔνεκεν. καὶ ποιήσων κατὰ τὸν παρόντα ὅρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ματῷ ἰνδ. ἔκτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ κάτωθεν, ὡς ἕθρος τοῖς μεσάζουσι· διὰ τοῦ πρωτο-

σεβαστοῦ καὶ πρωτοβεστιαρίου καὶ μεγάλου λο-
γοθέτου Θεοδώρου τοῦ Μουζάλωνος †.

OLXXVII. Sine anno, mense maio, ind. VI.

Monasterio Lembo possessio quaedam traditur.

† Τὸ παραδοτικὸν γράμμα τοῦ κριτοῦ τοῦ φορ-
σάτου †.

Parte folii abscissa initium deest.

† Καθὼς ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς
διορίζεται ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγόνει καὶ τὸ ἡμέτερον παραδοτικὸν
γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς εἰρημένοις μοναχοῖς τῆς σεβασμίας μονῆς
τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ μαίῳ ἰνδ. ἕκτης †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, κριτῆς τοῦ θεοφρουρήτου
φορσάτου, Κωνσταντῖνος ὁ Χειλᾶς †.

OLXXVIII. 6794—1386, mense iunio, ind. XIV. 6796—1387, mense
octobri, ind. I.

Acta in controversia inter monasterium et Michaëlem Comnenum Branam.

I. † Πρόσταγμα πρὸς τὸν δομέστικον τῶν ἀνατο-
λικῶν θεμάτων περὶ τῶν καταδυναστειῶν Κομνη-
νοῦ τοῦ Βρανᾶ τῶν εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιω-
μένου καὶ τῆς Βάρης, ὧν ποιεῖ κατὰ τῆς μονῆς †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, κὺρ Μανουὴλ
Σγουρόπουλε. οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς εἰς
ὄνομα τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ
οὕτω πως ἐπικεκλημένης τῶν Λέμβων μοναχοὶ ἀνέφερον, ὅτι εὗρί-
σκουσιν ἐπίθεσιν καὶ καταδυναστείαν παρὰ τοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ
μου, Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βρανᾶ, ἐπὶ τοῖς διὰ χρυσοβούλλων
καὶ ἐτέρων δικαιωμάτων προσοῦσιν αὐτοῖς τοπίοις ὑπέργοις καὶ νο-
μαδιαίοις τοῖς καὶ διακειμένοις εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ κάμπου τοῦ
Μεμανιωμένου ἐν τῇ τῶν Παλατίων περιοχῇ καὶ ἐν τῇ Βάρῃ, καὶ
προσέταξεν ἡ βασιλεία μου, καὶ ἀπῆλθεν ἐν τῷ σεκρέτῳ αὐτῆς, καὶ
ἀντεκριθῆσαν τῷ δηλωθέντι Βρανᾶ, καὶ γέγονεν αὐτοῖς σεκρετικὴ δι-
καίωσις ἔγγραφος καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐπικυρωτικὸς ὀρισμὸς τῆς βασιλείας

μου, ἐπικυρῶν μὲν καὶ τὰ παλαιγενῆ χρυσόβουλλα καὶ ἄλλοια δικαιώματα τῆς μονῆς, ἐπιβεβαιῶν δὲ καὶ τὴν σεκρετικὴν διάγνωσιν, ἣν ἐπορίσαντο οἱ μοναχοί. ἐπεὶ δὲ ἔδει καὶ τοπικῶς ἀποκαταστήναι τοὺς μοναχοὺς εἰς ὅπερ ἔχουσι δίκαιον, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἀπέλθῃς σὺ ἐκείσε καὶ ἐξετάσῃς τὰ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἀκριβῶς καὶ μετὰ ἀληθείας. ζητήσας μὲν τὰ χρυσόβουλλα τῆς τοιαύτης μονῆς, ζητήσας δὲ καὶ τὰ ἕτερα αὐτῆς δικαιώματα καὶ γνωρίσας τὰς τούτων περιλήψεις, μάθῃς δὲ παρὰ τοπικῶν ἀνθρώπων χρησίμων καὶ τὰ ὅρια τῶν εἰρημένων τοπίων τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις περιειλημμένων δικαιώμασι, καὶ ἔκτοτε τάξεως καὶ ἀποκαταστήσεως κατὰ τὸν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας λόγον τοὺς τοιούτους μοναχοὺς, ὅπως κατέχωσιν ἀνενοχλήτως τὰ διαληφθέντα τόπια κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων καὶ ἐτέρων δικαιωμάτων καὶ μὴ εὕρισκωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν χάριν τούτων παρὰ τοῦ δηλωθέντος Βρανᾶ καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ. ὡσαύτως καὶ τὸν Βρανᾶν ἀποκαταστήσεως καὶ αὐτὸν εἰς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ δίκαιον, εἰς ὅσον καὶ τὰ δικαιώματα τούτου διαλαμβάνουσιν, ἐπὶ τῇ μὴδὲ τοῦτον εὕρισκειν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τῶν μοναχῶν οἰανδήτινα ἐπίθεσιν καὶ ἀδικίαν ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. ἐπεὶ δὲ λέγει ὁ Βρανᾶς, ὅτι εἰσέρχονται οἱ μοναχοὶ εἰς τὸ ὄρος, ὅπερ περιείληπται ἐν τῇ αὐτοῦ πρακτικῇ χάριν ξυλεύσεως καὶ νομῆς, καὶ οὐ διδῶσι τὸ ἀνήκον αὐτοῖς, ὅπερ εἶχον συνήθειαν καὶ ἐδίδουν πρότερον πρὸς τε τὸν αὐτοῦ πενθερόν, τὸν μέγαν ἐκείνον δρουγγάριον, καὶ πρὸς αὐτόν, διὰ τοῦτο καὶ ἀφείλετο ἐκ τῶν μοναχῶν ὁ Βρανᾶς ὡς ἀμάχιον τὰ τῆς μονῆς πρόβατα καὶ ἄλλα τινὰ, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τηρήσῃς ἀκριβῶς καὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐὰν εἴρῃς, ὅτι προεδίδουν οἱ μοναχοὶ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης νομῆς πρὸς τὸν δηλωθέντα πενθερόν τοῦ Βρανᾶ, εἴτα καὶ πρὸς αὐτόν, ἀρτίως δὲ οὐ πείθονται, κατὰ τὴν αὐτῶν συνήθειαν διδόναι τὸ ἀνήκον αὐτοῖς, οἰκονομήσεως ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς μοναχοὺς τὸ τεταγμένον αὐτοῖς. εἰ δὲ φανῇ μετὰ ἀληθοῦς ἐξετάσεως, ὅτι οὐδέποτε εἶχον συνήθειαν οἱ τοιοῦτοι μοναχοί, ἵνα διδῶσι τι ἕνεκεν τῆς νομῆς τοῦ ὄρους, δεφενδεύσεως καὶ ἐπὶ τούτῳ αὐτοὺς, ἵνα διαμένωσι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀνενόχλητοι ἐξ αὐτοῦ, οἰκονομήσεως ἀντιστραφῆναι παρὰ τούτου πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἄλλο

εἴ τι ἀφείλετο ἐξ αὐτῶν. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὅρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰουνίφ ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

II. † Ἐτερον πρόσταγμα, ἐπικυροῦν τὴν γεγρονυ-
 ταν σεκρετικὴν δικαίωσιν, ἣτις ἀπελύθη χάριν ὧν
 ἡ δίκη καὶ κατεδυναστέυεν ὁ Βρανᾶς τῇ μονῇ †.

† Ἐπεὶ οἱ κατὰ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τὴν
 εἰς ὄνομα τιμωμένην τῆς υπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος
 καὶ οὕτω πως ἐπικεκλημένης τῶν Λέμβων ἐνασκούμενοι μοναχοί,
 ἀναδραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου, ἀνέφερον, ὅτι καταδυναστεύονται
 παρὰ τοῦ οἰκείου αὐτῇ, Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Βρανᾶ, ἐπὶ τισι
 τοπίοις ὑπέργοις τε καὶ νομαδιαίοις τοῖς καὶ διακειμένοις ἐν τῇ το-
 ποθεσίᾳ τοῦ κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου ἐν τῇ τῶν Παλατιῶν περιοχῇ
 καὶ ἐπὶ ἐτέρῳ κτήματι τῶν ἐν τῇ Βάρῃ, ἃ δὴ περιήλθον αὐτοῖς διὰ
 χρυσοβούλλου τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου καὶ θείου τῆς βασιλείας
 μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπικυρωτικὸν χρυσό-
 βουλλον τῆς βασιλείας μου γέγονε τῇ μονῇ. παραπεμφθέντες δὲ οὗτοι
 ὅρισμῳ τῆς βασιλείας μου εἰς τὸ σέκρετον αὐτῆς ἀντεκρίθησαν τῷ
 εἰρημένῳ Βρανᾶ καὶ ἐδικαιώθησαν οὗτοι [οἱ] μοναχοί, καὶ ἐγένετο αὐ-
 τοῖς καὶ γράμμα σεκρετικὸν δικαιοῦν αὐτοῦς, ἐδεήθησαν δὲ τῆς βασι-
 λείας μου γενέσθαι αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ καὶ πρόσταγμα εἰς πλείονα
 τούτων ἀσφάλειαν, ἥ βασιλεία μου, τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα,
 τὸν παρόντα ὅρισμόν ἐπορέγει αὐτοῖς, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ὥς ἂν
 κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων καὶ ἐτέρων
 δικαιωμάτων, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τῆς γεγρονυίας αὐτοῖς
 σεκρετικῆς διαγνώσεως κατέχωσιν ἀνενοχλήτως οἱ τοιοῦτοι μοναχοί
 τὰ εἰρημένα ὑπεργὰ τε καὶ νομαδιαῖα τόπια, καὶ μὴ εὐρίσκωσι παρὰ
 τινος τὴν οἰανδήποτε διενόχλησιν καὶ διασεισμόν ἐπὶ τούτοις, οὔτε
 παρὰ τοῦ δηλωθέντος Βρανᾶ καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ, οὔτε παρ' ἐτέ-
 ρου. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν ὅρι-
 σμός τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἰουνίφ ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

III. † Σεκρετικὴ δικαίωσις χάριν ὧν ἡδικεῖτο ἡ μονὴ καὶ κατεδυναστεύετο παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ †.

† Οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῇ οὕτω πως ἐπονομαζομένη τῶν Λέμβων ἐνασκούμενοι μοναχοὶ εἶχον διένεξιν οὐκ ὀλίγην καὶ διαφορὰν μετὰ τοῦ οἰκείου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βρανᾶ, ἐπὶ τισι τοπίοις διακειμένοις ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου ὑπέργοις τε οὔσι καὶ νομαδιαίοις, καὶ τελοῦσιν ὑπὸ τὴν τῶν Παλατιῶν περιοχὴν, ἃ δὴ τόπια περιῆλθον τῇ τῷ αὐτῷ σεβασμίᾳ μονῇ διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐφ' ᾧ καὶ ἕτερον χρυσοβούλλον ἐγένετο τῇ μονῇ παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὅθεν καὶ πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ἀναδραμόντες βασιλικὸν δικαστήριον τὰ περὶ τούτου ἀνήνεγκαν, ἐμφανίσαντες ἡμῖν καὶ ἅπερ εἰς δικαίωσιν αὐτῶν ἐπεφέροντο χρυσοβούλλα καὶ ἕτερα δικαιώματα. συνῆλθον δὲ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄρχοντες συγκλητικοί, οἳ τε οἰκεῖοι τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης, κύρ Μιχαὴλ Δούκας ὁ Φιλανθρωπηγός, ὁ πανσέβαστος πραιτωρ τοῦ δήμου, ὁ Ῥιμψᾶς, ὁ Κομνηνός κύρ Θεόδωρος ὁ Ἄγγελος, καὶ σὺν τούτοις ἕτεροὶ πλείονες. τὰ τοιαῦτα τοίνυν δικαιώματα μετὰ χεῖρας λαβόντες ἡμεῖς καὶ ὑπαναγόντες, συμπρόντες καὶ τοῦ Βρανᾶ καὶ ἀντικρινόμενοι τοῖς μοναχοῖς, εὑρομεν τὸ χρυσοβούλλον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως πρὸς τοῖς ἑτέροις οἷς διελάμβανε καὶ τὸν τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, χρυσοβούλλον λόγον, ἐπικυροῦν καὶ τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀπαράγραπτον αὐτῷ χαριζόμενον, τὸν δὲ γε χρυσοβούλλον τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, εὑρομεν καὶ αὐτὸν διαλαμβάνοντα μετὰ τῶν ἄλλων, ἅπερ ἀφιέρωνται τῇ μονῇ καὶ τὰ κατὰ τὴν τοῦ κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου τοποθεσίαν ὑπὸ τὴν τῶν Παλατιῶν περιοχὴν μετὰ καὶ τῶν δικαίων αὐτῶν, τοπίων δηλονότι ὑπέργων καὶ νομαδιαίων, ὥς ὀφείλουσι καὶ ταῦτα παρὰ τῆς μονῆς κατέχεσθαι καὶ δεσπόζεσθαι, τὰ καὶ περιοριζόμενα κατὰ τὴν περί-

μετρον τὴν γενομένην τῇ μονῇ ὄρισμῳ τοῦ δηλωθέντος αἰοδίμου βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Φωκά, ἐφ' ἣ περιμέτρῳ τῶν Παλατίων διαλαμβάνονται καὶ ταῦτα τὰ τόπια, εἰς ἅπερ καὶ εὐρίσκουσι οἱ μοναχοὶ ἐπίθειςιν καὶ καταδυναστείαν παρὰ τοῦ δηλωθέντος Βρανᾶ, τό τε λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων καὶ ἕτερα χωραφιαῖα τόπια ὑπεργα καὶ νομαδιαῖα, πλησίον ὄντα καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων. ὥσαύτως ἀνήνεγκαν, ὅτι εὐρίσκουσι παρὰ τοῦ αὐτοῦ Βρανᾶ ἐπίθειςιν καὶ εἰς τὸ κτῆμα, ὅπερ κέκτηται ἡ μονὴ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης, τὰ Μῆλα λεγόμενον, οὐτινος κτήματος ὁ περιορισμὸς δηλοῦται διὰ τοῦ προσόντος τῇ μονῇ ἐγγράφου περιορισμοῦ τοῦ Παντοκράτορος. καὶ οὕτω μὲν τὰ τῶν μοναχῶν. ὁ δὲ γε Βρανᾶς οὐδὲν ἄλλο ἀντειπεῖν εἶχε πρὸς αὐτοὺς ἢ καὶ μόνην τὴν τοῦ μακροῦ χρόνου συνήθειαν καὶ νομὴν, ἐγγράφως δὲ οὕτε ἀντιβαίνειν πρὸς τὸ τῶν μοναχῶν μέρος ἴσχυεν, οὕτε τὰ πρὸς αὐτοῦ βοήθειαν ἐδύνατο παριστάν, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ τὰ περὶ τούτων δικάζοντες διέγνων καὶ ἀπεφάνησαντο, ὥς ἂν ἐπεὶ πρόσσεσι τῇ τοιαύτῃ σεβασμῇ βασιλικῇ μονῇ θεῖα καὶ προσκυνητὰ βασιλικά χρυσόβουλλά τε καὶ ἕτερα παλαιγενῆ δικαιώματα ἐπὶ τοῖς ἀφιερωθείσιν αὐτῇ κτήμασιν, ἔτι τε καὶ ἐγγραφοὶ περιορισμοὶ τῶν προσηκόντων αὐτῇ, καὶ συντάττονται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ εἰρημένα τόπια ὑπεργὰ τε καὶ νομαδιαῖα, κατέχωνται παρ' αὐτοῖς ταῦτα κατὰ τὰς περιλήψεις πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς δικαιωμάτων, καὶ καθὼς ὁ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, τοῦ Φωκά κυροῦ Μιχαήλ, ἐπὶ τούτοις διαλαμβάνει περίορος. ἔτι τε δικαιούται ἡ μονὴ κατέχειν καὶ τὸ κατὰ τὴν Βάρην κτῆμα, ὥς διαλαμβάνεται ἐν τῷ περιορισμῷ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ οὐδεμίαν εἰς τὸ ἐξῆς καταδυναστείαν εὐρίσκειν καὶ διενόχλησιν παρὰ τοῦ εἰρημένου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ, οὕτε μὴν παρὰ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἢ ἄλλου τῶν ἀπάντων τινὸς ἔνεκεν τῶν τοιούτων νομαδιαίων τε καὶ ὑπέργων τόπων, ὥσπερ δῆτα καὶ αὐτὸς ὁ Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς ἀνενόχλητος μενεῖ πάντως καὶ ἀδιάσειστος παρὰ τῶν τοιούτων μοναχῶν ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ οἰκείοις κτήμασι κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῷ δικαιωμάτων, μήτε τοῦ τοιούτου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ τῶν ῥηθέντων μοναχῶν κατατρέχοντος ἐπὶ τοῖς διαφέρουσι τούτοις, ὥς εἴρηται, ὑπέργοις τε καὶ νομαδιαίοις τοπίοις καὶ ἀλλοίοις κτήμασι τοῖς ἐμπεριελημμένοις

ἐν τοῖς τῆς μονῆς δικαιώμασι, μήτ' αὐθις τῶν μοναχῶν κατεπεμβαινόντων καὶ παρενοχλούντων αὐτῷ ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσι δίκαιον, ἀλλ' ἑκατέρου εἰς τὴν οἰκείαν ἐμμένοντος τάξιν καὶ θάτερον ἐώντος ἀνεπηρέαστον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον σεκρετικὸν γράμμα κατὰ μῆνα ἰουνιον τῆς νῦν τρεχούσης ἰδ' ἰνδ. τοῦ ςψλζδ' ἔτους, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν †.

† Ὁ νομοφύλαξ †.

IV. † Σημεῖωμα ἐμμάρτυρόν γεγονός τοπικῶς ἐκ προτροπῆς γραφικῆς τοῦ δομεστίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων χάριν τοῦ ἀπολυθέντος πρὸς αὐτὸν προστάγματος περὶ ὧν διενέξεων εἶχεν ἡ μονὴ καὶ καταδυναστειῶν παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ †.

† Μηνὶ μαΐφ ζ' ἡμέρᾳ δ' ἰνδ. ιε' ἐνώπιον τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, τοῦ τε σακελλίου τοῦ Λαπαρδᾶ, τοῦ κανστρισίου τοῦ Μυστηρινοῦ, τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίτου, Φωκᾶ' τοῦ Πακουρίνου, τοῦ ἀντίδουκος τῶν δεσποινικῶν κτημάτων τῆς Πέτρας, Κωνσταντίνου τοῦ Φραγγοπούλου, τοῦ Καλοσιδᾶ Λέοντος, τοῦ Μοσχηνοῦ Μιχαήλ, τῶν ὑπὸ τὸν Κομνηνὸν τὸν Βρανᾶν ἀνθρώπων, τοῦ τε Φυτειανοῦ καὶ τοῦ Σαραντηνοῦ καὶ ἀπὸ τῆς χώρας Μουρμούντων νομικοῦ τοῦ Κεραμάρη, Ἰωάννου τοῦ Φιλορμάτου, Ἰωάννου τοῦ Σπανολέοντος, Γεωργίου τοῦ Ζωωτοῦ, Μιχαήλ τοῦ Κομίτου, Ἐένου τοῦ Κοκκοβαύλου, καὶ ἀπὸ χώρας Πρινοβάρεως Κωνσταντίνου ἱερέως καὶ νομικοῦ τοῦ Κοπάδου, Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Μαυχῆ, Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Ῥοδιανοῦ, Λέοντος τοῦ Ληστοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Πυρράκη, Ἰωάννου τοῦ Ῥοδιανοῦ, Ἰωάννου τοῦ Μοσχολιβάνου, καὶ ἀπὸ τῆς Μανταίας Θεοδώρου τοῦ Μονομάχου, τοῦ Μαυροϊωάννου καὶ ἐτέρων †.

† Πρόσεισι μὲν καὶ τῇ κατὰ τὸ ὕρος τῶν Λέμβων διακειμένη σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ παλαιγενῇ δικαιώματα τοῦ αἰοδίου βασι-

λέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ διὰ χρυσοβούλλου λόγου ἐπικυροῦντος τὰ τῇ τοιαύτῃ μονῇ προσόντα, ἃ καὶ ἀριθμητοτέρως ἐμφέρονται ἐν τῷ καθολικῷ παραδοτικῷ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου καὶ δουκὸς τοῦ θέματος Θρακησίων καὶ Φιλαδελφείας, κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Φωκά, εἰς ὃ δὴ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ τοῦ χωρίου Μήλων ἦτοι Βάρης περιορισμὸς διερμηνεύει καὶ διὰ σημείων ἐκτυποῦται, διαχωρίζων τὰ δίκαια τῶν περίξ χωρῶν τῆς τε Πρινοβάρεος καὶ τῶν Μουρμουόντων, ἀλλ' ἢ τῆς πλεονεξίας λύσσα τοῖς ταύτην λέγω κεχαρμένοις ὡς μηδέποτε κόρον ἔχουσα καὶ τούτους δὴ τοὺς ἐκ τῶν Μουρμουόντων τῇ δυναστείᾳ χρωμένους ἐπίθεσιν, ὅτι πολλὴν τῶν προσόντων δικαίων τῇ μονῇ διειργάσαντο, εἰς ἑαυτοὺς ἐπηλάσαντες τὰ τῷ θεῷ ἀφιερωμένα, μηδοπωσοῦν προσφάσειν τι. κἀντεῦθεν οἱ μοναχοὶ διηνεκῶς πρὸς τὸν θεὸν ἀνατείνοντες τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς καὶ γινῶντες τὴν πτώσιν τοῦδε τοῦ ἀτοπήματος, τὴν τε ἑαυτῶν περιφρόνησιν καὶ τὴν ἐναργῆ δύναστίαν τῶν εἰρημένων πρὸς τὸ βασιλικόν καὶ θεῖον ὄψος ἀνέδραμον, μὴ φέροντες ὅλως τὸ ἀτόπημα· οἱ δὲ καὶ ἀντικριθέντες τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ τῷ Βρανᾷ ἢ τοῦ σεκρέτου δικαίωσις πρὸς αὐτοὺς ἀπελύθη δικαιώσεως ἕνεκα, ἐπικυρωθεῖσα καὶ διὰ βασιλικοῦ καὶ θείου προστάγματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπιστασίαν τοπικὴν ἄλλος κατεπέμφθη θεῖος ὁρισμὸς τῷ πανσεβάστῳ οἰκείῳ τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, δομεστικῷ τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων τῷ Σγουροπούλῳ, διοριζόμενος αὐτῷ ἐκεῖσε ἀπελθεῖν πρὸς ἐξέτασιν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, οὗτινος δὴ γραφὴν ἡμῖν προκεκόμικεν ὁ τῆς σεβασμίας ταύτης βασιλικῆς μονῆς ὁσιώτατος καθηγούμενος, ἱερομόναχος κῆρ Κάλλιστος, παρεγγυοῦσαν ἀφικέσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις ἅμα τῷ ἄνωθεν δηλωθέντι βασιλικῷ βεστιαρίτῃ τῷ Πακουρίανῳ, καὶ διὰ χρησίμων ἀνδρῶν μάθωμεν τὰ ὅρια τῶν εἰρημένων τοπίων τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις περιειλημμένων δικαιώμασι, καὶ ἀποκαταστήσωμεν κατὰ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἀνενοχλήτους τοὺς μοναχοὺς κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ πρῆστάγματος, ἀλλὰ καὶ δευτέρα γραφὴ τοῦ αὐτοῦ δομεστικῷ τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων ἀπεστάλη μεθ' ἐτέρων δύο μοναχῶν καὶ τοῦ ἀντιδουκὸς τῶν δεσποινικῶν κτημάτων, Λέοντος τοῦ Καλοειδᾶ, πρὸς τοὺς ὑπὸ παροικίαν ὄντας Μουρμουοντηνοὺς τῷ περιποθίτῳ γαμβρῷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, μεγάλῳ δομεστικῷ, πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ τῷ Ἀγ-

γέλῳ, ὅπως καὶ αὐτοὶ ἐπιδημήσωσι πρὸς ἡμᾶς, καὶ εἴπερ ἔχουσι δικαίωμά τι, ἐμφανίσωσιν αὐτὸ, οἳ καὶ ἐντυχόντες τῷ διενεργοῦν[τι] τὸ τοιοῦτον κτῆμα τῷ Μακρῷ ἅμα γηραιοῖς τοπικοῖς ἀνδράσιν, ὅφρ' ἐμὲ μὲν συνέθεντο ἐπιφωσκούσης ἔλθειν τῆς ἡμέρας, ἐννοήσαντες δὲ καὶ τὸ πῶς ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδικῶν οὐ δύναται προσπελάσαι τῇ ἀληθείᾳ, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων ἔργων. διὸ καὶ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν οἰόμενοι ὥς δυνάμει καὶ αὐδῆς δικαιοῦσθαι τῇ χρησαμένῃ φυγοδικίᾳ. ὁ δὲ γε πανευγενέστατος Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς, μετάκλητος γεγονώς, εἶξε τοῖς βασιλικοῖς καὶ θείοις προστάγμασι, καὶ ἅμα τοῖς κατ' ὄνομα δηλωθεῖσιν ἀνωτέρω ἀνδράσι τὰ ὅρια διήλθομεν ἀνὰ χεῖρας κρατοῦντες τῶν προσόντων τῇ σεβασμῇ μονῇ παλαιῶν δικαιωμάτων· στάντες οὖν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ λεγομένῃ τὰ τῆς Μανικαραίας καλύβια, εὗρομεν λίθον μαῦρον τῇ γῇ προσερριμένον ἐγκεκολαμμένοις γράμμασιν ἔχοντα· ὅρος Μήλων. εἶτα ἐκ τῶν Μουρμούντων ὁ Ζωωτὸς μετ' ἐντολῆς ἀνωθεν ἐπὶ πολὺ ὑπέδειξεν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ περιόρῳ δηλούμενα χωμάσσια τοῦ προστάτου καὶ τοῦ Βλαττεροῦ ἐνώπιον πάντων, ἔνθα εὐρέθη καὶ ὁ δηλωθεὶς ἐν τῷ χάρτῃ λίθος μαῦρος, οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπέχων πρὸς ὕψος τῇ γῇ, πλατὺς, τετράγωνος, ἐπὶ μήκει ἔχων ἐν μὲν τῷ μέσῳ τυπὸν βραχὺν τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ γωνίαις τὸ γάμμα στοιχείον, ἐν δὲ τῇ πρὸς δύοσιν ἐτέρᾳ γωνίᾳ, ἐν ἣ ἐντετύπωτο τὰ ἀπὸ παλαιοῦ ἐγκεκολαμμένα γράμματα κοῖλα δι' ἐγχειριδίου ἀνδρὸς εὗρομεν σεσημμένην πρὸς ἀπάλειψιν τῶν ἐν αὐτῷ γραμμάτων. αὐδῆς οὖν διαπεράσαντες τὸν ἐκεῖσε χεῖμαρρον ἀνήλθομεν εἰς τὸ τοῦ Μαζοχόρτου ὅρος. εἶτα τὴν ῥάχιν τοῦτου ἐπὶ πολὺ τὴν διαιροῦσαν ἔνθεν πρὸς ἄρκτον καὶ ἔνθεν πρὸς νότον τὰ ὕδατα. εἰδ' οὕτως κατελάβομεν τῆς τοῦ Ξολοκάστρου κορυφῆς καὶ κατήλθομεν εἰς τὴν λεωφόρον ὁδόν, δυτικὸν μέρος τὴν λεγομένην παχεῖαν φάμμον πλησίον τῆς θαλάσσης, ἐν ἣ εὐρέθη λίθος μέγας εἰς ὅψιν τῆς γῆς κείμενος θωκοειδής. ἐν τούτῳ οὖν πρὸς ἀνατολὴν εἰσὶ γράμματα ἐγκεκολαμμένα δηλοῦντα· Λέμβου. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ λίθου ὅπισθεν ἐγγέγραπτο· ὅρος. ἀλλοιωθεὶς διὰ σιδήρου ἀπαλείφας καὶ τὰ γράμματα, ὃν δὴ λίθον μετὰ τῶν ἄλλων τεθέατο αὐτοφῶ καὶ ὁ Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς μεθ' ἡμῶν. καὶ τὰ μὲν τοῦ περιόρου τοῦ τῶν Μήλων χωρίου ἀριδήλως ἡμῖν ἐσαφήνισαν, αἰδεσθέντες ἅπαντες, ὥς χριστιανοί, τὸν ἐξενεχθέντα πνευματικόν

δεσμόν. μετίομεν δὲ καὶ ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς μονῆς τὰ Παλάτια, ἐν ᾧ εὑρίσκεται καὶ λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων, ὃ δὴ λιβάδιον ἐμφέρεται ἐν τῷ τῆς μονῆς παραδοτικῷ· περιελθόντες οὖν τοῦτο γύρωθεν μεμαρτύρητο παρὰ ἀξιολύτων ἀνδρῶν, δυναστεύεσθαι διηνεκῶς τῇ μονῇ ἐν τῷ τοῦ ἀμητοῦ καιρῷ παρὰ τῶν ἐποίκων τοῦ χωρίου Μορμούντων, κατεπεμβαίνοντων ἀδεῶς καὶ εἰσαγόντων καὶ ἐξαγόντων τὰ ζῶα αὐτῶν πάντα ἐπὶ τοῦτο, μηδωποσοῦν κατὰ τινὰ διακαιομένοι τρόπον ἢ μόνον τῷ πλησιάζειν μερικῶς πῶς, τρόπῳ δὲ δυναστικῷ, πλησίον δὲ τοῦ ζευγηλατείου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ εὑρίσκεται λίθος μαῦρος τετράγωνος, εἰς ὃν εἰσι γράμματα ἐγκεκολλημένα· ὅρος Λέμβου. ἐντὸς δὲ τούτου εὑρίσκονται ὁσπῆτια τοῦ δηλωθέντος Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ, δι' ᾧ καὶ διέγνω ὁ αὐτὸς Κομνηνὸς καὶ ἀπεφάνητο, ἐκουσίως χαλασθῆναι καὶ ἐκθεμελιωθῆναι. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων διὰ ἀληθοῦς μαρτυρίας καὶ ἐπιστάσις τοπικῶν ἀξιολύτων ἀνδρῶν ἤτησαντο οἱ μοναχοὶ δῆλα γενέσθαι διὰ σημειώσεως, ἅπερ καὶ γεγονότα ἐπεδόθη εἰς ἀσφάλειαν. μὴνὶ καὶ ἰνδὶ τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης †.

V. † Γράμμα ἀποκαταστατικὸν τοῦ δομεστίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων χάριν ὧν ἡδίκηει καὶ κατεδυνάστευε τὴν μονὴν Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς, δι' ὧν προέβη καὶ ἡ σεκρετικὴ δικαίωσις καὶ προσκυνητὰ προστάγματα καὶ τοπικὴ σημειώδης μαρτυρία †.

† Ἐπεὶ ὠρίσθη παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὅπως τηρήσω τὴν διένεξιν, ἣν εἶχεν ἡ σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τῶν Λέμβων μετὰ τοῦ οἰκείου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, κυρῷ Μιχαὴλ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ, ἐπὶ τινι τοπίῳ λεγομένῳ Μῆλα ἤτοι Βάρη, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν εἰς ὅπερ ἔχει δίκαιον, ἵνα μὴ καθέλκηται παρὰ τοῦ μέρους αὐτοῦ δὴ

τοῦ Βρανᾶ ἢ παρ' ἐτέρου προσώπου πλησιςχωροῦντος τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ θείου καὶ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ, διὸ κατεπειγόμεν ἡγῶ ὑπὸ τῆς πολλῆς μου ἐνοχῆς, καὶ οὐκ ἡδυνήθην αὐτὸς ἀπελθεῖν καὶ τηρῆσαι ταύτην, ἀπέστειλα σύντροφόν μου βε-
 στιαρίτην τὸν Πακουριάνον καὶ τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντας τῆς ἀγιο-
 τάτης μητροπόλεως Σμύρνης, τὸν τε χαρτοφύλακα καὶ τὸν πρωτοπα-
 πᾶν σὺν αὐτοῖς καὶ τὸν σακελλίου καὶ τὸν κανστρίσιον, καὶ ἀπελθόν-
 τες τοπικῶς ἐκείσε παρόντος καὶ τοῦ δηλωθέντος Κομνηνοῦ τοῦ
 Βρανᾶ κοροῦ Μιχαὴλ εἰς τὸ τηρῆσαι καὶ εὑρεῖν, ὅποιον μέρος τῶν
 ἀμφοτέρων ἔχει δίκαιον. ὅθεν καὶ τηρήσαντες ἀκριβῶς τὴν τοιαύτην
 διένεξιν καὶ σημειωματικῶς αὐτὴν ἐκθέμενοι καὶ πρὸς με στείλαντες
 τὸ σημείωμα ἀποκατέστησα τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν τῶν
 Λέμβων τοῦ εἶναι ἀνενόχλητον καὶ ἀδιάσειστον ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ
 Βρανᾶ κατὰ τὴν γεγυνοῦσαν αὐτῇ πρότερον σεκρετικὴν κρίσιν καὶ τὴν
 νῦν γινομένην ἀρτίως σημειωματικὴν διάγνωσιν τὴν ἐξ ἐπιτροπῆς
 ἡμετέρας γενομένην παρὰ τῶν ἄνωθεν δηλουμένων ἀρχόντων ἐκκλη-
 σιαστικῶν καὶ τοπικῶν χρησίμων ἀνδρῶν, ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, καὶ
 ὀφείλει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ δηλωθεῖσά τε σεβασμία μονὴ
 διαμένειν ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος ἐπὶ τῷ δηλωθέντι τοπίῳ αὐ-
 τῆς ἀπὸ τε τοῦ μέρους Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ καὶ ἀφ' ἐτέρου πλησιά-
 ζοντος αὐτῇ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος καὶ τῆς
 σημειωματικῆς μαρτυρίας καὶ ἐπιστασίας τῆς γινομένης παρὰ τῶν
 ἄνωθεν δηλωθέντων. διὰ τοῦτο γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον
 γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων δι'
 ἀσφάλειαν. μηνὶ ματίῳ ἰνδ. ιε' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
 θέντου καὶ βασιλέως Μανουὴλ σεβαστοῦ Σγουρό-
 πουλος, ὁ δομέστικος τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων †.

VI. † Ἐτερον πρόσταγμα, διοριζόμενον περὶ τοῦ
 αὐτοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ καὶ περὶ τῶν Μουρ-
 μουντηνῶν, ὡς ἀδίκως καταδυναστευομένων τὴν
 μονὴν εἰς ἧ ἔχει δίκαια †.

† Οἰκείε γραμματικῆ τῆς βασιλείας μου, δοῦς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Φωκᾶ Αὐτωρειανέ. οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης τῶν Λέμβων, ἀναδραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου, ἀνέφερον, ὅτι κέκτῃται ἡ κατ' αὐτοὺς τοιαύτη σεβασμία μονὴ διὰ παλαιγενῶν χρυσοβούλλων, ἔτι δὲ καὶ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου περὶ τὸν τόπον τῆς Βάρης καὶ τῶν Παλατίων τόπον ὁρεινόν τε καὶ λιβαδιαῖον, παραδεδομένον καὶ περιωρισμένον τοῖς τοιοῦτοις μοναχοῖς διὰ διαφόρων ἀπογραφικῶν ἀποκαταστάσεων, ὥς δὲ ἡδικοῦντο καὶ κατεδυναστεύοντο πρὸ καιροῦ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου, Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ κυροῦ Μιχαήλ, ἀνέδραμον ἐνταῦθα καὶ ἐκρίθησαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ σεκρέτῳ τῆς βασιλείας μου, καὶ ἐδικαιώθησαν οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ εἰς τὸ κατέχειν τὸν τοιοῦτον τόπον αὐτῶν ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ. ἐπορίσαντο δὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σεκρετικῇ κρίσει καὶ πρόσταγμα καὶ κατεῖχον ἕκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν τὸν τοιοῦτον ὁρεινόν καὶ λιβαδιαῖον τόπον ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστός. ἀρτίως δὲ εὐρίσκουσιν οὐκ ὀλίγας καταδυναστείας καὶ ἀδικίας ἐπ' αὐτῷ παρὰ τοπικῶν, τῶν Μουρμουνηγῶν λεγομένων, μὴ ἀρκουμένων ἐπὶ τῷ νέμεσθαι τὰ ζῶα αὐτῶν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον, καθὼς καὶ τὰ τῶν τοιούτων μοναχῶν ζῶα εἰς τὸν τόπον τῶν τοιούτων Μουρμουνηγῶν κατὰ τὴν προτέραν συνήθειαν, ἣν εἶχον καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀλλὰ πειρωμένων κατακρατεῖν καὶ ἰδιοποιεῖσθαι ἀμετόχως τὸν τοιοῦτον τόπον καὶ ἐδεήθησαν διὰ τοῦτο τῆς βασιλείας μου, ἥτις καὶ διορίζεται σοι, ὥς ἂν ἐπιστῇς ἐκεῖσε τοπικῶς καὶ τηρήσῃς τὰ τῆς τοιαύτης ἀναφοράς αὐτῶν, καὶ εἴπερ εὐρήσεις οὕτως ἔχουσαν τὴν ἀλήθειαν, δεφενδεύσῃς τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσῃς, ἵνα κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων, ἔτι δὲ καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν συνήθειαν, ἥτις ἐπεκράτησε μέχρι τοῦ νῦν εἰς αὐτοὺς, κατέχῃσι μὲν τὸν διαληφθέντα ὁρεινόν καὶ λιβαδιαῖον τόπον αὐτῶν, καὶ οὐδὲν εὐρίσκωσιν ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ αὐτοῦ μήτε παρὰ τῶν διαληφθέντων τοπικῶν, μήτε παρ' ἑτέρου τινὸς διασεισμὸν ἢ καταδυναστείαν τινά· ἔχῃσι μέντοι τὰ τῶν τοιούτων ζῶα τὴν νομὴν αὐτῶν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον ἀκωλύτως, ὡσαύτως καὶ τὰ τῶν εἰρημένων μοναχῶν ζῶα εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ὥς

εὐρήσεις, ὅτι ἐπεκράτησε μέχρι τοῦ νῦν ἡ συνήθεια εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὅρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐκτεβρίῳ ἰνδ. πρώτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLXXIX. Sine anno, mense septembri, ind. I; octobri, ind. XII; iulio, ind. II.

Imperator monasterio donat ducentos modios salis.

I. † Πρόσταγμα τυπωματικὸν χάριν τῶν διακοσίων μοδίων τοῦ ἄλατος, ὃν λαμβάνει ἡ μονὴ κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν τῆς Σμύρνης ἀλυκῶν †.

† Τοιοῖ ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς προστάξεως λαμβάνειν κατ' ἔτος τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τῶν ἀλυκῶν τῆς Σμύρνης, ὡς καινισθεῖσαν ἀρτίως παρὰ τῆς βασιλείας μου, ἄλατος μοδίους ἀνοννικοὺς διακοσίους, ἐφ' ᾧ καὶ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ὑφείλουσιν οἱ διενεργοῦντες τὴν τοιαύτην ἀλυκὴν διδόναι κατ' ἔτος καὶ τοὺς διακοσίους μοδίους τοῦ ἄλατος πρὸς τὴν εἰρημένην μονὴν ἀπαραλείπτως καὶ ἀνακρωτηριάστως. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ μονῇ τῆς βασιλείας μου καὶ ὁ παρὼν ὁρισμὸς τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐκτεβρίῳ ἰνδ. πρώτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου κάτωθεν, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσιν †.

II. † Ἅλλοτερον πρόσταγμα, διοριζόμενον καὶ τὸ τοιοῦτον περὶ τοῦ ἄλατος †.

† Ὁ κρατῶν τὰς κατὰ τὴν Σμύρνην ἀλυκὰς δικαίῳ τοῦ δημοσίου, ἐπεὶ συνήθεια ἐστὶ δίδοσθαι κατ' ἔτος πρὸς τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν τοιούτων ἀλυκῶν ἄλατος μοδίους διακοσίους, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν

ἐπιδώσεις καὶ σὺ ἀρτίως πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἄλατος
μοδίους διακοσίους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν τοιούτων ἀλοκῶν καὶ δε-
χθήσεται σοι. ποιήσον οὖν κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου
ὄρισμόν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἡμέτερον ὁκτωβρίῳ ἰνδ. δωδεκάτης δι'
ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
χειρός †.

III. † Ἐτερον πρόσταγμα, διοριζόμενον καὶ τὸ
τοιούτον περὶ τῆς δόσεως τοῦ ἄλατος †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, πρωτοερακάρις
κύριε Κωνσταντίνε Χαδηνέ. ἐπεὶ συνήθειαν εἶχεν ἡ σεβασμία μονὴ
τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων λαμβάνειν ἐτησίως ἄλατος μω-
δίους διακοσίους, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν κατὰ τὴν
συνήθειαν διδῶς καὶ σὺ τοὺς τοιούτους μοδίους τοῦ ἄλατος κατ' ἔτος
πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀνυστερήτως καὶ χωρὶς τινος
ἀφορμῆς καὶ προφάσεως, ὡς ὑφειλόντων δέχεσθαι σοι εἰς τὸ τῆς βα-
σιλείας μου βεστιάριον. ἀλλὰ καὶ οἱ μετὰ σέ ἐλευσόμενοι κρατεῖν
τὰς τοιαύτας ἀλοκὰς ὑφείλουσι καὶ οὗτοι τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος
ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου διδόναι τοὺς τοιούτους διακοσίους μοδίους
τοῦ ἄλατος πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀνυστερήτως πάντη
καὶ ἀνεγκρατήτως, ὡς ὑφειλόντων δέχεσθαι καὶ τούτοις εἰς τὸ τῆς
βασιλείας μου βεστιάριον. ποιήσον οὖν, καθὼς σοι διορίζεται ἡ βασι-
λεία μου. ἀντίστρεψον δὲ τῷ μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς
καὶ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ὄρισμόν δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἡμέτερον ἰουλίῳ ἰνδ. β' δι' ἐρυθρῶν γραμ-
μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CLXXX. 6802—1294, 23 martii, ind. VII.

Gudeles Tyrannus monasterio cedit possessiones suas.

Initium deest.

οἷσπερ ἀνεθέμην ἐξ ἀγορασίας, ὅπως ἂν εὕρισκῃ ἀπὸ τοῦδε κρείττονι

τὴν ἀνοικοδομὴν καὶ βελτίωσιν. ἔχει δὲ προηγουμένως τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς ἀκαταπαύστως, καὶ ὁ δεσπότης ἡμῶν ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς μετὰ καὶ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ. εἰσὶ δὲ τὰ ἀνατεθειμένα ἐργαστήρια τὰ τζόχας πωλοῦντα τέσσαρα. πύργος μετὰ μαγκιπείου καὶ ἐργαστηρίου. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ἀνὰ χρόνον ἕνα ἐνοίκιον ὑπέρπυρα διακόσια. ἀμπέλια τρία, ὥσει μοδίων ἀνοννικῶν τεσσαράκοντα. ξυγγλατεῖον ἐν τόπῳ τῷ καλουμένῳ τὰς Πηγὰς ὥσει μοδίων θαλασσίων δέκα, ζευγάρια δύο, ἀργὰ τέσσαρα, ἄλογα δύο, ἕτερον μαγκιπεῖον τὸ ἐν τῷ ἀγγουρείῳ, λουτροῦ τὸ ἥμισυ, ἀμπέλιον ἐντὸς τούτου, χωράφια, ὀσπήτια καὶ ἄλλα τινὰ ὑλικά, ὅσα καὶ εἶδον οἱ τοιοῦτοι μοναχοί. ἔχω γοῦν χάριν τούτων τῶν ὀσπητίων χρέος ὑπέρπυρα τετρακόσια εἴκοσι, καὶ κατεδέξαντο οἱ τοιοῦτοι ἅπαντες μοναχοὶ τὰ μὲν ἑκατὸν πεντήκοντα ἀπεκβαλεῖν μέχρις ὀλίγου καιροῦ, τὰ δὲ ἕτερα ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐξέρχεσθαι κτημάτων καὶ ἐξ ἄλλων τρόπων, ὧν εἶδον αὐτοὶ ὡς οἰκοκύριοι, ἀνατίθῃμι καὶ τὰ ἐν τῷ Νομφαίῳ ὀσπήτια καὶ ἐργαστήρια. ἔξωθεν γοῦν τούτων ἐκράτησα λόγῳ μου ὥσπερ μερίδιόν τι ἐνὸς ἐργαστηρίου μυρεψικοῦ καὶ ὀσπητίου ἐντὸς τῶν ἀναγεγραμμένων, ἵνα μηδὲν ἔχωσιν οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ τινὰ ἐξουσίαν διασεῖσαί με τὸ τυχόν, ἀλλ' ὅπου ἂν βούλωμαι ἀποδοῦναι ἀκωλύτως ἔχω ὡς κύριος τῶν τοιούτων. τὰ δὲ εἰσοδιαζόμενα ἀπὸ τῶν τοιούτων πάντων κτημάτων καὶ ἐξοδιαζόμενα πρὸς περιποίησιν καὶ βελτίωσιν καὶ ἀνάκτισιν τοῦ μοναστηρίου ἕνα ἐπ' ἐμοὶ καταρτίζονται μετὰ καὶ εἰδήσεως τῶν ἐνταῦθα μοναχῶν. εἰ δὲ πού τυχῇ καὶ οὐχ εἰς σύστασιν καὶ αὔξησιν τοῦ τοιοῦτου κτήματος καὶ ἀπαρτισμόν, εἰς δὲ πολλὰ ἔκαμον (θεὸς ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης οἶδεν) ἀνακτίσασθαι καὶ συστήσαι οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ διατρέχουσιν, ἀλλ' εἰς ἀφανισμόν ἢ οἱ νῦν λεγὼ ἢ οἱ μετέπειτα, ἵνα ἔχωσιν ἐπ' ἀδείας οἱ καθ' αἵματός μου ἀνακρίνειν καὶ ἀνατρέπειν τὴν πᾶσαν τοιαύτην συμβίβασιν. συμφωνοῦσι δὲ οἱ μοναχοὶ ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων, ἵνα ἔχω δι' ὅλου ἀταράχως τὴν ζωὴν μου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μοναχοὶ ἅπαντες καὶ τὰ, ἅπερ ἐκράτησα λόγῳ μου εἰς μικράν μου περιποίησιν, ἔξω καὶ εἰς αὐτὰ ἐπ' ἀδείας ποιῆσαι, ὃ θέλω. εἰ δὲ οὐ πληροῦσιν οἱ μοναχοί, ὅσον συνεφώνησαν, ἡγουν εἰς ἀνάκτισιν καὶ βελτίωσιν τῆς μονῆς, ἵνα ἔχω αὐτὸς ἐπ'

ἀδείας ἐγκλητεῦσαι αὐτοὺς εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἣ καὶ εἰς τὸν αὐθέντην ἡμῶν, τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, καὶ ἐμφανιζομένης τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ μὴ φυλάσσοντες οἱ ἀμφοτέροι, ἵνα ἐκπίπτῃ παραυτίκα ὁ μὴ φυλάσσων καὶ στέργων τὰ ἀναγεγραμμένα, καὶ ἐκδιώκῃται καὶ ἀπὸ παντὸς δικαστηρίου ἐκκλησιαστικοῦ τε λέγω καὶ πολιτικοῦ ἢ αὐτὸς ἢ τὸ μέρος τῶν μοναχῶν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράμμα εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς μηνὶ μαρτίῳ κγ' ἰνδ. ζ' τοῦ ςω δευτέρου ἔτους. † Γέγονε δέ τις ἀμφιβολία παρὰ τῶν μοναχῶν περὶ τοῦ οἰκήματος καὶ τοῦ περιβολίου, οὗτινος ἐνὶ πλησίον τοῦ μοναστηρίου, ὅτι μετὰ τὸ ἐκδημῆσαι τῶν ἐνταῦθα ἵνα ἔξει ἐπ' ἀδείας, εἴ τι ἂν βούλεται ποιῆσαι καὶ εἰς αὐτὸ ὥς καὶ τὰ ἕτερα, καὶ ἐτάχθη οὕτως τὰ ἔξωθεν τῆς μονῆς καὶ ὕλικά τινὰ, καὶ ἔχῃ ἐπ' ἀδείας, ὅπου ἂν θελήσω ἀφιερῶσαι, τὸ δὲ ὁσπῆτιον σὺν τῷ περιβολίῳ μετὰ θάνατόν μου, ἵνα κατέχῃται παρὰ τῆς μονῆς ἄνευ τινὸς προφάσεως †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Γουδέλης ὁ Τύραννος †.

CLXXXI. Sine anno et mense.

Patriarcha Arsenius iura et privilegia monasterii confirmat.

† Γράμμα τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου, κυροῦ Ἀρσενίου, ἀποδιῶκον πάντα τὸν βουλόμενον ἐπηρεάζεται τὸ οἶονοδὺν τῶν τῆς μονῆς πραγμάτων διὰ βάρους ἀφορισμοῦ †.

† Καὶ λέμβος οὐκ ἂν τύχῃ εὐπλοίας μὴ τοῖς συντείνουσιν εὐδοιμένη καὶ ἰστία μὲν καὶ λαίφῃ εὖ ἡσχημένα καὶ διευθετισμένα πρὸς ταχυτῆτα κινήσεως ἔχουσα, πτερουσομένη δ' ἀπὸ ῥίπης ἀκμαζόντων γένναίων καὶ σθεναρῶν ἰθυνητῆρος ἰδιοσύναις καὶ εὐτεχνίαις ἀμεμφῶς οἰακοστροφομένη καὶ ἄριστα καὶ πάντα πλουτοῦσα πρὸς εὐδρομίαν τε καὶ ἀσφάλειαν. τοῦτό που καὶ ὁ τῆς Λέμβου σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς καθηγούμενος, ὁ ἱερομόναχος Κύριλλος, εἰς νοὺν λαβὼν καὶ ἐπαινετῶς σκεψάμενος ἐπαινετώτερον διεπράξατο, καὶ ἤδη τὴν ἡγουμενείαν καὶ προστασίαν τῆς μονῆς ταύτης τοῦ Λέμβου δε-

ἔσμενος καὶ τῆς ἡμῶν σιγίλλiou μετριότητος ἐδεήθη τυχεῖν πρὸς ἐπι-
 βεβαίωσιν τῆς προσούσης ἐλευθερίας ἐπὶ πᾶσι τοῖς τῇ μονῇ προσαρ-
 μόσασσι, καὶ σεπτὰ βασιλικά χρυσοβούλλα καὶ προστάγματα κεκτημέ-
 νος, κατασφαλιζόμενα τοῖς ὑπάρχουσι τῇ τῶν Λέμβων μονῇ τὸ ἀκα-
 ταδούλωτον καὶ ἀνεπηρέαστον καὶ ἡμέτερον πορισθῆναι σιγίλλιον καθ-
 ικέτευσε κατοχυρωτικόν καὶ τοῦτο τοῦ ἀνενοχλήτου καὶ ἀδιασεί-
 στου τῶν τῆς μονῆς καὶ αὐτῆς. ἡ οὖν μετριότης ἡμῶν, ἀποδεξαμένη
 τὴν τούτου γνώμην καὶ τὸ ἐν καλοῖς σπουδαῖον καὶ θεάρεστον αὐτοῦ
 ἐπαινέσασα, οὐκ ἐβράδυνε πρὸς τὴν αἵτησιν, οὐκ ἀηδῶς διετέθη πρὸς
 τὴν ἐκπλήρωσιν, ἀλλ' ἀσμένως καὶ ταχέως τὸ τέλος πρὸς τὴν ἰκεσίαν
 ἐπήνεγκε· καὶ ἰδοὺ τῇ παρὰ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνδεδομένη ἡμῖν
 ἐξουσία διοριζόμεθα, οὕτω συντηρεῖσθαι πάντα τὰ τῇ μονῇ τῶν Λέμ-
 βων προσαφιερωθέντα κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν θείων καὶ σεπτῶν
 βασιλικῶν χρυσοβούλλων καὶ ὁρισμῶν καὶ πάντῃ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὴν
 καὶ περὶ αὐτὴν, ὅπου δ' ἂν καὶ διάκεινται, διαφυλάττεσθαι ἐλεύθερα
 καὶ ἀνεπηρέαστα καὶ ἀπὸ πάντων προσώπων καὶ ἀπὸ πάσης ἐξουσίας
 δημοσιακῆς τε καὶ ἀρχοντικῆς κεκτηθῆναι τὸ παντελῶς ἀδιάσειστον
 καὶ μηδόλως ἔχειν ποθὲν παρενόχλησιν ἢ ἐπιζήμιον τὰ τῆς μονῆς,
 δηλαδὴ μετόχια, ζευγηλατεῖα, βιβάρια, ἢ [οἱ] εἰς τὴν Μάνταιαν καὶ
 τὰ Παλάτια καὶ τὸ χωρίον τὴν Βάρην ἦτοι τὰ Μῆλα πάροιχοι αὐτῆς
 καὶ οἱ εἰς τὴν Σμύρνην πάροιχοι αὐτῆς καὶ οἱ εἰς Ποταμοὺς ἤγουν
 τὰ Σφοῦρνου καὶ οἱ ἄλλαχοῦ ὅπουδῆποτε ἐν τόποις τῆς μονῆς προσ-
 καθήμενοι δουλεύεται καὶ πάροιχοι τῆς μονῆς καὶ τὰ χειρογρίπια δὲ
 τὰ προσόντα αὐτῇ, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλια καὶ χωράφια καὶ ἐλαϊκὰ
 δένδρα καὶ ἐργαστήρια καὶ πᾶν ἄλλο, εἴ τι τῇ μονῇ ταύτῃ τῶν Λέμ-
 βων πρόσσεστιν ἐξ ἀγορασίας ἢ ἐκ προσενέξεως φιλοθέων ἀνδρῶν,
 ἀπλῶς γὰρ καὶ καθόλου ἀπαξάπαντα χωρία καὶ οἱ πάροιχοι καὶ τὰ
 κτήματα τῆς μονῆς ταύτης τῶν Λέμβων, τὰ τε ἐξ ἀγορασιῶν εὔτε
 ἐκ προσενέξεων, οὕτω διατηρεῖσθωσαν κατὰ τὰς σεπτὰς κελεύσεις τῶν
 θείων καὶ σεβασμίων βασιλικῶν χρυσοβούλλων καὶ ὁρισμῶν ἀκατα-
 ζήτητα καὶ ἀνενόχλητα ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας ἤγουν ἀγ-
 γαρείας, ζημίας, φωμοζημίας, κατεργοκτισίας, καστροκτισίας, πλωτί-
 μων ἐκβολῆς, ἐξελάσεως πεζῶν, ἀέρος, ἐννομίου, συνδοσίας καὶ ἄλλης
 πάσης ἀπαιτήσεως καὶ βάρους παντὸς κατὰ χώρας καὶ κατὰ τόπους
 ἐπερχομένων. καὶ μηδεὶς τῶν τῆς μονῆς ταύτης παροίκων, ὅπου δ'

ἂν καὶ προσκἀθηται, συμπληρμελείτω μετὰ τῶν λοιπῶν παροίκων τῶν
 εἰς ἄλλο ὑποκειμένων πρόσωπον, μηδὲ οἱ ἐν τῇ Σμύρνῃ αὐτῇ συνε-
 πηρεαζέσθωσαν μετὰ τῶν Σμυρναίων, ἀλλὰ πάντες ἐκ πάντων ἐλεύ-
 θεροι διαφυλαττέσθωσαν καὶ ἀνεπηρέαστοι διὰ τὸ οὕτω βούλεσθαι
 τὰ προσόντα τῇ μονῇ οὐκ ἐπὶ βασιλικὰ χρυσόβουλλα καὶ προστάγματα.
 τοῦτο τοίνυν εἰδέτω πᾶς ὁ τολμήσων ἐπηρεαστικόν τι ἐπαγαγεῖν κατὰ
 τινος τῶν τῆς μονῆς, ὥς ὁ τοιοῦτος, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ εἴη, ὥς
 καταφρονητῆς τῶν θεαρέστων καὶ βασιλικῶν κελεύσεων ὑπὸ ἀφορι-
 σμὸν καθυποβληθήσεται τὸν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετρίοτης, ἥτις τὸ
 παρὸν αὐτῆς σιγγιλιῶδες γράμμα ἐξέθετο τῇ μονῇ ταύτῃ τῶν Λέμβων
 εἰς ἀσφάλειαν †.

II.

Acta monasterii Sancti Pauli in monte Latro prope Miletum e codice vaticano.

I. Sine anno, 24 martii, ind. V.

Magnus logotheta Strategopulus monasterio S. Pauli adiudicat prædium Alexandrii.

Μηνὶ μαρτίῳ κδ', ἡμέρᾳ ε', ἰνδ. ε'. παρουσίᾳ τοῦ πρωτοπανσεβάστου κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ὑαλέα, τοῦ εὐγενεστάτου κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ πανυπερσεβάστου σεβαστοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Χιλαρηνοῦ, τοῦ οἰκείου τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Ἀγγέλου καὶ ἐτέρων, τοῦ ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ γραμματικοῦ, κυροῦ Νικολάου τοῦ Καλοήθους, καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων.

Ἦλθον μὲν καὶ ἄλλοτε εἰς διενέσεις δικαστικὰς χάριν τοῦ προαστείου τοῦ Ἀλεξανδρίου αὐτοὶ τε οἱ ἔποικοι τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν καὶ οἱ τῆς Ἀμαζονοκορακίας μετὰ καὶ τοῦ μέρους τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἅτε καὶ ἀντιποιοιμένης τοῦ τοιοῦτου προαστείου, ὡς δῆθεν αὐτῇ δεδωρημένου καὶ παραδεδομένου· ἐπεὶ δὲ μετὰ τὰς πολλὰς διδασκαλίας ἐπεκαλέσαντο οἱ Σαμφηνοὶ τὸ ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ δικαστήριον, ἡρέσθησαν δὲ εἰς τοῦτο καὶ οἱ ἀντιδικοῦντες αὐτοῖς, καὶ κατέλαβον καὶ ἀμφοτέρα μέρη, ἦλθον δὲ ἐν ταύτῃ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Κλεισοῦρας, λέγοντες καὶ αὐτοὶ ἀδικεῖσθαι παρὰ τῶν Σαμφηνῶν, πειρωμένων τῷ λόγῳ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Ἀλεξανδρείου συνεπισπάσασθαι καὶ τινα οὐκ ὀλίγα τοπία ἐκ τῶν δικαίων τῆς Κλεισοῦρας, τῷ Ἀλεξανδρεῖ συμπαράκειμενα, ὠρίσθημεν δὲ ἡμεῖς τῇ τοιαύτῃ ὑποθέσει διαιτεῖσθαι δικαστικῶς, ἀπητήσαμεν τὰ μέρη ἐμφανίσαι, εἴ τι που ἔγγραφον δικαίωμα ἔχουσι· καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου

τῶν ἀνακαλουμένων το Ἀλεξάνδριον Σαμφηνῶν εὐθὺς προπηδήσαντες καὶ τὸν ἡμέτερον λόγον ὥσανει προαρπάσαντες ἐπὶ τοῦ μέσου προέθεντο χαρτῶα δικαιώματα ταῦτα, ἥγουν πρόσταγμα τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, δι' οὗ ἐδωρήθη τὸ αὐτὸ προάστειον τῇ τοιαύτῃ μονῇ μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καλαμῶνος, ἀκολουθῶς τῷ προστάγματι παράδοσις τοῦ πανσεβάστου ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Τζυκῆ, δουκὸς ὄντος τῷ τότε τοῦ θέματος Μυλάσσης καὶ Μελανουδίου, γενομένων πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς. ἕτερον πρόσταγμα ἐξ ὑπομνήσεως τῶν βόναχων ἐξενεχθὲν πρὸς τὸν σεβαστοκράτορα ἐκείνον, τὸν Κοντοστέφανον κύριον Νικηφόρον, καὶ πρᾶξιν αὐτοῦ ἀποκαταστατικὴν ἐγγράφον καὶ μαρτυρίαν διὰ σιγνογραφίων ἐγγωρίων, ἐπιβεβαιωθείσαν καὶ δι' ὑπογραφῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ τε τοῦ Λίμνης καὶ τοῦ δικαίῳ τοῦ Μιλήτου, ἀκολουθῶς δὲ καὶ ἐπικυρωτικὴν αὐτῶν βασιλικὴν πρόσταξιν. ἕτερον ὁρισμὸν πρὸς ἐμὲ τὸν Κρατερόν ἀπολυθέντα, μήπω δὲ καὶ ἐνεργηθέντα διὰ τὸ μὴ γενέσθαι μοι περὶ τούτου ἐκεχειρίαν. ἑτέραν πρόσταξιν φέρουσιν μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. δ' ἐξ ὑπομνήσεως τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἐξενεχθεῖσαν καθοριζομένην τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ κυρῷ Ἰαννακίῳ τῷ Γαβρᾷ ἐπιστῆναι κατὰ τόπον καὶ ἐρευνῆσαι τὰ περὶ τούτου καὶ πρᾶξιν ἐγγράφον ἐκτεθειμένην παρ' αὐτοῦ δι' ἐπιστάσις τούτου ἀπὸ μαρτύρων τῶν πλησιοχώρων, διαγινώσκουσιν καὶ αὐτὴν, ὅτι ἔξω τῶν δικαίων τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν τὸ Ἀλεξάνδρειον εἴρηται, ὡς τοῖς δικαίοις τοῦ θέματος Μυλάσσης συνεισαγόμενόν τε καὶ ὑποκείμενον, καὶ ὅτι μέχρι καὶ νῦν ἀναπόστατον ἐξ αὐτοῦ τυγχάνει, κἀντεῦθεν τὸ μέρος τῆς μονῆς πλείονως ἐπιστηρίζουσιν εἰς αὐτὸ καὶ ἰδικὴν σιγνογραφίαν ἐμμάρτυρον, τὰ αὐτὰ διαβεβαίωσαν δι' ἐπιγραφῆς ἀρχιερατικῆς τοῦ Μιλήτου. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης μονῆς τοῦ Ἀγίου Παύλου τιαυτὰ δικαιώματα ἐνεφάνισαν παρήγαγον δὲ ἰδικῶς καὶ μάρτυρας εἰδημόνας Κλεισουριάτας καὶ ἑτέρους, ἀντήκουον δὲ ἀπὸ τῶν ἀντιφερομένων αὐτοῖς Σαμφηνῶν, ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἐγγράφοις δικαιώμασιν ὡς ἐπὶ τινων ἀπολα...ωσιν δράξεσθαι, ἀλλὰ γε διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ὑπόσαθρα, ὡς δοκοῦσι, τεῖχος
..... οἰος προ.....ον εὐ..... ἐπὶ τούτοις π.....
διάκριτον ἐτέθησαν ἑκατέρωθεν καὶ ὁ θροῦς εἰς μέγα..... τὸ δὲ
καθ' ἡμᾶς δικαστήριον τὰς ἀμφοτέρωθεν... μετ' ἐπιστάσις ἀκριβοῦς

διεσκέπτετο καὶ πρὸς τὸ τέρμα τῆς ὑποθέσεως εὐ ἀπόφασιν
 ἐζητήθησαν οὖν οἱ τοῦ μέρους τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν
 ἀποδείξει . . . καὶ ὅπως καὶ οὗτοι τὸ εἰρημένον προάστειον . . . οἱ δὲ
 μηδὲν ἐκ τοῦ παραντίκα ἐμφανίσαι γραπτὸν δικαίωμα ἔχοντες ἐκ
 πρώτης, ὅ φασι, τῆς ἀφετηρίας ἀνέδραμον εἰς ἅπερ οἶδασιν ἐξ ἀρχῆς
 πρὸ τοῦ Σάββα πρόσωπα ἐπικτήσασθαι τὴν κατ' αὐτοὺς Ἐπίσκεψιν
 τοῦ Σαμφῶν, οἷον τὸν Καλάμανον ἐκείνον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν κα
 ἀπὸ τῆς ἐξ ἐκείνων, ὡς ἔλεγον, καὶ αὐτοῖς προσαρμοσάσης νομῆς τοῦ
 Ἀλεξανδρείου δικαιουῖσθαι καὶ αὐτοὶ προσβάλλοντο, εἴτα πρῶμναν
 ὥστε κρουσάμενοι καὶ τὴν νικῶσαν κληρώσασθαι τοιουτοτρόπως
 ὑποτοπάσαντες χαρτῶν τι ἔγγραφον προεκόμισαν, φαινόμενον συντεθῆ-
 ναι παρὰ τοῦ Βατάτζη ἐκείνου κυροῦ Βασιλείου κατ' ἐκεῖνο καιροῦ
 χρηματίσαντος δουκὸς καὶ ἀντιγραφῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ θέματι, ὃ
 δῆτα ἔγγραφον καὶ ἡλέγχετο ἐκ τοῦ προτέρου νενοθευμένον καὶ πε-
 πλασμένον ἀπ' αὐτῆς τε τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐγκατεστρωμένου τάχα
 τούτῳ προστάγματος ὡς ὑποσολοίκου ὄντος καὶ τὸ ὅλον ὑποβαρβάρου,
 ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀκολυθίας τῶν τοῦ ἐδαφίου γραμμάτων τῆς πα-
 ραδόσεως, ἐρρίπτετο δὲ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ μηδένα τῶν ἐγκαταγρα-
 φέντων αὐτῷ καὶ εἰς τὴν λεγομένην ταύτην παράδοσιν παρουσιασάν-
 των, ναὶ μὴν καὶ τῶν ὑπογραψάντων ἀρχιερέων ἐν τοῖς ζῶσιν εὐρί-
 σκεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν μιᾶς χειρὸς χαρακτῆρα
 καταφανῆναι. ὡς δὲ ἀντεμάχοντο καὶ ἔτι οἱ Σαμφηνοὶ καὶ τοῦ τοι-
 ούτου χαρτίου ὡς ὁμολογουμένου ἀντεῖχοντο οἱ ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς
 Κλεισοῦρας καὶ τοῦ Ἀμαζονοκορακίου ἐν εἰδήσει ὄντες τοῦ συμπλα-
 σαμένου τούτου ἀνθρώπου, ὅστις καὶ εἴη, ἀναθαρσῆσαντες αὐτὸν τε
 τὸν ἄνθρωπον εἰς μέσον ἤγαγον καὶ πραγματικῶς ἀπῆλεγξαν τὸ
 σκευῶρημα. παρέστη γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ἣν δὲ ὁ
 ἀπὸ τῆς Κλεισοῦρας Θεοδόσιος, βαθυγέρων καὶ πρὸς γῆν καμπτόμενος
 ὑπὸ χρόνου, καὶ ἤδη προκαλούμενος ὡς εὐεργέτην τὸν θάνατον, καὶ
 ἀνεκάλυψεν εἰς τοῦμφανὲς τὸ ὅλον αὐτοῦ δράμμα, ὅπως συνεσκευάσθη,
 καὶ ἐξήτησε συγγνώμην ἐπὶ τῷ πταίσματι, οἷς δι' ἀνάγκην ἐνδείας
 εἰς τὸ τοιοῦτον συνηλάθη ἀτόπημα. ἔλεγε γὰρ, ὅτι ἐπεὶ ἀνεψηλα-
 φᾶτο ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν Σαμφηνῶν ἐπὶ τῷ Ἀλεξανδρείῳ δικαίωμα
 ἐπαγγειλάμενος οὗτος ἔχειν καὶ παραφυλάσσειν ἐπιδέδωκε τὸ τοιοῦτον
 χαρτίον, ὃ καὶ συνέπλασε λαβὼν ὑπὲρ τούτου ὑπέρπυρα ἰδ', ἀλλὰ γὰρ

οὐδὲ ὁ προφανὴς οὗτος ἔλεγχος τοὺς Σαμψηνοὺς ἐπεστόμισεν. τί γὰρ πρὸς αὐτοὺς, ἔλεγον, εἰ ὁ ῥηθεὶς Θεοδόσιος ἐπλαστεύσατο, ὅπου γε οὐ συνέπλασαν οὗτοι, οὐδὲ συνοῖδασιν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ῥαδιουργίᾳ τοῦ πλάσματος, καὶ ἐνίσταντο πάλιν καὶ ἀπεμάχοντο, κἂν ἀποχροῖεν τῶν ἐγγράφων δικαιωμάτων, ἀλλὰ γὰρ ἄλλως, καθὼς ἂν ἀπαιτηθεῖεν νομίμως ἔχουσιν ἀποδείξει, ὅτι τοῦτοις ἀνήκει τὸ Ἀλεξάνδρειον. ἡμεῖς τοίνυν ἐκ μὲν τῶν ἐμφανισθέντων ἡμῖν προσφάτων δικαιωμάτων διακαιοῦσθαι τοὺς Ἀγιοπαυλίτας ἐπὶ τῷ Ἀλεξανδρείῳ διαγινώσκοντες, ὅμως δ' οὖν ἐξ ὧν προετείνοντο οἱ Σαμψηνοὶ καὶ ἐνστατικῶς ἐνέκειντο ἔχειν ἀνέκαθεν τὴν νομὴν αὐτοὺς μὴ ἀποπεμπόμενοι ἐκρίναμεν καὶ ἀπεψηνάμεθα τὸ δι' ὅρκου συκοφαντικοῦ καὶ τελείου περιαιρεθῆναι τὸ ἐντεῦθεν ἀμφίβολον. πῶς γὰρ καὶ ἐνεχώρει ἄλλως ἐπενεγκεῖν ἡμᾶς τῷ πραγματικῇν τομῇν καὶ περιστῆσαι τὰ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἄμαχον, ἔνθα τοιαύτην ἐνστασιν εὖρομεν ὡς ἐπιβοᾶσθαι τοὺς Σαμψηνοὺς, ὅτι τὰ μέγιστα ἔχοιεν ἀδικηθῆναι, εἰ οὕτως ἀπλῶς ἀπὸ τῶν ἐγγράφων χαρτίων καὶ μόνων καταδικασθεῖεν οὗτοι, οἵτινες ἀκριβῶς, ὡς ἔφασκον, οἶδασιν ἀπερικόπως αὐτοῖς προσαρμόσαι τὴν τοῦ Ἀλεξανδρείου παλαιτάτην νομὴν, ὅθεν καὶ ὀρκομωτικὰ δύο ἐξέθεμεν, καὶ τοῖς μέρεσι τὸ ἑκάτῳ ἀρμόζον ἐπιδεδώκαμεν, ἥγουν τοῖς αΣμψηνοῖς τὸ τοῦ συκοφαντικοῦ, τοῖς δὲ ἀντιδικοῦσι τὸ τοῦ τελείου, ὡς ἂν εἰ μὲν ἀκολούθως τῷ προηγησαμένῳ συκοφαντικῷ ἀποδοθῇ καὶ ὁ τέλειος, δικαιωθῶσιν οἱ Σαμψηνοὶ, εἰ δὲ τοῦναντίον ἐπακολουθήσει ἐκτελεσθεῖς καὶ ὁ τέλειος τὴν καταδίκην, κληρώσονται ἀνανάκλητον. τὰ δὲ ὀρκομωτικὰ κατὰ ῥῆμα ἔχουσιν οὕτως· ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν ἐκλεγέντες ἐπομόσασθαι χάριν τοῦ ἀνακαλουμένου παρ' ἡμῶν προαστείου τοῦ Ἀλεξανδρείου, ἥγουν ὁ Τριαλῶνης Ἀναστάσιος, Φίλιππος ὁ τοῦ Γεωργίου, Ἰωάννης ὁ Τζαγγαρόπουλος καὶ Βάρδας ὁ Μακροχέρης, ὑμνύομεν καὶ δικαίῳ τῶν συνεποίκων ἡμῶν ἐν καθαρῷ συνεδρίῳ ταῦτα· μὰ τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλια καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν· καὶ καθ' ὃν καιρὸν εἶχον τὴν Ἐπίσκεψιν τοῦ Σαμφῶν ὁ τε Καλαμάνος ἐκεῖνος καὶ τὰ μετ' ἐκεῖνον πρόσωπα καὶ πρὸ τοῦ Σάββα, οἱ Σαμψηνοὶ ἐνεμόμεθα τὸ προαστεῖον τοῦ Ἀλεξανδρείου καθ' ὁλόκληρον καὶ ἀπερικόπως, οὐκ ἀπὸ βίας τινός ἢ δυναστείας, ἀλλὰ ἀπὸ νομῆς πολυχρονίου καὶ ἄνευ δόσεως μορτῆς, ὡς τοῖς ῥηθεῖσι προσώποις διαφέρον, καὶ ὡς ὑμνύομεν ταῦτα

χωρίς δόλου καὶ περινοίας τινός καὶ οὐχὶ βιαστικῶ τινι τρόπῳ, οὕτως ἵνα βοηθήσῃ ἡμῖν ὁ θεὸς καὶ τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σταυρός. ὁ δὲ τοιοῦτος ὅρκος παρεξεβλήθη καὶ ἐδόθη καὶ ὀφείλει ἐπιστατῆσαι ἐπὶ τῇ τελεσιουργίᾳ τούτου. ὁ ἡγαπημένος ἡμῖν κῆρ Λέων ὁ Καμαζινός, μηνὶ μαρτίῳ κδ', ἰνδ. δ'. ἡμεῖς ὁ ἀπὸ τῆς Κλεισούρας ὃ τε τουρμαρχόπουλος Στέφανος ὁ Κόρης καὶ Θεόδουλος ὁ μάγκιψ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀμάζονος Μιχαήλ ὁ Καυχός ὁμνύομεν δικαίῳ τῶν συνεποίκων ἡμῖν ἐν καθαρῷ συνειδότητι ταῦτα· μὰ τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν· παρ' ἡμῶν καὶ τῶν γονέων ἡμῶν ἐνέμετο τὸ προάστειον τὸ Ἀλεξανδρεῖον, ὡς τοῖς δικαίοις τοῦ θέματος Μυλάσσης ὑποκείμενον καὶ συναναγραφόμενον, οἱ δὲ Σαμφηνοὶ, ὅτε καὶ εἶχον τὴν νομὴν εἰς αὐτὸ, οὐκ ἀπερικόπως τοῦτο ἐνέμοντο, οὐδὲ ἀπὸ πολυχρονίου νομῆς τῶν τότε ἐχόντων τὴν Ἐπίσκεψιν τοῦ Σαμφῶν, οὐδὲ χωρὶς δόσεως μορτῶν, οὐδὲ ὡς ἀπὸ τοῦ διαφέρειν τὴν τοιαύτην Ἐπίσκεψιν τοῦ Σαμφῶν τῷ Καλαμάνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἄνευ τοῦ Σάββα, ἀλλὰ κατὰ βίαν καὶ δυναστείαν. καὶ ὡς ὁμνύομεν ταῦτα χωρὶς δόλου καὶ περινοίας τινός, οὐχὶ βιαστικῶ τρόπῳ, οὕτως ἵνα βοηθήσῃ ἡμῖν ὁ θεὸς καὶ τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σταυρός. ὁ δὲ τοιοῦτος ὅρκος παρεξεβλήθη παρ' ἡμῶν καὶ ἐδόθη καὶ ὀφείλει ἐπικαταστῆσαι ἐπὶ τῇ τελεσιουργίᾳ τούτου. ὁ ἡγαπημένος ἡμῖν κῆρ Λέων ὁ Καμαζηνός, μηνὶ μαρτίῳ ιδ', ἡμέρᾳ δ', ἰνδ. δ'. τῶν γοῦν τοιούτων ὀρκωμοτικῶν ὁμωθέντων οὕτω καὶ παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τελεσιουργηθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν κδ' ἡμέραν, ὁπότε καὶ ἐτυπώθη ἐκ τοῦ ἀναντιρρήτου, οἱ Σαμφηνοὶ καὶ παρ' ἡμῶν ἐννόμως κατεδικάσθησαν, οἱ δὲ τοῦ μέρους τοῦ ἀγίου Παύλου ἐδικαιώθησαν κατὰ τὴν ἡμετέραν διάγνωσιν. ἔνθεν τοι καὶ ἔσται ἀμάχως παρ' αὐτῶν κατεχόμενον τὸ διαληφθὲν προάστειον τοῦ Ἀλεξανδρείου ἐξ ὁλοκλήρου μετὰ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸ καλαμῶνος καὶ ἐτέρου αὐτῷ διαφέροντος κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν ἀναγεγραμμένων ἐγγράφων δικαιωμάτων, καὶ οὔτε νῦν, οὔτε ἄλλοτε ποτε ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἄλλοτε ἔχοντος τὴν Ἐπίσκεψιν, πανσεβάστου σεβαστοῦ κῆρ Μιχαήλ τοῦ Δερμοκαΐτου, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ἐντοπίων ὄχλησις τῷ μέρει τῆς μονῆς ἐπενεχθήσεται χάριν τούτου, ἀλλ' οὐδὲ αὐτοῖς τοῖς νεμομένοις ἐντὸς τῶν δικαίων τοῦ αὐτοῦ προαστείου Ἀμαζονοκορακίταις, οὔτε μὴν

αὐτοὶ οἱ Κλεισουριῶται τὸ σύνολον ἐντεῦθεν διασεισθήσονται εἰς τὰ λοιπὰ τὰ συμπαρακείμενα τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ ἰδικῶς αὐτοῖς διαφέροντα, ὅτι οὐδὲ χώραν ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ νῦν οἱ Σαμφηνοὶ ἀνακαλεῖσθαι τι ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀλεξανδρείου δικαίων καὶ τῶν ὧν οἱ Κλεισουριῶται ἐχομένως αὐτῶν νέμονται οἰκείων δικαίων. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐκτίθεται παρ' ἡμῶν καὶ ἡ παροῦσα διαγωνστικὴ πράξις, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς δικαίωσιν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ καὶ μέγας λογοθέτης ὁ Στρατηγόπουλος †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Ἀλέξιος ὁ Καρτερός †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Ἰωάννης ὁ Ἀγγελας †.

Εἶχε δὲ καὶ δύο βούλλας μολοβδίνας, ὧν ἡ μὲν μία εἶχεν ἐκαστέρῳ γεγραμμένα τὰδε· σφραγὶς κυροῦσα τὰς γραφὰς Ἰωάννου Στρατηγοποῦλου σεβαστοῦ τὴν ἀξίαν· ἡ δὲ ἑτέρα ἐγγραφὲν οὕτως· Ἀλεξίου σφράγισμα Καρτερωνύμου.

II. 6731—1222, mense septembri, ind. XI.

Patriarcha Manuel I. Charitopulus abbatī monasteriū S. Pauli archimandritae, exarchi et inspectoris variorum monasteriorum defert munus.

Μανουὴλ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὑπόμνημα προσανατιθεμένον τότε σέμνωμα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου καὶ τῆς ἐξαρχίας πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Ἀγίου Παύλου τὴν ἐν τῷ Λάτρῳ, καθάπερ καὶ πρότερον.

Εἶχε μὲν ἑκπαλαι ἡ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σεβασμία πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ ἐν ἀσκηταῖς περικλύτου Ἀγίου Παύλου τὸ σέμνωμα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου τῶν ἐν τοῖς ἐκεῖσε λοιπῶν ὁμοίων μονῶν ἀπονεμομένων οἶμαι ταύτῃ οὐχ οὕτω δι' ἄλλα πλεονεκτήματα, ἐν οἷς ἀπασῶν ἐκεῖνων ὑπερτερεῖ, ὅσον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς τῶν ἐναδικῶν

περιὸν, καὶ ἦσαν ὑπ' αὐτὴν ἐκείναι οἷον τασσόμεναι καὶ πρὸς ταύτην ὡς πρὸς ἐναργεῖς παράδειγμα βλέπουσαι πολιτείας ἡκριβωμένης μοναδικῆς καὶ κατάντην ῥυθμιζόμεναι, ἀλλὰ χρόνῳ μεθύστερον. εἰς τὴν τῶν Κελλιβάρων μονὴν εὐρέθη τὸ τοιοῦτον ἀρχιμανδριτάτον μεταπεσόν, ὡς ἄρα δὴ καὶ μετέπεσε. καὶ ἐπειδὴ περ ἐκ πλειόνων κατενόηθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὡς οὐκ εἰς οἰκοδομὴν τῶν ἐν ταῖς ῥηθείαις μοναῖς ἐνασκουμένων ψυχῶν, εἰ μὴ καὶ πρὸς καθαίρεσιν μάλιστα ἡ καινοτομία αὕτη ἀπέβη, δεῖν ἔδοξεν, ἵνα τὸ τοῦ ἀρχιμανδριτάτου ἀξίωμα τῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου σεβασμῷ μονῇ καὶ πάλιν ἀποδοθῇ, ὥστε καὶ ἀρχαιότητι πολὺ τὸ διαφέρον πρὸς αὐτὸ κεκτημένη καὶ τῶν ἐν ταύτῃ δὲ κατορθουμένων ἕως καὶ νῦν πολυμερίστων καὶ πολυειδῶν γενικῶν ἀρετῶν προκαλουμένη πρὸς ἑαυτὴν τὸ παρὰ πᾶσιν αἰδέσιμον. ἔνθεν τοι καὶ ἐπανάγει μὲν ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος τὴν ῥηθείαν τοῦ Ἁγίου Παύλου μονὴν εἰς ὅπερ εἶχε καὶ τῶν χρόνων ἄνωθεν σεμνολόγημα, ἐπανάγει δὲ οὐχ ἥτιον καὶ τὸ τοῦ ἀξιώματος γεραρὸν, ὅθεν οὐκ εὖ ποιῆσαν μετακεκίνητο, καὶ διορίζεται τὸ εἶναι τε καὶ καλεῖσθαι ἀρχιμανδριτὴν ἐκ τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἐξῆς τὸν κατὰ ἡμέραν ἡγουμενεύοντα ἐν τῇ τοιαύτῃ τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῇ. ἀρξάμενον οὖν αὐθις ἀπὸ τοῦ σήμερον, προεσιῶντος αὐτῆς τοῦ τιμιωτάτου Παύλου φημί, ἀνδρὸς τούτου καὶ γῆρα καὶ συνέσει διαπρεποῦς καὶ μετριοφροσύνης εὖ μάλα ἐξησκημένον καὶ ἀμέμπτως βίῳ καὶ εὐτάκτως τάξει καὶ καταστάσει καὶ ὥσπερ ἀρχέτυπον τῆς τοῦ καλοῦ ἐργασίας προκειμένου τοῖς ἀτενῶς εἰς αὐτὸν ὁρῶσιν, ἐπιβαλεῖται γοῦν ἀπεντεῦθεν ὁ τοιοῦτος καθηγούμενος καὶ ἀρχιμανδριτῆς τῷ ἐπισκέπτεσθαι τὰ πρὸς ὄνομα διαληφθησόμενα ἐνταυθοῖ μοναστήρια τὰ καὶ ὀφείλοντα εἶναι ὑπὸ τὴν αὐτοῦ διεξαγωγὴν καὶ κυβέρνησιν, ἡγουν τὴν τῶν Κελλιβάρων μονήν, τὴν τοῦ Μυρσινῶνος, τὴν τοῦ Δυσικοῦ, τὴν τῶν Εἰρηνοῦντων, τὴν τῶν Κισσῶν, τὴν τοῦ Φαλακροῦ Βουνοῦ, τὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἔτι τὴν τοῦ Ἀσωμάτου ἥτοι τὸ Βάτιν, τὴν τοῦ Ἀσωμάτου, ἥτις ὁ Βαθὺς Λιμὴν ἐπικέκληται, τὴν τῆς Ἱερᾶς ὀνομαζομένην, ἔτι τὴν τοῦ Ἀσωμάτου ἥτοι τὸ Περιστερίον, ὧν καὶ γνησίως ἐπιμελήσεται καὶ ὁσάκις ἂν καὶ δεήσεις τὰ τοιαῦτα περιελεύσεται, καὶ κατὰ καιρὸν ἐκάστη μάνδρα τῶν λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων προβαλεῖ, καὶ τὰ χρήζοντα διορθώσεως διορθώσεται, καὶ τὸ χωλεῦον ἰάσεται,

καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψει, καὶ τὸ παράπαν φώριον ἀθεράπευτα μακρὰν ἀπελάσειε τοῦ ποιμνίου, μὴ ἀπὸ τῆς λύμης μεταδῶ καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν. . . . οὖν αὐτοὺς ἀγωνιστὰς ὑπαλείψει καὶ τοὺς κατ' . . . θοῦντας πλεόν ἐπε πρὸς σιν, ὥστε φανῆναι τὸ τοῦ Λάτρου ὄρος τὸ πανάγιον ἀφοσιωμένον θεῷ καλ' τοῦ Δαβὶδ ὄρος ὄρος τετυρωμένον, ὡς οἶα τῷ πνεύματι κυρίου περιρρεόμενον γάλακτι, ὅπερ οἶδεν ἐκβλύζειν σαρκὸς ἐπιπόνοις ὑπὸ πιεσμοῖς καὶ θλίψεσιν ὡς μὲν συγχυτικὸν τῆς πονηρᾶς ὄψεως τῶν ἐναντίων δυνάμεων, αἷς φίλον ἐστὶ, καίτοι τᾷλλα φθονεραῖς τυγχανούσαις, τὰ ἐν ἀνθρώποις περιέργως ἐπιτηρεῖν, ὡς δὲ ἄσκιον διὰ τὸ ἀμέθεκτον τῶν ὑλικωτέρων ἐμφάσεων καὶ ὡς οὕτω φάναι ἀφάνταστον. μὴ οὖν γε καὶ τρόφιμον ψυχαῖς ἐκλειπούσαις διὰ λιμὸν τοῦ τὸ θεῖον λόγιον ἐνωτίσασθαι, καὶ ἵνα πάλιν εἴπω τὸ τῆς γραφῆς· μὴ γένηται τὰ ὄρη τὰ Γελβουέ, ἐν οἷς οὐκ ἐρρύη δρόσος οὐράνιος φλογμὸν ἁμαρτημάτων ἀποσβεννύουσα, μηδὲ κατ' ἐκεῖνα τοὺς ἐρημάζοντας ὡς τὸ κυρίῳ ἀνεπισκόπητα, ἀλλ' εἴη καθάπερ τὸ Σιών ὄρος, ἐφ' ᾧ καταβαίνειν ἔχει δρόσος ἡ Ἀερμῶν καὶ ὅπερ ἠδύοκῃσεν ὁ θεὸς αὐτῷ κατοικεῖν, ἀλλόμενος ἐπὶ τὰ ὄρη κατὰ τὴν αἰσματούσαν ὡς κριὸς, ἀλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ὁ δηλωθεὶς καθηγούμενος ἀρχιμανδρίτης, σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω, καὶ οἰκονομήσει καὶ διαπράττεται, συμπραττόντων αὐτῷ καὶ διαφερόντων τὴν μέριμναν καὶ τῶν ἐκάστης ἀγελαρχῶν, τὰ δὲ πλείω καὶ ὑπὲρ δύναμιν τῇ ἡμῶν προσαναθήσεται μετριότητι. ὡς ἂν δ' εἴη τοῖς αὐτοῖς τοῦ ὄρους τοῦ Λάτρου καθηγουμένοις μὴ διάνδιχα μεριμνᾶν, μηδὲ τυρβάζειν περὶ πολλὰ, πῇ μὲν τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, πῇ δὲ προσανέχοντες τῷ τὴν ἐξαρχίαν κατὰ τύπους διενεργοῦντι, ἠδύοκῃσεν ἡ μετριότης ἡμῶν τὸν αὐτὸν τιμιώτατον ἐν μοναχοῖς Παῦλον τὸν Ἀγιοπαυλίτην εἶναι καὶ ἐξαρχὸν τῶν ἀναγεγραμμένων πατριαρχικῶν ἡμετέρων μονῶν καὶ αὐτῷ ὑποκείσθαι ταύτας καὶ κατὰ τοῦτο δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ πάσης δι' αὐτοῦ ἀπολαβεῖν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ δέοντο συγκροτήσεως καὶ συνάρσεως. ἐξέσται τοίνυν τῷ τοιοῦτῳ διενεργεῖν ἀκωλύτως ἐν πάσῃ τῇ διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος ἀνατεθειμένῃ αὐτῷ ἐνορίᾳ, ὅποσα καὶ τοῖς πατριαρχικοῖς ἐξάρχουσιν ἐφείτα κατὰ τύπους ποιεῖν, τοὺς γε μὴν πειρωμένους ἡγουμενεύειν δίχα τῆς διὰ σφραγίδος διδομένης τοῦ θείου πνεύματός χάριτος ἀνάγκην πᾶσαν

ἔξει ἰστᾶν καὶ σχολάζειν τοῦ τοιούτου ἐπιχειρήματος, ἕως ἀνερχόμενοι πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα δοκιμάζονται καὶ οὕτω τὸ σύμβολον κομίζονται παρ' αὐτῆς τῆς ἀναδοχῆς καὶ προστασίας τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταττομένων ψυχῶν. ἐφ' ᾧ καὶ προσέστω αὐτῷ τε καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύουσιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος, διὰ Χριστὸν γεγεννημένον κατὰ μὴνα Σεπτέβριον τῆς ια' ἐπινεμήσεως τοῦ ς ψ λ α' ἔτους, ὅπερ τῇ αὐτοχειρῇ ὑπογραφῇ καὶ τῇ συνήθει σφραγίδι διεβεβαίωσαμεν †.

† Εἶχε τὸ παρὸν ὑπόμνημα τὸ Μανουὴλ, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

III. Sine anno.

Patriarcha Germanus II. Nauplius monasterium S. Pauli et eius possessiones eximit de tutela exarchi, et patriarcha Manuel hanc exemptionem confirmat.

† Γερμανοῦ, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὑπόμνημα, διαταττόμενον εἶναι τὴν μονὴν ἐλευθέραν ἀπὸ πάσης ἐξαρχικῆς ἐπηρείας δίχα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου καὶ αὐτὴν τοὺς ὑπ' αὐτὴν πνευματικῶς ἀνακρίνειν καὶ διατάττεσθαι †.

Δέδοται μὲν παρὰ τοῦ πρὸ ἡμῶν ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Μανουὴλ ἢ τοῦ ἀρχιμανδριτάτου τιμὴ τῶν ὑπὸ τὸ ὄρος τοῦ Λάτρου πατριαρχικῶν μοναστηρίων τῇ νῦν ὑπὲρ τὰς ἄλλας εὐδοκιμούσῃ τὰς ἐκεῖσε μονὰς εἰς πολυανδρίας λόγον ἀρετῆς τε καὶ καταστάσεως τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ ἐκ τῆς τῶν Κελλιβάρων μετακινήθεισα μονῆς, προσανατέθειται δὲ ὁμοίως τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Παύλῳ καὶ ἁγιοπαυλίτῃ καθηγουμένῳ καὶ ἡ τῶν αὐτῶν ἐξαρχία μοναστηρίων, ἀλλὰ τὸ μὲν σέμνωμα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου τῇ τῶν Κελλιβάρων μονῇ πάλιν ἐπηγγέλται ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ὑπομνήματος μετὰ παρέλευσιν τοῦ διαληφθέντος ἁγιοπαυλίτου καθηγουμένου πρὸς αὐτὴν μέλλουσα ἐπαναλεῦσεσθαι, καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἐπαναλεύσεως μαθήσεται ὁ βουλόμενος ἐκ τοῦ ὑπομνήματος· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἐξαρχικῆς ἐνεργείας προσωπικῆς τυγχανούσης μὴ συνδιαιωνίσει ταύτῃ τῇ τοῦ ἁγίου Παύ-

λου μονῇ ὁ ταύτης καθηγούμενος ἔγνω τῇ οἰκείᾳ πάντως συμπερινομένην ζωῇ, τυχόν δὲ καὶ προαπιῶσαν καὶ εἰς ἕτερον μεταβαίνουσαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐμέλησεν αὐτῷ τῆς μετέπειτα καταστάσεως, ἣν ἄρα καὶ σχοίῃ ἢ κατ' αὐτὸν τοῦ Ἀγίου Παύλου μονῇ, προσῆλθε διὰ τοῦτο τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ λιπαρῶς αὐτῆς ἐδεήθη καὶ*καθικέ-
 τευσεν, ἵνα μὴ ὡς εἰκὸς εἰς τινων ἐξαρχεῦειν λαχόντων ἐπισυμβαί-
 νουσαν τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐπήρειαν ἢ ζημίαν μᾶλλον εὐπρόσωπον ἢ ὠφέλειαν προσαναιρήσομεν δι' ἡμετέρου που σιγιλίου ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὸν τοῦ Ἀγίου Παύλου μονῇ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀποκλείσαντες τέλειον τὴν ἐν τούτοις πάροδον καὶ ἀνάκρισιν τοῖς μετ' αὐτὸν ἐξαρχεῦουσιν ἔξωθεν, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν προσηκαμένη τὴν ἐρώτησιν ὡς αἰτίαν ἔχουσαν εὐλογοφανῇ, θαρρήσασα δὲ καὶ ἄλλως, ὅτι περ καὶ αἱ μετὰ τὸν σήμερον ἡγουμενικῶς τῆς ἀναγεγραμμένης μονῆς προστατεύοντες κατ' ἔχνια τούτῳ πορεύονται, (οὐ γὰρ ἂν μὴ τῆς ὁμοίας ὄντας θεοφιλοῦς πολιτείας καὶ ἀρετῆς τῆς ἡγουμενείας τῆς πολυανθρώπου ταύτης μονῆς ἐγχειρισθεῖεν τοὺς οἵακας) τὸ παρὸν σιγίλλιον ἐκθεμένη τῷ μέρει ταύτης παρέσχετο· καὶ διοριζόμεθα δι' αὐτοῦ ἐν ἀγίῳ πνεύματι, μηδὲνα τῶν ἐλευσομένων ἐξάρχων τοῦ ὅρου τοῦ Λάτρου μετὰ τὸν νῦν ὄντα, τὸν ἐν μοναχοῖς ὁσιώτατον Παῦλον, ἅδειαν ἔχειν καθ' οἷονδῆτινα λόγον ἢ τρόπον ἐξαρχικῶ δικαίῳ παρεισδύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ προφάσει τῆς ἀνακρίσεως τῶν φοχικῶν σφαλμάτων ποιεῖν πειράσθαι τὰ μὴ καθήκοντα. καθάπαξ γὰρ ἀποτεριχίζει τοῖς τοιούτοις ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν ἐν τῇ πρωτοτόπῳ μονῇ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μετοχίοις καὶ ἀγριδίοις, ἡγουν τὸ Κρίνος, τὸ Βορράδι, τὰ Γάρσικα, καὶ τοῖς λοιποῖς ἄλλοις κτήμασι τοῖς καὶ ὀνομαστὶ τῷ χρυσοβούλλῳ λόγῳ τοῦ βασιλέως ἐκεῖνου κυροῦ Μιχαὴλ ἐμφερομένοις εἰς-
 ἔλευσιν καὶ πάντῃ ἀνενεργήτους εἶναι τὸ ἐπ' αὐτοῖς διορίζεται καὶ προσανακείσθαι εὐδοκεῖ τῷ κατὰ τὴν ἡμέραν καθηγούμενῳ, καὶ εἴ τι που δεήσειεν εὐεργετηθῆναι ἐν τινι τῶν τοιούτων ἐνεργήμα ἐξαρχικόν, εἰ δὲ καὶ ψυχικὸν συμπέσοι ἀρρώστημα παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐπισκευθῆσεται καὶ θεραπευθῆσεται κατ' ἐπιστήμην ἰατρείας πνευματικῆς, τῶν ἴσως ὑπερβαίνόντων τὴν τούτων ἰσχύν τε καὶ δύναμιν ἀναφέρεσθαι ὀφειλόντων πρὸς τὴν πατρίαρχικὴν περιωπὴν καὶ ταύτης εὐρίσκειν τὴν μέθοδον τῆς μεταχειρήσεως. ἀρέσκει γὰρ ὁ κατὰ καιροὺς ἡγουμενεῶν τῆς σεβασμίας τοῦ Ἀγίου Παύλου μονῆς καὶ ἀντὶ ἐξάρ-

χου αὐτῇ τε καὶ τοῖς ὑπ' αὐτήν, καὶ ἀκωλύτως ἅπαντα διενεργήσει τὰ τῇ ἐξαρχίᾳ ἀνήκοντα ἐπὶ τοῖς τοιούτοις δικαίοις αὐτοῦ· οὐδὲν καὶ τοὺς ἱερασθαι μέλλοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναχῶν, οἷς ἂν καὶ δοκιμάσῃ ἀρχιερεῦσιν, ἐκείνους καὶ προσενέγκαι, καὶ οὕτω τὴν ἱερωσύνην εἰσδεῖξονται. ἐντὸς μέντοι τῶν ἰδίων ὄρων ἐστήξεται, καὶ οὐδέν τι περισσὸν διχπραῖται τῆς πατριαρχικῆς χωρὶς εἰδήσεως καὶ ἐνδόσεως, ἐφ' ᾧ καὶ προσέσται τὸ παρὸν σιγίλλιον τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ μέρει τῆς τοῦ Ἀγίου Παύλου μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ παρὸν ὑπόμνημα καὶ τὸ Γερμανός, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Πώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ ἀπηρωρημένην μολιβδίνην βούλλαν ἐν μὲν ἐνὶ μέρει τὴν θεοτόκον ἐκτυποῦσαν βασιτάζουσαν τὸν Χριστὸν, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ τοῦ πατριάρχου ὄνομα καὶ ἀξίωμα †.

Εἶχε καὶ ὕψοθεν τὸ παρὸν ὑπόμνημα γραφὴν τοῦ ἀγιωτάτου ἐν πατριάρχεις κυροῦ Μανουὴλ τὰ ἐν αὐτῷ ὑποστηρίζουσαν ἐμφαινόμενα ταυταῖσι διεξιούσαν ταῖς λέξεσιν·

Εἴ τις ζῶσι μὲν τῶν χρηστῶν ἀνδρῶν τισι χαριζόμενος ἀπαίρουσι ὕστερον, συναπαίρειν καὶ τὴν χάριν ἐπείγεται, οὗτος οὔτε τῆς τῶν ἄλλων χάριτος μνήματα καταμένειν τῷ βίῳ τούτῳ αἰρεῖται οὔτε τῆς ἑαυτοῦ· ἅμα τε γὰρ ἀφελέτο τὴν χάριν καὶ ἅμα συναφαιρεῖται καὶ τὰς μνήμας, τὴν ἑαυτοῦ τε ὡς εὖ ποιησαμένου κατέσβεσε χάριν καὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ παθόντος· εἶχε γὰρ ἔκτοτε τοῦτο [τὸ] διαχρηστὸν πλεονέκτημα· εὖ ὁ κείμενος ἔπαθεν. εἰ γοῦν καὶ τῷ ἐντὸς δηλουμένῳ ὁσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Παύλῳ ἐκείνῳ ζῶντι μὲν ἐπήγγελτο ἐκ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ τὸ ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων ἀναισέλευσίν τε καὶ ἀδιασείστον, ὕστερον δὲ ἀπελθόντι τὰ τῆς ἐπαγγελίας ἀπεμαράνθησαν, εἶχεν ἂν λαβὴν μέμφεως ἢ τοῦ ἀγίου ἐκείνου ὑπόσχεσις, ἐπεὶ δὲ καὶ περιόντων καὶ κειμένων τῶν χρηστῶν ἀνδρῶν τὴν ἀρετὴν ἐκείνος ἤδει τιμᾶν καὶ παρὰ τοῦτ' αὐτὸ οὐδὲ τὰ ὑπεσχημένα τῷ ῥηθέντι ὁσιωτάτῳ Παύλῳ μετὰ θανάτου τούτου παρεῖδεν, ἀλλὰ πέρας τι δέδωκεν, ὡς τὸ παρὸν διαλαμβάνει ὑπόμνημα, εὐδοκεῖ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ ἀμετάπτωτον ἔχειν τὰ ἐμπεριειλημμένα τούτῳ καὶ ἀμετάθετον, καὶ διατηρεῖ καὶ

αὕτη μόνιμον τῇ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ τὸ ἐλευθέρων ἀπὸ τε πάσης ἄλλης δημοσίου χειρὸς καὶ τῆς τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων εἰσελεύσεως. διὰ τοι τοῦτο καὶ διὰ πλείονα τὴν ἀσφάλειαν τῇ οἰκείᾳ ὑπογραφῇ ὑπεστημῆναιτο ἔξωθεν.

Εἶχε ἡ παροῦσα πατριαρχικὴ γραφὴ καὶ τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ε' διὰ τῆς πατριαρχικῆς πανιέρου χειρὸς καὶ βούλλαν τὴν διὰ κηροῦ.

IV. 6744—1235, mense septembri, ind. IX.

Patriarcha Germanus II. Nauplius declarat monasterium exemptum esse de potestate civili et episcopali.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου σιγίλλιον ὑπόμνημα, διοριζόμενον εἶναι τὸν Πορὸν μετὰ τῶν αὐτῷ διαφερόντων ἀνενόχλητον ἀπὸ τε ἀρχοντικῆς δυναστείας, ἀπὸ τε ἐπισκοπικῆς.

Παραينوῦμεν πᾶσι τοῖς τῷ παρόντι ἡμῶν ἐντυχάνουσι σιγίλλιον πολιτικοῖς ἄρχουσι καὶ ἐκκλησιαστικοῖς προσώποις, μηδὲνα τῶν ἀπάντων καινοτομίαν ἢ βλάβην ἢ τὴν τυχοῦσαν ἐπήρειαν ἐπαγαγεῖν τῷ παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου τῆς ἐν τῷ Λάτρῳ καινιζομένης εὐκτηρίῳ οἴκῳ εἰς ὄνομα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Στυλιωτίσσης ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς αὐτῆς μονῆς τῷ οὕτως ἐπονομαζομένῳ Ποροῦ διὰ σταυροπηγίου πατριαρχικοῦ ἢ τῷ μέλλοντι προσκαθῆσθαι ἐν τῷ τοιούτῳ ναῷ καὶ ἱερουργεῖν ἱερεῖ ἢ τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις τοῦ δομήτορος χάριν εἰσπράξεως κανονικῆς ἢ τοῖς αὐτῷ διαφέρουσιν ἢ τοῖς κτήμασι τοῦ ναοῦ· χρὴ γὰρ τὸν ἐν αὐτῷ ἱερουργοῦντα ἱερέα τὴν πνευματικὴν ἀκολουθίαν ἀνεμποδίστως ποιεῖσθαι καὶ μὴ τινας ὀχλήσεις τῶν κοσμικῶν ἐπιδέχεσθαι, ἀλλ' ἄνετον διαφυλάττεσθαι καὶ ἀνεπηρέαστον διατηρεῖσθαι τῶν βιωτικῶν περιστάσεων ἔκ τε τῶν ἄλλων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατὰ χώραν ἀρχιερέως μηδαμῶς ἐνοχλεῖν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαίοις ὑφείλοντος ἢ ὅλως παραβάλλειν αὐτὸν ἐπ' αὐτοῖς ἢ τὴν οἴανοῦν ποιεῖσθαι ἀνάκρισιν καὶ ἐπιτήρησιν. ὅσοι τοίνυν τῇ ἐγγράφῳ ἡμῶν παρεγγυῇσι ἐντυχάνετε, στρατηγοὶ τε λαοῦ καὶ καθηγηταὶ θείων καὶ ἱερῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε καὶ τὴν τῶν ἐξάρχων παρ' ἡμῶν ἀναδεδεγμένοι φροντίδα ἢ ὡς εἰκὸς ἐν ἐτέραις ἐκκλησιαστικαῖς διακονίαις ἀποστελλόμενοι

τύχητε, εἰς ἐκδίκησιν διανάστητε, καὶ μηδεμίαν κατατολήσητε ἐπὶ-
ρειαν ἢ ζημίαν ἢ βλάβην ἢ καινοτομίαν ἢ ἀγγараίαν ἢ ἀπαίτησιν
λόγῳ. συνηθερῶν ἢ κανονικῶν ποιήσασθαι, τῇ ἐπιδείξει μόνῃ ἀρκού-
μενοι τοῦ παρόντος. σιγίλλιου τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὅπερ ἐγράφη
καὶ σφραγισθὲν ἐπεδόθη μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. η' ἔτει
ϛϣμδ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τό Γερμανός, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πα-
τριάρχης †.

V. Sine anno.

*Patriarcha Manuel II. monasterium et possessiones eius eximit de tutela
exarchorum et episcoporum.*

† Μανουὴλ, τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ
πατριάρχου, γραφὴ τιμία ἀποδιώκουσα ἐκ τῆς μο-
νῆς ἐξάρχους τε καὶ ἐπισκόπους, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ
τῶν χωρίων αὐτῆς, πᾶσαν δὲ τὴν πνευματικὴν διεξ-
αγωγὴν αὐτῶν καὶ κυβέρνησιν ἀνατιθεῖσαν πρὸς
τὸν κατὰ καιροῦς ἡγουμενεύοντα, τῆς τοιαύτης
μονῆς †.

† Ἐφθασε μὲν ὁ ἀγιώτατος ἐν πατριάρχεις ἐκεῖνος, κὺρ Γερ-
μανός, ἐπιβραβεῦσαι τῇ κατὰ τὸ ὅρος τοῦ Λάτρου σεβασμῖα πατριαρ-
χικῇ περιωνύμφ τοῦ ἀγίου Παύλου μονῇ διὰ σιγίλλιδους ἐνυπογρά-
φου αὐτοῦ γράμματος ἐλευθερίαν παντοίαν καὶ τὸ ἀνωτέραν τυγχά-
νειν αὐτὴν τῆς ἐκ τῶν κατὰ καιροῦς ἐξαρχεῦειν λαχόντων ἴσως ἐπι-
συμβαίνουσας ταύτης ἐπηρείας καὶ εὐπροσώπου μᾶλλον ζημίας ἢ
ὠφελείας, οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς τὴν τῆς μονῆς ἐλευθερίαν καὶ τὴν τῶν
ὅπ' αὐτὴν χωρίων καὶ μετοχίων διεξαγωγὴν καὶ πνευματικὴν διοίκη-
σιν τῇ κατὰ καιροῦς καθηγουμένῳ τῆς μονῆς προσανέθετο. ὅπερ δὴ
σιγίλλιον καλῶς ἔχων ἐπιγνωσθὲν καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐπεση-
μάνθη καὶ παρ' αὐτῆς καὶ ἦν ἔχον τὸ ἀμετάπτωτον ἕως τοῦ νῦν.
ἀρτίως δὲ ἀνήνκεται τῇ ἡμῶν μετριότητι παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοῦ
ἀγίου Παύλου μονῆς, ὡς οἱ πλησιοχωροῦντες ταύτῃ ἐπίσκοποι καὶ
μάλιστα γε ὁ Ἀμαξοκόρακος πειρῶνται εἰσερχεσθαι ἐν τοῖς διὰ χρυ-

σοβούλλων προσοῦσι τῇ μονῇ χωρίοις ψυχικῶν σφαλμάτων ἕνεκα ἀνακρίσεως, πατριαρχικοῖς οὖσιν ἀνέκαθεν. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν τοῦτο μὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἔχειν τὸ καλῶς γεγονὸς γράμμα τοῦ αἰο-
 διμου πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ ἐθέλουσα, ἄλλως τε δὲ καὶ τοῦ
 τοῖς ἐπισκόποις ἐπηρητημένου κινδύνου ἐκ τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιβα-
 σίας ἐξαιρεθῆναι αὐτοὺς βουλομένη, εἰ ἀληθῶς τῶν μὴ ἰδίων κατεπ-
 εμβαίνειν παραλόγως ὀρέγονται, διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς
 γράμματος, μηδὲνα τῶν ὁμορούντων τῇ μονῇ ἐπισκόπων, μήτε μὴν
 τὸν Ἀμάζονος ἔχειν τινὰ παρείσδυσιν ἐν τοῖς διὰ χρυσοβούλλων
 προσοῦσι τῇ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ πατριαρχικοῖς χωρίοις ψυχικῶν
 σφαλμάτων ἕνεκα ἀνακρίσεως, ἐν οἷς οὐδέποτε εἰσῆρχετο· εἰ γὰρ τῇ
 πατριαρχικῇ ἐξάρχῃ ἡ ἐκεῖσε εἴσοδος ἀποτεριχίζεται, ὥς καὶ τῆς τῶν
 ἐν τούτοις δὴ τοῖς χωρίοις ψυχῶν πνευματικῆς διεξαγωγῆς καὶ κυ-
 βερνήσεως ἀνατεθειμένης τῇ τῆς μονῆς καθηγουμένῃ, πῶς ὁ Ἀμά-
 ζονος ἐπίσκοπος ἀμετῶς ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς εἰσέλθοι δικαίως,
 εἰ μὴ γε βούλεται ἔκοντι ταῖς κανονικαῖς εὐθύναις ὑποπεσεῖν; ἔστωσαν
 γοῦν καὶ αὖθις τὰ ὑπὸ τὴν τοῦ ἁγίου Παύλου μονὴν πατριαρχικὰ
 χωρία ὑπὸ τὴν τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς πνευματικὴν διεξαγωγὴν καὶ
 διοίκησιν, ὥς τὸ πρότερον, εἰδέναι ὀφείλοντος, ὥς λόγον ὀφέξει ὑπὲρ
 αὐτῶν τῇ θεῷ· τὰς μέντοι γε καθιερώσεις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνεγειρόμε-
 νων ναῶν ἐπὶ σταυροπηγίοις πατριαρχικοῖς καὶ τὰς τῶν ἱερασθαι
 μελλόντων χειροτονίας οὐχ ὁ Ἀμάζονος μόνον ἀναγκαστικῶς ποιή-
 σει, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐτέρων ἀρχιερέων, ὃν ἂν μετακαλέσεται ὁ
 καθηγούμενος, ἀπρόκριματίστως αὐτὰς ἐκτελέσει. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγε-
 γόνει καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὀφείλον προσεῖναι
 τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν †.

VI. [6744—1236], mense martio, ind. IX.

*Patriarcha Germanus II. Nauplius confirmat monasterium Zigrizae et
 praedia Daphnaeae et Axyli subiecta esse monasterio Ruphianorum.*

† Γερμανοῦ, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, σιγίλλιον προσαφιεροῦν τῇ μονῇ
 τῶν Ρουφριανῶν τὴν τε Ζιγρίτζαν καὶ τὰ ὅπ' αὐτὴν
 μετόχια, τὴν Δαφναίαν καὶ τὴν Ἀξύλον.

Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀνδρῶν αἰδεσίμων αἰτήσεις τάχιον ἢ λόγος κατανοῶσα περαίνειν (τῇ γὰρ τῶν αἰτούντων αἰδεσιμότητι καὶ τὸ τῶν αἰτημάτων δίκαιον, ὥσπερ κατ' ἀνάγκην ἐστὶν ἐφεπόμενον, ἐπεὶ θεοφιλῶς οἱ θεοφιλεῖς καὶ διανοοῦνται καὶ λέγουσι καὶ ἐπιχειροῦσι καὶ πράττουσι) προσέσχεν ἐτοιμοπειθῶς ἄρτι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς κατὰ τὸ Λάτρον σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ τῆς τῶν Ῥουφιανῶν μονῆς, κῦρ Γερμανοῦ. οὗτος καὶ γὰρ λαμβάνει μὲν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς χειρὸς συνεργίαν ἐπὶ τῇ βελτιώσει καὶ προκοπῇ τῆς εἰρημένης μονῆς τῶν Ῥουφιανῶν, αἰτεῖται δὲ καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν κατὰ τὰ Πυλοπόθια διακειμένην μονὴν τὴν Ζιγρίτζαν ἐπονομαζομένην, ἣν καὶ αὐτὴν ὀρισμῷ σεπτῷ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος εἰς τὸ τῇ τῶν Ῥουφιανῶν ὑποκείσθαι μονῇ καλῶς ἡσφαλίσατο, καὶ αἰτεῖται αὐτὴν, ἵνα εἰς μετόχιον αὐτῇ τῆς τῶν Ῥουφιανῶν ταχθεῖη μονῆς, καὶ αἰωνιζόντως ὑπ' αὐτὴν μένη. ὅτι γοῦν ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τὸ ἐχεπειθὲς προσέσχε ιϥ αἰτουμένῳ καὶ διὰ τὴν προσοῦσαν μὲν τούτῳ αἰδεσιμότητα καὶ διὰ τὸν σεπτὸν δὲ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος ὀρισμὸν τὸν ταῦτα ἐδοκοῦντα καὶ διοριζόμενον ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦδε ἡ δηλωθεῖσα τῆς Ζιγρίτζας μονὴ μετὰ τῶν εἰς τὸ Παντοίχιον καὶ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου δικαίων αὐτῆς ὑπακειμένη καὶ προσηνωμένη τῇ τῶν Ῥουφιανῶν μονῇ καὶ παρὰ τοῦ κατὰ καιροῦς καθηγουμένου τῆς τῶν Ῥουφιανῶν μονῆς διυθινομένη τε καὶ διεξαγομένη αὐτὴ τε καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μοναχοὶ καὶ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν, εἴτε εἰς ἀροσίμους θεωροῦνται αὐτὰ πεδιάδας, εἴτε εἰς τόπους ἀμπελοφύτους, εἴτε εἰς μύλωνας, εἴτε τινὲς εἰσιν ἐν τοῖς τῆς μονῆς δικαίοις προσκαθήμενοι, εἴτε ζεύγη βοῶν εἰσιν, εἴτε ἄλλον οἰονδήποτε τῇ μονῇ ἐφ' ἅπαξ ἀφιερωθὲν ὀθενδῆποτε, οἱ δὲ κατὰ καιροῦς μοναχοὶ τῆς τῶν Ῥουφιανῶν μονῆς ἔξουσιν ἐπ' ἀνάγκης βελτιοῦν τε καὶ συνιστᾶν τὴν εἰς μετόχιον δοθεῖσαν τούτοις μονήν. οὕτω γὰρ καὶ εἰς μετόχιον αἰωνιζόντως ταύτην καθέξουσιν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἄνωθεν εἰρημένοις ἅπασιν ἔσονται ὑποκείμενα τῇ μονῇ τῶν Ῥουφιανῶν καὶ τὰ δύο μετόχια τῆς Ζιγρίτζης, ἣ τε Δαρναία καὶ ἡ Ἀξυλος, μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς προσκαθιμένων πτωχῶν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῖς Ῥουφιανίταις μοναχοῖς γέγονεν εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὴνὶ μαρτίῳ ἰνδ. θ' †.

VII. 6704—1196, 10 iunii, ind. XIV.

*Iudex hippodromi Theodorus Pyropulus profitetur monasterium S. Pauli
exemptum esse de potestate ecclesiastica.*

† Σημεῖωμα γεγονὸς παρὰ βασιλικῶν ἀρχόν-
των πατριαρχικῇ κελεύσει διασαφοῦν εἶναι τὴν
μονὴν αὐτοδέσποτον καὶ ἀπηλλαγμένην πάσης
ἐκκλησιαστικῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος †.

Μηνὶ ἰουνίῳ δεκάτῃ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἰνδ. ιδ', ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
μεγαλοὑπερόχου πρωτονωβελησιμοῦπερτάτου κυροῦ Δονάτου τοῦ Σιφιλί-
νου, τοῦ μεγαλοδοξοτάτου βασιλικοῦ βεστιαρίτου κυροῦ Βασιλείου τοῦ
Ἀριστηνοῦ καὶ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐκδίκου κυροῦ Λέοντος τοῦ Ἀγιο-
θεοδωρήτου.

Ἀνῆλθομεν σήμερον ἐξ ὁρισμοῦ ἀγράφου πατριαρχικοῦ ἀγγελ-
θέντος ἡμῖν διὰ τινος τῶν θυρωρῶν πρὸς ἐντυχίαν τῆς μεγάλης ἀγιο-
σύνης αὐτοῦ καὶ ἠκούσαμεν ἐξ αὐτοῦ, ὥς ὁ καθηγούμενος τῆς ἐν
τῷ Λάτρῳ σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου, ἱερομόναχος Παῦλος,
παρὰ τῷ μεγάλῳ λογοθετικῷ δικαστηρίῳ ἐλκύσας τοὺς ὁμοζύγους,
τόν τε Μεσοποταμίτην Ἀλέξιον καὶ τὴν Εἰρήνην, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν
θυγατέρα αὐτῶν Μαρίαν περὶ τινος οἰκοστασίῳ τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ
διαφέροντος καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Βασιλέσκου διακειμένου. λέγει
ζητεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ἐντολὴν πατριαρχικὴν διὰ τὸ
δῆθεν ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ δεσποτείαν τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ
μεγάλης ἐκκλησίας εἶναι τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν καὶ ἐπεὶ φησι πάντῃ
ἀβούλητόν ἐστι τῇ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ, ὥσπερ τὸ τῶν διαφερόντων αὐτῷ
δικαιῶν καταφρονεῖν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν μὴ διενεγκόν-
των αὐτῷ, ἡ δὲ ῥηθεῖσα μονὴ τοῦ ἁγίου Παύλου ἐλευθέρα τοῦτῳ
ἐγνώρισται καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος πάντῃ
ἀπηλλαγμένη, μόνον δὲ τὰ ἀρχιερατικὰ δίκαια κέκτηται ἐπ' αὐτὴν,
καθὼς περ καὶ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς πάσαις μοναῖς ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν
οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἤγουν τὸ σφραγίζειν τὸν καθηγούμενον, τὸ
ἀναθέρεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ τὸ τὰ ψυχικὰ σφάλματα διορθοῦσθαι,

ἐθέλει δῆλον γενέσθαι τῷ δικαστηρίῳ δι' ἡμεδαποῦ σημειώματος τὸ ἐλευθέραν πάντῃ καὶ αὐτοδέσποτον εἶναι τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ μὴ ὑπὸ τὰ ἐκκλησιαστικά τελεῖν δίκαια καὶ διὰ ταῦτα μηδὲ ἐντολῆς δεῖσθαι πατριαρχικῆς εἰς τὸ ἀνακρίνεσθαι τῷ ἀντιθετοῦντι αὐτῇ μέρει· ἐκ πολλῶν γὰρ ἔφη ἐπιγνῶναι τὴν αὐτοῦ ἀγιότητα τὸ ἐλευθέρων καὶ ἀδούλωτον τῆς τοιαύτης μονῆς, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ προκομισθέντος τῇ αὐτοῦ ἀγιότητι παρὰ τοῦ ῥηθέντος καθηγουμένου τυπικοῦ τῆς τοιαύτης μονῆς τοῦ ἐν μέρει οὕτως διεξιόντος. ὁ δὲ θεοφόρος πατὴρ προσκαλεσάμενος πάντας τὴν ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα, συμπρόντων καὶ τῶν προρρηθέντων ποιμένων καὶ Εὐθυμίου κουβουκλίσειου καὶ Θεοφυλάκτου, ἀνθρώπου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς ἀποσταλέντος διὰ τινὰ εὐλογον πρόφασιν πρὸς αὐτὸν, λέγει αὐτοῖς εἰς ἐπήκοον πάντων· ποῦ θέλετε, τέκνα, καταλείψω ὑμᾶς, ἐπειδὴ οὐκέτι με ὕψεσθε σωματικῶς συνδιάγοντα ὑμῖν; οἱ δὲ ὡς τούτων τῶν λόγων ἠκηκόεσαν, ἔμειναν ὥστε νεκροί, μὴ δύναμενοι ἢ φθέρεσθαι τι ἢ καὶ πρὸς βραχὺ βλέψαι αὐτὸν, συγχεθέντες ὑπὸ τῆς λύπης καὶ τῶν δακρύων. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτοὺς ταραχθέντας λέγει αὐτοῖς· εἴπατε, εἴπατε, ἐάνπερ εἰς βασιλέα ἢ πατριάρχην ἢ ἄλλον τινὰ προθυμεῖσθε καταλιπεῖν με ὑμᾶς. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· ὁποῦ κελεύεις, πάτερ, προνοοῦμενος ἡμῶν τὸ συμφέρον. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ προθυμοῦμαι ὑμᾶς καταλιπεῖν καὶ δεσπόζεσθαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἀβέβαιόν, φησι, τὸ τοιοῦτον ἦν τυπικόν, ἀλλὰ βεβαιοῦται ὡς ἐν τῷ ἔδοξέ φησι τῶν ἐμπεριεχομένων ῥημάτων τῷ ἐκτεθέντι καὶ συγγραφέντι παρὰ τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μεταφραστοῦ κυροῦ Συμεῶν τοῦ λογοθέτου βίῳ τοῦ ῥηθέντος ὁσίου Παύλου τοῦ καὶ δομήτορος τῆς μονῆς, ἐνθα φησὶν· ἐκπέμπεται τοῖνον εἰς τῶν μοναχῶν, ὃς καὶ ὑπαντᾷ τοῖς κληθεῖσι πρὸς τὸν μέγαν ἀνερχομένοις. ὡς δὲ κατέλαβον καὶ εἰς λόγους αὐτοῖς ἔρχεται, λόγους οὗς ἐκείνόν τε ἔδει λέγειν καὶ αὐτοὺς ἀκούειν γέμοντας ὠφελείας, οὔτε καὶ οὕτως ἔχοντα θεασάμενοι ἤροντο περὶ τοῦ ποιμνίου· τίνας μέλλεις ἐπιτρέπειν αὐτούς; ἐκείνῳ, ἔφη, τῷ κατὰ γνώμην ὄντι τοῖς ἀδελφοῖς. ἀθροίσας τοιγαροῦν ἅπαντας ἐπυνθάνετο, οἱ δὲ τὴν ἐκλογὴν αὐτῷ μᾶλλον ἐγχειρίζουσιν, σὸν, πάτερ, εἰπόντες, τὸ ἔργον καὶ τῆς ἐκ θεοῦ φωτιζομένης σου διανοίας. πρὸς ταῦτα ἐκείνος ἐγκάρδιόν τι καὶ πεπονθημένον ἥκρως

στενάξας· ἐν οὐδενὶ ἐτέρῳ, ἔφη, ὅτι μὴ χερσὶν ὑμᾶς τοῦ ἐμοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ καταλείπω. καὶ μετ' ὀλίγα· ὅτι δὲ ἀληθῆς ἡ ἐπαγγελία τὸ ἐπὶ Λαζάρῳ γενόμενον, εἰς δὲ οὗτος τῶν μοναχῶν μετὰ τὴν εἰς Θεὸν τοῦ πατρὸς ἐκδημίαν ἀκριβῶς δηλώσει, ὥσπερ ἄρα περὶ αὐτοῦ καὶ τῷ τῆς λαύρας ἐγγέγραπτο βιβλίῳ. τούτων οὕτω πρὸς ἡμᾶς λαληθέντων παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τὸ παρὸν σημεῖωμα εἰς δῆλωσιν ἡμεῖς ἐξεθέμεθα κατὰ τὸν ὅρισμόν τῆς αὐτοῦ ἀγιότητος, ὃ καὶ παρεκβαλόντες καὶ συνήθως πιστωσάμενοι ἐπιδεδώκαμεν μὴ νὶ καὶ ἰνδικοτικῶνι τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους 558'.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν τὸ παρὸν σημεῖωμα· ὁ κριτῆς τοῦ βήλου ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου Θεόδωρος ὁ Πυρόπουλος †.

VIII. Sine auno, mense novembri, ind. IV.

Litterae imperatoris datae ad protospatharium et iudicem mysticum hippodromi Basilium, iubentes determinari confinia monasteriorum S. Pauli et Lamponii.

† Βασιλικὸν πιττάκιον ἀποσταλὲν Βασιλείῳ πρωτοσπαθαρίῳ, μυστικῷ κριτῇ ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου καὶ τῶν Θρακησίων †.

† Ἐπεὶ οἱ τοῦ Λάτρους εὐλαβεῖα ζυγῶντες μοναχοὶ δέσιν πιττακίου τῇ ἐκ Θεοῦ ἡμῶν βασιλείᾳ ἔπεμφαν καὶ διὰ τοῦ εὐλαβεστάτου αὐτῶν ἡγουμένου κατεμήνυσαν, ὥς τινες τῶν γειτονούντων τῷ ὄρει καὶ μάλιστα οἱ τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου μοναχοὶ, παρ' οὐδὲν θέμενοι τὴν ἐπέχειν αὐτοὺς δυναμένην δύναμιν καὶ ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρχαίαν διακράτησιν τοῦ ῥηθέντος ὅρους ἐκαινοτόμησαν καὶ τὸ δεινότερον, ὥς παροίκους τινὰς μετὰ γυναικῶν ἐν οἷς οὐκ ἔδει κατεσκήνωσαν τόποις καὶ βλάβης αἵτιοι τοῖς ἐν ταῖς λαύραις μοναχοῖς γίνονται, κελεύομέν σε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ σωτηρίαν τῆς ἐξ αὐτοῦ βασιλείας ἡμῶν ὀρκίζομεν, ἐπὶ τοῦ τόπου γενέσθαι καὶ ζητῆσαι μετ' ἐπιμελείας ὑπερβαλλούσης μέχρι τίνος οἱ ὅροι τοῦ ὅρους διήκουσι καὶ τίνες τόπους οἱ δεηθέντες μοναχοὶ καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν κατεῖχον, καὶ διαιρῆσαι μὲν τὴν ἀρχαίαν διακράτησιν καὶ τοῖς μοναχοῖς ἀποκαταστήσαι καὶ ἐκδιῶσαι δὲ τοὺς κακῶς

κατασκευασθέντας παροίκους παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου καὶ μὴ παραχωρῆσαι μήτε ἄνδρας ἐκείσε, μήτε γυναῖκας, μήτε θρέμματα αὐτῶν ἢ αἷτας νέμειν, ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ ὄρος ἀκαινοτόμητον τηρῆσαι καὶ τοὺς μοναχοὺς διὰ τὸ τοῦ φιλησύχου βίου παρασκευάζει τῶν ἐπιβουλεύοντων ταῖς ψυχαῖς ἐλευθέρια ζεῖ . . . καὶ τὸν φιλόανθρωπον θεὸν θεραπεύειν καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὁμωνύμων χριστιανῶν διηνεκῶς ὑπερεντυγχάνειν. φασὶ δὲ καὶ ἀνταλλαγὴ γέγονεν ὑπὲρ τοῦ ὄρους παρὰ τοῦ μακαρίτου Παύλου πρὸς τοὺς τοῦ Λαμπονίου, καὶ ζητῆσαι ὀφείλεις καὶ περὶ τούτου καὶ ἀποδοῦναι τοὺς ἀνταλλαγέντας τόπους τῷ μέρει τοῦ μακαρίτου Παύλου. καὶ τοῦτο ἀναμφιβόλως γενέσθω παρὰ σου. ἀπελύθη μὴ νῖ νοεμβρίῳ ἐν δ. δ' ἀπὸ τῆς θεοφυλάκτου πόλεως †.

IX. 6495—987, mensibus februario et aprili, ind. XV.

Compositio facta inter monasterium Lamponii et monasterium S. Pauli de permutatione possessionum et de confinibus eorum confirmata a patriarcha Nicolao.

Ἐτους ςυη' ὡς ἐκ τῶν ἔπισθεν.

I. Συμβίβασις τῶν τοῦ Λαμπονίου μοναχῶν μετὰ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὄρους τοῦ Λάτρου.

Βαρθολομαῖος, ἐλέφ θεοῦ μοναχὸς τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, τῆς οὔσης μὲν καὶ διακειμένης ὑπὸ τὸ ὄρος τοῦ Λάτρου, ἐπιλεγομένης δὲ τοῦ Λαμπονίου, ὃ καὶ χάριν τῆς παρουσίας ὑποθέσεως μετὰ καὶ γραμμάτων ἐνταῦθα ἐποσταλεις παρὰ Μεθοδίου, τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς εἰρημένης τοῦ Λαμπονίου μονῆς καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐν αὐτῇ τῶν μοναχῶν ἀδελφότητος τῶν καὶ παρ' ἐμοῦ εἰς χεῖρας ἐπιδοθέντων Νικολάφ, τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ, τὴν παροῦσαν ἐκ προτώπου αὐτῶν καὶ τοῦ μέρους παντὸς τῆς τοιαύτης ἡμῶν τοῦ Λαμπονίου μονῆς ἐπικύρωσιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν, ἔτι δὲ συμφωνίαν καὶ ἀσφάλειαν τίθημι καὶ ποιῶ, ὡς μέλλοντος καὶ τοῦ προσηρμένου μου ἡγουμένου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ εὐλαβῶν μοναχῶν ἐπιτοπίως ἐνώπιον ἀξιολόγων μαρτύρων ταύτην ἀποδέχεσθαι καὶ ἐπιβεβαίωσιν γνώμῃ, προτροπῇ τε καὶ εἰδήσει Νικολάου, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ ἐγγράφῳ συν-

αινέσει Στεφάνου, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερομονάχου καὶ χαρτυφύλακος, καὶ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων τῶν καὶ διὰ τῶν οἰκείων ὑπογραφῶν ἐξῆς δηλωθησομένων ἐκουσία μου τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῃ βουλήσει, πάσης βίας, δόλου, φόβου τε, χλεύης, ἀπάτης, συναρπαγῆς, πανουργίας καὶ ῥαδιουργίας ἐκτὸς σὺν προθυμίᾳ καὶ ὁλοφύχῃ προθέσει εἰς ὑμᾶς Γαβριήλ, τὸν εὐλαβέστατον ἐλέφ θεοῦ μοναχὸν καὶ προσετώτα τῆς εὐαγεστάτης λαύρας τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἥτοι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τῆς οὔσης ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ Λάτρου ὄρους καὶ ἐπονομαζομένης τοῦ Στύλου καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ σε εὐλαβεῖς μοναχοὺς, ἔτι τε καὶ πρὸς πάντα τὰ δίκαια τῆς ὑμετέρας λαύρας, καθὼς ὑποτέτακται· ἐπειδὴ γὰρ τὸ μέρος τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Λαμπονίου μονῆς παρεισῆγεν εὖλογα ἔχειν κατὰ τῆς καθ' ὑμᾶς λαύρας, περὶ οὗ διακατέχετε μέρος ἐκ τοῦ προαναφερομένου ὄρους τοῦ Λάτρου, ἡμεῖς δὲ ἀντεισῆγετε καὶ δισχυρίζεσθε εὐλόγῳ καὶ δικαίῳ λόγῳ ἔχειν τὴν καθ' ὑμᾶς λαύραν τὸ τοιοῦτον ἐκ τοῦ ὄρους μέρος, ὅπερ καὶ ἀπερικόπως μακροὺς ἤδη διελθόντες χρόνους τοῦτο ἐδεσπόζετε, ὥς ἀνταλλαγῆς γεγενοίας πρότερον παρὰ τοῦ ἐν τῇ ὁσίᾳ μνήμῃ Παύλου μοναχοῦ, τοῦ καὶ τὴν τοιαύτην ὑμῶν λαύραν κτήσαντος καὶ συστήσαντος, ἐκχωρησάντων μὲν ἡμῶν τῶν τοῦ Λαμπονίου, μᾶλλον δὲ τοῦ μέρους ἡμῶν ἐκεῖνῃ τῆς τοιαύτης γῆς, ἀντιλαβόντων δὲ ἐτέραν γῆν τὴν οὔσαν μὲν καὶ διακειμένην πλησίον τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς, ἐπιλεγομένην δὲ τὸ Δρακόντιον, ἔτι δὲ προσειληφόντων καὶ τὸ χωράφιον τὴν Πελεκαναίαν, ὅμως διὰ τὸ ἀγράφως αἰρηθῆαι τὴν παρ' ὑμῶν λεγομένην δοθῆναι πρὸς τὴν ἡμετέραν μονὴν εἰς ἀντιστήκωσιν τοῦ ὄρους γῆν, ὑμεῖς οἱ τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Παύλου, πᾶσαν δίκην καὶ φιλονεικίαν ἀφέντες, ἤρετίσασθε δι' ὅρκου βεβαιῶσαι ἐκ τῶν μοναχῶν τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς τρεῖς, ἡγουν τὸν Νικήταν, τὸν Βασίλειον καὶ τὸν Γρηγόριον, ὅτι ἐπεὶ περ καὶ παλαιοὶ τῶν ἡμερῶν εἰσι καὶ μνήμην περὶ τῶν συμβεβηκότων ἔχοντες βεβαιώσουσιν ἡμᾶς οὕτως εἶναι τὴν ἀλήθειαν ἀπολαβὼν ὑμᾶς τὸ παρ' ἡμῶν διακατεχόμενον τοῦ ὄρους μέρος, εἴπερ ἀπὸ τοῦ μακροῦ χρόνου βοήθειαν ἢ καθ' ἡμᾶς οὐχ εὐρίσκει λαύρα, τῶν δὲ αὐτῶν ἐκλεγέντων εἰς τοῦτο ὁμόσαι ἀπαρνησαμένων καὶ τὸν ὅρκον παραιτησαμένων, ἐπεὶ περ ἀμφοτέρω τὰ μέρη καὶ μοναχοὶ ἐν κυρίῳ ἐσμέν καὶ διὰ τοῦτο μάχεσθαι καὶ φιλονεικεῖν μετ' ἀλλήλων οὐκ ἄξιον εἶναι κρίναντες, ἀλλὰ τὸ εἰ-

ρηνεύειν παρὰ τὸ ἐχθραίνεσθαι καὶ φιλονεικεῖν βέλτιον εἶναι συνει-
 δότες, καθὰ τοῦτο καὶ θεῷ φίλον ἐστὶ καὶ τοῖς ἀνθρώποις εὐαπό-
 δεκτον, κατὰ τὴν ιδ' τοῦ ἀπριλλίου μηνὸς τῆς διελθοῦσης δ' Ἰνδι-
 κτιῶνος τοῦ 578δ' ἔτους ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀσφάλειαν οἱ τοῦ
 μέρους τῆς ἡμῶν μονῆς, δηλαδή τοῦ Λαμπονίου, ἐξέθεντο πρὸς τὴν
 καθ' ὑμᾶς λαύραν περὶ τελείας διαλύσεως καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ προ-
 δηλουμένου μέρους ὅλου τοῦ μέρους τῆς ὑμῶν τοῦ Στόλου λαύρας,
 λαβόντες παρ' ὑμῶν ἔνεκεν τῆς τοιαύτης ἀσφαλείας καὶ κατὰ πάντα
 ἀποχῆς τε καὶ ἀπαλλαγῆς διὰ χαράγματος νομίσματα ἑκατὸν, ἅτινα
 καὶ παραφυλαττόμενα εἰσέτι παρ' ὑμῶν τυγχάνει εἰς ἀγορὰν θηλυκῶν
 τριάκοντα τριῶν βουβαλίων ὡς εὐπροσόδως αὐτῶν ὄντων πρὸς τὴν
 καθ' ὑμᾶς μονήν, καθὼς καὶ ἡ τοιαύτη παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς πρὸς
 τὴν καθ' ὑμᾶς λαύραν γεγυῖα ἔγγραφος καὶ ἐνυπόγραφος ἀσφάλεια
 λεπτομερέστερον καὶ ἐπεξεργατικώτερον διαλέγεται. διὰ δὲ τὸ ταύτην
 ἄνευ γνώμης καὶ εἰδήσεως καὶ δεσποτικῆς προτροπῆς, ἔτι δὲ ἔγγρά-
 φου συναινέσεως τοῦ τιμιωτάτου πατριαρχικοῦ σεκρέτου γενέσθαι,
 λέγω δὴ τοῦ χαρτοφυλακίου ἀξίωσιν ὑμεῖς οἱ τῆς λαύρας πρὸς τε
 τὸν δηλωθέντα εὐλαβεστάτον Μεθόδιον ἱερομόναχον καὶ ἡγούμενον
 τῆς κατ' ἐμὲ πάλαι δηλουμένης τοῦ Λαμπονίου μονῆς καὶ τοὺς αὐ-
 τῆς μοναχοὺς ἐποιήσασθε, ἵνα εἴπερ ἐμμένωσιν εἰς τὴν παρ' αὐτῶν
 πρὸς ὑμᾶς ἐκτεθεῖσαν ἀσφάλειαν καὶ τελείαν ἀποχὴν διὰ γραφῆς
 αὐτῶν παράκλησιν ποιήσωνται πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν
 πατριάρχην, κῆρ Νικόλαον, καὶ πρὸς τὸν θεοσεβέστατον Στέφανον
 καὶ χαρτοφύλακα τοῦ διὰ ἐπικυρωτικῆς μὲν ἀσφαλείας ἡμῶν, αὐτῶν
 δὲ, ἥγουν τοῦ χαρτοφύλακος καὶ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων, ἔγγρά-
 φου συναινέσεως τὴν παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς πρὸς τὴν καθ' ὑμᾶς
 λαύραν ἐκτεθεῖσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀσφάλειάν τε καὶ
 ἀποχὴν ἐπιβεβαιῶσαι καὶ δὴ τοῦτο προθύμως ἀποδεξαμένων ἐκείνων,
 καὶ γράμματά μοι ὡς καὶ προσφέρεται δεδωκότων καὶ ταῦτα ἐμοῦ
 πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἡμῶν δεσπότην καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην
 ἀποκομίσαντος αὐτὸς τὸ ἀγαθὸν γενέσθαι καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς
 μέρεσι προθυμούμενος, ἥγουν τῆς ἡμετέρας μονῆς καὶ τῆς λαύρας
 προετρέψατο τὰ παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς αἰτηθέντα εἰς πέρας αἴσιον
 ἄχθῃναι καὶ ἐπὶ τοῦτο οἰκειογνώμως καὶ αὐτοθελῶς κατὰ τὴν τοῦ
 ἡγουμένου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γεγυῖαν πρὸς με προτροπὴν

μετὰ πάσης μου τῆς περιχαρείας καὶ ἀποδοχῆς ἐπικυρῶ καὶ ἐπιβε-
 бай τὴν παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς ἐκτεθείσαν ἐγγράφον καὶ ἐνυπόγρα-
 φον ἀσφάλειαν, τοῦ διαμένειν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς
 ἅπαντας καὶ διηγεκείς χρόνους βεβαίαν, ἀρραγῇ τε καὶ ἀπαρασάλευ-
 τον καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ τοῖς φιλευσεβέσι
 νόμοις καὶ τοῖς πανευφήμεις δικασταῖς καὶ πᾶσι τοῖς κρίνειν λαχοῦ-
 σιν εὐπρόσδεκτον, μάλιστα διὰ τὸ καὶ ὑμᾶς τοὺς τῆς λαύρας ἀγα-
 θυνθῆναι καὶ συμφωνῆσαι, ἵνα ἡμεῖς οἱ τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου
 καὶ τὸ μέρος ἡμῶν μὴ ἔχομεν ἄδειαν ἢ τὴν οἴαντοῦν ἐξουσίαν ἐν τῇ
 περιοχῇ τῇ δεσποζομένῃ παρὰ τῆς ἡμῶν λαύρας τοῦ Στύλου ποτὲ
 καιρῷ ἢ χρόνῳ αὐθαδῶς ὑπεισέρχεσθαι καὶ ἐυλεύεσθαι, εἰ μήπω ἂν
 αἰτήσῃ μὲν ἡμῶν τῶν τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου, γνώμῃ δὲ καὶ προ-
 τροπῇ ὑμῶν τῶν τῆς λαύρας τοῦ Στύλου, παραχωροῦμεθα τοῦ ἐν
 καιρῷ δέοντι ἀναλαμβάνεσθαι λόγῳ χρείας καὶ μόνῃ τῆς καθ' ἡμᾶς
 μονῆς δάδων καὶ ἐργαζίμων ξύλων τὸ χραιοποιούμενον ἐν ἀληθείᾳ
 εἰς τὴν ἡμῶν μονὴν καὶ οὐκ εἰς ἕτερον οἰονδήποτε πρόσωπον καθ'
 οἰονδήποτε τρόπον· ὁ γὰρ πάλαι δηλούμενος Μεθόδιος μοναχὸς καὶ
 ἡγούμενος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μοναχοὶ τῆς ἡμῶν τοῦ Λαμπονίου μονῆς
 ὑφείλουσιν ἐπιτοπίως διὰ τῆς ἰδιοχείρου προταγῆς καὶ ὑποταγῆς αὐ-
 τῶν ἐνώπιον ἀξιολόγων μαρτύρων ταύτην ἀποδέχεσθαι καὶ ἐπιβεβαιοῦν.
 εἰ δὲ πρὸς ταῦτα ἀμεληθῇσονται ἐγὼ τε αὐτὸς, εἴτε ὁ κατ' ἐμὲ ἡγού-
 μενος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ μοναχοί, εἴτε οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
 μονῇ ἐλευσόμενοι ἡγούμενοι, μονάζοντες ἢ ἕτερον οἰονδήποτε ἐκκλη-
 σιαστικὸν ἢ ἰδιωτικὸν μικρὸν ἢ μέγα ἢ ξένον ἢ ἴδιον ἡμῶν πρόσω-
 πον ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ κατὰ τῆς παρούσης ἐπικυρωτικῆς ἀσφαλείας,
 εἴτε καὶ μερικῶς, εἴτε καθόλου καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἵνα ἐπείπερ
 αὕτη ἡ παροῦσά μου ἐπικύρωσις διὰ γραφῆς ὡς πρόκειται καὶ ἀπο-
 στολῆς τοῦ τε ἡγουμένου μου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γέγονε καὶ
 τιμῇ οἰκονομίᾳ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ ἐγ-
 γράφῳ συναινέσει τοῦ θεοσεβεστάτου χαρτοφύλακος καὶ τῶν πατριαρ-
 χικῶν νοταρίων, οἱ ταύτην ἀθετῆσαι ἐπιχειροῦντες κεχωρισμένοι καὶ
 ἀλλότριοι ἔστωσαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος καὶ αὐτοῦ τοῦ
 μοναδικοῦ καταλόγου τε καὶ σχήματος καὶ πρόστιμον ὑπέχωσι διδόναι
 αὐτοί τε καὶ δι' αὐτῶν ἢ καθ' ἡμᾶς μονὴ ἐκ χρυσοῦ λίτρας
 τρεῖς, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον χρυσοῦ λίτραν μίαν, διαμε-

νούσης καὶ οὕτως ἰσχυρᾶς καὶ βεβαίας τῆς προεμφερομένης ἀσφαλείας καὶ τελείας ἀποχῆς καὶ τῆς παρούσης ἐπικυρωτικῆς προτροπῆς τοῦ τε ἡγουμένου μου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γεγονούας, καθὼς εἴρηται, τοῦ ὕφους γραφέντος διὰ Μιχαὴλ Ἐγγόνου καὶ ἐξάρχου τῶν ταβουλλαρίων καὶ οὕτως μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι αὐτὸ καὶ κατὰ πάντα ἀρεσθῆναι μοι προέταξα καὶ ὑπέταξα ἰδιοχείρως. μηνὶ φεβρουαρίου ἰνδ. ιε' τοῦ ςυηε' ἔτους †.

† Βαρθολομαῖος, ἐλέφ θεοῦ μοναχὸς τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῆς ὑπεραγίας θευτόκου τοῦ Λαμπονίου, ἀναγνωσθέν μοι τὸ προκείμενον ὅλον ὕφος τῇ προτροπῇ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γεγονούας ἐπικυρωτικῆς ἀσφαλείας γνώμῃ, προτροπῇ καὶ εἰδήσει Νικολάου, τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐγγράφῳ συναινέσει Στεφάνου, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερομονάχου καὶ χαρτοφύλακος, καὶ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων κατὰ πάντα ἀρεσθῆναι προέταξα καὶ ὑπέταξα ἰδιοχείρως, τὴν δὲ ὑποταγὴν μου διὰ Μιχαὴλ τοῦ ταβουλλαρίου τοῦ καὶ τὸ ὅλον ὕφος γράψαντος †.

† Μεθόδιος, ἐλέφ θεοῦ ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τοῦ Λαμπονίου, καὶ ἐφεξῆς οἱ μοναχοί †.

† Στέφανος, ἐλέφ θεοῦ ἱερομόναχος καὶ χαρτοφύλαξ, προστάξει δεσποτικῇ τὰ προγεγραμμένα βεβαιῶν οἰκείᾳ χειρὶ ὑπεσημηνάμην †.

† Μιχαὴλ, ὁ ἐλάχιστος διάκονος καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, συναινῶν τῷ θεοφιλεστάτῳ χαρτοφύλακι ὑπέγραψα ἰδιοχείρως †. Καὶ ἐφεξῆς ἦσαν ὑπογεγραμμένοι πολλοὶ τῶν νοταρίων.

† Ἰγνάτιος, ἐλέφ θεοῦ ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, παρήμην ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα ἰδιοχείρως †.

II. Κρίσις ὁμοῦ καὶ ἐπικύρωσις τῆς προαναγεγραμμένης πράξεως τῶν μοναχῶν γεγονυῖα παρὰ

Νικολάου, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἦν οὗτος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως Λέοντος, τὸ δὲ γράμμα θαυμασίον.

† Ἐπαινετῶς ἄγαν καὶ ἀξιοζήλως οἷτε τῆς τοῦ Λαμπονίου μονῆς καὶ οἱ κατὰ τὸ ὄρος τὸ Λάτρος ἐφυσυχάζοντες τὴν ἀναμεταξὺ ἐκατέρων ἐπαναφύεισαν περὶ τινων αὐτοῖς προσομορούντων χωρίων ζήτησίν τε καὶ διαμάχην καθ' ἑαυτοὺς διελύσαντο καὶ πρὸς τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἄμαχον κατηνέχθησαν· ἐπεὶ γὰρ ἀνθρώπους αὐτοὺς ὄντας οὐκ ἦν μὴ παντάπασιν ἀπηλλάχθαι πραγμάτων, ἀλλὰ τις ἀνθρωπίνως ἔρις καὶ ἀμφισβήτησις τοῦ ἡσυχίου κἀκεινῶν ἡρέμα πως καὶ ἀναχωρητικοῦ ἐφήπτετο καὶ τὸ συμπαρακείμενον αὐτοῖς ὄρος, μέρος τι τοῦ ὄλου τυγχάνον, ὃ δὴ κοινῇ ὀνόματι Λάτρος καλεῖται, οἷον ἐν μεταίχμιῳ κείμενον δεινὴν τινα καὶ οὐ ῥαδίαν σβεσθῆναι τούτοις ἀνῆπτε τὴν πυρκαϊάν, τῶν μὲν τοῦ Λαμπονίου διατεινομένων τῆς ἑαυτῶν ἐκ τῶν ἄνω τοῦ χρόνου τοῦτο ὑπάρχον μονῆς ὀξέ[ως] εἰς τὸ μὴ μεθίσθαι τοῦ χωρίου δίκην χειμάρρων φερομένων, τῶν δὲ τῷ ὄρει ἐφυσυχάζοντων τρ[όπῳ] ἀνταλλαγῆς διατιθεμένων τοῦτο ἀντειληφέναι, καὶ λαμπρῶς ἐκατέρωθεν ἐξῆπτε φιλονεικίαν, ἐνταῦθα ὁ εὐλαβεστάτος μοναχὸς Γαβριὴλ τὸ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης ἀνακεχωρητὸς καὶ ἡσύχιον ἐπ' αὐτῶν διεδήλωσε τῶν πραγμάτων καὶ ὥς οὐδὲν ἂν δέοιτο αὐ[τοῦ] πλείονος, εἰ μετὰ στάσεως καὶ πραγμάτων [αὐτοῦ] προσγένειτο, τρεῖς γάρ τινες τῶν ἐκ τοῦ Λαμπονίου ἔτι περιόντας τῷ βίῳ ἐπιλεξάμενος ἐπὶ τὴν τούτων, ὥσπερ ἐπὶ ἱερὸν, ἀπηυτομόλησε πίστιν, φάσκων γηραιοὺς τούτους τυγχάνειν καὶ λοιποὺς τῶν τὴν ἀνταλλαγὴν καταπραξομένων μόνους περιεῖναι, τὸ πιστὸν δὲ παρ' ἐκείνων λαβεῖν καὶ τοῦ χωρίου ἐκὼν ὑπεκστῆναι, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀγῶνας καταβαίνειν καὶ διακαστήρια καὶ τὴν διὰ λόγων ὡμολογημένην ἡσυχίαν ἐκ τῶν ἔργων καταρρυπαίνειν. ἀλλ' ὁ μὲν τοιαῦτα, δίκαιά τε, ὥς τῷ παντὶ δῆλον, καὶ νομικῆς ἀκριβείας ἐχόμενα προῖσχύμενος, οἱ δὲ μονάζοντες μικροῦ κέρδους ἕνεκεν ὥσπερ καταιδεσθέντες τὴν αὐτῶν καταμολύναι ὑπόληψιν ἑαυτῶν καὶ τῆς ἀληθείας ἐγένοντο, καὶ οὐκ ἂν ποτε ἐκόντες τὴν ἀλήθειαν ἔφασαν ἐξομῶσασθαι, ὑπὲρ ἧς τὸ τραχὺ τοῦ βίου καὶ ἐπίπονον τοῦ ἡδυπαθοῦς καὶ ῥάστου ἀνθυπηλλάξατο, ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ Γαβριὴλ προτεινομένοις ἀληθέσιν

οἷσι συνεπεμαρτύρουν καὶ τὴν πάλαι γενομένην ἀνταλλαγὴν ἐπεβεβαίουν, εἰληφέναι μὲν τὸ ἐκείνων λέγοντες, ἀντιδοῦναι δὲ τῆνικαῦτα τὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ οὗ τὸ νῦν ἔχον ἢ ἕρις κελίητο, ἐντεῦθεν κύριος μὲν ἀναμφίβολους ὁ τοῦ Λάτρου προεστὼς τοῦ ἐπιμάχου χωρίου ἐνδίκως ἐγένετο, τὴν ἡσυχίαν δὲ οἱ τοῦ Λαμπονίου ἡγον [καί] ὑπὸ καταδίκην εἰκότως ἐπιπτον μάρτυρες καθ' ἑαυτῶν, οἱ δι' ὅρκου ἐξῆς τὰ ἑαυτῶν κομίσασθαι μὴ βουληθέντες, ἀπαράγραπτοι διαφανέντες. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἄνθρωπος καὶ τῆς ἡσυχίας ὄντως ἐραστῆς, ὁ εἰρημένος μοναχὸς Γαβριήλ, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς ὀχλήσῃσι περιπέσειεν, οἷς ἡσυχία φίλον καὶ τὸ ἄπραγμον, εἰωθότος τοῦ μακροῦ χρόνου πάντα περικαλύπτειν καὶ ἀμαυροῦν καὶ τὰ λίαν ἐστίν, ὅτε ἐπίδηλα τὴν πάλαι γενομένην ἀνταλλαγὴν ἐπιβεβαιῶσαι, αὐτὸς αὐτοὺς ἡρετίσατο καὶ τῆς εἰς τὸ ἐπὶ τὸν ἀσφαλείας ἔνεκεν ἐκατὸν ἐπιδοῦναι νομίσματα, κέρδους μᾶλλον ἄμεινον ἡγησάμενος τὴν παροῦσαν ζημίαν, εἶγε ἐν ὑστέρω μέλλοιεν τῶν οἰκείων ἀπηλλάχθαι φιλονεικίων, ὥς ἂν δὲ ἄμμοι καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις τὰ καταπεπραγμένα δυσεπιχειρήτα ἢ καὶ δυσδιάλυτα, τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τούτοις ἐγγραφὸν ἐζητήσατο γνώμην, τὰ τε ἤδη φθάσαντα γενέσθαι βεβαιούσαν καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον διαρκῆ τούτῳ καὶ ἀδιάσειστον τοῦ χωρίου δεσποτείαν πραγματευόμενοις, γραφαὶ τε ἐπὶ τούτοις τῶν τοῦ Λαμπονίου ἡμῖν ἐπεδόθησαν, καὶ δὴ ἀπυστολαὶ τῶν δεησομένων ἐγένοντο, τὴν ἑαυτῶν συμφωνίαν βεβαιῶσαι προσλιπαροῦντες. ἃ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις προέβη σαφέστερόν τε καὶ ἐπεξεργαστικώτερον ἢ παρὰ τε τοῦ θεοφιλεστάτου ἡμῶν χαρτοφύλακος καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν σεκρέτου ἐγγράφος ἐκτεθεῖσα διαγορεύει προτροπὴ καὶ συγκατάθεσις, ἀρίστην δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ ἐπὶ τῷ τοῦ Λαμπονίου μᾶλλον συμφέροντι τὴν παροῦσαν πράξιν εἶναι νομίσαντες, διὰ τῆςδε ἡμῶν τῆς ἐγγράφου προτροπῆς ἐπικυροῦμεν τὰ παρ' αὐτῶν καταπεπραγμένα καὶ βέβαια εἰς τὸ μέλλον καὶ ἀρραγῇ διαμένειν παρεγγύωμεθα, παρὰ μηδενὸς τινος τῶν ἐκ τῆς τοῦ Λαμπονίου μονῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον δυνησόμεθα ποτε τοῖς ἐν τῷ ὄρει δίκην λαχεῖν ἢ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν ἀνακινεῖν καὶ θορόβους αὐτῶν τῷ ἡσυχίῳ τῆς βιωτῆς καὶ ἀπράγμονι προξενεῖν· ὁ τοιοῦτος γάρ, ὅστις ποτὲ εἴη, οὐ μόνον ἀνήκοος ἀπὸ παντὸς ἀποβληθεὶς δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ ἐγγράφῳ αὐτῶν ἀσφαλείᾳ ἐγκειμένοις ὑποπεσσεῖται προστίμοις. ἐγγράφῳ καὶ ἐν ὑπομνήμασι ἐξετέθη καὶ σφρα-

γιοθὲν ἐπεδόθη μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ συλῆ-
 ἔτους †.

X. 6557—1049, mense augusto, ind. II.

*Constantinus cubiclisius et clericus magnae ecclesiae decernit, controversiam
 ortam inter monasteria S. Pauli et Salvatoris Agraulorum in monte Latro
 diiudicandam esse a synodo in urbe.*

Πρακτικὸν γεγονὸς παρὰ Κωνσταντίνου κλη-
 ρικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κουβουκλεισίου,
 ἀρχιετροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ σεκρέτου.

† Τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως παρὰ
 τε τῶν ἐδλαβεστάτων μοναχῶν τῆς εὐαγεστάτης λαύρας τοῦ Στύλου
 τοῦ Λάτρου καὶ τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος τῆς τῶν Ἀγραύλων ἢ ἐπὶ
 τοῦ τόπου θέα ἐναργεῖς τὰς ἀποδείξεις ἀπέδειξε. τοῦ γὰρ ἐδλαβεστά-
 του μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου τῆς δηλωθείσης μονῆς τοῦ Στύλου,
 κϋρ Νικολάου, ἐνάγοντος ἐπὶ τοῦ θεοτιμήτου ἀγιωτάτου ἡμῶν δε-
 σπότου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κατὰ Βασιλείου, τοῦ ἐδλαβε-
 στάτου μοναχοῦ, κουβουκλεισίου καὶ βασιλικοῦ κληρικοῦ, ἔτι δὲ προ-
 νοητοῦ τῆς μονῆς τῆς Καρέας, καὶ ἀμπολλα λέγοντος ὅπ' αὐτοῦ κε-
 καινοτομῆσθαι τὸ ὄρος, τῶν ἀπὸ τῆς ὅπ' αὐτόν μονῆς ἐπιβαινόντων
 βιαίως τοῖς ταύτης ὁρίοις, οὐδὲν δίκαιον τὸ παράπαν τοῦτοις ἐχόν-
 των ἢ ἐπὶ τοῦ τόπου ἐδέησε ζήτησις. καὶ ἀποσταλεῖς ἐγὼ Κωνσταν-
 τίνος, κληρικός τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κουβουκλεισίου καὶ ἐπὶ τοῦ
 πατριαρχικοῦ σεκρέτου, ἐξ ἐγγράφου προστάξεως τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν
 δεσπότου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ζητῆσαι περὶ τούτου, κατὰ
 τὴν ιδ' αὐγούστου μηνος ἰνδ. η' ἐν ἔτει σφνζ', παρόντων ἀμφοῖν τοῖν
 δικαζομένοις καὶ Μεθοδίου μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου τῆς μονῆς
 τῶν Κελλιβάρων, Χαρίτωνος, μοναχοῦ καὶ διακόνου, καὶ Κοσμᾶ, μονα-
 χοῦ καὶ καθηγουμένου [τῆς] μονῆς τῶν Ἀγραύλων, καὶ ἐτέρων πλείονων
 ἐζήτησα τὰ τῆς δίκης, καὶ οἱ μὲν τῆς μονῆς τοῦ Στύλου ἐνεφάνισαν
 δικαιώματος ἴσον ἀνταλλαγῆς τοῦ ὄρους πρὸς αὐτοὺς γεγονὸς παρὰ
 τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Κελλιβάρων ἥγουν τοῦ Λαμπονίου πρὸ χρό-
 νων μακρῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν βασιλικῶν κωδίκων ἐκτίχων τοὺς
 τῶν ἀνταλλαγῆς ἀγροὺς διερμηνεῖον πάντας, αὐτοὺς τε τοὺς ὄρους

καὶ τὰ γνωρίσματα τοῦ περιορισμοῦ ἐν τῷ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐγγράφῳ ἀναταττόμενα καὶ τὸ δημόσιον ὅσον ἐν τῷ ἐκστίχῳ ἀναγραφόμενον, πρὸς τοῦτοις καὶ ὑπόμνημα τοῦ μακαρίτου καὶ αἰοιδίου πατριάρχου κυροῦ Νικολάου συνοδικῶς περὶ τούτου δικάσαντος, ὃ καὶ διέξιςιν, ὡς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τινὲς τῶν τοῦ Λαμπονίου μοναχῶν στασιάζοντες τὰ συμπεφωνημένα ἡθέτησαν καὶ ἐξ ἐγκλήσεως τοῦ τῆς μονῆς τοῦ Στύλου τότε προσεστώτος, ἀνδρὸς ἐπισήμου, τοῦ μοναχοῦ κὺρ Γαβριήλ, ὃ τὰ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων δικάζων οἰκιστικὸς γράμματα αὐτοκρατορικὰ δεξάμενος τὰ ἤδη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μοναχῶν πραχθέντα καὶ αὐτῶν κρατῆσαι παρακελεύοντα καὶ τῇ μονῇ τοὺς ἀγροὺς παραδοῦναι, ἀλλ' οἱ τῶν Κελλιβάρων προσέχοντες, συνειδότες τὸ ὑπ' αὐτῶν πλημμεληθὲν, συμβιβασθῆναι μετὰ τοῦ δηλωθέντος εὐλαβεστάτου μοναχοῦ κυροῦ Γαβριήλ, προσεθύμησαν καὶ πρὸ τοῦ τὸν δικαστὴν ἐπιστῆναι τῷ τόπῳ καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς μονῆς τοῦ Στύλου ἐπεριδόντα καὶ ἐμφανιζόμενα, ὃ δὲ γε κουβουκλείσιος καὶ βασιλικὸς κληρικὸς Βασίλειος μοναχὸς ἀντετίθει, ὡς οὐ καλῶς τοὺς ἀγροὺς ἀνταλλάξειτο τοῖς τοῦ Λαμπονίου, ἀλλ' ἔχειν καὶ αὐτὸν δεσποτείαν ἐν τούτοις, ὡς ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀγραύλων, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα περὶ τούτων ἐνίστατο ἔχειν καὶ ἐν τῇ πόλει φυλάττεσθαι, καὶ ἤτεῖτο ἀμφοτέρους εἰσελθεῖν, ἔνθα καὶ τὰ δικαιώματα καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγιοτάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου περὶ τούτων διαδικάζασθαι ἐφ' ᾧ καὶ συναρεσθέντων παρηγγέλη ἀμφοτέροις μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν, ἧγουν δι' ὅλου μηνὸς Ὀκτωβρίου τῆς μελλούσης σὺν θεῷ εἰσιέναι τρίτης ἰνδικτιῶνος εἰσελθεῖν ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ τῆς δίκης ἐπὶ συνόδῳ τεθῆναι· διελαλήθη γὰρ καὶ τῷ βασιλικῷ κληρικῷ, ὡς εἰ μὴ κατὰ τὴν ὠρισμένην ἀπαντήσῃ, ἡ μὲν μονὴ τοῦ Στύλου τὴν τοῦ ὄρους δεσποτείαν ἀπερίκοπον ἔξει, περὶ δὲ ὧν ἔλεγον καινοτομηθῆναι τὸ ὄρος, ἄδειαν ἔξουσιν περὶ τούτου ζητεῖν καὶ κατὰ νόμον βοηθεῖσθαι. τῶν δὲ πραχθέντων εἰς δῆλωσιν τὸ παρὸν ἐγγραφὸν ἐγγράφῳ τῇ ὑπογραφῇ ἡμῶν βεβαιωθὲν καὶ σφραγιδι ἐμπεδωθὲν μηνὶ καὶ ἡν. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Κωνσταντῖνος, ἐλάχιστος κληρικὸς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κουβουκλείσιος, ἀρχιεπὶς καὶ ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ σεκρέτου †.

Ἵπεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη· Νικόλαος, ὁ ἐλάχιστος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, βασιλικὸς κληρικὸς καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, τὰ παρόντα ἴσα μετὰ τῶν πρωτοτύπων ἀντιβαλὼν προστάξει δεσποτικῇ καὶ κατὰ πάντα ἴσα εὐρὼν ὑπέγραψα.

Λέων, ὁ ἐλάχιστος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, βασιλικὸς κληρικὸς καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, ὁ τοῦ Μιτυλήνης, τὰ παρόντα ἴσα μετὰ τῶν πρωτοτύπων ἀντιβαλὼν ὑπέγραψα κατὰ πρόσταξιν δεσποτικὴν.

Μιχαήλ, εὐτελὲς διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Χοῦμνος, τὰ παρόντα ἔγγραφα ἀντιβαλὼν τοῖς ἐναποκειμένοις τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χαρτοφυλακίου σεκρέτῳ καὶ εὐρὼν ἰσάζοντα ὑπέγραψα †.

XI. 6683—1175, mense februario, ind. VIII.

Ioannes Chrysanthus nomine et vice Andronici Cantacuzeni, ducis et exactoris thematis Mylassae et Melanudii, confirmat monasterio exemptionem a tributis publicis.

Ἀποκατάστασις περιεκτικὴ κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ.

Γραφὴ ἐνεχειρίσθη μου τοῦ ἀγίου μου αὐθέντου, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀπογραφέως τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου, κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὧδε λέξεων ἔχουσα· ὑπερεντιμώτατε λογαριαστὰ ἡμῶν, Ἰωάννη Χρύσανθε. τὰ προσόντα τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τιμωμένη καὶ διακειμένη ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ θείου ὄρους τοῦ Ἀάτρου δικαιώματα τὰ καὶ προκομισθῆναι μοι ὀφείλοντα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου ταύτης, τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Παύλου, ἐπελθε ἐπιστατικώτερον, καὶ εἰ εὐρήσεις ταύτην δικαιουμένην ἀπὸ τῶν τοιούτων δικαιωμάτων εἰς τοὺς νεμομένους παρ' αὐτῆς πάντας παροίκους, ἕασον πάλιν αὐτὴν νέμεσθαι τούτους, καθὼς καὶ τὸ πρότερον· εἰ δ' οὐν, προσκύρῳσον τούτους τῷ δημοσίῳ, ἕασας μόνους τοὺς ἔκπαλοι παρ' αὐτῆς κατεχομένους παροίκους νέμεσθαι ταύτην πρὸς μακρὰν παρη-

γορίαν τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀσκουμένων γερόντων. μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. η'. Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Ἀνδρόνικος ὁ Καντακουζηνός.

Ὅτι γοῦν προσκομίσθησαν ἡμῖν παρὰ τοῦ διαληφθέντος τιμωτάτου καθηγουμένου μοναχοῦ, κυροῦ Παύλου, τὰ προσόντα τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ δικαιώματα, καὶ ἐπεὶ διέγνωμεν ἀπὸ τούτων, μὴ διαφέρειν τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ τοῦς οὓς μέχρι τοῦ νῦν ἐνέμετο ἅπαντας παροίκους, ἀπεντεῦθεν οὐκ ὀλίγους τῶν τῷ δημοσίῳ προσεκυρώσαμεν, καταγραφάμενοι τούτους ἐν τοῖς δημοσιακοῖς πρακτικοῖς, μόνα τὰ προσόντα αὐτῇ προάστειά τε καὶ λοιπὰ ἀκίνητα καὶ τρὸς οὓς ἔκπαιλαι εἶχε παροίκους ἐάσαντες ἔχειν αὐτὴν ὡς ἀκριβῶς καὶ ἀναντιρρήτως διαγνόντες αὐτὴν δικαιοδοθεῖ ἐπὶ τε τοῖς δηλωθησομένοις παροίκους, τοῖς προαστείσις καὶ λοιποῖς ἀκινήτοις, ἃ εἰσὶ ταῦτα· εἴτα ἐξῆς τὰ μετόχια καὶ μετὰ ταῦτα καθέξει τοῖνον ἢ τοιαύτη μονὴ σὺν παντὶ τῷ μέρει αὐτῆς τοὺς ῥηθέντας παροίκους τὰ ἀκίνητα, πρὸς δὲ καὶ τὰς στάσεις ἀνωτέρω παντὸς δημοσιακοῦ βάρους καὶ τέλους μὴ κατὰ τι ἐπηρεαζομένη τὸ σύνολον ἢ ἐνοχλουμένη παρὰ τινος, ἀλλ' οὐδὲ ἐννομίου δόσει ἢ κεφαλαιογράφου ἢ ἐτέρου τινὸς κεφαλαίου ὑποπεσεῖται αὐτῇ τε ἢ οἱ πάροιχοι αὐτῆς, μόνα δὲ ἐσεῖτε καταβαλλομένη πρὸς τὸ δημόσιον χάριν δημοσίου κανόνος καὶ ὑπὲρ πάντων καὶ διὰ πάντων ὑπέρπυρα τὰ κατὰ χώραν ἀπαιτούμενα δύο, τὰ καὶ ἐν τῷ παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντι πρακτικῷ ἐγκείμενα. χάριν δὲ τῶν ἀνατεθεισῶν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τεσσάρων ἐξειλλημένων στάσεων ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Λαρύμου ὁφείλει διδόναι ἐτησίως πρὸς τὸν δημόσιον νόμισμα ἕν. ἐπὶ τούτου γὰρ καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα συνήθως πιστωθὲν ἐπεδόθη αὐτῇ. μηνὶ φεβρουαρίῳ, ἰνδ. η', ἔτους 5 χ π γ' †.

† Ἡ ὑπογραφή· Ὁ δοῦλος τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀναγραφέως Μυλάσσης καὶ Μελανουδίου, Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ, Ἰωάννης ὁ Χρῦσανθος †. Εἶχε καὶ ἀπῳρημένην μολιβδίνην βοῦλλαν ἔχουσαν ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον βρέφος κρατοῦσαν, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ· Ἰωάννης Χρῦσανθος.

XII. 6697—1189, mense augusto, ind. VII.

Basilius Vatatzes, exactor vectigalium thematis Mylassae Melanudii, confirmat monasterio possessionem bonorum et exemptionem a tributis.

Ἐτέρᾳ διάγνωσις ἀναγραφικῇ Βασιλείου τοῦ Βατάτζη.

† Θεῖα καὶ προσκυνητὴ κελεύσει ἐνεργούντων ἡμῶν τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θέματος Μυλάσσης καὶ Μελανουδίου καὶ τῶν περὶ τὸ τοιαύτον στρατιωτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἀκινήτων κτίσεων, πρὸς δὲ καὶ τὴν δουρικὴν ἀρχὴν διέποντες μετὰ τῶν ἄλλων ἐπεφωνησάμεθα καὶ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου διακειμένης διακομίσαι εἴ τι ἔχει δικαίωμα πρὸς ἡμᾶς, ἐφ' οἷς κέκτηται ὀλιγοστοῖς παροίκους καὶ ἀκινήτοις κτήμασι, καὶ δὲ προσέκομισεν ἡμῖν ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος ταύτης, κῆρ Παῦλος, καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν μοναχοὶ τὰ συντείνοντα τῇ κατ' αὐτοὺς ἁγίᾳ μονῇ χαρτῶα δικαιώματα, χρυσόβουλλά τε καὶ διαγνώσεις τῶν πρὸ ἡμῶν ἀναγραφέων προσκυροῦντα τῇ τοιαύτῃ ἁγίᾳ μονῇ προάστεια καὶ μισθίους, οὓς ἐκπαλαι πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἐκέκτηντο, καὶ ἐξ αὐτῶν πάντων διέγνωμεν καὶ ἡμεῖς δικαιοῦσθαι ἀναντιρρήτως αὐτὴν ἐπ' αὐτοῖς, διὸ καὶ εἰδάμεν τὰ τοιαῦτα προάστεια καὶ μετόχια σὺν τοῖς ὀλιγοστοῖς παροίκους καὶ μισθίοις παρ' αὐτῆς κατέχεσθαι καὶ δεσπόζεσθαι ψυχικῆς ἔνεκεν σωτηρίας τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ αὐτοκράτορος. ἔχουσι δὲ οὕτως. εἴτα ὁ κατάλογος τῶν προαστείων καὶ μετὰ ταῦτα· καθέξει τοίνυν ἡ τοιαύτη σεβασμία καὶ ἁγία μονὴ σὺν παντὶ τῷ μέρει αὐτῆς τοὺς ῥηθέντας παροίκους, τὰ ἀναγεγραμμένα ἀκίνητα καὶ τὰς στάσεις ἀνωτέρω παντὸς δημοσιακοῦ ζητήματος, μὴ κατὰ τι ἐπηρεαζομένη τὸ σύνολον ἢ ἐνοχλουμένη παρὰ τινός, ἀλλ' οὐδὲ ἐννομίου ἢ κεφαλαιογράφου ἢ ἐτέρου τινός κεφαλαίου δόσει ὑποπесεῖται αὐτὴ τε καὶ οἱ πάροιχοι αὐτῆς, μόνᾳ δὲ ἐσεῖται καταβαλλομένη πρὸς τὸν δημόσιον χάριν δημοσιακοῦ κανόνος ὑπὲρ πάντων καὶ διὰ πάντων νομίσματα τρικέφαλα κατὰ χώραν ἀπαιτούμενα δύο τὰ καὶ ἐν τῷ παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντι πρακτικῷ ἐγκείμενα, χωρὶς δὲ τῶν προανατεθεισῶν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τριῶν ἐξελληγμένων στάσεων ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Λαρόμου ὑφείλει διδόναι ἐτησίως πρὸς τὸν

δημόσιον ὑπέρπυρον ἔν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῇ συνήθει βούλλῃ καὶ ὑπογραφῇ ἡμῶν πιστωσάμενοι τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς δεδώκαμεν εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδ. ζ', ἔτους ςχλζ' †.

† Ἡ ὑπογραφὴ· Ὁ δοῦλος καὶ γαμβρὸς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ καὶ ἀναγραφεὺς τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου Βασιλείος σεβαστοῦ ὁ Βατάτζης †. Εἶχε δὲ καὶ ἀπηρωρημένην βούλλαν μετὰ ἡερανεοῦ σχοινίου, ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον ἱσταμένην, τεταμμένας τὰς χεῖρας ἔχουσαν, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὰ γράμματα ταῦτα· ταῖς τοῦ σεβαστοῦ Βατάτζη Βασιλείου γραφαῖς τὸ κύρος, παντάνασσα, σὺ δίδου.

XIII. Sine anno, mense augusto, ind. XIII.

Imperator Isaacius Angelus confirmat monasterio ad instantiam monachorum possessionem praediorum Messingumii et Cypparisii.

I. Ὑπομνηστικὸν τῶν μοναχῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου.

† Τολμώντες οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι καὶ πανευτελεῖς εὐχέται τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου δεόμεθα, δέσποτα ἡμῶν ἄγιε, οἱ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σεβασμίας μονῆς ἐσμέν οἱ δοῦλοί σου. ἡ καθ' ἡμᾶς αὕτη δουλική σου μονὴ ἐξ ἀμνημονεύτων τῶν χρόνων κατεῖχε καὶ ἐνέμετο προάστειον ἐλαϊκὸν ὑπὸ τὸ θέμα τυγχάνον μὲν Μολάσσης καὶ Μελανουδίου, κατεπανίκιον δὲ Λαρόμου διακείμενον καὶ ἐπονομαζόμενον Μεσσιγγούμιον, ὡς διαφέρων ταύτῃ ἀπὸ διαφόρων δικαιωμάτων, καὶ ἐτέλει ὑπὲρ τούτου πρὸς τὸν δημόσιον ὑπέρπυρα τρικέφαλα λς', ἀπὸ δὲ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ δουκὸς κυροῦ Ἀνδρονίκου ἐξ ὀρίσμου γενομένης τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει αἰδίδιμου βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ περιποθήτου θείου τῆς βασιλείας σου ἐξεκόπησαν τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς. πρὸ χρόνων δὲ ἐξελάβετο τὸ τοιοῦτον προάστειον ὁ ἀποιχόμενος πριμμικῆριος ὁ Καραντηνὸς Ἰωάννης, ὁ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν τῇ Μολάσθῃ, ἀπὸ τοῦ προηγουμενεύοντος τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς δι' ἐγγράφου πεπιτωμένου αὐτοῦ, συμφωνήσας εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηγεκεῖς

χρόνους τὴν χρῆσιν τούτου καὶ νομὴν ἔχειν, τελεῖν δὲ πρὸς τὴν μονὴν
 αὐτός τε καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἐτησίως ἐλαίου μέτρα κδ', καθὼς καὶ
 τὰ περὶ τούτου πλατύτερον διαλαμβάνει τὸ ἐκκλητορικὸν αὐτοῦ ἔγ-
 γραφον, ἣ μὴν ἀπολύειν ἀπεντεῦθεν αὐτό. δέδωκε γοῦν πρὸς τὴν
 μονὴν κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον ἐλαίου μέτρα τέσσαρα καὶ μόνα, ἔκ-
 τοτε δὲ ἰδιοποιήσατο δυναστεία καὶ βίᾳ χρησάμενος. ἀλλὰ καὶ μετὰ
 θάνατον αὐτοῦ κατεῖχε καὶ ἐνέμετο τὸ μέρος τούτου τὸ ῥηθὲν προά-
 στειον, μὴ τὸ οἰονοῦν παρέχον πρὸς τὴν μονὴν, μέχρις οὐ ὁ περιπό-
 θητος ἐξαδελφος τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου κύρ Μιχαὴλ
 ὁ Δούκας τὴν δουκικὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος Μυλάσσης καὶ Μελανου-
 δίου ἤρξατο διενεργεῖν· ὁπνηϊκα γὰρ οὗτος τὸ τοιοῦτον θέμα κατέ-
 λαβεν, ἐνεφανίσαμεν πρὸς αὐτὸν τὰ προσόντα τῇ καθ' ἡμᾶς μονῇ
 δικαιώματα, καὶ διέγνω οὗτος ἀπὸ τῆς τούτων περιλήψεως, διαφέρειν
 τὸ ῥηθὲν προάστειον τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ὅθεν καὶ ἀποκατέστησεν ἡμᾶς
 ἐν αὐτῷ τὸ δὲ μέρος τοῦ ἀναγεγραμμένου πριμικηρίου τοῦ Καραν-
 τηνοῦ οὐδὲ οὕτω παύεται ὀχλήσεις ἡμῖν προξενεῖν, πειράται δὲ καὶ
 πάλιν ἐν κατοχῇ τοῦ τοιοῦτου προαστείου γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἕτερα
 τινα πρόσωπα καὶ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίαι παρεσπᾶσαντο τόπια
 τινα διαφέροντα τῇ καθ' ἡμᾶς δουλικῇ σου μονῇ ἀπὸ ἀναντιρρήτων
 δικαιωμάτων, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνεγράψαντο αὐτὰ τοῖς στίχοις
 αὐτῶν καὶ οὗτοι μὲν τὴν ἐντεῦθεν εἴσοδον ἀποφέρονται, ἡμεῖς δὲ
 ταύτης στερισκόμεθα. παρακαλοῦμεν οὖν τὴν ἀγίαν βασιλείαν σου
 ὑπὲρ αὐτὸν τὸν ἀέρα τὸ δίκαιον πνέουσας, γενέσθαι ἡμῖν θείαν καὶ
 προσκυνητὴν ταύτης ἀντιγραφὴν διοριζομένην τῷ ἐνεργούντι τὸ θέμα
 Μυλάσσης καὶ Μελανουδίου, μὴ παραχωρεῖν τῷ μέρει τοῦ διαληφθέν-
 τος πριμικηρίου παρενοχλεῖν ἡμῖν χάριν τοῦ εἰρημένου προαστείου,
 ἀλλὰ συνεργεῖν ἡμῖν, ὥστε κατέχειν τοῦτο ἀκωλύτως καὶ ἀνενοχλήτως
 κατὰ τὴν διάγνωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀναγεγραμμένου ἐξαδέλ-
 φου τῆς βασιλείας σου, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὰ προσόντα τῇ καθ' ἡμᾶς
 μονῇ δικαιώματα, καὶ εἰ εὐρήσει τινα τόπια ἐν τούτοις μὴ περιεχό-
 μενα, παρὰ τινων δὲ καθαρπαγέντα, ἀποκαταστήσαι ταῦτα μετὰ
 τῶν ἐν μέσῳ εἰσόδων πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς μονὴν σὺν τῷ προαστείῳ
 τῷ ἐπονομαζομένῳ τῷ Κυππαρίσιον καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ καὶ οὕτω καθ-
 αρπαγέντα ἀπὸ τῆς ἡμῶν μονῆς παρὰ τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς
 Ἀμαζόνος, ὅπως ἔχοντες ἐκ τούτων τινα συνεισφορὰν [χρῶμεθα

αὐτῶ] ὑπὲρ φωταναφίας τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας καὶ εἰς ἡμετέραν διοίκησιν. ὑπερευχόμεθα τοῦ ἐνθέου κράτους τῆς βασιλείας σου, ἧς ὡς δοῦλοι ἀνάξιοι τολμήσαντες ἐδεήθημεν †.

II. Ἀπολογία πρὸς ταῦτα τοῦ βασιλέως ἡ λεγομένη λύσις.

† Εἴπερ, ὡς ὑπεμνήσατο ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τῆς βασιλείας μου, κύρ Μιχαὴλ ὁ Δούκας, δπηνίκα διέπων ἦν τὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου, ἀπὸ τῆς περιλήψεως τῶν προσόντων τῇ καθ' ὑμᾶς μονῇ ἀναντιρρήτων δικαιωμάτων διέγνω διαφέρειν ταύτῃ τὸ ἐν τῇ ὑπομνήσει ὑμῶν δηλούμενον προάστειον, τὸ ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ μέρους τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς τῷ πριμμικηρίῳ ἐκείνῳ Ἰωάννῃ τῷ Καραντηνῷ, καὶ ἀποκατέστησεν ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸ, οἱ κατὰ καιροὺς δουκάδες τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου τῇ πρὸς αὐτοὺς ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης λύσεως τῆς βασιλείας μου ἵνα ἀναχαιτίζωσι τὸ μέρος τοῦ τοιοῦτου Καραντηνοῦ μὴ παρενοχλεῖν ὑμῖν κατὰ τι χάριν τοῦ τοιοῦτου προαστείου, συνεργῶσι δὲ ὑμῖν εἰς τὸ κατέχειν τοῦτο ἀκωλύτως καὶ ἀνενοχλήτως, ἐπέλθῃ δὲ ὁ νῦν ἐνεργῶν ἐν τῷ ῥηθέντι θέματι καὶ τὰ προσόντα τῇ καθ' ὑμᾶς μονῇ δικαιώματα, καὶ εἰ εὐρήσει τινα τῶν ἐν τούτοις ἐμπεριεχομένων τοπίων καθαρπαγέντα παρὰ τινων ἀνευλόγως, καὶ παρ' αὐτοῦ δὲ τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμάζονος τὸ ἐν τῇ ὑπομνήσει ὑμῶν δηλούμενον προάστειον, ἀποκαταστήσει ταῦτα ὑμῖν μετὰ τῶν ἐν μέσῳ καρπῶν, κἂν τινες ἴσως ἐφθασαν καταγράψασθαι ταῦτα τοῖς στίχοις αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀναγραφῆς· εἴπερ δὲ, ὡς ἀνηγέκατε, οὐδὲ ὑπὲρ τῶν προσόντων τῇ μονῇ ζῶν ἀπηγγέιτο ἐννόμιον παρὰ τῶν προενεργησάντων ἐν τῷ ῥηθέντι θέματι, οὔτε εἰσέτι ἀπαιτηθήσεται παρὰ τῶν ἐνεργούντων †.

† Εἶχε δι' ὑπογραφὴν τὸ μηνὶ αὐγούστῳ ἐνδ. ιγ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

XIV. Sine anno.

*Dux thematis Mylassae et Melanudii, Michaël Ducas, iubente imperatore
Isaacio Angelo, confirmat monasterio possessionem praedii Messingumi.*

† Διαγινωστικὸν σημεῖωμα κυροῦ Μιχαήλ τοῦ
Δούκα ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου †.

† Εἶδον ἄνδρα ἐπαιρόμενον καὶ ὑπερυφούμενον ὡς καὶ αὐτὰς
τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, ἐζητήθη
παρὰ τῶν τῇ αὐτοῦ βιαίᾳ καὶ ἀρπακτικῇ χειρὶ τῶν οἰκειῶν ἐκδιω-
χθέντων, καὶ οὐκ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. ποῦ νῦν ἐστὶν ὁ τῇ ἀπλήστῃ
ἀκορεσίᾳ καὶ τὰς ἐρήμους αὐτὰς διασείσας καὶ μηδὲ τοὺς ἐν ὄρεσι
τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν μετερχομένους καταλείψας ἀνενοχλήτους
καὶ ἀδικίας ἐκτός; ἀπώλετο πάντως τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡχοῦ,
κἂν καὶ δικαίαν νομὴν τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου διὰ
τῆς μακροχρονίου ἀρπαγῆς ἐν βυθῷ λήθης κατέχωσεν. εἰ γὰρ ἐκεῖ-
νον τὸν θεϊότατον Παῦλον, τὸν τοῦ πρώτου Παύλου, τοῦ στύλου τῆς
ἐκκλησίας, ἐπώνυμον καὶ ὁμότροπον καὶ τὴν κατ' αὐτὸν ἀγίαν μονὴν
ἢ βασιλικὴ κορωνὶς ἐκείνη καὶ τὸ τῆς σοφίας ἀνεξάντλητον πέλαγος,
ὁ παναοίδιμος ἐν βασιλεῦσι, κῆρ Λέων ὁ Σοφός, διὰ τῶν αὐτοῦ χρυ-
σοβούλλων λόγων ἀδιασπᾶστως περιετείχισε κτήμασι διαφόροις ἀκι-
νήτοις τε καὶ ἄλλοις εἰς διατροφήν τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μονα-
χῶν, τίς ἂν ἄλλος εἶη καὶ οὐ θεοῦ τάχα ἐχθρὸς ὁ τοῦτων καταφρονήσας
καὶ ὡς οἰκεῖα τὰ τῆς μονῆς [καρπωσάμενος.] ὅμως εἰ καὶ πολὺ καὶ
δεινὸν ὑπάρχει τὸ τόλμημα, πλὴν οὐ τοσοῦτόν ἐστι θαυμαστόν· ἐπεὶ
γὰρ ἡ τῶν χρόνων διάβασις τοὺς ἀνόμους Ἰσραηλίτας ἄρχοντας τοῦ-
των κατέστησε τῶν χωρῶν, ἀπωλέσαμεν ἐν σώματι καὶ τοὺς εἰς ἀρε-
τῆς ἄκρον φθάσαντας ἁγίους ἄνδρας τοὺς καὶ ἐν τῇ διαληφθείσῃ
μονῇ διὰ τῆς ἁγαν ἀσκήσεως θεῷ πλησιάσαντας, ἠφάνισε δὲ καὶ
αὐτὴν τὴν μονὴν καὶ ὥσπερ τίς θύελλα ζοφερά μέχρι τοῦ παρόντος
καιροῦ συνεκάλυπτε. σήμερον ἡ τοῦ θεοῦ ἄφατος πρόνοια διὰ τὴν
τοῦ αὐτοῦ θεράποντος οἰκειότητα ἄνδρας ἄλλους φιλερήμους ἐπισυλ-
λέξατο πρὸς τὴν πρότερον πάλιν δόξαν ἀναχθῆναι τὴν εἰρημένην
ἀγίαν μονὴν παρεσκεύασεν, ἄλλον Σοφὸν Λέοντα καὶ μέγαν σκηπτοῦ-
χον παρασχῶν, ἀνεγέρτην καὶ κτήτορα· τοὺς γὰρ τυραννικωτάτῃ

πρώην χειρὶ τὸ ἐν τῇ Λαρόμφ τῆς μονῆς ἐλαϊκὸν κρατοῦντας προά-
 στειον κλάδους ἐκείνου τοῦ διεφθαρμένου φυτοῦ ἐκείθεν μετέστησε
 καὶ τὰ παρ' αὐτῶν διαταγέντα κακῶς τοῖς οἰκείοις δεσπόταις ἀπο-
 κατέστησαν, ὅθεν καὶ ἡ εἰρημένη ἀγία μονὴ τὰ προσόντα αὐτῇ χαρ-
 τῶα δικαιώματα χώραν λαβοῦσα προκομίσαι καὶ διαφανῇ ποιῆσαι
 τὴν ἀπὸ τοῦ οἰκείου κτήματος πολυχρονίαν αὐτοῦ ἀλλοτριῶσιν τὸ
 αὐτῆς μέρος τῷ δικαστικῷ ἡμῶν παρεστήσατο βήματι καὶ σιγίλλιον
 ἀναντιρρήτως τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀναγραφῆως τοῦ
 θέματος Μυλάτσης καὶ Μελανουδίου, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ξηροῦ, ἡμῖν
 προκεκόμικεν, οὕτωςι κατὰ ῥῆμα διεξίον.

Εἶχε μὲν ἡ σεβασμία μονὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἡ ἐν τῷ
 ὄρει τοῦ Λάτρου ἰδρυμένη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἐπονομα-
 ζομένη προάστειον ἐν τῇ Λαρόμφ ὑπέλαιον διὰ δωρεᾶς τοῦ αὐσιδίου
 βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Μεσσίγγουμα ἐπονομαζόμενον,
 μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐπικτήσεων κατὰ διαφόρους τόπους, ἐπεὶ
 καὶ πολυάνθρωπόν τε ἦν καὶ πολυκτήματον βοσκημάτων ἀγέλαις καὶ
 προσόδων ἰδέαις εὐθουνομένη κατεφαίνετο, ἀλλὰ καὶ ταῦτα βαρβαρικῇ
 κατέστειλε μάχαιρα καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, διὰ τοι τοῦτο καὶ εἰς
 τὸ μηδὲν κατέστη· ἐπεὶ δὲ τὰ νῦν τῇ ἀντιλήφει τοῦ φιλοχρίστου
 ἡμῶν αὐτοκράτορος πάλιν ἤρξατο ἀνανεοῦσθαι καὶ εἰς τὰ ἐνταῦθα
 οὐκ ὀλίγοι προσεγένοντο, εὐρόντες ποιμένα καὶ καθηγητὴν τὸν ὁσιώ-
 τατον μοναχὸν κῆρ Μάρκον, ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν
 ἀναγκαίων· οἱ γὰρ καὶ τὴν ἀγγελικὴν μετέρχονται πολιτείαν, ἀλλὰ
 καὶ ἐν σώματι ὄντες καὶ τροφῆς, ὅτε δέοι, καὶ σκέπης καὶ τῶν πρὸς
 τὸ ζῆν ἀναγκαίων χρῆζουσιν, διὰ τοι τοῦτο προσελθόντες ἡμῖν ἐνε-
 φάνισαν τὰ προσόντα αὐτοῖς ἐπὶ τῷ τοιούτῳ προαστείῳ δικαιώματα
 καὶ ἐξήτησαν ἀποκαταστῆναι ἐπὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ τοῦ τοιούτου
 προαστείου· ἦν γὰρ τὸ τοιοῦτον προάστειον κατεχόμενον μὲν παρὰ
 τῶν ἐντοπίων ὡς καταβαλλομένων ὑπὲρ τούτου πρὸς τὸ δημόσιον με-
 ρικὰ ὑπέρπυρα τὰ ὑπὲρ πάκτου, καὶ ἐπεὶ ἄδικον ἦν τοὺς μοναχοὺς
 τοὺς ἔργον ἔχοντας τὸ ὑπερέυχεσθαι διηνεκῶς τοῦ κραταιοῦ καὶ
 ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ χριστιανικωτάτου
 γένους στερεῖσθαι τοῦ οἰκείου καὶ ταῦτα ἐν ὄρει τοιούτῳ ἀπαρηγο-
 ρήτῳ καὶ ὑποσλήρῳ προσκαθημένους καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν πάντων
 ἐστερημένους καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος, παρεδεδώκαμεν τὸ τοιοῦτον προά-

στειον πρὸς αὐτοὺς τῇ ἀντιλήψει καὶ πολυχρονίῳ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὅπερ ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἄντρου τῆς Λύγρας ἄχρι τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Λαρόμου καὶ λήγει ἄχρι τῆς λίμνης καὶ πλησίον τῆς Δρίνου καὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Ζωδίου, περιλαμβάνει ἔσωθεν τὸ μικρὸν ὑδάμπελον τὸ λεγόμενον Δεσποτικὸν τὸ κατεχόμενον πρώην παρὰ τοῦ Κόσπου καὶ αὐτὸ τῆς μονῆς ὃν καὶ ἔχον ἐν αὐτῷ ἐλαίας ῥίζας τοῖς καθέξει τοίνυν ἡ μονὴ τὸ τοιοῦτον προάστειον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀδιασείστως μὴ παρὰ τινος ἐνοχλουμένη· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον τῇ ἀντιλήψει καὶ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως πιστωθὲν ἐπέδωθη αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. β' ἔτους 5 χλ ε'. ἡ ὑπογραφή· Σεβαστός Μιχαήλ ὁ Ξηρός. εἶχε δὲ καὶ βούλλαν μολιβδίνην ἀπηρωρημένην κάτωθεν ἔχουσαν ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι γράμματα· Μιχαήλ σφράγισμα τοῦ σεβαστοῦ.

Υπέδειξε δὲ ἡμῖν ἐκδοτήριον χαρτίον γεγονὸς παρὰ τοῦ τότε ἡγουμενεύοντος ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ, κυροῦ Ἰωάννου, δηλοῦν τελεῖσθαι ἐτησίως χάριν τοῦ εἰρημένον προαστείου παρὰ τοῦ μέρους παντός τοῦ Καραντηνοῦ ἀνεγκρατήτως πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν ἐλαίου μέτρα κδ', ἣν δὲ καὶ ὑπόμνησις περὶ τοῦτου τῶν μοναχῶν καὶ λύσις τῆς ὑπομνήσεως, δι' ὧν καὶ μᾶλλον ἰσχυροτέραν τὴν βίαν ὑπέθετο καὶ τὸ [τε]τυπωμένον ἔκτοτε τῇ μονῇ ἔλαιον. ὑπεκράτει δὲ καὶ ἄμα γονικοῦ ος καὶ οἰκείου ατος ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πανσεβάστου δουκὸς ἀναγραφῆως τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου, κυροῦ Βασιλείου [τοῦ Βα]τάτ[ζη], τοῖς αὐτοῦ προσεθέ ασω οἰκειοστίχῳ καὶ τοῖς προεγκειμένοις ἐν αὐτῷ στίχοις π νόσιν παρ' ἡμῶν τὰ περὶ αὐτοῦ πεπολυπραγμύνηται, καὶ σχολὴν περιποίησαν ἐπὶ τῇ ἐπιτηρήσει τῶν ἐμφανισθέντων χαρτῶν δικαιωμάτων ἡμῖν καὶ ἐπὶ τῇ ἀνερωτήσει τῆς ἀδίκου τοῦ εἰρημένου κτήματος ἀρπαγῆς περιέθετο, καὶ τὰ μὲν φαινόμενα δικαιώματα παρέπειθον ἡμᾶς καὶ χωρὶς ἐρωτήσεως ἀπεντεῦθεν ἀποκαταστήσαι τῇ εἰρημένῃ ἀγίᾳ μονῇ εἰς τὸ πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγων ἀφαιρεθὲν ἀπ' αὐτῆς ἐλαϊκὸν προάστειον κατὰ νόμον τὸν οὐδεὶς δεσπόζει τῶν ἀλλοτρίων, κἂν καὶ ἐν τοῖς δημοσιακοῖς πρακτικοῖς κώδιξιν ἀναγράφωνται. ὅτι δὲ ἡ ἀπογραφή τοῦ Βατάτζη κληρὸν τινα

εἰλογον ἐχορήγει τῷ Καραντηνῷ, ἐξ ἀνάγκης ἤκομεν εἰς ἐρωτήσας καὶ τί εἶπη ἀκοῦσαι ἐξ ἐρωτήσεως· οὐδὲ γὰρ ἦν ὁ μὴ οἰκείαν βίαν καὶ ἀρπαγὴν ἐξ ὁδόνης καρδιακῆς ἐκφωνῶν. ἄλλοι μὲν γὰρ οἰκημάτων καὶ ἀμπελώνων καὶ ἔσω ἔξω περιβόλων καὶ δένδρων βίαν καὶ ἀρπαγὴν ὑπεδείκνουν, ἔτεροι χωραφιαίων, ἐνοπιῶν, προστατείων, ζευγηλατείων καὶ ἄλλων, ὧν γράφαι οὐκ ἔστιν ὁδός· πρὸ ποδῶν ἡμῖν ἕκαστος αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τούτων ἐπιρρίπτοντες δικαιώματα. καὶ μοι θέαμα ἤδιστον, αἱ ἐκκλησίαι κατεβῶν, τὰ μοναστήρια δίκην σάλπιγγος κατήχουν ἐκφωνοῦσαι τὰς τοῦ ἀνδρὸς τυραννίδας, ὄρφανοί τε καὶ χήραι καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ἀνθρώπων σύστημα τε καὶ σύνταγμα ἐθρῆναι μὲν ὀλοσχερῶς, ἃ προτέπονθεν, ἡγάλλετο δὲ καὶ ἔχαιρεν τὸ προαρπαγὲν κληρωσάμενος. τούτων ἀπάντων φανερῶς ἐπιγνωσθέντων ἡμῖν τῇ ἀγαθότητι καὶ δικαίᾳ κρίσει τοῦ κρατίστου ἡμῶν αὐτοκράτορος πᾶσαν τὴν προγενεστέραν ἐκ βίας ἀδικίαν ὀλοσχερῶς κατελύσαμεν καὶ δικαίου ἀνάκτισιν πεποιήκαμεν, ἀποκαταστήσαντες τοὺς ἀδίκως ἄλλοτριωθέντας ἐκ τῶν οἰκείων πραγμάτων κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χαρτῶν δικαιωμάτων, καθὰ δὴ καὶ τὴν διαληφθεῖσαν ἀγίαν μονήν. ταύτην μὲν οὖν οὐ μόνον ὡς ἐκπαλαί ἀπείρων χρόνων δεσπόζουσαν τὸ ἐν τῇ Λαρύμφῃ ἐλαϊκὸν προάστειον ἀποκατεστήσαμεν, ἀρκεσθέντες εἰς τὰ προκομισθέντα ἡμῖν χαρτῶα δικαιώματα καὶ εἰς τὰς συμφήμους μαρτυρίας τῶν Λαρυμιτῶν, τοῦ πανισρωτάτου ἐπισκόπου Νεαπόλεως, κυροῦ Λέοντος, τῶν θεοσεβεστάτων ἱερέων, τοῦ πρωτοπαπᾶ κυροῦ Στεφάνου τοῦ Μανουλά, τοῦ δευτερεύοντος, κυροῦ Νικήτα, τοῦ κουροπαλάτου, κυροῦ Νικηφόρου, τοῦ ἀνδρικοτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μανδουλά, τοῦ ἀνδρικοτάτου Κωνσταντίνου τοῦ Ματζούκη καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων, ἀλλὰ καὶ ὥσπερ ὁ ἐν βασιλεῦσιν αἰεὶδὶμος κῆρ Λέων ὁ Σοφὸς τῷ θεῷ τοῦ πανοσιωτάτου Παύλου ποροῦμενος ἔρωτι διὰ χρυσοβούλλων λόγων τὴν κατ' αὐτὸν ἀγίαν μονήν διαφόροις περιετείχισε κτήμασιν, οὕτως καὶ νῦν ὁ δεύτερος ἐν σοφίᾳ ἐκείνου καὶ κράτιστος αὐθέντης ἡμῶν καὶ βασιλεὺς, κῆρ Ἰσαάκιος, ὁ Ἄγγελος, ἐθέλει καὶ βούλεται τὴν αὐτοῦ ἀγίαν μονὴν τὴν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Λάτρου εἰς τὴν προτέραν φθάσαι ἀποκατάστασιν, διὸ καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν διαγνωστικοῦ σημειώματος ἀποκαθιστῶμεν τὴν σεβασμίαν ἀγίαν μονὴν τὴν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ, ἐπ' ὀνόματι τιμω-

μένην τῆς υπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, εἰς τὸ ἐν τῇ Λαρόμφ υπέλαιον προάστειον, Μεσιγγούμην ὀνομαζόμενον, κατὰ τὰς ἐν τῷ δικαιώματι τοῦ πανσεβάστου, σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀναγραφῆως Μουλάσσης καὶ Μελανουδίου, κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ξηροῦ, περιλήψεις καὶ δυνάμεις καὶ τὰ ἐκείσε ἐμπεριειλημμένα τῶν τόπων γνωρίσματα· δῆλον γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν διαγνωστικὸν ἡμέτερον σημεῖωμα συνήθως ὑπογράψαντες καὶ διὰ μολιβδίνης βούλλης πιστώσαντες ἐπιδεδώκαμεν τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Ὁ δοῦλος καὶ ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ θεμάτος Μουλάσσης καὶ Μελανουδίου καὶ Καυστροβιγολοῦ, Μιχαήλ ὁ Δούκας, καὶ βούλλα μολιβδίνη κατῳθεν ἀπηωρημένη τυποῦσα ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ, [ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ] γράμματα σφράγισμα γραφῶν Μιχαήλ Δούκας φέρων †.

YV. Sine anno, mense ianuario, ind. VII.

Imperator iterum confirmat monasterio possessionem praedii dicti Messingumi.

I. Τπομνηστικὸν τῶν μοναχῶν πρὸς τὸν βασιλέα.

† Τολμώντες οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι καὶ εὐχέται τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου δεόμεθα. ἡ καθ' ἡμᾶς δουλικὴ μονὴ τῆς ἀγίας βασιλείας σου ἡ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου διαχειμένη καὶ ἐπονομαζομένη τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐκέκτητο ἔκπαλαι ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ αὐιδίμου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ προάστειον υπέλαιον ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Λαρόμου, Μεσιγγούμην ὀνομαζόμενον· ὁ δὲ Καραντηνὸς Ἰωάννης ἐκείνος δολερῶς προσελθὼν τῷ τότε καθηγουμένῳ καὶ τοῖς μοναχοῖς ἐζήτησε τὸ τοιοῦτον προάστειον κατέχειν καὶ νέμεσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μονὴν καταβάλλεσθαι ἐτησίως τὰ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως συμφωνηθέντα· εἰ δὲ κατὰ τι οὐ καταβαλεῖται πρὸς τὴν μονὴν τὰ τυπωθέντα, ἵνα ἐκπίπτῃ τοῦ τοιοῦτου προαστείου. ἀπεντεῦθεν καὶ τὰς ἀρὰς ὑφιστάμενος πάντων τῶν ἀγίων, ἄρπαξ δὲ ὦν καὶ τὴν μονὴν ἀποροῦσαν ἰδὼν ἰδιοποιήσατο τοῦτο ὡς οἰκεῖον μέχρι τῆς αὐτοῦ βιοτῆς, εἴθ' οὕτως ὡς κληρὸν ἴδιον τοῖς

παισιν αὐτοῦ κατέλειπεν. ἀλλ' ὁ κρίνων δίκαια θεὸς οὐκ εἰς μακρὰν τὸ τέλος αὐτοῦ χρηστὸν γενέσθαι ἠδεδόκησεν, ἀλλὰ ἔργον φόνου τοῦτον γενέσθαι παρεχώρησεν. ἀλλ' ὁ περιπόδητος θεὸς τῆς ἀγίας βασιλείας σου, ὁ Κομνηνὸς κύρ Μιχαὴλ ὁ Δούκας, τὴν δουρικτὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου ἐπὶ τῆς πρώτης βασιλείας τοῦ θεοστεφοῦς ἀγίου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς ἀγίας βασιλείας σου διεσωσμένος, τηρήσας τὰ προσόντα τῇ καθ' ἡμᾶς μονῇ δικαιώματα, παρέδωκε τοῦτο πρὸς τὴν μονὴν δι' ἐγγράφου σιγιλλίου αὐτοῦ κατέχεσθαι παρ' αὐτῆς, καθὼς καὶ τὸ πρότερον. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ υἱὸς τοῦ Καραντηνοῦ ἐκείνου Ἰωάννου, Λέων ὁ Καραντηνός, διπλασιάσας τῷ πλεονεκτικῷ καὶ ἀρπακτικῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατέσχε πάλιν τὸ τοιοῦτον προάστειον εἰς ἑαυτόν. ἀλλ' ὁ θεὸς οὐδ' αὐτὸν ἀφῆκε τοῦ ζῆν, ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισε. κατέλειψε δὲ τοῦτο ὁ τοιοῦτος Λέων ἐνδιαθήκως πρὸς ἑτέραν μονήν. παρακαλοῦμεν οὖν τὸ ἔνθεον κράτος τῆς ἀγίας βασιλείας σου ἐπορευθῆναι ἡμῖν θεῖον καὶ προσκονητὸν ὄρισμόν, ἐπικυροῦντα τὴν γεγонуῖαν τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὴν μονὴν παράδοσιν, ἀποσοβοῦντά τε καὶ πᾶσαν πρᾶξιν ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ Καραντηνοῦ γενομένην, ἥ καὶ πρόσταξιν ἑτέραν ἐπενεχθεῖσαν βασιλικὴν ἀπρακτὸν διαμένειν καὶ ῥητῶς διοριζομένην, κατέχεσθαι τὸ τοιοῦτον προάστειον τὸ Μεσιγγούμην παρὰ τῆς ἡμετέρας δουλικῆς τῆς ἀγίας βασιλείας σου τοῦ Λάτρους μονῆς, καὶ τούτου γενομένου οὐ παυσόμεθα ὑπερέχεσθαι τῆς ἀγίας βασιλείας σου, ἥς ὡς δοῦλοι τολμήσαντες ἐδεήθημεν †.

† Εἶχεν ἐν τῷ προγράμματι· δέησις Εὐθυμίου μοναχοῦ, καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρους σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἀγίου Παύλου, καὶ πάντων τῶν μοναχῶν, δούλων καὶ ἐδχετῶν τῆς ἀγίας βασιλείας σου.

II. Ἀπολογία τοῦ βασιλέως ἡ λεγομένη λύσις.

[Ἐπε]ὰν, ὡς ὑπεμνήσατε, διαφέρον ᾖν τῇ καθ' ὑμᾶς μονῇ τὸ ἐντὸς δηλούμενον προάστειον καὶ παρ' αὐτῆς πρότερον τῷ Καραντηνῷ ἐκείνῳ ἐξεδόθη, διὸ καὶ ὡς οὕτω τῇ μονῇ προσαρμόσαν ἀπεκατέστη αὐτῇ παρὰ τοῦ περιποδήτου θεοῦ τῆς βασιλείας μου τοῦ Δούκα, οὐδὲ τῇ βασιλείᾳ μου εὐλογον ἔδοξε τὸ καὶ εἰσέτι τούτου τὸ μέρος

τῆς μονῆς στερεῖσθαι. τοῖνον καὶ διορίζεται ἀποκαταστῆναι τοῦτο ὑμῖν παρὰ τοῦ ἐρχωρίως πράκτορος ἀκολούθως τῇ προγεγονυῖα ὑμῖν, ὡς ἀνηγέκατε, ἀποκαταστάσει τοῦ περιποδήτου θεοῦ τῆς βασιλείας μου, καὶ τὸ ἐδραῖον παρακελεύεται ἀποφέρεισθαι τῆς ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Καραντηνοῦ λαβούσης τοῦτο μονῆς, μὴ κατὰ τι ὠφεληθισόμενος ἀπὸ τινος γεγονυίας αὐτῇ ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ Καραντηνοῦ πράξεως· ἀπρακτεῖ γὰρ αὕτη καὶ πᾶσα πρόσταξις περὶ τούτου πορισθεῖσα ἴσως ἢ καὶ πορισθησομένη τῷ μέρει αὐτοῦ, κἄν οἷας ἂν εἶη περιλήψεως καὶ δυνάμεως, διὰ τοῦτο καὶ μηδὲ ἐξεῖναι τισιν ἐτέροις χωρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια †.

† Εἶχε καὶ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. ζ' †.

XVI. Sine anno, mense aprili, ind. VI.

Fragmentum litterarum ducis thematis Mylassae et Melanudii, Theodori Pepani, de possessionibus monasterii.

Ἔτερον πρακτικὸν τῆς μονῆς.

† Κατὰ τὸν ἀπρίλλιον μῆνα τῆς νῦν τρεχούσης 5' ἰνδ. γραφὴ ἐνυπόγραφος διεκομίσθη μοι τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου αὐθέντου μου, δουκὸς καὶ ἀναγραφέως τοῦ θέματος Μολάσσης, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Πεπανοῦ, οὕτως κατὰ ῥῆμα διεξιούσα· πρωτοπρόεδρε κὄρ Νικόλαε Κουρτίκη· ἡ σεβασμία μονὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Παύλου, ἡ διακειμένη ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἱεροῦ Λάτρου, πολλὰ μὲν καὶ διάφορα ἀκίνητα ἐκέκτετο ὑπὸ τὴν διακράτησιν τοῦ θέματος Μολάσσης, ἀπημαυρώθησαν δὲ τῆς μονῆς παντελῶς ἐξαλειφθείσης ἐξ ἐπιδρομῆς τῶν ἀθέων Ἰσμαηλιτῶν τοσοῦτον, ὡς μηδὲ μοναχὸν τινα εὗρίσκεσθαι ἐν αὐτῇ, ὥστε ἐπὶ πολὺ καθηρπάγησαν καὶ ταῦτα παρὰ τῶν βουλομένων. νυνὶ δὲ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ χαρᾷ τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τῶν ἀθέων πόρρω διατριβόντων

Reliqua desunt.

III.

Diplomatarium monasteriorum S. Mariae Macrinitissae in monte Drongo regionis Demetriadis et beati Praecursoris Novae Petrae in monte Dryanubaenae e codice taurinensi.

I. 6780—1272, mense maio, ind. XV.

Imperator Michaël Palaeologus confirmat monasterio Macrinitissae omnes possessiones eximitque eas de tributis.

Χρυσόβουλλος λόγος ὁ πρῶτος, τῆς βασιλικῆς δεῖγμα φιλοτιμίας.

Ἡ ἐκ θεοῦ δὲ ἡμετέρα βασιλεία περὶ τὰς αἰτήσεις ἀεὶ τῶν ὑπηκόων εὐμενέστερον βλέπουσα, οὐδὲ τοῖς εὖ ἔχουσι γένους τὴν ἰκεσίαν ἔχει παραβλέπειν ἀτέλεστον, καὶ μᾶλλον, ὅσοι τοῖς περὶ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν εὐνοίας ἅμα καὶ πίστεως ἡρτηνται, διὰ τὰ καὶ περὶ πλείστου γίνεται βασιλεῖ καὶ διὰ μόνον ἱκανὸν θεραπεῦσαι καὶ βασιλέως εὐμένειαν ἐφελκυσσάσθαι· εἰ δέ γε καὶ θεοφιλῆς αὐτοῖς ὁ σκοπὸς καὶ τὰ τῆς ἰκεσίας τούτοις πρὸς θεῖαν μονὴν ἀποτείνεται, ἐν ᾗ θεῶν καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν ἐμπολιτεύεται σύλλογος, ἐργάζεται πάντες τοῦ ἀγαθοῦ καὶ διὰ βίου τὴν τραχείαν τῆς ἀρετῆς φιλοπόνως αὐλακα τέμνοντες, πῶς οὐκ ἂν παρευθὺς καὶ τὰς τῆς ἡμετέρας βασιλείας πειθηνίους λάβοιεν ἀκοάς; ὁπνῆκα δι' ἑνὸς τούτου τρόπου καὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ὑπὸ χεῖρα παρεχόμεθα χάριν καὶ διὰ τούτων καὶ θεὸν θεραπεύομεν. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνὸς παρεκλήτευσεν τὴν βασιλείαν μου, ὥς ἂν ἀπολυθείη τούτῳ χρυσόβουλλος λόγος αὐτῆς ἐπὶ τοῖς κτήμασι τῆς γονικῶθεν διαφερούσης αὐτῷ σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ἐπικεκλημένης τῆς Μακρινιτίσσης, τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς ὁσίας ἐπισκέψεως, καὶ

καὶ περὶ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγγου διακειμένης, ἀ καὶ εἰς ταῦτα, ἤγουν εἴ τι κέκτηται ἡ τοιαύτη μονὴ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς, μυλικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, καὶ τὸν ἅγιον Ὀνούφριον, ἐρημοτόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλίτζας, χωρίον ἡ Κροποῦς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν δύο μονοξύλων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλιέων, χωραφίων, ἀμπελίων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδαροράχης, χωρίον ἡ Κάπραινα μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, μετόχιον ὁ ἅγιος Δημήτριος τὸ διακείμενον πλησίον τῆς Μεγάλης μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ ἀροσίμου ἀπάσης γῆς αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπονομαζόμενον τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος τὸ διακείμενον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ μετὰ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, τὰ περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἔξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Μορίβουρι, τὰ ἀπὸ προσενέξεώς τινων φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλμυροῦ, τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς μετὰ τῶν ἐκεῖσε προσκαθημένων καὶ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον ἡ Ῥάσουσα, πρὸς τοῦτοις καὶ ἡ ἐκεῖσε ἀπερριμένη μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἀ δὴ κτήματα ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὑρίσκεται ἡ τοιαύτη μονὴ νεμομένη τε καὶ κατέχουσα. ἡ βασιλεῖα μου, εὐμενῶς τὴν τοῦτου προσηκαμένη παράκλησιν, τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς ἐπορέγει τῇ τοιαύτῃ μονῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ἵνα τὰ δηλωθέντα τῆς τοιαύτης μονῆς κτήματα, ἤγουν εἴ τι κέκτηται ἡ τοιαύτη μονὴ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς, μυλικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, καὶ τὸν ἅγιον Ὀνούφριον, ἐρημοτόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλίτζας, χωρίον τὴν Κροποῦς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν δύο μονοξύλων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλιέων, χωραφίων, ἀμπελίων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδοροράχης, χωρίον τὴν Κάπραιναι μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸν ἅγιον Δημήτριον τὸ διακείμενον πλησίον τῆς Μεγάλης μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων

καὶ ἀροσίμου ἀπάσης γῆς αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπονομαζόμενον τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος τὸ διακείμενον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ μετὰ τῶν ἀμπελίων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, τὰ περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Μορίβορι, τὰ ἀπὸ προσενέξεώς τινων φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλμυροῦ, τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς μετὰ τῶν ἐκεῖσε προσκαθημένων καὶ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὴν Ῥάσουσαν, πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἐκεῖσε ἀπερριμένην μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. τὰ τοιαῦτα πάντα, ἅπερ ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὑρίσκεται ἡ τοιαύτη μονὴ νεμομένη τε καὶ κατέχουσα, κατέχῃ καὶ νέμῃται ταῦτα ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναφαίρετως, ἀναποσπάστως, ἀνενοχλήτως τε καὶ ἀδιασειστώως κατὰ τὴν περίληψιν τῶν προσόντων αὐτῇ ἐπὶ τούτοις δικαιωμάτων καὶ ἀνώτερᾳ πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, ἄνευ μέντοι γε τῶν δύο κεφαλαίων, τῆς τε καστροκτισίας καὶ κατεργοκτισίας ταῦτα γὰρ ὡς κοινωφελῇ καὶ παρὰ τῶν τοιούτων τῆς μονῆς κτημάτων ἀπαιτηθῇσονται. τῇ ἐμφανείᾳ τοίνυν τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου καθέξει τὰ τοιαῦτα κτήματα ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναφαίρετα, ἀναπόσπαστα, ἀνενόχλητα, ἀδιάσειστα καὶ ἀνεπηρέαστα χωρὶς τῶν διαληφθέντων δύο κεφαλαίων καθὼς ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὑρίσκεται ταῦτα νεμομένη τε καὶ κατέχουσα μετὰ τῶν δικαίων αὐτῶν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῇ πατριαρχικῇ μονῇ, τῇ ἐπικεκλημένῃ τῆς Μακρινιτίσσης καὶ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως καὶ περὶ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγγου διακειμένη, τῇ γονικόθεν διαφερούσῃ τῷ οἰκείῳ τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Μαλιασηνῷ καὶ ὁ παρὼν χρυσοβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μὴνα μάρτιον τῆς νῦν τρεχούσης πεντεκαίδεκάτης ἰνδ. τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημήνατο κράτος.

Ed. Maffei ad calcem Histor. theol. de Gratia. Pasini, Catal. p. 325. Zachariae, Jus graeco-romanum III. 595.

II. 6783—1274, mense septembri, ind. III.

Imperator Michaël Palaeologus confirmat possessiones monasteriorum Macrinitissae et Novae Petrae.

Initium deest.

.....
 ποιησάμενος τὸ μονήρης περίβλημα ἐπενδύσασθαι, θεῷ τε ζῆν μόνῳ
 καὶ τοῖς θειοτέροις τὸν νοῦν καθ' ἡσυχίαν ἀπασχολεῖν, ἐπεὶ ταῦτα
 καὶ ὑποθέμενος ἐαυτῷ καὶ βεβαιωσάμενος, τὴν βασιλείαν μου ἐξη-
 τήσατο χρυσόβουλλον ταύτης λόγον γενέσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ παρ' αὐτοῦ
 τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς
 κυρᾶς Ἀννης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, ἐξ αὐτῶν βάθρων ἀνοικο-
 δομηθείσῃ ἐν τῷ τῆς Δρυανουβαίνης ὄρει σεβασμῷ μονῇ γυναικείᾳ, τῇ
 καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου μου Προδρόμου τιμωμένη καὶ Νέα Πέτρα
 ἐπονομαζομένη εἰς τὸ κατέχειν ταύτην καὶ νέμεσθαι τὸ παρὰ τούτου
 προσκυρωθὲν αὐτῇ γυνικὸν τούτου κτῆμα τὴν τε ἐπάνω καὶ κάτω Δρυα-
 νούβαινιν μετὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδι-
 νῆς, ἀμπελώνων τε καὶ χωραφίων, καθὼς προσεκυρώθη παρ' αὐτοῦ τῇ
 τοιαύτῃ μονῇ καὶ καθὼς κατείχετο καὶ παρ' αὐτοῦ, τὰ τε περὶ τὴν
 αὐτὴν Δρυανούβαινιν διακείμενα τρία μετόχια τῆς τοιαύτης μονῆς,
 ἥγουν τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπι-
 κεκλημένον τὴν Πορταρέαν, τὸ εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸ καὶ
 ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἐπαλιοπάτου καὶ τὸ εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸ τῆς ὑπερ-
 άγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπονομαζόμενον τὸ Ἑσυχασταρεῖον μετὰ
 πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ἥγουν χωραφίων τε, ἀμ-
 πελώνων, χερσαίας γῆς, προσκαθημένων ἀνθρώπων καὶ παντοίων
 ἄλλων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τὰ τε ἐν τῇ τοιαύτῃ
 Δρυανουβαίνῃ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα τούτῳ ἀπὸ δικαίας τῶν δια-
 πρασάντων ταῦτα νομῆς καὶ προσκυρωθέντα παρὰ τούτου τῇ τοιαύτῃ
 σεβασμῷ τοῦ Προδρόμου μονῇ, οἰκήματά τε, περιβόλια, ἀμπέλια, χωρά-
 φια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστίνῳ ἐξ
 ἀγορασίας τούτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσκυρωθέντα αὐτῇ ἀμπέ-
 λια κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν γεγονότων τούτῳ πρατηρίων ἐγγράφων
 παρὰ τῶν διαπωλησάντων τὰ τοιαῦτα κτήματα πρὸς αὐτόν, ὡσαύ-

τως καὶ τὴν ἐκ προσενέξεως περιελθοῦσαν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀρόσι-
 μον γῆν τῶν Βραστῶν, καθὼς κατέχει ταύτην καὶ μέχρι τοῦ νῦν.
 ἔτι τε τὴν βασιλείαν μου ἐξητήσατο, ἵνα ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῇ γονικῇ τούτου
 ἀνδρῶν μονῇ τῇ παρὰ τοῦ πατρὸς τούτου ἐπάνω τοῦ τῆς Δημητριά-
 δος ὕρους ἐκ βάθρων ἀνεγερθεῖσιν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τῆς πανυ-
 περάγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπικεκλήμενῃ Ὁξείᾳ Ἐπισκέψει, ἐγ-
 χωρίως δὲ λεγομένη Μακρινιτίσση προεγεγόνει χρυσοβούλλος λόγος
 τῆς βασιλείας μου, ἐπιστηρίξῃ τοῦτον ἢ βασιλεία μου καὶ διὰ τοῦ
 παρόντος χρυσοβούλλου αὐτῆς, διορισαμένη κατέχειν καὶ τὴν τοιαύτην
 σεβασμίαν ἀνδρῶν μονὴν τὰ ἐν τῷ γεγονότι αὐτῇ χρυσοβούλλῳ λόγῳ
 τῆς βασιλείας μου διαλαμβανόμενα πάντα κτήματά τε αὐτῆς καὶ με-
 τόχια κατὰ τὴν τοῦ τοιούτου χρυσοβούλλου λόγου περίληψιν. ἔτι τε
 καὶ τοῦτο τὴν βασιλείαν μου ἐξητήσατο, ἵνα μετὰ τὴν αὐτοῦ τε καὶ
 τῆς αὐτοῦ συζύγου παρέλευσιν ἀνάδοχος εἴη καὶ ἔφορος ὡς κληρο-
 νόμος ἐπὶ ταῖς δυοῖς ταύταις μοναῖς ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ
 μου, Κομνηνὸς κῦρ Ἰωάννης ὁ Μαλιασηνός. ἡ βασιλεία μου τῶν αἰ-
 τήσεων αὐτοῦ ἐπακούσασα εὐδοκεῖ τὰ περὶ τούτου, ὅθεν καὶ τὸν παρ-
 όντα χρυσοβούλλον λόγον αὐτῆς ἐπορέγει τούτῳ, δι' οὗ καὶ διορίζε-
 ται κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν παρὰ τοῦ διαληφθέντος οἰκείου τῇ
 βασιλείᾳ μου Κομνηνοῦ κῦρ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ καὶ τῆς
 συζύγου αὐτοῦ, τῆς ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κυρᾶς
 Ἀννης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, ἐκ βάθρων ἀνεγερθεῖσαν τοι-
 αύτην σεβασμίαν μονὴν γυναικειαν ἐν τῷ τῆς Δρυανουβαίνης ὕρει
 ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τοῦ τιμίου μου Προδρόμου καὶ Νέαν Πέτραν
 ἐπονομαζομένην τὰ καὶ ἀνωτέρου εἰρημένα κτήματα αὐτῆς, ἥγουν το
 παρὰ τοῦ τοιούτου οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλια-
 σηνοῦ προσκυρωθὲν αὐτῇ γονικὸν τούτου κτῆμα, τὴν τε ἐπάνω καὶ
 κάτω Δρυανουβαίνιν μετὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν πάντων,
 ὁρεινῆς τε γῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων τε καὶ χωραφίων, καθὼς
 προσεκυρώθη παρὰ τούτου τῇ τοιαύτῃ μονῇ καὶ καθὼς κατεῖχετο
 καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ τε περὶ τὴν αὐτὴν Δρυανουβαίνιν διακείμενα τρία
 μετόχια τῆς τοιαύτης μονῆς, ἥγουν τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς
 ὑπεράγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένον τὴν Πορταρέαν, τὸ
 εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸ καὶ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἐπαλιοπά-
 του καὶ τὸ εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος καὶ

ἐπονομαζόμενον τὸ Ἡουχασταρεῖον μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ἤγουν χωραφίων, ἀμπελώνων, χειρσαίας γῆς, προσκαθιμένων ἀνθρώπων καὶ παντοίων ἄλλων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τὰ τε ἐν τῇ τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα τούτῳ ἀπὸ δικαίας νομῆς τῶν διαπρασάντων πρὸς αὐτὸν ταῦτα καὶ προσκυρωθέντα παρὰ τούτου τῇ τοιαύτῃ σεβασμῇ μονῇ οἰκήματά τε, περιβόλια, ἀμπέλια, χωράφια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστίνῳ ἐξ ἀγορασίας τούτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσκυρωθέντα αὐτῇ ἀμπέλια κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν γεγονότων τούτῳ πρατηρίων ἐγγράφων παρὰ τῶν διαπωλησάντων τὰ τοιαῦτα κτήματα πρὸς αὐτὸν, τὴν τε ἐκ προσενέξεως περιελθοῦσαν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀρόσιμον γῆν τῶν Βραστῶν, καθὼς κατέχει ταύτην καὶ μέχρι τοῦ νῦν. τῇ ἐμφανείᾳ γοῦν τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου καθέξει ταῦτα πάντα καὶ νεμηθήσεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ διαληφθεῖσα τοῦ τιμίου μου Προδρόμου σεβασμῇ μονῇ ἀνενοχλήτως, ἀδιασείστως, ἀναφαιρέτως, ἀναποσπάστως, ἀνεπηρεάστως καὶ ἔξω πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, ἄνευ μέντοιγε τοῦ ἐνὸς μόνου τούτου κεφαλαίου τῆς καστροκτισίας· τοῦτο γὰρ ὡς κοινωφελὲς καὶ παρὰ τῶν τοιούτων τῆς μονῆς κτημάτων ἀπαιτηθήσεται, τὰ δ' ἄλλα πάντα καθέξει καὶ νεμηθήσεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ δηλωθεῖσα σεβασμῇ μονῇ τὰ ἀνωτέρω διειλημμένα ἀνενοχλήτως, καθὼς καὶ προεῖρηται, ἀδιασείστως, ἀναφαιρέτως, ἀναποσπάστως, ἀνεπηρεάστως καὶ ἔξω πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, μὴ συνεισαγομένου τούτοις μόνου τοῦ ἐνὸς τούτου κεφαλαίου τῆς καστροκτισίας, ἐπεὶ ὡς κοινωφελὲς τοῦτο καὶ παρὰ τῶν τῆς τοιαύτης μονῆς κτημάτων ἀπαιτηθήσεσθαι εἴρηται. ἔτι τε ἐπιστηρίζει ἡ βασιλεία μου τῷ παρόντι χρυσοβούλλῳ λόγῳ αὐτῆς τὸν προγεγονότα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ ῥηθείᾳ γονικῇ τοῦ διαληφθέντος οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἀνδρὸς σεβασμῇ μονῇ τῇ παρὰ τοῦ πατρὸς τούτου ἐπάνω τοῦ τῆς Δημητριάδος ὄρους ἀνεγερθείσῃ ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς ἐπονομαζομένης Ὁξείας Ἐπισκέψεως, ἐγχωρίως δὲ λεγομένης Μακρινιτίσεως, καὶ διορίζεται κατέχειν καὶ τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τὰ ἐν τῷ προγεγονότι αὐτῇ χρυσοβούλλῳ λόγῳ τῆς βασιλείας μου διαλαμβανόμενα πάντα κτήματά τε αὐτῆς καὶ μετόχια

κατὰ τὴν τοῦ τοιοῦτου χρυσοβούλλου περίληψιν. ἔτι τε διορίζεται ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς, ἵνα μετὰ τὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ παρέλευσιν εἴη ἀνάδοχος τε καὶ ἔφορος ὡς κληρονόμος ἐπὶ ταῖς διαληφθείσαις ὁσαὶ ταύταις μοναῖς ὁ υἱὸς αὐτῶν, ὁ οἰκείος τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνὸς κῆρ Ἰωάννης ὁ Μαλιασηνός. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῖα μονῇ τῇ ἐπάνῳ τοῦ ὅρους τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένη ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τοῦ τιμίου μου Προδρόμου καὶ Νέᾳ Πέτρᾳ ἐπικεκλημένη καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα Σεπτέβριον τῆς νῦν τρεχούσης τρίτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ᾧ δὴ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημνήνατο κράτος ꝑ.

III. Post annum 1274.

Imperator Michaël Palaeologus Comneno Josepho Maliaseno concedit monasterium Salvatoris Christi Latomi in urbe Thessalonica, confirmans coniunctionem monasteriorum Macrinitissae et Novae Petrae.

Χρυσόβουλλος λόγος ὁ τρίτος.

Δύναται τι παρὰ βασιλεῖ καὶ ὁ τῆς σωματικῆς εὐγενείας λόγος, εἴ τις τῆς βασιλικῆς ἐξαρτώμενος γνησιότητος ἐκ τῆς σχέσεως τὴν φύσιν παρίστησι καὶ ἀνύσιμα τὰ κατὰ σκοπὸν τίθησιν, αὐτὸ δὴ τοῦτο προβαλλόμενος εἰς καταδυσώπησιν; πολλῶν δὲ μᾶλλον, εἴ τις τὴν ἐν τῇ ψυχῇ διάθεσιν δείκνυσιν ἔκ τε δὴ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τὴν φροντίδα πάσαν ἐξαναλίσκειν περὶ τὰ θεῖα τε καὶ θεάρεστα καὶ τὸ χάριν ἔχειν ἐκείθεν εἰς ψυχικὴν συντείνουσαν τὴν ὀφέλειαν. εἰ δ' ἄμφω τινὶ συνδεδραμηκότα, τὸ μὲν ἐπιφαινόμενον ἐκ τῶν ἔξωθεν καὶ σωματικῶν, τὸ δ' ἐκ τῶν ἔνδοθεν καὶ κατὰ θεὸν εἰς μὲν τὸν τῆς παρακλήσεως συμπροταθεῖεν λόγον, τὸ δὲ τῆς αἰτήσεως εὐλογον ἐκ τῆς χρηστότητος τοῦ τρόπου γινώσκοντο, ῥᾶν ἂν ἡ λόγος τὸ ἐξαυτούμενον ἀνυσθῇσεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω γνώμης τετύχηκεν, αὐτοῖς δὲ τοῖς πράγμασιν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐπιγινωσθήσεται. ὁ γάρ τοι περιπόθητος ἀνεψιὸς τῆς βασιλείας μου, τιμιώτατος ἐν μόνα-

χοῖς Κομνηνὸς κύρις Ἰωάσαφ ὁ Μαλιασηνός, ἀνὴρ τυγχάνων ἐκ γένους προσήκων τῇ βασιλείᾳ μου καὶ μηδαμῇ λειπόμενος τῶν ἄλλων ταῖς πρὸς τὸ καλὸν διασκέψει, τὸ πλεῖον φέρει ταῖς ἐν περιστάσεσιν καὶ ἀναγκαίαις χρεαίαις καρτερίαις ὑπὲρ τοῦ οἰκείου γένους κατὰ καιροὺς καὶ τοῦ τῆς ψυχῆς φρονήματος γενναιότησιν, ὥς ἐκ τούτου καὶ ζῆλον μὲν ἐμφαίνειν ὑπὲρ τῶν ἐκ γένους ὁμοφύλων αὐτῷ, ὅσον ἂν προσήκον εἴη τῷ τοιούτῳ τυγχάνοντι, οὐδὲν δὲ ἤττον καὶ τῆς εὐνοϊκῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἀκραίφνου διαθέσεως, καὶ μὴ τὸ τῆς εὐγενείας τίμιον καὶ σεμνὸν ταπεινοῦν ἐξ αὐτῶν ἔργων, ἀλλ' εἰς ἅπαν ταύτην συνιστάν ἐκ τῆς ἀναλόγου τούτων καὶ ἰσορρεποῦς ἐπιδείξεως. ὅτι δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ σωτηριώδους ἔργου μελέτην ἀεὶ ποιούμενος οὐ διαλείπει μὴ παντὶ τρόπῳ καὶ παντοίαις ἔργων ἰδέαις ἐκκαλύπτειν τὴν τῆς ψυχῆς ἐγκρυπτομένην ἐν τούτῳ κατάστασιν, πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα τὸ περὶ τούτου δῆλον ποιεῖ, τὸ δὲ τῆς αἰτήσεως νυνὶ προβαλλόμενον σαφὲς πάντως καὶ πρόδηλον γνῶρισμα τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν θεαρέστου τούτου γνώμης καὶ προαιρέσεως. ἐπειδὴ γὰρ καὶ πρὶν ἀμφιέσασθαι τὸ μοναδικόν, ταῦτόν δ' εἰπεῖν καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα ἐν τούτῳ καταστάσεως ἐπὶ τῶν ἔργων ἦν καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς ἐν κόσμῳ χαριζόμενος ἦν ὅσον τοῖς θειοτέροις ἀεὶ προστιθέμενος, ὥστε καὶ τὰς ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ ἀνεγνηγερμένας δυὸ τούτου μονάς, τὴν τε διαφερούσαν αὐτῷ γονικόθεν περὶ τὸ ὅρος τῶν Δρόγγων διακειμένην καὶ τιμωμένην εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς ἐπικεκλημένης Μακρινίτισης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως, καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς περιποθήτου ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κυρᾶς Ἀνθούσης Μαλιασηνῆς τῆς Παλαιολογίνης, ἐξ αὐτῶν βάθρων ἀνοικοδομηθεῖσαν καὶ διακειμένην ἐπάνω τοῦ ὅρους τῆς Δρυανουβαίνης, τὴν καὶ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τοῦ τιμίου μου προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ἔτι τοῖς κοσμικοῖς συνὼν ἐπὶ μᾶλλον συνιστῶν ἦν καὶ πράγμων ἐπὶ τὸ βέλτιον. καὶ νῦν δ' ὁπνῆκα κατέστη καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὴ τοῦ πράγματος καὶ τῶν μαλακῶν ἐκείνων ἱματίων καὶ τῶν διαφόρων καὶ ποικίλων σχηματισμῶν ἀντιπεριέθετο τὸ τραχὺ τοῦ κατὰ θεὸν βίου τριβώνιον, τῆς θεοφιλοῦς ταύτης ἐργασίας ἀπρίεξ ἐσχόμενος πάντα λέγειν καὶ πράττειν ἐπὶ τῇ ψυχῇ προσετήσατο, οὐδὲν ἕτερον τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἐξαιτησάμενος εἴλετο, ἐπειδὴ περ

εἰς τοῦθ' ἦκεν ἐγκαταστάς ἢ ὅπερ τῷ σκοπῷ συνεβάλετο καὶ τῷ
 προτέρῳ τούτῳ τρόπῳ συνήνεγκε. τὸ δὲ τῆς παρακλήσεως, ὡς ἂν δω-
 ρήσῃται αὐτῷ ἡ βασιλεία μου τὴν ἐντὸς τῆς μεγαλοπόλεως Θεσσα-
 λονίκης σεβασμίαν μονὴν τοῦ σωτῆρός μου Χριστοῦ τὴν τοῦ Λατό-
 μου μετὰ τῶν προσόντων ταύτῃ δικαίων καὶ πραγμάτων, ἅπερ εὐρί-
 σκεται κατέχουσα νῦν ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐκτός, διὰ τε χω-
 ραφίων, ἀμπελώνων, μολοστασίων καὶ ἐνοικιακῶν, καὶ ἔχουσι ταύτην
 αἱ διαληφθεῖσαι τούτου δύο μοναὶ εἰς δοχεῖον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς
 τὸ ἐξῆς ἀναφαίρετως πάντα καὶ ἀναποσπάστως εἰς διηνέκειαν. ἡ γοῦν
 βασιλεία μου χαριζομένη τοῦτο μὲν τῇ προσούσῃ τούτῳ πρὸς αὐτὴν
 γνησιότητι καὶ τῇ εὐγενείᾳ τοῦ σώματος, τοῦτο δὲ καὶ τὸ καρτερι-
 κὸν αὐτοῦ καὶ γενναῖον ὑπὲρ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γένους ἐν τοῖς περι-
 στατικοῖς τῶν καιρῶν ἀνταμειβομένη, προσέτι γε μὴν δεξιουμένη καὶ
 τὸ τῆς αἰτήσεως εὐλογον ὡς θεοφιλὲς ἀγαθαῖς συμπληρώσῃ τὴν
 κατὰ τὴν Θεσσαλονικὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τοῦ Σωτῆρός μου
 Χριστοῦ τοῦ Λατόμου δωρεῖται τῷ τοιούτῳ περιποθήτῳ ἀνεψιῷ αὐ-
 τῆς, τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Κομνηνῷ κυρῷ Ἰωάσαφ τῷ Μαλια-
 σηνῷ, καὶ θεσπίζει καὶ διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου
 λόγου αὐτῆς, ἵνα αἱ διειλημμέναι τούτου δύο μοναὶ ἔχουσι τὴν τοι-
 αύτην μονὴν ἡνωμένην μετ' αὐτῶν καὶ ἔχουσιν αὐτὴν ὡς δοχεῖον εἰς
 τὸ δηνεκεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναποσπάστως, ἀναφαιρέ-
 τως καὶ ἀδιαιρέτως μετὰ τῶν ἀρτίως εὐρισκομένων ταύτῃ δικαίων
 καὶ πραγμάτων καὶ κατεχομένων παρ' αὐτῆς διὰ τε χωραφίων, ἀμ-
 πελώνων, μολοστασίων, ἐνοικιακῶν καὶ τῶν ἐτέρων ἐντὸς καὶ ἐκτός
 τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, καὶ μὴ εὐρίσκωσιν αἱ τοιαῦται μοναὶ
 παρὰ τινος τῶν ἀπάντων ἐπὶ τούτῳ ὀχλησὶν τινα ἢ διασεισμὸν ἢ
 ἐμποδισμὸν, ἀλλ' ἵνα διαμένη ἡ δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Σωτῆρός μου
 Χριστοῦ τοῦ Λατόμου εἰς δοχεῖον τῶν δηλωθεῖσάντων τούτου δύο μονῶν
 ἀναπόσπαστος πάντα καὶ ἀναφαίρετος καὶ ἀδιαιρέτος εἰς διηνέκειαν τῇ
 ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου, ὅς δὲ
 καὶ ἐσέεται πρὸς τὸ διαμένειν τὴν τοιαύτην μονὴν ἡνωμένην μετὰ τῶν
 ἀνωτέρω διειλημμένων δύο τούτου μονῶν, ὥσπερ τι φρούριον ἀσφαλέστα-
 του ἀπεῖργον πάντα τὸν βουλευθησόμενον ἀνατροπὴν τινα ποιῆσαι κατὰ
 τῶν διωρισμένων καὶ τεθεσπισμένων τῇ βασιλείᾳ μου ἐπὶ τῇ τοι-
 αύτῃ μονῇ καὶ διακωλῶδον ἅπαν ὀχληρὸν καὶ ἐπηρεαστικόν, ἔτι ἐπι-

κυροὶ ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς καὶ τοὺς προγεγονότας τῷ τοιοῦτῳ περιποθήτῳ ἀνεψιῷ αὐτῆς, τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Κομνηνῷ κυρῷ Ἰωάσαφ τῷ Μαλιασηνῷ χρυσοβουλλίους λόγους τῆς βασιλείας μου κατὰ πᾶσαν αὐτῶν τὴν περίληψιν, ἄνευ μέντοι τῆς μιᾶς τῶν διαληφθεισῶν μονῶν, δηλαδή τῆς διακειμένης ἐπάνω τοῦ ὄρους τῆς Δρυανουβαίνης τῆς τοῦ τιμίου μου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας· ἐπειδὴ γὰρ ἡ τοιαύτη μονή, γυναικεία οὖσα τὸ πρότερον, θελήσει τοῦ τοιοῦτου περιποθήτου ἀνεψιοῦ τῆς βασιλείας μου, Κομνηνοῦ κυροῦ Ἰωάσαφ τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ αὐτῆς δὲ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς περιποθήτου ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, τῆς τιμιωτάτης μοναχῆς κυρᾶς Ἀνθούσης Μαλιασηνῆς τῆς Παλαιολογίνης, ἥτις καὶ τὴν τοιαύτην μονὴν ἐκ βάθρων ἀνήγειρε καὶ συνέστησεν, ἀποκατέστη νῦν εἰς ἀνδρῶν μονήν, ὀφείλει ἔχειν τὸ στέργον καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ βέβαιον, καθὼς ἀμφοτέρω διετάξαντο. ἐπεὶ δὲ ἀνέφερον καὶ ὅτι ἡ εἰς τὴν Χάρμαιναν διακειμένη μονή τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Παναγίας ἀντέβη εἰς μετόχιον παρὰ τοῦ ἱερομονάχου Θεοδοσίου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ παραδόσεως, τοῦ καὶ συστησαμένου ταύτην πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως μετὰ τῶν προσόντων ταύτῃ δικαίων καὶ πραγμάτων καὶ κατεχομένων παρ' αὐτῆς μέχρι τοῦ νῦν, ὀφείλει ἔχειν καὶ τοῦτο οὕτως καὶ διαμένειν ἀναποσπάστως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς μετόχιον τῆς διαληφθείσης σεβασμίας μονῆς. αἱ δὲ δηλωθεῖσαι δύο τοῦτου μοναί, ἥ τε τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως καὶ ἡ τοῦ τιμίου μου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας αἱ καὶ γονικόθεν τοῦτοις διαφέρουσαι οὐκ ὀφείλουσιν ἑτέρα τῆς ἑτέρας κατεξανίστασθαι, ἀλλὰ διατηρεῖσθαι ἐκάστη κατὰ πᾶσαν τὴν ἐν ποῖς κυρίοις μοναστηρίοις φυλασσομένην τάξιν τε καὶ κατάστασιν καὶ κατέχειν τὰ προσαρμοσάντα ἐκάστη ἀνὰ μέρος κτήματά τε καὶ μετόχια καὶ μηδέποτε πειραθῆναι τὴν ἑτέραν ὑπαγαγεῖν εἰς μετόχιον καὶ ποιῆσαι ὅφ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ διαμένειν ἀνὰ μέρος καὶ καθ' αὐτάς, καθὼς οὗτοι καθὸ κήτορες καὶ διεσκέψαντο καὶ διετάξαντο. ὀφείλει δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῶν, ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνὸς κύρ Ἰωάννης Παλαιολόγος ὁ Μαλιασηνὸς μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν εἶναι τε καὶ λογίζεσθαι . . .

Reliqua desunt, folio excisio.

IV. Sine anno.

Imperator Michaël Palaeologus confirmat monasterio Prodromi liberam possessionem camporum, quos emerat.

† Τοῦ αὐτοῦ θεοστεφοῦς βασιλέως πρόσταγμα
τὸ α'.

ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου τιμωμένου Προδρόμου ἐνασκούμεναι μονα-
χαὶ τῇ ἀνεγερθείσῃ ἐκ βάθρων παρὰ τε τοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ
μου, Κομνηνοῦ κῆρ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ τῆς ἀνεψίας
τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κυρᾶς Ἀννης Παλαιολογίνης τῆς
Μαλιασηνῆς, τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῇ ἐπιλεγομένῃ Νέᾳ Πέτρᾳ ἐδεήθη-
σαν τῆς βασιλείας μου ὁρισμοῦ ταύτης τυχεῖν διοριζομένου, μὴ εὐρί-
σκειν παρὰ τινος τὴν τοιαύτην μονὴν τὴν οἰανδήτινα καταδυναστείαν
ἢ ὄχλησιν ἢ ἀρπαγμὸν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀγορασίας περιελθούσι ταύτῃ ἀμ-
πελίαις καὶ χωραφίαις, ἀλλὰ κατέχειν αὐτὰ καὶ νέμεσθαι ἀκαταδυ-
ναστεύτως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τε προσόντων αὐτῇ πρατηρίων
ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις γεγονότος ταύτῃ πατριαρχικοῦ ὑπο-
μνήματος, ἡ βασιλεία μου τῆς τούτων δεήσεως ἐπακούσασα τὸν παρ-
όντα αὐτῆς ὁρισμὸν ἐπορέγει τῇ τοιαύτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου μονῇ,
δι' οὗ καὶ διορίζεται, ὥς ἂν μὴ εὐρίσκη αὕτη παρὰ τινος τὴν οἰαν-
δήτινα καταδυναστείαν ἢ ὄχλησιν ἢ ἀρπαγμὸν ἐπὶ τινὶ τῶν ἐξ ἀγο-
ρασίας περιελθόντων ταύτῃ χωραφίων καὶ ἀμπελίων, ἀλλὰ κατέχῃ
ταῦτα καὶ νέμῃται ἐλευθέρως πάντῃ καὶ ἀνενοχλήτως κατὰ τὰς πε-
ριλήψεις τῶν τε προσόντων πρατηρίων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις
γεγονότος ταύτῃ πατριαρχικοῦ ὑπομνήματος τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρού-
σης προστάξεως τῆς βασιλείας μου τῆς καὶ δι' ἀσφάλειαν ὀφειλύσης
προσεῖναι τῇ τοιαύτῃ μονῇ.

V. Sine anno.

Imperator Michaël Palaeologus confirmat monasterio Novae Petrae possessionem praediorum Portareae et Palireopati.

Τοῦ αὐτοῦ θεοστεφοῦς βασιλέως πρόσταγμα
τὸ β'.

† Ἐπεὶ ὁ οἰκίος τῇ βασιλείᾳ μου, Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος ὁ

Μαλιασηνός, ἐδεήθη τῆς βασιλείας μου ὀρισμοῦ ταύτης τυχεῖν τὴν ἐν τῷ ὄρει τῆς Δρυανούβεως διακειμένην σεβασμίαν πατριαρχικὴν γυναικείαν μονὴν τὴν ἐκ βάθρων ἀνεγερθεῖσαν παρὰ τῆς ἀνεφιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κυρᾶς Ὑαννης Παλαιολογίνης, τῆς συζύγου αὐτοῦ, τὴν καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου τιμωμένην Προδρόμου καὶ Νέαν Πέτραν ἐπικεκλημένην, διοριζομένου, διατηρεῖσθαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀδιάσειστόν τε καὶ ἀνενόχλητον ἐπὶ τε τοῖς προσοῦσι ταύτῃ δυοὶ μετοχίοις αὐτῆς τοῖς ἀνιδρυμένοις ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπερενδόξου μου τε θεομήτορος τῇ τῆς Πορταρέας ἐπιλεγομένης καὶ τῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Παλιρεοπάτου μετὰ καὶ τῆς ἀνέκαθεν νομῆς αὐτῶν καὶ διακρατήσεως καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ἀκινήτοις ταύτης, ἥγουν ἀμπελίοις, χωραφίοις καὶ ἄλλοις δικαίοις αὐτῆς κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῇ ἐγγράφων δικαιωμάτων τῶν τε ἀρχιερατικῶν ἐκδοτηρίων γραμμάτων τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος καὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις γεγονότος πατριαρχικοῦ ὑπομνήματος, καὶ μὴ εὐρίσκειν παρὰ τινος τὸν τυχόντα διασεισμόν ἢ τὴν οἰανδήποτε ὄχλησιν ἐπ' αὐτοῖς, ἢ βασιλεία μου, τῆς τούτου δεήσεως ἐπακούσασα, τὸν παρόντα ὀρισμὸν αὐτῆς ἐπορέγει τῇ τοιαύτῃ μονῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀμετάτρεπτον τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐγγραφα δικαιώματα, τὰ τε ἀρχιερατικὰ δικαιωτήρια γράμματα τοῦ δηλωθέντος θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις γεγονὸς πατριαρχικὸν ὑπόμνημα, ὥστε κατέχεσθαι παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς τὰ διαληφθέντα δύο ταύτης μετόχια μετὰ καὶ τῆς ἀνέκαθεν νομῆς αὐτῶν καὶ διακρατήσεως, τὰ τε ἀμπέλια καὶ χωράφια ταύτης καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς δίκαια ἐλευθέρως πάντῃ, ἀνενοχλήτως τε καὶ ἀναποσπάστως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τοιούτων δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ μὴ εὐρίσκειν ταύτην παρὰ τινος τὸν τυχόντα διασεισμόν ἢ τὴν οἰανδήποτε ὄχλησιν ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ διατηρεῖσθαι ἀδιάσειστόν τε καὶ ἀνενόχλητον τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης προστάξεως τῆς βασιλείας μου τῆς καὶ ὀφειλούσης προσεῖναι τῇ τοιαύτῃ μονῇ δι' ἀσφάλειαν †.

VI. Sine anno.

Despota Ioannes Comnenus Palaeologus reddit monasterio Macrinitissae vicum Capraenam donatque ei scaphas in lacu S. Stephani.

Ἀργυρόβουλλον τοῦ δεσπότου κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ αὐταδέλφου τοῦ αὐτοῦ θεοστεφοῦς βασιλέως.

Initium deest, parte superiore folii abscissa.

... εἰας ἀξι ...
καὶ προσοχῆς τὰ σάθρα τῷ[ν] ... πτόρθων καρφολογῶν καὶ π[αρα]-
σκευάζων τούτους εἰς πλειό[να] τὴν ἐπίδοσιν παρεκτείνεσθαι ... μῆ-
πως τῆς σαθρότητος διαδοθείσης εἰς τὴν ἐνοῦσαν τούτοις φύσιν τὴν
ἐνικμον καὶ ταύτῃ λύμῃ ...
...θεν ...
...ς πλείστης, ἀ ... ν ἐπιμελείας τε καὶ
τῆς προσοχῆς ὅσον εἰκὸς τῆς σαθρότητος ... ὅτο καθαρειεύσαντες εἰς
πλείονα τὴν ἐπίδοσιν παρασκευάσομεν παρεκτείνεσθαι οἷς τυγχάνει
τοῦτο, ὅτι θεοφιλὲς καὶ θεάρεστον καὶ τοῖς εἰς τοῦτο ἐξηρητημένοις
σεβασμίους ἀνδράσι πολὺ κεκτημένοις τὸ τῆς ἀρετῆς ἀναβάσιμον καὶ
παρὰ τοῦτο τῷ θεῷ πλησιάζουσιν, οἷς βίος ἡ περὶ θεοῦ φαντασία
καὶ τὸ τῆς θεωρίας ὕψηλόν καὶ μετέωρον καὶ τὸ μὴ προσκολλᾶσθαι
διὰ τῆς πράξεως τοῖς κοσμικοῖς τυρβασμοῖς τουτοισὶν οἰκτεῖον καὶ
ἀναπαύσιμον· εἰ γὰρ ἐν τινι τῶν προσκαίρων κοπιῶμεν καὶ νήφομεν,
ἐξ οὗ οὐδὲν ἡμῶν ἐγγίνεται ὄφελος εἰς ψυχὴν, ὅσον ἀνήκει ἡμῖν
ἐκείνῃ κοπιᾶν καὶ κατὰ τὸν εἰπόντα χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν
βάσει ἐγρηγορέναι, δι' οὗ ἀποταμιεύεται καὶ ὁ μισθὸς ἐν οὐρανοῖς
πολλαπλάσιος. ἀλλ' εἰς τί ταῦτα τῷ παρόντι προοιμίῳ προκατεβλή-
θησαν, προῖων ὁ λόγος δηλώσει τοῖς ἀφεξῆς. ἡ κατὰ τὸ ὅρος τοῦ Δρόγ-
γου τὸ ἐν τῇ Δημητριάδι διακειμένη σεβασμία μονὴ καὶ εἰς ὄνομα τιμω-
μένη τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος Ὁξείας τῆς Ἐπισκέψεως, ἐπικε-
κλημένη δὲ τοπικῶς Μακριντίσσα, ἡ παρὰ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐκείνου
κῶρ Κωνσταντίνου τοῦ Κομνηνοῦ ἀνεγερθεῖσα ἐκ βάρων αὐτῶν ἐφ-
θάσε μὲν ἐπὶ χρόνοις μακροῖς δεσπόζειν καὶ κυριεύειν τὸ ἅπαρ προσ-
κυρωθὲν αὐτῇ χωρίον τὴν Κάπραιναν τὸ εἰς ποσότητα περισταμέ-
νον ὑπερπύρων πεντήκοντα, εἶτα δ' ἐπέειπερ οὐδὲν τοῖς βιωτικοῖς τυγχά-

νει πράγμασι σταθῆρὸν, ἀλλ' οἶδε χρόνος μακρὸς κατ' ἄλλον σοφὸν
 κρύπτειν μὲν τὰ φανέντα καὶ τ' ἄδηλα φανεροῦν, οὐδὲ τούτου ὁ παν-
 δαμάτωρ χρόνος ἔσχε φειδῶ, ἀλλὰ κατηνάλωσε καὶ μετήμειψε τὰ
 τοῦ πράγματος. ἐστερήθη τοίνυν τοῦ κτήματος ἡ μονὴ οὐκ ἀπὸ λόγου
 δικαίου, οὐδ' εὐλόγου τρόπου, ἀλλ' ἡ μᾶλλον ἐξ ἀδικίας ἢ τὸ πλέον
 εἰπεῖν ἱεροσυλίας τυραννικῆς, καὶ πολλοῖς ἐδίδото φιλοτίμημα· τί τὸ
 ἐντεῦθεν; ἐστενοῦτι τὰ τῆς μονῆς καὶ ἦν ἐντεῦθεν εἶχε παραμυθίας
 ἐλπίδα τὸ ἱερὸν καταγώγιον, δι' ἧς ἐπλούτουν οἱ θεοφιλεῖς ἄνδρες,
 τὸ ἀπερίσπαστον συνέβαινεν ἀπολέσαι μικροῦ, καὶ εἶχεν ἂν οὕτω πως
 περιφρονηθῆναι ὁ ἱερὸς λειμὼν καὶ ὀφθῆσθαι ἀτημέλητος εἰς ὃν
 πρόβατα λογικὰ ἀναπαύονται εἰς τόπον χλόης κατασκηνούμενα πολι-
 τείας μοναδικῆς καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως θεωρίας καὶ πράξεως
 ἐκτρεφόμενα, εἰ μὴ προμηθεῖα τῇ κρείττονι τὸ διηρημένον ἀπὸ σχοι-
 νίσματος τοῦ βωμαϊκοῦ συνήφθη καὶ συνηνώθη καὶ ὑπὸ χεῖρα ὤφθη
 τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος. τοίνυν καὶ τῶν πραγμά-
 των προχωροῦντων καλῶς καὶ τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου μου αὐθέντου
 καὶ βασιλέως δι' ἐφέσεως ἔχοντος τῆς πολλῆς πρὸ πάντων καὶ ὑπὲρ
 πάντα ἔργον τουτί τὸ θεοφιλὲς παρεκτείνεσθαι τὸ τὸ ἐδραῖον πλου-
 τεῖν τὰ ἅπαξ ἀφιερωθέντα ὡς ὅσια τῷ θεῷ, συντρέχει πρὸς τοῦτο
 καὶ ἡ βασιλεία μου τῇ ἐφέσει καὶ τῷ σκοπῷ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου
 μου αὐτοκράτορος, καὶ τὸ ἐλάττωμα ἀνιστᾷ, ἐπανάγει καὶ τὸ ὑστέ-
 ρημα ὑποβάθραν δι' οἷόν τινα καὶ θέμεθλον ἀρραγὲς καὶ τὴν παροῦ-
 σαν ἀργυροβούλλιον μου γραφὴν διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ κραταίου
 καὶ ἀγίου μου αὐθέντος καὶ βασιλέως τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐπιδίδωμι,
 δι' ἧς καὶ παρακελεύομαι, ἀναποσπάστως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς καὶ ἀναφαιρέτως κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν ῥηθείσαν μονὴν
 τὸ διαληφθὲν χωρίον τὴν Κάπραιναν καὶ τὰ προσόντα τούτῳ πάντα
 δίκαια καὶ προνόμια καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν ἀκολοβώτως ἀποφέρει-
 σθαι πρόσοδον, ὡς ὀφείλον εἶναι ἀπὸ γε τοῦ νῦν ἀνώτερον καὶ πάσης
 ὀχλήσεως ὑπερκείμενον, ἀκαταζήτητόν τε ἀπὸ πάντων τῶν δημοσια-
 κῶν ζητημάτων καὶ κεφαλαίων, ἐξ ὧν καὶ τινα ῥηθήσονται κεφαλαιω-
 δῶς, ἤγουν ἀγγαρείας, παραγγαρείας, ζημίας, ψωμοζημίας, βασιλικῆς
 καταθέσεως, συνδοσίας πλωτῶμων καὶ ἐτέρας πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας
 καὶ δημοσιακῆς συζητήσεως νῦν τε ἐνεργουμένης καὶ ἐσύστερον ἐπι-
 νοηθητομένης, ὡς ἐντεῖθεν καὶ τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀνασκουμένους ἄν-

δρας ἀνενοχλησίας τῆς περὶ τοῦτου ἐπαπολαύσαντας καθαρώτερον ὑπερέχωνται τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος. ἔξει τοίνυν ἡ μονὴ τὸ ῥηθὲν χωρίον κατὰ ἀναφαίρετον κυριότητα καὶ δεσποτείαν ἀπαρασάλευτον, καθὼς ἐν τῇ παρούσῃ τῆς βασιλείας μου ἀργυροβουλλίῳ γραφῇ περιεῖληπται τῇ ταύτῃ ἐπιχορηγούσῃ ἔχειν εἰς τοῦτο τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἀμετακίνητον ἐφ' ᾧ καὶ οὐδείς ἀπὸ τῶν κατὰ καιροῦς κεφαλαιτικούντων, δουκεύντων, ἐνεργητῶν φορολόγων, ἀπαιτητῶν καὶ ἐτέρων τῶν εὐ τε καὶ ὡς ἐτέρως τὴν οἴανουσιν δουλείαν βασιλικὴν περιεζωσμένων δημοσιολατρῶν ὀφείλει ἐπαγαγεῖν τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῖα μονῇ τὸν τυχόντα ἐπηρεασμὸν ἕνεκα τῆς ἀναποσπάστου κατοχῆς καὶ τῆς ἀμετασφαλῆστου νομῆς τοῦ τοιοῦτου χωρίου, ἀλλ' ὀφείλει κατέχειν τοῦτο πάντῃ ἀδιαιρέτως καὶ ἀζημίως, καθὼς ἀνωτέρω προεθίμεθα τε καὶ κατησφαλισάμεθα. ἐπεὶ δὲ προπαρεκελευσάμην, ἵνα κατέχῃ ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ κατὰ τὴν λίμνην τὴν εἰς τὸν ἄγιον Στέφανον σανδάλια δύο μετὰ τῶν ἀλίων αὐτῶν, ἡγουν τοὺς παῖδας τοῦ Μαλογένη μετὰ τοῦ μονοξύλου αὐτῶν καὶ τὸν γαμβρὸν τοῦ Κακούσου Κωνσταντίνου καὶ τὸν Καλοειδᾶν μετὰ τοῦ μονοξύλου αὐτῶν, ὡς εἶναι καὶ τοῦτο τοῖς μοναχοῖς πρὸς ζωαρκειας ἐπίδοσιν, καὶ τοῦτο περιληφθήσεσθαι ἄξιον τῇ παρούσῃ ἀργυροβουλλίῳ γραφῇ μου, ἵνα καὶ τὸ πάγιον ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀνύποπτον πρὸς ἀφαίρεσιν καιρικὴν πλουτῶσιν οἱ μοναχοί, τοίνυν καὶ οὐκ ἀφαιρηθήσεται πώποτε τὰ τοιαῦτα δύο σανδάλια τῆς μονῆς, οὔτε μὴν ἐλαττωθήσονται ἢ παρὰ τῶν κατὰ καιροῦς ἐφισταμένων πακτωναρίων εἰς τὴν τοιαύτην λίμνην ἐλκυσθήσονται τὰ τοιαῦτα μονόξυλα ἢ εἰς βάρος τινὸς δόσεως δημοσιακῆς δουλείας οἰκειάς τῶν πακτωναρίων, οὔτε μὴν εἰς ἀγγραείαν δουλείας ἀναγκασθήσονται, εἴτε μὴν βιασθήσονται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐξουσίαν καὶ κυριότητα, ἐπ' ἀδείας ἔξει ἡ σεβασμῖα μονὴ μόνη τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης ἀργυροβουλλίῳ γραφῆς μου τῆς ὀφειλούσης ἔχειν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κτήμασι τῆς . . .

Reliqua desunt, folio exscisso.

VII. 6754—1246, mense maio, ind. IV.

*Despota Michaël Ducas donat Constantino Maliaseno monasterium
Hilarionis in Almyro.*

Χρυσοβούλλιος γραφή τοῦ δεσπότη τοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ἥτις ἐγγεγόνει ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν χώραν τοῦ Ἀλμυροῦ μονῇ τῇ τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος, ἥτις ἐτάχθη παρὰ τῶν κτητόρων εἰς μετόχιον τῆς Μακρινιτίσεως καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως.

Initium deest, folio e codice excisso.

Epigraphen habes in indice codicis. Uncis inclusa spectant ad historiam Maliasenorum.

[ἐπεὶ δὲ πολλάκις αἱ καιρικαὶ περιπέτεται σφοδρότερον κινήθῃσαι οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένειν συγχωροῦσι τὰ πράγματα, τοῖς δὲ καθεστηκόσιν ἀνατροπὴν τινα προξενούσι καὶ σύγχυσιν καὶ τὰ τῆς τάξεως εἰς ἀταξίαν μεθιστῶσι καὶ κίνησιν ἄλογον, ἣν ὅτε καὶ ἡ προκαθημένη τῶν ἄλλων ἀπασῶν πόλεων ἡ Κωνσταντινούπολις ἡ περιώνυμος τὸν οἰκεῖον εἶχε κόσμον, τὴν βασιλείον ἀρχὴν δηλαδὴ, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας τάξεως τε καὶ καταστάσεως ἦν, καὶ σεμνυνομένη ταύτῃ καὶ ταῖς οἰκείαις ἁλλαις λαμπρότησιν ἀπανταχοῦ σχεδὸν ὑπῆρχε κρατεῖν καὶ τῷ τῆς δόξης ταύτης μεγαλείῳ πάντας ἔλκειν εἰς ἑαυτήν. ἐπεὶ δὲ περιεῖλε κύριος τὴν δόξαν αὐτῆς κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ πάντα κινῶν ὅποτε καὶ ὅπως βούλεται, καὶ οἱ κρατοῦντες ταύτης ἐξώσθησαν ἔξω που περιπλανώμενοι καὶ περιφερόμενοι, κατεμερίσθη μὲν ἄλλος ἀλλαχοῦ, καὶ τόπον ἕκαστος ἔσχεν, ὃν ἡρέτισατο· εἰσὶ δ' οὔτινες αὐτῶν οὐδὲ προσέχον διὰ τέλους τὸν τῆς ὑποταγῆς φυλάξαι νόμον πρὸς τοὺς ἡδὴ κρατοῦντας καὶ στέργειν ὡς εἰκὸς τὰ παρ' αὐτῶν νομιζόμενα, ἀλλ' ἐκεῖθεν ἀπορραγέντες καθ' ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐγένοντο καὶ τόπων ἐκράτησαν διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς ὡς ἂν τις καλέσειεν σεσαλευμένον ἔτι καὶ ἀνυπόστατον, ἐντεῦθεν ὑπὸ τούτους ἐγγεγόνεισαν οὐκ ὀλίγοι καὶ τῶν ἐπὶ εὐγενείᾳ σεμνυνομένων καὶ τοῖς ἐκ γένους ἀξιώμασι, μεθ' ὧν καὶ οἱ τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε πατέρες, ὁ Κομνηνὸς ἐκεῖνος κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Μαλιασηνός, γαμβρὸς ὢν ἐπὶ αὐταδέλφῃ πρώτῃ κυρᾷ Μαρίας Κομνηνῇ τῇ Ἀγγελίνῃ τοῦ δεσπότη τοῦ ἐκείνου Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ὃς ἔκ τε τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τῶν ἐξ ἐπιγαμβρίας τὰ

μεγάλα δυνάμενος παρ' αὐτῷ πλὸν εἶχε τὸν πλοῦτον καὶ πλείστην ἀφθονίαν ἔκ τε δὴ κτημάτων καὶ περιουσίας παντοδαπῆς. ὥς δὲ καὶ ἐδέησεν ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν Ἀλμυρὸν διακειμένη μονῇ τῇ τοῦ κῦρ Ἰλαρίωνος ἐπονομαζομένη παρ' αὐτοῦ τυχεῖν ἀργυροβούλλου γραφῆς εἰς βεβαίωσιν καὶ ἐκπλήρωσιν ὧν ἐξητήσατο, μεθ' ὑπερβαλλούσης ἔσχε καὶ τοῦτο τῆς χάριτος καὶ πλέον ἢ ὅσον ἦν ἀνῆκον τούτῳ διδόναι. ἀργυροβούλλου γὰρ δύναμιν ἔχον διὰ τε τῶν ὀξέων γραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης σημειώσεως χρυσίνη βούλλα τετίμηται. ἤδη γὰρ παρὰ τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς τὸ τῶν δεσποτῶν ἀξίωμα ἔλαβε καὶ ὑπὸ ταύτην μὲν εἶναι κατηγγυήσατο εὐλαβηθεὶς, εἰ μὴ τι ἄλλο, τό γε δίκαιον ἴσως, μένειν δὲ κατὰ χώραν καὶ ὅπουπερ ἔφθη τοπαρχῶν. ἐντεῦθεν ἦν αὐτῷ καὶ τοιαῦτα ποιεῖν πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ μένοντας· ἀλλ' ἐπεὶ θεὸς εὐμενὲς ἐπὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων γένος ἰδὼν φέρων παρέδωκε τῷ κρατίστῳ τουτῷ βασιλεῖ τὴν βασιλεύουσαν ταύτην ἐν πόλεσι καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ προτέρου καὶ προσήκοντος κατέστησε σχήματος, ἐκ τούτου λοιπὸν ἅπαντα κατὰ λόγον προβαίνει κτέ.]

... ὑπεμφαίνοντος ἀριθμοῦ. διὰ τοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς τὰ καλὰ διττῶς διαπράττομεν ἐν ἐνὶ τῷδε χρυσοβούλλῳ ἡμῶν ὀρισμῷ· ἰλαρῶς τε γὰρ καὶ εὐμενεστάτως περὶ τὸ τοῦ κῦρ Ἰλαρίωνος μοναστήριον διακειμένα καὶ ἰλαροὶ δοτῆρες τῆς ἐξ ἡμῶν αἰτηθείσης δωρεᾶς γινόμεθα τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ καὶ περιποθήτῳ γαμβρῷ τῆς βασιλείας μου, κῦρ Κωνσταντίνῳ τῷ Μαλιασηνῷ. οὗτος προπεριεῖπε μὲν ἀνθρωποπρεπῶς καὶ προκατεῖχε τὸ τοιοῦτον μοναστήριον ὥς ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ κόντου ἐκείνου γεγεννημένης πρὸς τὴν θείαν μου τὴν βασίλισσαν, ὅπερ καὶ διακειμενον εὐρηται ὑπὸ τὴν περιοχὴν τῶν Ἀλμυρῶν κατὰ τὴν οὕτωςί πως λεγομένην τοῦ τροπαιοφόρου ἐπίσκεψιν, ἀφηρέθη δὲ τοῦτο ὅσπερ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπικρατούσης τῆς χώρας τῶν Ἀλμυρῶν λατινικῆς ἐξουσίας καὶ ἦν οὕτω μέχρι τοῦ νῦν. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐνίσχυσεν ἡμᾶς ἐξῶσαι μὲν τῆς ὑφ' ἡμᾶς ἐξουσίας τὸ Ῥωμαιοβόρον φθλὸν τὸ τῶν Λατίνων, ἐφελκύσαι δὲ πρὸς ἑαυτοὺς τὴν ὑπόνομον αὐτοῖς καὶ ὑπόφορον χώραν τοῦ Ἀλμυροῦ, προσῆλθεν ἡμῖν καὶ ἡγήσατο τὴν βασιλείαν μου ταύτην αὐτῷ τὴν δωρεάν παρασχεῖν, τὸ δηλαδὴ ἐλευθερίαν πραγματεύσασθαι τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ τοῦ κῦρ Ἰλαρίωνος καὶ πᾶσι τοῖς ὑποκειμένοις καὶ διαφέρουσιν αὐτῷ ἀκινήτοις δικαίοις καὶ τῆς δημοσιακῆς ἐξάξει

φορολογίας καὶ ὑποτελείας ὁμοῦ καὶ ὑποδουλώσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐφο-
 ρευτικὴν αὐτοῦ χεῖρα τάξει διεξαγωγὴν ὁμοῦ τε καὶ κατοχὴν. πρὸς
 ταῦτα ἡ βασιλεία μου οὐκ ἀνένδοτος ὑπῆρξε τῇ τοιαύτῃ αἰτήσῃ τοῦ
 εἰρημένου Μαλιασηνοῦ, ἀλλ' εὖμενῶς τε καὶ ἱλαροτρόπως προσηκα-
 μένη αὐτὴν διπλοποιεῖ τὰ καλὰ διὰ τῆς παρούσης χρυσοβουλλίου
 ἡμετέρας γραφῆς· καὶ γὰρ εὐδοκεῖ καὶ δεσποτικῶς προστάσσει τοῦ
 εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν
 διαληφθεῖσαν μονὴν τοῦ κυρ Ἰαρίωνος τοῦ λελεγμένου Κομνηνοῦ
 κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μαλιασηνοῦ καὶ κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ
 καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐφορευτικῶς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ
 προνομίων αὐτῆς, ἀμπελώνων, χωραφίων, κηπωροπεριβάλων, ὁδρομυ-
 λῶνων καὶ παντὸς ἐτέρου ἀκινήτου πράγματος καὶ καλῶς διεξάγε-
 σθαι καὶ θεοφιλῶς κατὰ τὸν φιλευσεβῆ τρόπον αὐτοῦ καὶ φιλόκαλον
 ἐπὶ συστάσει τοῦ μοναστηρίου καὶ εἰς τὸ κρεῖττον προαγωγῇ καὶ
 βελτιώσῃ καὶ ἐπὶ καταμονῇ καὶ διατροφῇ μονοτρόπων ἀνδρῶν, μὴ
 παρ' αὐτοῦ δὲ μόνον τοιουτοτρόπως κατέχεσθαι, ἄχρις ἂν τοῖς ζωσι
 συνεξετάζηται, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ περιποθήτου ἀνε-
 φιοῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦ Κομνηνοῦ κυροῦ Νικολάου, πιστευσμένου
 τῇ βασιλείᾳ μου τῆς πατρικῆς φιλοθείας καὶ ἐναρέτου διαθέσεως
 κληρονόμου εἶναι, ὥς καὶ τῆς τοῦ γένους διαδοχῆς ἐτέρου τινὸς
 προσώπου ἐπιχωρίου ἀλμυρωτικοῦ ἢ ἀλλοχώρου μείζονος τὴν τύχην
 ἢ ἥττονος, ἀρχοντεύοντος ἢ ἀρχοντευομένου, ἐκ γένους ἡμῖν οἰκειου-
 μένου, εἴτε καὶ μὴ, μηδαμῶς μετέχειν ὀφείλοντος κατ' οἰονδήτινα
 τρόπον, ἐν οἰωδῇτινι χρόνῳ ἐπὶ τῇ ἀνατεταγμένῃ μονῇ καὶ τοῖς ὑπ'
 αὐτὴν ἄνευ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ μέρους τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐνστηρι-
 ζομένου καὶ ἐνισχυομένου τῇ δυνάμει τῆς παρούσης χρυσοβουλλίου
 ἡμῶν γραφῆς. τοῦτο ἐν ἡ βασιλείᾳ μου ἐργάζεται τὸ καλὸν ἀμειβο-
 μένη τὸν ἄνδρα τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐκρινεῦς εὐνοίας αὐτοῦ καὶ φιλοτιμίαν
 τὸ πρᾶγμα αὐτῷ ἐπιδαφιλεύουσα πολλῶν ἄξιον τυγχάνοντα τῶν εὐερ-
 γεσιῶν, οὐχ ὅτι μόνον εὐγενογενὴς πάντοθεν εὐρηται καὶ γνησιογενὴς
 τυγχάνει τῇ βασιλείᾳ μου, οὐδ' ὅτι ἀρετῆς παντοίας ἀνάπλεως ἐστι
 καὶ στρατιώτης ἅμα καὶ στρατηγός, φρονήσει καὶ ἀνδρεία περιφρα-
 τόμενος, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐν διαφόροις ἤνυσεν τοῖς και-
 ροῖς ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑφ' ἡμᾶς ῥωμαίτιδος γῆς καὶ ἀνύων ἐστίν,
 ἀνθ' ὧν ἄξιος πολλῶν τυγχάνει τῶν ἀγαθῶν ἀμοιβῶν. καὶ ταῦτα

μὲν περὶ τοῦτο. ἐπιδευτεροποιούσα δὲ ἡ βασιλεία μου τὸ καλὸν
 ἐλευθερίαν ἐπιδαφιλεύει τῇ ἀναπεφωνημένῃ ἱλαρωνύμῳ μονῇ καὶ
 ἀτέλειαν πᾶσαν τῶν ἐπικειμένων αὐτῇ καὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτῇ
 παντοίοις ἀκινήτοις δικαίοις, ἀκροστιχικῶν τελεσμάτων περισταμένων
 εἰς ὑπέρπυρα εἴκοσι πρὸς τῷ ἐνὶ καὶ διμοίρῳ, ὡς ὑπεμνήσθη ἡμῖν,
 καὶ ὀρίζει καὶ περὶ τούτου διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου χρυσοβούλλου
 ὁρισμοῦ, ἵνα μένῃ ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ
 διηνεκεῖς χρόνους ἐλευθέρα τε καὶ ἀκαταζήτητος ἡ τοιαύτη μονὴ
 ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἀκροστίχου καὶ παντὸς ἐτέρου δημοσίου φορολο-
 γήματος καὶ τέλους καὶ βάρους ἐξωτύπου ἢ ἐσωτύπου, ἐνεργουμένου
 νῦν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ ἢ ἐνεργηθησομένου ἐσούστερον, σήμε-
 ρον ἐγνωσμένου εἴτε καὶ ἐπινοηθησομένου καὶ ἀνακύφοντος αὖριον
 ἐξ ἐφευρεσινολίας τῶν δημοσιολατρούντων προσώπων, ἀκρατεῖν ὕφει-
 λούσης ἐπὶ τῇ μονῇ τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν πάσης
 ἐπηρείας καὶ ὀχλήσεως δημοσιακῆς καὶ πρακτορικῆς, ἀπεντεῦθεν ἀθε-
 τουμένης καὶ χιουμένης παρὰ τῆς βασιλείας μου διὰ ταύτης τῆς ἡμεδα-
 πῆς χρυσοβουλίου προστάξεως. ὅθεν καὶ ἐπιφωνούμεθα καὶ ἀσφαλῶς
 πᾶσι τοῖς τὸν δημόσιον τρόπον φανερώς ἢ κρυφίως ἐνδουμένοις τοῖς
 κατὰ καιροὺς δηλονότι πράκτορσι τοῦ Ἀλμυροῦ, τοῖς ἀπογραφεῦσι,
 τοῖς ἐκπροσωποῦσι, τοῖς κατεπάνω, τοῖς ἄρχουσι, τοῖς ἀπαιτηταῖς καὶ
 παντὶ ἐτέρῳ δημοσιολειτουργοῦντι προσώπῳ πόρρῳ που εἶναι καὶ ἀφί-
 στασθαι τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν καὶ μηδεμίαν ἔχειν
 μετοχὴν ἐπ' αὐτῇ ἐκσφενδονουμένοις καὶ ἀποδιοπομπουμένοις ἐξ αὐτῆς
 τῇ ἰσχύϊ τοῦ χρυσοβούλλου ἡμῶν γράμματος, εἰ μὴ βούλαιντο, εἴπερ
 τι διαπραῖξαι τολμήσαιεν ἔξω τῶν ἐνταυθοῖ διατεταγμένων, βареῖαν
 ὑφίστασθαι τὴν ἐξ ἡμῶν ἀγανάκτησιν πρὸς τῷ καὶ ζημίᾳ ὑποπίπτειν
 ὑπερπύρων λιτρῶν δύο καταβαλλομένων εἰς τὸ ἡμέτερον βεστιάριον.
 τὰ μέντοι ὑπὲρ ἀκροστιχικοῦ τέλους ἀνήκοντα τῇ μονῇ, ὡς διείληπ-
 ται, εἴκοσι ἐν πρὸς τῷ διμοίρῳ ὑπέρπυρα δέχεσθαι ὀφείλουσι τοῖς
 κατὰ καιροὺς ἐνεργοῦσι τὴν χώραν τοῦ Ἀλμυροῦ ἐν καιροῖς τῶν
 λογαριασμῶν διὰ σημειώδους ὁμολογίας τοῦ μέρους τοῦ Μαλιασηνοῦ.
 δηλούσης ἐαθῆναι τὰ τοιαῦτα νομίσματα ἀναπαίτητα. ἐπὶ τούτῳ
 γὰρ ἐπεβραβεύθη τῷ ἀναπεφωνημένῳ Κομνηνῷ τῷ Μαλιασηνῷ καὶ
 τῷ μέρει αὐτοῦ ὁ παρὼν χρυσοβούλλιος ἡμῶν ὁρισμὸς εἰς ἀσφάλειαν
 αἰωνίζουσας καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν φυλαχθησόμενος ἀπαράθραυστος.

καὶ παρὰ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐπιληφόμενων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐξουσίας, ὡς
 ἂν κοινῶς ἅμα ἱλαροδότην τὸν κοινὸν δεσπότην θεὸν ἔξομεν ἐν τε
 ταῖς κατὰ τὸν ἐβδοματιαῖον αἰῶνα τοῦτον ἀμοιβαῖς τῶν ἔργων καὶ
 ταῖς κατὰ τὸν ὄγδοον ἀποκειμέναις ἐκείνων τὸν μέλλοντα. γεγονῶς
 κατὰ μῆνα μᾶτιον ἰνδικτιῶνος τετάρτης τοῦ ἐξα-
 κισχιλιοστοῦ ἑκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ τε-
 τάρτου ἔτους. ἐπαπολαύσουσιν ἐξκουσσείας καθολικῆς καὶ
 ἀναγγάρευτοι μενοῦσι καὶ ἀνενόχλητοι ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου
 οἷ τε ἂμ.

Reliqua desunt, folio excisso.

VIII. 6775—1266, mense septembri, ind. X.

*Despota Nicephorus Ducas Nicolao Maliaseno confirmat possessiones omnes
 monasterii Macrinitissae et donationem monasterii Hilarionis in Almyro
 factam a Michaële Duca Constantino Maliaseno.*

Ἀργυρόβουλλον τοῦ υἱοῦ τοῦ δεσπότης Μιχαήλ
 τοῦ Δούκα, κυροῦ Νικηφόρου, τὸ δεσποτικὸν φο-
 ροῦντος ἀξίωμα.

Initium deest.

ὕψος τὸ ἄπειρον, ἀλλ' ᾗδε θνήσκων ἢ μᾶλλον τῆς ὧδε ζωῆς τὴν
 ἐκεῖσε ἀειζωίαν ἀνταλλασσόμενος καὶ τῆς βεούσης βασιλείας τὴν
 ἄρρευστον εἰσάγει πρὸς ἑαυτὸν τὸν υἱὸν Σολομῶντα φημί τὸν εἰρηνι-
 κώτατον καὶ γε τοῦτῃ πατρικῶς ἐπισκῆπτει θεῖον ἀνεγείραι νεῶν
 τῷ ὀνόματι κυρίου τιμώμενον, οὐκ ἔλαττον τοῦτο σωτηρίας τεκμή-
 ριον ἡγησάμενος ὁ διοπτικώτατος καὶ ὁ σοφοῦ τοιοῦτου πατὴρ σο-
 φώτατος γόνος τῇ ἀληθινῇ σοφίᾳ, τῷ μόνῃ θεῷ δυνατῷ σεσοφισμέ-
 νον οὕτω καὶ πεποικιλμένον ναὸν ἀνίδρυσεν. ἀρκεῖ δὲ καὶ τῷ τῶν
 χριστιανῶν ἡμῶν γένει ἡ πατρὶς εὐσέβεια, ἡ ὁρθόδοξος πίστις, ἡ
 τοῦ Χριστοῦ ἐπωνυμία, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἰσχύσει σῶσαι τὸν ἄνθρωπον,
 εἰ μὴ καὶ τὰς ἀρετὰς μετερχόμεθα καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
 ποιοῦμεν κατὰ τὸ γεγραμμένον. οὐκ ἔλαττον δὲ ἄρα εἶδος ἀρετῆς,
 ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ ἀρεστὸν ἡ τῶν θείων τεμενῶν ἀνοικοδομή, ἐν οἷς
 δεξάζεται οὗτος, ἐν οἷς δοξολογεῖται καὶ ἀνυμνεῖται τὸ αὐτοῦ ὄνομα.

ἀγαπᾷ γὰρ καὶ ἐν ναοῖς κατοικεῖν τοῖς ἡμετέροις ἔργοις ἀναπαυόμενος. ἔνθεν τοι κατὰ τὸν δαυιδιτικὸν λόγιον ὁ κατεσθίων ζήλος τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ φθάνει καὶ πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ πανευγενέστατον Κομνηνόν, περιπόθητον θεῖον τῆς βασιλείας μου, κῆρ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνόν, καὶ ναὸν ἐκ βάθρων ἀνεγείρει καὶ μοναστῶν ἀγέλην τῇ μάνδρᾳ ταύτῃ τῇ περιφανεῖ συναθροίζει καὶ ὑπερευτυχάνει θεῷ τῆς ἐκείνου σωτηρίας παννύχια πανημέρια, ἵνα καὶ θεὸς μεγαλύνοιτο, μενοῦν γε καὶ οὐχ ἡμαρτε τοῦ κατὰ σκοπὸν, τοῦ κυρίου συναρκοῦντος μᾶλλον τοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἀγαθὴν ὀρέγοντος τὴν τελείωσιν. εἵργασται τὸ καταθύμιον τῷ ἀνδρὶ καὶ μονὴν συνεστήσατο ἐν τῷ τῆς Δημητριάδος θέματι, διακειμένην μὲν περὶ τὸ ὅρος τοῦ Δρόγγου, τιμωμένην δὲ ἐπ' ὀνόματι τῆς πανυπεράγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπιλεγομένην τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως, ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ ταύτην καθιδρύσας καὶ ὑπὸ τὴν μεγίστην τῶν ἐκκλησιῶν τεταχώς. ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος ὁ μακαριώτατος θεὸς τῆς βασιλείας μου, ὁ πανευγενέστατος Κομνηνὸς κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Μαλιασηνός, τὸν καθ' ἡμᾶς μετέλλαξε βίον καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέστη σκηνάς, σεμνοπρεπῶς ἐνσοριασθεὶς ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ὁ ἐκείνου υἱός, ὁ πανευγενέστατος Κομνηνός καὶ περιπόθητος ἐξάδελφος τῆς βασιλείας μου, κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, υἱὸς ὑπήκοος γενόμενος πατρὶ, ζήλῳ καὶ οὗτος θεῷ ἐπικαμφθεὶς οὐ διέλιπε σπεύδειν ὀλοπροθύμως τὰ εἰς ἀνάγκισιν καὶ ἐπαύξεισιν τῆς τοιαύτης πατριαρχικῆς γονικῆς αὐτοῦ μονῆς, οὐκ ἤρκει δὲ τούτῳ μόνον πρὸς ἅπαντα τὰ πατριαρχικά παρ' αὐτοῦ δευχθέντα τῇ βασιλείᾳ μου ὑπομνήματα, ἀλλὰ καὶ ἡμετέρου ἐδεήθη συνασπισμοῦ, ὡς Νεεμίας τοῦ Ζοροβάβελ, παρ' ᾧ ἡ τοῦ Σολομωντείου ναοῦ ἀνέγερσις αὐθις ἐπανωκοδόμητο. τῷ τοι καὶ ὡς ἀργυρᾶν κορώνην κατὰ τὴν ποίησιν τὸν παρόντα ἀργυροβούλλιον λόγον τῆς βασιλείας μου ἐπορέγομεν· οὗτος μὲν γὰρ ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τῆς βασιλείας μου, ὁ πανευγενέστατος Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, εὖ ἔχοντα συνεστήσατο πράγματα, ἡμεῖς δὲ τούτοις καλλίστην παρέχομεν τὴν τελείωσιν καὶ τὸ ἀσφαλές καὶ ἀκύμαντον περιποιούμεθα, ἔνθεν τοι καὶ διοριζόμεθα, ἵνα κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν πατριαρχικῶν ὑπομνημάτων, ναὶ μὴν καὶ τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ πατρὸς τοῦ δεσπότη τοῦ γεγονότος πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ

περιπόθητον θεῖον τῆς βασιλείας μου, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν
 κῆρ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνὸν, ἕνεκα τῆς μονῆς τοῦ κῆρ Παρίω-
 νος τῆς καὶ διακείμενης ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ, ἥνπερ καὶ ὕστε-
 ρον τὴν τοιαύτην μονὴν ὁ δηλωθεὶς θεὸς τῆς βασιλείας μου Κομνη-
 νὸς ὁ Μαλιασηνὸς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Κομνηνὸς τῇ σεβασμίᾳ πα-
 τριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσης προσεκύρωσαν τοῦ εἶναι καὶ κατ-
 ἔχασθαι παρ' αὐτῆς εἰς μετόχιον. ὡσαύτως διορίζεται ἡ βασιλεία
 μου, ἵνα κατέχῃ ἅπαντα ἡ εἰρημένη μονὴ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς, ἡγουν τὸ χωρίον τὴν Γρεποῦς τὴν ἐπάνω καὶ κάτω μετὰ τῶν
 προσκαθημένων ἐν αὐτῇ παροίκων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προ-
 νομίων αὐτοῦ, τὴν γῆν τοῦ Ἀμαρᾶ τῆς Κολομβηνῆς, τὸν Ῥωτόν,
 τὴν Μέλισσαν καὶ τὸν τόπον τοῦ Καστροιώτου, τὴν Λογγᾶν καὶ τὰ ἐν
 τῷ Βάλλτῳ τῆς Χρεποῦς μονόφυλα ἐξ μετὰ τῶν ἀλιέων αὐτῶν. ὁμοίως
 ὁρίζει ἡ βασιλεία μου, ἵνα κατέχῃ τὸ πατριαρχικὸν μετόχιον αὐτῆς τὸν
 ἄγιον Ὀνούφριον μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ
 πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τὴν ἀντιπέραν γῆν ἅπασαν
 τῶν Πολιτικῶν, τὴν ὑπόστασιν τοῦ βεστάρχου, τὴν ὑπόστασιν Ῥοθανθίνης,
 τὰς ἀλυκάς, τὴν Καλίτζαν καὶ τὴν Βασιλῖδα, τὸ ὕδρομυλικὸν ἐργαστή-
 ριον τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου καὶ τὸ ἕτερον μυλικὸν ἐργαστήριον τὸ εἰς
 τὴν Δημητριάδα διακείμενον πλησίον τοῦ Ναυαῖδα, τοὺς ἀμπελώνας
 καὶ τὰ χωράφια, ἅπερ κρατεῖ ἔξωθεν τῶν ῥηθειῶν ὑποστάσεων ἐν
 τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος, τὴν Κατούναν, τοὺς Βλάχους
 τοὺς προσκαθημένους ἔξωθεν τῆς ῥηθείσης πολλαχῶς σεβασμίας
 μονῆς τῆς Μακρινιτίσης μετὰ τοῦ Ἀσωμάτου τοῦ Κατακαλῶν
 μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, τὴν Πλανηνὴν καὶ
 τὸν τόπον τῆς Βούκοβας καὶ τὸ ὕδρομυλικὸν ἐργαστήριον μετὰ
 τῶν ἀμπελώνων καὶ κηπωρίων τῶν περὶ τῆς μονῆς. τὰ ἀμπέ-
 λια, ἅπερ κέκτῃται ἐν τῷ Ἀλμυρῷ μετὰ τῶν οἰκημάτων αὐτῶν.
 ταῦτα πάντα τὰ λελεγμένα δωρεῖται ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόν-
 τος ἀργυροβούλλου ὀρισμοῦ αὐτῆς τῇ προρρηθείσῃ μονῇ τοῦ περιπο-
 θήτου ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου, πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κυ-
 ροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ὡς κληρονόμου καὶ κτήτορος ὄντος
 αὐτῆς μετὰ πάντων, ὡς εἴρηται, τῶν διαφερόντων αὐτοῖς δικαίων
 καὶ προνομίων, καὶ διορίζεται, ἵνα κατέχῃ ταῦτα τὸ τοιοῦτον μονα-
 στήριον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς τοῦ παντός τοῦδε

συμπίξεως καὶ συστάσεως ἀναφαιρέτως, ἀναποσπάστως καὶ ἀνακρω-
 τηριάστως καὶ ἄνευ τῆς οἴασουν τελεσματικῆς δόσεως καὶ πάσης
 ἄλλης δημοσιακῆς ἀχθηδόνος καὶ συζητήσεως· δεσπόσει γὰρ καὶ κυ-
 ριάρχῃσι τούτων ἀπάντων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐς διηνέκειαν ἢ δηλω-
 θεῖσα μονῇ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν προσόδους μονομερῶς καὶ ἀνεπικωλύ-
 τως ἀποκερδάνῃ καὶ ἔσται τὰ δεδωρημένα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ὑπέρ-
 τερα παντάπασι καὶ ἀμέθεκτα ἀπὸ τε ἀγγαρείας, παραγγαρείας, φω-
 μοζημίας, χοιροδεκατίας, καταθέσεως μιτάτων, δόσεως ἐξωτύπων,
 δόσεως γειμόρου, δόσεως μελισσονομίου, διανομῆς δουκιῆς καὶ κα-
 τεπανικιῆς, ὠφελείας καστροκτισίας, ἀπαιτήσεως πλωτῶν, ἀπαιτή-
 σεως νομίθρου καὶ παντὸς οἰουδήτινος ζημιωτικοῦ καὶ ἐπηρεαστικοῦ
 κεφαλαίου, κἂν ὁποῖω ἄρα καὶ καλοῖτο ὀνόματι, νῦν τε ἐνεργουμένου
 καὶ ἐσύστερον ἐπινοηθησομένου, καὶ οὐ μεθέξει ἐπὶ τούτοις ἅπασι
 οὔτε ὁ κατὰ χώραν πρᾶκτορεύων κατὰ καιροῦς, οὔτε τις ἕτερος τῶν
 δημοσιολεκτῶν ἢ τῶν ὁποιοῦν δημοσιακὸν μετερχομένων λειτούρ-
 γημα, οὔτε αὐτοὶ οἱ ἐκδουλεύοντες τὰ ὄρνεα τῆς βασιλείας μου τολ-
 μήσουσιν εἰσελθεῖν ἐν αὐτῇ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν κτήμασι· πάντες γὰρ
 οἱ τοιοῦτοι πόρρω που βαδιοῦνται πάντων τῶν ὄσα ἐν τῷ παρόντι
 ἀργυροβούλλῃ λόγῳ τῆς βασιλείας μου διείληπται, πόδες δὲ ἀνα-
 γραφῶν ἐκτραπήσονται τὸ παράπαν τῶν τοιούτων ἀπάντων καὶ μα-
 κρὰν αὐτῶν ἀφέξονται· οὐ μὴ γὰρ διέλθωσι πώποτε δι' αὐτῶν, ἀλλ'
 ἀποθρέξουσιν τούτων ὥς οἱ ἐπ' ἀνθρώπων βαίνειν ἀποδιδράσκοντες. εἰ
 γὰρ καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἐπαύξεισι ἐν τούτοις μικρὰ εἴ τε μὴν
 καὶ μεγίστη γενήσεται, ἀλλὰ καὶ ταύτην, ὅση ἄρα καὶ εἴη, ἢ αὐτὴ
 περιέφει ἐλευθέραν τοῦ παρόντος ἀργυροβουλίου λόγου ἄρραγος καὶ
 παγίου διαφυλαχθησομένου. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἐπωρέχθη τῇ δια-
 ληφθείσῃ πατριαρχικῇ γονικῇ μονῇ τοῦ περιποθήτου ἐξαδέλφου τῆς
 βασιλείας μου, πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ καὶ κτήτορος, τοῦ Μαλια-
 σσηνοῦ κοροῦ Νικολάου τῇ τῆς Μακρινιτίσσης τῆς ἐπονομαζομένης
 Ὁξείας Ἐπισκέψεως, γεγονὸς κατὰ τὸν παρόντα σεπτέβριον
 μῆνα τοῦ ἐξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐβ-
 δομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς δεκάτης Ἰνδι-
 κτιῶνος.

IX. 6765—1256, mense octobri, ind. XV.

*Patriarcha Arsenius profitetur monasterium Macrinittissae esse stauropegium
exemptum de potestate episcopi Demetriadis.*

† Ὑπόμνημα τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἀρσενίου †.

Κακὸν ἡ ἀμέλεια καὶ πολλῶν αἰτία κακῶν, ἀλλ' οἷα τὰ ταύτης ἐκφόρια οὐκ ἀγεῖται· ἴσότηρται καὶ ὡς ἀλήθως οὐδέν τι χρηστόν ἐκ τοῦ καταρρυθμῆναι, τοῦτο δὲ καὶ σοφοῖς μὲν διείληπται καὶ αὐτὰ δὲ τὰ τῶν πραγμάτων ἡμελημένα βοῶσι διάτορον. πάρεστιν ἐν αὐτοῖς τοῖς φροντίδος ἐκτὸς καθορᾶν ἐναργῶς τὸ λεγόμενον οὐ περινενοημένον τι πρὸς καταμάθῃσιν, ἐν αὐτῷ, οὐδὲ περισκευμένον ἀπλῶς τῇ αἰσθήσει καταλαμβάνεται, τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτον καὶ τὸ τὸν ἀμβολιεργὸν ἄτῃσι παλαίειν σοφοῦ τῶν παλαιῶν γνωμάτευμα, εἰ δὲ καὶ σπουδῆς παρούσης καὶ μελέτης ἐμμερίμνου καὶ συνεχῶς ὑπὲρ τοῦ κατορθωθῆναι τι τῶν ἐπαινετῶν, τὸ δ' οὐδ' οὕτως εὐχερῶς εἰς ἔργον προβαίνει, καὶ εἴ που τι καὶ ἀντιβαῖνον εἴη πολλῶν καὶ σθεναρῶν συμπράξεως δεῖται πρὸς τελεσφόρησιν, πολλῷ δὴ μᾶλλον κἀντεῦθεν, οὐ τῶν κακῶν ἐκκυλῖει τὰ τῆς ἀναβολῆς διαδραμεῖται, ἀλλὰ τῇ μὲν ἡμῶν μετριότητι περὶ τούτων οὕτω διαλαβεῖν εὐστόχως ἐγένετο, πράγμασι δ' αὐτοῖς ἔγνω ταῦτα τοιαῦτα. ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Δημητριάδος ἡ ἐπὶ σταυροπηγίῳ μὲν πατριαρχικῷ καταπηχθεῖσα μονή, ἐπ' ὀνόματι δὲ δομηθεῖσα τῆς πανάγου Θεομήτηρος καὶ τῆς Μακρινιτίσσης ἐπιλεγομένη, ἔμαθεν αὕτη, ἐδάη, εἰς ἐπιστήμην ἤλθεν ἀκριβῆ, ὡς εἰ μικρόν τι ἐνέδωκεν, εἰ βραχύ τι ἀνέπεσεν, εἰ πρὸς ὀλίγον ὄκνος αὐτὴν ὑπέδραμεν, κίνδυνος καὶ πτώσις περὶ αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατριαρχικῆν ἀνυψοῦσθαι ταύτην, ὡς ἐστὶ καὶ ἀναγορεύεσθαι, μεταλλαγὴ τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦ Δημητριάδος κλήσιν ὀνοματίζουσα. τίνα γάρ καὶ ὅσα οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιερεῖς Δημητριάδος ὑπὲρ τοῦ ταύτην τὴν μονὴν σφετερίσασθαι ἡγωνίσαντο, καθάπαξ λίχνον ὀφθαλμὸν ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐμενοῦν οὐδαμῶς ἡγεῖχοντο, μὴ περιβοήτου τοιοῦτου καλοῦ καλεῖσθαι μέτοχοι εἶδον ὕψος καὶ σεμνώματος μέγεθος ἡττηθέντες παντοῖοι ἦσαν πάντα κινούντες τρόπον, εἴ πως εὖροιεν τὸ ποθούμενον, ἀλλ' εἰς μάτην αὐτοῖς ὁ πόνος. παρὰ φαύλων τὰ διαβούλια, οὐδὲν τῆς κενοσπουδίας αὐτῶν ἀπώναντο, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἀσφαλέστερα τὰ τῆς μονῆς

ἔθεντο· οἷς γὰρ ἡ μονὴ διενέξεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς Δημη-
 τριάδος ἔσχε καὶ πράγματα, τοῦτοις λαμπρῶς καὶ ἀναντιρρήτως πα-
 τριαρχικῇ ἀνεφάνῃ, καὶ τὸ ἐντεῦθεν διαναστᾶσα πατριαρχικοῖς τε κατω-
 χυρῶν ὑπομνήμασι τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, τοῦ τε κυροῦ Γερμα-
 νοῦ καὶ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ καὶ πρὸ τῶν ὑπομνημάτων δὲ τούτων κατε-
 ξέτασιν ἀπειλήφει τοῦ μακαρίτου ἐκείνου δεσπότης κυροῦ Μανουὴλ, φέ-
 ρουσαν ἐπιγραφὰς καὶ ἄλλων μὲν ἀρχιερέων καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Δημη-
 τριάδος Νικολάου τοῦ Βλαττῆ τοῦ πρώτως ὑπὲρ τῆς μονῆς ἀμφιβαλόν-
 τος, καὶ παρίστησιν ἀριδῆλως αὕτη ἡ κατεξέτασις, ὥς ἡ μονὴ τῆς
 Μακρινιτίσσης πατριαρχικῇ καὶ ὁ Δημητριάδος ἀμετόχως ὑπὲρ αὐτῆς
 διενίστατο, ναὶ μὴν καὶ ὁ Δημητριάδος ἐπισκοπεύσας μετὰ τὸν Βλαττῆν
 Νεόφυτος δῆλωσιν ἔγγραφον ἐξέθετο καὶ αὐτός, καὶ ὅπως ὁ Δημη-
 τριάδος οὐ μετέχει εἰς τὴν μονὴν ταύτην τῆς Μακρινιτίσσης, διασα-
 φεῖ ἀναφανδόν, πατριαρχικὴν εἶναι ταύτην ὁμολογῶν, καὶ ἔξεστι τῷ
 βουλομένῳ καθ' ἕκαστα τῶν δικαιωμάτων ἀναλέγεσθαι καὶ τὴν τούτων
 ἀναγνωρίζειν δύναμιν καὶ γνωρίζειν, ὅπως ἡ μονὴ πατριαρχικῇ καὶ
 οὐδεμίαν μετοχὴν ὁ Δημητριάδος ἐν αὐτῇ κέκτηται, οὐ μόνον δὲ ἐν
 αὐτῇ, ἀλλ' οὔτε ἐν τῷ παραλαυρίῳ αὐτῆς τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁσίου
 Ὁνουφρίου· ὅτι γὰρ καὶ ὁ ὅσιος Ὁνούφριος πατριαρχικόν, τὸ γράμμα
 διατρανοῖ τοῦ τῷ τότε καιρῷ τὰ πατριαρχικά ἐκείσε διέποντος δίκαια
 Ἰωάννου διακόνου τοῦ Ἀττικοῦ τὸ διὰ τινὰ τοῦ Δημητριάδος παρεν-
 ὄχλησιν γεγονὸς, καὶ ἐμφέρεται περὶ τούτου καὶ ἐν τοῖς διελημ-
 μένοις πατριαρχικοῖς ὑπομνήμασι καὶ ἀπλῶς, ὅτι πατριαρχικά καὶ τὸ
 τῆς Μακρινιτίσσης μοναστήριον καὶ τὸ τούτου μετόχιον, ὁ ὅσιος
 Ὁνούφριος, οὐδεμία ἀμφιβολία, ἀλλὰ φανερόν καὶ ὁμολογούμενον·
 ὅμως δ' οὖν καὶ οὕτως ἀναμφιβόλου καὶ πολλοῖς ἐν δικαιώμασι βε-
 βαίον τοῦ πράγματος, οὐδ' αὖθις μὴ καὶ πλεῖον ἐνστηρίζαι τὰ τῆς
 μονῆς καὶ τοῦ παραλαυρίου αὐτῆς τούτου, οὐκ οὖν οὐδ' ὅπως οὖν διαν-
 εβάλετο ὁ ὑπὲρ τούτων διάπυρον φίλτρον τρέφων, ὁ καὶ ψυχὴν οὐχ
 ἡττον ἢ κατὰ σῶμα, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον εὐγενέστατος ὁ Κομνηνὸς
 κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, τὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀγαπητὸν
 τέκνον· οὗτος γὰρ ἐπαινετὸν ζῆλον ἀναλαβὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ
 μακαρίτου ἐκείνου Κομνηνοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μαλιασηνοῦ,
 ὅλη ψυχῇ καὶ γνώμῃ ὅλη πνέει ὑπὲρ τῆς μονῆς ταύτης τῆς Μακρι-
 νιτίσσης καὶ τοῦ μετοχίου αὐτῆς, σπεύδει ὑπὲρ συστάσεως αὐτῶν

καὶ ἐπιδόσεως καὶ το ἀπαρενόχλητον καὶ ἀδιάσειστον τούτων ποθεῖ, καὶ πάντα πόνον ὑπὲρ τούτου ὑφίσταται, ἐπεὶ τοίγε καὶ ὁ μνημονευθεὶς τούτου πατὴρ ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος πάμπολλα ἔκαμε, πάμπολλα κεκοπίακεν ὑπὲρ τοῦ τὴν μονὴν καταστήσαι, ἀπλῶς φάναι, εἰς ὃ ἐστιν, ἀλλ' ἐξόν τοῦτο γνωσθῆναι ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς ἐμφερόμενον ὑπομνήμασιν· οὗτος δ' οὖν ὁ ἐν ἔργοις θεαρέστου πατρὸς θεαρέστος υἱὸς ὁ θεάρεστα καὶ βουλευόμενος καὶ διαπραττόμενος καὶ σπεύδων μὴ ἀπολειφαι τῆς πατρικῆς σπουδῆς ἐν τοῖς θεῷ διαφέρουσι, ποῖα τὴν ἡμῶν οὐ παρεκλήτευσεν μετριότητα, πόσα οὐ καθικέτευσεν οὐ περὶ τοῦ ἐπορευθῆναι μόνον τῇ μονῇ ταύτῃ καὶ ἡμεπαδὸν ὑπόμνημα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τοῦ ἡγουμένου ἐκλογῆς καὶ τάξεως πολὺν παρεξέτεινε τὸν ἰκέσιον μετὰ θερμῆς καὶ ζεούσης ὁρμῆς ἡντιβόλει, ἐξελεπάρη πέρας τῆς ἰκεσίας ἰδεῖν. ἀλλ' οὗτος μὲν τοιαῦτα τὴν εἰς θεὸν ἀγάπην δεικνὺς τὴν αὐτοῦ, ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν τῆς ἀγαθῆς προθέσεως ἀποδεξαμένη τὸν ἄνδρα καὶ τὴν αὐτοῦ θεάρεστον ἰκεσίαν πληρουσα, τὸ παρὸν τῆς καθολικῆς ἐλευθερίας ἐκτίθησιν ὑπόμνημα, δι' οὗ καὶ ἐν ἀγίῳ πνεύματι διορίζεται παντάπασιν ἐλευθέραν εἶναι τὴν τε ῥηθεῖσαν τῆς Μακρινιτίσσης μονὴν, καὶ τὸ ταύτης μετόχιον τὸν ἅγιον Ὀνούφριον ὡς πατριαρχικὰ καὶ ὄντα καὶ ἐς αἰὲ ἐσόμενά τε καὶ ὀνομαθισόμενα κατὰ τὰ προσόντα αὐτοῖς δικαιώματα καὶ τὰ πατριαρχικὰ ὑπομνήματα τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν. οὐδεὶς οὖν τῶν ἀπάντων εἴτε ἐκκλησιαστικὸς ἢ δημοσιακὸς ἢ συγκλητικὸς ἢ ἰδιωτικὸν πρόσωπον τολμήσει πώποτε δικάσιόν τι ἀνακαλέσασθαι ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ὁ κατὰ καιροῦς Δημητριάδος ἐπίσκοπος λόγον ἔξει ἢ δικαιολογίαν τινὰ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν ἢ εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον· ἰδικωτέρῳ καὶ γὰρ λόγῳ ἀποπέμπεται ἡ μετριότης ἡμῶν τοῦτον, ὡς αὐτόν ποτε τῶν ὀχλήσεων αἴτιον τῇ μονῇ. ταῦτα οὕτω διορίζεται ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἀπαράβαρα διατηρεῖσθαι βουλομένη εἰς διηνέκειαν, ἀφορισμὸν ἐπισείει τὸν ἀπὸ τῆς ζφαρχικῆς τριάδος κατὰ τῶν ἀθετηρόντων τι τῶν διωρισμένων, ἀλλ' ὅτι μὲν ἀλίσκονται τῷ ἀφορισμῷ οἱ ἀθετησαί τι τῶν ἐντεταλμένων πειραθισόμενοι ἴστωσαν τοῦτο αὐτοί. ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν καὶ περὶ τῆς τάξεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ ἐν τῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης προσεστῶτος ταῦτα διατυποῖ· ὅπου ἡγουμένος τὸ χρεὼν λειτουργήσας πρὸς κύριον ἐκδημήσῃ, γινέσθω ἐκλογὴ προσεστῶτος ὑπὸ πάντων τῶν

ἀδελφῶν μετ' εἰδήσεως καὶ τοῦ θεοφιλοῦς ἀνδρὸς τούτου, τοῦ εὐγε-
νεστάτου Κομνηνοῦ, κυροῦ Νικολάου Μαλιασηνοῦ, τοῦ πλείστον ὅσον
πνευματικὸν κεκτημένου ἔρωτα πρὸς τὴν μονὴν ταύτην καὶ τὰ αὐτῇ
διαφέροντα· οὕτω γὰρ βούλεται ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα καὶ μετ' αὐ-
τοῦ γίνηται ἡ τοῦ ἡγουμένου ἐκλογὴ· εἰς αὐτὸν γὰρ καὶ εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀνατίθῃσι τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ
ἡγουμένου ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ χωρὶς εἰδήσεως καὶ ἀρεσκείας καὶ
τούτου οὐ θέλομεν γίνεσθαι τὴν ἐκλογὴν, ἀλλ' οἱ μοναχοὶ πάντες
καὶ ὁ Κομνηνὸς οὗτος ποιεῖτωσαν τὴν ἐκλογὴν, ὃν δ' ἂν κοινῶς
ἀρεσθέντες ἐκλέξωνται, εἰ μὲν τύχῃ ἐν τοῖς ἐκείσε διαῶν ὁ τῶν
πατριαρχικῶν δικαίων ἑξάρχος, σφραγιζέτω αὐτὸν προσετώτα κατὰ τὸ
ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος εἰ δ' οὐ τύχῃ τότε εἶναι τὸν πα-
τριαρχικὸν ἑξάρχον ἐν τοῖς ἐκείσε μέρεσι, ὁ ἐκλεγείς εἰς προστα-
σίαν παρὰ τῶν μοναχῶν πάντων καὶ τοῦ Κομνηνοῦ τούτου, ὡς δια-
τετύπεται, ἐπικρατεῖτω αὐτὸς οὕτως πάντα τὰ τῆς μονῆς καὶ τὴν
μονὴν καὶ διεξαγέτω πάντα ὡς προσετώς μέχρι καιροῦ τῆς ἐνδημίας
τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, οὕτως ὡς ἔμελλε διεξάγειν ταῦτα καὶ
σφραγισθεὶς, ἀλλ' ὅτε ἐδημήσει ὁ ἑξάρχος, σφραγιζέσθω παρὰ τοῦ
ἐξάρχου· ἀπλῶς γὰρ ὅπ' οὐδενὸς ἑτέρου σφραγισθήσεται ὁ τῆς Μα-
κρινιτίσεως ἡγούμενος, εἰ μὴ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἢ μὴν τοῦ
ἐξάρχου αὐτῆς. ἀνῆνέχθη δὲ καὶ περὶ τοῦ καταταχθῆναι εἰς παρα-
λαύριον τῆς Μακρινιτίσεως τὴν κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς ἀγιωτάτης ἐπι-
σκοπῆς Βελεστίνου διακειμένην μονὴν τῆς πανάγνου θεοτόκου τὴν
ἐπὶ σταυροπηγίῳ μὲν ταύτης τῆς ἐπισκοπῆς Βελεστίνου δεδομημένην,
τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος δὲ λεγομένην. ἐπεὶ τοίνυν τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν
θελητὸν ἐστὶ μετόχιον ὑποθεῖναι αὐτὴν εἰς τὴν μονὴν τῆς Μακρινι-
τίσεως, διορίζεται καὶ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν οὕτω γενέσθαι καὶ
καταταχθῆναι ταύτην τὴν μονὴν τοῦ κυρ Ἰλαρίωνος μετόχιον τῆς
Μακρινιτίσεως· κανονικὸν γὰρ καὶ τοῦτο καὶ δίκαιον, πλὴν ὁ ἐπί-
σκοπος, οὗ ἐπὶ σταυροπηγίῳ ἡ μονή, ἔχεται ἐν αὐτῇ τὴν ἀναφορὰν
αὐτοῦ καὶ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ κανονικόν. ἐφ' ἅπασιν οὖν τούτοις
ἐγεγόνει τῇ διειλημμένῃ μονῇ τῆς Μακρινιτίσεως καὶ πᾶσι τοῖς
αὐτῇ διαφέρουσι τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς διη-
νεκῇ ἀσφάλειαν κατὰ μὴν αὐτὴν ὁκτώβριον τῆς πέντε καὶ
δεκάτης ἐπινεμήσεως τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτα-

κοσιοστοῦ ἑξήκοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τῇ αὐτοχείρῳ ὑπογραφῇ ὑποσημηναμένη ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ τὴν συνήθη βούλλαν κάτωθεν ἀπηώρησεν.

Pasini, p. 333.

X. 6780—1272, mense iulio, ind. XV.

Patriarcha Iosephus confirmat auream bullam imperatoris Michael Palaeologi de possessionibus monasterii Macrinitissae.

Τὸ μὲν ἡμᾶ τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ τοῦ α'.

Μεγαλογενοὺς δ' ἄρα φυγῆς, μᾶλλον τῶν ἄλλων μεγαλεπήβολον νόημα καὶ τὸ μεμνησθαι τῆς διαμονῆς τῶν μενόντων καλῶν τῶν τε κυρίως τὸ μόνιμον εἰληγόντων καὶ οἷς ἐνταῦθα τὸ αἰῶδιον κατωρόμασται καταχρηστικῶς μετασχοῦσι μὲν ἐκείθεν ἐκ τῶν αἰωνίων τῆς κλήσεως, προξενοῦσι δ' ἐνταῦθεν ἐκ τῶν ἐπικλήρων τοῖς ἐφισμένοις τῆς ἀγαθοῦ ἀπολαύσεως· διὰ γὰρ τῆς ἐργασίας τῶν παρόντων κατὰ θεὸν χρηστῶν τῆς μετουσίας τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαύομεν, οἷς ὅτι καὶ Ὡσηέ· σώσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν ἐπροφήτευσε, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν ἄρμασιν. ἐπεὶ γοῦν καὶ τόδε τὸ κάλλιστον καὶ κατ' ἄμφω τρισευγενὲς γένος φημι, τὸ κάλλιστον ζεῦγος, ὃ τε περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Νικόλαος Κομνηνὸς Μαλιασηνὸς ὁ Ἄγγελος, καὶ ἡ σύζυγος τούτου, περιπόθητος ἀνεψιὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνησιωτάτῃ θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρὰ Ἄννα Κομνηνὴ Δοῦκαινα Παλαιολογίνα ἡ Μαλιασηνὴ, μεμνημένοι τῆς μακαρίας τῶν μενόντων ἀγαθῶν κληρουχίας καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν κατὰ κόσμον χρηστῶν ἔργων αὐτῶν κερδῆσαι τὰ τοῖς ἀθανάτοις χρηστὰ ἐπισπεύδουσι κάντεῦθεν θεῖον χρυσόβουλλον λόγον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος καθικέτευσαν παρασχεθῆναι τούτοις τῇ γονικῶθεν καὶ ὥς κτήτορσι προσούσῃ τούτοις σεβασμῇ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης, ἐπ' ὀνόματι μὲν τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος, ἥ τὸ ἐπώνυμον ἡ Ὁξεία Ἐπίσκεψις, κατὰ δὲ τὴν Δημητριάδα καὶ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγγου διακειμένης, ἵν' εἰεν τὰ προσόντα τῇ τοι-

αὕτη πατριαρχικῇ μονῇ κτήματα, μετόχιά τε καὶ αὐτοῦργια, ἔτι δὲ χωρία καὶ λοιπὰ παντοῖα δίκαιά τε καὶ προνόμια πάντα παντελῶς μόνιμα, ἀδιάσειστα, ἀναφαίρετα, πάσης καὶ παντοίας ἐνοχλήσεως καὶ οἰασοδήτινος διασιτίξεως δημοσιακῆς ἀνώτερα πάντα καὶ ἐλεύθερα, ἐπεὶ ταῦθ' οὕτω καὶ οὕτω τὰ τοιαῦτα γέγονασι διὰ θεοῦ βασιλικοῦ χρυσοβούλλου λόγου πάντα ἀνενόχλητα καὶ ἀδιάσειστα, ἀτάραχά τε, ἀπερικλόνητα καὶ ἀνεπηρέαστα, δι' ἃ δῆτα καὶ ὑπομνήματος ἀκολούθως τυχεῖν ἐδεήθησαν τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἡ μετριότης ἡμῶν, προσηκαμένη τὴν αἴτησιν ταύτης τῆς κατὰ θεὸν καλλίστης τρισευγενοῦς συζυγίας καὶ τοῦ θεαρέστου σκοποῦ ταύτην ὑπεραποδεξαμένη καὶ εὐλογήσασα, τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐγχαράττει, δι' οὗ δῆτα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι τῇ δοθείσῃ ταύτῃ παρὰ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐξουσία καὶ χάριτι, συνφθὰ τῷ προβάντι σεπτῷ βασιλικῷ χρυσοβούλλῳ λόγῳ, διατηρεῖσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι παντελῶς τὰ εἰρημένα ἤδη κτήματα, μετόχιά τε καὶ αὐτοῦργια, ἔτι δὲ χωρία καὶ λοιπὰ παντοῖα δίκαιά τε καὶ προνόμια τῆς ῥηθείσης σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μακρινιτίσσης, ἧς γονικόθεν πρόσσεσι τοῖς διαληφθεῖσιν εὐγενεστάτοις, τῷ τε περιποδήτῳ γαμβρῷ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον υἱῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος κυρῷ Νικολάῳ Κομνηνῷ Μαλιασινῷ τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, γνησιωτάτῃ κατὰ κύριον θυγατρὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρᾷ Ἀννῇ Κομνηνῇ Δουκαίνῃ Παλαιολογίνῃ τῇ Μαλιασινῇ, καὶ ὡς κτήτορσι αὐτοῖς ἀναφανεῖσι διαφέρει γνησίως, ἃ δὴ ταύτης τῆς μονῆς κτήματα καὶ λοιπὰ προνομία τε καὶ δίκαια ἔχουσιν οὕτως· πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος καὶ τῆς Δρυανουβαίνης προσόντα δίκαια καὶ προνόμια τῇ τοιαύτῃ μονῇ πατριαρχικῇ τῆς Μακρινιτίσσης διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς, μυλικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθιμένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, πρὸς δὲ συνηριθμῆται τούτοις καὶ ὁ ἅγιος Ὀνούφριος μετόχιον τῇ τοιαύτῃ πατριαρχικῇ μονῇ λογιζόμενον, πρόσσεσι ταύτῃ καὶ ἡ ἀνετος ἀρόσιμος γῆ ἡ ἐγχωρίῳ γλώσση Καλίτζας ὀνομαζομένη· συνάπτεται ταύτῃ καὶ τὸ χωρίον ἡ Κρουποῦς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων καὶ τῶν δύο μονοξύλων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλιέων, χωραφίων, ἀμπελίων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδαροράχης.

οὐκ ἐκτὸς τῆς συντάξεως τούτων ἐστὶ καὶ τῇ ἐποικίῃ διαλέκτῃ τοιοῦτο-
τρόπως ἡ Κάπραινα λεγομένη μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων
αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως. συνηρίθμηται
τοῖς λοιποῖς μετοχίοις τῆς διαληφθείσης πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μα-
κρινιτίσσης καὶ ὁ ἅγιος Δημήτριος τὸ πλησίον διακείμενον τῆς Μεγά-
λης μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ γῆς ἀροσίμου
πάσης αὐτοῦ. πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ μετόχιον τὸ τοῦ κδρ Ἰλαρίωνος
κεκλημένον καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ διακείμενον μετὰ τῶν
ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν
προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ μυλικῶν ἐργαστηρίων. ἔτι τὰ
περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ τοῦ
Μορίβορι. τὰ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελθόντα
τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλμυροῦ. οὐ
δύσσταται τῇ καταριθμῆσαι τούτων καὶ τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς
διακείμενον ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς μετὰ τῶν ἐκεῖσε προσκαθημέ-
νων ἀνθρώπων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, μάλ-
λον δὲ καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον ἡ Πάσουσα ὡς μετόχιον τῇ τοιαύτῃ σε-
βασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης ὑπόκειται. πρὸς τοῦτοις
ἅπασι καὶ ἡ ἀπερριμένη ἐκεῖσε μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου. πάντα
δὴ τὰ τοιαῦτα κτήματα καὶ μετόχια, προνόμιά τε καὶ δίκαια ἀναφ-
αίρετα καὶ ἀναπόσπαστα παντελῶς ἔξει ἡ πολλάκις ἐγγαραχθεῖσα
πατριαρχικὴ μονὴ τῆς Μακρινιτίσσης ἀδιάσειστά τε, ἀπερικλόνητα,
ἀτάραχά τε καὶ ἀνεπηρέαστα, ἐφ' ᾧ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ
χώρᾳ κατὰ καιροὺς κεφαλαικεύοντες, οἱ τὴν δουρικὴν ἀνεξωσμένοι
ἀρχὴν, οἷς τε ὁ ἀπογραφικὸς ἐγκεχεῖρισταί κάλαμος, καὶ πάντες ἄλλοι
κοσμικοὶ διενεργηταὶ καὶ συζητηταί, κἂν οἰασθῇ τὸς τόχης καὶ
ἀξιώματος εἶησαν, ὀφείλουσι διατηρῆσαι καὶ διαφυλάξαι τὰ διαλη-
φθέντα κτήματα, χωρία τε καὶ μετόχια πάντα καὶ λοιπὰ δίκαια καὶ
προνόμια τῆς λεχθείσης σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μακρι-
νιτίσσης, τουτέστιν τὰ ἐν τῇ χώρᾳ Δημητριάδος καὶ Δρυανουβαίνης
προσόντα δίκαια καὶ προνόμια ταύτῃ διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων,
γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδινῆς, μυλικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθη-
μένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, ὁ ἅγιος Ὀνούφριος, ἡ τῆς Κυρακαλίτζας
ἐπονομαζομένη ἄνετος ἀροσίμος γῆ, χωρίον ἡ Κρυποῦς μετὰ πάντων
τῶν δικαίων καὶ προνομίων, τῶν δύο μονοξύλων αὐτοῦ καὶ τῶν

ἀλίων, ἀμπελώνων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς
 ὁρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδαροράχης, χωρίον ἢ Κάπραινα
 μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς πε-
 ριοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως, μετόχιον ὁ ἅγιος Δημήτριος τὸ δια-
 κείμενον πλησίον τῆς Μεγάλης μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ
 ἀνθρώπων καὶ ἀροσίμου πάσης γῆς αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπονομαζό-
 τοῦ κῦρ Παρίωνος τὸ διακείμενον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ μετὰ
 τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ
 τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ μυλικῶν ἐργαστηρίων,
 τὰ περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ
 τοῦ Μορίβορι, τὰ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελ-
 θόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλμυροῦ,
 τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς διακείμενον ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς
 μετὰ τῶν ἐκεῖσε προσκαθημένων ἀνθρώπων καὶ πάντων τῶν δικαίων
 καὶ προνομίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον ἢ Πάσουσα, πρὸς
 τούτοις καὶ ἡ ἐκεῖσε ἀπερριμένη μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου. ταῦτα
 δὴ πάντα πάντῃ καὶ παντελῶς ἀδιάσειστα, ἀνεπηρέαστα, ἀκαταζή-
 τητα καὶ παντοίας ἐξκουσσείας ἀμέτοχα καὶ ἐλεήθερα, εἰ μὴ βού-
 λεται ὁ κατὰ τι διασείσων τὴν διαλαμβανομένην πατριαρχικὴν μονὴν
 τῆς Μακρινιτίσσης ἢ ἐνοχλήσων τοῖς ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν πᾶσι
 καὶ πανταχοῦ δικαίοις καὶ προνομίοις αὐτῆς καὶ ὅλως τολμήσων
 ἐπιχειρῆσαι πρὸς ἀνατροπὴν ἢ ἀθέτησιν οἰανδήποτε τῶν τεθεσι-
 σμένων ἐν τῷ θείῳ χρυσοβούλλῃ λόγῳ τοῦ κρατίστου καὶ θεοστε-
 φοῦς ἁγίου μου αὐτοκράτορος ἢ τῶν πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν
 τῷδε τῷ ὑπομνήματι γραφέντων καὶ κυρωθέντων, οὐ μίαν ὁ τοιοῦτος
 ὑποίσεται καταδίκην καὶ κόλασιν, ἀλλὰ πολλαπλὴν, ὥς πολλαπλῶς
 ἁμαρτῆσαι φιλονεικήσας καὶ ἀνόσια πλημμελήματα σπεύσας ἐργάσα-
 σθαι, καὶ πρῶτα μὲν πειραθῆσεται καταδίκης τῆς παρὰ τῶν ἁγίων
 καὶ θεοφόρων πατέρων συνοδικῶς πολλάκις ἐκφωνηθείσης ἐπιτιμή-
 σεως τοῦ φρικώδους ἀφορισμοῦ, ὥς τὰ τῷ θεῷ διὰ τῆςδε τῆς
 μονῆς προσαχθέντα καὶ προσκυρωθέντα θεοφιλῶς ὁ τοιοῦτος ἀθε-
 μίτως πειρώμενος ἀποσπάσαι καὶ τὰ τοῖς ἱεροῖς ἀνατεθειμένα κοινῶ-
 sai φιλονεικῶν, δευτέρως δὲ δικαίας βασιλικῆς ἐπεξελεύσεως καὶ
 παιδεύσεως ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν ἐαυτῷ προξενήσει ὥς τῶν θείων
 βασιλικῶν χρυσοβούλλων λόγων ἀθετητῆς, καὶ τρίτον τὰς παρὰ τῆς

ἡμῶν μετριότητος ἀράς ἐπισπάσεται ὡς τῶν ἡμετέρων παρεγγυήσεων καταφρονητής, καὶ τελευταῖον πάντων, ὃ καὶ πρῶτον ὡς μέγιστον ὄλων, τὸν παντοδύναμον κύριον φοβερῶς ἐπεντρανίσει διανιστάμενον καὶ διεκδικοῦντα τὰς ἐκ παραβασίας ἐπηρτημένας δίκας αὐτοῖς, ὅπερ ἵνα μὴ γένοιτό τινι τῶν Χριστιανῶν πώποτε. ἀπεύχεται γὰρ τοῦτο παντάπασι ἢ μετριότης ἡμῶν. ὀφείλουσιν ἅπαντες διατηρῆσαι τὰ [γεγραμμένα πάντα]

τὸν θεὸν πλουτοῦντες ὕλως ἐπ' αὐτοῖς ἐπιβλέποντα, τὰς τῶν ἀγίων πατέρων φρικώδεις ἐπιτιμήσεις ἐκφεύγοντες τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας κερδαίνοντες τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἥτις καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα ταύτης συνψδᾷ τῷ προβάντι σεπτῷ βασιλικῷ χρυσοβούλλῃ λόγῳ ἐπώρεξε δι' ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν, ἀπολο-
θὲν κατὰ μὴνα ἰούλιον τῆς πεντεκαίδεκάτης ἰνδ.
τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκο-
στοῦ ἔτους.

XI. Sine anno, mense decembri.

Patriarcha Iosephus tuetur iura monasterii Novae Petrae.

Σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ.

Τὸ διάφορον τῶν ὑποθέσεων διαφόρους παρασκευάζει καὶ τὰς γραφάς, πλὴν οὐ παρ' ἄλλου τε καὶ ἄλλου παρέχονται, παρὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ, εἴθ' ὅτι τῷ χρόνῳ διαρκέσας ἤρκεσε καὶ τοσαύτας τούτῳ ἐξενεγκεῖν, εἴθ' ὅτι καὶ περὶ τὸν ἄνδρα φιλοτιμότερος φαινόμενος πλείστας προσήγαγεν αὐτῷ τὰς λύσεις τῶν ζητημάτων, ὅπερ ἂν πάντως διετελέθη καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸν τρόπον τοῦτον. τὸ γοῶν παρὸν γράμμα διαλαμβάνει περὶ τῆς μονῆς, ἣν ἀνήγειρεν εἰς ὄνομα τοῦ τιμίου προφήτου καὶ προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ὁ τοιοῦτος περιπόδητος ἀνεψιὸς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κομνηνὸς κύρ Ἰωάσαφ ὁ Μαλιασηνὸς καὶ ἡ περιπόδητος ἀνεψία τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κομνηνῇ κυρᾷ Ἀνθούσα Παλαιολογίνα ἡ Μαλιασηνῇ, ἡ ποτὲ μὲν τοῦτου σύζυγος, ὀπηνίκα κατὰ κόσμον ἦσαν διάγοντες καὶ τὸν γάμον προσεπαινοῦντες, νῦν δὲ καὶ ἀδελφῇ τοῦτου κατὰ Χριστὸν χρηματί-
ζουσα, ἡνίκα τὸν μοναδικὸν ἀμφότεροι κατησπάσαντο βίον, νομφευ-
θέντες τῷ καθάρῳ νομφίῳ Χριστῷ, καὶ διαλαμβάνει περὶ ταύτης, ὡς

περὶ γυναικείας μονῆς, ὅπερ ἀληθές ὄν πρότερον νῦν ἐτέρως ἔχον εὐρίσκεται. ἀνδρῶν γὰρ ἄρτι καθίσταται μεταμειψθεῖσα τῇ θελήσει τῶν κητόρων αὐτῶν, ὃ δῆτα καὶ ἐπιβεβαίωσι καὶ μένειν οὕτω θεσπίζει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ γεγονὸς αὐτῷ χρυσόβουλλον τοῦ θειοτάτου βασιλέως τῶν ἄλλων ἀπολυθὲν ὕστερον. *Conditor codicis haec addiderat.*

Παραينوῦμεν ἅπασιν τοῖς τῷ παρόντι ἡμῶν σιγίλλῳ ἐντυγχάνουσιν, ἄρχουσι πολιτικοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς προσώποις, μηδένα τῶν ἀπάντων καινοτομίαν ἢ βλάβην ἢ τὴν τοχοῦσαν ἐπήρειαν ἐπενεγεῖν τῷ ἐν τῷ ὄρει τῆς Δρυανουβαίνης ἐν τόπῳ τῷ καλουμένῳ τοῦ Ἀρχοντίτζη ἔγγιστα τοῦ μικροῦ Πλιασίου καὶ τῆς Φερρᾶς ἐκ βάθρων ἀνεγερθῆσομένης θείῃ σηκῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου προφήτου προ[δρόμου]¹⁾ γαμβροῦ τοῦ κραταίω καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κομνηνοῦ Δούκα Ἀγγέλου, κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ τῆς εὐγενεστάτης συμβίβου αὐτοῦ Κομνηνῆς Δουκαίνης κυρᾶς Ἀννης τῆς Παλαιολογίνης ἢ ταῖς μελλούσαις προσκαθῆσθαι ἐν αὐτῷ μοναχᾷ ἢ τοῖς διαδόχοις καὶ κληρονόμοις τοῦ δομήτορος χάριν εἰσπράξεως κανονικῆς ἢ τοῖς αὐτῷ διαφέρουσιν ἢ τοῖς κτήμασι τοῦ ναοῦ· χρὴ γὰρ τὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἱεουργοῦντα ἱερέα τὴν πνευματικὴν ἀκολουθίαν ἀνεμποδίστως ποιεῖσθαι καὶ μὴ τινας ὀχλήσεις τῶν κοσμικῶν ἐπηρειῶν δέχεσθαι, ἀλλ' ἄνετον διαφυλάττεσθαι καὶ ἀνεπηρέαστον διατηρεῖσθαι τῶν βιωτικῶν περιστάσεων ἐκ τε τῶν ἄλλων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατὰ χώραν ἀρχιερέως μηδαμῶς ἐνοχλεῖν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαίοις ὑφείλοντος ἢ εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτῷ χάριν τῶν ψυχικῶν σφαλμάτων ἢ ἀνακρίνειν τὰς ἐν αὐτῷ προσκαθήμενας τὸ σύνολον μοναχάς, ὥς τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν πάντων κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἀνακειμένων τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. ὅσοι τοίνυν τῇ ἐγγράφῳ ἡμῶν παρεγγυήσει ἐντυγχάνετε στατηγοὶ τε λαοῦ καὶ καθηγηταὶ θείων καὶ ἱερῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε καὶ τὴν τῶν ἐξάρχων παρ' ἡμῶν ἀναδεγόμενοι φροντίδα ἢ ὡς εἰκὸς ἐν ἐτέραις ἐκκλησιαστικαῖς διακονίαις ἀποστελλόμενοι τύχοιτε, εἰς ἐκπλήρωσιν ταύτης διανόστητε καὶ μηδεμίαν ἐπήρειαν κατατολμήσητε ἢ ζημίαν ἢ βλάβην ἢ καινοτομίαν ἢ ἀπαίτησιν λόγῳ συνηθειῶν ἢ κανονικοῦ ποιήσασθαι, τῇ ἐπιδείξει μόνῃ ἀρκούμενοι τοῦ παρόντος σιγίλλου τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἐγρᾶφῃ καὶ σφραγισθὲν ἐπεδόθη μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ.

Reliqua desunt.

¹⁾ *Excissae sunt lineae tres.*

XII. 6780—1272, mense iulio, ind. XV.

Patriarcha Iosephus iterum confirmat possessiones monasterii Novae Petrae, eximens eas de tributis.

Ἐπομνήματα τοῦ αὐτοῦ τὸ β'.

Πολλοὶ τισι καὶ τούτοις πᾶσιν ἐπαινετοῖς τοῦ φιλοθέου χα-
ρακτηριζομένου καὶ τοῦ ψυχῆς ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τινα, ὃν ὁ μα-
κάριος ἔτρωσεν ἔρως θεοῦ, διὸ καὶ μοναὶ πολλαὶ παρὰ τῷ θεῷ ἐφ'
ἐκάστην αὐτῶν ἰούσης μιᾶς τινος ἀτραποῦ, καθάπερ ὡς εἰς ἀχέιμα-
στον τὸ κατάντημα μιᾷ τινὶ τῇ τῶν φροντιστηρίων φροντίδι, καὶ
ταύτῃ τῶν ἄλλων οὐχ ἦττον τὸ πρᾶγμα τοῦτο γνωρίζεσθαι πέφυκεν,
ἐφ' ᾧ καὶ τοιοῦτος ἔρως φιλόθεος ἔτρωσε καὶ τὸν περιπόθητον γαμ-
βρόν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀγαπητὸν ἐν ἀγίῳ
πνεύματι υἱὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατον Κομνηνὸν κῆρ
Νικόλαον Μαλιασηνὸν τὸν Ἀγγελον, καὶ τὴν τούτου σύζυγον, τὴν
περιπόθητον ἀνεψιὰν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος,
γεννησιωτάτην ἐν ἀγίῳ πνεύματι θυγατέρα τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐ-
γενεστάτην Κομνηνὴν κυρὰν Ἀνναν Δούκαιναν Παλαιολογίαν τὴν
Μαλιασηνὴν, διὸ καὶ μετὰ τοῦ θείου Δαυὶδ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα
κυρίου τιθέμενοι καὶ μακαρίους τοὺς ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντας περὶ
σεμναίων δομήσεις ἡσχόληνται καὶ γίνεται τὸν τρόπον τοῦτον τῇ
χρηστῇ ταύτῃ συζυγίᾳ πᾶς ὁ χρόνος τῆς βιοτῆς ψυχῆς ἐπιμέλεια
καὶ τὸν παρ' εὐαγγελίοις ἐκείνον ζηλώσαντες φρόνιμον, ὃς ἐπὶ τῷ
στερρῷ τῆς πέτρας τὴν οἰκίαν ἐπήξατο μένειν ἀνάλωτον, ταύτην δια-
νοοῦμενος καταιγίσσει τε καὶ ὑετοῖς καὶ τοῖς ποταμοῖς, ὅπηνίκα τούτοις
αἱ χαράδραι καὶ οἱ χειμῶνες παρῆχον τὸ μάλινεσθαι καὶ παρασύρειν
πάσας γεφύρας καὶ ἄλῳας κατακλύζειν, ἐπὶ τὸ ἄρραγες τῆς καθ'
ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τὰς βάσεις τῶν τοιού-
των μοναστηρίων τίθενται, τὸ μονιμώτερον τούτοις διανοοῦμενοι καὶ
τοῖς πατριαρχικοῖς κόλποις φέροντες ἐντιθέασιν, ὅπερ ἔδειμαντο μο-
ναστήριον, καὶ ὑπομνήμασιν αὐτὸ περιφράττουσι. δεδόμεναι δὲ τοῦτο
τὸ πατριαρχικὸν μοναστήριον ἐν τῷ ὄρει τῆς Δροανουβαίνης περὶ τινα
τόπον τοῦ Ἀρχοντίτζη καλούμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου καὶ ἐνδό-
ξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῆς Νέας Πέτρας
τῇ μονῇ ἢ ἐπὶ κλησίαις προσέρχονται καὶ γὰρ τῇ ἡμῶν μετριότητι

καὶ ὑπόμνημα ἐξαιτοῦνται, τὸ αὐτοκρατὲς καὶ αὐτοδέσποτον καὶ πάντη ἀνεπηρέαστον καὶ ἐλευθέρων ταύτῃ περιποιούμενον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν δρασσόμενοι τοῦ καιροῦ, ὡς ἂν μὴ παρωχηκότος ὁ μετὰ μελὸς ἐλεύσεται ποτε ὕστερόν, διὸ καὶ προσέδραμον τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ ταύτῃ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐξητήσαντο, γενναιότερον ἀντιπαλαμώμενοι τῇ τοῦ χρόνου κακοσχόλῳ ῥοπῇ. τί γοῦν ἐπὶ τούτοις ἡ μετριότης ἡμῶν; ὑπεραποδέχεται τούτους τοῦ εἰρημένου σκοποῦ καὶ τῆς χρηστῆς προαιρέσεως καὶ τέλει δίδωσιν, ἅπερ ἡτήσαντο, καὶ διορίζεται ἐν ἀγίῳ πνεύματι, μηδένα τῶν ἀπάντων παραποιῆσαι τι τῶν ἐνταυθοῖ γεγραμμένων, εἰ μὴ βούλεται ὁ τὰ τῷ θεῷ ἀφιερωμένα ἐκ ταύτης δὴ τῆς πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἀποσπῶν τῷ παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκφωνηθέντι κανονικῶς φρικῶδες ἀφορισμῷ ἐαυτὸν καθυποβάλλειν καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ, ὡς τὰ τοῦ θεοῦ κοινῶν καὶ χεῖρας ἐπιβάλλων, ἐν οἷς δέδοται καὶ ἀνοσίους ἔργοις ἐπιχειρῶν, ὅπερ ἵνα μὴ συμβῇ τινι τῶν ἀπάντων, διαβεβαιούμεθα πάντας, τὸ εἰρημένον ἔαν μοναστήριον πατριαρχικὸν τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Δρυανουβαίνης ἐπὶ τῆς δεδομένης αὐτῷ ἐλευθερίας παντελῶς καὶ ἐκουσσείας τελείας τε καὶ ἀνέσεως καὶ μηδὲν ἀποσπᾶν τῶν προσαρμοσάντων τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας παρὰ τῶν ῥηθέντων κτητόρων αὐτοῦ τῶν μεγαλογενῶν βασιλικῶν προσγενῶν, τρισευγενῶν Κομνηνῶν, τοῦ τε Μαλιασηνοῦ κῦρ Νικολάου τοῦ Ἀγγέλου, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ, κυρᾶς Ἀννης Κομνηνῆς Δουκαίνης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, τῶν οὐχ ἦττον κατὰ ψυχὴν τρισευγενῶν ἢ κατὰ σῶμα, ἀλλ' ἵνα καὶ κατάδηλα εἴῃ τὰ τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας προσκεκυρωμένα κτήματα, κατ' ὄνομα τῷ παρόντι ἐγγράφῃσαν ὑπομνήματι τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἤδη στιχηδὸν ἐξετέθησαν, ἀ καὶ ἔχουσιν οὕτως· τὸ ἐξ ἀγορασίας περιελθὼν ἀμπέλιον τοῦ Μαρτίνου τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ καὶ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου διακείμενον καὶ ποσούμενον εἰς ὀλοκοτιναρέαν ἀλμυριωτικὴν μίαν. τὸ εἰς τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν καὶ πλησίον αὐτοῦ ἀμπέλιον Νικολάου τοῦ Βάρδα, ἐξ ἀγορασίας καὶ αὐτὸ εἰς ὀλοκοτιναρέαν ποσούμενον. τὴν γονικὴν στάσιν τῆς Μελαγχρηγῆς Ζωῆς, τῆς θυγατρὸς τοῦ Συροπούλου Στεφάνου, ἅπασαν, ἥς τὸ μὲν πλέον εἰς προσένεξιν δέδοται χά-

ριν ἀδελφάτου, τὸ δ' ἐλάχιστον καὶ εἰς πράσιν. αὕτη ἐν τῷ θέματι
 τῆς Δρυανουβαίνης διάκειται καὶ ἔχει οὕτως· ἀμπελὼν μετὰ τῶν
 σύνεγγυς αὐτῷ ἀμπελοχωραφίων, περιβολίων καὶ ἐτέρων τριῶν χωρα-
 φίων τῶν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατίων καὶ ἐτέρου χωραφίου ἐν τῇ
 τοποθεσίᾳ τοῦ Πλατέος λίθου καὶ ἐτέρων ἀμπελίων δύο μικρῶν ἐν
 τῇ τοποθεσίᾳ καὶ αὐτῶν τῆς Δρυανουβαίνης καὶ δένδρου συκαμινέας
 καὶ οἰκημάτων δύο, ἅπερ ἅπαντα τὸ γεγονὸς ἔγγραφον παρὰ τῆς τοι-
 αύτης Ζωῆς πλατυκῶς διεξέρχεται. τὸ ἐξ ἀγορασίας περιελθὼν αὐτῷ ἀμ-
 πέλιον ἀπὸ τοῦ Κατζιδῶνῃ Ἰωάννου τὸ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναρέαν
 ἀλμυριωτικὴν μίαν παρὰ τρίτον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βελεστίνου. ἐξ
 ἀγορασίας ἐτέρα ὀλοκοτιναρέα ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ τοῦ αὐταδέλφου
 αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιδῶνῃ. τὸ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλιον ἀπὸ τοῦ
 ἀγίου Γεωργίου τῶν Καναλίων τὸ ἐν τῇ περιοχῇ μὲν κείμενον τοῦ Βε-
 λεστίνου, ποσοῦμενον δὲ εἰς ὀλοκοτιναρέας δύο. ἡ στάσις τοῦ Ἀρχον-
 τίτζη, ἐν ᾗ καὶ τὸ μοναστήριον ἀνηγέρθη, καὶ ὑδρομυλικὸν ἐργαστή-
 ριον, ἐξ ἀγορασίας καὶ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαήλ. τὸ τῆς
 Πορταρέας ἐπιλεγόμενον μοναστηρόπουλον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεράγνου
 μου θεομήτορος τιμώμενον, πλησίον καὶ κατωτέρω τοῦ τοιούτου μο-
 ναστηρίου τοῦ Προδρόμου διακείμενον μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς περιο-
 χῆς καὶ νομῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ προσκαθημένων ἀνθρώπων, ὅπερ
 εἰς μετόχιον προσήρμостαι παρὰ τῶν κτητόρων τῇ τοιαύτῃ μονῇ.
 πάντα ταῦτα τὰ εἰρημένα ἐλεύθερα πάντα καὶ ἀτελῇ καὶ παντὸς
 βάρους καὶ ζητήματος καὶ ἐπηρείας παντοίας ἀνώτερα καὶ πάντῃ
 ἐξκουσάτα, καθὼς τὰ πρατήρια διαλαμβάνουσιν ἔγγραφα καὶ τὸ
 παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς Δρυανουβαίνης γεγονὸς καταθετικὸν τῆς ἐλευ-
 θερίας ἔγγραφον, πεπιστωμένα καὶ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκό-
 που Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ. ταῦτα πάντα ἀναπόσπαστα διαμένειν
 ἢ μετρίότης ἡμῶν βούλεται καὶ παντὸς δημοσιακοῦ βάρους καὶ ἐπη-
 ρείας ἀπάσης ἐλεύθερα, καὶ παρεγγυᾶται ἐν ἀγίῳ πνεύματι παντὶ
 προσώπῳ δημοσιακῷ τε καὶ ἀρχοντικῷ καὶ τοῖς κατὰ καιροὺς ἀπο-
 γραφομένοις καὶ ἄλλῃν ἡντιναοὺν ποιουμένοις δουλείαν, ἐλεύθερα
 ταῦτα τηρεῖν καὶ τὴν μονὴν αὐτοδέσποτον καὶ ἀκαταδούλωτον, εἰς
 δόξαν μὲν τοῦ θεοῦ, εἰς σωτηρίαν ψυχικὴν ἑαυτῶν, ὁ γὰρ τὰ τῷ
 θεῷ ἀνατεθειμένα σφετεριζόμενος καὶ κοινῶν φρικτοῖς ἐπιτιμίοις τοῦ
 ἀφορισμοῦ παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων καθυποβάλλεται, ὧν μὴ γένοιτο

μηδένα τῶν ἐντυγχανόντων τῇ παρόντι πατριαρχικῇ ὑπομνήματι πείραν λαβεῖν, ἀλλὰ πάντας τῆς μελλούσης καταξιωθῆναι ζωῆς. παρεγγυώμεθα δὲ ἐν ἀγίῳ πνεύματι καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἀδελφοποθῆτως πνευματικῶς διαδεχομένοις τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀπ[αραποίητα]

τῶν πρὸ ἡμῶν ¹⁾
 καμεν βέβαια· οὕτω γὰρ εἴη βέβαιόν τι τῶν ἐν κόσμῳ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονὸς ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῇ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Νέας Πέτρας τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου τιμωμένῃ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένη, ἐγχαραχθὲν κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδ. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους †.

¹⁾ *Excissae lineae tres.*

XIII. 6781—1272, mense decembri, ind. I.

Patriarcha Iosephus confirmat monasterio Novae Petrae possessionem praediorum S. Nicolai Palirrhopati et S. Mariae Portarae eximitque eas de potestate episcopi Demetriadis.

Υπόμνημα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ

Ἰωσήφ τοῦ γ.

Καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἐνέλιπε τὸ τρισευγενὲς θεοφιλὲς ζεῦγος, ὃ τε δηλαδὴ περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εὐγενέστατος Κομνηνὸς Ἀγγελος, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῦρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ, περιπόθητος ἀνεψιά τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εὐγενεστάτη Κομνηνὴ Παλαιολογίνα Δούκαινα, γνησιωτάτη κατὰ κύριον θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρὰ Ἀννα ἡ Μαλιασηνὴ, μὴ οὐκ ἀγαθὰς προστιθέναι πράξεις ἐπὶ ταῖς παρὰ τῆς κατ' ἄμφω εὐγενείας αὐτῶν ἀνεγερθείσαις θείαις πολλαῖς πολλὰκις μοναῖς, αἱ τοῖς προβάσι τούτοις διαφόροις δικαιώμασιν ἀνάγραπτοι καθάκινες στήλαι τῶν ἐναρέτων ἔργων τούτων προΐστανται. ναὶ μὲν καὶ οὐδὲ νῦν ἐπαύσατο μὴ τῶν προτέρων ὁμοιοτρόπως ἀκόλουθα ἐκπληροῦν, μέντοι γε καὶ τὴν παρ' αὐτῶν δὴ τῶν Κομνηνῶν ἀνεγερθεῖσαν ἐκ βάθρων πρὸ χρόνων ὀλίγων σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν ἐν τῇ

ὅρει τῆς Δρυανουβαίνης περί τινα τόπον τοῦ Ἀρχοντίτζη καλούμενον ἐπ' ὄνόματι τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου τετιμημένην καὶ Νέαν Πέτραν ἐπικεκλημένην· βουλόμενοι ἐπιπλέον οὗτοι συστήσαι καὶ εἰς αὖξιν ταύτην προαγαγεῖν, ἐπεὶ τὸν τῇ τοιαύτῃ τοῦ Προδρόμου μονῇ γειτονοῦντα θεοφιλέστατον Δημητριάδος ἐπίσκοπον εὖρον κεκτημένον ἀτῆ-μελήτους πάντῃ δύο μονὰς πλησιοχωρούσας τῇ δηλωθείσῃ πατριαρχικῇ τούτων τοῦ Προδρόμου μονῇ, ὣν ἡ μὲν μία πρὸς τὸ πρανὲς περὶ τὰ δεξιὰ τῆς μονῆς ἱδρύται κατὰ τὸ κάτω τῆς Δρυανουβαίνης χωρίον καὶ ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Παλιρροπάτου τετίμηται, θατέρᾳ δὲ πρὸς τὸ κάταντες περὶ τὸ εὐώνυμον τῆς μονῆς εἰς τὸ ἄνω χωρίον τῆς Δρυανουβαίνης τὴν κλῆσιν αὐχοῦσα τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος, Πορταρέα δ' αὐτῇ τὸ ἐπώνυμον, ἣ δὴ μονὴ δεδικαίωται τῇ ῥηθέντι Κομνηνῷ τῷ Μαλιασινῷ κυρῷ Νικολάῳ καὶ πρότερον, ἅτε τοῦ πατρὸς τούτου ἐκείνου τοῦ μακαρίτου Κομνηνοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μαλιασινοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Κωνσταντίνου μοναχοῦ, καταφυτεύσαντος ἐξ οἰκείων ἐξόδων τε καὶ ἀναλωμάτων τὸν ἐν αὐτῇ πολύπλεθρον ἀμπελῶνα τῷ τότε καὶ πολλὰ τῶν οἰκημάτων ἀνεγείραντος ἐν αὐτῇ, ἔτι δὲ πρὸς ἀναταλλαγὴν ταύτης πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν Δημητριάδος ἀνθέτερα προσενέγκαντος, τὸν ἀμπελῶνα δηλαδὴ τοῦ Ἀμμολοχέως καὶ τὰ τῶν ἁγίων Θεοδώρων χωράφια, ἐπεὶ ταῦθ' οὕτω καὶ ἀνελάβοντο, νῦν τὸ διαληφθὲν Κομνηνικὸν ζεῦγος τὰς διαληφθείσας δύο μονὰς δι' ἐκδοτηρίων ἐγγράφων ἐνυπογράφων οἰκειοχείρων τοῦ Δημητριάδος ὡς μετόχια ταύτας ὑποθετησομένας τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ τοῦ Προδρόμου μονῇ, καθὼς τὰ τοῦ Δημητριάδος ἔγγραφα παριστῶσι. κἀντεῦθεν ἡτήσαντο τυχεῖν καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑπομνήματος πρὸς πλείονα τούτων βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν. ἡ μετριότης ἡμῶν εὐλογον τὴν τῶν εὐγενῶν Κομνηνῶν αἵτησιν διακρίνασα, διελθούσα δὲ καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος ἐκδοτήρια τῶν μονῶν ἔγγραφα δικαιώματα πρὸς αὐτοὺς, τὸ παρὸν κυρίως ὑπόμνημα ἐγχαράττει, δι' οὗ καὶ ἐν ἁγίῳ διορίζεται πνεύματι τῇ πρὸς θεοῦ δοθείσῃ μοι ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ δεσποτικῶς καὶ αὐθεντικῶς, βέβαια μένειν καὶ ἀμετάτρεπτα τὰ τοιαῦτα τοῦ νῦν θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος Μιχαὴλ τοῦ Παναρέτου ἔγγραφα δικαιώματα ἐπὶ ταῖς πολλάκις διαληφθείσαις μοναῖς καὶ ὡς μετόχια τυγχάνειν καὶ ὑπο-

κείσθαι ταύτας τας δηλωθείσας μονάς, ἤγουν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ
 Παλιρροπάτου καὶ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Πορταρέας ἀμε-
 τακινήτως, ἀμετατρέπτως, ἀναποσπάστως, ἀναλλοιώτως καὶ ἀδιασείστως
 ὑπὸ τὴν σεβασμίαν πατριαρχικὴν τοῦ Προδρόμου μονήν, μεθ' ὧν αὐται
 κέκτληται δικαίων καὶ προνομίων, ἤγουν ἀμπελώνων, χωραφιαίων το-
 πίων, γῆς ὀρεινῆς, πεδινῆς, νομαδιαίας καὶ τῶν ἐν αὐταῖς προσκαθημέ-
 νων τι νῶν Βλάχων καὶ λοιπῶν παροίκων, καθὼς τὰ ἐκδοτήρια ἔγγραφα
 τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος διαλαμβάνουσι, καὶ ὅτι μετὰ παρέλευσιν
 τοῦτου τοῦ ἐπισκόπου καθέξει ἀπεντεῦθεν ἡ τοιαύτη πατριαρχικὴ
 τοῦ Προδρόμου μονὴ πάντῃ ἀπροφασίστως καὶ ἀδθεντικῶς τοὺς ἐν
 τῷ τόπῳ τοῦ Παλιρροπάτου προσκαθημένους πάντας, ὡς τὸ ἔγγρα-
 φον τοῦ Δημητριάδος δηλοῖ, μηδενὸς τὸ παράπαν μηδόλως ἐπιχειρή-
 στοντος ἢ τοῦ νῦν ἐπισκόπου Δημητριάδος τοῦ Παναρέτου ἢ τοῦ μετ'
 αὐτὸν ἐπικηροχρησμένου Δημητριάδος ἢ πάλιν τοῦ μετ' ἐκείνον
 ἔλευσομένου ἢ τοῦ ἐσῦστερον ἢ ὅλως τοῦ καθεξῆς μετὰ πολλὰς καὶ
 δυσαριθμήτους ἡλίων περιδρομὰς ἢ τοῦ τούτων ποτὲ μητροπολίτου
 Λαρίσσης ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι ἢ ὅλως παρασαλεῦσαι τὰ τοιαῦτα
 ἔγγραφα δικαιώματα καὶ τῆς πατριαρχικῆς τοῦ Προδρόμου μονῆς
 ἐξελεῖσθαι αὐτὰ, μὴ ὡς μετόχια ταύτης τυγχάνειν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ
 ἀνα μέρος, ὅτε μὴν ποτὲ τῶν καιρῶν μετὰ θάνατον τῶν κητόρων
 τούτων ἢ τῶν παιδῶν καὶ διαδόχων αὐτῶν ὑποστῇ τὴν ἀπόσπασιν
 τούτων καὶ τὴν ἀφαίρεσιν ἢ ῥηθεῖσα πολλάκις σεβασμία πατριαρχικὴ
 τοῦ Προδρόμου μονὴ ἢ πρὸς πλείονα καθελκυσθῇ τοῦ τεταγμένου
 παρὰ τοῦ Δημητριάδος κανονικοῦ ζήτησιν· μόνας γὰρ λίτρας κηροῦ
 τέσσαρας τετύπωκε διδόναι ἢ τοῦ ἁγίου Νικολάου μονὴ καθ' ἕκα-
 στον χρόνον, ἢ δὲ τῆς Πορταρέας τρεῖς λίτρας κηροῦ ἰὼν τεττάρων
 ἐπέλαττον, καθὼς τοῖς ἐκδοτηρίοις ἐγγράφοις ἐμπεριεῖληπται. διατη-
 ρηθεῖεν γοῦν τὰ ἐν ταύταις πάντα προβάντα ἔγγραφα δικαιώματα,
 καὶ ὡς μετόχια τῆς τοῦ Προδρόμου μονῆς παριστῶντα πάντῃ στερ-
 κτέα, βέβαια, μόνιμα, ἀμετάτρεπτα, ἀναλλοιώτα καὶ ἀμετακίνητα εἰς
 τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, εἰ μὴ βούλεται ὁ ἐπιχει-
 ρήσων μετατρέφαι ταῦτα ἢ πρὸς ἀθέτησιν ὅλως χωρῆσαι ἢ τοῦ τε-
 ταγμένου κανονικοῦ πλείονα ζήτησιν, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ εἴη, πρὸς
 τῷ ἐπηρετημένῳ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος φρικῶδει ἀφορισμῷ καὶ
 εὐδύνης κανονικῆς ὑποστήσεσθαι καὶ καταδικῆς ἐκκλησιαστικῆς

πειραθῆσθαι ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς τὸν πατριαρχικὸν οἰκουμενικὸν τόνδε τὸν θρόνον ἀναβησόμενοι, ἐν κυρίῳ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στέρεουσιν ταῦτα πάντα βέβαιά τε καὶ ἀδιάσειστα πάντῃ διατηρήσουσιν, εἴπερ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν γενησόμενα στερκτέα μένειν ἐθέλουσι· κατ' ἐκκλησιαστικὴν γὰρ ἀκολουθίαν καὶ συνήθη τάξιν ταῦτα πάντα προέβησαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονὸς ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῇ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας δι' ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν καὶ ἀνενοχλησίαν παντοίαν καὶ ἀναφαίρετον κυριότητα, προβὰν κατὰ μῆνα δεκέβριον τῆς πρώτης Ἰνδικτικῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους †.

XIV. 6781—1273, mense augusto, ind. I.

Patriarcha Iosephus profitetur, praedium dictum Hesychasterium, subiectum monasterio Novae Petrae, esse stauropegium et exemptum de potestate episcopi Demetriadis.

Ἔτερον ὑπόμνημα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου τὸ δ'.

Πολλῶν ἡμῖν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀναλόγως εἰς παράστασιν προτεθέντων τῶν θεοφιλῶν ἔργων καὶ πράξεων τῶν ὅσον ἤδη ρηθησομένων εὐγενῶν Κομνηνῶν, οὐχ ἤττον καὶ τὸ νῦν τὰ κατ' αὐτοὺς παραστήσεις τὸ τοιοῦτον τρισευγενὲς κατ' ἄμφω ζῆγος, ὃ τε περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, γνησιώτατος κατὰ κύριον υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατος Κομνηνὸς κῦρ Νικόλαος Βρυέννιος Μαλιασηνὸς ὁ Ἄγγελος, καὶ ἡ περιπόθητος ἀνεψιὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, γνησιωτάτη κατὰ κύριον θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενεστάτη Κομνηνὴ κυρὰ Ἄννα Δούκαινα Παλαιολογίνα Φιλανθρωπηνὴ ἡ Μαλιασηνὴ, ἐξ αὐτῶν κρηπίδων καὶ βάθρων αὐτῶν τὰ προσόντα τούτοις οἰκοθεν ἀναλώσαντες πράγματα τὴν σεβασμίαν ἐδείμαντο πατριαρχικὴν μονὴν τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐπάνω τοῦ τῆς Δημητριάδος ὄρους καὶ Νέαν Πέτραν ἐπικεκλημένην, ἣ δὴ κυρία μονὴ ὡς μετόχιον ἔσχε πρό τινας ἤδη μετρίου καιροῦ ὡς δωρεὰν πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος τὸ εἰς τὸ κάτω χωρίον τῆς Δρυανουβαίνης ἐπὶ τὸ πλάγιον διακείμενον μονίδιον καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἀποβλέπον, ἐπ' ὀνόματι μὲν τῆς ὑπερά-

γνου μου θεομήτορος σεμνυνόμενον, τὸ Ἑσυχαστήριον δὲ παρὰ πᾶσιν ἐπωνυμούμενον, μεθ' ὧν ἀνέκαθεν δικαίων καὶ προνομίων ἐκέκτητο, ἀμπελώνων δηλαδὴ, γῆς ἀροσίμου καὶ λοιπῆς ἀπάσης χειρσαίας, πρὸς δὲ καὶ τῶν προσκαθημένων ἐκεῖσε ἀνθρώπων, πλὴν δ' ἄλλ' ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον μονίδιον ἀρχήθεν μὲν ἦν ἐπὶ πατριαρχικῷ σταυροπηγίῳ ἀνιδρυμένον, καθὼς ὁμολογουμένως καὶ μεμαρτύρηται καὶ τοῦ κατὰ καιροῦς πατριαρχικοῦ μνημονεῦον ὀνόματος, ἀνέτου δ' ἐσύτερον οὐ πρὸ πολλοῦ τετυχηκῶς τοῦ καιροῦ ὁ νῦν Δημητριάδος ἐπίσκοπος Μιχαήλ ὁ Πανάρετος ταῖς τοπικαῖς ἐκεῖσε περιστάσεσι καὶ ἀνωμαλίαις τὸ μὲν πατριαρχικὸν ἐκείθεν ὀνομά τε καὶ σταυροπήγιον πάμπαν ἐξέωσε καὶ ἀπεσιώπησεν, ἀκανονίστω δυναστεία χρησάμενος, τὸ δ' οἰκεῖον ἀντεισῆξε καὶ ἐπευφήμησεν. ἡ μετριότης ἡμῶν, μὴ ἐνεγκοῦσα τὸ παράλογον τοῦτο καὶ ἀκανόνιστον ὄρημα καὶ τὸ ἐπιχείρημα, τὸ παρὸν ἐγχαράττει σιγιλλιώδες ὑπόμνημα, δι' οὗ δῆτα καὶ ἐν ἀγίῳ διορίζεται πνεύματι τῇ δοθείσῃ ταύτῃ θεόδθεν ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι, ὑπὸ τὴν εἰρημένην κυρίαν καὶ καθολικὴν μονὴν πατριαρχικὴν τὴν Νεάν Πέτραν ὡς μετόχιον εἶναι καὶ ὑποκεῖσθαι καὶ ὀνομαζεσθαι ἀναποσπάστως καὶ ἀδιασείστως τὸ τοιοῦτον ἡσυχαστήριον, μένειν δ' αὖ πάλιν ὡς πατριαρχικόν, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, καὶ ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν περιωπὴν τελεῖσθαι καὶ τὴν διοίκησιν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους· ὡς γὰρ δῶρον ἡμέτερον πατριαρχικὸν τὸ τοιοῦτον ἡσυχαστήριον ἀπεχαρίσθη καὶ ὑπετέθη τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου τῇ Νεᾷ Πέτρᾳ ἐπονομαζομένη, ἐφ' ᾧ καὶ οὐδεὶς τις τῶν ἐπισκόπων Δημητριάδος, ἢ ὁ νῦν Μιχαήλ ὁ Πανάρετος ἢ ὁ καθεξῆς κατὰ καιροῦς ἐπικηρυχθησόμενος Δημητριάδος ἐπίσκοπος, αὐτε μὴν ὁ τούτων μητροπολίτης Λαρίσσης τολμήσει τὸ σύνολον ἀποσπάσαι τὸ τοιοῦτον μετόχιον τὸ Ἑσυχαστήριον ἀπὸ τῆς κυρίας ταύτης πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Νέας Πέτρας καὶ ὡς ἴδιον ἀποκαταστήσαι ἢ ἐπιχειρήσασθαι ὅλως παρασιωπῆσαι τὸ κατὰ καιροῦς πατριαρχικὸν ὄνομα καὶ τὸ οἰκεῖον ἀντεισενεγκεῖν, ἀλλ' οὐδ' ὅπερ ἐξωνήθη μυλοτόπιον ἀπὸ τῶν ἐπὶ οὐρανῶν τοῦ ἐπάνω τῆς Δρυανουβαίνης χωρίου τοῦ κάτωθεν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Ξυλωπᾶ καὶ προσετέθη τῇ Νεᾷ Πέτρᾳ παρὰ τῶν εὐγενῶν βασιλικῶν προσγενῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων τὴν ἀθέτησιν σχολή ποτε καὶ ἄλλον δεσπότην γνωρίσειε· τῶν ἀρῶν γὰρ τὰς παλαμναιο-

τάτας τοῖς ἀθετηταῖς ἐπιτίθῃσιν ἢ μετριότης ἡμῶν καὶ τὸν φρικώδη ταύτης ἀφορισμὸν, ἐφ' ᾧ διὰ τάσδε τὰς ἀπειλὰς καὶ τὸν βαρυσύμφορον ψυχικὸν προκριματισμὸν ὀφείλουσι στέργειν ἅπαντα ταῦτα πάντα ἀπαρασάλευτα, ἀναπόσπαστα, ἀμετάθετα, ἀμετάτρεπτα, ἀναλλοίωτα, μόνιμά τε καὶ βέβαια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιῶδες ὑπόμνημα γεγονὸς κατὰ τὸν αὐγουστον μῆνα τῆς πρώτης Ἰνδ. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἐπεδόθη πρὸς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν.

XV. 6783—1274, mense octobri, ind. IV.

*Patriarcha Iosephus iterum confirmat possessiones et iura monasterii Novae
Petrae.*

Υπόμνημα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ
Ἰωσήφ τοῦ ε'.

Εἰς ἔπαινον ἑαυτῶν ἐπαίρουσι τὰ καλὰ, ἔστι δὲ τῶν πάντων οὐδεὶς, ὃς μὴ τοῦθ' οὕτως ἔχειν ἀπισχυρίζαιτο· τῶν εἰκότων γὰρ ἂν εἴη τυγχάνειν τὰ τοῖς καλοῖς ἀντικείμενα τῆς ἴσης κατηγορίας καὶ εἰς τὴν ἀνάλογον μοῖραν αὐτὰ κατατίθεσθαι καὶ τὸ τοῖς καλοῖς δὲ ἀποδιδόναι τὸν εἰκότα λόγον καὶ ἦν αὐτόθεν εὐφημίαν ἐφέλκεται, συνετὸν ἂν τις τοῦτο πράγμα ποιήσῃ καὶ παρὰ πάντων τὸν ἔπαινον ἐφελκόμενον· καὶ γὰρ οὐκ ἔφθῃ τις ἐπαινέσας μίαν τινὰ τῶν ὁδῶν, αἱ πρὸς ἀρετὴν φέρουσι, καὶ πολλοὺς τοὺς ἐπειγομένους πρὸς αὐτὴν ἔτρηκεν. εἴ δ' ἄρα καὶ χωρὶς ὑποδειγμάτων ψυχὴν, θείαν δὲ τινα μοῖραν ταύτην εἰκότως εἴποι τις ἂν ἀφ' ἐστίας, ὃ λέγεται, καὶ τοῦ ἑαυτῆς παραδείγματος νεύουσιν εὖροι πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸν κατ' ἀρετὴν βίον οὐκ ἀνωμάλως καὶ σκολιῶς, ἰδυτενῶς δὲ μᾶλλον καὶ ἀμετακλίτως ὁδεύουσιν, οὐ ζήλου κέντρον ἐνίησι ταύτῃ καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν διανίστησι. πῶς γὰρ ἂν ἡ πάσαις ὁρμαῖς τὴν μακαρίαν καὶ εἰς οὐρανὸν φέρουσιν τρέχει τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν τοῦ παραθήγοντος δέοιτο. ἐκείνη γὰρ ἑαυτὴν ἀκέντητον ἢ φησι Πίνδαρος, συντείνει πρὸς τὸ κατ' ἀλήθειαν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ μετιόντι τὴν ἀρετὴν μόνον τὸ χρεὼν ἀπονέμει τὸν ἔπαινον καὶ τοὺς ἄλλους ὡς εἰς ἀρχέτυπον ἐκείνον ὅραν πείθει τε καὶ διανιστᾷ. ὁ δὲ λόγος οὐκ ἄλλον ἔσχεν ὑπόθεσιν, πρὸς δὲ τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κρα-

τίστου καὶ θεοστεφοῦς ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ποθεινότατον υἱὸν ἐν ἀγίῳ πνεύματι τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατον ὄρᾳ Κομνηνὸν κῆρ Νικόλαον Ἀγγελοῦ Βρυέννιον τὸν Μαλιασηνόν· ἀνὴρ γὰρ οὗτος ὡς εἴπερ τις εὐγενὴς καὶ Κόδρου φασὶν εὐγενέστερος καὶ οὐδενὸς ἡττων τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν· ὁ μέντοι τρόπος αὐτῷ θαυμάσιος οἶος καὶ μηδὲν ἐλέγχων τὸ γένος, μᾶλλον δέ γε τούτῳ καταλληλότερος, ἀλλ' ἔδει καὶ ἦν ἔμελλε κοινωνὸν ἐλέσθαι τοῦ βίου, μηδενὶ τούτου τά γε εἰς περιφάνειαν καθυφίσθαι ἢ τοὺς τρόπους ἢ τὴν γνώμην ἢ τὴν εὐγένειαν. τοίνυν καὶ συνῆλθεν ἄμφω τὰ γένη ἐκ τῆς αὐτῆς ὃ φασὶ τὰ περιφανῆ καὶ ὑπέρλαμπρα, καὶ ἡ σεμνοτάτη καὶ καλλίστη ἐν γυναιξὶ τὸν ἐν ἀνδράσι θαυμάσιον καὶ γενναῖον νυμφῖον ἐγνώρισε, καὶ ἔστιν αὕτη ἡ περιπόθητος ἀνεψιά τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, γνησωτάτη κατὰ πνεῦμα θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενεστάτη Κομνηνὴ κυρὰ Ἀννα Δούκαινα Παλαιολογίνα ἢ Μαλιασηνὴ, καὶ ὁ τρόπος ἴσος καὶ ὁμογνώμονες ἄμφω καὶ συνάφεια ψυχῆς ἐνταῦθα μᾶλλον ἢ σώματος· οὕτω γὰρ ἔσχε φιλονείκως τῆς ἐντολῆς ὑπεράρασθαι, ὡς οὐ μόνον βοηθὸν τούτῳ δοθῆναι ταυτηνὶ κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ταῖς παρ' ἑαυτῆς εἰσηγγήσει τὸν ἄνδρα δοκεῖν τὰ κρεῖττω πρὸ τῶν ἄλλων αἰρεῖσθαι καὶ ὑψηλότερα· ἐντεῦθεν ὁ βίος αὐτοῖς κεκαθαρμένος ἢ καθαιρόμενος καὶ τὰ ἑαυτῶν οὐχ ἦττον καὶ τῶν ξένων ἐστὶ, καὶ διὰ τῶν πενήτων διδόσκει πάντα θεῷ καὶ ζῶσιν οὐχ ἑαυτοῖς μόνον, θεῷ δὲ τὸ πλεῖστον μέρος τῷ καθαρῷ τῶν φαιδροτέρων ψυχῶν ἐραστῇ· τί δ' ἂν τις λέγοι τὴν μετάρθρην ὅλην, ἣν ὠδίνουσι πρὸς τὸν κύριον ὡς ὠδινήσαντας τούτους καὶ τεκεῖν πνεῦμα σωτήριον, ὃ δῆτα καὶ ἐπὶ τῆς γῆς μὲν ἀποκυήσουσιν, εἰς δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐπουράνια τὸν τόκον ἀποθήσουσι καὶ προσάξουσιν, οὗ δὲ καὶ πᾶσα συντελεῖται πράξις καὶ ἡ τῶν πόνων ἀντίδοσις ἄρχεται, ὁρφανῶν πατέρες, τοῦτο δὲ τὸ τοῦ μακαρίου Ἰωβ ἀκούειν ἐθέλουσι· καὶ χυλοῖς εἶναι πόδες καὶ προΐστασθαι χηρῶν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἀνάγκαις παντὶ τρόπῳ καταβάλλεσθαι τὴν βοήθειαν ὁσημέραι σπεύδουσι, καὶ ἡ θύρα τούτοις κατ' αὐτόν γε καὶ αὐθις φάναι τὸν γενναῖον Ἰωβ παντὶ παριόντι ἀνεώχται. καὶ νῦν τοῦτο δὴ τῶν καλῶν ἐξευρίσκουσι, νῦν δὲ ζηλοῦσι τοῦτο, καὶ ὁ ζῆλος ἐγγὺς καὶ τὸ παράδειγμα οὐχ ἐτέρωθεν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῶν καὶ οὕτω τὴν πηγὴν ἔρωσιν ἰδεῖν θιγέτω τοῦ νάματος καὶ εἴπερ τινὶ

τὸν τούτου πατέρα γινῶναι οὐκ ἐξεγένετο, τὴν ἔμβιον εἰκόνα, τὸν υἱὸν δηλαδὴ βλέπέτω, καὶ τοῦ ἑκατά σκοπὸν οὐ διήμαρτεν· οἷος γὰρ ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάντων θαυμάσιος καὶ πολλὴν τὴν πρὸς θεὸν εὐσέβειαν ἑαυτῷ ἐπιμαρτυρόμενος ὁ μακαρίτης Κομνηνὸς κύρ Κωνσταντῖνος Μαλιασηνὸς ὁ Βρυέννιος, ἀλλὰ δεῖγμα πρὸς τοὺς ἄλλοις τοῦ θεικοῦ τούτου ἔρωτος καὶ ἡ ἐπάνω τοῦ ὄρους Δημητριάδος σεβασμία πατριαρχικὴ μονὴ ἀνεγερθεῖσα βάθρων αὐτῶν τῇ θεοτόκῃ τῇ ἐπικαλουμένῃ Ὁξείᾳ Ἐπισκέψει καὶ ἐπιχωρίως λεγομένη Μακρινιτίσση. ἀλλ' ἦν μὲν ἐκείνῃ ταῦτα καὶ τοῦ πρὸς θεὸν ἔρωτος γνώρισμα. ἦν δ' ἄρα καὶ τῷ υἱῷ χειραγωγία τοῦ κρείττονος, καὶ μὴν καὶ τὴν φύσιν οὐ κατήσχυνε, μᾶλλον δὲ καὶ φιλοτιμότερον εἰς θεὸν ταύτῃ ἐχρήσατο, ὥς καὶ τὸ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου χῶραν ἔχειν εἰπεῖν καὶ τὸ δένδρον ἐπέγνωμεν ἀπὸ τοῦ καρποῦ. ἐξήλωκε μὲν ὁ υἱὸς καὶ ἐν ἄλλοις τὴν πατρικὴν ἀρετὴν, καὶ οὐκ ἀγανακτήσει πατὴρ ἐπὶ παιδί βελτίστῳ καὶ ὑπερεβάλετο. ἀλλ' οἷον καὶ τοῦτο πρὸς τὸν πατέρα διημιλλήσατο. ἀνήγειρεν ἐκεῖνος τῇ θεομήτορι ναὸν περικαλλῇ καὶ οὐράνιον καὶ εἴπερ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖν ἔστι καὶ λέγεται ὁ θεὸς, ἀπαξιώσειεν ἂν ταυτηνὶ τὴν κατοίκησιν οὐδεπώποτε. ἀνήγειραν καὶ οὗτοι, ἡ θαυμαστὴ καὶ τρισευγενὴς συζυγία, ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀντικρὺ τῷ τοῦ φωτὸς λύχνῳ τῇ πρὸ τοῦ λόγου φωνῇ τῷ Προδρόμῳ ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ ναὸν ἐρίζοντα πρὸς ἐκεῖνον ταῖς χάρισι καὶ εἰς μάνδραν ἀφώρισαν θατέρου γένους τῆς φύσεως. ἡ γὰρ πατρώα τούτῳ μονὴ ἀνδρῶν ἐστίν ὃ λέγεται μονή, οὐ μὴν γε μέχρι τούτου τὰ τῆς ἐφέσεως τούτῳ τῷ θαυμασίῳ ζεύγει ἀλλὰ διαγρηγοροῦσι καὶ τοῖς παλαιότεροις τῶν νέων τὸ ἐδραῖον προσεπινοοῦνται καὶ τοῖς προσφάτοις καὶ νέοις τὸ τῶν ὄντων ἐδραῖον καὶ πάγιον, ἐνθεν τοὶ καὶ χρυσόβουλλοι λόγοι σεπτοὶ βασιλικοὶ τούτοις θεσπίζονται καὶ ἔγγραφα προβαίνει διατάγματα, οἷς τυπούμεναι ψυχὰς, αἷς δὴ τισιν ὁ κόσμος ἐσταύρωται καὶ αἵτινες σταυροῦνται τῷ κόσμῳ θεῷ ζήσουσι καὶ ταῖς μακαρίαις ἐλπίσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῇ καὶ Νέα ἐπικαλουμένῃ Πέτρᾳ τῇ καὶ εἰς γυναικείαν μάνδραν ἀφωρισμένη χρυσόβουλλον λόγὸν θεῖον καὶ σεπτὸν τοῦ κρατίστου καὶ θεοστεφοῦς ἁγίου μου αὐτοκράτορος ἐπορίσατο καὶ ὑπ' ὅψιν ἔθετο τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἐξητήσατο ταύτην ἀκολούθως τῷ σεπτῷ καὶ θεῷ

βασιλικῷ χρυσοβούλλῳ λόγῳ καὶ σιγιλλιῶδες ὑπόμνημα ταύτης πα-
 ρασχέσθαι αὐτῷ, ὡς ἂν μένοιεν ἀναπόσπαστα καὶ ἀδιάσειστα τὰ
 προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ πάντα κινητὰ καὶ ἀκίνητα καὶ τὰ προσ-
 κυρωθέντα παρὰ τῶν εὐγενῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων ἐν αὐτῇ
 κτήματα, ἅτινά ἐστι ταῦτα· τὸ γονικὸν αὐτοῦ κτήμα ἢ ἐπάνω Δρυα-
 γούβαινα εἰς ἣν ἀνεγέρθη καὶ ἡ μονὴ τῷ προδρόμῳ ἢ καὶ Νέα Πέτρα
 λεγομένη. σὺν αὐτῇ καὶ ἡ κάτω Δρυανούβαινα μετὰ πάντων τῶν δικαίων
 καὶ προνομίων αὐτῶν, γῆς ὁρεινῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων καὶ χωρα-
 φίων [καὶ] μυλικῶν ἐργαστηρίων. τὰ τρία μετόχια ταύτης ἐν τῇ τοιαύτῃ
 Δρυανουβαίνῃ, ἡ ὑπεραγία θεοτόκος ἡ Πορταρέα, ὁ ἅγιος Νικόλαος,
 τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Παλιρροπάτου καὶ τὸ ἕτερον τὸ καὶ εἰς αὐτὸ εἰς
 ὄνομα τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τιμώμενον καὶ λεγόμενον Ἡσυχαστή-
 ριον, ὅπερ καὶ ὡς πατριαρχικὸν δωρεὰν τῇ τοιαύτῃ σεβασμῖα μονῇ
 τοῦ Προδρόμου πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος προσκεκύρωται μετὰ
 πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, γῆς ὁρεινῆς καὶ πεδινῆς,
 ἀμπελώνων καὶ χωραφίων, χερσαίας γῆς καὶ τῶν προσκαθημένων
 ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων καὶ παντοίων κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων
 αὐτοῦ. τὰ ἐξ ἀγορασίας παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ κτήτορος περιελ-
 θόντα τῇ δηλωθείσῃ σεβασμῖα πατριαρχικῇ μονῇ ἀμπέλια καὶ χω-
 ράφια, οἰκήματα καὶ περιβόλια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια ἐν τῇ
 τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ. ὥσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστίνῳ ἐξ ἀγορα-
 σίας αὐτῷ περιελθόντα ἀμπέλια καὶ τὸ ζευγγλατεῖον τὸ ἐκ προσε-
 νέξεως περιελθὼν αὐτῷ, ἡγουν ἢ ἀρόσιμος γῆ τῶν Βραστῶν. ἐπειδὴ
 τοίνυν τὸ τοῦ κρατίστου καὶ θεοστεφοῦς ἀγίου μου αὐτοκράτορος
 σεπτὸν χρυσόβουλλον ὑπ' ὧν ἦλθε τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἔδει
 ἀκολουθῶς ἐπὶ τούτῳ προβῆναι καὶ σιγιλλιῶδες ὑπόμνημα ταύτης,
 μὴ παριδοῦσα τὴν τῶν εὐγενῶν βασιλικῶν προσγενῶν Κομνηνῶν
 καὶ κτητόρων αἵτησιν ἢ μετριότης ἡμῶν ὡς ἐπαινετὴν καὶ φίλην θεῷ
 τῇ παρὰ τοῦ παναγίου πνεύματος δοθείσῃ αὐτῇ ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ
 καὶ χάριτι διακελεύεται, ὡς ἂν πάντα τὰ προσόντα κτήματα τῇ τοι-
 αύτῃ σεβασμῖα πατριαρχικῇ προδρομικῇ μονῇ τῇ Νέᾳ Πέτρᾳ μόνιμα,
 ἐλεύθερα, ἀνενόχλητα, ἀναπόσπαστα εἶη πάντη, ἀκαταζήτητά τε καὶ
 ἀναφαίρετα, πάσης καὶ παντοίας ἀμέτοχα ἐξουσίας καὶ διαστοίξεως
 καὶ μηδεμίαν παρὰ τινος βλάβην ὑφίστασθαι ἢ ταύτην ἢ τὰ ἐαυτῆς
 κτήματα, ἡγουν τὸ γονικὸν κτήμα τῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων τὴν

ἐπάνω καὶ κάτω Δρυανούβαιναν μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων, χωραφίων καὶ μυλικῶν ἐργαστηρίων, τὰ τρία μετόχια ταύτης τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ, ἡ ὑπεραγία θεοτόκος ἡ Πορταρέα, ὁ ἅγιος Νικόλαος, τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Παλιρροπάτου καὶ τὸ ἕτερον τὸ καὶ αὐτὸ εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τιμώμενον καὶ λεγόμενον Ὑσυχαστήριον, ὅπερ καὶ ὡς δωρεὰν πατριαρχικὴν ὑφείλει ἔχειν ἡ μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀναφαίρετον πάντῃ καὶ ἀδιάσειστον εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων καὶ χωραφίων, χερσαίας γῆς καὶ τῶν προσκαθημένων αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ πάντων κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων αὐτοῦ, τὰ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα ἀμπέλια καὶ χωράφια τῇ σεβασμῇ μονῇ παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ οἰκήματα καὶ περιβόλια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια ἐν τῇ τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστίνῳ περιελθόντα παρ' αὐτοῦ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια τῇ μονῇ καὶ τὸ ζευγηλατεῖον τὸ ἐκ προσενέξεως περιελθὸν τῇ εἰρημένῃ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ καὶ Νέᾳ Πέτρᾳ ἐπικαλουμένη, ἡγουν ἡ ἀρόσιμος γῆ τῶν Βραστῶν. ἐπειδὴ δὲ διελάμβανεν ὁ τοιοῦτος σεπτὸς καὶ θεῖος βασιλικὸς χρυσόβουλλος λόγος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ὅτι καὶ τὸ προγεγονὸς τῇ τῆς Μακρινιτίσσης σεβασμῇ πατριαρχικῇ μονῇ σεπτὸν καὶ θεῖον χρυσόβουλλον τῆς ἀγίας αὐτοῦ βασιλείας ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἐπικυροῖ, πρὸς δὲ ἐθέσειζε καὶ μετὰ τὴν τῶν εὐγενῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων παρέλευσιν, τὸν περιπόθητον υἱὸν αὐτῶν, ἀγαπητὸν υἱὸν ἐν ἁγίῳ πνεύματι τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐχενέστατον Κομνηνὸν κῆρ Ἰωάννην Ἀγγελλον Μαλιασηνὸν τὸν Παλαιολόγον κληρονόμον τέλειον εἶναι πάντων τῶν γονικῶν αὐτοῦ, ὅσα παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν διαβαίνει, καὶ κτήτορα εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι τῶν μονῶν, τῆς τε οἰκοδομηθείσης παρὰ τοῦ μακαρίτου πάππου αὐτοῦ, τοῦ εὐχενεστάτου Κομνηνοῦ κῆρ Κωνσταντίνου Μαλιασηνοῦ Δούκα τοῦ Βρυενίου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος μοναχοῦ Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ εὐχενεστάτου Κομνηνοῦ κῆρ Νικολάου Μαλιασηνοῦ τοῦ Ἀγγέλου οἰκοδομηθείσης, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐπεὶ ταῦτα περιελάμβανε τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν χρυσόβουλλον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀκολούθως διορίζεται καὶ ἐπισκήπτοι ἡ

μετριότης ἡμῶν τῇ θεόθεν δοθείσῃ αὐτῇ ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι, κληρονόμον εἶναι τοῦτον πάντων τῶν πατρικῶν αὐτοῦ καὶ κτήτορα εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι τῶν δύο μονῶν, ὧν ἀτέραν μὲν ὁ πάππος αὐτοῦ, καθὼς προεῖρηται, ἀνήγειρε, τὴν δ' ἑτέραν ὁ πατήρ αὐτοῦ τῷ βαπτιστῇ προδρόμῳ ἀνφοκοδόμηκε καὶ Νέα Πέτραν ὀνόμασεν. ὁ δ' εἰς τοῦτο τόλμης ἀφιζόμενος ἀποσπάσαι τι ἀπὸ τῶν τοιούτων σεβασμίων πατριαρχικῶν μονῶν, κἄν ὁποίου ἄρα προσώπου καὶ ἀξιώματος εἴη, ὥς πειρᾶσθαι διασεῖν καὶ διαλύειν, αἱ ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ θεόθεν δοθείσῃ αὐτῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι ἐντέλλεται καὶ περιφρονητικῶς διατίθεται τῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος σιγιλλιῶδει ὑπομνήματι, οὗτος τὸ τοῦ θεοῦ μὴ ὄψαιτο πρόσωπον καὶ τὸν φρικῶδη ἀφορισμὸν ἐχέτω τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς μακαρίας καὶ ἱωαννικῆς τριάδος, πόρρω βεβλήσθω, καὶ εἴη τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ μὴ εἴη τούτῳ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην ἑτέροις κατορθώμασιν ἀφανίζειν, καὶ πρὸ πάντων τῆς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος πειραθείῃ ὀργῆς, καὶ μὴ εἴη τούτῳ ὁ βοηθῶν. ὅς γὰρ ἔκράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ θεοσπίζει, μηδεὶς ἦτω ὁ παρακούων, ἵνα μὴ καὶ ὧν ἀπηριθμησάμην ἔνοχος εἴη, καὶ κληρονόμος τοῦ σκότους γενήσεται, ὥς ἀθετητῆς πατρικῶν διατάξεων καὶ ἀπονοίας ὅλος καὶ πρὸς τὰ θεῖα καὶ τὸν θεὸν ἀποδρασυνόμενος· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγεγόνει καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιῶδες ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ προδρόμου τῇ καὶ Νέα Πέτρα λεγομένῃ εἰς ἀσφαλειαν. ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μὴνα ὁκτώβριον τῆς τρίτης ἰνδ. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους.

XVI. 6779—1270, mense decembri, ind. XIV.

Patriarcha Iosephus confirmat donationem praedii Rasusae, quam monasterio Macrinitissae fecit presbyter Theodosius.

Γράμμα σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ
Ἰωσήφ τοῦ ε'.

[Conditor codicis sequenti acto haec praemittit prooemii causa:

Ὁν τρόπον τοῖς βασιλεῦσι νόμος ἀνέκαθεν δέδοται, ἐκείνας τῶν

ὑποθέσεων καὶ πράξεων διὰ χρυσοβουλίου λόγου ἐπιτελεῖν, ὅσαι θεοπισμάτων δύναμιν ἔχουσι καὶ παρ' ὅσαις τὸ ἀμετακίνητον προσεῖναι σκοπὸς εἰς περιειλημμένον ἅπαν ἐν αὐταῖς, τὰς δ' ἄλλας ὡς ἐν ὀρισμοῦ τύπῳ καὶ προστάγματος ἐκπληροῦν. σεσημειωμένου δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν τὸν μῆνα σαφῶς ὑποδηλούντων, καθ' ὃν ἔσχε διεκτεθεὶν ἕκαστον, τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ τοῖς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντίνου λαχοῦσι κοσμεῖν ἐκ παλαιοῦ κεχάριται σιγίλλιδεσιν ὑπομνήμασιν ἐξασφαλίζεσθαι τὰς ἀναγκαίας τῶν ὑποθέσεων, τὰς δ' ἄλλας ἐτέρῳ τρόπῳ, δι' ἐγγράφων δηλαδὴ σημειώσεων ὑπογραφομένων κάτωθεν διὰ μέλανος τὸν μῆνα, καθ' ὃν ἕκαστον γέγονε συνήθως διεγχαράττοντος. ἐπεὶ οὖν αἱ προηγησάμεναι γραφαὶ πατριαρχικαὶ τόπον εἶχον σιγίλλιδων ὑπομνημάτων, εἰκότως καὶ προσετέθησαν, αἱ δ' ἐτέρως ἔχουσαι γραφαὶ ταύταις ὑπόκεινται, πρὸς ἐκείνας τέως ἀναφερόμεναι, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποτείνουσαι καὶ τὰ παρ' ἑαυτῶν εἰς τὴν τοῦ παρόντος ἔργου κατασκευὴν συνεισφέρουσαι, δηλώσει δὲ ἑαυτὴν ἐκάστη τιθεμένη σαφῇ παριστώσα τὴν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν προβάσα τῷ πολλῷ τούτῳ ἀνδρὶ περὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσφαλείας τῶν οἰκείων μονῶν κεχορήγηται . . .]

Συνάγειν οἶδεν ἡ φύσις εἰς ἐν τὰ ταύτη κοινά. τοῦτο δὲ ἐπὶ τε τῶν μετεχόντων ζωῆς, ἐπὶ τε τῶν πάντῃ καθέστηκεν ἀφύχων ὄραν. ἔνθεν τοι καὶ πραγμάτων ἐπὶ πάντων τοῦτο διαβεβήκει, καὶ μακρὸν ἂν εἴη καὶ οὐ τοῦ ἡμετέρου καὶ λόγου καὶ ἔργου τὸ περὶ τούτου φιλοσοφεῖν, οὐ δ' εἵνεκεν εἰς κορυφὴν προukaθέσθη τοῦ λόγου ὁ περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εὐγενέστατος Κομνηνός, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνήσιος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, συμφωνίας ἐνεφάνισε δισσὰς τῇ ἡμῶν μετριότητι, αἵτινες ἐγένοντο παρὰ τινος μοναχοῦ, Θεοδόσιος αὐτῷ τὸ ὄνομα, διαλαμβάνουσαι προσκυροῦσθαι παρ' αὐτοῦ τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης, ἥς δομήτωρ ὁ τούτου πατήρ, καὶ οὗτος τὸ ἡσυχαστήριον, τὴν Ῥάσουσαν, ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ καὶ αὐτὸ ὃν, ὡς ἂν εἰς μετόχιον εἴη τῇ ἀνωτέρῳ εἰρημένῃ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης, προσαρμόζειν τε ταύτῃ καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς βίβλους καὶ τἄλλα πάντα, ὅσαπερ ἐκεῖσε γέγραπται, τὰ τ' ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ κητόρος τῆς Μακρινιτίσσης προσγεγονότα τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ τῷ

ἀββᾶ κυρῶ Ἰωάννη καὶ ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ δοθέντα τῷ
 ἡσυχαστηρίῳ, ὡς ἡ δηλωθεῖσα ἔγγραφος συμφωνία διαλαμβάνει, μό-
 νον ἵνα τῷ ἀββᾶ Ἰωάννῃ προσῇ τὸ μνημόσυνον ὡς προσῆκον, καὶ
 ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα εἴπερ ἄξιον εἴη στέργειν τὰς τοι-
 αύτας ὁμολόγους συμφωνίας, βεβαιωθείη διὰ γράμματος τῆς ἡμῶν
 μετριότητος σιγιλιώδους. ἡ μετριότης οὖν ἡμῶν τᾶλλα μὲν ἅπαντα,
 ὅσαπερ αἱ εἰρημέναι διαλαμβάνουσι συμφωνίαι, στέργειν διοριζομένη,
 τοῦτο μόνον ἀναιρεῖ τὸ μετακομισθῆναι τὸ λείψανον τοῦ ἀββᾶ Ἰω-
 ἀννου ἀπὸ τοῦ ἡσυχαστηρίου πρὸς τὴν τῆς Μακρινιτίσσης μονήν, ὡς
 τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ δοκοῦν· ἐνοῖ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ μετριότης
 ἡμῶν τὸ εἰρημένον ἡσυχαστήριον τὴν Ῥάσουσαν τῇ τῆς ὑπεράγνου
 μου θεομήτορος μονῇ τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσσης
 ἐπικεκλημένη, καὶ ἐσεῖται αὐτῇ εἰς μετόχιον ἀναποσπάστως καὶ ἐσεῖ-
 ται ταύτῃ, καθὼς ἡ μετριότης ἡμῶν διορίζεται, εἰς μετόχιον, καὶ
 ἐπικρατηθήσεται παρ' αὐτῆς, ὅσα δὴ καὶ γνήσιον, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ
 ταύτης μετόχια, ἐσεῖται δὲ μετὰ παντὸς δικαίου καὶ προνομίου αὐ-
 τοῦ καὶ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ κινητῶν, αὐτοκινήτων καὶ
 ἀκινήτων, δεσποζόμενον παρὰ τῆς πολλάκις ῥηθείσης πατριαρχικῆς
 μονῆς τῆς Μακρινιτίσσης. ὁ δὲ ἀββᾶς Ἰωάννης ἔξει τὸ μνημόσυνον
 αὐτοῦ ἐν τε τῷ μεγάλῳ μοναστηρίῳ καὶ τῷ μετοχίῳ, τοῦ λειψάνου
 αὐτοῦ ὑφείλοντος μένειν ἀμεταθέτου, ἐξ οὗπερ κατετέθη τόπου, ἐν
 ᾧ καὶ τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν. ὑφείλει μέντοι ὁ τῆς Μακρι-
 νιτίσσης ἡγούμενος ἱερομόναχον θεῖναι ἐν τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ ἄνδρα
 τῶν εὐλαβῶν ἐπιστήμονα τῆς μοναδικῆς βιοτῆς τε καὶ καταστάσεως
 εἰς σωτηρίαν τῶν ἐκεῖσε δυναμένων ἐνασκεῖν μοναχῶν, εἰς βελτίωσιν
 τοῦ τόπου, εἰς ὑμνῳδίαν καὶ δοξολογίαν τοῦ θεοῦ καὶ χρᾶσθαι αὐ-
 τῷ, ὡς οἰκείῳ καὶ μέρει ὄντι καὶ μέλει τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς. τὸν
 μέντοι δηλωθέντα μοναχὸν Θεοδόσιον σπουδάσει κυβερνήσαι θεαρέ-
 στως καὶ τοὺς εἴπερ καὶ εὐρηγται μετ' αὐτοῦ μοναχοὺς ἕνα τοχὸν
 ἢ καὶ δεύτερον καὶ πρὸς τὰ σωτήρια διδυῖναι· εἰς γὰρ παντοίαν
 ὠφέλειαν καὶ πρὸ πάντων ψυχικὴν ὑποτιθέαμεν τὴν Ῥάσουσαν τῇ
 Μακρινιτίσσει πατριαρχικὴν οὖσαν πατριαρχικῶς ἐπιφανεῖ μοναστηρίῳ,
 ἐφ' ᾧ καὶ οὐδεὶς, ὅποιος ἂν καὶ εἴη, τολμήσει παραποιῆσαι τὰ εἰρη-
 μένα, οὐδ' αὐτὸς ὁ ῥηθεὶς μοναχὸς Θεοδόσιος ἐκ μεταμελείας δυνή-
 σεται ἀνατροπὴν τούτων ποιήσασθαι, ἀλλὰ καθέξει τὴν Ῥάσου-

σαν ἡ τῆς Μακρινιτίσσης μονὴ μετὰ πάντων τῶν¹⁾

δοκειανὴν καὶ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλῆς τὸ χωρίον. ταῦτα καὶ τὰς βίβλους καὶ τὰ ἱερά καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὁμολόγῃ συμφωνίᾳ ἐμπεριείληπται, ἀναποσπάστως καθέξει ἡ πλεονάκεις ῥηθεῖσα τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως μονῇ, ἣ καὶ τῆς Μακρινιτίσσης καλεῖται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπεδύθη γεγονός κατὰ τὸν δεκάβριον μῆνα τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἐπινεμήσεως τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ [ἐβδομηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους], καὶ τῇ βοῦ[λλη μοι-βδίνῃ ἀπηρωρημένη κατωχύρωται].

¹⁾ *Excissae sunt lineae quattuor*

XVII. 6781—1272, 28 novembris, ind. I.

Synodus confirmat praedium Rasusae subiectum esse monasterio Macrinitissae.

Πρᾶξις συνοδικὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου.

Μηνὶ νοεμβρίῳ εἰκοστῇ ὁγδόῃ, ἡμέρᾳ ἕκτῃ, Ἰνδικτιῶνος πρώτης, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελίοις αὐτοῦ συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου Θράκης καὶ Μακεδονίας, Λέοντος, τοῦ Νικομηδείας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Ἰωάννου, τοῦ Νικαίας καὶ ὑπερτίμου Θεοφάνους, τοῦ Ναυπάκτου, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Σεβαστείας τῆς μεγάλης, Ἰωάννου, τοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ὑπερτίμου Ἰωαννικίου, τοῦ Φιλιππουπόλεως καὶ ὑπερτίμου Γεωργίου, τοῦ Μαδύτων Ἰωάννου, τοῦ Λακεδαιμονίας καὶ ὑπερτίμου Θεοδοσίου, τοῦ Καντιμονείας Ἰωάννου, τοῦ Διδυμοτείχου Ἰωάννου, τοῦ Κυφέλλων Κωνσταντίνου, τοῦ Βρύσεως Ἰωάννου καὶ τοῦ Βερροίας Λέοντος, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων.

Φυτεῖται μὲν Παῦλος, ἀρδεύει δὲ Ἀπολλῶς, θεὸς δὲ αὐξάνει, γράμματά φησί που τὰ ἱερά, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὴν τότε ἀρτιφύτευτον ἐκκλησίαν ἐδήλου ἡ τροπολογουμένη Παύλῳ φυτεία, ἡ δὲ ἀρδεΐα καὶ ἡ αὔξησης, τὰ νῦν δὲ ἀπαῖδον οὐδὲν, εἰ ταῦτα μετεγκεντρισθήσεται προσφυῶς πρὸς τὸ τοῦ λόγου δένδρον, ὅπερ ὁ παράδειτος τῆς παρού-

σης γραφῆς ὑποδείξει τῷ ἀκροατῇ ὡς θεατῇ· φυτεύει μὲν γὰρ κἀν-
ταῦθα φυτείαν πνευματικὴν ἀνὴρ εὐγενὴς τὸ γένος, τὸν τρόπον θεο-
φιλῆς, τὸ σῶμα περιφανὴς, περιφανέστερός τὴν ψυχὴν, ἀρδεύει δὲ
ταύτην ὁ φὺς ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς ἐκείνου φυτηκομίας διάδοχος, θεὸς
δ' ἄνωθεν ἐπισφραγίζει τὴν αὐξήσιν. καὶ φυτηκόμος μὲν ὁ μακαρι-
στός ἐκείνος Κομνηνὸς κῦρ Κωνσταντῖνος ὁ Μαλιασηνός, φυτεία δὲ
τῆς ἐκείνου σπουδῆς καὶ γνώμης ἀξία ἢ περὶ τὴν χώραν Δημητριά-
δος ἀνεγερθεῖσα παρ' ἐκείνου μονή, ἀρδεία δὲ ἡ παρὰ τοῦ περιπο-
θήτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, γνησίου
δ' ἐκείνου υἱοῦ, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος,
εὐγενεστάτου Κομνηνοῦ κῦρ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἐπιμέλεια
τῆς μονῆς καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσις. φθάνει μὲν γὰρ ὁ μακαρί-
της ἐκείνος περὶ τὴν χώραν, ὡς εἴρηται, Δημητριάδος θεῖον ναὸν δεί-
μασθαι ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Ὁξείας
Ἐπισκέψως, ἥτις τῆς Μακρινίτισης κατονομάζεται, καὶ τὰ περὶ τὸν
ναὸν εὖ μάλα καὶ, ὡς ἐχρῆν, πρὸς εὐπρέπειαν ἀπαρτίσαι, εὖ δὲ καὶ
εἰς ἀνδρῶν μοναστῶν καταγώγιον οὗτος αὐτὴν κατεσκεύασε, χρή-
ματα, κτήματα, πράγματα προσαφιερῶσας πλοῦσια πάντα, ὅθεν τοῖς
μοναχοῖς ἔσται διατροφή καὶ τοῦ τύπου σύστασις καὶ ἐπίδοσις· ἀλλ'
ἔστιν ἰδεῖν μὴ μόνον ἐν τούτοις προκεχωρηκὸς τὸ τούτου πρόθυμον,
ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς περὶ τινα σεβάσμιον ἐνεδείξατο ἄνδρα μοναχὸν τὸ
σχῆμα, μοναχὸν τὸν τρόπον, τὴν κλήσιν Ἰωάννης, ὃς ἔωθεν ἀφικό-
μενος πρὸς δυσμὰς καὶ ἀκριβῆ δοκιμασίαν τῆς αὐτοῦ παρασχόμενος
ἀρετῆς εἰς πνευματικὸν πατέρα τῷ μακαρίτῃ ἐκείνῳ γεγόνε Μαλια-
σηνῷ, καὶ ἐπεὶ ὁ μοναχὸς οὗτος χώρον ἐκείσῃ που κατεῖδε κοσμικῆς
συγχύσεως ἔρημον, πρὸς ψυχικὴν συντείνοντα τὴν ὠφέλειαν, ῥάσουςα
τῷ χώρῳ τὸ ὄνομα, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ εὐγενεστάτου Κομνη-
νοῦ κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἡσυχαστήριον αὐτὸς ἀνεγείρει,
ὁ δὲ Κομνηνὸς κῦρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνὸς τὰ πρὸς οἰκοδομὰς
ἀναλώματα καταβάλλει καὶ θεὸς τὴν τελείωσιν ἐπιχορηγεῖ, ὅθεν
πᾶν ἔργον εὐδοκίας ἐστὶν ἀγαθόν, ἐπεὶ γὰρ εἰς ἄνδρας προέκοψε
μονάζοντας δυοκαίδεκα τὸ ἡσυχαστήριον σπουδαῖς μὲν τοῦ μοναχοῦ,
τοῖς δὲ τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐ-
τοκράτορος εὐγενεστάτου Κομνηνοῦ, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον υἱοῦ τῆς
ἡμῶν μετριότητος, κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἀναλώμασι. καὶ

ἐπὶ τούτοις πρῶτον εἰς μαθητείαν αὐτοῦ τετύπωνε τὸν μοναχὸν Θεοδόσιον, ὥστε φέρειν τὰ τούτου δευτερεῖα. ἀπρόοπτον οὗτος θάνατον ὀνύσκει, καὶ ἡ προστασία τῶν ἀδελφῶν κατὰ τὴν τοῦ γέροντος ἐκλογὴν διαβαίνει πρὸς Θεοδόσιον, καὶ πρῶταται τούτου καὶ τοῦ ἡσυχαστηρίου κρατεῖ. ἀλλὰ μετὰ τὴν προστασίαν ὁ Θεοδόσιος βουλὴν βουλευεται κρείττονα καὶ φθάνει τοῦτο δὴ τὸ ἡσυχαστήριον μετὰ τοῦ ἀγριδίου αὐτοῦ, ὁ τοῦ Ζερβοῦ τῆς Καλῆς ἐπικέκληται, ὑπὸ τὴν ἐκείσε περιφανῇ μονὴν ἀναθεῖναι τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης διὰ γράμματος ἐγχαραχθέντος κατὰ λέξιν παρ' αὐτοῦ ὅτε γονικοῦ ὄντος τῷ Κομνηνῷ, καθὼς ὁ ἀπογράφους Ἀγγελος ἐγγράφως διομολογεῖ, καὶ τὴν σύστασιν εἰληχότων καὶ ἐκατέρων τῶν ἱερῶν φροντιστηρίων παρ' ἐκατέρων τοῦ υἱοῦ δηλαδὴ μετὰ τὸν πατέρα καὶ ὑπὸ μίαν τελούντων διοίκησιν τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος. ἐπεὶ δὲ καὶ ὑπέθετο τὸ ἡσυχαστήριον οὕτως ὁ Θεοδόσιος ἐν ἀσαλεύτῃ τῆς γνώμης, ὁ περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εὐγενέστατος Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, σιγίλλιον ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑποταγῇ λαμβάνει τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔτι δὲ καὶ ὑπόμνημα ταύτης εἰς ἀναφαίρετον δεσποτείαν τοῦ ἡσυχαστηρίου δι' ἐμπεδώσεως βάρους ἀφορισμοῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις σεπτὸν χρυσόβουλλον λόγον πορίζεται τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ὡς ἂν εἴη τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν τῆς Μακρινιτίσσης μονὴν ὡς τὰ λοιπὰ ταύτης μετόχια ἀμεταποίητον μέχρι παντός· ἐπεὶ δὲ τὴν σήμερον ἐκείθεν ἐκ τῆς τοῦ ἡσυχαστηρίου τῶν ἀδελφῶν ὁμηγύρεως εἰς τις μοναχὸς ἀφίκετο, (Ἀκάκιος τούτῳ τὸ ὄνομα), καὶ περὶ τοῦ ἡσυχαστηρίου ἐγκλησιν ἐποιεῖτο, ὡς γνώμης δίχα τοῦ λοιποῦ πληρώματος ὑπετέθη παρὰ τοῦ μοναχοῦ Θεοδοσίου τῇ τῆς Μακρινιτίσσης μονῇ, ὁ δὲ Θεοδόσιος ἦν καὶ οὗτος ἐκείθεν ἐλθὼν συμπαραιστάμενος τούτῳ καὶ στέργων τὰ πεπραγμένα αὐτοῦ, καθὼς ἐβεβαίου, ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἀρχιερέων στέργουσα τὰ τοῦ γράμματος, ἐπεὶ πολλαπλὴν ἐφευρίσκει τὴν ὠφέλειαν, τὴν ἀθάνατον δηλαδὴ μνήμην τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἰωάννου, τὴν πνευματικὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον διαγωγὴν τῶν ἐκείσε ἀδελφῶν καὶ τὴν τοῦ ἡσυχαστηρίου σύστασιν καὶ ἐπίδοσιν, ἡδύοκησεν εἶναι τὸ ἡσυχαστήριον ὑπὸ τὴν τῆς Μακρινιτίσσης μονὴν ὡς μετόχιον νῦν τε καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ οὐ παρὰ τοῦτο τοῖς ἐκείσε μοναχοῖς, ὡς λόγος εὐλόγος προτεθῇσεται,

ὅτι γνώμης αὐτῶν δίχα ὁ Θεοδόσιος εἰς μετόχιον ὑπεβίβασεν αὐτὸ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἡσυχαστήριον εἰς μετόχιον ἔσται τῇ πρωτοτύπῃ τῆς Μακρινιτίσσης μονῇ, τῶν ἐν τῷ ἡσυχαστηρίῳ μοναχῶν οἱ βουλούμενοι ἢ ἐν αὐτῷ τῷ ἡσυχαστηρίῳ τὸν ἀσκητικὸν διανύσαιεν δρόμον τῷ καθηγουμένῳ τῆς πρωτοτύπου μονῆς ὑποκείμενοι ἢ ἐν τῇ πρωτοτύπῃ τῆς μονῆς μεταχωρήσαιεν, εἴγε τοῦτο ἀρέσκον αὐτοῖς, ὅτι ἀπάρτι οὐκ ἔσται παρὰ τοῦτο ἕτερον, οὐδὲ μετατραπείη τὰ τῇ συνόδῳ δόξαντα, ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ
 ἔσθημα κεκρατηκότα ἀνέκαθεν, ἀλλ' οὐδ' εἰ μετὰμελόν ποτε σχοίη ὁ Θεοδόσιος ἐξ ὑποθήκης τινῶν, ὥστε τὸ ἡσυχαστήριον πειρᾶσθαι τῆς πρωτοτύπου διαχωρίσαι μονῆς· ἡ γὰρ τούτου ἐγγραφὴ φρικώδης ταῖς τῶν εὐσεβῶν ἀκοαῖς διὰ τὸ τῆς πράξεως ἰσχυρόν τε καὶ βέβαιον. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας

Finis deest.

Pasini, p. 338. Excissae sunt lineae tres.

XVIII. Sine anno, mense februario, ind. III.

Arsenius, episcopus Demetriadis, profitetur, monasterium Macrinittissae esse stauropegium.

Γράμμα τοῦ Δημητριάδος κυροῦ Ἀρσενίου πρὸς τὸν Κομνηνὸν κῆρ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνὸν καὶ κτήτορα πρῶτον.

Καρπὸς τὸ δένδρον, ὅθεν ἐξέφυ παρέστης . . . καὶ πράξις τὴν τεκοῦσαν ἤδη προαίρεσιν ὑπεσήμανε, κἄν μὲν ἀγαθὰ τὰ βλεπόμενα κακεῖνα πάντως τὰ μὴ φαινόμενα. ταῦτα δ' ἂν εἶεν πονηρὰ καὶ κατηγορούμενα τῆς αὐτῆς κακεῖνα πέφυκε τάξεως· χρηστὸν οὖν ἔργον καὶ λίαν θεοφιλὲς ἐργασάμενος ὁ περιφανὴς τὴν ἀρετὴν οὐχ ἤττον ἢ τὴν κατὰ κόσμον εὐγένειαν Κομνηνὸς κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Μαλιασηνός, ὁ ἐπ' ἀνεψιᾷ γαμβρὸς τοῦ κυροῦ Θεοδώρου Κομνηνοῦ τοῦ Ἀγγέλου, ἔδειξεν ἐντεῦθεν, οἷαν αὐχεῖ καλλίστην προαίρεσιν. τὸ δ' ἔργον δος ταύτην λέγω τὴν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Μακρινιτίσσης καὶ πρὸς τὴν πατριαρχικὴν ἐφορείαν ταύτην ἀναθεῖναι. ὡς γοῦν

ἤφατο προθύμως τοῦ ἔργου, συνεργὸν ἔλαβε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον ἐπίσκοπον Δημητριάδος, Ἀρσένιον μοναχόν, τὰς δαπάνας μὲν αὐτὸς καταβαλὼν, τὰς ἐξόδους, τὴν ὕλην ἅπασαν, ἐμοὶ δὲ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν οἰκοδομούντων καὶ τῶν ὑπηρετούντων ἐμπιστευσάμενος, εἰδὼς, ὡς ἔξει μὲν οὗτος τὸν μισθὸν παρὰ Θεοῦ ἐντελόμεσθον, προξενήσει δὲ καὶ ἡμῖν, οὐδὲ ἀδελφοὺς γνησίους στέργει τε καὶ ποθεῖ τὴν παρὰ Θεοῦ ἀναλόγως ἐν τοῖς τοιούτοις ἀντίδοσιν. εἶχε μὲν οὖν ταῦθ' οὕτως, ἀλλ' ἐδειλίασε φόβον ὁ πανευγενέστατος Κομνηνὸς καὶ φόβον ἀξιεπαίνετον· ἀναλογισάμενος γάρ, ὡς ἐπεὶ τοῦ τοιούτου ἔργου ἐπιστάτης ἐγὼ, μὴ πως μετὰ τὴν ἐμὴν ἀποβίωσιν ὁ μετ' ἐμὲ ἐπίσκοπος τῆσδε τῆς χώρας ὑπὸ τὴν οἰκείαν ἐξουσίαν ταύτην ποιήσεται τὴν μονὴν καὶ τῆς πατριαρχικῆς, ἵσως ἐφορείας ἀποστερήσῃ, ἐζήτησε τὴν ἐμὴν ταπεινότητα βεβαιώσασθαι τοῦτο δι' ἐνυπογράφου αὐτῆς γράμματος, μηδέποτε τοιουτοφδήτινι ἐπιχειρῆσαι κατὰ τῆσδε τῆς σεβασμίας μονῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μετ' αὐτὴν ὅσον ἔχει ἰσχύος ἐμποδίσαι καὶ ἀποτρέψαι τοῦ τοιούτου σκοποῦ. ὡς εὐλογον οὖν καὶ δικαίαν τὴν αἴτησιν τοῦ δηλωθέντος πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ γνοῦσα ἡ ταπεινότης ἡμῶν, μαρτύρεται τῷ τοιούτῳ διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς γραφῆς, μηδέποτε μετὰ θάνατον τούτου τοῖς τῆς ἐπισκοπῆς προνομίοις ὑποθεῖναι τὴν τοιαύτην μονήν· δεῖ γὰρ ἡμᾶς πρῶτον τὴν περὶ τούτου ποιῆσαι ἀσφάλειαν μὴ μέρος αὐτῆς, μὴ τι τῶν ἐκτὸς ἢ τῶν ἐντὸς τῶν πόρρω ἢ προσεχῶν, ἀλλὰ φυλάξαι ταύτην ἐλευθέραν, ὡς ἔχει μέχρι τῆς σήμερον, ἅτε τῇ πατριαρχικῇ μεγαλειότητι ὑποκειμένην καὶ παρ' ἐκείνης ἐφορευέσθαι καὶ ἐπισκέπτεσθαι μέλλουσαν, ὅθεν καὶ οἱ μετ' ἐμὲ τῆς Δημητριάδος θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι φυλάξουσιν τήνδε τὴν σεβασμίαν μονὴν ἐλευθέραν πάντῃ καὶ ἀκαταδούλωτον, καθὼς καὶ ἡ ἐμὴ ταπεινότης πεποίηκεν, ὑφορῳμένοι, ὡς εἰ ἕτερόν τι διαπράξαιεν, ὑποποιήσασθαι τὴν τοιαύτην βουληθέντες μονήν, ἔξουσιν ἐπὶ τούτῳ ἀντιδίκους ἐν τῷ μέλλοντι φοβερῷ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν δικαστηρίῳ τὸν τε πανευγενέστατον Κομνηνὸν κῆρ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνὸν καὶ τὴν ἐμὴν ταπεινότητα, ἔτι δὲ καὶ τὴν πατριαρχικὴν ἐνταῦθα δικαίαν καὶ εὐλογον ἀγανάκτησιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐτεγόνει καὶ ἡ παρούσα γραφὴ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ κυρῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Μαλιασηνῷ δι' ἀσφάλειαν. Μηνὶ φεβρουαρίου ἰνδ. τρίτης.

XIX. Sine anno, mense septembri, ind. III.

Sebastocrator Ioannes Comnenus Palaeologus confirmat monasterio Macrinittissae possessionem praedii domini Hilarionis in Almyro.

Γραφή τοῦ σεβαστοκράτορος κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, οὕτω δεσπότης τοῦ γαλανοῦτος.

Ἐπεὶ ἡ κατὰ τὸ μέρος τῆς Δημητριάδος διακειμένη σεβασμία μονὴ τῆς οὕτω πως ἐπονομαζομένης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Μακρινιτίσσης ἐκέκμητο ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμυροῦ μετόχιον τὸ ἐπονομαζόμενον τοῦ κυροῦ Ἰαρίωνος, ὅπερ δὴ μετόχιον προσεπιδέδωκε πρό τινος καιροῦ ὁ μακαρίτης ἐκείνος Κομνηνὸς ὁ Μαλιασηνὸς φυχικῆς αὐτοῦ ἔνεκεν σωτηρίας, ἔφθασε δὲ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τῆς ῥηθείσης μονῆς τὸ τοιοῦτον μετόχιον τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος πρὸ ὀλίγου παρὰ τῶν προαυθενόντων τὴν τοιαύτην χώραν δεσποτῶν διὰ τὸ ἔχειν ἀπεχθῶς ἐπὶ τῷ Μαλιασηνῷ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ δὴ μετοχίῳ τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος προσεπεκυρώθη καὶ γῇ χωραφιαία ὥσει μοδίων πεντακοσίων πᾶρά τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐκείνου καὶ κτήτορος, καὶ ἐδεήθησαν οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης ἀσκούμενοι μοναχοί, ὥς ἵνα καὶ αὐθις ἐπαναστραφῇ τὸ ῥηθὲν μετόχιον τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένοις κτήμασι πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονήν, τυχεῖν γραφῆς τῆς βασιλείας μου εἰς ἐπιστηριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν τῆς τοιαύτης πατριαρχικῆς μονῆς, τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἡ βασιλεῖα μου παρακελεύεται διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς γραφῆς, ὥς ἵνα καὶ αὐθις κατέχηται τὸ μετόχιον τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος παρὰ τῆς μονῆς τῆς Μακρινιτίσσης μετὰ καὶ πάντων τῶν προσκυρωθέντων αὐτῷ παρὰ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐκείνου καὶ κτήτορος, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς γῆς τῆς δοθείσης αὐτῇ τὸς παντάπασιν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ παντὸς δημοσιακοῦ φορολογήματος κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῷ παλαιγενῶν δικαιωμάτων τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης γραφῆς τῆς βασιλείας μου. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγέγονει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης καὶ ἡ παροῦσα γραφὴ τῆς βασιλείας μου δι' ἀσφάλειαν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. τρίτης.

Σεβαστοκράτωρ ὑπογέγραπαι κάτω
καὶ δοῦλος αὐτάδεξιός, ὡς ἔστιν ἔθους,
τοῦ κρατίστου καὶ κρατοῦντος Αὐσόνων.

XX. Sine anno, mense octobri, ind. II.

*Sebastocrator Ioannes Comnenus Palaeologus decernit, vicum Cyracalae Zerbi
restituendum esse monasterio Macrinitissae, ei olim donatum a Nicolao
Maliaseno.*

Γ ρ α φ ῆ τ ο ὦ α ὗ τ ο ὦ .

Ἐπεὶ τὸ χωρίον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Κυρακαλῆς τοῦ Ζερβοῦ
τὸ καὶ διακείμενον ἐν τῇ Ζαγορᾷ ἐν διαφέρον γονικόθεν τῷ οἰκείῳ
τῷ κραταίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ καὶ περιποθήτῳ
μοι γαμβρῷ κῦρ Νικολάῳ τῷ Μαλιασηνῷ καὶ ἀφιέρωσε τοῦτο αὐτὸς
ὡς κτήτωρ τῇ σεβασμῷ αὐτοῦ μονῇ τῇ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τῆς
ὑπεράγνου μου θεομήτορος Ὁξείας τῆς Ἐπισκέψεως, ἐπικεκλημένη
δὲ τοπικῶς Μακρινιτίσση, ἐδέχθη δὲ καὶ δέδωκα τοῦτο αὐτὸς τῷ
Ζωριάνῳ διὰ τινὰ κAIRIKH̄N περιπέτειαν, οἱ δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβα-
σμῷ μονῇ μοναχοὶ στερηθέντες τοῦ τοιοῦτου κτήματος οὐχ ὑπέμε-
νον τῇ στερήσει κάμνουν αὐτοῦ ὡς διὰ χρυσοβούλλου λόγου προσκυ-
νητοῦ τοῦ κραταίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τῇ κατ'
αὐτοὺς μονῇ ἐπιβραβευθέντος, ὅθεν καὶ κατέλαβον πρὸς με καὶ περὶ
τοῦ τοιοῦτου χώριον ἐξεῖπόν μοι, μὴ δεῖν οἰηθεῖς αὐτὸς καὶ ἐπὶ
τοῦτου στερεῖσθαι αὐτοὺς, ἀλλὰ κρίνας ἄξιον, ὅπερ ἔσχον ἐκ τῆς
ἐλεημοσύνης τοῦ κραταίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως
διὰ χρυσοβούλλου λόγου προσκυνητοῦ κεκτῆσθαι τοῦτο, παρακελεύο-
μαι διὰ τῆς παρουσίας μου γραφῆς, ἵνα καὶ αὐθις ἡ τοιαύτη σεβα-
σμῷ μονῇ ἐπιλάβηται τοῦ τοιοῦτου κτήματος καὶ κατέχῃ τοῦτο καὶ
νέμῃται, ὡς τὸ πρότερον, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτῇ
χρυσοβούλλου λόγου τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου
καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἅπασαν πρόσοδον ἀποφέρηται. ὡς ἂν ἐκτενέστερον
ὑπερεύχωνται οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ τοῦ κραταίῳ καὶ
ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως. ἐπὶ τούτῳ γὰρ γεγονυῖα ἡ πα-
ροῦσα μου γραφὴ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν
μηνὶ ὁκτωβρίῳ ἰνδ. δευτέρως.

Ἀπλούστερον νῦν ὑπογράφεται κάτω
 Παλαιολόγος Ἰωάννης καὶ μόνον
 καὶ δοῦλος ἀδελφός, ὡς εἰθισμένον
 ος ἀπάσης Ῥωμαίδος.

XXI. Sine anno, mense septembri, ind. XI.

*Despota Ioannes Comnenus Palaeologus donat monasterio Macrinittissae
 praedium S. Demetrii prope vicum Megalae.*

Γ ρ α φ ῆ τοῦ αὐτοῦ, δεσποτοῦ τυγχάνοντος.

Περιπόθητε γαμβρὲ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, πανσέβαστε λογιθέτα τοῦ δρόμου καὶ περιπόθητὲ μοι γαμβρὲ, κῆρ Βασίλειε Μετρητόπουλε. ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς πανυπεραγνοῦ μου θεομήτορος τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως, τῆς οὕτω πως ἐπικεκλημένης τῆς Μακρινιτίσσης ἀσκοῦντες μοναχοὶ ἀνήνεγκάν μοι, ὅτι εἶχον εἰς τὸ μετόχιον αὐτῶν τὴν Κριποῦς γῆν ἀρόσιμον, ἐξ ἧς ἐπορίζοντο τὰ πρὸς ζωὴν αὐτῶν, συνέβη δὲ ἀπὸ τῆς καταφοράς τοῦ ὕδατος καὶ ἔχυσε τὸ βάλλον καὶ τῶν προθύρων τοῦ τοιαύτου μονιδίου τοῦ καὶ μετοχίου τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπονομαζομένου, μὴ ἔχοντες οἱ μοναχοὶ ὅτι καὶ δράσειεν ἐδεήθησαν μου, ἵνα ἀντὶ τῆς τοιαύτης γῆς τῆς καταποθείσης ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν ἑτέρα ἀρόσιμος γῆ, ὅπως ἔχωσιν οἱ μοναχοὶ τὰ πρὸς ζωάρκειαν αὐτῶν, παρακαλεῖσθαι σοι διὰ τῆς παρούσης μου γραφῆς, ἵνα ἐπιδώσεις πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τὴν καὶ Ὁξείαν Ἐπίσκεψιν τῆς Μακρινιτίσσης τὸ μονίδιον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ μυροβλύτου Δημητρίου τὸ σύνεγγυς τοῦ χωρίου τῆς Μεγάλης, ἀμέτοχον δὲ ὃν ἀπὸ τοῦ τοιαύτου χωρίου ἔκπαλαι καὶ ἐς δεῦρο, ὃ δὴ μονίδιον καὶ προσκυρώθη οἰκείᾳ βουλῇ καὶ γνώμῃ καὶ προαιρέσει καὶ οἰκείῳ θελήματι παρὰ τοῦ κτήτορος ἐκείνου τοῦ μοναχοῦ κῆρ Διονυσίου εἰς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως ἔτι τῷ βίῳ περιόντος καὶ ἀποκαταστήσης τοῦ ἔχειν οἱ μοναχοὶ τοῦτο ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως ἔξω πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας καὶ ὀχλήσεως δημοσιακῆς. μὴ τινος τῶν ἀπάντων διατείοντος

ἢ παρενοχλοῦντος τοῖς μοναχοῖς ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ τούτου τὸ σύνολον, ἀλλ' εἰς κυρίαν δεσποτείαν καὶ αὐθεντίαν κατέχωσι τοῦτο οἱ μοναχοὶ ὥς οἱ μετόχιον αὐτῶν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ὅπως καὶ οἱ μοναχοὶ οὐ παύσωνται ὑπερέυχεσθαι τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως. ποιήσον οὖν, καθὼς σοι παρακελεύομαι ἀντιστρέφας τοῖς διαλεφθεῖσι μοναχοῖς τὴν παροῦσάν μου γραφὴν δι' ἀσφάλειαν, ἵνα τῇ ἐμφανείᾳ ταύτης ἀποπέμπωνται καὶ ἀποκρούωνται καὶ ἀποσκορακίζωνται οἱ βουλόμενοι πειρᾶν καὶ ἐνοχλεῖν καὶ διασειεῖν καὶ λέγειν τι πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγεγόνει καὶ ἡ παροῦσά μου γραφή καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς δι' ἀσφάλειαν μ η ν ἰ σ ε π τ ε β ρ ῖ ω ἰ ν δ .
ἐ ν δ ε κ α τ η ς .

Ὁ δεσπότης μὲν ὑπογέγραπται κάτω.

Πλὴν δοῦλος αὐτάδελφος.

Τοῦ καὶ κρατίστου καὶ κρατοῦντος Αὐσόνων.

Παλαιολόγου Μιχαὴλ βασιλέως.

XXII. Sine anno, mense augusto, ind. XI.

Despota Ioannes Comnenus Palaeologus praedium domini Hilarionis et alias possessiones, quas monasterium Macrinittissae tenet in Almyro, eximit de tributis.

Γ ρ α φ ῇ τ ο ῦ δ ε σ π ό τ ο υ Κο μ ν η ν ο ῦ τ ο ῦ Πα λ α ι ο λ ό γ ο υ .

Ἐπεὶ τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Δρόγγου διακειμένης, τῆς καὶ ἐκ βάθρων ἀνεγερθείσης παρὰ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ υἱοῦ ἐκείνου, τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τῆς βασιλείας μου κῆρ Νικολάου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ πρόσσεισι παλαιγενῇ δικαιοματα καὶ πατριαρχικά σιγίλλια διαλαμβάνοντα ἔχειν αὐτὴν τε καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μετόχια ἐλευθερίαν παντοίαν καὶ ἀνενοχλησίαν, ὣν ἔστιν ἐν καὶ ἡ παρὰ τοῦ τοιούτου κτήτορος προσκυρωθεῖσα μονή, ἡ ἐν τῷ Ἀλμυρῷ διακειμένη καὶ ἐπιλεγομένη τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος, οἱ δὲ δημοσιακῶς ἐνεργοῦντες τῷ τότε ὑπέθεντο τελεῖν ἐτησίως αὐτὴν μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐκεῖσε πτωχῶν καὶ ἀμπελουργῶν πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημοσίου ὑπέρπουρα εἶκοσι τρία δέμοιρον, ὡσαύτως δὴ ὑπέθεντο

καὶ ἑτερα ὑπέρπυρα δέκα εἰς τὰ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα αὐτῇ ἀμπέλια ἐν τῷ Ἀλμυρῷ τοῦ Μορίβορι τὰ εἰς τὴν Μαγούλαν μετὰ τῆς ἐκείσε ἐκκλησίας τοῦ σωτῆρος μου Χριστοῦ, ἅπερ δὴ καὶ ἐξεκόπησαν παρὰ τῶν δεσποτῶν ἐκείνων, τοῦ τε κυροῦ Μανουὴλ καὶ τοῦ κυροῦ Μιχαήλ, ἠβδόκησε δὲ ἀρτίως ὁ παντοκράτωρ θεός, γενέσθαι τὴν τοιαύτην χώραν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας αὐτοῦ βασιλείας, παρακαλεῖσθαι μένειν καὶ αὐθις ἀπαρασάλευτον τὴν τοιαύτην ἐκκοπὴν τῶν δηλωθέντων εἴκοσι τριῶν διμοίρου ὑπερπύρων τοῦ μετοχίου τῆς εἰρημένης μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος καὶ τῶν δέκα ὑπερπύρων τῶν δηλωθέντων ἀμπελίων, ὥστε εἶναι τοὺς μοναχοὺς ἀνενοχλήτους πάντῃ καὶ ἀταράχους παρὰ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου καὶ κατέχειν αὐτοὺς τὸ τοιοῦτον μετόχιον, ὡς τὸ πρότερον κατὰ τὴν προγενομένην αὐτοῖς ἡμετέραν σεβαστοκρατορικὴν γραφὴν, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ νῦν κεφαλατικέων τὴν τοιαύτην χώραν, περιπόθητος γαμβρός τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, πανσέβαστος λογοθέτης τοῦ δρόμου καὶ περιπόθητός μοι γαμβρός κῆρ Βασίλειος ὁ Μετρητόπουλος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν δημοσιακῶς ἐνεργήσοντες οὐκ ὀφείλουσιν ὅλως ὄχλησίν τινα παρeisάγειν τῇ εἰρημένῃ σεβασμῇ μονῇ ἕνεκα τῶν δηλωθέντων ὑπερπύρων, ἀλλ' ἔαν αὐτὴν ἀνενόχλητον πάντῃ καὶ ἀδιάσειστον καὶ ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς ἐπερχομένης τῇ χώρᾳ διανομῆς. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα γραφὴ εἰς παντελῇ ἐλευθερίαν αὐτῆς καὶ ἀνενοχλησίαν μὴ νὶ αὐ γ ο ὕ σ τ φ ἰ ν δ ι κ τ ι ῶ ν ο ς ἐ ν δ ε κ α τ η ς.

Pasini, p. 346.

XXIII. Sine anno, mense decembri, ind. XII.

Despota Ioannes Comnenus Palaeologus iubet monasterio Macrinitissa erediti vicum Capraenam.

Γ ρ α φ ῇ τ ο ὦ δ ε σ π ό τ ο υ Κ ο μ ν η ν ο ὦ τ ο ὦ Π α λ α ι ο λ ό γ ο υ .

Περιπόθητε γαμβρὲ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, πανσέβαστε λογοθέτα τοῦ δρόμου καὶ περιπόθητέ μοι γαμβρὲ, κῆρ Βασίλειε Μετρητόπουλε. παρακαλεῖσθαι σοι, ὡς ἂν πα-

ραδῶνται τῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Ὁθείας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσσης τὸ χωρίον τὴν Κάπραιναν μετὰ πάντων τῶν διαφερόντων τούτῳ δικαίων καὶ προνομίων, καθὼς κατεῖχε τοῦτο καὶ πρότερον καὶ ἐνέμετο ἀνενοχλήτως, τοῖς δὲ γε κατέχουσι τοῦτο Τζέκωσιν ἐπίδος ἐτέρωθι ἰσόποσον τοῦτου, ἤγουν τῷ Χριστοφόρῳ καὶ τῷ Παπανικολοπούλῳ· θέλημα γὰρ ἔχω κατέχεσθαι τοῦτο παρὰ τῆς μονῆς διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ ποιήσον οὕτω δι' ἀσφάλειαν ἀντιστρέφας τῇ μονῇ καὶ τὴν παροῦσάν μου γραφὴν. μ η ν ι δ ε κ ε μ β ρ ί ρ ι ν δ ι κ τ ι ῶ ν ο ς δ ω δ ε κ ᾱ τ η ς.

XXIV. Sine anno, mense maio, ind. XIII.

Despota Ioannes Comnenus Palaeologus statuit, ut vicus Capraena sit monasterii Macrinitissae.

Γ ρ α φ ῇ τ ο ὦ δ ε σ π ό τ ο υ Κ ο μ ν η ν ο ὦ τ ο ὦ Πα λ α ι ο λ ό γ ο υ.

Ἐπεὶ πρὸ καιροῦ δέδωκα διὰ γραφῆς μου πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὴν εἰς τὴν Δημητριάδα διακειμένην τῆς ὑπεραγίας μου δεσποίνης θεοτόκου τῆς Ὁθείας Ἐπισκέψεως καὶ ἐπονομαζομένης Μακρινιτίσσης τὸ ἐκείσε διακείμενον χωρίον τὴν Κάπραιναν, τὸ εἰς ὑπέρπυρα ποσοῦμενον πεντήκοντα, ὕστερον δὲ ἐξητήσατο τὸ τοιοῦτον χωρίον Χριστόφορος ὁ Τζέκων καὶ ἐγένετο αὐτῷ περὶ τοῦτου γραφὴ ἡμετέρα, παρακελεύομαι αὐτῷ διὰ τῆς παρούσης μου γραφῆς κατέχεσθαι τὸ τοιοῦτον χωρίον ψυχικῆς ἔνεκα σωτηρίας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως παρὰ τῆς δηλωθείσης μονῆς καὶ νέμεσθαι τοῦτο μετὰ πάντων τῶν διαφερόντων αὐτῷ δικαίων καὶ προνομίων καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποφέρεισθαι πρόσοδον ἐφ' ᾧ καὶ ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ περιπόθητός μοι ἐξάδελφος, ὁ δομέστικος κῆρ Ἀλέξιος ὁ Καβαλλάριος ὀφείλει παραδοῦναι τὸ δηλωθὲν χωρίον πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν. εἰς ἀσφάλειαν γοῦν ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα γραφὴ μ η ν ι μ ᾱ τ ῷ ι ν δ ι κ τ ι ῶ ν ο ς τ ρ ι σ κ α ι δ ε κ ᾱ τ η ς.

XXV. Sine anno, mense decembri, ind. XIV.

*Caesar Comnenus Strategopulus confirmat donationem praedii S. Demetrii,
factam monasterio Macrinitissae.*

Γ ρ α φ ῆ τοῦ καίσαρος Κομνηνοῦ τοῦ Στρατηγο-
πούλου.

Ἐπεὶ ὁ περιπόθητος αὐτάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὁ πανευτυχέστατος δεσπότης, προσή-
λωσε τὸ μονίδιον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ μυρο-
βλύτου Δημητρίου τὸ σύνεγγος τοῦ χωρίου μου τῆς Μεγάλης εἰς τὴν
μονὴν τῆς πανυπεράγνου καὶ θεομήτορος τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως
τῆς οὕτω πῶς ἐπικεκλημένης τῆς Μακρινιτίσσης· ἔγνωνκα γὰρ ἀκρι-
βῶς ὅτι καὶ ὁ ἐκ βάθρων ἀνεγείρας τὸ τοιοῦτον μονίδιον τοῦ μεγαλο-
μάρτυρος Δημητρίου εἰς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τῆς Ὁξείας Ἐπισκέ-
ψεως τῆς Μακρινιτίσσης προσήνεγκε τοῦτο, ὥπως κατέχωσι τοῦτο
εἰς μετόχιον αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο ἠθέλησε καὶ ὁ περιπόθητος αὐ-
τάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ὁ
πανευτυχέστατος δεσπότης καὶ διωρίσατο τῷ τότε κεφαλατικεῦοντι
ἐκεῖσε λογοθέτῃ τοῦ δρόμου τῷ Μετρητοπούλῳ, ὥπως ποιήσῃ πρὸς
τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Ὁξείας Ἐπισκέ-
ψεως τῆς Μακρινιτίσσης καὶ παραδοτικὸν γράμμα, ὥπως κατέχωσι
τὸ ἄνωθεν δηλούμενον μονίδιον εἰς μετόχιον ἕνεκα φυχικῆς σωτη-
ρίας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ νέ-
μονται τοῦτο μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ προνομίων, ἐδεή-
θησαν δὲ καὶ ἡμετέρου γράμματος εἰς πλείονα τούτων ἀσφάλειαν,
ὅθεν καὶ πεποίηκα πρὸς αὐτοὺς τὴν παροῦσαν ἡμετέραν γραφὴν καὶ
οὐκ ὀφείλει τις τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν κατὰ καιροὺς ἐκεῖσε
ἐνεργούντων τὸ κτῆμα μου, ἢ ἄλλος τις παρεμποδίσαι αὐτοῖς ἢ ἐνοχλή-
σαι ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ τούτων τῇ ἐμφανείᾳ τῆσδε τῆς γραφῆς
μου τῆς δοθείσης τῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου δι' ἀσφάλειαν.
μ. η. ν. ι. δ. ε. κ. ε. β. ρ. ι. ψ. ἰ. ν. δ. ι. δ'. Ὁ καῖσαρ ὑπέγραψεν ὡς δοῦλος κατο.

Καὶ θεῖος ἄμα χρηματίσας κατ' ἔθος τοῦ

XXVI. 6780—1271, mense septembri, ind. XV.

Incolae vici Dryanubaenae suscipiunt in se annuum tributum, quod solvebat fundus Michaëlis Archontitziis, donatus monasterio Novae Petrae, ut id immune sit.

[Ad acta privata haec praemittit conditor codicis:

Αἱ ἐκθέσεις τούτων προάγονται κατὰ τὴν τάξιν, οὐδὲν δὲ ὠή-
θημεν δεῖν καὶ τὰς σιγνογραφίας διεκτιθέσθαι καὶ τὰς τῶν μαρτύρων
ὑπογραφὰς περιττὸν εἶναι δόξαντες τοὺς ἐν τοῖς κυρίοις καταγεγραμ-
μένους κἀνταῦθα διεκτιθέσθαι, τὸ τῶν ὑποθέσεων δὲ μόνον διὰ παν-
τὸς αὐταῖς λέξεσι διεγχαράξαι. δύνανται γάρ τὸ ἀληθὲς τε καὶ βέ-
βαιον παρασχεῖν καὶ ἐξ ἑαυτῶν μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ταῦτα τὸ ἐδ-
ραῖον καὶ ἀσφαλὲς προσειλήφασιν.]

Ἡ καταθετικὴ ἐνυπόγραφος γραφὴ τῶν Δρυανου-
βαινιτῶν.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος. ἡμεῖς οἱ ἅπαντες ἔποικοι τοῦ χωρίου τῆς Δρυανουβαίνης κοινῇ
βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὰς οἰ-
κείας σιγνογραφίας πονησάμενοι τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλη-
τον καταθετικὸν ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποι-
οῦμεν σὺν τοῖς παντοδαίοις κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν, ἐκου-
σίως καὶ ἀβιάστως καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐ-
τοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ ἀρχοντι-
κῆς καταδυναστείας, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῃ προ-
θέσει καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελή-
σεως πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόθη-
τον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως,
Ἄγγελον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνὸν κῆρ Νικόλαον καὶ περιπόθητον
σύμβιον σου καὶ περιπόθητον ἀνεψιᾶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν
αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Κομνηνὴν τὴν Παλαιολογίναν κυ-
ρὰν Ἄνναν τὴν Μαλιασηνὴν, τὴν καὶ κτητόρισαν χρηματίζουσαν
τῆς εὐαγεστάτης πατριαρχικῆς γυναικείας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τι-
μωμένης τοῦ τιμίου πανενδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ δι' ὁμῶν
πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα τῆς τριαύτης μονῆς, καθὼς δηλω-

θήσεται. καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθέντες προεθυμήθητε οἱ ἀναγεγραμμένοι πανευγενέστατοι ὁμοῦργοι ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγεί-
 ραι ἐν τῷ θέματι τοῦ χωρίου ἡμῶν τῆς Δρυανουβαίνης, τοποθεσία
 δὲ τοῦ Ἀρχοντίτζη, γυναικείαν πατριαρχικὴν μονὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ
 τιμίου Πανενδόξου προφήτου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ἥτις σὺν
 θεῷ μέλλει γενέσθαι καὶ πολλῶν ψυχῶν φροντιστήριον, ἡμελήσατε
 δὲ ἐξωνήσασθαι καὶ τὴν ὅλην στάσιν τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαήλ, τὴν
 πρὸ πολλῶν ἤδη ἐνιαυτῶν παρ' αὐτοῦ νεμομένην λόγῳ τῆς τοιαύτης
 μονῆς μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν ἀρχαίων καὶ δικαίων προνο-
 μίων αὐτῆς, καθὰ καὶ ἐν τῷ πρατηρίῳ ἐγγράφῳ τῷ παρὰ τοῦ Ἀρ-
 χοντίτζη Μιχαήλ γεγονότι σαφέστερον δηλοῦνται, προσέκειτο δὲ τῇ
 δηλωθείσῃ στάσει ἐτήσιον τέλος νομίσματα ὑπέρπυρα δύο καὶ κοκ-
 κία ὀκτώ καὶ ἐπεὶ ἔμελλεν ἡ τοιαύτη ἅπασα στάσις ἀφιερωθῆναι
 τῷ θεῷ παρ' ὑμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων καὶ εἰδότες, ὥς
 τὸ ἅπαξ ἀφιερωθὲν τῷ θεῷ οὐ δουλοῦται, ἔνεκεν τούτου διεκρί-
 θημεν καὶ ἡμεῖς πάντες οἱ ἀναγεγραμμένοι ἔποικοι τῆς Δρυα-
 νουβαίνης, ὥς τὸ ἐπικείμενον τῇ διαληφθείσῃ στάσει ἐτήσιον
 τέλος, δηλονότι τὰ δύο τρίτον ὑπέρπυρα μὴ ἐπικεῖσθαι καὶ τῇ
 μονῇ, ἀλλὰ ἀτελῇ πάντῃ καὶ ἀκαταδούλωτον δεσπόζεσθαι τε καὶ
 νέμεσθαι παρὰ τῆς μονῆς τὴν τοιαύτην ἅπασαν στάσιν· τοῦτο γοῦν
 οὕτω ποιῆσαι διανοηθέντες καὶ ἐγγράφως τὴν τοιαύτην ἡμῶν ἀγαθὴν
 βουλὴν προεθυμήθημεν ἐκτελέσαι καὶ ἰδοὺ διὰ τῆς παρούσης ἐκου-
 σίου καὶ ἀμεταμελήτου καταθετικῆς ἡμῶν γραφῆς ἀναδεχόμεθα τὸ
 δηλωθὲν ἐτήσιον τέλος καὶ προστιθέμεθα τοῦτο τοῖς ἡμετέροις ἐτη-
 σίοις ἀκροστίχοις, ὥς καὶ τοῦτο τελείσθαι παρ' ἡμῶν ἀναλόγως κατὰ
 τὴν ἐκάστου ἰσχὺν καὶ τὴν μονὴν ἀνενόχλητον διατηρεῖσθαι ἔνεκεν
 τῆς δόσεως τοῦ ἐτησίου τέλους καὶ βάρους, ἡγουν τῶν δύο τρίτον
 ὑπερπύρων τὸ μὲν χάριν ψυχικῆς σωτηρίας ἡμῶν, τὸ δὲ διὰ τὴν
 κατὰ θεὸν ἀγάπην, ἣν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ἡμῶν κεκτῆμεθα πρὸς
 ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ κυβερνή-
 σεως καὶ εὐεργεσίας, ἣν καθ' ἐκάστην ἔχομεν ἀφ' ὑμῶν καὶ οὐδέ-
 ποτε τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἢ τις τῶν παντοίων
 κληρονόμων καὶ διακατόχων ἡμῶν τολμήσειεν ἀπιδεῖν εἰς ἀναίρεσιν
 τοῦ παρόντος καταθετικοῦ ἐγγράφου ἡμῶν μερικῶς ἢ καθόλου, εἰ
 μὴ βούλεται τὰς ἀρχὰς ἐπιστάσασθαι τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων

θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἀνάθεμα ἐκ κυρίου θεοῦ προσ-
κληρώσασθαι. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες καὶ κατα-
τεθέντες καὶ τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον καταθετικὸν ἐνυ-
πόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζό-
γους ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθό-
λου, μὴ μόνον, ἵνα μὴ εἰσακουόμεθα, καὶ εἴ τι ἂν καὶ λέγειν
ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθισόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ
πρὸς τὴν πολλάκις ῥηθεῖσαν μονὴν νομίσματα ὑπέρπυρα λίτραι μίαν,
ἀλλὰ καὶ τὰς ἄνωθεν δηλουμένας ἀρὰς ἐπισπασόμεθα. ἐπεὶ δὲ τα-
βουλλαρίου ἀμοιρεῖ ἡ χώρα ὅπασα τῆς Δημητριάδος, διὰ παρακλή-
σεως ἡμῶν πάντων ἐγράφη τὸ παρὸν ὕφος διὰ χειρὸς τοῦ πανιερω-
τάτου ἀρχιερέως ἡμῶν Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου,
κυροῦ Μιχαήλ, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος πεντε-
καιδεκάτης ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ
ὕδοηκοστῷ.

Αὕτη καὶ ἡ καταθετικὴ ἔγγραφος καὶ ἐνυπόγραφος γραφὴ τῶν
Δρουανουβανιτῶν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου
τῆς Νέας Πέτρας.

Pasini, pag. 344.

XXVII. 6780—1271, mense septembri, ind. XV.

Zoë, filia Stephani Syropuli, vendit monasterio Novae Petrae possessiones suas.

Τὸ πρᾶτ' ἱερίον γράμμα Ζωῆς τῆς Συροπουλίνης.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος. Ζωὴ ἡ θυγάτηρ μὲν τοῦ ἀποικορμένου ἐκείνου Στεφάνου τοῦ
Συροπούλου, γυνὴ δὲ χρηματίσασα τοῦ ἀποβεβιωκότος ἐκείνου Ἰωάν-
νου τοῦ Μελαχρηνοῦ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τύπον τοῦ ζω-
φόρου σταυροῦ οἰκείᾳ χειρὶ ἐντυπωσαμένη τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ
ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς καὶ ἀπλανοῦς καὶ ἀρραδιούργου διαπρά-
σεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον μου τίθημι καὶ ποιῶ σὺν παντὶ τῷ γένει
καὶ μέρει μου καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις μου ἐκου-
σίως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐ-
τοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ χλεύης

ἢ βίας ἢ ἔρραδιουργημένου σκοποῦ ἢ συναρπαγῆς ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, σὺν προθυμίᾳ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῃ προθέσει καὶ μετὰ μεριμνημένου καὶ ἡκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκραισιωτάτης τῆς σταθιμότητος ἀποβαλλομένη καὶ ἀποταττομένη ἐκ συμφώνου μου ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πᾶσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτεῖαν καὶ ἀγροικίαν καὶ γυναικειαν ἀσθένειαν καὶ ἀπάτην τὴν τοῦ τοῦ νόμου καὶ φάκτου ἄγνοιαν, τὸ βελιάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξὶ προσβοηθοῦν τὴν μετὰ διειτίαν ἐπερώτησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετᾶμελον καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετᾶμελῳ μετᾶμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην μοι ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἐρηραιομένου καὶ ἀκραδάντου πρατηρίου ἐνυπογράφου ἐγγράφου μου πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε πανευγενέστατον Ἀγγελον Κομνηνὸν, κῦρ Νικόλαον τὸν Μαλιασηνὸν, τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ τὴν περιπόθητον σύμβιον σου καὶ περιπόθητον ἀνεψιὰν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τὴν Κομνηνὴν Δούκαιναν Παλαιολογίαν κορὰν Ἀνναν τὴν Μαλιασηνὴν, τὴν καὶ κτητόρισαν χρηματίζουσαν τῆς παρ' ὑμῶν σὺν θεῷ ἀνεγερθησομένης εὐαγεστάτης πατριαρχικῆς γυναικειᾶς μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ τι τοῦ πανενδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς Νέας Πέτρας καὶ δι' ὑμῶν τῶν ὁμοζύγων πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν πατριαρχικὴν γυναικειαν μονὴν τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς παρακατιῶν ὁ λόγος δηλώσει σαφέστερον· καὶ γὰρ ἐπειδὴ μονογενῆς καὶ πτωχῇ καὶ ἐξητονημένῃ καὶ ἅπαις κατελείφθην καὶ μὴ ἔχουσα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν, ὥς καὶ αὐτῆς τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ὑστερουμένη, ἔγων δὲ καὶ εἶδον ὥς ὅτι σὺ ἡ πανευγενεστάτη Κομνηνὴ Δούκαινα Παλαιολογίνα ἡ Μαλιασηνὴ κορὰ Ἀννα ὁδηγηθεῖσα ἐκ θεοῦ ἡβουλήθης ἐκ βάθρων αὐτῶν φροντιστήριον γυναικειᾶς πατριαρχικῆς μονῆς ἀνεγεῖραι εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ὃ δὴ καὶ σὺν θεῷ δι' ὀλίγου μέλλεις ἀπαρτίσαι, κατέφυγον εἰς τὴν κηδεμονίαν καὶ ἐπικουρίαν τῆς ἀντιλήψεώς σου μετὰ παρακλήσεως ὅτι πολλῆς καὶ ἐδεήθην τῆς φιλοχρίστου σου ψυχῆς ὥς ἐξωνήσασθαι ἐπὶ παντελεῖ διαπράξει τὴν πᾶσαν καὶ παντοίαν μου στήναι τὴν γονικόθεν μοι

διαφέρουσιν μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν ἀρχαίων καὶ δικαίων
 προνομίων αὐτῆς, καθὼς καὶ παρ' ἐμοῦ νέμεται τε καὶ δεσπόζεται,
 τὴν ἐν τῷ θέματι τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένην, ἣτις δὴ στάσις
 κέκτῃται ἀμπελῶνα μετὰ τοῦ σύγγενος αὐτῷ ἀμπελοχωραφίου, περι-
 βολίου καὶ ἕτερα τρία χωράφια τμήματα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Πα-
 λατίων καὶ ἕτερον χωράφιον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πλατέος Λίδου
 καὶ ἕτερα δύο ἀμπελίτζα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Δρυανουβαίνης πλη-
 σίον τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως καὶ ἐξάρχου κυρ Βασιλείου τοῦ Βα-
 ρυβαστάκτου καὶ τῆς Κορμοκοπαίνης καὶ δένδρον συκαμινέαν πλη-
 σίον τοῦ Σκαρπαγγέλου καὶ οἰκήματα δύο, ἐν οἷς τὴν καταμονὴν
 ποιῶμαι, ἔχοντα ἔσωθεν καρούτια καὶ βάρνα· κοινολογῶσάμενοι γοῦν
 μετὰ τῆς ἀντιλήψεώς σου περὶ τοῦ τιμήματος τῆς δηλωθείσης ὅλης
 μου στάσεως, περιστήσαμεν τὸ ὅλον τίμημα ἐξ ἀρεσκείας μου τῆς
 ἀναγεγραμμένης Ζωῆς εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα πέντε, τὸ δ' ὑπέρ-
 πλεον τούτων, εἰ καὶ κατὰ πολὺ τὸ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον ὑπερ-
 βαίνει, ἀποχαρίζομαί σοι τοῦτο ἀπλῶ καὶ ἀμεταμελήτῃ τῷ τρόπῳ
 κἂν ὅσον ἄρα καὶ ἔστιν, ἐπεὶ περ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεῖσα κατεδέξω καὶ
 ὑπεσχέθης μοι μετὰ τὴν ἀπάρτισιν τῆς δηλωθείσης σου ἀγίας μονῆς
 τοῦ Προδρόμου εἰσάξει με ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἄνευ τινὸς δόσεως
 καὶ προσενέξεως καὶ ἀποκείραι με ἐν αὐτῇ καὶ ἔχειν με τὸ ἅπαν
 μου ἀδελφάτον, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι μοναχαὶ τῆς τοιαύτης
 μονῆς, δι' ὅλης μου τῆς βιοτῆς· εἰ δέ γε καὶ πρὸ τῆς παντελοῦς
 ἀπαρτίσεως ταύτης συμβῇ μοι τὸ τοῦ θανάτου κοινὸν χρέος, μέλλω
 ἀποκαρῆναι καὶ κηδευθῆναι καὶ ἐνταφιασθῆναι καὶ μνημονευθῆναι
 διὰ παντοίας ἐξόδου τῆς ἀντιλήψεώς σου. ἃ δὴ νομίσματα ὑπέρπυρα
 πέντε καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πανευγενεσιτάτου Κορνηνοῦ, τοῦ περι-
 ποθήτου συζύγου σου, δεξαμένη εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἀληθῶς καὶ
 δίχα ἀναγκυρίας οἰασθήτινος ἐνώπιον τῶν ὑπογραφάντων καὶ σιγνο-
 γραφησάντων κάτωθεν μαρτύρων, παραδέδωκα καὶ ἐγὼ ἀπεντεῦθεν
 καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον τὴν διηγορευμένην ὅλην μου στάσιν, καθὼς
 ἀνωτέρω ὀνομαστὶ δεδήλωται, ἣν δὴ ὅλην στάσιν καὶ καθέξετε σὺν
 τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς κατὰ τελείαν νομὴν καὶ δεσποτείαν
 ἀτελῇ πάντῃ καὶ ἐλευθέραν καὶ ἄνευ τινὸς δόσεως, τέλους καὶ βάρ-
 ρους, ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ ἀδιασειστως. εἰ δέ τις τῶν καθ' αἷμά
 μοι προσγενῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν πόρρωθεν ἢ καὶ τῶν ἀλλοτριῶν

ποτέ τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων τολμήσει διασεῖσαι ἢ παρενοχλῆσαι τὴν δηλωθεῖσαν εὐαγεστάτην μονὴν ἐπὶ τῇ διαλειφθείσῃ στάσει μερικῶς ἢ καθόλου μὴ μόνον τὰς ἀρὰς ἐπισπάζεται τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐμοῦ λόγους ὑφέξει ἐν τῷ πανδήμῳ καὶ ἀδεκάστῳ βήματι ὑπηνίκα τῶν ἀνθρώπων καὶ λόγοι καὶ πράξεις εὐθύνονται, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθῆσεται πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς, νομίσματα ὑπέρπυρα λίτραν μίαν καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον πρὸς τῷ καὶ αὐθις ἐρρῶσθαι τὸ παρὸν πρατήριον μετὰ καὶ τὴν τοῦ προστίμου καταβολήν, τοῦ ὕφους γραφέντος διὰ παρακλήσεως τῶν ἀμφοτέρων μερῶν διὰ χειρὸς τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου, κυροῦ Μιχαήλ, διὰ τὸ μὴ εἶναι ταβουλλάριον ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτικῶνος πεντεκαδεκάτης ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑκτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ.

Καὶ τοῦτο γράμμα πρατήριον Ζωῆς τῆς δηλωθείσης, γεγονός πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

Pasini, p. 347.

XXVIII. 6780—1271, mense septembri, ind XV.

Michaël Archontitzes vendit monasterio Novae Petrae possessionem suam.

Τὸ πρατήριον γράμμα τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαήλ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνυόματος. Μιχαήλ ὁ Ἀρχοντίτζης καὶ Μαρία ἡ τοῦτου σύμβιος, ἔτι δὲ καὶ ἡμεῖς αἱ γνήσιοι τούτων παῖδες ἀμφοτέροι κοινῇ γνώμῃ, βουλή τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τύπους τοῦ τιμίου καὶ ζωηφόρου σταυροῦ οἰκειαῖς χερσὶν ἐγχαράξαντες τὸ παρὸν τῆς καθαρᾶς, φανεράς, εἰλικρινοῦς καὶ ἀπλανοῦς διαπράξεως ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον καὶ οἰκειοθελές ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν ἐκουσίως καὶ ἀβίαστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ Χλεύης ἢ ἀπάτης ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, σὺν προ-

θυμία δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, δλοψύχῳ προθέσει καὶ μετὰ μεμεριμνημένου καὶ ἡκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκεραιότητος τῆς σταθιρότητος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πᾶσαν καὶ παντοίαν ιδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετᾶμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἡμῖν ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἐρηρυσμένου καὶ ἀκραδάντου ἐνυπογράφου ἡμῶν πρὸς σέ, τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν Ἀγγελον, κῆρ Νικόλαον τὸν Μαλιασηνὸν καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὴν περιπόθητον σύμβιον σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψίαν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιογίναν τὴν πανευγενεστάτην Κομνηνὴν κυρὰν Ἀνναν τὴν Μαλιασηνὴν καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ὅλον γένος καὶ μέρος καὶ αὐτοὺς τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν παρ' ὑμῶν ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθησομένην μονὴν τοῦ τιμίου πανενδόξου προφήτου Προδρόμου δηλονότι τῆς Νέας Πέτρας, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὀδηγηθέντες οἱ ἀναγεγραμμένοι πανευγενέστατοι ὁμόζυγοι προεκρίνατε καὶ ἐβουλήθητε ἕνεκεν ψυχικῆς ὑμῶν σωτηρίας καὶ μνημοσύνου διηνεκοῦς καὶ διακωνίζοντος τῶν ἀοιδίμων καὶ τρισμακαριωτάτων καὶ εὐγενεστάτων γεννητόρων ὑμῶν ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρειν ταύτην τὴν μονὴν εἰς δοξολογίαν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ θέματι τῆς Δρυανουβαίνης, ἡρέθητε δὲ ἀνεγείρειν ταύτην ἐν τῷ τοπίῳ τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Ἀρχοντίτζη διὰ τὸ φιλήσυχον καὶ πάντῃ ἀναχωρητικὸν τοῦ τόπου, ἵνα μὴ σκινδαλμὸς γίνηται ταῖς μοναχαῖς ταῖς μελλούσαις ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ κατοικῆσαι, εὗρατε δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀναγεγραμμένους ὁμοζύγους νεμομένους πρὸ ἐνιαυτῶν ἤδη πολλῶν τὴν τοῦ δηλωθέντος τοπίου στάσιν τὴν καὶ ὀνομαζομένην τοῦ Ἀρχοντίτζη, ἐξ ἧς εὐδὲ τὴν τυχοῦσαν συνεισφορὰν εἴχομεν (ἀπρόσοδον γὰρ πάντῃ καὶ ἀτημέλητον ἦν), εἰ μὴ καὶ μόνον εἰς κάθισιν ἡμῶν χρηματίζουσιν, οὐκ ἠθελήσατε ταύτην κατακρατῆσαι ὥς κύριοι καὶ δεσπῆται ἡμῶν, ἐπεὶ καὶ ἀπεχαρίσθη ὑμῖν παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἡ ἅπασα χώρα τῆς Δρυανουβαίνης, ὥς γονικόθεν σοὶ διαφέρουσα τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ ἄλλ' ὥς φύσει δικαιοτάτοι καὶ φιλόχριστοι ὄντες ἠθελήσατε

ὥς ἀλλότριαι καὶ παρεπίδημοι ἀφ' ἡμῶν ἐξωνήσασθαι ταύτην. ἰδόν-
 τεσ οὖν καὶ ἡμεῖς τὴν εὐδιάκριτον καὶ ἐλεήμονα καὶ ἀγαθὴν γνώμην
 καὶ προαίρεσιν ὑμῶν καὶ ὅτι ἐπεὶ ἀνεγέρσει θείας καὶ σεβασμίας
 μονῆς προεκρίθητε τὴν δηλωθεῖσαν στάσιν ἡμῶν ἐξωνήσασθαι, παρ-
 ενθὺς καὶ ἐκ πρώτης ὑμῶν ἐρωτήσεως συνήλθομεν τῷ θελήματι
 ὑμῶν ἐνώπιον καὶ τῶν κριτῶν ὧν ἐποίκων τῆς Δρυανουβαίνης,
 ἱερωμένων τε, μοναζόντων καὶ λαϊκῶν καὶ ὅπερ ἂν ἡμεῖς μετὰ πολλῆς
 τῆς σκέψεως καὶ συντηρήσεως ἐξητήσαμεν ἀφ' ὑμῶν χάριν παντελοῦς
 διαπράξεως τῆς τοιαύτης ὅλης ἡμῶν στάσεως, δηλονότι νομίσματα
 ὑπέρπυρα δώδεκα, ἐξενεγκόντες παραντίκα ἀπὸ τοῦ κιβωτίου ὑμῶν
 δεδώκατε ἡμῖν τὰ τοιαῦτα δώδεκα νομίσματα ὑπέρπυρα σῶα καὶ
 ἀνελλιπῇ ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναργυρίας οἰασδῆτινος ἐνώπιον καὶ τοῦ
 ἱερωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ Δημητριάδος καὶ
 Ἀλμυροῦ, κυροῦ Μιχαήλ, καὶ πάντων τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων δι'
 ὑπογραφῶν καὶ συγνογραφῶν αὐτῶν βεβαιῶσαι τὸ παρὸν ἡμῶν ἐνυ-
 πόγραφον ἔγγραφον, ἃ δὴ δώδεκα ὑπέρπυρα καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν
 τοῦ, τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ, εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας λαβόν-
 τεσ κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον, ὥς δεδήλωται, παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς
 ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους
 ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὸ ὅλον μέρος καὶ γένος ὑμῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς
 παντοίους κληρονόμους καὶ διαδόχους ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν παρ' ὑμῶν
 σὺν θεῷ ἀνεγερθησομένην μονὴν τοῦ Προδρόμου τὴν πᾶσαν καὶ παν-
 τοίαν στάσιν ἡμῶν τὴν τοῦ Ἀρχοντίτζη ἀτελῇ πάντα καὶ ἐλευθέραν
 καὶ χωρὶς τινος τέλους καὶ δόσεως μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν
 ἀρχαίων καὶ δικαίων καὶ διονομίων αὐτῆς, ἥγουν γῆς ὕρεινης, πε-
 δεινῆς, νομαδιαίας, νομῆς ὕδατος τοῦ μύλου, ἀροσίμου γῆς, δένδρων
 ἡπωροφόρων καὶ ἀμπελῶνος ὁλιγοστοῦ ἀτμημελήτου καὶ ἐτέρων παν-
 τοίων δικαίων τῶν διαφερόντων ἐξ ἀρχῆθεν τῇ τοιαύτῃ στάσει, ἣν
 δὴ στάσιν καὶ ὀφείλετε κατέχειν οἱ πανευγενέστατοι ὁμόζυγοι σὺν
 τοῖς παντοίοις κληρονόμοις ὑμῶν καὶ σὺν τῷ μέρει τῆς ῥηθείσης
 μονῆς τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἀτελῇ πάντα καὶ ἐλευθέραν
 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιίσταται, κυ-
 ρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως, ἡμεῖς δὲ οἱ ἀναγεγραμμένοι
 ὁμόζυγοι σὺν τοῖς παισὶν ἡμῶν καὶ τοῖς παντοίοις κληρονόμοις καὶ
 διαδόχοις ἡμῶν ὀφείλομεν εἶναι ξένοι καὶ ἀλλότριαι τῆς νομῆς καὶ

δεσποτείας τῆς δηλωθείσης ὅλης στάσεως καὶ οὐδεὶς τοῦ παντός γένους καὶ μέρους ἡμῶν ἢ ἀλλότριος ἢ αὐτόχθων ποτὲ τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων τολμήσει διασεῖσαι ἢ πανενοχλῆσαι τὸ μέρος ὑμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων ἢ τὴν πολλάκις διαληφθεῖσαν μονὴν τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἐπὶ τῇ νομῇ καὶ κατοχῇ τῆς δηλωθείσης ὅλης στάσεως, εἰ μὴ βούλεται τὰς ἀρὰς ἐπισπάσασθαι τῶν τριακοσίων δεκάδεκα ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὴν τοῦ Ἰούδα ἀγχόνην ἀποκληρώσασθαι. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες, ὥς καὶ τὰ δώδεκα ὑπέρπυρα λαβόντες καὶ τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον ἔγγραφον, πρατήριον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου, μὴ μόνον, ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα, κἄν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθυσόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὴν μονὴν νομίσματα ὑπέρπυρα ἑκατὸν καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον, τοῦ ὕφους γραφέντος προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς τοῦ τιμωτάτου χαριυφύλακος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Δημητριάδος μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. πεντεκαίδεκάτης ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσι[οστῷ ὀγδοηκοστῷ] λιτρᾶς οἱ ἐπιγνη[σίαις θυγατράσι] γαμβροὶ χρηματίζοντες τῶν ἀναγεγραμμένων ὁμοζύγων ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὰς οἰκείας σιγνογραφίας ποιησάμενοι, καταδεχόμεθα καὶ κατατιθέμεθα καὶ στέργομεν καὶ ἐπικυροῦμεν σὺν τοῖς παντοίοις κληρονόμοις ἡμῶν τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον, ὥς τῇ οἰκείᾳ θελήσει καὶ βουλῇ τῇ ἡμετέρᾳ γεγονός, τῆς παρούσης προσθήκης ἰσχυρούσης τῷ ἀνωτέρῳ προστίμῳ. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις.

Οὕτως ἔχει καὶ τὸ τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαὴλ πρατήριον τὸ πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου

XXIX. 6780—1271, mense novembri, ind. XV.

Michaël Martinus et familia eius vendunt Nicolao Comneno Maliaseno vineam in Belestino.

Πρατήριον Μιχαήλ τοῦ Μαρτίνου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μιχαὴλ ὁ Μαρτίνος καὶ Ἄννα ἡ τούτου σύζυγος καὶ Εἰρήνη καὶ

Ἑλένη, αἱ γνήσιαι θυγατέρες αὐτῶν κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τύπους τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντυπώσαντες τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς διαπράξεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν ἐκουσίως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ βίας ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὁλοφύχῃ προθέσει καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι κοινῶς μὲν οἱ ὁμόζυγοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως πᾶσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν, ἰδικῶς δὲ ἐγὼ ἡ Ἄννα ἀποβάλλομαι πᾶσαν καὶ παντοίαν γυναικεῖαν ἀσθένειαν καὶ ἀπάτην, τὴν μετὰ διετείαν ἐπερωτήσιν καὶ αὐτὸ τὸ βελλιάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξὶ προσβοηθοῦν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνὸν καὶ τὴν περιπόθητον σύζυγόν σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψιὰν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιολογίαν κυρὰν Ἄνναν Κομνηνὴν τὴν Μαλιασηνὴν καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἀνεγερθησομένην σεβασμίαν μονὴν πατριαρχικὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας καὶ πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἄγαν στενοχωρίας καὶ πτωχείας ἡμῶν τῆς προσγενομένης ἡμῖν ἐκ τῆς πολυχρονίου κοσμικῆς σιτοδείας κατηντήσαμεν εἰς παντελὴ ἀπορίαν ὥς καὶ αὐτῆς τῆς ἀνάγκαιας τροφῆς ὑστερεῖσθαι, κἀντεῦθεν κινδυνεύομεν λιμαγχονηθῆναι σὺν τοῖς ἀνηλίοις παισὶν ἡμῶν, διέγνωμεν ὥς ἐπὶ παντελεῖ διαπράσσει ἐκποιήσασθαι τὸ γονικόν μου τῆς Ἄννης ἀμπέλιον τὸ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου διακείμενον τὸ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναρέαν μίαν ἀλμυρωτικὴν, τὸ πλησίον Νικολάου τοῦ Βάρδα, τοῦ ἐμοῦ μὲν τοῦ Μιχαὴλ γυναικαδέλφου, ἐμοῦ δὲ τῆς Ἄννης ἀδταδέλφου καὶ πλησίον τοῦ Τριακονταφύλλου, κρεῖσσον ἡγησαμένης μου τῆς Ἄννης ἐκποιήσασθαι τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον ἐπὶ διαπράσει παντελεῖ καὶ διὰ τοῦ τιμῆ-

ματος τούτου θρέψαι καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἀνήλικα ἡμῶν τέκνα. τοῦτο γοῦν οὕτω ποιῆσαι διανοηθέντες προσήλθομεν ὑμῖν ταῖς πανευγενεστάτοις ὁμοζύγοις μετὰ παρακλήσεως ὅτι πολλῆς καὶ περὶ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου δεδώκαμεν εἰδῆσιν· καὶ ἐπεὶ εἶδομεν ὑμᾶς ἐτοιμοὺς πρὸς τὴν ἡμετέραν γνώμην, θέλοντας ἐξωνήσασθαι τοῦτο λόγῳ τῆς, ὡς εἴρηται, εὐαγεστάτης ατριαρχικῆς μονῆς ὑμῶν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νεᾶς Πέτρας καὶ κοινολογησάμενοι ἀμφοῖτεροι ἐνώπιον καὶ τοῦ πανιερωτάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Παναρέτου, καὶ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεστίνου καὶ ἐτέρων τινῶν λαϊκῶν προσώπων περὶ τοῦ τιμήματος τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου περιεστήσαμεν τὸ τούτου τίμημα ἐξ ἀρεσκείας καὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν τῶν μερῶν εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα δέκα, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτου ἀποχοριζόμεθα ἀπλῶ καὶ ἀμειταμελήτῳ τῷ τρόπῳ τῇ δηλωθείσῃ τοῦ Προδρόμου μονῇ ἂν ὅσον ἄρα καὶ ἔστιν, εἰ καὶ τὸ διπλάσιον κατὰ πολὺ ὑπερβαίνει. ἃ δὲ δέκα νομίσματα ὑπέρπυρα ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ Κομνηνοῦ λαβόντες εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐνώπιον τοῦ τε ἀρχιερέως καὶ τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτύρων σῶα καὶ ἀνελλιπῇ, ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναργυρίας οἰασοδήτινος παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὸ ὅλον μέρος καὶ πλήρωμα τῆς δηλωθείσης μονῆς τοῦ Προδρόμου τὸ, ὡς εἴρηται, ὅλον ἀμπέλιον ἡμῶν, δηλονότι τὴν μίαν ὀλοκοτιναραίαν, ἧ δὲ ἀμπέλιον καὶ καθέξετε σὺν τῷ μέρει τῆς μονῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιῖσταται, κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως καὶ ἄτερ τινὸς δόσεως τέλους καὶ βάρους, ποιούντες ἐπ' αὐτῷ ὅσα βουλῆς καὶ θελήσεως ἔχετε καὶ ὅσα οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι ἐκκεχωρήκασιν ποιεῖν τοὺς οἰκείους νομεῖς καὶ δεσπότας ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν πράγμασι, μὴ παρὰ τινος τοῦ παντὸς γένους καὶ μέρους ἡμῶν ἢ ὡς εἴρηται δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Προδρόμου εὐροῦσα τὸν τυχόντα διασεισμόν ἢ ὄχλησιν ἢ ἐπήρειάν τινα ἐπὶ τῷ διηγορευμένῳ ἀμπελίῳ. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες ὡς καὶ τὰ διηγορευμένα δέκα ὑπέρπυρα λαβόντες ἐπ' ὄψεσι τῶν κάτωθεν ὑπογραφόντων μαρτύρων καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν ἔγγραφον ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ κα-

θόλου, μὴ μόνον ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα καὶ ἂν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθησόμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν νομίσματα ὑπέρπουρα τριακονταξέ, καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον, τοῦ ὕφους γραφέντος προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς τοῦ πανευλαβεστάτου ἀναγνώστου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥαγκαβέ καὶ ταβουλλαρίου τῆς πόλεως Ἀλμυροῦ μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος πεντεκαίδεκατης, ἔτσι ἑξακισχιλιοσιῶ ἑπτακοσιοστῶ ὀγδοηκοστῶ.

Οὕτως ἔσχε καὶ τὸ τοῦ Μαρτίνου πρατήριον ἔγγραφον, ὃ γέγονεν ἐπὶ ἀμπελίῳ πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προ[δρόμου] τῆς Νέας Πέτρας].

XXX. 6780—1271, mense novembri, ind. XV.

Nicolaus Bardas vendit monasterio Novae Petrae vineam in Belestino.

Τὸ πρατήριον τοῦ Βάρδα Νικολάου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νικόλαος ὁ Βάρδας ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τύπον τοῦ ζωγράφου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ οἰκεία χειρὶ ἐντυπωσάμενος τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς διαπράξεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφόν μου τίθῃμι καὶ ποιῶ σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει μου καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις μου ἐκουσίως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας ἢ συναρπαγῆς ἢ περιγραφῆς ἢ παραγραφῆς σὺν πολλῆς μου τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως ἀποβαλλόμενος καὶ ἀποτατόμενος ἐκ συμφώνου μου ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πασαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν καὶ ἀπάτην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετᾶμελον καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετᾶμελῳ μετᾶμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἔγγραφου μου πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους τόν τε περιπόδητον γαμβρόν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου, καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασσηνόν, καὶ τὴν περιπόδητον σύμβιον σου τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψίαν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου

ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιολογίαν κυρὰν Ἄνναν
 Κομνηνὴν τὴν Μαλιασηνὴν, καὶ δι' ὧν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἀνε-
 γερθησομένην σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμέ-
 νην τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας καὶ πρὸς τὸ
 ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς δηλωθῆσεται. καὶ γὰρ
 ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς προσοῦσης μοι στενοχωρίας καὶ πτωχείας καὶ γυ-
 μνότητος εἰς τὸν παρόντα ἐμπερίστατον καιρὸν ἠθέλησα ἐκποιήσασθαι
 ἐπὶ διαπράσει παντελεῖ τὸ παρ' ἐμοῦ νεμόμενον καὶ δεσποζόμενον
 γονικόν μου ἀμπέλιον τὸ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου διακείμενον
 τὸ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναραίαν ἀλμυρωτικὴν μίαν, τὸ πλησίον τοῦ
 γαμβροῦ μου Μιχαὴλ τοῦ Μαρτίνου, ὡς ἂν διὰ τοῦ τιμήματος τοῦ-
 του ἐξωνήσωμαι βοὺν ἀροτῆρα καματηρὸν καὶ ἐργάζωμαι δι' αὐτοῦ
 καὶ κατασπέρω, εἴ τι ἰσχύσω, ἀλλὰ καὶ τὴν γύμνωσίν μου σκεπάζω,
 καὶ ἐπεὶ ἔγνω, ὡς θέλημα καὶ βουλὴν ἔχετε οἱ κύριοί μου οἱ παν-
 ευγενέστατοι ὁμοζύγοι ἐξωνήσασθαι ἀμπέλια λόγῳ τῆς παρ' ὧν,
 ὡς εἴρηται, ἀνεγερθησομένης πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Νέας Πέτρας,
 κατὰ τοῦτο προσήλθον ὑμῖν καὶ δέδωκα εἶδῃσιν περὶ τῆς ἐκποιήσεως
 τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου μου, καὶ ἐπεὶ εὖρομεν ὑμᾶς τοὺς πανευγε-
 νεστάτους ὁμοζύγους ἐτοίμους πρὸς τὸ ἐμοὶ ἐφετὸν, εὐθέως ἐκοινο-
 λογησάμεθα καὶ περιστήσαμεν ἐξ ἀρεσκείας καὶ θελησεώς μου τὸ
 τίμημα τοῦ δηλωθέντος ὅλου ἀμπελίου μου εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα
 ἐννέα, καὶ ἀφ' ὧν τῶν πανευγενεσιτάτων ὁμοζύγων εἰς τὰς ἡμετέρας
 χεῖρας δεξάμενος κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναργυ-
 ρίας οἰασθήτινος, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτου ἀποχαρίζομαι τῇ μονῇ
 ἀπλῶ καὶ ἀμεταμελήτῳ τῷ τρόπῳ, κἂν ὅσον ἄρα καὶ ἐστίν, εἰ καὶ
 κατὰ πολὺ τὸ διπλάσιον ὑπερβαίνει, παραδédωκα καὶ ἐγὼ ἀπεντεῦθεν
 καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους
 καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν πατριαρχικὴν μονὴν τὸ, ὡς εἴρηται, ὅλον ἀμ-
 πέλιόν μου, δηλονότι τὴν μίαν ὀλοκοτιναραίαν, ἧ δὴ ἀμπέλιον καὶ
 καθέξετε σὺν τῷ μέρει τῆς μονῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ
 μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιίσταται κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως
 καὶ ἄνευ τινὸς δόσεως τέλους καὶ βάρους, ποιῶντες ἐπ' αὐτῷ, ὅσα
 βουλῆς καὶ θελησεως ἔχετε καὶ ὅσα οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι
 ἐκκεχωρήκασιν ποιεῖν τοὺς οἰκείους νομεῖς καὶ δεσπότας ἐπὶ τοῖς
 ἑαυτῶν πράγμασι, μὴ παρὰ τινος τοῦ παντὸς γένους καὶ μέρους μου

ἡ, ὡς εἴρηται, δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Προδρόμου εὐροῦσα τὸν τυχόντα διασεισμένον ἢ ὑχλήσιν ἢ ἐπήρειάν τινα ἐπὶ τῷ δηλωθέντι ἀμπελίῳ. οὕτως οὖν ἀρεσθεῖς καὶ συμφωνήσας καὶ τὰ διηγορευμένα ἐννέα ὑπέρπυρα λαβὼν ἐπ' ὕψει τῶν κάτωθεν ὑπογραφόντων μαρτύρων καὶ τὸ παρὸν ἔγγραφόν μου ἐξεθέμην, ὅπερ εἰ τολμήσω ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούωμαι, κἂν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσω, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθήσομαι πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν νομίσματα ὑπέρπυρα τριακονταεξ καὶ πρὸς τὸ δημόσιον τὸ διαφέρον, τοῦ ὕφους γραφέντος προτροπῇ ἐμῇ διὰ χειρὸς τοῦ πανευλαβεστάτου ἀναγνώστου κϋρ Κωνσταντίνου τοῦ Παγκαβὲ καὶ ταβουλλαρίου τῆς πόλεως Ἀλμυροῦ μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδικτικῶνος πρώτης, ἔτει ἐξακισχιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ. εἰ καὶ ἄνωθεν κατὰ λήθην ἐγράφη, ὡς ὅτι ἐννέα νομίσματα ὑπέρπυρα ἔλαβον ἀφ' ὧν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων ὑπὲρ τοῦ τιμήματος τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου τῆς μιᾶς ὀλοκοτιναραίας τῆς καὶ διαιρουμένης εἰς δύο τμήματα, ἀλλ' σὺν δέκα νομίσματα ὑπέρπυρα ἔλαβον καὶ ἐγὼ ἀφ' ὧν, ὡς καὶ ὁ γαμβρός μου ὁ Μαρτίνος, καὶ ὁμολογῶ τοῦτο ἀληθῶς καὶ δέχα ἀναγυρίας οἰασδήτινος, μηνὶ καὶ ἰνδικτικῶνις τοῖς προγεγραμμένοις.

Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τοῦτο τοῦ Νικολάου Βάρδα πρατήριον, ὃ γέγονεν ἐπὶ ἀμπελίῳ πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονήν.

XXXI. 6780—1271, mense decembri, ind. XV.

Monachi monasterii S. Georgii Canaliorum vendunt Nicolao Maliaseno vineam in Belestino.

Τὸ πρατήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Καναλίων' ὅπερ ἐποίησαν οἱ ἱερομόναχοι Μεθόδιος καὶ οἰκονόμος καὶ ὁ ἐκκλησιάρχης Βαρλαάμ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μεθόδιος ἱερομόναχος καὶ οἰκονόμος τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῶν Καναλίων καὶ Βαρλαάμ ἱερομόναχος ὁ ἐκκλησιάρχης τῆς αὐτῆς μονῆς, ἔτι δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ λοιποὶ μοναχοὶ

τῆς τοιαύτης μονῆς, ὁ τε Θεόδουλος καὶ ὁ Καλλίνικος ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὄφους οἱ μὲν τὰς οἰκείας προταγὰς αὐτοχείρως ποιησάμενοι, οἱ δὲ τοὺς τύπους τοῦ ζωηφόρου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντυπώσαντες πάντες κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε . . .

διαπράσεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ μέρει καὶ πληρώματι τῆς δηλωθείσης μονῆς ἐκουσίως καὶ ἀβιάστως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ ἀπάτης ἢ δόλου ἢ συγκαταθήκης ἢ περιγραφῆς ἢ παραγραφῆς ἢ δωροληψίας ἢ κολακείας ἢ ἐπηρείας ἀρχοντικῆς, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὁλοφύχῃ προθέσει καὶ μεταμεριμνημένου καὶ ἠκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκεραιότητος τῆς σταθιρότητος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πᾶσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετᾶμελον καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετᾶμελῳ μετᾶμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἡμῖν τοῖς μοναχοῖς καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἔγγραφου ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον Ἄγγελον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνόν, καὶ τὴν περιπόθητον σύμβιον σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψιάν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Κομνηνὴν Παλαιολογίαν κυράν Ἀνναν τὴν Μαλιασηνὴν, καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα τῆς σεβασμίας πατριαρχικῆς γυναικείας μονῆς τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας τῆς παρὰ σοῦ τῆς Κομνηνῆς σὺν θεῷ ἀνεγειρομένης. καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἠθελήσαμεν ἐκποιήσασθαι ἐπὶ διαπράσει παντελεῖ τὸ παρὰ τῆς, ὡς εἴρηται, μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου νεμόμενον καὶ δεσποζόμενον ἀμπέλιον ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου, τὸ καὶ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναραίας δύο, ὡς ἂν διὰ τοῦ τιμήματος τούτου ἐκπληρώσωμεν τινὰ τῶν χρεῶν τῶν εὑρεθέντων τῇ μονῇ μετὰ θάνατον τοῦ οἰκονόμου ἐκείνου ταύτης, τοῦ μοναχοῦ Λαζάρου, οὐκ εὐρίσκομεν δὲ τινα τῶν ἐγγύς ἢ καὶ τῷ πόρρῳ θέλοντα τοῦτο ἐξωνήσασθαι, τὸ μὲν διὰ τὸ εἶναι τοῦτο ἀτημέλητον, τὸ δὲ διὰ τὴν τοῦ καιροῦ κοσμικὴν ἀνωμαλίαν, ἀνεμάθο-

μεν δὲ καὶ ἔγνωμεν, ὥς ὅτι ὑμεῖς οἱ πανευγενεστάτοι ὁμόζυγοι, ὀδη-
 γηθέντες ἐκ θεοῦ ἐξωνεῖσθαι λόγῳ τῆς παρ' ὑμῶν ἀνεγειρομένης πα-
 τριαρχικῆς γυναικείας μονῆς τοῦ Προδρόμου ἀμπέλια ἐν τῇ περιοχῇ
 τοῦ Βελεστίνου, κατὰ τοῦτο προσήλθομεν ὑμῖν καὶ δεδῶκαμεν εἰδῆσιν
 περὶ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου, οὐχ εὖρομεν δὲ ὑμᾶς
 τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους εὐπειθεῖς πρὸς τὴν ἡμετέραν αἰτη-
 σιν διὰ τὸ εἶναι, ὥς εἴρηται, ἀτημέλητον τὸ δηλωθὲν ἀμπέλιον. πα-
 ρακλητεύσαντες οὖν ὑμᾶς οὐκ ὀλίγα μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν Βελεστι-
 νιωτῶν, δηλονότι τῶν κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεστίνου,
 ὁψὲ καὶ μύλις ὑπεκλίνατε ὧτα πειθήνια τῇ αἰτήσει ἡμῶν τῶν μο-
 ναχῶν. κοινολογησάμενοι οὖν ἀμφοτέροι περὶ τοῦ τιμήματος τοῦ δη-
 λωθέντος ἀμπελίου, δηλονότι τῶν δύο ὁλοκοτιναραίων τοῦ πλησίον
 τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου, περιστήσαμεν τὸ τούτου
 τίμημα ἐξ ἄρεσκείας ἡμῶν τῶν μοναχῶν εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα
 δεκαπέντε, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτων ἀποχαρίζομεθα τῇ μονῇ τοῦ Προ-
 δρόμου τῆς Νέας Πέτρας, κἄν ὅσον ἄρα καὶ ἔστι, διὰ τὸ, ὥς εἴρηται,
 εἶναι ἀτημέλητον τὸ δηλωθὲν ἀμπέλιον, ἃ δὴ τοῦ χρυσίου δεκα-
 πέντε νομίσματα ὑπέρπυρα ἀφ' ὑμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων
 λαβόντες εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον ἐνώπιον
 τῶν μαρτυρησάντων κάτωθεν μάρτύρων, παραδεδῶκαμεν καὶ ἡμεῖς
 οἱ μοναχοὶ ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον τὸ διηγορευμένον ὅλον
 ἀμπέλιον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, ὅπερ καθέξετε
 σὺν παντὶ τῷ μέρει καὶ πληρώματι τῆς δηλωθείσης γυναικείας μο-
 νῆς τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ μέχρις ἂν τὸ
 πᾶν περὶσταται, κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως, μὴ παρὰ τινος
 τοῦ παντὸς μέρους καὶ πληρώματος τῆς ἡμετέρας μονῆς τοῦ ἁγίου
 μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εὐροῦσα ἢ μονὴ τοῦ Προδρόμου ποτὲ τῶν
 καιρῶν ἢ τῶν χρόνων τὸν τυχόντα διασείσμον ἢ ὀχλησιν ἢ ἐπήρειαν
 ἢ τὴν τυχοῦσαν κωλύμην ὅσον ἐπὶ τῇ νομῇ καὶ κατοχῇ καὶ δεσπο-
 τείᾳ τοῦ τοιοῦτου ἀμπελίου, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑφείλει δεσφενδεύε-
 σθαι ἢ μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ παντὸς οἰουδήτινος προσώπου
 τοῦ βουλθέντος διασείσαι ἢ παρενοχλῆσαι ταύτην ἐπὶ τῷ δηλωθέντι
 ἀμπελίῳ, ἀλλὰ καὶ ἀτελες καὶ ἀβαρὲς καὶ ἄνευ τινὸς δόσεως ὑφεί-
 λετε κατέχειν τοῦτο εἰς τὸ διηνεκές. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν
 πρατήριον ἔγγραφον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύ-

γους ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου ἢ ἡμεῖς οἱ ἀναγεγραμμένοι μοναχοὶ ἢ ἕτερός τις ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὐ μόνον ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα, καὶ ἂν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθησόμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου νομίσματα ὑπέρπυρα πεντήκοντα καὶ πρὸς τὸ δημόσιον τὸ διαφέρον, τοῦ ὕφους γραφέντος προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς ταβουλλαρίου τῆς πόλεως Ἀλμυροῦ, τοῦ εὐλαβεστάτου ἀναγνώστου κῦρ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥαγκαβὲ μηνὶ δεκεβρίῳ, ἰνδικτιῶνος πεντεκαιδεκάτης, ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ.

Καὶ τὸ πρατήριον δὲ ἔγγραφον πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Καναλίων ἐπὶ ἀμπελίῳ τοιαυτὴν ἔσχε τὴν ἑκθεσιν.

XXXII. 6780—1272, mense maio, ind. XV.

Fratres Constantinus et Ioannes Catzidones vendunt Nicolao Maliaseno vineam in Belestino.

I. Τὸ πρατήριον Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιδώνη.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Κωνσταντῖνος ὁ Κατζιδώνης καὶ Ἐσὲν ἡ σύμβιος τοῦτου, ἀμφοτέρω κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοῦ τύπου τοῦ ζωηφόρου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ οἰκειαῖς χερσὶν ἐντυπωσάμενοι τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον καθαρὰν, φανράν, εἰλικρινῇ καὶ ἀμεταμέλητον διάπρασιν τοῦ κατωτέρω δηλωθσομένου ἀμπελίου τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις ἡμῶν ἐκείως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ χλεύῃ ἢ βίας ἢ ἀπάτης ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας ἢ ἑρραδιουργημένσκοποῦ, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὁλοφύχῃ προθέσει καὶ μεμεριμνημένου καὶ ἠκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκραισιτάτης σταθιρότητος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι ἐκ συμφῶν ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πᾶσαν καὶ παντο

ιδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν καὶ ἀρχοντικὴν καταδυναστείαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετὰμελον καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετὰμέλῳ μετὰμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἡμῖν ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἐρη-
 ρισμένου καὶ ἀκραδάντου πρατηρίου ἐγγράφου ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς
 πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ κυρίους ἡμῶν, τὸν τε περιπόθητον
 γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τὸν
 πανευγενέστατον Δούκαν Ἀγγελον κῆρ Νικόλαον Κομνηνὸν τὸν Μα-
 λιασηνὸν, καὶ τὴν περιπόθητόν σου σύμβιον, τὴν περιπόθητον ἀνεψίαν
 τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, πανευγενε-
 στάτην Δούκαιναν Ἀγγελίναν Παλαιολαγίναν κυράν Ἀνναν Κομνηνὴν
 τὴν Μαλιασηνὴν, τὴν κτητόρισσαν τῆς σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς
 τοῦ τιμίου πανενδόξου προφήτου Προδρόμου τῆς οὕτω πως ἐπικεκλη-
 μένης τῆς Νέας Πέτρας τῆς ἐν τῷ θέματι τῆς Δρυανουβαίνης δια-
 κειμένης, δι' ὧν τε πρὸς τὸ ὅλον μέρος καὶ πλήρωμα τῆς τοιαύτης
 μονῆς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν καθημερινῶν
 ἐφόδων τῶν ἐπερχομένων τῇ χώρᾳ ἡμῶν τῇ Βελεστίνου εἰς παντελὴ
 ἀπορίαν κατηντήσαμεν γυμνιτεύοντες ὥς καὶ αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀναγκαίας
 τροφῆς ὑστερεῖσθαι, δεῖν ῥῆθιμεν καθ' ἑαυτοὺς συνδιασκεψάμενοι
 ἐκποιήσασθαι ἐπὶ παντελεῖ διαπράσει τὸ ἀμπέλιον ἡμῶν τὸ ἐν τῇ πε-
 ριοχῇ τοῦ Βελεστίνου τὸ πλησίον ἔνθεν κἀκεῖθεν τῶν δικαίων ἐτέρων
 τῆς δηλωθείσης μονῆς τοῦ Προδρόμου, τὸ δι' οἰκείων κόπων καὶ
 ἐξόδων ἑμοῦ τοῦ Κωνσταντίνου καταφυτευθὲν, καθὼς τοῦτο πάντες
 γινώσκουσιν οἱ γεινιάζοντες ἡμῖν, καὶ διὰ τοῦ τιμήματος τούτου
 ἐξωνήσασθαι βοὺν ἀροτῆρα καὶ ἐργάζεσθαι τὴν βότειραν γῆν, ἵνα
 κἂν ἐκ τούτου τὴν ζωάρκειαν ἡμῶν ἔχωμεν ἀνυστέρητον, καὶ τοῦτο
 οὕτως ποιῆσαι διανοηθέντες, προσήλθομεν ὑμῖν τοῖς πανευγενεστά-
 τοις ὁμοζύγοις καὶ κυρίοις ἡμῶν, ὥς δίκαια ἔχουσι πλησιασμών, καὶ
 περὶ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου δεδώκαμεν εἰδήσιν
 τῇ ἀντιλήψει ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ τὸ μὲν διὰ τὸ ἔχειν πόθον καὶ φρον-
 τίδα κατὰ θεὸν προσκλήσασθαι τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τοῦ Προδρόμου
 ἀκίνητά τινα κτήματα, τὸ δὲ διὰ τὴν παράκλησιν ἡμῶν κατενεύσατε
 τῇ αἰτήσῃ ἡμῶν. κοινολογησάμενοι γοὺν ἀμφοτέρω περὶ τοῦ τιμή-
 ματος τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου περιεστήσαμεν τὸ τούτου τίμημα ἐξ
 ἀρεσκείας καὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν τῶν μερῶν εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα
 ὀκτῶ, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτων ἀποχαρίζομεθα τῇ δηλωθείσῃ μονῇ,

κἂν ὅσον ἄρα καὶ ἐστίν, εἰ καὶ κατὰ πολὺ τὸ διπλάσιον ὑπερβαίνει, αὖ δὴ τοῦ χρυσοῦ νομίσματα ὑπέρπυρα ὁκτῶ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου ὑμῶν τοῦ Βασιλικοῦ κυροῦ Μιχαὴλ δεξάμενοι εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἡμῶν ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναρτησίας οἰασοθήτινος ἐνώπιον τῶν κάτωθεν συγνογραφησάντων μαρτύρων παραδεδώκαμεν πρὸς ὑμᾶς τὸ διηγορευμένον ὅλον ἀμπέλιον, ὅσον καὶ οἶον ἐστίν, ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον, ὃ δὴ ἀμπέλιον καὶ καθέξει δι' ὑμῶν ἢ δηλωθεῖσα γυναικεία μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς καὶ μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιίσταται, κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως, καθολικῶς, γενικῶς, ἰδικῶς καὶ περιεκτικῶς, καὶ ἀπλῶς πάντα ποιεῖ καὶ πράττει ἢ μονὴ ἐπ' αὐτῷ, ὅσα βουλῆς καὶ θελήσεως ἔχει καὶ ὅσα οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι διορίζονται ποιεῖν καὶ πράττειν τοὺς οἰκείους νομεῖς καὶ δεσπότης ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν πράγμασι, μηδὲνα ἐμποδισμὸν ἢ διασεισμὸν ἢ ἔκπτωσιν ἢ ἀφαίρεσιν παρὰ τινος ὑφορωμένη ἢ μονὴ ἐπὶ τῷ δηλωθέντι ἀμπελίῳ, ὥς τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖν ὑφείλοντος τῇ μονῇ καὶ ἀντὶ τοπικῆς τούτου ἐπιστασίας καὶ σωματικῆς τελείας ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ καὶ καθολικὸν δεφενσίωνα ἐπαγγελλόμεθα τῇ μονῇ ἐπὶ τῷ δηλωθέντι ἀμπελίῳ. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πρατήριον ἐγγραφον ἐξεθέμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ κυρίους ἡμῶν καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ὅλον μέρος τῆς μονῆς, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου, μὴ μόνον ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα, κἂν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθήσόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς νομίσματα ὑπέρπυρα τριακονταεξ καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον, τοῦ ὕφους γραφέντος ἐκ παρακλήσεως ἡμῶν διὰ χειρὸς τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν τοῦ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Παναρέτου, χάριν ψυχικῆς σωτηρίας αὐτοῦ μὴ νὶ ματίῳ, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδεκατης, ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακισιοστῷ ὀγδοηκοστῷ.

Ταῦτα διαλαμβάνει καὶ τὸ τοῦ Κατζιδώνη πρατήριον ἐγγραφον ἐπὶ ἀμπελίῳ πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

II. Τὸ πρατήριον ἐτέρου Κατζιδώνη Ἰωάννου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἰωάννης ὁ Κατζιδώνης καὶ Εἰρήνη ἡ τούτου σύζυγος ἀμφότεροι κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τύπους τοῦ ζωηφόρου καὶ προσκονητοῦ σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντυπωτάμενοι τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς διαπράξεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν ἐκουσίως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας ἢ συναρπαγῆς ἢ περιγραφῆς ἢ παραγραφῆς, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῃ προθέσει καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι κοινῶς μὲν οἱ ὁμόζυγοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πᾶσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετᾶμελον, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετᾶμελῳ μετᾶμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἡμῖν ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἔγγραφου ἡμῶν, ἰδικῶς δὲ ἐγὼ ἡ Εἰρήνη ἀποβάλλομαι πᾶσαν καὶ παντοίαν γυναικίαν ἀσθένειαν καὶ ἀπάτην σὺν τῇ μετὰ διετίαν ἐπερωτήσει καὶ αὐτὸ τὸ βελλιάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξὶ προσβοηθοῦν, πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόδητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον τὸν Μαλιασηνόν, καὶ τὴν ποθεινοτάτην σύζυγόν σου, τὴν περιπόδητον ἀνεψιὰν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιολογίναν κυράν Ἄνναν τὴν Μαλιασηνήν, καὶ δι' ὧν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἀνεγερθησομένην σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας καὶ πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς δηλωθήσεται καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἔγνωμεν, ὡς διὰ τὴν ψυχικὴν ὑμῶν σωτηρίαν ἡρετίσασθε ἐξωνήσασθαι ἀμπελῶνας ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου λόγῳ τῆς, ὡς εἴρηται, ὑμετέρας πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου πλησίον τῶν γειτνιαζόντων ἡμῖν, οὐ μικρῶς οὖν καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸν βίον στενοχωρούμενοι ἐκ τῆς τὸ

πᾶν συνεχούσης καιρικῆς τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίας καὶ πολυχρονίου
 σιτοδείας προσήλθομεν ὑμῖν τοῖς πανευγενεστάτοις ὁμοζύγοις μετὰ
 παρακλήσεως ὅτι πολλῆς καὶ δεδώκαμεν εἴδησιν καὶ περὶ τῆς ἐκ-
 ποιήσεως τοῦ ἡμετέρου ἀμπελίου τοῦ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου
 διακειμένου τοῦ πλησίον Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιδώνη, τοῦ ἐμοῦ μὲν
 τοῦ Ἰωάννου ἀδταδέλφου, ἐμοῦ δὲ τῆς Εἰρήνης ἀνδραδέλφου, καὶ
 ἐπεὶ εὖρομεν ὑμᾶς τοὺς κυρίους ἡμῶν τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύ-
 γους ἐτοίμους πρὸς τὴν ἡμετέραν θέλησιν, ἐκοινολογησάμεθα καὶ
 περὶ τοῦ τιμήματος τοῦ τοιούτου ἀμπελῶνος τοῦ καὶ ποσουμένου εἰς
 ὀλοκοτιναραίαν μίαν ἀλμύριωτικὴν παρὰ τρίτον καὶ περιεστήσαμεν
 τὸ τούτου τίμημα ἐξ ἀρεσκείας καὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν τῶν μερῶν εἰς
 νομίσματα ὑπέρπυρα ἑπτὰ παρὰ τρίτον, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτων ἀπο-
 χαριζόμεθα τῇ, ὡς εἴρηται, εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ Προδρόμου, κἂν
 ὅσον ἄρα καὶ ἐστίν, εἰ καὶ κατὰ πολὺ τὸ διπλάσιον ὑπερβαίνει, ἀ
 δὴ τοῦ χρυσοῦ νομίσματα ὑπέρπυρα ἑπτὰ παρὰ τρίτον ἀφ' ὧν
 τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας δεξάμενοι
 κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναργυρίας οἰασθήτινος,
 παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς
 ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους τὸ διαληφθὲν ὅλον ἀμπέλιον
 καὶ καθέξετε τοῦτο σὺν παντὶ τῷ μέρει καὶ πληρώματι τῆς διαλη-
 φθείσης μονῆς τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ μέ-
 χρις ἂν τὸ πᾶν περῖσταται, κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως,
 καὶ οὐδέποτε τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ὁμόζυγοι
 ἢ τίς τῶν κληρονόμων καὶ διακατόχων ἡμῶν τολμήσει διασεῖσαι ἢ
 παρενοχλῆσαι τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου ἐπὶ τῷ δηλωθέντι ἀμπελῶνι,
 ὡς ἀληθῶς καὶ δίχα τινὸς ἀναργυρίας λαβόντες ἐπ' ὕψει τῶν κά-
 τωθεν ὑπογραφόντων μαρτύρων τὰ, ὡς εἴρηται, ἑπτὰ παρὰ τρίτον
 νομίσματα ὑπέρπυρα, καὶ ὁμολογοῦμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς εἶναι ξένους καὶ ἄλλοτρίους τῆς τοῦ δηλωθέντος ἀμπελῶνος
 νομῆς τε καὶ δεσποτείας, ὑμᾶς δὲ τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους
 καὶ τὸ ὅλος μέρος καὶ πλήρωμα τῆς, ὡς εἴρηται, μονῆς τοῦ Προδρόμου
 εἶναι ἀληθεῖς καὶ ἀνεκπτώτους νομεῖς καὶ δεσπότας τοῦ τοιούτου
 ἀμπελῶνος. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες καὶ τὸ παρὸν
 πρατῆριον ἔγγραφον ἡμῶν ἐξεθέμεθα ὅπερ

XXXIII. Sine anno.

Nicolaus Malesianus emit molendinum in Dryanubaena.

Πρατήριον ἐπὶ μυλικῷ ἐργαστηρίῳ.

Initium deest.

κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὄφους τοὺς τόπους τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντυπωσάμενοι τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς διαπράσεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν, ἐκουσίως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιώργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ βίας ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὁλοφύχῳ προθέσει καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς καὶ ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι κοινῶς μὲν οἱ ἄνωθεν σιγνογραφῆσαντες ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως πᾶσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν, ἀποβαλλόμεθα δὲ πᾶσαν καὶ παντοίαν γυναικείαν ἀσθένειαν καὶ ἀπάτην, τὴν μετὰ διετίαν ἐπερώτησιν καὶ αὐτὸ τὸ βελλιάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξὶ προσβοηθοῦν, πρὸς ὅμᾳς τοὺς ὁμοζύγους πανευγενεστάτους, τὸν τε περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνόν, καὶ τὴν περιπόθητον σύζυγόν σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεφιάν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιολογίναν κυρὰν Ἄνναν Κομνηνὴν τὴν Μαλιασηνὴν, καὶ δι' ὅμων πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἀνεγερθησομένην σεβαστείαν μονὴν πατριαρχικὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας καὶ πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἄγαν στενοχωρίας καὶ πτωχείας ἡμῶν τῆς προγεγεννημένης ἡμῖν ἐκ τῆς πολυχρανίου κοσμικῆς σιτοδείας κατηντήσαμεν εἰς παντελὴ ἀπορίαν, ὥς καὶ αὐτῆς τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ὑστερεῖσθαι, κἀντεῦθεν κινδυνεύσομεν λιμαγχοῦν ἵσθαι σὺν τοῖς ἀνηλίκοις παισὶν ἡμῶν, διέγνωμεν ὥς ἐπὶ παντελεῖ παπράσει ἐκποιήσασθαι τὸ γονικὸν μας πρᾶγμα μυλοθέσιον ἀνενέρ-

γητον ἔκπαλαι, πάντη ἡμελημένον καὶ μὴ ἔχον λίθον ἐπικείμενον ἐν
 τῇ τηρήσει αὐτοῦ, τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ καὶ περιοχῇ διακείμενον τῆς
 Δρυανουβαίνης μετὰ καὶ περιουλίῳ γῆς τῆς τετάρτης μερίδος, τὸ
 καὶ πλησίον αὐτοῦ, ὅσον καὶ οἶον ἐστὶ, κρεῖσσον ἡγησάμενοι ἐκποι-
 ῆσασθαι τὸ τοιοῦτον μυλικὸν ἐρειποτόπιον ἐπὶ διαπράσει παντελεῖ
 καὶ διὰ τοῦ τιμήματος τούτου θρέψαι καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἀνή-
 λικα τέκνα. τοῦτο γοῦν ποιῆσαι διανοηθέντες προσήλθομεν ὑμῖν τοῖς
 πανευγενεστάτοις ὁμοζύγοις μετὰ παρακλήσεως ὅτι πολλῆς, καὶ περὶ
 τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δηλωθέντος μυλικοῦ ἐργαστηρίου δεδώκαμεν
 εἰδήσιν. καὶ ἐπεὶ εὖρομεν ὑμᾶς ἐτοιμοὺς πρὸς τὴν ἡμετέραν γνώμην
 θέλοντας ἐξωνήσασθαι τοῦτο λόγῳ τῆς, ὡς εἴρηται, εὐαγεστάτης πα-
 τριαρχικῆς μονῆς ὑμῶν τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προδρόμου τῆς Νέας
 Πέτρας καὶ κοινολογησάμενοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν
 ὑπογραφόντων ἀξιοπίστων ἀνδρῶν ἱερέων τε καὶ λαϊκῶν περὶ τοῦ
 τιμήματος τοῦ δηλωθέντος ἀνενεργήτου μυλικοῦ ἐργαστηρίου καὶ
 μετὰ πάντων [τῶν] δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ περιεστήσαμεν τὸ
 τούτου τίμημα ἐξ ἀρεσκείας καὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν τῶν μερῶν εἰς
 δουκᾶτα εἰκοσιῆς, ἃ καὶ ἐλάβομεν ἡμεῖς εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν ὡς
 κληρονόμοι, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτου ἀποχαριζόμεθα ἀπλῶ καὶ ἀμε-
 ταμελήτῳ τῷ τρόπῳ τῇ δηλωθείσῃ τοῦ Προδρόμου μονῇ, κἂν ὅσον
 ἄρα καὶ ἐστὶν, εἰ καὶ τὸ διπλάσιον κατὰ πολὺ ὑπερβαίνει, ἃ δὴ
 δουκᾶτα εἰκοσιῆς ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ Κομ-
 νηνοῦ λαβόντες εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐνώπιον καὶ τῶν ἀναγεγραμ-
 μένων μαρτύρων ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναγκυρίας οἰασθήτινος, παραδε-
 δώκαμεν καὶ ἡμεῖς ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς ὑμᾶς
 τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὸ ὅλον μέρος καὶ πλη-
 ρωμα τῆς δηλωθείσης μονῆς τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ὃ δὴ
 μυλικὸν ἐργαστήριον ἐκ παλαιῶν χρόνων ἀνένεργητον μετὰ καὶ πάν-
 των τῶν προνομίων αὐτοῦ καὶ καθέξετε σὺν τῷ μέρει τῆς μονῆς
 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ὅπαντας χρόνους καὶ μέχρις ἂν τὸ
 πᾶν περιίτταται, κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως καὶ ἄτερ
 τινὸς δόσεως τέλους καὶ βάρους, ποιοῦντες ἐπ' αὐτῷ οἷα βουλῆς καὶ
 θελήσεως ἔχετε καὶ οἷα οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι ἐκκεχωρή-
 κασι ποιεῖν τοὺς οἰκείους νομεῖς καὶ δεσπότας ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν
 πράγμασι, μὴ παρὰ τινος τοῦ παντός γένους καὶ μέρους ἡμῶν ἢ, ὡς

εἴρηται, δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Προδρόμου εὐροῦσα τὸν τυχόντα δια-
σεισμόν καὶ ὄχλησιν ἢ ἐπήρειάν τινα ἐπὶ τῷ διηγορευμένῳ μολικῷ
τοποθεσίῳ. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες καὶ τὰ διηγο-
ρευμένα εἰκοσιεξ̄ δουκάτα

Reliqua desunt; folium unum e codice evulsum.

XXXIV. Sine anno, mense septembri, ind. I.

*Michaël Panaretus, episcopus Demetriadis, subicit monasterio Novae Petrae
monasterium Portaraeae.*

Ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ Δημητριάδος Μιχαήλ
τοῦ Παναρέτου ἐπὶ τῇ τῆς Πορταραίας μονῇ.

Initium deest.

.
πανευγενεστάτῃ Κομνηνῇ καὶ Δουκαίνῃ κυρᾷ Ἀννῇ τῇ Μαλιασηνῇ
τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τὴν ἐπικεκλημένην τῆς
Πορταραίας, ὡς ἂν κατέχῃ ταύτην εἰς μετόχιον ἢ παρ' ἡμῶν ἐκ
βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθεῖσα γυναικεία πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ τιμίου
Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἢ ἐν τῷ θέματι τῆς Δρυανουβαίνης
διακειμένη μετὰ πάντων τῶν ἀρχαίων δικαίων καὶ προνομίων αὐτῆς,
ἡγουν ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὀρεινῆς, πεδινῆς, νομαδιαίας καὶ
τῶν ἐν αὐτῇ προσκαθημένων τινῶν Βλάχων, ἐπεὶ καὶ ὁ τρισμακάρι-
στος καὶ ἀοίδιμος πατὴρ ὡμῶν, ὁ πανευγενέστατος Κομνηνὸς ὁ Μα-
λιασηνός, ὁ ἐν τῷ θείῳ καὶ ἀγγελικῷ σχήματι μετονομασθεὶς Κων-
στάντιος μυναχός, οὐκ ὀλίγας ἐξόδους κατεβάλετο ἐν αὐτῇ εἰς κατα-
φύτευσιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἀμπελώνος καὶ τῶν ταύτης κελλίων χάριν
ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ διηνεκοῦς μνημοσύνου ἐκείνου. ὀφείλει
δὲ κατέχεσθαι ἢ τοιαύτῃ ὕφ' ἡμᾶς μονῇ τῆς Πορταραίας ἢ ὑποκει-
μένη τῇ κατ' ἐμὲ ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ Δημητριάδος παρὰ τῆς σεβα-
σμίας πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου ἀναποσπᾶστως εἰς τὸ
διηνεκὲς ὡς οἰκεῖον ταύτης μετόχιον. ὀφείλω δὲ καὶ γὰρ καὶ οἱ μετ'
ἐμὲ σὺν θεῷ μέλλοντες ἀρχιερατεῦσαι τῇ κατ' ἐμὲ, ὡς εἴρηται,
ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ ἔχειν ἀνεξάλειπτον καὶ διηνεκὴ τὴν συνήθη τοῖς
ἀρχιερεῦσιν ἀναφορὰν ἐν τῇ τοιαύτῃ τῆς Πορταραίας μονῇ καὶ ἐτη-
σίως κηρίου λίτρας τρεῖς καὶ πλέον οὐδὲν διὰ τὸ δοῦναι τὸν μακα-

ριώτατον αὐθέντα καὶ πατέρα ὁμῶν, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνόν, πρὸς τὴν κατ' ἐμὲ ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν ὑπὲρ τῆς μονῆς τῆς Πορταραίας, τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀμμολοχέως καὶ τὰ χωράφια τῶν ἀγίων Θεοδώρων. οὐκ ὑφείλετε δὲ ἢ ὑμεῖς οἱ πανευγενέστατοι ὁμόζυγοι ἢ ἡ παρ' ὁμῶν ἀνεγερθεῖσα τοῦ Προδρόμου μονὴ ἔξειν ἐπ' ἀδείας ποτὲ τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων μεταποιῆσαι τὴν τῆς Πορταραίας μονὴν εἰς πατριαρχικὴν ἢ ἕτερον εὐκτήριον ναὸν ἀνεγείραι ἐν τῷ ὕλῳ περιόρῳ τῆς Πορταραίας ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι ἐπιχειρήσετε, ὑφείλει ἀπεντεῦθεν ἐκδιώκεσθαι ἀπὸ τῆς ἡμετέρας μονῆς τῆς Πορταραίας ἢ τοῦ Προδρόμου μονή. ἐπὶ τοῦτῃ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα συνήθως βεβαιωθὲν παρ' ἐμοῦ ἐπεδόθη ὑμῖν εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ Σεπτεβρίῳ Ἰνδ. πρώτης. παρεγγυώμεθα δὲ πᾶσι τοῖς μεθ' ἡμᾶς μέλλουσιν ἀρχιερατεῦσαι ἐν ἀγίῳ πνεύματι τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ μὴ εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἡμῶν ἀπιδεῖν μερικῶς ἢ καθόλου, ἐπεὶ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ζημίαν ὑφίσταται ἐν τῷ κατέχεσθαι τὴν τῆς Πορταραίας μονὴν παρὰ τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου.

Οὕτω καὶ τὸ ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ Δημητριάδος ἐπὶ τῇ τῆς Πορταραίας μονῇ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ τιμίου [Προδρόμου].

XXXV. Sine anno, mense octobri, ind. I.

Michaël Panaretus, episcopus Demetriadis, monasterio Novae Petrae donat monasterium S. Nicolai Palirrhopati.

Ἐκδοτήριον τοῦ Δημητριάδος ἐπὶ τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Παλιρροπάτου.

Παραδίδωμι πρὸς τὴν σεβασμίαν πατριαρχικὴν γυναικειάν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἐπονομαζομένην τὴν ἐν τῷ θέματι τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένην τὴν ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθεῖσαν παρὰ τῶν εὐγενεστάτων ὁμοζύγων, τοῦ τε περιποδήτου γαμβροῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τοῦ Κομνηνοδοουκοφρυῶς καὶ Ἀγγέλου κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ τῆς περιποδήτου συμβίου αὐτοῦ, τῆς περιποδήτου ἀνεψιάς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ [βασιλέως]. . . .¹⁾

¹⁾ *Evulsae lineae duae.*

κα' ἡμᾶς σεμνοτάτην μονὴν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τὴν ἐπικεκλημένην τοῦ Παλιρροπάτου, καὶ ὀφείλει καθέξειν ταύτην ἢ τοῦ Προδρόμου, ὡς εἴρηται, μονὴ ὡς οἰκεῖον ταύτης μετόχιον μετὰ πάντων τῶν ἀρχαίων δικαίων καὶ προνομίων αὐτῆς, ἥγουν ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὁρεινῆς, πεδινῆς, νομαδιαίας καὶ πάντων τῶν ἐξ ἀρχῆθεν διαφερόντων αὐτῇ δικαίων ἄνευ τῶν προσκαθημένων ἐν τῷ τόπῳ τῆς τοιαύτης μονῆς, ἥγουν τοῦ Ξηροτζερβούλη, καὶ τῶν ἐτέρων τεσσάρων, τοῦ τε Γρηγορίου, τοῦ Νικαέως, τοῦ Μιχαήλ καὶ τοῦ Ἀμπαρά· αὐτοὺς γὰρ καὶ μόνους ἀπεκράτησα κατέχεσθαι παρ' ἐμοῦ, μέχρις ἂν καὶ γὼ σὺν θεῷ τοῖς ζῶσιν ὑπάρχω, μετὰ δὲ τὴν πρὸς κύριον ἐκδημίαν ὀφείλουσι καὶ οὗτοι κατέχεσθαι παρὰ τῆς μονῆς, τὴν δὲ γε μονὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου ὀφείλει κατέχειν ἢ μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἐς τὸ διηνεκὲς ἀναποσπᾶστως καὶ ἀναφαιρέτως, οὐχ ἔξει δ' ἐπ' ἀδείας ἢ τοιαύτη πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ Προδρόμου μεταποιῆσαι τὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου μονὴν εἰς πατριαρχικὴν μονὴν, ἀλλ' οὐδὲ ἕτερον εὐκτῆριον ναὸν ἀνεγείραι ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ ἐν τῷ ὅλῳ περιόρῳ τῆς τοιαύτης μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἀλλὰ καὶ μάλλον ὀφείλω ἔχειν καὶ γὼ καὶ οἱ σὺν θεῷ μέλλοντες ἀρχιερατεῦσαι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ μὴ εἰς ἀναίρεσιν ἀπιδεῖν τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἡμῶν, εἰ μὴ βούλονται τὰς ἀρὰς ἐπισπάσασθαι τῶν ἁγίων τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰ μὴ μόνον ὀφείλει τελεῖν ἐτησίως καὶ ἀνυστερῆτως ἢ τοῦ Προδρόμου μονὴ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ παναγίου Νικολάου χάριν κανονικοῦ κηρίον λίτρας τέσσαρας καὶ πλεον οὐδέν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα ἐδόθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ τοῦ Προδρόμου εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ ὁκτωβρίῳ ἰνδ. πρώτης.

XXXVI. Sine anno, mense novembri, ind. III.

*Michaël Panaretus, episcopus Demetriadis, monasterio Novae Petrae dat
monasteriola Sanctorum Apostolorum Μεγαλογενι et S. Nicolai Xyloπαε,
vetans stauropagia fieri.*

Ἐκδοτήριον τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς δυοσὶ μοναῖς τῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ Μεγαλογένους καὶ τοῦ
ἁγίου Νικολάου τοῦ Ξυλοπᾶ.

Παραδίδωσιν ἡ ταπεινότης ἡμῶν τῇ σεβασμῖα πατριαρχικῇ
μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπικεκλημένῃ Νέα Πέτρα τῇ ἐν τῷ
θέματι τῆς Δρυανουβαίνης ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθεῖσα παρὰ τοῦ
πανευγενεστάτου καὶ ἐν μοναχοῖς σεβασμιωτάτου καὶ πανοσιωτάτου
κυροῦ Ἰωάσαφ Κορνηγοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ τὰ ποτὲ πρὸ πολλῶν
χρόνων εἰς μονὸδρια χρηματίσαντα καὶ αὐτὰ ἐν τῷ θέματι τῆς
Δρυανουβαίνης διακείμενα, ὧν τὸ μὲν ἐν, τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων τοῦ Μεγαλογένους πάντῃ ἐξωκισμένον καὶ ἡφανισμένον
καὶ ἐξηπορημένον, μήτε εὐκτήριον ναὸν ἔχον, μήτε κάθισιν, ἀλλὰ
πρὸ πολλῶν, ὡς εἴρηται, χρόνων καταπεπτωκός, τὸ δὲ ἕτερον τοῦ
ἁγίου Νικολάου, τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ξυλοπᾶ, καθὼς ἐστὶν ἰδιοπε-
ριόριστον, ἔχον ναὸν μὲν ὑπὸ θόλου ἐτοιμόπρωτον καὶ κελλία δύο
καὶ αὐτὰ ἐτοιμόπρωτα ἐξ ἀμελείας γεγονότα διὰ τὸ μὴ προσκαθῆ-
σθαι τινα ἐντὸς τούτων, ὡς ἂν καθέξει ταῦτα ἡ δηλωθεῖσα τοῦ
Προδρόμου μονὴ ὡς μετόχια εἰς οἰκίαν χρῆσιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἐς τὸ διηνεκές μετὰ πάντων τῶν ἀρχαίων καὶ δικαίων προνομίων
αὐτῶν, ἧγρον ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὕρεινῆς καὶ πεδινῆς νομα-
διαίας καὶ τῶν πτωχῶν τῶν διαφερόντων τῇ τοῦ Μεγαλογένους μονῇ,
δηλονότι τῶν παίδων καὶ προσγεγῶν τοῦ Εὐνόστου ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ
μετὰ τοῦ μυλοτοπίου τοῦ διαφέροντος τῇ μονῇ, ὡς εἴρηται, τοῦ ἁγίου
Νικολάου καὶ τῶν παντοίων ὑπωροφώρων δένδρων αὐτῶν τῶν ἐντὸς
καὶ ἐκτὸς, καὶ ὀφείλει κατέχειν ταῦτα πάντα ἡ διαληφθεῖσα πατριαρ-
χικὴ τοῦ Προδρόμου μονὴ εἰς οἰκίαν, ὡς εἴρηται, χρῆσιν αὐτῆς ὡς
μετόχια, τὴν δὲ δεσποτείαν καὶ κυριότητα τούτων ὀφείλει κακτεῖσθαι
ἡ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Δημητριάδος, λαμβάνουσα ἀπὸ τῆς
μονῆς τοῦ Προδρόμου ἕνεκεν τῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος ταύτης
ἐτησίως καὶ ἀνυστερήτως κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου κη-

ρίον καθαρὸν λίτρας δέκα καὶ πλέον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ ὁ ναὸς ὁ δηλωθεὶς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὀφείλει ἀξιουθῆαι ἐπιμελείας καὶ ἀνακτίσεως μετὰ καὶ τῶν κελλίων καὶ ἀδιαλείπτως ἐκδουλεύεσθαι ὁ ναὸς παρὰ ἱερέως, ἔχειν τε ἐν αὐτῷ τὸν κατὰ καιροῦς ἀρχιερέα Δημητριάδος τὴν προσήκουσαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀναφορὰν χωρὶς τινος προφάσεως, καὶ οὐδέποτε μεταβληθήσεται ὁ τοιοῦτος ναὸς ὁ ἐπισκοπειανὸς εἰς πατριαρχικόν, οὐδὲ ἕτερον εὐκτῆριον πατριαρχικόν ἀνεγερθήσεται ἐν τῷ περιόρῳ τῶν δηλωθέντων μονυδρίων· κρεῖσσον γὰρ ἡγησάμεθα ἀνατεθῆναι τὰ τοιαῦτα μονύδρια εἰς τὴν, ὡς εἴρηται, πατριαρχικὴν τοῦ Προδρόμου μονὴν καὶ σώζεσθαι ταῦτα ἢ ἐξ ἀμελείας καὶ ἐξ ἀρπαγῆς τῶν γειτνιαζόντων ἀδίκων ἀνθρώπων τελείως ἀφανισθῆναι ταῦτα. εἰ δ' ὥς ἢ ἀρτίως ἢ ποτε τῶν καιρῶν ἀπίδῃ ἢ διαληφθεῖσα πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ Προδρόμου εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος ἢ εἰς περιφρόνησιν τοῦ κατὰ καιροῦς ἀρχιερέως, ὀφείλει ἀπεντεῦθεν ἐκδιώκεσθαι ἀπὸ τῶν, ὡς εἴρηται, δηλωθέντων μονυδρίων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν δικαίων αὐτῶν, εὐπειθῶς δὲ διακειμένης τῆς πατριαρχικῆς τοῦ Προδρόμου μονῆς πρὸς τὴν κατ' ἐμὲ ἁγιωτάτην ἐπισκοπὴν, οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ ἢ οἱ σὺν θεῷ μέλλοντες ἀρχιερατεῦσαι μετ' ἐμὲ ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ, τολμήσομεν διατεῖσαι ἢ παρενοχλῆσαι τῇ, ὡς εἴρηται, πατριαρχικῇ τοῦ Προδρόμου μονῇ ἢ ἐκστῆσαι ταύτην ἀπὸ τῶν δηλωθέντων μονυδρίων, ὁ δὲ τοῦτο τολμήσας διαπράξασθαι ἔνοχος ἔσται τοῖς κανονικοῖς ἐπιτιμίαις καὶ ταῖς ἀραῖς τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα γεγονὸς καὶ ὑπογραφὴν συνήθως παρ' ἡμῶν ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν μ. η. ν. ι. νο. ε. μ. β. ρ. ι. φ. ἰ. ν. δ. ι. κ. τ. ι. ὧ. ν. ο. ς. τ. ρ. ἰ. τ. η. ς.

Ἐκδοτήριον γράμμα καὶ τοῦτο τοῦ Δημητριάδος πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου ἐπὶ τοῖς μονυδρίοις τῶν ἁγίων ἀποστέλλον καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

XXXVII. Sine anno, mense iulio, ind. V.

*Pincerna Raul monasterio Novae Petrae adiudicat possessionem loci dicti
Brastus.*

Γράμμα κρίσεως ἀποκαταστικὸν τοῦ πιγκέρνη
Ραοῦλ ἐπὶ τῷ τοπίῳ τῷ Βραστῷ, ὅπερ κέκτηται ἡ
μονὴ διὰ χρυσοβούλλου.

Ὁ πλεονέκτης ἀεὶ μέμνηνε περὶ τὸ πλουτεῖν καὶ ὧδε κάκεισε
τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὰ ἀλλότρια ἐλεῖν καὶ πλουτῆσαι πλοῦτον
τὸν οὐ χρηστὸν, ἀλλ' ἡ ἀπληστος τοῦτου χεὶρ καὶ ἀκατάσχετος ψυχὴ
ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας παρακρουοῦνται τε καὶ οἷον συνέ-
χονται· οὐδὲ γὰρ οἶδε τὸ δίκαιον κρύπτεσθαι καὶ ἡ ἀλήθεια τῷ
ψεύδει καλύπτεσθαι, καὶ ὅτι λίαν ὑπὸ πολλῶν λόγων κρύπτεται καὶ
ψευδῶν, ἀλλὰ μακρόθεν ὡς ἥλιος φαίνουσι τῶν νεφῶν ψευδῶν λόγων
διαλυθέντων τῇ φάσει τούτων τῇ ἰσχυρᾷ καὶ πόρρῳ που τὴν ἀδικίαν
καὶ τὸ ψεῦδος ἐλαύνουσιν. ἔχει δὲ οὕτω τὰ τῆς ὑποθέσεως. οἱ τὴν
ἀσκησιν ποιούμενοι μοναχοὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ θεῖᾳ μονῇ τοῦ τι-
μίου Προδρόμου, τῇ Νέᾳ προσκληθείσῃ Πέτρᾳ, λέγω τῇ μονῇ τοῦ
πανευγενεστάτου Κορνηλιοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ, κατεβούωντο τοῦ Μαρ-
μαρᾶ πρωτονωβελλισμοῦ παρόντος καὶ τοῦτου ἡμῶν ἐνώπιον λέγοντες
τοιαῦτα· κέκτηται ἡ μονὴ ἡμῶν μεθ' ὧν ἄλλων κέκτηται διὰ θεοῦ
καὶ σεπτοῦ χρυσοβούλλου λόγου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως καὶ τόπιον τὸ Βραστὸν προσαγορευόμενον, ἔχει
διὰ προνοίας καὶ ὁ Μαρμαρᾶς χωρίον τὸν Τρίνοβον ἰδιοπεριόριστον
ὃν παρὰ τὸν Βραστὸν, καὶ ἀδίκῳ γνώμῃ χρώμενος καὶ χειρὶ πειράται
σὺν τῷ Τρινόβῳ καὶ τὸν Βραστὸν ἐλεῖν, ὡς καὶ τὴν ἀνήκουσαν ἡμῖν
μορτὴν οὗτος ἀφείλετο. καὶ ὁ Μαρμαρᾶς ἤρετο παρ' ἡμῶν, διὰ τί
οὕτω ποιεῖ, καὶ ἀπελογήσατο, ὅτι δι' ὀρισμοῦ βασιλικοῦ κατέχω τὸν
Τρίνοβον πρόνοιαν μετὰ τῆς ἐνούσης αὐτῷ περιοχῆς, καὶ ὁ Βραστὸς
ὑπὸ τὴν περιοχὴν ὧν τοῦ Τρινόβου, πειρῶμαι κρατῆσαι αὐτὸν ὡς
ἐμὸν, καὶ ἕτερ' ἅττα προσελάλει πρὸς τὸ τὴν ἀλήθειαν κρῦψαι τῷ
ψεύδει, ὅθεν καὶ τὸν χρυσοβούλλιον λόγον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου
ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὃν ἡ σεβασμία μονὴ κέκτηται, ὑπα-
ναγνόντες καὶ ἴδιον τόπον εὐρόντες ὄντα παρὰ τὸν Τρίνοβον τὸν
Βραστὸν, σὺν τούτῳ καὶ οἱ τὰ τοῦ τύπου εἰδότες ἀκριβῶς διαμαρτυ-

ράμενοι, ὡς ἄλλο τόπιον ὁ Βραστός ἀμέτοχον καὶ ἔξω τῆς τοῦ Τρίνοβου περιοχῆς, ἐκείθεν τοῦ Βραστοῦ τὸν πρωτανωβελλίσιμον ἀπέμψαμεν, ὡς κατέχειν μόνον τὸν Τρίνοβον μετὰ τῆς ἐνούσης αὐτῷ περιοχῆς. ἡ δὲ προρρηθεῖσα σεβασμία καὶ θεία μονή, ἵνα κατέχῃ τὸν Βραστὸν κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου χρυσοβούλλου λόγου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ προσόντος αὐτῇ, ἀποδῶ δὲ ὁ Μαρμαρᾶς πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἣν ἀδίκως καὶ ἀμετόχως ἀφείλετο δεκατίαν ἀπὸ τοῦ τοπίου. διὰ γὰρ τοῦτο ἀπελύθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ μονῇ τοῦ πανευγενεστάτου Κορνηννοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος πέμπτης.

Οὕτω καὶ τὸ τῆς κρίσεως γράμμα τοῦ πιγκέρνη Ραούλ ἐπὶ τῷ τοπίῳ τῷ Βραστῷ, δ' ἐγένονεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

Pasini, p. 352.

XXXVIII. 6784—1276, 30 iunii, ind. IV.

Joasaph Maliasenus Cypriano, abbati monasterii S. Mariae, permittit possessionem dimidii terrae Petrae, donatae monasterio Macrinitissae a pincerna

Raul.

Καταθετικὸν γράμμα τοῦ ἱερομονάχου Κυπριανοῦ, τοῦ ἡγουμένου τῆς Πανυπεράγνου, ἐπὶ τῇ γῇ τῆς Πέτρας πρὸς τὴν μονὴν τῆς Μακρινιτίσσης.

Ἐπειδήπερ ὁ περιπόδητος ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κεφαλὴ τῆς Μεγάλης Βλαχίας, ὁ πανευγενεστάτος Ραούλ ὁ πιγκέρνης ὁ Κορνηννός, ἐποίησε γράμμα παραδοτικὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς πανυπεράγνου θεομήτορος τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσσης, ὡς ἵνα κατέχῃ ἡ τοιαύτη σεβασμία μονὴ τὴν ἅπασαν γῆν τῆς Πέτρας, τοῦτου γενομένου δι' ἔργου, καὶ γὰρ, ὁ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Πανυπεράγνου ἡγούμενος Κυπριανὸς ἱερομόναχος, φιλικῶς καὶ ἀδελφικῶς ἐν εἰρήνῃ ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ πανευκλεεστάτου Ἀγγελοκορνηνοῦ Δούκα τοῦ Μαλιασηνοῦ καὶ κτήτορος τῆς σεβασμίας ἁγίας βασιλικῆς πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσσης. τοῦ ἐπικληθέντος

διὰ τοῦ ἁγγελικοῦ σχήματος κυροῦ Ἰωάσαφ συνέτυχον πρὸς αὐτόν, ὥς ἵνα ἐάσῃ τὴν ὅλην ἡμίσειαν γῆν τῆς Πέτρας, τῆς καὶ ἀνωτέρω εἰρημένης, ὥς ἂν κατέχῃ τὴν ὅλην ἡμίσειαν γῆν τῆς δηλωθείσης Πέτρας ἢ ὑπ' ἐμὲ σεβασμία μονὴ τῆς πανυπεράγνου θεομήτορος, ἣν καὶ μετὰ εἰλικρινοῦς καὶ καθαράς διαθέσεως βουλῇσει καὶ θελήσει, καὶ προαιρέσει αὐτοῦ εἶασε πρὸς τὴν ὑπ' ἐμὲ σεβασμίαν μονὴν τὴν ἅπασαν ἡμίσειαν γῆν ἀπ' ἄκρων ἕως ἄκρων μετὰ πάντων δικαίων καὶ προνομίων τῆς πάσης ἡμίσεως, ἵνα κατέχῃ ταύτην ἢ ὑπ' ἐμὲ σεβασμία μονὴ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας αἰῶνας, τούτου γενομένου καὶ ἐγγράφου συμβιβαστικῆς γραφῆς αὐτοῦ πεπιστωμένης καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου υἱοῦ αὐτοῦ, κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ παρὰ τῶν ἐκκρίτων μοναχῶν τῶν ἀσκουμένων ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ κυρωθέντος καὶ ἐπιδουθέντος εἰς τὴν ὑπ' ἐμὲ σεβασμίαν μονὴν τῆς πανυπεράγνου θεομήτορος, ἐπέλαχε πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσσης τὸ μέρος τὸ ἀποβλέπον τὸ Ἀρμενονῆσιν τὴν Κριποῦς, τοῦ Πλατυπόδῃ καὶ τὸν Λόγγον, πρὸς δὲ τὸ μέρος τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος ἐπέλαχε τὸ μέρος τῆς Μεγάλης καὶ τὸ μέρος τοῦ ἁγίου Στεφάνου. εἴ τις γοῦν ἀκυρῶσαι βουληθῇ ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν τῶν δύο μονῶν καὶ τῶν συμβιβαστικῶν ἐγγράφων ἡμῶν, εἴτε κτήτωρ, εἴτε ἡγούμενος, εἴτε ἄλλος τις τῶν μερῶν τῶν ἁγίων μονῶν μοναχός, μικρὸς εἴτε μέγας, ἵνα ἐπισπᾶται ὁ τοιοῦτος ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ τὰς ἀράς τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ εἴη καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ ὁ κληρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν εἰρηκότων ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτὸν τὸν κύριον τῆς δόξης. τοῦτο δὲ ἐγγέγονει κατὰ τὴν τριακοστὴν τοῦ παρόντος ἰουνίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης τετάρτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου ἔτους.

Τοιοῦτον δὴ τι καὶ τὸ καταθετικὸν γράμμα τοῦ ἡγουμένου τῆς πανυπεράγνου θεομήτορος ἐπὶ τῇ γῇ τῆς Πέτρας πρὸς τὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως.

XXXIX. Sine anno, mense aprili, ind. VIII.

Michaël Panaretus, episcopus Demetriadis, monasterio Novae Petrae donat monasteriolum dictum Hesychasterium ut praedium.

Ἐκδοτήριον τοῦ Δημητριάδος Μιχαήλ τοῦ Παναρέτου ἐπὶ μονιδίῳ τῷ λεγομένῳ Ἡσυχαστηρείῳ.

Initium deest.

.....
 πανευγενεστάτῳ καὶ ἐν μοναχοῖς σεβασμιωτάτῳ, τῷ περιποθήτῳ ἀνεψίῳ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυρῷ Ἰωάννῃ Κομνηνῷ τῷ Μαλιασινῷ, τῷ κτήτορι τῆς σεβάσμιας πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς ἐπικεκλημένης Νέας Πέτρας τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τὴν ἐπονομαζομένην Ἡσυχαστηρεῖον τὴν ἐν τῷ θέματι τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένην, τὴν καὶ διὰ θείου καὶ προσκυνητοῦ χρυσοβουλίου . . .

.....¹⁾
 τῇ ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθεῖσῃ δι' οἰκείων παντοίων ἐξόδων τε καὶ ἀναλωμάτων τῆς τούτου σεβασμιότητος, ὥς ἂν κατέχῃ ταύτην τὴν τοῦ Ἡσυχαστηρείου μονὴν εἰς χρῆσιν αὐτοῦ εἰς μετόχιον· ἐπειδὴ γὰρ ὡς ἔρω, ὅτι πρὸ χρόνων πολλῶν ἡμελήθη ὅ τε ναὸς καὶ τὰ κελία ἅπαντα ταύτης, κἀντεῦθεν κινδυνεύουσι καταπτωθῆναι καὶ παντελῶς ἀφανισθῆναι, δεῖν ἔκριναι καθ' ἑαυτὸν συνδιασκεφάμενος ἀναθεῖναι ταύτην τῇ παρ' αὐτοῦ, ὡς εἴρηται, σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Προδρόμου εἰς μετόχιον, ὅπως κατέχῃ ταύτην μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν προσόντων ταύτῃ δικαίων καὶ προνομίων, ἥγουν ἀμπελώνων, χωραφίων, ὕψωφόρων δένδρων καὶ ἐτέρων παντοίων ἀρχαίων προνομίων αὐτῆς. ὁ δέ γε θεῖος καὶ ἱερός ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ὀφείλει ἐκδουλεύεσθαι διὰ τὸ ἀκριμάτιστον, τὴν γὰρ νομὴν καὶ χρῆσιν τῶν προσόντων αὐτῇ δικαίων ὀφείλει κεκτήσθαι ἐπ' αὐτῇ ἢ μονῇ τοῦ Προδρόμου καὶ διδόναι ἐτησίως καὶ ἀνυστερήτως πρὸς τὸ μέρος τῆς κατ' ἐμὲ ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Δημητριάδος κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ αὐθέντου μου τοῦ παναγίου Νικολάου κηρίον λίτρας δύο, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ καιροῦς ἀρχιερεὺς Δημητριάδος ὀφείλει ἔχειν ἐν τῷ ναῷ

¹⁾ *Evulsae lineae tres et dimidia.*

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν τοῖς ἀρχιερεῦσι συνήθη ἀναφορὴν, οὐχ ἔξει δέ τις ἐπ' ἀδείας ἢ ἀρχιερεὺς ὁ κατὰ καιροὺς ἢ ἕτερός τις τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς Δημητριάδος ἐκστῆναι τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τῆς νομῆς καὶ χρήσεως τῆς μονῆς τοῦ Ἡσυχαστηρείου, εἰ μὴ βούλεται ἐπισπᾶσθαι τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων ὡτωκαῖδεκα ἁγίων Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἀλύτῳ ἀφορισμῷ ἐμπεσεῖν· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα συνήθως βεβαιωθὲν παρὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐπεδόθη εἰς ἀσφάλειαν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ πατριαρχικῇ τῆς Νέας Πέτρας τοῦ Προδρόμου μ. η. ν. ι. ἀ. π. ρ. ι. λ. λ. ι. φ. ἰ. ν. δ. ὁ γ. δ. ὁ γ.

Τοιαύτην ἔσχε τὴν θέσιν καὶ τοῦτο τοῦ Δημητριάδος ἐκδοτήριον γράμμα ἐπὶ τῷ λεγομένῳ Ἡσυχαστηρείῳ πρὸς [τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας].

XL. Sine anno.

Michaël Panaretus, episcopus Demetriadis, monasterio Novae Petrae donat molendinam.

Ἐκδοτήριον τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ μυλοτοπίῳ τῷ εἰς τὸν Βελεστίνον διακειμένῳ.

Εἰ καὶ πρὸς τινας διδόμενον ὡς οἰκεῖον δάνος τοῦτο λογίζεται κύριος καὶ σὺν τῷ ἑκατονταπλῶς καὶ βασιλείᾳ οὐρανῷ χαρίζεται, πόσῳ μᾶλλον τὸ πρὸς τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς ναοὺς ἀφιερούμενον τῷ θεῷ λογισθῆσεται, ἐν οἷς τὸ θεῖον δοξάζεται καὶ ἐξημενίζεται καὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς καὶ φιλόχριστοι εὐχῶν ἀπολαύουσι καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας αὐτῶν κρατύνονται. τοῦτο γοῦν εἰδὼς καὶ αὐτὸς δεῖν προέκρινε πολλὰ κατ' ἑαυτὸν συνδιασκεψάμενος ἀφιερῶσαι τῇ θεῇ καὶ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ [τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας τῇ ἐν τῷ θε]ματι τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένη, τῇ ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθείσῃ δι' οἰκείων κόπων, ἐξόδων τε καὶ ἀναλωμάτων τοῦ ἐν μονοτρόποις σεβασμιωτάτου καὶ πανευγενεστάτου ψυχῇ τε καὶ σώματι, τοῦ περιποθήτου ἀνεψιοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Ἰωάσαφ Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἀπὸ τῶν ὅλων μυλοτοπιῶν, ὧν κέκτηται καὶ δεσπόζει καὶ νέμεται ἐξ ἀμνημονεύτων ἤδη χρόνων ἢ κατ' ἐμὲ ἁγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ Δημητριάδος ἐν τῷ θε-

ματι τοῦ Βελεστινίου διακειμένων μυλοτόπιον ἐν, οἷον ἄρσενη καὶ ἐκλέξεται ὁ διαληφθεὶς πανευγενέστατος Κομνηνὸς κῆρ Ἰωάσαφ ὁ Μαλιασηνός, ὁ κτήτωρ τῆς, ὡς εἴρηται, σεβασμίας καὶ ἱερᾶς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς ἂν δι' οἰκείων κόπων, ἐξόδων τε καὶ ἀναλωμάτων αὐτοῦ ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρῃ μυλικὸν ἐργαστήριον, καὶ καθέξει τοῦτο ἡ, ὡς εἴρηται, τοιαύτη μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως ὡς οἰκεῖον αὐτῆς κτῆμα ἀτελὲς πάντῃ καὶ ἐλεύθερον καὶ ἀκαταδούλωτον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ μέχρις ἂν τὸ πᾶν ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· τὸ γὰρ ἅπαξ ἀφιερωθὲν τῷ θεῷ οὐ δουλοῦται. ὑπὲρ μνημοσύνης τῶν αἰοιδίμων ἐκείνων βασιλέων τῶν ἀφιερωτῶν τῶν δηλωθέντων μυλοτοπίων καὶ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς ἀρχιερέως Μιχαὴλ τοῦ Δημητρι[άδος]

Reliqua desunt, folio e codice evulso.

XLI. Sine anno, mense decembri, ind. VIII.

Michael Panaretus, episcopus Demetriadis, monasterio Novae Petrae dat ecclesiam S. Mariae Cucuræ.

Ἐκδοτήριον τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ναῷ τῆς θεοτόκου τῷ τοῦ Κουκουρᾶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

Initium deest.

τοῦ ἐν μονοπρόποις σεβασμιωτάτου καὶ πανευγενεστάτου ψυχῇ τε καὶ σώματι, τοῦ περιποδήτου ἀνεψιοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Ἰωάσαφ Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ, τὸν εὐκτήριον ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τὸν τοῦ Κουκουρᾶ ἐπιλεγόμενον ἀποσκοπῶν εἰς χρηστὰς ἐλπίδας, ὡς καὶ τὸν ναὸν ἐκδουλεύεσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ τὰ κελλία τὰ προσόντα τούτῳ ἀνακαινίζεσθαι καὶ ἀνακτίζεσθαι καὶ ἀποκερδαίνειν μονομερῶς καὶ ἀλογαρίστως τοῦτον τὴν πᾶσαν καὶ παντοίαν εἴσοδον τῶν ἐκείσε ὁπωροφόρων δένδρων καὶ τοῦ ἀμπελιτζίου καὶ τῆς χωραφιαίας γῆς. ἐπεὶ δὲ οὔτε διὰ φόβον θεοῦ, οὔτε δι' ἡμετέραν κατάκριτον δειλιάσας ὀδέσθη ἡ

φόβον θεοῦ ἔσχεν ἢ προέκρινεν ἀγαθόν τι ποιῆσαι ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ ἢ μικρὰν ἀνάγκησιν καὶ περιποιήσιν ἐν τοῖς κελλίοις αὐτοῦ ἐνδεΐσασθαι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὥς μὴ ἔχων φόβον θεοῦ ἢ αἰδούμενος ἐμὲ τὸν ἀρχιερέα αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς καθορῶντας τοῦτο, παντελῶς ἠφάνισε καὶ τὸν μὲν ναὸν ἀποκατέστησε βουκολεῖον, καὶ τὰ κελλία πάντα ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ καταπεπτώκασιν, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν εἰς παντελῇ ἐρήμωσιν ἀποκατέστησεν, οὐ παρεῖδον τὴν αὐτοῦ κακίστην οἰκονομίαν καὶ παντελῇ ἀπώλειαν, ἀλλὰ διέκρινα καθ' ἑαυτὸν πολλὰ διασκεψάμενος ἀναθεῖναι τὸν τε ναὸν καὶ τὰ κελλία καὶ τὰ παντοῖα ἀρχαῖα δίκαια καὶ προνόμια τοῦ τοιοῦτου θείου καὶ ἱεροῦ ναοῦ, ἡγουν τὰ παντοῖα ὑπωροφόρα δένδρα, τὸ ἀμπελίτζιον, τὴν χωραφιαίαν γῆν τῷ δηλωθέντι σεβασμιωτάτῳ καὶ πανευγενεστάτῳ ψυχῇ τε καὶ σώματι κυρῷ Ἰωάσαφ Κομνηνῷ τῷ Μαλιασηνῷ, ὥς ἂν δι' οἰκείας σπουδῆς αὐτοῦ καὶ οἰκονομίας τε καὶ ἐξόδων ἀνακαινίσῃ ταῦτα καὶ καθέξει ἡ σεβασμία καὶ θεία καὶ ἱερὰ πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ἡ ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγερθεῖσα δι' οἰκείων ἐξόδων τε καὶ ἀναλωμάτων αὐτοῦ, ὥς οἰκεῖον αὐτῆς κτῆμα ἀναφαίρετον καὶ ἀκαταδούλωτον· πολλὰ γάρ, ὥς ὅρῳ, καὶ ἕτερα εὐκτήρια καὶ σεμνεῖα ἀνηγέρθησαν παρ' αὐτοῦ ἕνεκεν ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ μνημοσύνου διηνεκοῦς τῶν ὁρθοδόξων βασιλέων καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν· τὸν γὰρ δηλωθέντα παπᾶν Βασίλειον ἀποδιώκω καὶ ἀποπέμπω ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου θείου καὶ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῶν παντοίων δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ ὥς λυμεῶνα καὶ καταφρονητὴν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ μὴ ἔχοντα φόβον θεοῦ ἢ αἰδούμενον τοὺς καθορῶντας τὴν αὐτοῦ ἄχρηστον πρᾶξιν, ἣν διεπράξατο ἐν τῷ δηλωθέντι ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ οὐδέποτε τολμήσει λαλῆσαι ἢ παρενοχλῆσαι τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου ἕνεκεν τοῦ δηλωθέντος ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, εἰ μὴ βούλεται εἶναι ἀφωρισμένος ἔξω πάσης ἐκκλησίας καὶ χριστιανικῆς ὁμηγύρεως. ἐπεὶ δὲ καὶ διὰ θείου καὶ προσκυνητοῦ βασιλικοῦ χρυσοβούλλου λόγου ἐπεβραβεύθη ὁ δηλωθεὶς θεῖος καὶ ἱερὸς ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῇ δηλωθείσῃ νέᾳ μονῇ τοῦ Προδρόμου μετὰ καὶ τῶν ἄλλων παντοίων γονικῶν αὐτοῦ κτημάτων καὶ προαστείων, ὁφείλει καθέξειν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἡ δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Προδρόμου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀδιασειστώως πάντῃ καὶ ἀνενοχλήτως,

ἔχειν τε καὶ τὸν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέα τῆς κατ' ἐμὲ ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Δημητριάδος τὴν συνήθη τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀναφορὰν ἐν τῷ τοιούτῳ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ ἐτησίως καὶ ἀνυστερῆτως τελεῖν πρὸς τὴν κατ' ἐμὲ, ὡς εἴρηται, ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ παναγίου Νικολάου κηρίον λίτρας δύο καὶ πλέον οὐδὲν, καὶ οὐδεὶς τοῦ παντός μέρους καὶ πληρώματος τῆς κατ' ἐμὲ, ὡς εἴρηται, ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Δημητριάδος ἢ ὁ κατὰ καιροὺς ἀρχιερεὺς ἢ κληρικὸς ἢ ἕτερός τις τολμήσει διασεῖσαι ἢ παρενοχλῆσαι τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τοῦ Προδρόμου ἕνεκεν τοῦ δηλωθέντος θείου καὶ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, εἰ μὴ βούλεται ἐπισπάσασθαι τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἀλύτῳ μεγίστῳ ἀφορισμῷ ἐμπεσεῖν. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα συνήθως ὑπογραφὴν καὶ βεβαιωθὲν παρ' ἡμῶν ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Προδρόμου εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ δεκεβρίῳ ἐν δ. ὁ γ. δ. ὁ η. ς.

Τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τοῦτο τὸ ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ Δημητριάδος ἐπὶ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ Κουκουρά πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

XLII. 6785—1275, 15 augusti, ind. V.

Hieromonachus Theodosius monasterio Macrinitissae donat ut praedium monasteriolum S. Mariae in Charmaena ad pedes montis Ossae.

Ἐκδοτήριον Θεοδοσίου ἱερομονάχου ἐπὶ μονιδίῳ τῆς Παναγίας τῷ εἰς τὴν Χάρμαιναν διακειμένῳ ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ Κισσάβου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Θεοδόσιος ἱερομόναχος, ἀρχιμανδρίτης τῆς τῶν Χαρμενιτῶν χώρας καὶ ἡγούμενος ὦν τοῦ ὄντος ἐκεῖσε μονιδίου τοῦ εἰς ὄνομα τιμωμένου τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ οὕτω καλουμένης Παναγίας, ὁ αὐτοχείρως ἐνταῦθα προτάξας, καθὰ ὁράται. ἐπεὶ ἔφθασα εἰς γῆρας ἤδη πολὺ καὶ καθ' ἐκάστην εἰς ἑαυτὸν ὁρῶ τὸν θάνατον, μὴ ἔχων ὅπη τὸ βάρος τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος καὶ φυγῆς ἐκθέσθαι, μετὰ παρακλήσεως ὅτι πολλῆς πρὸς τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν τὸν

Μαλιασηνὸν τὸν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μετονομασθέντα προσέδραμον, ἵνα ἀναδέξηται μου τὸ γῆρας καὶ τὴν φυχὴν, ἔνθεν τοι καὶ τὸ παρ' ἐμοῦ κατεχόμενον μονίδιον τὸ ἄνωθεν εἰρημένον καὶ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ οὕτω καλούμενον Παναγίας παραδίδωμι ἀπεντεῦθεν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς σήμερον εἰς μετόχιον πρὸς τὴν σεβασμίαν μεγάλην γονικὴν μονὴν τοῦ πανευγενεστάτου Κορνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μετονομασθέντος, τὴν Ὁξείαν Ἐπίσκεψιν καὶ οὕτως ὀνομαζομένην Μακρινίτισσαν οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ συνεσκεμμένου καὶ μεμεριμνημένου καὶ ἀκριβομένου σκοποῦ καὶ παρουσίας τοῦ ὁσιωτάτου καθηγουμένου τῆς δηλωθείσης μεγάλης καὶ σεβασμίας μονῆς θεομητορικῆς τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως καὶ οὕτω καλουμένης Μακρινίτισσης, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Ἀθανασίου, ἧς μεγάλης καὶ σεβασμίας θεομητορικῆς μονῆς ὑπάρχει ὁ ἄνωθεν δηλωθεὶς πανευγενέστατος Κορνηνὸς ὁ Μαλιασηνός, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μετονομασθεὶς, κτήτωρ καὶ δομήτωρ καὶ τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ὄντων ἐντίμων καὶ σεβασμιῶν ἱερομονάχων ἀνδρῶν, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Ἀντωνίου, τοῦ ἐκκλησιάρχου κυροῦ Μελετίου, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Κυπριανοῦ, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Γαλακτίωνος, τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Νίκωνος τοῦ Μπατζοῦ, τοῦ ἱεροδιακόνου κυροῦ Λαζαρίτζου, τοῦ δομεστίκου κυροῦ Ναθαναήλ, τοῦ οἰκονόμου κυροῦ Τακίνθου, τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Νίφωνος, τοῦ ἱερέως κυροῦ Γεωργίου καὶ ἐτέρων τῶν μὴ γραφέντων διὰ τὸ πλῆθος, λοιπὸν καὶ ὀφείλει ἀπάρτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ δηλωθεῖσα μεγάλη καὶ σεβασμία θεομητορικὴ μονὴ ἡ Ὁξεία Ἐπίσκεψις καὶ οὕτως ἐπονομαζομένη Μακρινίτισσα κατέχειν καὶ διακατέχειν εἰς μετόχιον τὸ δηλωθὲν μονίδιον μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ παλαιῶν τε καὶ νέων καὶ ὧν κέκτῃται κινήτων, ἀκινήτων καὶ αὐτοκινήτων πραγμάτων, ἡγουν ὁσπητίων, ἀμπελώνων, χωραφιαίας γῆς, βιβλίων τῆς ἐκκλησίας φαλομένων καὶ ἀναγιγνωσκομένων καὶ ποσουμένων ἀμφοτέρων εἰς κομμάτια εἴκοσι πέντε, καλυβιτῶν τῶν ἐκεῖσε προσκαθημένων, παροίκων τριῶν, ἡγουν τοῦ Εὐφῆμη, τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Ἰωάννου, μετὰ καὶ τοῦ στασίου αὐτῶν, τέλος ἐχόντων νομίσματα ὑπέρπυρα τέσσαρα, ἐδόθησαν δὲ οὗτοι εἰς τὸ μονίδιον παρὰ τοῦ πολλαχῶς

δηλωθέντος πανευγενεστάτου Κορνηγιου τοῦ Μαλιασηνου, τοῦ διὰ τοῦ
 ἁγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάννα μετονομασθέντος, ὑπὲρ ψυχι-
 κῆς σωτηρίας τοῦ ἀοιδίμου καὶ ἁγιοκοιμήτου πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲ
 καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ μόνον δὲ οὗτοι ἐδόθησαν εἰς τὸ μο-
 νίδιον παρὰ τοῦ πανευγενεστάτου Κορνηγιου, ἀλλὰ καὶ ἡ χωραφία
 γῆ ἡ ἀπὸ τούμπας εἰς τούμπαν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ κατὰ τετράδα εἰσερ-
 χόμενον εἰς τὸ ἐκεῖσε ἀμπελοκηποπεριβόλιον. καὶ ταῦτα μὲν εἰς
 ἐνθύμησιν εὐρίσκονται μοι, ὅτι ἐδόθησαν παρὰ τοῦ πανευγενεστάτου
 Κορνηγιου, τὰ δὲ μὴ εἰς ἐνθύμησιν μυρία, εἰσὶ δὲ ἐν τῷ τοιοῦτῳ
 μονιδίῳ βοῖδια ζευγνόμενα τέσσαρα, ὀνομαστικὸν ἓν, ὀνικά δύο, πρό-
 βατα ἐβδομήκοντα, ὕδρομύλων ἥμισυς, δς ἐδόθη εἰς τὸ μονίδιον
 παρὰ τοῦ μοναχοῦ Τεντᾶ, ὁ δ' ἥμισυς παρὰ τοῦ τοιούτου μοναχοῦ
 κατέχεται μέχρι καὶ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἕκτοτε δὲ ἵνα ἔνι ὁ
 ἅπας ὕδρομύλων τοῦ μονιδίου, καθὼς καὶ τὸ ἔγγραφον τούτου δια-
 λαμβάνει, ἵνα δὲ κατέχονται ἀμφοτέρα παρὰ τοῦ μονιδίου ἐπισκε-
 πτόμενα παρὰ τῆς μεγάλης καὶ σεβασμίας θεομητορικῆς μονῆς τῆς
 Ὁξείας Ἐπισκέψεως καὶ οὕτω καλουμένης Μακρινίτισσης, βίαν δὲ ἔς
 ὕστερον ἢ μετὰμελον ἢ συναρπαγὴν καὶ ἀπάτην οὐ βουληθῆσομαι
 ἔγωγε· ἐκ τῆς ἀχράντου γὰρ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς μορφώ-
 σεως τὸν κόνδυλον τῆς προταγῆς μου ἀφείλον καὶ ἐν τῷ μονιδίῳ
 εἰσεκόμισα τὴν τοιαύτην κεκοσμημένην ἄχραντον εἰκόνα διὰ πλειοτέραν
 βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν, ὅφειλω δὲ παρέξειν πάλιν ἔγωγε ἑτέραν
 εἰκόνα εἰς ὄνομα τιμωμένην τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἀπὸ τοιούτου
 μονιδίου πρὸς τὴν μεγάλην καὶ σεβασμίαν θεομητορικὴν μονὴν τὴν
 Ὁξείαν Ἐπίσκεψιν, καὶ οὕτως ὀνομαζομένην Μακρινίτισσαν, καὶ ὁ πει-
 ραθησόμενος πρὸς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν τοῦ παρόντος ἔγγραφου
 μου μερικῶς ἢ καθόλου ἢ βουληθῆσεται τις ποιῆσαι τὸ τοιοῦτον
 μονίδιον κύριον μοναστήριον καὶ μὴ εἶναι μετόχιον τῆς πολλαχῶς
 δηλουμένης μεγάλης καὶ σεβασμίας θεομητορικῆς μονῆς τῆς Ὁξείας
 Ἐπισκέψεως, ὅποῖος ἄρα καὶ εἶη, ἵνα ἐπισπᾶται εἰς ἑαυτὸν τὰς τῶν
 ἀπ' αἰώνων πάντων ἁγίων ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ἑκτὼ θεο-
 φόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὴν ἁλλοτριώσιν τοῦ σωτῆρος
 Χριστοῦ, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ ἔσται μετὰ τοῦ Ἰούδα, ἀλλὰ δὴ ἵνα ἔχη
 ἀντιδικὸν καὶ τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, εἰς ἣν ἐπωμοσάμην καὶ ἀφεί-
 λον τὸν κόνδυλον τῆς προταγῆς μου ἐκ τῆς ἀχράντου αὐτῆς μορφῆς,

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ τὴν κατάραν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀθλίου γέροντος· τεσσαράκοντα γὰρ ἤδη χρόνους κεκοπίακα ἐν τῷ τοιούτῳ μονιδίῳ, καθὼς καὶ οἱ ἔποικοι τῆς ἐκεῖσε χώρας γινώσκουσι, καὶ ὅποσα ἐβιάσθην καὶ ἀνέστησα, θεὸς μόνος γινώσκει καὶ οἱ ἐκεῖσε ὄντες φιλόχριστοι καὶ φιλευσεβεῖς ἄνδρες, καὶ ἵνα μὴ ἐπ' ἀδείας ἔξει τις πρὸς ἀνάλωσιν καὶ ἀφανισμόν τοῦ τοιούτου μονιδίου· ζῶν γὰρ ἔτι θεοῦ χάριτι καὶ τὸν νοῦν ἐρρωμένον ἔχων καὶ ὑγιή, τὰς φρένας σώας καὶ τὴν γλῶτταν ἀπαραφύρως συστρεφομένην πρὸς λαλιάν, ἐν μεγάλῃ καὶ ὑψηλοτάτῃ μονῇ τὸ τοιοῦτον μονίδιον εἰσεκόμισα, ἵνα ἐπαυξήθῃ καὶ εὐεργετηθῇ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, καὶ ὡς ἵνα ἔχωσι καὶ οἱ ἡμέτεροι γονεῖς καὶ ἡ ταπεινὴ μου ψυχὴ μνημόσυνον. καὶ ὁ βουληθεὶς πειράσαι ἢ ἐνοχλῆσαι περὶ τούτου τὸ τυχόν ἐκκλησιαστικὸς ὢν ἢ δημοσιακὸς ἵνα λαμβάνῃ εἰς ἑαυτὸν τὰς ἄνωθεν δηλουμένας ἀράς, καὶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ γένηται σκότος ἢ ὀλισθημα καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτόν. διὰ τοῦτο γὰρ ἄνωθεν τὸ παρὸν ἔγγραφοι οἰκιοχειρίοις γράμμασιν ἐνεχαράχθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀθλίου γέροντος εἰς ἀσφάλειαν διηγεκὴ καὶ βεβαίωσιν μὴ νὶ αὐτοῦ οὐστὶ πεντεκαίδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος πέμπτῃς ἔτει ἐξακισχιλιοστῇ ἑκτακοσιοστῇ ὀγδοηκοστῇ πέμπτῃ. †.

Οὕτω καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράμμα ἐν τινι μονιδίῳ πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινίτιδος τῇ εἰς τὴν Χάρμαιναν διακειμένῃ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ὄρους Κισσάβου.

Pasini, p. 355.

Τοῦ χρηματίσαντος λογοθέτου τῶν ἀγγελῶν στίχοι
περὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῆς βούλλης.

Ἐκ βασιλικῆς προταγῆς εὐσυνέτου Μιχαὴλ τρισάνακτος Ἀγγελωνόμου
Παλαιολόγου Κομνηνοβλάστου Μαλιασηνὸς Κομνηνὸς Ἰωάσαφ,
κλάδου

ἀθροίσας εἰς ἐν τῶν μονῶν τῶν τὰ χρυσόβουλλα σὺν ὁρισμοῖς κο-
ιδίων σμῖως

καὶ πατριαρχῶν ὑπομνήμασιν ἔτι οὐκ ἔσχεν αὐτοῖς τὴν χεῖρα βα-
σιλέως

ἐρυθροβάφῃ δεξιᾷ σημασία	βεβαιότητα παρέχουσιν ἀξίαν,
ὁ γὰρ θάνατος ἐξάπινα προφθάσας	ἤρπασεν ἐκ γῆς τὸν σοφὸν βασιλέα,
ὁ τοῦδε γοῦν γνήσιος υἱὸς τρις- ἀναξ,	μέγιστος Ἀνδρόνικος Ῥωμαίων κράτος,
ὁ πάντα γλυκὺς, εὐσεβὴς αὐτο- κράτωρ,	κῦρος παρασχὼν τοῖς γεγραμμέ- νοις λόγοις,
ἐρυθρομόρφους ὑπεσήμενε χροαῖς	τῆς κλήσεώς τε τῆς ἰδίας σημασίᾳ ἔθει βεβαίῳ τῶν σοφῶν βασιλέων.

ἔτους ςψηδ' ἰνδ. ιδ'.

† Ἀνδρόνικος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασι-
λεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων Δούκας Ἀγγελος
Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος †.

† Ἰωάννης, ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς
πατριάρχης †.

Subscriptio imperatoris cinnabaro, patriarchae vero nigro colore.

INDEX CHRONOLOGICUS.

	pag.
6495—987, mense februario et aprili, ind. XV. <i>Compositio facta inter monasterium Lamponii et monasterium S. Pauli in monte Latro de permutatione possessionum et de confinibus eorum, confirmata a patriarcha Nicolao</i>	308
6557—1049, mense augusto, ind. II. <i>Constantinus cubiclisius et clericus magnae ecclesiae decernit, controversiam ortam inter monasteria S. Pauli et Salvatoris Agraulorum in monte Latro diiudicandam esse a synodo in urbe</i>	315
6683—1175, mense februario, ind. VIII. <i>Ioannes Chrysanthus, nomine et vice Andronici Cantacuzeni, ducis et exactoris thematis Mylassae et Melanudii, confirmat monasterio S. Pauli in monte Latro exemptionem de tributis publicis</i>	317
6690—1081, 27 octobris, ind. XV. <i>Maria Angelina Chrysoberga Theodoro Branae Commeno vendit arbores et campum</i>	122
6697—1189, mense augusto, ind. VII. <i>Basilius Vatatzes, exactor vectigalium thematis Mylassae et Melanudii, confirmat monasterio S. Pauli in monte Latro possessionem bonorum et exemptionem de tributis</i> ...	319
6700—1192, mense septembri, ind. X. <i>Monachus Gerontius monasterio S. Mariae bona sua donat</i>	201
6703—1194, mense octobri, ind. XII. <i>Uxor Costomaris eximitur a tributo pendendo pro agro</i>	184
6703—1195, mense augusto, ind. XIII. <i>Imperator Isaacius Angelus confirmat monasterio S. Pauli in monte Latro ad instantiam monachorum possessionem praediorum Messingumii et Cypartisii</i>	320
Sine anno. <i>Dux thematis Mylassae et Melanudii, Michaël Ducas, iubente imperatore Isaaco Angelo confirmat monasterio S. Pauli in monte Latro possessionem praedii Messingumii</i>	323
„ „ mense ianuario, ind. VII. <i>Imperator iterum confirmat monasterio S. Pauli in monte Latro possessionem praedii dicti Messingumii</i> ..	327
„ „ mense aprili, ind. VI. <i>Fragmentum litterarum ducis thematis Mylassae et Melanudii, Theodori Pepani, de possessionibus monasterii S. Pauli in monte Latro</i>	329

6704—1196, 10 iunio, ind. XIV. <i>Iudex hippodromi Theodorus Pyropulus proficitur, monasterium S. Pauli in monte Latro exemptum esse de potestate ecclesiastica</i>	305
Sine anno. mense novembri, ind. IV. <i>Litterae imperatoris datae ad prothospalarium et iudicem mysticum hippodromi Basilium, iubentes determinari confinia monasteriorum S. Pauli in monte Latro et Lamponii</i>	307
6716—1207, mense novembri, ind. XI. <i>Gunaropuli Basilio Blatero campos vendunt</i>	185
6716—1208, mense martio, ind. IX. <i>Nicolaus Gunaropulus Annae uxori Niceatae Blateri campos vendit</i>	183
6719—1210, mense octobri, ind. XIII. <i>Poleae Leoni Muzethrae olivas donant</i>	119
6722—1213, mense septembri, ind. II. <i>Coscinae Leoni Muzethrae vendunt olivas</i>	118
Sine anno, 24 martii, ind. V. <i>Magnus logotheta Strategopulus monasterio S. Pauli in monte Latro adiudicat praedium Alexandrii</i>	290
6731—1222, mense septembri, ind. XI. <i>Patriarcha Manuel I. Charitopulus abbati monasterii S. Pauli in monte Latro archimandritae, exarchi et inspectoris variorum monasteriorum defert munus</i>	295
6736—1228, mense augusto, ind. I. <i>Imperator Ioannes Ducas Vatatzes restaurat monasterium Beatae Virginis in monte Lembo</i>	1
6737—1228, mense decembri, ind. II. <i>Georgius, metropolita Smyrnae, controversiam diiudicat ortam inter monasterium Lembi et Prinobaritas</i>	187
6737—1229, mense februario, ind. II. <i>Acta de vivario Gyri, quod est monasterii Lembi</i>	239
6739—1230, 10 septembris, ind. IV. <i>Cellae S. Georgii Exocastitae donatur salina</i>	48
6739—1231, mense ianuario, ind. IV. <i>Monacha Xene Angelina cellae S. Georgii Exocastitae donat campum</i>	46
6739—1231, mense iulio, ind. IV. <i>Anna Commena vendit monasterio Lembi campum in castro antiquo Smyrnae</i>	51
6739—1231, mense augusto, ind. IV. <i>Xenus Legas et familia vendunt monasterio Lembi olivas in vico Panareti</i>	60
Sine anno, mense iulio, ind. XI. <i>Bardas Lebunes, praefectus Smyrnae, et Ioannes Galenus adiudicant monasterio Lembi possessionem olivarum, quas Cazanes iniuste occupaverat</i>	62
» » mense septembri, ind. VIII. <i>Ioannes Chante et familia eius vendunt Ioanni Mancaphae olivas in vico Paracalamo</i>	64
6740—1232, mense februario, ind. V. <i>Michaël Cacabas monasterio Lembi vendit olivas viginti sex, quas possidet in vico Panareto</i>	77
Sine anno. <i>Donatio equitis Sir Adam</i>	79
6740 et 6741, 1232 et 1233, ind. V. et VI. <i>Alexius Tesaïtes monasterio Lembo donat monasteriolum S. Pantelemonis, ut sit praedium eius</i>	56
6740—1232, mense maio, ind. V. <i>Acta de vivario Gyri</i>	239
» » mense aprili, ind. V. <i>Georgius Ponerus monasterio Lembi campum vendit</i>	197
Sine anno, mense iulio, ind. VI. <i>Donatio vici Barae monasterio Lembi iterum confirmatur</i>	198

Sine anno, mense augusto, ind. V. <i>Monachus Nicander Gunaropulus Basilio Blatero campos vendit</i>	189
6742—1234, mense februario, ind. VII. <i>Acta de vivario Gyri</i>	239
Sine anno, mense augusto, ind. XII. <i>Promissio Annae, uxoris Angeli Michaelis, et filiorum de vivario Carpathiae</i>	244
» » mense maio, ind. VII. <i>David Brullas monasterio Lembo adjudicat liberam possessionem vivartorum Gyri et Carpathiae</i>	246
» » mense aprili, ind. II. <i>Imperator tributis eximit scaphas piscatorias monasterii Lembo</i>	247
» » mense iunio, ind. XV. <i>Imperator permittit monasterio Lembo, ut introducat in possessiones suas inquilinos exemptos de tributis</i>	248
» » mense maio, ind. XIII. <i>Imperator locum Melorum eximit tributis navalibus</i>	249
» » mense aprili, ind. X. <i>Imperator inquilinos Melorum eximit tributis navalibus</i>	250
» » <i>Imperator possessiones monasterii Lembi eximit tributis</i>	251
» » mense iulio, ind. IV. <i>Imperator monasterio Lembo donat quindecim hyperpyra</i>	254
» » mense iunio, ind. XIV. <i>Imperator tuetur iura monasterii Lembi</i>	254
» » mense februario, ind. II. <i>Imperator iubet, incolae Barae subiectos et tributarios esse monasterii Lembi</i>	255
» » mense martio, ind. V. <i>Imperator tuetur iura et possessiones monasterii Lembi</i>	256
» » mense martio, ind. V. <i>Imperator monachos Lembi tuetur contra iniurias inquilinorum Neostongi</i>	257
» » mense martio, ind. V. <i>Clerici metropolis Smyrnae examinant controversiam inter monasterium Lembum et Neostongum</i>	258
» » mense novembri, ind. VI. <i>Imperator iura monasterii Lembi tuetur</i>	260
» » mense maio, ind. II. <i>Imperator inquilinos fugitivos monasterii Lembi reduci iubet</i>	261
6742—6747, 1234—1239. <i>Acta de possessione praedii Sphurni, quod est monasterii Lembi</i>	32
Sine anno. <i>Acta, quibus monasterio Lembo conceditur et confirmatur possessio cellae S. Georgii Exocastitae</i>	43
6742—1234, mensibus martio et maio, ind. VII. <i>Imperator Ioannes Ducas Vatatzes monasterio Lembo campum donat</i>	146
6743—1235, mense martio, ind. VIII. <i>Descriptio possessionum monasterii Lembi facta a stratopedarcha Michaeli Phoca</i>	4
» » mense iunio, ind. VIII. <i>Aurea bulla imperatoris Ioannis Ducae Vatatzae de possessionibus monasterii Lembi</i>	18
Sine anno. <i>Patriarcha Germanus II. Nauplius monasterium S. Pauli in monte Latro et eius possessiones eximit de tutela exarchi, et patriarcha Manuel hanc exemptionem confirmat</i>	293
6744—1235, mense septembri, ind. IX. <i>Patriarcha Germanus II. Nauplius declarat monasterium S. Pauli in monte Latro exemptum esse de potestate civili et episcopali</i>	301
6744—1236, mense martio, ind. IX. <i>Patriarcha II. Nauplius confirmat mona-</i>	

<i>sterium Zigrizam et praedia Daphnaeae et Azyli subiecta esse monasterio Rughianorum</i>	303
6744—1236, mense aprili, ind. IX. <i>Ioannes Rhabdocanaces monasterio Lembo campum vendit</i>	195
Sine anno, mense augusto, ind. V. <i>Imperator monasterio Lembo confirmationem vici Barae</i>	194
6745—1237, mense iunio, ind. X. <i>Rhadenus et Pennadus vendunt Theodoro Curticae olivas</i>	89
Sine anno, mense aprili, ind. III. <i>Nicolaus Adam monasterio Lembo donat praedium, ecclesiam et arbores</i>	91
» » mense octobri, ind. XII. <i>Monasterio Lembo duae arbores restituntur</i>	92
» » mense ianuario, ind. XIII. <i>Transactio inter Michaëlem Patritzem et monasterium Lembum</i>	92
» » mense decembri, ind. XII. <i>Diudicatur lis inter monasteria Stylli et Lembo de olivis et campis</i>	93
6746—1237, mense novembri, ind. X. <i>Georgius, metropolita Smyrnae, donat monasterio Lembo campum in Ommata</i>	52
Sine anno, mense februario, ind. V. <i>Imperator confirmat monasterio Lembo exemptionem a vectigali piscationis</i>	54
» » mense maio, ind. IX. <i>Dirimitur controversia de possessione quarundam domorum a monasterio emptarum in castro novo Smyrnae</i>	55
6748—1239, mense octobri, ind. XIII. <i>Constantinus Agriparmes monasterio Lembo campum vendit</i>	157
6748—1240, mense aprili, ind. XIII. <i>Maria, uxor Michaëlis Gunaropuli, monasterio Lembo campum vendit</i>	195
6750—1242, mense martio, ind. I. <i>Maximus et Basilius Planetae donant monasterio Lembo campos et arbores in vico Mantea</i>	66
6754—1246, mense maio, ind. IV. <i>Despota Michaël Ducas donat Constantino Maliaseno monasterium Hilarionis in Almyro</i>	345
6755—1246, mense decembri, ind. V. <i>Ioannes Blatterus et familia monasterio Lembo molendinum vendunt</i>	196
6755—1246, mense decembri, ind. V. <i>Monachus Matthaeus Chiotis et filii presbytero Stephano campum donant</i>	203
6758—1250, mense aprili, ind. VIII. <i>Maria Cataphygiotissa et Georgius Tsancaropulus monasterio Lembo campos vendunt</i>	205
Sine anno, mense augusto, ind. XI. <i>Imperator monasterio Lembo donationem possessionum in vico Barae confirmat</i>	206
» » mense iulio, ind. II. <i>Imperator Theodorum Calothetum iura monasterii tueri iubet</i>	208
» » mense augusto, ind. II. <i>Theodorus Calothetus monasterio Lembo adiudicat campos et vineam</i>	209
» » mense novembri, ind. XII. <i>Imperator diudicat controversiam ortam inter monasterium Lembum et Pothum Apelmene</i>	210
» » mense maio, ind. XIV. <i>Georgius Macrenus, dux thematis Thraciorum, monasterio Lembo adiudicat campos et vineam occupata a Manteanis</i>	211

	pag.
Sine anno, <i>Theodorus Callistus, metropolita Smyrnae, confirmat acta, quae monasterio Lembo adiudicant possessiones occupatas a Manteanis</i>	212
» » mense augusto, ind. VII. <i>Imperator vetat monasterium Lembum a Comneno Phila vexari</i>	213
» » mense iulio, ind. XII. <i>Imperator iubet Theodorum Icanatum tueri iura monasterii Lembi</i>	215
» » mense februario, ind. VIII. <i>Imperator tuetur monasterium Lembum contra vexationes Tzirithonis</i>	215
» » mense ianuario, ind. V. <i>Pincerna Cantacuzenus exemptionem monasterii Lembi a tributis confirmat</i>	216
» » mense iunio, ind. X. <i>Imperator tuetur iura Basilii Blatteri in Demosio</i>	217
» » mense octobri, ind. IV. <i>Imperator tuetur iura Ioannis Rhabdocranacis in Demosio</i>	218
» » mense iunio, ind. VI. <i>Imperator Ioanni Rhabdocranaci adiudicat possessiones quasdam</i>	219
» » mense maio, ind. IV. <i>Imperator confirmat iura et privilegia monasterii Lembi</i>	220
» » mense iulio, ind. II. <i>Imperator confirmat iura et privilegia monasterii Lembi</i>	221
» » mense decembri, ind. IV. <i>Imperator iterum confirmat iura et privilegia monasterii Lembi</i>	222
» » mense martio, ind. III. <i>Imperator ducem Thracesiorum iubet tueri iura monasterii Lembi contra Manteanos</i>	223
» » mense iulio, ind. II. <i>Georgius Macrenus, dux thematis Thracesiorum, monasterium Lembum a tributis eximit</i>	224
» » <i>Irene Comnena Branaena et gener eius Theodorus Comnenus Philes donant monasterio Lembo campum</i>	225
» » mense februario, ind. II. <i>Theodorus Comnenus Philes confirmat monasterio Lembo donationem campi</i>	225
6758—1250, mense augusto, ind. VIII. <i>Filii Gunaropoli monasterio Lembo possessiones vendunt</i>	200
6760—1251, mense septembri, ind. X. <i>Imperator Ioannes Ducas Vatatzes confirmat privilegia monasterii Lembi</i>	22
» » 15 octobris, ind. X. <i>Iudicium contra Ioannem Poleam et filios eius</i>	80
6760—1252, mense iulio, ind. X. <i>Hierotheus, episcopus Menoeci, monasterium S. Mariae Amanariotissae dat fratribus Monomachis</i>	262
Sine anno, mense octobri, ind. XI. <i>Constantinus, episcopus Menoeci, Georgio Cappari dat monasterium S. Marinae</i>	263
» » mense octobri, ind. XII. <i>Incolae Gemici monasterio Lembo donant monasteriola S. Mariae et S. Marinae</i>	265
» » mense octobri, ind. XIV. <i>Georgius Tzausius monasterio Lembo donat possessiones</i>	266
» » mense decembri, ind. XIII. <i>Manuel Calampaces possessiones Georgii Tzausii tradit monasterio Lembo</i>	267
» » mense ianuario, ind. XIII. <i>Manuel Calampaces monasterio Lembo tradit possessiones Georgii Tzausii</i>	268

6761—1253, mense ianuario, ind. XI. <i>Donationes factae monasterio Lembo a protovestiaritissa Irene</i>	232
6762—1254, mense maio, ind. XII. <i>Constantinus Ceporus et Nicolaus Dermatas monasterio Lembo vendunt campos</i>	152
Sine anno, mense februario, ind. II. <i>Imperator iubet monasterio Lembo restitui campum Barycheri venditum</i>	153
» » mense iunio, ind. II. <i>Imperator iubet monasterio Lembo restitui campum Barycheri venditum</i>	154
Ante 6763—1255. <i>Patriarcha Manuel II. monasterium S. Pauli in monte Latro et eius possessiones eximit de tutela ezarchorum et episcoporum</i> ..	302
6763—1255, mense februario, ind. XIII. <i>Testamentum Maximi Planetae pro monasterio Lembo</i>	74
Sine anno, mense martio, ind. XIII. <i>Ioannes Alethinus monasterio Lembo donat olivas in vico Panareto</i>	75
6765—1265, mense octobri, ind. XV. <i>Patriarcha Arsenius profitetur, monasterium Macrinitissae esse stauropegium exemptum de potestate episcopi Demetriadis</i>	353
6765—1256, mense martio, ind. XV. <i>Constantinus Creticus alii monasterio Lembo vendunt campos</i>	163
» » mense iunio, ind. XV. <i>Miles Michael Petritzes monasterio Lembo confirmat possessionem olivarum in vico Mantea</i>	59
Sine anno, mense martio, ind. I. <i>Iudicium Ioannis Tornicae, ducis thematis Thracesium</i>	73
6765—1257, mense iunio, ind. XV. <i>Basilus et Anysia Planetae confirmant donationem factam monasterio Lembo a Maximo Planeta</i>	86
Sine anno, mense octobri, ind. XII. <i>Constantinus Planeta declarat, monasterium Lembum immune esse a vectigali duorum hyperperorum</i> ..	89
6767—1259, mense aprili, ind. II. <i>Irene Scholares monasterio Lembo olivas vendit</i>	132
Sine anno, mense iulio, ind. VI. <i>Ioannes Pardoleo monasterio Lembo vendit olivas</i>	133
6767—1259, mense iulio, ind. II. <i>Donatio facta monasterio Lembo a Maximo Planeta confirmatur</i> ..	79
6769—1261, mensibus aprili et maio, ind. IV. <i>Donationes factae monasterio Lembo a protovestiaritissa Irene</i>	232
6770—1262, mense martio, ind. V. <i>Michael Petratus monasterio Lembo vendit campum Coleli</i>	237
Sine anno, mense augusto, ind. II. <i>Imperator confirmat conventionem factam inter monasterium Lembum et Basilium Planetam et Constantinum Rhentacem de possessionibus in Mantea sitis</i>	238
6771—1262, mense decembri, ind. VI. <i>Imperator Michael Palaeologus confirmat privilegia et possessiones monasterii Lembi</i>	26
6771—1263, mense ianuario, ind. VI. <i>Ioannes Meles monasterio Lembo vendit campum et olivas</i>	124
Sine anno, <i>Theodorus Gordatus eidem monasterio donat campum et vineam</i> ..	125
6771—1263, mense martio, ind. VI. <i>Michael Bardachlas, filius Barycheris, monasterio Lembo restituit campum a patre emptum</i>	155

	pag.
Sine anno, mense augusto, ind. VI. <i>Nicolaus Creticus et filius monasterio Lembo campum vendunt</i>	158
6773—1265, mense aprili, ind. VIII. <i>Nicolaus et Xenus Dermatae monasterio Lembo donant campos</i>	150
6774—1266, mense augusto, ind. IX. <i>Georgius Petritzes et alii monasterio Lembo donant campum</i>	159
6775—1266, mense septembri, ind. X. <i>Despota Nicephorus Ducas Nicolao Maliaseno confirmat possessiones omnes monasterii Macrinitissae et donationem monasterii Hilarionis in Almyro, factam a Michaelē Duca Constantino Maliaseno</i>	349
6776—1267, mense septembri, ind. XI. <i>Anna Angelina et filii monasterio Lembo donant campum</i>	169
6776—1268, mense martio, ind. XI. <i>Michael Apelmene monasterio Lembo tradit fundum</i>	161
6779—1270, mense decembri, ind. XIV. <i>Patriarcha Iosephus confirmat donationem praedii Rasusae, quam monasterio Macrinitissae fecit presbyter Theodosius</i>	376
6780—1271, mense septembri, ind. XV. <i>Habitatores vici Dryanubaenae suscipiunt in se annum tributum, quod solvebat fundus Michaelis Artitzes donatus monasterio Novae Petrae, ut id immune sit</i>	391
» » mense septembri, ind. XV. <i>Zoë, filia Stephani Syropuli, vendit monasterio Novae Petrae possessiones suas</i>	393
» » mense novembri, ind. XV. <i>Michael Martinus et familia eius vendunt Nicolao Comneno Maliaseno vineam in Belestino</i>	399
» » mense novembri, ind. XV. <i>Nicolaus Bardas vendit monasterio Novae Petrae vineam in Belestino</i>	402
» » mense decembri, ind. XV. <i>Monachi monasterii S. Georgii Canaliciorum vendunt Nicolao Maliaseno vineam in Belestino</i>	404
6780—1272, mense aprili, ind. XV. <i>Theodorus Gordatus Phocae campum vendit</i>	126
Sine anno, 25 augusti, ind. VIII. <i>Lis inter monasterium Lembum et Phocam dirimitur</i>	128
6780—1272, mense aprili, ind. XV. <i>Nicolaus Creticus et filius monasterio Lembo vendunt campum</i>	164
Sine anno, mense novembri, ind. XIV. <i>Gudeles Catacalon protopapas monasterio Lembo campum adiudicat</i>	165
» » mense novembri, ind. XIV. <i>Georgius Scutariotes monasterio Lembo adiudicat campum</i>	167
6780—1272, mense maio, ind. XV. <i>Imperator Michael Palaeologus confirmat monasterio Macrinitissae omnes possessiones eximitque eas de tributis</i>	330
6780—1272, mense maio, ind. XV. <i>Fratres Constantinus et Ioannes Catzidones vendunt Nicolao Maliaseno vineas in Belestino</i>	407
Sine anno. <i>Nicolaus Maliasenus emit molendinum in Dryanubaena</i>	412
» » mense septembri, ind. I. <i>Michael Panaretus, episcopus Demetriadis, subiicit monasterio Novae Petrae monasterium Portareae</i>	414

Sine anno, mense octobri, ind. I. <i>Idem episcopus donat monasterio Novae Petrae monasterium S. Nicolai Palirrhopati</i>	415
» » mense novembri, ind. I. <i>Idem episcopus donat monasterio Novae Petrae monasteriola SS. Apostolorum Megalogeni et S. Nicolai Xylopaë, vetans stauropegia fieri</i>	417
» » mense iulio, ind. V. <i>Pincerna Raul adiudicat monasterio Novae Petrae possessionem loci dicti Brastus</i>	49
» » mense iulio, ind. XV. <i>Patriarcha Iosephus confirmat auream bullam imperatoris Michaëlis Palaeologi de possessionibus monasterii Macrinitissae</i>	357
» » mense decembri. <i>Patriarcha Iosephus tuetur iura monasterii Novae Petrae</i>	361
6780—1272, mense iulio, ind. XV. <i>Patriarcha Iosephus iterum confirmat possessiones monasterii Novae Petrae, eximens eas de tributis</i>	363
6781—1272, 28 novembris, ind. I. <i>Synodus confirmat, praedium Rasusae subiectum esse monasterio Macrinitissae</i>	379
Sine anno, mense februario, ind. III. <i>Arsenius, episcopus Demetriadis, profitetur, monasterium Macrinitissae esse stauropegium</i>	382
» » mense septembri, ind. III. <i>Sebastocrator Ioannes Comnenus Palaeologus confirmat monasterio Macrinitissae possessionem praedii domini Hilarionis in Almyro</i>	384
» » mense octobri, ind. II. <i>Sebastocrator Ioannes Comnenus Palaeologus decernit, vicum Cyrcalae Zerbi restituendum esse monasterio Macrinitissae, ei olim donatum a Nicolao Maliaseno</i>	385
» » mense septembri, ind. XI. <i>Despota Ioannes Comnenus Palaeologus donat monasterio Macrinitissae praedium S. Demetrii prope vicum Megalae</i>	386
» » mense augusto, ind. XI. <i>Despota Ioannes Comnenus Palaeologus praedium domini Hilarionis et alias possessiones, quas monasterium Macrinitissae tenet in Almyro, eximit de tributis</i>	387
» » mense decembri, ind. XII. <i>Despota Ioannes Comnenus Palaeologus iubet monasterio Macrinitissae reddi vicum Capraenam</i>	388
» » mense maio, ind. XIII. <i>Despota Ioannes Comnenus Palaeologus iubet, ut vicus Capraenae sit monasterii Macrinitissae</i>	389
» » mense decembri, ind. XIV. <i>Caesar Comnenus Strategopulus confirmat donationem praedii S. Demetrii factam monasterio Macrinitissae</i>	390
6781—1272, mense decembri, ind. XV. <i>Patriarcha Iosephus confirmat monasterio Novae Petrae possessionem praediorum S. Nicolai Palirrhopati et S. Mariae Portareae, eximitque eas de potestate episcopi Demetriadis</i>	366
6781—1273, mense augusto, ind. I. <i>Patriarcha Iosephus profitetur, praedium dictum Hesychasterium esse subiectum monasterio Novae Petrae, stauropegium et exemptum de potestate episcopi Demetriadis</i>	369
6782—1274, mense ianuario, ind. II. <i>Martha Thracensis et filia eius monasterio Lembo vendunt arbores et campum</i>	94

Sine anno, mense septembri, ind. IX. <i>Michaël Tesaites tradit monasterio Lembo ecclesiam S. Praecursoris</i>	97
6782—1274, mense ianuario, ind. II. <i>Tsycapites et Coscinas Theodoro Branae vendunt olivas</i>	115
» » mense iulio, ind. XII. <i>Monasterio Lembo traditur praedium S. Georgii</i>	106
» » » » » <i>Ioannes, metropolita Smyrnae, confirmat donationem praedii S. Georgii factam monasterio Lembo</i>	110
6783—1274, mense septembri, ind. III. <i>Imperator Michaël Palaeologus confirmat possessionem monasteriorum Macrinitissae et Novae Petrae</i>	333
» » mense octobri, ind. XIII. <i>Patriarcha Iosephus iterum confirmat possessionem et iura monasterii Novae Petrae</i>	371
Post 6782—1274. <i>Imperator Michaël Palaeologus Iosepho Maliaseno concedit monasterium Salvatoris Christi Latomi in urbe Thessalonica, confirmans coniunctionem monasterii Macrinitissae et Novae Petrae</i> ...	336
Sine anno. <i>Imperator Michaël Palaeologus confirmat monasterio Novae Petrae liberam possessionem camporum, quos emerat</i>	340
» » <i>Idem imperator confirmat monasterio Novae Petrae possessionem praediorum Portareae et Palirrhopathi</i>	340
» » <i>Despota Ioannes Comnenus Palaeologus reddit monasterio Macrinitissae vicum Capraenam donatque ei scaphas in lacu S. Stephani</i>	342
6783—1275, mense martio, ind. XIII. <i>Neophytus, abbas monasterii Eerinatorum, monasterio Lembo vendit campum</i>	170
» » mense martio, ind. III. <i>Eudocia Petriza et familia eius monasterio Lembo donant campum</i>	171
» » mense augusto, ind. IV. <i>Hieromonachus Theodosius monasterio Macrinitissae donat ut praedium monasteriolum S. Mariae in Charmaena ad pedes montis Ossae</i>	426
6784—1295, mense septembri, ind. IV. <i>Michaël Archontitzes vendit monasterio Novae Petrae possessionem suam</i>	396
6784—1276, mense martio, ind. IV. <i>Michaël Petrizes vendit monasterio Lembo campum in Pyrgo</i>	172
» » mense aprili, ind. IV. <i>Tyrantina et filii monasterio Lembo vendunt campos in Aulacio</i>	174
Sine anno, mense martio, ind. XIII. <i>Ioannes Comes, iubente imperatrice, monasterio Lembo tradit locum Hagiam</i>	175
» » mense octobri, ind. X. <i>Michaël Branas Comnenus monasterio Lembo tradit locum Hagiam</i>	176
6784—1276, mense iunio, ind. IV. <i>Nicolaus Creticus et familia monasterio Lembo vendunt campum et ecclesiam</i>	174
» » 30 iunii, ind. IV. <i>Ioasaph Maliasenus permittit Cypriano, abbati monasterii S. Mariae, possessionem dimidiae terrae Petrae, donatae monasterio Macrinitissae a pincerna Raul</i>	420
Sine anno, mense aprili, ind. IV. <i>Michaël Panaretus, episcopus Demetriadis, monasterio Novae Petrae donat monasterium dictum Hesychasterium ut praedium</i> ...	422
» » <i>Idem episcopus monasterio Novae Petrae donat molendinum</i>	423

	pag.
Sine anno, mense decembri, ind. VIII. <i>Idem episcopus monasterio Novae Petrae donat ecclesiam S. Mariae Cucuræ</i>	424
6786—1278, mense februario, ind. VI. <i>Donatio facta monasterio Lembo</i>	84
Sine anno, mense iunio, ind. III. <i>Ioannes, metropolita Smyrnae, monacho Callinico Scullato donat campum</i>	84
» » mense septembri, ind. XII. <i>Ioannes Costomoeres, tabularius catepani Smyrnae, possessionem quamdam monasterii Lembi a vectigali immunem esse iubet</i>	85
6787—1279, mense martio, ind. VII. <i>Christophorus Germanaces monasterio Lembo vendit olivas</i>	136
6788—1280, mense martio, ind. VIII. <i>Georgius Cacabas vendit monasterio Lembo campum in Lélida</i>	226
6789—1280, mense septembri, ind. IX. <i>Theodorus Garares et uxor monasterio Lembo donant campum</i>	177
Sine anno, mense novembri, ind. VII. <i>Iudex exercitus Chilas controversiam diiudicat ortam inter monasterium Lembum et Michaëlem Comnenum Branam</i>	178
» » mense augusto, ind. VII. <i>Imperator describi iubet ascripticios vici Melorum et agros monasterii</i>	182
6789—1281, mense aprili, ind. IX. <i>Uxor Ioannis Isidori et Anna Conti monasterio Lembo vendunt olivas</i>	135
6790—1281, mense septembri, ind. X. <i>Testamentum monachae Marthae Thracinae pro monasterio Lembo</i>	112
» » mense novembri, ind. X. <i>Theodorus Comnenus Branam monasterio Lembo donat olivas et quercus</i>	98
6790—1282, mense iulio, ind. X. <i>Michaël Phocas monasterio Lembo vendit olivas</i>	129
6791—1283, mense ianuario, ind. XI. <i>Ioannes Scullatus et soror monasterio Lembo vendunt vineam</i>	131
» » mense martio, ind. XI. <i>Georgius Petritzès monasterio Lembo vendit vineam et arbores</i>	130
6791—1283, mense ianuario, ind. XI. <i>Michaël Ceramonites et familia monasterio Lembo vendunt campum</i>	269
Sine anno, <i>Synodus diiudicat controversiam de possessione Georgii Tzausii</i> ..	271
» » mense maio, ind. VI. <i>Imperator praedium S. Mariae monasterio Lembo restitui iubet</i>	272
» » mense maio, ind. VI. <i>Monasterio Lembo possessio quaedam traditur</i> ..	273
6792—1283, mense novembri, ind. XII. <i>Gordatae monasterio Lembo vendunt domus et vineam</i>	99
Sine anno, <i>Georgius Caloeidas eidem monasterio cedit olivas</i> ..	102
6792—1284, mense aprili, ind. XII. <i>Imperator Andronicus II. Palaeologus confirmat privilegia et possessiones monasterii Lembi</i>	28
6793—1285, mense iunio, ind. XIII. <i>Theodorus Comnenus Branam monasterio Lembo tradit olivas</i>	114
» » mense martio, ind. XIII. <i>Monachus Lucas Tzurules monasterio Lembo donat olivas et campum</i> ..	137
Sine anno, mense martio, ind. V. <i>Imperator monasterio Lembo confirmat possessionem praedii S. Panteleemonis et olivarum, quae sunt in vico Panareti</i>	138

	pag.
Sine anno, mense martio, ind. III. <i>Imperator Ioannes Ducas Vatatzes possessiones monasterii Lembi defendi iubet</i>	139
6795—1287, mense martio, ind. XV. <i>Constantinus Gabales et familia monasterio Lembo vendunt campos in loco Bare</i>	228
» » mense aprili, ind. XV. <i>Charta de quadam permutatione</i>	103
Sine anno, mense februario, ind. IV. <i>Constantinus Ducas Neostongus confirmat donationem factam monasterio Lembo a domino Adam</i>	103
» » <i>Monasterio Lembo venduntur olivae et quercus</i>	104
» » mense februario, ind. II. <i>Manuel Ducas monasterio Lembo confirmat liberam possessionem camporum Potami et Monopecui</i>	104
» » <i>Donatio facta monasterio Lembo a Manuele Duce</i>	105
6796—1287, mense octobri, ind. I. <i>Acta in controversia inter monasterium Lembum et Michaelem Comnenum Branam</i>	273
Sine anno, mense septembri, ind. I., octobri, ind. XII., iulio, ind. II. <i>Imperator monasterio Lembo donat ducentos modios salis</i>	284
6791—1291, mense februario, ind. IV. <i>Michael Angelus Cumpariotes monasterio Lembo donat olivas</i>	140
Sine anno, mense februario, ind. XI. <i>Testimonium Barnabae Planitae de quibusdam olivis</i>	141
» » 9 februarii, ind. II. <i>Manuel Ducas monasterio Lembo donat campos</i>	141
» » mense iunio, ind. IV. <i>Imperator monasterio Lembo donat campos</i>	142
» » mense iulio, ind. IV. <i>Descriptio duorum camporum monasterii Lembi</i>	142
» » mense maio, ind. VII. <i>Imperatoris praeceptum de dono, quod fecit monasterio Lembo de loco dicto Cuculo</i>	145
» » mense februario. <i>Imperator monasterio Lembo possessiones restituere iubet</i>	145
6801—1293, mense maio, ind. IV. <i>Manuel Syropulus iussu imperatoris describendos curat fines possessionum monasterii Lembi</i>	229
6802—1293, mense novembri, ind. VII. <i>Incolae Neochorii promittunt se non moturos esse litem de finibus monasterii Lembi</i>	231
6802—1294, 23 martii, ind. VII. <i>Gudeles Tyrannus monasterio Lembo cedit possessiones suas</i>	285
Sine anno. <i>Patriarcha Arsenius iura et privilegia monasterii Lembi confirmat</i>	287

